

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

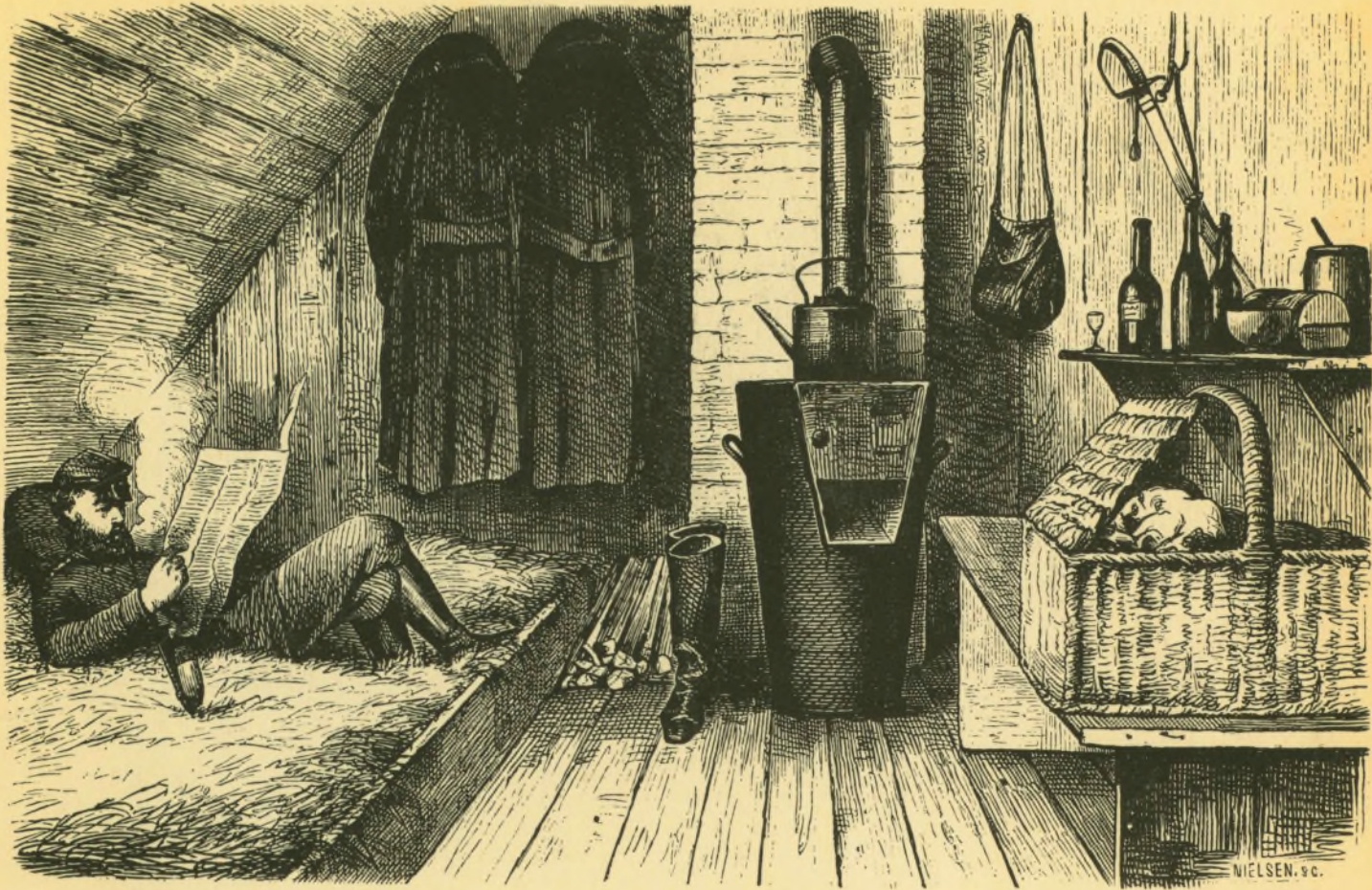
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Historien i Avisen

1851-1872

WORMIANUM

Fædrelandet.

1851.

Abonnementspris i Kjøbenhavn 15 Mk. pr. Kvartal, 5 Mk. pr. Maaned; enkelte Nr. 6 Sk.; udenfor Kjøbenhavn 3 Rbd. pr. Kvartal frit i Huset. Hver Søgne-Aften udgaaer et Numer. Bladets Contoir, store Kjøbmagergade Nr. 54, er aabent om Formiddagen Kl. 11—1.

12te Aarg.

Tirsdagen den 9. December.

Nr. 287.

Vi have nu i tre Aar været Vidner til Reactionens gradvise Fremskridt i den europæiske Politik. Revolutionen havde gjort sig skyldig i Udskeielser. Nemesis er ikke udebleven. Østerrig befinder sig endnu bestandig i „Forfatningsbrud“, Preussen trøster sig ved et „af Guds Naade“ octroyeret Charte. Saa stor er Nationernes Letsind i Kriserne, saa liden er deres Aarvaagenhed efter dem, at det samme Folk, der i 1848 ydmygede sin Monarch — og det huske Menneskene desto længer, jo højere de staae — det er nu reduceret til Hr. v. Bethmann-Hollwegs, den hos os fra Malmøconventionen bekendte Grev Pourtales, og det øvrige „gammelpreussiske“ Parties søvnige og gammeldags Opposition. Grev Pourtales har til Gjengjæld mistet sin Gesandtpost i Constantinopel. Den churhessiske Forfatnings Skæbne er noksom bekjendt. Der intervenerede Preussen, som sædvanlig, paa Forbundets Vegne imod constitutionel Lovlighed til Gunst for en Ministerpræsident (Hassenpflug), som nu endelig, efter en treaarig Proces, ved Overretten i Greifswalde er bleven dømt til fire Ugers Fængselsstraf for Svig og Underslæb. I Mecklenborg strøg Forbundet ifjor Constitutionen af 1848 imod Fyrstens, men ifølge Adelenes Ønske, og indsatte der igjen den gamle aristokratiske landstænderske Forfatning. Iaar have Fyrsterne af Nassau og Oldenburg gjort det af med deres Forfatninger. Det paa Ruiner saa rige Tydskland har nu lagt sig en ny Slags Ruiner til, nemlig „Märzerrungenschafts“-Ruiner.

Imidlertid er der gaaet Hul paa den store Byld. Den franske Republiks Prinds-Præsident har endelig udført den længe lovede Statsstreg, som Faa frygtede, Nogle ønskede og Mange tvivlede om. Efterat have opslidt de forskjelligste Ministerier, og forsøgt Personligheder af alle politiske Farver, indtil han endelig blev staaende ved farveløse og ubekjendte Fagministre, som hverken havde Majoritet eller Minoritet i Nationalforsamlingen, — efterat have forsøgt alle constitutionelle Stillinger, uden at finde Hvile, efterat have vendt sig i sin politiske Sygeseng paa alle Sider, uden at komme til at ligge godt, har Ludvig Napoleon gjort et nyt Forsøg i det høiere Drama, et

delse. Og da dette Forslag, ved Venstres besynderlige Modstand, faldt, viste Majoriteten sig endnu fjendligere ved at fremlægge en Lov om Præsidentens og hans Ministres Ansvarlighed. Præsidenten replicerede foreløbig ved sine Antydninger om Nationalforsamlingens lovløse Holdning og om den „hvide og den røde Dictatur“ i den Tale, han i Circus holdt til de Kunstnere og Haandværkere, som havde vundet Prisbelønninger ved Londonudstillingen, og da det orleanistiske Udfald af Pariservalget til Nationalforsamlingen var blevet bekjendt, har han nu definitivt svaret ved sin 18de Brumaire.

Naar man ihukommer paa den ene Side den, efter Manges og deriblandt Louis Napoleons egen Anskuelse, formentlig almindelige nationale Trang til hans Gjenvalg til Præsident, og paa den anden Side den franske Forfatnings Artikler: 45, 47, 48, 51 og 68, saa falder Nødvendigheden af dette Brud i Øinene. Efter Art. 45 vælges Republikens Præsident for fire Aar og kan først gjenvælges efter fire Aars Mellemlum. Ved Art. 47 afgjør Nationalforsamlingen Valgets Gyldighed, hvortil over Halvdelen af Stemmerne og i det mindste to Millioner udfordres, idet Forsamlingen selv i modsat Fald udnævner Præsidenten blandt de fem Candidater, der have opnaaet det største Antal Stemmer. Art. 51 forbyder Præsidenten at prorogere eller opløse Forsamlingen eller paa nogen Maade at suspendere Forfatningens og Lovens Autoritet. Endelig udtaler Art. 68: at „Præsidenten og hans Ministre ere ansvarlige for alle Regeringens Handlinger. Hvilken som helst Forholdsregel, ved hvilken Republikens Præsident opløser Nationalforsamlingen, prorogerer den eller paa anden Maade forhindrer den i Udførelsen af sit Mandat, er Høiforræderi. Ved denne ene Handling er Præsidenten afsat fra sine Functioner (déchu de ses fonctions); de franske Borgere forpligtede til at negte ham Lydighed; og den udøvende Magt gaaer retlig over til Nationalforsamlingen osv. De øvrige Ansvarlighedstilfælde saavel som den retlige Forfølgnings Former og Betingelser bestemmes ved Lov“.

31te Mai, vare de imod ham, fordi den var en Krænkelse af den almindelige Stemmeret; nu da han foreslog dens Afskaffelse, understøttede de ham af samme Aarsag. De have den store Fordel baade at være enige og aabenbart at staae paa Lovens Grundvold. Spørgsmaalet bliver altsaa, er det Præsidenten, der arbejder Republikanerne i Hænderne, eller er det disse, der tjene ham? Dette vil Udfaldet af Afstemningen i indeværende Maaned først vise os. Men kommer det endnu engang til Borgerkrig, da er Præsidentens og hans Raadgiveres Ansvar stort, fordi de, blottede saavel for Klogskab til ved Lovenes Beayttelse at opnaae deres Maal, som for Reddighed og Resignation til i modsat Fald at underordne sig Loven, atter ville have fremkaldt Revolutionens og denne Gang maaskee ogsaa Krigens Rædsler over Frankrig og Europa.

Ligesaa stort bliver Ansaret for den gamle Majoritet, der aldrig har villet troe paa Muligheden af denne Yderlighed, men i blind Tryghed har overladt sig til sin sædvanlige constitutionelle Theoretiseren, og parlamentarisk Intrigueren. I Stedet for at benytte sin Finhed til at bevirke Enighed mellem alle veltænkende og grundigere Franskmand om ad fredelig Vei at gennemføre nødvendige Modificationer i den franske Grundlov af 1848, have de, og Thiers i Spidsen, fortabt sig i smaalige Partihensyn og politisk Quietisme. De have hverken støttet Friheden eller Præsidenten, de have kun forviklet det politiske Spørgsmaal, hvorpaa Frankrigs og maaskee Europas Skæbne beroer.

Heller ikke denne Gang har den doctrinaire Kortsynethed fornegtet sig selv. Men saaledes vil jo Forsynet have det; thi hvis de store Begivenheder kunde forudsees, saa blev der aldrig Noget af dem.

Premierministeren har idag meddelt Landstinget, at Hs. Mj. Kongen paa derom indgiven Ansøgning har meddelt Cultusminister J. N. Mødvig hans Afsked, samt udnævnt Domainedirecteur Etatsraad P. G. Bang til hans Eftermand. — Efter Forlydende er Stiftsamtmand Unsgaard udnævnt til Taxationscommissair for Domainerne

I Mecklenborg strøg Forbundet ilfor Constitutionen af 1848 imod Fyrstens, men ifølge Adelens Ønske, og indsatte der igjen den gamle aristokratiske landstænderske Forfatning. laar have Fyrsterne af Nassau og Oldenburg gjort det af med deres Forfatninger. Det paa Ruiner saa rige Tydskland har nu lagt sig en ny Slags Ruiner til, nemlig „Märzerrungenschafts“-Ruiner.

Imidlertid er der gaaet Hul paa den store Byld. Den franske Republiks Prinds-Præsident har endelig udført den længe lovede Statsstreg, som Faa frygtede, Nogle ønskede og Mange tvivlede om. Efterat have opslidt de forskjelligste Ministerier, og forsøgt Personligheder af alle politiske Farver, indtil han endelig blev staaende ved farveløse og ubekjendte Fagministre, som hverken havde Majoritet eller Minoritet i Nationalforsamlingen, — efterat have forsøgt alle constitutionelle Stillinger, uden at finde Hvile, efterat have vendt sig i sin politiske Sygeseng paa alle Sider, uden at komme til at ligge godt, har Ludvig Napoleon gjort et nyt Forsøg i det høiere Drama, et nyt Tilløb til at ligne den store Onkel. Paa Austerlitz-dagen, den 2den December, har han — ikke opløst Nationalforsamlingen, men forhindret den fra at træde sammen, — ikke jaget den paa Porten, men stænget Døren til for den.

Og tilvisse var hans Forhold til Nationalforsamlingen blevet utaaleligt. Stillingen var ikke længer til at holde. Spørgsmaalet om Constitutionens Revision og den almindelige Stemmeret bragte den alt i to Aar tiltagende Skinsyge mellem Forsamlingen og Præsidenten paa Spidsen. Efterat flere Forsøg i dette Tidsrum vare blevne gjorte fra det moderate Parties Side til den franske Grundlovs grundlovmæssige Revision, men som alle strandede paa Bjergets hensynsløse Modstand, sendte Præsidenten ved sit sidste Budskab og Forslaget om 31te Mai-Lovens Abrogation Nationalforsamlingen sin Udfordring. Heri laa Tilkjendegivelsen af, at, efterdi Forsamlingen selv ikke havde villet gaae ind paa Forfatningens Revision, saa paa-tænkte Præsidenten at forsøge en Appel til Folket, i Kraft af den almindelige Stemmeret, hvis Princip ved 31te Mai-Lovens Indskrænkninger — navnlig med Hensyn til Bopælsvarighedens Betingelser for Udøvelsen af denne Ret — næsten var tilintetgjort. Den lovgivende Magts Majoritet forstod Meningen; den fattede helt vel, at dette Skridt var stilet imod dens Magtfuldkommenhed, at det var en virkelig Appel fra den lavere Instans til den øverste — Folket. Den vendte sig altsaa pludselig imod den udøvende Magt, der nu kun fandt Støtte hos den ultrarepublikanske Minoritet, hvem Loven af 31te Mai altid havde været en Torn i Øiet. Præsidenten erholdt et tydeligt Svar ved Qvæstorernes Forslag om, at Nationalforsamlingen selv skulde have Ret til at forlange bevæbnet Magt og udnævne dennes Anfører til sin Sikkerheds Oprethol-

hvortil over Halvdelen af Stemmerne og i det mindste to Millioner udfordres, idet Forsamlingen selv i modsat Fald udnævner Præsidenten blandt de fem Candidater, der have opnaaet det største Antal Stemmer. Art. 51 forbyder Præsidenten at prorogere eller opløse Forsamlingen eller paa nogen Maade at suspendere Forfatningens og Lovens Autoritet. Endelig udtaler Art. 68: at „Præsidenten og hans Ministre ere ansvarlige for alle Regeringens Handlinger. Hvilken som helst Forholdsregel, ved hvilken Republikens Præsident opløser Nationalforsamlingen, prorogerer den eller paa anden Maade forhindrer den i Udførelsen af sit Mandat, er Høiforræderi. Ved denne ene Handling er Præsidenten afsat fra sine Functioner (déchu de ses fonctions); de franske Borgere forpligtede til at negte ham Lydighed; og den udøvende Magt gaaer retlig over til Nationalforsamlingen osv. De øvrige Ausvarlighedstilfælde saavel som den retlige Forfølgnings Former og Betingelser bestemmes ved Lov“.

Det var Forslaget til en saadan Lov, hvori Majoriteten blandt Andet havde udtalt, at etbvertsomhelst Forsøg — fra Regeringens Side — til Brud paa Art. 45 var Høiforræderi, der modnede Louis Napoleons Beslutning. Han havde sat Alt ind for sin Præsidentværdigheds Forlængelse. Han havde i 3 Aar forsøgt alle lovlige og mange tvetydige Midler for at komme til dette Maal. Forlokkelser og Trusler i Hjemmet, Intriguer og Øientjeneri mod Udlandet, navnlig England og Rusland, alle Veie vare ham lige gode, naar de blot førte til — at blive gjenvalgt i 1852. Da Lovlighed og Lovenes listigste Fortolkning ikke har hjulpet, saa har han nu taget sin Tilflugt til Vold og Lovløshed. Hvad vil Følgen blive?

Ere han og hans Tilhængere saa stærke ligeoverfor Frankrigs Udmattelse og saa fuldkomment i Besiddelse af Armeens Sympathier, at den ved Præsidentens Skridt i Loven hjemlede væbnede Modstand mod hans Usurpation enten udebliver eller viser sig magtesløs, saa vil han maaskee erholde en ved hans Dristighed overrasket Masses tvungne Stemmer til Magtens Forlængelse. Men selv i dette Tilfælde vil hans Seir neppe vare længe. Thi naar han i Kraft af Napoleons Decret af 1804 appellerer til den almindelige Stemmeret for derpaa at bygge et keiserligt Senat og et keiserligt Kammer, der altsaa kun skulde være Enevældens Vaabenbærere, saa glemmer han Forskjellen imellem Geniets paa den nationale Beundrings almindelige Stemmeret begrundede Almagt og egen paa en tvivlsom og ung Legitimitet støttede Middelmaadighed.

Den, som med Opmærksomhed har fulgt det republikanske Parties Holdning, maa i det mindste indrømme dette Consequens. Da Louis Napoleon ved den daværende Indenrigsminister Léon Faucher foreslog Loven af

til at bevirke Enighed mellem alle veltænkende og grundigere Franskmand om ad fredelig Vei at gennemføre nødvendige Modificationer i den franske Grundlov af 1848, have de, og Thiers i Spidsen, fortabt sig i smaalige Partihensyn og politisk Qvietisme. De have hverken støttet Friheden eller Præsidenten, de have kun forviklet det politiske Spørgsmaal, hvorpaa Frankrigs og maaskee Europas Skæbne beroer.

Heller ikke denne Gang har den doctrinaire Kortsynethed fornegtet sig selv. Men saaledes vil jo Forsynet have det; thi hvis de store Begivenheder kunde forudsees, saa blev der aldrig Noget af dem.

Premierministeren har idag meddelt Landstinget, at Hs. Mj. Kongen paa derom indgiven Ansøgning har meddelt Cultusminister J. N. Mødvig hans Afsked, samt udnævnt Domainedirecteur Etatsraad P. G. Bang til hans Eftermand. — Efter Forlydende er Stiftsamtmand Unsgaard udnævnt til Taxationscommissair for Domainernes Bøndergods i Bangs Sted.

— „Lolland-Falsters Stiftstidende“ bringer følgende Correspondensartikel fra Kjøbenhavn d. 4de Decbr.:

„I de sidste fjorten Dage have tvende Ting virkelig vakt Hovedstadens Interesse, en ny Skuespiller og Rigsdagsforhandlingerne om Slesvig. Men hvo der staaer udenfor Begivenhederne og ingen nærmere Anledning har til at blive bekjendt med dem, kan kun henholde sig til det ofte skuffende Rygte og til, hvad Rigsdagstidenden indeholder, og denne opklarer ikke Sagen og vort indre politiske Maskineri. Af private og offentlige Yttringer synes at fremgaae, at Rigsdagens egenlige Forhandlinger og Beslutninger foregaae bag Coulijerne, og at hvo som ei kan kige ind bag disse, kjender og begriber kun Lidet. Det er vel rigtigt og klogt og Tilfældet i alle constitutionelle Stater under farlige og vanskelige Forhold. Rigsdagens Medlemmer ere tilbageholdne, eller maaskee de ingen Ting vide; dog synes de alle, med Undtagelse af Bondevennernes Førere, at være meget misfornøiede med Sagernes Gang og Ministeriet; men spørger man En eller Anden, hvorfor der da ikke gjøres Noget, faaer man kun Skuldertræk eller det nedslaaende Svar, at Intet kan gjøres, ikke Mere end hvad der er gjort, at Kortene ere forblandede, at Ingen endnu kan paatage sig Dannelsen af et nyt Ministerium. Man maa altsaa mene, at den sidste Stump af Statsvraget skal knuses først paa Skærene og Klipperne. I vide i Provindserne forud, hvad hvert af Hovedstadens Blade vil sige. Paa „Flyveposten“ mærker man, hvor Vognen hælder hen; den har nu i de senere Dage opgivet Forsvaret for vor Selvtændighed, er bleven ministeriel og taler lige ud Helstats-Sproget; og naar to saa store Patrioter, som Spønneck og Meyer, ere enige og arbeide sammen i skjøn Harmoni, saa maa Danmark endelig frelses. „Berlingske Tidendes“ gamle Fatter er mærkelig taus og betænkelig; maaskee er han vred, fordi den ministerielle Procurator foretrækker Vombatten for ham. „Kjøbenhavnsposten“ er umaadelig driftig, den taler næsten i Louis Napoleonske Toner og Handlinger; den er et dagligt Ekko af de tydske Aviser og det tydske Parties Ønsker og Forhaabninger og skraber Alt sammen fra Rasmus Sørensen til Fyrst

Schwarzenberg. Man kan derfor kun antyde Mærkelighederne og Uforklarlighederne paa vor politiske Horizont, men Intet opklare. Landstinget har været enigere og fastere end Folkethinget, og det faste Element skal især have vist sig hos de konservativeste Medlemmer paa et Par nær, der siges at ynde Ligegyldigheden eller Tydskheden, fordi man ad denne Vei haabede snarest at komme til „status quo ante“, men selv disse fulgte til Slutning Strømmen. Gamle Ørsted regner man ikke med; han har Sit for sig selv og lever bestandig lykkelig i sin gode Cancelli- og Stændertid. Den „motiverede Dagsorden“ gik derfor i Landstinget glat og nydeligt, efterat Forslagsstilleren havde holdt sit spagfærdige og ydmyge Foredrag. I Folkethinget skal man længe have forsøgt at faae den almindelige fædrelandske Sag behandlet som en Ikke-Partisag; Bønderne skulle have ønsket det, og vilde gjerne have adskilt sig fra deres Hovmestere, men Pluraliteten af Anførerne vilde ei tillade det; her skulde Partiet netop vise sig som Parti i sin Glorie, ved at være strængt ministeriel. Dog opstod der Splid i Leiren, og man fik det Særsyn, at de vigtigste Anførere stemmede for Baron Blixens Adresse og imod — Lehmanns. Dette forklarede Balthazar Christensen saaledes, at Blixen havde en saa almindelig Anseelse og Indflydelse, at det vilde været til Fædrelandets store Gavn, om hans Adresse var bleven antagen. Vort næste Ministerium vil vist derfor blive et Balthazar-Christensen-Blixen-Finecke. I Centrum var Enigheden ikke større om Lehmanns Adresse; af dette Parti stemte omtrent ligesaa mange for og imod. Saaledes fik man det opbyggelige Syn, at i Folkethinget stemmede 35 imod Adressen. Centrums Neier samlede sig, siges der, dels af Forslagsstillerens personlige Fjender, dels af de Feige, dels af vor diplomatiske Finansministers Drabants lille Corps. Men dette er nu ikke Andet end det frække Skumleri; thi for det Første synes Etatsraad David, denne varme Fædrelandsven og fremsynede Statsmand, at have været den egenlige Bærer af Folkethinget i denne Sag; han fandt, at en Adresse var for „høitidelig“, og det er høist glædeligt, at Thinget siden fandt det samme, da man saaledes maa antage, at Folkethinget mener, at Tilstanden slet ikke er farefuld eller vanskelig og slet ikke værdig eller passende til en høitidelig Udtalelse ligeoverfor Landets Konge, ei heller at de omtrent halvhundred tusinde Underskrifter paa Adresserne til Rigsdagen have nogen høitideligere og vigtigere Betydning. For det Andet siges Folkethinget at have fundet, at Dagsordenen sagde mere end Adressen, og man valgte da naturligvis den kraftigere og bestemtere Udtalelse. Her maatte atter David hjælpe paa de Svage i Aanden; han udfandt da, at „at haabe“ er det samme som „at ville“. Det lettede; Alle faldt i Forundring over, at denne store og slaende Sandhed ikke strax havde været indlysende, og selv „Fædrelandet“ føler sig qvæget og trøstet ved hans „commentarius perpetuus.“ Nu behøvede da Folkethinget ikke Andet end sigebagfter, hvad Landstinget havde sagt. Ministeriet, vidste man, tog med Kyshaand denne Dagsorden, som det gjentagne Gange havde forvaret sig imod at fortolke anderledes, end det fandt for godt efter dets egen individuelle Opfattelsesmaade. Og — hvor stort, hvor betydningsfuldt nu ikke! Nu havde man et enstemmigt Votum af hele Rigsdagen, Landstinget som Folkethinget. Enhver kan lægge og lægger i „den motiverede Dagsorden“, hvad han bedst lyster. Nogle lægge den Betydning deri, at man ved den „er kommen ud over den uheldige Tilstand, hvori man var kommen ind“; efter Andres Mening betyder den aldeles Intet; efter Andres særdeles Meget; Nogle see i den et Tillidsvotum, Andre et Mistillidsvotum, atter Andre hverken det Ene eller det Andet. Den simple Menneskeforstand

Indrømmelser, saa burde vi ikke modsætte os Slesvigs og Holstens Forening og Provindsialstændernes Gjenoprettelse og gjen-nem Helstaten Danmarks Indlemmelse i Tydskland.“

— Det er glædeligt at erfare, at den her i Byen sammentraadte Comitee til Understøttelse af danske Læse- og Sognebiblioteker i Slesvig har kunnet afsende dertil ikke mindre end 13,000 Bind, ved hvilke 46 Biblioteker ere oprettede.

— Paakjendte Sager i Criminal- og Politiretten:

Under en af Criminal- og Politiretten den 18de November paadømt Justitsag, hvorunder Arrestanterne Niels Pehrson eller Thygeson og Sven Svensson, Begge fra Sverig, tiltaltes for Ran og for ved Magts Anvendelse at have tilvendt sig anden Mands Gods, og 3 andre Personer for Hæleri, blev ved de Tiltaltes egen, af Sagens øvrige Omstændigheder bestyrkede, Tilstaaelse, Følgende oplyst. Da Pehrson havde lagt Mærke til, at en i Frederiksberggade boende Marchandiser, Jacobsen, en noget svagelig Mand, alene forestod Udsalget i sin Boutik, grundede han, efterat have udspioneret Localiteterne, herpaa en Plan til et meget dristigt Tyveri af Uhre, som han meddelte Svensson, og som de derefter Begge i Forening iværksatte. De begave sig den 27de Februar d. A. i Mørkningen op i Boutiken og forlangte at see paa nogle Brystnaale, men da Jacobsen negtede at ville handle, idet han bemærkede, at han om en halv Time vilde have tændt Lys, kom de atter igjen til den angivne Tid og fornyede deres Begjæring. Medens Marchandiseren nu foreviste Brystnaalene, saae Pehrson Leilighed til at slukke Lyset, ved at støde til Førstnævnte, som var ifærd med at pudse det, og da Jacobsen tog Lyset for at tænde det i et tilstedende Værelse, yttrede Pehrson, at de, for at han ikke skulde troe, at de vilde tage Noget, gjerne kunde gaae med ham. Neppe var imidlertid Jacobsen kommen ind i Værelset, førend Svensson trak Døren til efter ham og saaledes holdt ham inde-spærret, indtil Pehrson, der imidlertid tilvendte sig et Udhængs-skab med Uhre og Kjæder, der stod paa Gulvet i Boutiken, og som han tidligere havde bemærket, var kommen ud af Boutik-døren, hvorefter Svensson ogsaa skyndte sig ud af samme. Skabet, hvori var 19 Lommeuhre og 6 Sølvkjæder, bragte Pehrson, efter paa Veien at have udtaget endel Uhre ved at sender-slaae Glasset, hen til en Rullekjælder i Mikkalbryggersgade, hvor han skjulte det paa Locumet. Antallet af de Uhre, som han strax udtog og tog til sig, udgjorde 16; de 10 af disse bragte han strax ud til en af de ovennævnte for Hæleri tiltalte Per-soner, Anders N., en Møllersvend, der dengang tjente paa en Mølle udenfor Staden. De øvrige 6 havde han hos sig, da han senere hen paa Aftenen samledes med Svensson i den nysnævnte Kjælder i Mikkalbryggersgade. De hentede nu i Forening Skabet, hvori der befandtes 3 Uhre, som Svensson beholdt, og Uhrkjæ-derne med vedhængende Nøgler, som Pehrson tog til sig. Efter dernæst at have skjult Skabet under Rendestensbrædtet over Sten-kisten for Enden af Farvergade og Halmtorvet, begave de sig ud af Vesterport og gjemte indtil videre hver 2 Uhre i en Hæk ved Farimagsveien, da de frygtede for at have saamange Uhre hos sig. Af det hos Marchandiser Jacobsen stjaalne, der i Alt blev vurderet til 167 Rbd. 48 Sk., ere kun 3 Uhre komne tilstede og ham udleverede, samt Skabet, hvori endnu var beroende en til 4 Rbd. vurderet Sølvkjæde, som Tyvene havde overseet. De øvrige Uhre og Kjæder havde de dels solgt her i Landet, dels i Sverig, hvorhen de Begge, kort efter Ty-veriets Udførelse, begave sig, uden at nogen af disse Gjenstande senere har kunnet bringes tilveie. — De samme Arrestanter

Hensyn til dem ovenfor omtalte Møllersvend, Anders N., havde Arrestanten Pehrson forklaret, at da han den paagjældende Aften, strax efter Tyveriet hos Marchandiser Jacobsen, udbragte 10 af de stjaalne Uhre til bemeldte Møllersvend, anmodede han denne om at gjemme dem for sig, idet han foregav at have vundet Uhrene i Spil. Ved sit første Møde i Retten den 24de Juni negtede Anders N., skjønt foreholdt Pehrsons Forklaring, at have modtaget Uhrene; men, da han, efter samme Dag at være belagt med personlig Arrest, igjen den 27de Juni stilledes for Forhør, erkjendte han Rigtigheden af denne, idet han dog paa-stod, kun at have modtaget 9 Uhre af Pehrson, hvilke blev henlagt i en lille Kasse, der stod paa Mølleloftet, skjult af en større Kornkasse, og hvor de bleve beroende 1 à 2 Dage, da Pehrson igjen indfandt sig, for at hente dem, ved hvilken Lei-lighed N. kjøbte 2 af Uhrene, der under Sagen ere vurderede til 16 Rbd., for 7 Rbd. Han har ikke kunnet negte, at der er opstaaet Mistanke hos ham om, at Uhrene vare stjaalne; men derhos anført, at han dog tænkte, at Pehrsons Foregivende muligt kunde være rigtigt, og derfor ikke tog i Betænkning at modtage Uhrene i Forvaring. Da han saaledes havde modtaget Koster i Forvaring, med Hensyn til hvilke han havde næret Mistanke om, at de vare erhvervede paa ulovlig Maade, blev han for Hæleri anseet efter den ovennævnte Erdgn.s § 22, og hans Straf bestemt til Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage. Af de 2 andre for Hæleri sigtede Personer, blev den Ene anseet med Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage, den Anden med 4 Dages simpelt Fængsel paa sædvanlig Fangekost. I Erstatning til Marchandiser Jacobsen bleve Arrestanterne Pehrson og Svens-son tilpligtede, Een for Begge og Begge for Een, at betale 133 Rbd., hvoraf dog Møllersvend Anders N. in solidum med dem vil have at betale 65 Rbd. — Samtlige Tiltalte blev derhos, efter visse i Dommen bestemte Forhold, tilfundne at udrede alle af Actionen flydende Omkostninger, hvorunder Salair til Actor 10 Rbd. og til 2 Defensorer 8 Rbd. til hver.

— Sjællandske Jernbane. Paa Banens første Afde-ling, Kjøbenhavn—Roeskilde, er i Ugen fra den 30te Nov. til den 6te Dec. befordret 2601 Personer, og Indtægten for Per-sonfrekvensen har været 1103 Rbd. 32 Sk., for Godstransporten 796 Rbd. 35 Sk.

November 1851.	November 1850.
13,117 Pers. 5,505 Rbd. 47 Sk.	14,145 Pers. 6,106 Rbd. 65 Sk.
Gods 2,615 — 65 —	Gods 2,806 — 89 —
8,121 Rbd. 16 Sk.	8,913 Rbd. 58 Sk.

Udlandet.

Østerrig. — Saavel „Lloyd“ som „Wiener Z.“ udtale sig gunstig om Louis Napoleons Statscoup, af hvilket de love sig Fordele for det conservative Parti i Europa. „Louis Napoleon“, hedder det i „W. Z.“, „har tidligere givet det con-servative Parti saadanne Garantier, at han maa antages at ville benytte den Magt, han nu har tilrevet sig, til at bekæmpe Om-styrtelsespartiet og redde Samfundet ud af dettes Hænder. Hver-somhelst der optræder mod Revolutionen, er alle conservative Re-geringers Allierede og har, uden Hensyn til hvorfra han stam-mer, Krav paa deres Aerkjendelse“. — Den 4de ds. har Mili-tairgouverneuren i Wien, Feltmarechallieut. Kempen, udstedt en Bekjendtgørelse, der truer Enhver, som er i Besiddelse af revo-lutionaire Skrifter, med Fæstningsarrest eller Skandsearbeide i fem Aar. — Imod Jøderne tager Politiet i Wien i denne Tid strenge Forholdsregler og udviser dem skarevis af Hovedstaden. Rimeligvis har Regeringen dem mistænkt for Jobberi. — Den engelske Gesandt ved Hoffet i Wien, Lord Westmoreland,

at have fundet, at Dagsordenen sagde mere end Adressen, og man valgte da naturligvis den kraftigere og bestemtere Udtalelse. Her maatte atter David hjælpe paa de Svage i Aanden; han udfandt da, at „at haabe“ er det samme som „at ville“. Det lettede; Alle faldt i Forundring over, at denne store og slaaende Sandhed ikke strax havde været indlysende, og selv „Fædrelandet“ føler sig qvæget og trøstet ved hans „commentarius perpetuus.“ Nu behøvede da Folkethinget ikke Andet end sigebagefter, hvad Landstinget havde sagt. Ministeriet, vidste man, tog med Kyshaand denne Dagsorden, som det gjentagne Gange havde forvaret sig imod at fortolke anderledes, end det fandt for godt efter dets egen individuelle Opfattelsesmaade. Og — hvor stort, hvor betydningsfuldt nu ikke! Nu havde man et enstemmigt Votum af hele Rigsdagen, Landstinget som Folkethinget. Enhver kan lægge og lægger i „den motiverede Dagsorden“, hvad han bedst lyster. Nogle lægge den Betydning deri, at man ved den „er kommen ud over den uheldige Tilstand, hvori man var kommen ind“; efter Andres Mening betyder den aldeles Intet; efter Andres særdeles Meget; Nogle see i den et Tillidsvotum, Andre et Mistillidsvotum, atter Andre hverken det Ene eller det Andet. Den simple Menneskeforstand kan nu ikke forståe Dagsordenen; thi Meningen kan jo ikke være, at man vil Intet gjøre og dog lader, som man vil gjøre Noget; men det skal den heller ikke, og denne Dagsorden er udisputerlig et sandt dansk Mesterstykke. Derimod kan man bedre forklare sig Dagsordenens Betydning af en anden Nyhed, som, forunderligt nok, synes stærkt at gribe og forurolige Stemningen i Hovedstaden: der fortælles, at Madvig vil træde ud af Ministeriet og at P. G. Bang skal være Cultusminister. Nogle mene, at Madvig vil træde ud, fordi han som ærekjær Mand endelig omsider ikke mere kan nære sig; Andre mene, at Bang er en Belønning af Finansministeren til Bodevennerne for tro ydet Tjeneste; Andre igjen, at de tyske Stormagter definitivt har befalet os dette. Men dette er atter igjen kun Rygtesmedes spydige Ondskab, hvorimod den almindelige Mening synes at være denne, at det høitagtede Ministerium maatte søge at faae i sin Midte en det selv værdig Repræsentant for de høieste aandelige Interesser i Staten, en Mand, der med Rette kan siges at kunne indtage samme ophøiede Plads overfor Kirke, Videnskab og Konst, som hans Colleger indtage overfor Diplomati og Udlandet, og dertil en Mand, hvis tidligere Udtalelser om den slesvigske Sag stemme saa nøie overens med og slutte sig til vort udmærkede Ministeriums Politik og Anskuelse om samme. Man maa indrømme, at i disse tvende Henseender skal man vist neppe i hele „det danske Monarchi“ kunne finde nogen værdigere og dueligere Mand end Bang, og det er desaaarsag lige forunderligt og beklageligt, at den offentlige Mening synes at være imod hans Udnævnelse. Naar man derfor er „billig“, maa man tilstaae, at vore Sager staae eller gaae fortræffeligt, ikke mindre i Indlandet end i Udlandet. Posten bringer derfor ogsaa idag Underretning om, at General Bardentleth har overtaget Commandoen i Holsten, og at Officererne skulle bære „det danske Kongehuses Skærf“, samt at de danske Officerer ere afreiste til at indtræde i det holstenske Armeecorps. Hvo vil negte Vigtigheden af denne store Begivenhed? Maa man ikke være taknemmelig mod et Ministerium og en Diplomat, der kan erholde saa overordenlige Indrømmelser? Hvad er Slesvigs constitutionelle Forbindelse med Danmark at regne imod dette? Og Enhver, der ikke er en eiderdansk Casinowühler og blind Partimand, maa sandelig tilstaae, at naar vi kunne faae nogle flere saadanne holstenske

han skjulte det paa Locumet. Antallet af de Uhre, som han strax udtog og tog til sig, udgjorde 16; de 10 af disse bragte han strax ud til en af de ovennævnte for Hæleri tiltalte Personer, Anders N., en Møllersvend, der dengang tjente paa en Mølle udenfor Staden. De øvrige 6 havde han hos sig, da han senere ben paa Aftenen samledes med Svensson i den nysnævnte Kjælder i Mikkelbryggersgade. De hentede nu i Forening Skabet, hvori der befandtes 3 Uhre, som Svensson beholdt, og Uhrkjæderne med vedhængende Nøgler, som Pehrson tog til sig. Efter dernæst at have skjult Skabet under Rendestensbrædtet over Stenkisten for Enden af Farvergade og Halmtorvet, begave de sig ud af Vesterport og gjemte indtil videre hver 2 Uhre i en Hæk ved Farimagsveien, da de frygtede for at have saamange Uhre hos sig. Af det hos Marchandiser Jacobsen Stijaalne, der i Alt blev vurderet til 167 Rbd. 48 Sk., ere kun 3 Uhre komne tilstede og ham udleverede, samt Skabet, hvori endnu var beroende en til 4 Rbd. vurderet Sølvkjæde, som Tyvene havde overseet. De øvrige Uhre og Kjæder havde de dels solgt her i Landet, dels i Sverig, hvorhen de Begge, kort efter Tyveriets Udførelse, begave sig, uden at nogen af disse Gjenstande senere har kunnet bringes tilveie. — De samme Arrestanter vedgik endvidere, at de Torsdag Aften den 10de April havde paatænkt at udføre et Tyveri hos Guldsmed Falck i Nygade, men da det blev for sent den Aften, udsatte de Udførelsen til den paafølgende. De gik da hen til Boutiken, hvor Pehrson begav sig ind, medens Svensson skulde vente paa ham udenfor. I Boutiken forlangte Pehrson at see paa forskellige Guldsager, af hvilke han udvalgte og købte en Del. For at give sig Udseende af at ville betale contant, optog han sin Brevtaske, men forlangte tillige en Regning for det Kjøbte med Qvittering, for at han, medens denne blev skreven, kunde finde Leilighed til at undvige med de købte Sager. En saadan frembød sig ikke, da Guldsmedens tilstedeværende Datter forblev staaende ved Disken, men idet Falck kom tilbage med Regningen, greb Arrestanten Guldsagerne, der efter hans Begjæring vare blevne indpakkede i en Æske, og styrtede ud af Boutiken. Da der strax blev gjort Anskrig og Arrestanten frygtede for at findes i Besiddelse af Kosterne, kastede han disse fra sig i Boutiksdøren, hvor de kort efter bleve fundne af 2 Damer, idet de vilde gaae ind i Boutiken. Deres Værdi blev under Sagen ansat til 49 Rbd. 80 Sk. Efterat være indbragt af Folk, der strax satte efter ham, negtede Pehrson at have taget Æsken, og angav som Grund til at han flygtede ud af Boutiken, at medens han stod ved Disken og havde udtaget af sin Tegnebog en Halvhundredalerseddell, for at betale Regningen med, kom en Person ind ad Døren og snappede Sedlen fra ham, og løb han da saa stærkt han kunde for at indbente denne, men blev da selv anholdt. Denne Forklaring vedblev han under flere Forhører, indtil han den 14de Mai atgav nysnævnte Tilstaaelse, og efterat Svensson havde tilstaaet Tyveriet hos Marchandiseren, vedgik han ogsaa dette. Som Følge heraf bleve begge de nævnte Arrestanter, af hvilke Pehrson er 21 og Svensson 27 Aar gammel, og som, med Undtagelse af, at Pehrson ifølge Amager Birks Extrarets Dom af 12te December f. A. havde været straffet, navnlig for Fornærmelser mod Politiets Betjente, med Fængsel paa Vand og Brød i 6 Gange 5 Dage, ikke fandtes at være straffede her i Landet, — ansete efter Frdgn. 11te April 1840 §§ 1 og 32 med en Straf, der bestemtes til Forbedringshusarbejde, for Pehrson i 18 Maaneder og for Svensson i 8 Maaneder, hvorhos de, i Henhold til Pl. 19de April 1805, efter Straffetiens Udlob blive ved Politiets Foranstaltning at bringe ud af Landet. — Med

15,117 Pers. 8,000 Rbd. 47 Sk. — 14,140 Pers. 6,100 Rbd. 60 Sk.
 Gods 2,615 — 65 —
 8,121 Rbd. 16 Sk.

Gods 2,806 — 89 —
 8,913 Rbd. 58 Sk.

Udlandet.

Østerrig. — Saavel „Lloyd“ som „Wiener Z.“ udtale sig gunstig om Louis Napoleons Statscoup, af hvilket de love sig Fordele for det conservative Parti i Europa. „Louis Napoleon“, hedder det i „W. Z.“, „har tidligere givet det conservative Parti saadanne Garantier, at han maa antages at ville benytte den Magt, han nu har tilrevet sig, til at bekæmpe Omstyrtelsespartiet og redde Samfundet ud af dets Hænder. Hver- somhelst der optræder mod Revolutionen, er alle conservative Regeringers Allierede og har, uden Hensyn til hvorfra han stammer, Krav paa deres Anerkjendelse.“ — Den 4de ds. har Militairgouverneuren i Wien, Feltmarechallieut. Kempen, udstedt en Bekjendtgørelse, der truer Enhver, som er i Besiddelse af revolutionaire Skrifter, med Fæstningsarrest eller Skandsearbejde i fem Aar. — Imod Jøderne tager Politiet i Wien i denne Tid strenge Forholdsregler og udviser dem skarevis af Hovedstaden. Rimeligvis har Regeringen dem mistænkt for Jobberi. — Den engelske Gesandt ved Hoffet i Wien, Lord Westmoreland, har endnu ikke overleveret sine Creditiver og antages ikke saa snart at ville gjøre det, da Lord Palmerstons Svar paa de til ham i Anledning af Kossuths overleverede Adresser skal have gjort et ubehageligt Indtryk saavel paa det østerrigske som russiske Cabinet. — Den østerrigske ForbundsGesandt har faaet Befaling til officielt at meddele Forbundsdagen den ny østerrigske Toldtarif. Angaaende Toldcongressen, der er sammenkaldt til den 2den Januar 1852 i Wien, meddeler „Fr. S. Z.“ den østerrigske Indbydelsesskrivelse, af hvilken det sees, at Hensigten med hin Congres er, ikke at sprænge Toldforeningen, men først at bevirke en Tilnærmelse mellem denne og Østerrig, saaledes at dette ikke som hidtil bliver ganske udelukket fra det øvrige Tydskland i handelspolitisk Henseende, og dernæst at bane Veien for Oprettelsen af en tysk-østerrigsk Toldforening. Tilnærmelsen til Toldforeningen skulde bestaae deri, at der blev afsluttet en Handelstractat paa 5 Aar, ved hvilken Tolden af nogle Varer skulde ophæves og af andre nedsættes, og i det Hele taget de forskellige Toldtariffer og Toldlovgivninger modificeres til gjensidig Fordel.

Frankrig. — De belgiske Blade bringe idag Efterretninger fra Paris indtil den 4de om Aftenen Kl. 11. Natten mellem den 3die og 4de havde været rolig, og indtil midt paa Formiddagen viste der sig ingen Symptomer til en Fornyelse af Kampen; da udbredte der sig pludselig i Forstæderne Rygter om, at Demokraterne fra Nantes, Rouen, Amiens og Lyon ilede Pariserne tilhjælp, at Louis Blanc, Ledru Rollin og Causidière vare komne fra England, at to Regimenter vare gaaede over til Folket, og at Nationalgarden havde erklæret sig imod Præsidenten. I et Øieblik var der bygget Barricader ved Porte St.-Denis og Porte St.-Martin, i rue Transnonain, rue Cadet, rue Rougemont, rue Faubourg-Montmartre, rue Bergère, rue Montmartre, ved Châtelet og paa flere af Quaierne. Nogle af dem bleve hurtigt tagne af Tropperne, men ligesaa hurtigt byggedes nye paa andre Punkter. Ved Porte St.-Denis blev der om Middagen kæmpet heftigst, et stærkt Artilleri blev kjørt op mod Barricaderne, der forsvaredes tappert. Tropperne lede meget og en General faldt, men endelig bleve Barricaderne tagne og en Mængde af deres Forsvarere huggede ned. Om Eftermiddagen vare Gaderne omkring St. Eustache Skuepladsen for den

egenlige Kamp; det var der, at halvtredie Division maatte føres i Ilden. Kampen endtes Kl. 5, men først efterat Gaderne vare bedækkede med Lig, og der indtraadte nogle Timers Hvile. Om Aften Kl. 8 kæmpedes der blodigt ved Barrière Rochechouart, Kl. 11 var Kampen ogsaa der tilende, men man ventede, at den vilde blive fornyet om Natten. Det har mindre været den egentlige Arbejderklasse end Middelstanden, der har deltaget i Kampen; Arbejderne vente paa Forstærkning fra Provindserne og paa Nationalgardens Tilslutning. Louis Bonaparte og hans Parti synes at være ængstelige; Tonen i de Proclamationer, der udstedes, er forceret, og man griber til det latterlige Middel, at udgive Kampen imod Usurpatoren for et socialistisk Oprør, der blot gaaer ud paa at plyndre. Krigsministeren truer alle dem, der gribes med Vaaben i Hænder, med øieblikkelig at skydes. Krigsretterne ere i Permanens. Indenrigsministeren bekjendtgjør, at hele Frankrig har bifaldt Præsidentens Handling, men lader samtidig de belgiske Blade confiscere ved Grændsen, for at ikke Søgernes virkelige Stilling skal blive bekjendt.

— De officielle Depecher fra Provindserne ere næsten alle affattede i samme Form, og melde blot, at Efterretningerne fra Paris ere blevne modtagne gunstigt. I Orleans og Nantes er der imidlertid efter de seneste Efterretninger udbrudt Uroligheder, og Repræsentanterne af Venstre fordele sig i Provindserne for at organisere Modstanden. Ifølge „l'Indép. Belge“ skulle Departementsraadene paa mange Steder være traadte sammen og have sat sig i Besiddelse af den administrative Magt og af Commandoen over Tropperne. Raadet i Somme-Departement skal have erklæret Præsidentens Handling for lovstridig.

— En Mængde Embedsmænd og Officierer af Armeen og Nationalgarden have forlangt deres Afsked. Mairen i andet Arrondissement i Paris har deltaget i Barricadekampen.

— Otte Brigader af Armeen i Paris have afstemt over Præsidentens Forslag. Alle Stemmer have, efter de bonapartistiske Blades Sigende, været derfor, kun een (!) Soldat skal have erklæret, ikke at kunne stemme, da han ikke var tilstrækkeligt oplyst om Forholdene.

— Blandt de 29 nye Medlemmer af den raadgivende Comitee, ere de forhenværende Ministre de Parieu, Bonjean og Vaisse, Generalerne Husson, Lawoestine, Lebreton, Magnan og Vast-Vimeux, samt Politipræfecten de Maupas. Af de først udnævnte 79 Medlemmer skulle, foruden Faucher, de Mortemart, de Mérode, Montalembert, Chasseloup-Laubat, d'Albuféra, Chadenet, Heeckeren og flere Andre have afslaaet Valget.

— Protesten, der vedtoges i Mairiet i 10de Arrondissement, er bleven tiltraadt af 22 nye Repræsentanter, blandt hvilke Demousseaux de Givré, Delessert og Larochejaquelein.

— Foreningen i „rue des Pyramides“ har holdt et Møde den 2den om Aftenen, i hvilket der paa Fauchers Forslag vedtoges at tilstille Præsidenten en Protest. Baroche vægrede sig ved at undertegne denne. Den 3die begav et stort Antal af Foreningens Medlemmer sig til de Morny og forlangte de fængslede Repræsentanters Frigivelse, men fik kun et undvigende Svar.

— Størstedelen af de Repræsentanter, der bleve fængslede i det 10de Mairie, holdes endnu tilbage i Casernen paa „Quai d'Orsay“, da de have vægret sig ved at tilbagekalde deres Protest og forpligte sig til, ikke at samles igjen. Blandt dem ere Berryer, de Vatimesnil, J. de Lasteyrie, de Luynes, de Montebello, Oudinot, Passy, Dufaure, Vavin, Chambolle, de Rémusat, de Beaumont, de Corcelles, Odilon Barrot, Piscatory, Flavigny, Chigaray og

Lærerinder. Idet jeg fortæller om den, og hvad der staaer i Forbindelse med den, vilde jeg ønske, at jeg, i Stedet for at nedskrive nogle Linier, kunde sidde i en Kreds af Fædre og Mødre i vort Land, der trænge til at optage i deres Hus Lærerinder til deres Børn, af Fædre og Mødre, der ville sende deres Døtre ud i Verden som Lærerinder og Opdragerinder, og af unge Piger, der gaae dette ansvarsfulde Kald imøde; thi er der noget Forhold i Livet, der lader endel tilbage at ønske, da er det vistnok det, der som oftest finder Sted imellem Forældrene og de Personer, der skulle undervise og vejlede deres Børn.

Ligesom danske Familier i en Række af Aar have hentet deres Børns Lærerinder fra Tydskland, saaledes have de engelske søgt deres fra Frankrig, hvor liden Samstemning der end er imellem disse to Nationer, og det kan ikke negtes, at disse fremmede Damer, der ofte have været en Svøbe for de Familier, i hvis Midte de have levet, saavel de tydske hos os, som de franske i England, ikke altid ere blevne behandlede paa rette Maade. For at raade Bod paa eller om muligt afhjælpe det beklagelige Misforhold, der saaledes fandt Sted, besluttede man i England for nogle Aar siden at tage sig alvorlig af Tingene. En Comitee af ansete Mænd traadte sammen for at ordne en Undervisning, ved hvilken unge Piger i deres eget Land kunde finde Leilighed til at uddanne sig til Lærerinder, og, saavidt det kunde skee ved ydre Foranstaltninger, skaffe Forældre Garanti for at modtage kundskabsrige Landsmandinder i deres Hus i nævnte Stilling; men paa samme Tid havde man ogsaa Lærerindernes Tarv for Øie. Alt dette blev snart bragt i Stand. Med Hendes Majestæts Tilladelse blev den unge Stiftelse kaldet „Queens College“; dygtige Lærere, mest unge Geistlige, antoges til at meddele Undervisning i de forskellige Fag, og Honoraret for hver Elev blev ansat meget lavt, for at give de mindre Formuende Leilighed til at benytte Undervisningen. For Uformuende blev der indrettet nogle faa Fripladser, og snart var der indmeldt det bestemte Antal unge Piger; men den første Bestemmelse, at Undervisningen alene skulde være for dem, der ønskede at uddanne sig til Lærerinder, blev strax forandret; da mange velhavende Familier, hvis Døtre ikke havde dette Maal, ønskede at lade dem drage Fordel af denne Anledning til Oplysning og Udvikling, som her frembød sig. Undervisningen skal være ganske fortrinlig; den ydes alene af Lærere, men Damer ere stedse tilstede, og Navnene paa de Mænd, der have overtaget sig den, borge for, at Enhver med Tryghed kan sende sine Døtre derhen. Der finder heller ingen ængstelig eller smaalig Spørgen Sted, om hvad der læres, og hvorledes der læres; med Navnet „Queens College“ forbindes der en saa afgjort Tillid, at man maa sige ved sig selv, naar man hører den udtales, „Saaledes burde det altid kunne være ved Læreaanstalter!“ I Aaret 1848 blev den grundet, og to Aar efter har man seet sig i den glædelige Nødvendighed, at maatte tænke paa en tilsvarende i en modsat Del af London, fordi her ikke kan modtages flere. Saavidt jeg erindrer, besøges den af 200 unge Piger, der Alle boe omkring i Byen, thi Pensionairer optages ikke i samme.

Jeg har tilbragt en saare interessant Formiddag ved mit Besøg i „the Queens College“, hvortil jeg ved vor Ministers velvillige Forekommenhed fik Adgang, og under hvilket jeg fik omstændelige Forklaringer og Oplysninger af en vakker Mand, en Geistlig, der var Viceforstander, og tillige Lærere i Historie og Dansk. Aldrig har jeg truffet en Mand, der saa kraftigt som denne Geistlige har talt om en velordnet Undervisnings Frugter og Følger, og min Interesse, der endnu er ligesaa levende som den, hvormed jeg for mere end tyve Aar siden opfattede Alt, hvad der angik Undervisning og Skolevæsen, blev forhoiet ved

Rigsdagen.

I Landstingets Gaarsmøde (Mandag) foretoges ifølge Dagsordenen indledende Behandling af Lovudkast om Redningsvæsenet paa Nørrejylland's Vestkyst; Thinget besluttede paa Unsgaards Forslag at nedsætte et Udvalg af 5 Medlemmer; af 34 Stemmegivende valgtes Tang (33), Neergaard (32), Tillisch (18), Lüttichau (17), Leth (16). — Den næste Sag, indledende Behandling af Lovudkast om Forandringer i Loven om Toldvæsenets Lønning, henvises paa Kircks Forslag directe til 1ste Behandling.

Derefter foretoges 1ste Behandling af Lov om Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1852. Ordføreren (Flensborg) yttrede paa Udvalgets Vegne med Hensyn til den fra Regeringen emanerede provisoriske Lov af 25de August d. A., at der om dens Nødvendighed vel kunde reises Spørgsmaal, og at man tør forvente, at Regeringen vil træffe saadanne Foranstaltninger, at lignende provisoriske Love, saavidt muligt, undgaaes for Eftertiden. Endskjønt man vel har havt Betænkeligheder ved § 1, har man i Betragtning af de Grunde, der kunne tale for den, i Forbudelse med Udsigten til den lovede Organisationsplan for Armeen, ikke troet at burde foreslaae Forandringer; dette har man imidlertid ikke kunnet undgaae ved § 3, hvis Slutningspunktum (at de Frivillige fritages for at møde i Recrutskolen, men skulde optages i Rullerne) man foreslaaer skal udgaae. Han paaviste de mange Uoverensstemmelser og Forviklinger, som dette Punktum vil give Anledning til. Udvalget indstiller saaledes, at det sidste Punktum af § 3 udelades, men at Loven iøvrigt vedtages uforandret, som den er kommen fra Folkethinget. — Justitsministeren sluttede sig aldeles til Udvalgets Betænkning. — Lüttichau ønskede forskellige Oplysninger betræffende de Frivillige. Han havde havt Leilighed til at gøre sig bekjendt med den Nytte, de frivillige Combatanter have gjort, og den Velvillie, hvormed de ere blevne modtagne ved Armeen; han ønskede, at de Frivillige bleve belønnede saa godt som det kan bestaae med god Orden, men han maatte gjøre opmærksom paa, at der var forskellige Frivillige; de, der havde deltaget i Kampen for Fædrelandet, vare belønnede paa en smuk og hæderlig Maade ved nu at være ansatte som Officierer eller Underofficierer i Armeen; men for de Andre, der havde været ansatte ved fredelige Bejeninger, der ikke medførte Fare, f. Ex. unge Medicinere, der havde været ved Ambulanterne og Hospitalerne og der havt god Gage, ansaae han den Belønning, at de aldeles fritoges for at møde i Recrutskolen, at være mindre rigtig, fordi en saadan Fritagelse skete paa de andre Værnepligtiges Bekostning; han henstillede, om det ikke vilde være rigtigere at fritage dem for et af de senere Aars og ikke for det første Aars Tjeneste. — Herimod talte Steffensen og Krarup. — Bjerring gjorde flere formelle Bemærkninger ved det af Udvalget fremsatte Spørgsmaal om Nødvendigheden af at udstede den provisoriske Lov. — Ørsted ønskede, at man vilde gaae tilbage til Regeringens Udkast. — Støcken og Kierkegaard talte de Frivilliges Sag, idet den Sidste navnlig fremhævede, at det, man skulde belønne, var det Sindelag, hvormed de Frivillige havde stillet sig i Række blandt Landets Forsvarere, og ikke den Tjeneste, enhver Enkelt har gjort. — Justitsministeren imødegik Bjerring. — Blechingberg talte for Udvalgets Indstilling. Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 48 St.

Den næste Sag, 2den Behandling af Lovudkast om Kalundborg Lodseri henvises uden Discussion enst. med 45 St. til 3die Behandling.

Endelig foretoges 3die Behandling om Domaneieendomes Afhændelse. Udvalgets Minoritet (Krarup) har efter

cher, de Mortemart, de Mérode, Montalembert, Chasseloup-Laubat, d'Albuféra, Chadenet, Heeckeren og flere Andre have afslaaet Valget.

— Protesten, der vedtoges i Mairiet i 10de Arrondissement, er bleven tiltraadt af 22 nye Repræsentanter, blandt hvilke Demousseaux de Givré, Delessert og Larochejaquelein.

— Foreningen i „rue des Pyramides“ har holdt et Møde den 2den om Aftenen, i hvilket der paa Fauchers Forslag vedtoges at tilstille Præsidenten en Protest. Baroche vægrede sig ved at undertegne denne. Den 3die begav et stort Antal af Foreningens Medlemmer sig til de Morny og forlangte de fængslede Repræsentanters Frigivelse, men fik kun et undvigende Svar.

— Størstedelen af de Repræsentanter, der bleve fængslede i det 10de Mairie, holdes endnu tilbage i Casernen paa „Quai d'Orsay“, da de have vægret sig ved at tilbagekalde deres Protest og forpligte sig til, ikke at samles igjen. Blandt dem ere Berryer, de Vatimesnil, J. de Lasteyrie, de Luynes, de Montebello, Ondinot, Passy, Dufaure, Vavin, Chambolle, de Rémusat, de Beaumont, de Corcelles, Odilon Barrot, Piscatory, Flavigny, Chigaray og Créton. — Thiers, Changarnier, Cavaignac, Leflô og Roger (du Nord) skulle være førte til Ham.

— Ifølge „Patrie“ er Madier de Monjau falden ved Barricadekampen den 3die.

„Berlingske Tidende“ af 4de December findes under Mærket „5.“ en Artikel med Overskrift: „Svar til en Søofficier“, hvor blandt Andet disse Ord læses:

„Ingen selvstændig patriotisk Mand, selv om han lider af den Orm at aspirere til en Ministerpost, vil, naar han er ledet af en anbefalelig Ærgjerrighed for at tjene sit Fædreland, lade sig bevæge til, for mulig at kunne opnaae et slikt Ønske, at smigre for sine Overmænd, ligesaa lidt som til at lefle for sine Undermænd. Jeg har Grund til at antage, at vi i det Hele taget i Marinen ønske fremdeles at maatte kunne beholde en Bestyrer for Etatens Officierer, der, som Mand, er selvstændig, patriotisk, sin Post fuldkommen voxen i den Regeringsbranche, han som Ansvarhavende er ansat til, og tilmed en Mand, der er vor nuværende frie Forfatning hengiven.“

Skulde Hr. 5 virkelig have al Grund til at antage dette? Eller — lader han for hele den øvrige Del af Sættaten 5 være Lige, idet han giver Marineministeren sit Tillidsvotum?

Hr. 5 har ikke iagttaget nogen streng Anonymitet, hverken i de 27, siger Syv og Tyve „Flyveposter“, hvori han har skrevet om „Sø- og Handelsstaten Danmarks Søforsvar“, eller i „Berl. Tid.“ i denne af os udpegede Artikel; man har derfor ikke kunnet læse ovenstaaende lovprisende Tirader om den meget ærede Marineminister, uden at blive betaget af den ubehagelige Følelse, der altid indfinder sig hos den, der har det Uheld, at maatte høre paa plump og upassende Smiger.

Dersom disse Linier skulde bevirke en ny Artikel af Hr. 5, enten i „Flyveposten“ eller „Berl. Tid.“, da — tilgive Publicum.

S.

„Queens College“.

(Af Marie Bojesen.)

Saaledes hedder en Undervisningsanstalt i London, der nærmest er bestemt for unge Piger, der ønske at uddanne sig til

taget sig den, borge for, at Enhver med Tryghed kan sende sine Døtre derhen. Der finder heller ingen ængstelig eller smaalig Spørgen Sted, om hvad der læres, og hvorledes der læres; med Navnet „Queens College“ forbindes der en saa afgjort Tillid, at man maa sige ved sig selv, naar man hører den udtales, „Saaledes burde det altid kunne være ved Lærestalter!“ I Aaret 1848 blev den grundet, og to Aar efter har man seet sig i den glædelige Nødvendighed, at maatte tænke paa en tilsvarende i en modsat Del af London, fordi her ikke kan modtages Flere. Saavidt jeg erindrer, besøges den af 200 unge Piger, der Alle boe omkring i Byen, thi Pensionairer optages ikke i samme.

Jeg har tilbragt en saare interessant Formiddag ved mit Besøg i „the Queens College“, hvortil jeg ved vor Ministers velvillige Forekommenhed fik Adgang, og under hvilket jeg fik omstændelige Forklaringer og Oplysninger af en vakker Mand, en Geistlig, der var Viceforstander, og tillige Lærer i Historie og Dansk. Aldrig har jeg truffet en Mand, der saa kraftigt som denne Geistlige har talt om en velordnet Undervisnings Frugter og Følger, og min Interesse, der endnu er ligesaa levende som den, hvormed jeg for mere end tyve Aar siden opfattede Alt, hvad der angik Undervisning og Skolevæsen, blev forhoiet ved Samtalen med ham, og under hans Forklaringer, der, hvor tydelige og udtryksfulde de end vare, vare frie for al Viddeløstighed. Jeg har siden ofte tænkt paa denne Mand og hans Maade at udtrykke sig paa, ikke et Ord for meget, og Alt saa klart fremsat.

Et fuldstændigt Cursus er beregnet paa fire Aar, men det staaer de unge Damer frit for at træde tilbage efter hver Afdeling af dette, om de ønske det, ligesom de og kunne deltage i enkelte Grene af Undervisningen, og der bliver lagt særdeles Vægt paa, at de faae et klart Begreb om Alt, hvad der findes i Naturens store Rige; derfor indtager Undervisningen i Plante-lære og Naturlære, hvormed Læren om Himmellegerne er forbunden, sin tilberlige Plads i samme. Undervisningstiden er kun beregnet til 38 Uger, da Sommerferien varer fra den 2den Juli til 1ste October. Comiteen forudsætter, og det vistnok med Rette, at Udbyttet bliver større for de Paagældende, der jo Alle ere ude over Børnealderen, ved at arbejde med Friskhed og Iver i kortere Tid, og derefter gennemgaae eller fordeie det Lærte, end ved at arbejde Aar ud og Aar ind. Undervisningstimerne ere fra 10—3; men i disse fem Timer holdes kun fire Foredrag, da Læsetimen ikke maa afknapnes, og de Minuter, som Lærerne behøve, dersom de skulle gaae fra et Sted til et andet, fradrages ikke Undervisningstiden; den første Time begynder derfor Kl. 10, den næste Kl. 11½, derpaa Kl. 12½ og saa fremdeles.

Naar en ung Pige har gennemgaaet Undervisningen i „Queens College“, bliver hun af Comiteen overhørt i de forskjellige Gjenstande, hun ønsker, og derefter bliver meddelt hende et skriftligt Vidnesbyrd for hendes Duelighed. Ved disse Vidnesbyrd have Forældre Sikkerhed for den Persons Kundskaber, de antage, thi det er en Kreds af kyndige og høitagede Mænd, der danne Comiteen; men naturligvis kunne de, idet de ere Borgen for hendes Evner og Viden, ikke til samme Tid være det for hendes moralske Karakter, Dygtighed til at overføre sine Kundskaber paa Andre, og Optragelsesevne; og de finde det ei heller ønskeligt, at Modrene, de naturlige Optragere og Værnere, skulde fritages for den Ansvarlighed, der paahviler dem. De unge Piger, der have gode Vidnesbyrd fra Comiteen, ere, som man kan tænke sig, meget søgte. Overhørelsen selv er ikke offentlig. (Sluttet.)

cerne og Hospitalerne og der havt god Gage, ansaae han den Belønning, at de aldeles fritoges for at møde i Recrutskolen, at være mindre rigtig, fordi en saadan Fritagelse skete paa de andre Værnepligtiges Bekostning; han henstillede, om det ikke vilde være rigtigere at fritage dem for et af de senere Aars og ikke for det første Aars Tjeneste. — Herimod talte Steffensen og Krarup. — Bjerring gjorde flere formelle Bemærkninger ved det af Udvalget fremsatte Spørgsmaal om Nødvendigheden af at udstede den provisoriske Lov. — Ørsted ønskede, at man vilde gaae tilbage til Regeringens Udkast. — Støcken og Kierkegaard talte de Frivilliges Sag, idet den Sidste navnlig fremhævede, at det, man skulde belønne, var det Sindelag, hvormed de Frivillige havde stillet sig i Række blandt Landets Forvarere, og ikke den Tjeneste, enhver Enkelt har gjort. — Justitsministeren imødegik Bjerring. — Blechingberg talte for Udvalgets Indstilling. Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges enstemmig med 48 St.

Den næste Sag, 2den Behandling af Lovudkast om Kallundborg Lodseri henvises uden Discussion enst. med 45 St. til 3die Behandling.

Endelig foretoges 3die Behandling om Domaneieendomes Afbændelse. Udvalgets Minoritet (Krarup) har atter optaget sit ved forrige Behandling forkastede Ændringsforslag om Jægerspris, idet han nu indskrænker sit Forslag med Hensyn til de Skovstrækninger, der skulle følge med Hovedgaardene til Langvads Plantage (21½ Tdr. Land) og nogle mindre Skovholme (15½ Tdr. Land). Forslaget er tiltraadt af 4 Medlemmer. Forslagsstilleren paaviste atter det efter hans Mening Ønskelige i, at Regeringen havde tilberlig Tid til at afhænde disse betydelige Eiendomme; han havde vel ved forrige Behandling hørt en Røst, at man ikke skulde forhaste sig, denne Røst var for ham, som kom den fra det bensovende Rentekammer; han mente, at man aldeles ikke risikerer Noget ved at optage Salget af denne Eiendom paa indeværende Aars Lov. — Dette maatte dog Stampe mene, navnlig i Betragtning af, at Hovedgaarden Christiansminde endnu saa at sige er bortforpagtet paa 1½ Aar. — Dette gav Kirck Anledning til et Sidebug til Domainedirectøren, som efter hans Formening allerede kunde have tilveiebragt Oplysninger betræffende denne yderligere Forpagtning. — Finansministeren paaviste det Ubetimelige i en saadan Fordring. — Krarup talte atter for Salget. — Unøgaard (Ordføreren) ansaae Thinget for tilstrækkelig oplyst i Sagen; naar Forslagsstilleren havde talt om at „forhaste sig“, da havde han, saa forekom det ham, selv været ilter nok med sit gjentagne Gange fremsatte Forslag om Jægerspris. — S. Petersen talte for Ændringsforslaget — Finansministeren svarede. — Krarups Forslag forkastedes med 27 Stemmer mod 14. Derefter vedtoges Loven med en af Udvalget foreslaaet, ved Sagens forrige Behandling begrundet, mindre væsenlig Ændring, enstemmig med 39 St. Det bliver derefter at tilstille Folkethinget.

Imorgen intet Møde.

Folkethingets Gaarsmøde (sluttet). Derpaa opkastedes Spørgsmaal om følgende Sagers Fremme: a) R. Sørensens: Forslag til Lov om en midlertidig Forbedring i Almueskolevæsenet paa Landet, indtil en mere omfattende Reform befindes tjenlig at foretages. Efterat Forslagsstilleren havde angivet Forslagets Hovedpuncter, behandlede han det Spørgsmaal, om det var værdt at fremme denne Sag, da Cultusministeren havde erklæret, at han havde et omfat-

tende Lovforslag herom færdigt; dette mente han naturligvis. (Cultusministeriet var ikke repræsenteret i Sælen). — C. Larsen angreb enkelte Punkter i Forslaget, hvilket naturligvis gav R. Sørensen Anledning til atter at tale og C. Larsen til at svare, at dette Forslag ikke afveg fra det nu Bestaaende, i Andet end at Børnene ogsaa skulde gaae i Skole efterat de vare confirmerede, men herimod vilde han bestemt være. (Under disse to Taleres Replikker berakede stor Munterhed i Thinget). — Tscherning vil for at give Cultusministeren Leilighed til at udtale sig herom, stemme for Lovens Fremme. (Raab fra flere Sider: „Hvem er Ministeren?“ Munterhed). — V. Schøler taler for Lovens Fremme. — Afslutning forlangtes og vedtoges med 42 mod 37 Stemmer. Forslagets Fremme blev ved Navneopraab forkastet med 50 St. (hvoriblandt Ministeriet og samtlige Geistlige, med Undtagelse af Monrad) mod 34 St. b) G. Winther: Forslag til Lov om Betaling for Copikorn m. v. fra Matrikulscontoret; Forslagsstilleren tog Forslaget tilbage, da det oplystes, at Comiteen i Loven om Jordudstykningsen har paa-tænkt at foreslaae det Samme; vilde den ikke dette, saa vilde han atter indbringe det. c) N. Winther: Udkast til Lov om Afholdelse af et Folkeraad paa Færøerne i 1852. Forslagsstilleren mindede om den Concurrence, han var kommen i med Indenrigsministerens forelagte Lov; han vilde derfor opfordre Tscherning og Monrad, som havde opfordret ham til at indbringe denne Lov, til at raade ham. — Tscherning raader, forsaavidt der appelleres til ham som til raadgivende Provindsialstænder, at henvise Loven til det Udvalg, som formodentlig bliver at nedsætte angaaende Ministerens færøiske Communallov. — Monrad slutter sig hertil, og Sagens Fremme vedtages med 74 St. (enst.)

Første Behandling af Udkast til Lov om Sandflugtens Dæmpning (indbragt af Lykke). Forslagsstilleren motiverer korteligen Forslaget, som støtter sig paa den Comiteebetænkning, som angaaende samme Lov forelaa fra sidste Session. Efter denne Lov skulde Klitsognene udrede $\frac{1}{4}$ af Arbejdet uden Vederlag; de øvrige $\frac{3}{4}$ tilveiebringes for Betaling, og heraf udredes $\frac{1}{4}$ af Statskassen og $\frac{2}{4}$ af Amtsrepartitionsfondet og Amtets Kjøbstæder. Denne Forandring skal træde i Kraft fra 1ste Januar 1852. — L. Hansen talte om, hvor stor en Byrde Sandflugtens Dæmpning, som den nu var ordnet, var for Klitsognene i Ribe Stift, hvor den udgjorde 3 Rbd. 19 Sk. pr. Td. Hartkorn. Hartkornsegalisationen kunde ikke siges at være fuldstændig gennemført, saalænge noget Hartkorn i den Grad var bebyrdet. Han antog, at Forslagsstilleren kunde være gaaet videre og godt foreslaaet, at Statskassen skulde udrede alle Udgifter. — J. Knudsen antog, at det Princip, som laa til Grund for Byrdens Fordeling, var meget vilkaarligt og uretfærdigt. Med Forslagets Formaal var han naturligvis ganske enig, naar det kunde skee paa en billig og retfærdig Maade; men han vilde dog gjøre opmærksom paa, at Beboerne i disse Egne ikke havde Krav paa at see denne Byrde omordnet; den var en faststaaende Skat, en Prioritet, som indestod i Eiendommene der, og som bestandig var bleven taget i Betragtning ved Omsætninger der i Egnen. — L. Jensen slutter sig ganske til ham. — L. Hansen protesterer imod Rigtigheden heraf og fortæller, at han selv havde solgt for 3 Aar siden en Bondegaard til 2000 Rbd. pr. Td. Hartkorn i Klitsognene. I denne Anledning udspandt sig en Debat imellem de tre sidste Talere. — Tscherning beviste derpaa, at Fordelingen af Udgifterne var løst paa en heldig Maade, idet en Del vedblev at udredes af Klitsognene, en anden Del af de med dem i Forbindelse staaende Communer, Resten af Staten. Efterat der havde fundet en Debat Sted imellem Tscherning

London 3 M. 8 Rbd. 88 Sk.

K. S. 8 — 94 —

	Gjort til		Kjøb.	Sælg.	
Norske Speciecedler pr. 100 Sp.	—	197	197	197	Rbdlr.
Svenske Sedler pr. Rdl. Rigsgjæld	—	—	47	47	Rbsk.
4 pCt. kgl. Obligat. (excl. Rente)	88	87	87	88	Rbdlr.
3 pCt. dansk-engel. Obligationer (excl. Rente) smaa	—	—	72	73	L. 14 Bcm.
Do. do. do. (excl. Rente) store	—	—	72	73	—
5 pCt. dansk-engel. Obligationer smaa	—	—	96	96	—
Do. do. do. store	—	—	95	96	—
Nationalbank-Actier	142	141	141	141	Rbdlr.
Actier i den kjøb.-roesk. Jernbane	—	—	50	51	Species.
4 pCt. østgoth. Hypothek-For- enings Panteobligation af 1846 ved Hambro & Son	—	—	—	—	Banco.
Norsk Laan af 1848 ved Hambro & Son	—	—	—	—	—

Bank-Actiernes Pris er med Udbytte fra 1ste August d. A. og Roeskilds Jernbanes do. med Udbytte fra 31te Decbr. 1850.

H. P. Hansen jun.

Bekjendtgjørelser.

For at give Bekjendtgjørelser en i det skandinaviske Norden hidtil ukjendt Udbredelse imod en i Forhold til Læsekredsen billig Betaling, have Udgifterne af de tre nordiske Riger udkommende Dagblade **Aftonbladet i Stockholm, Christianiaposten i Christiania og Fædrelandet i Kjøbenhavn** forenet sig om gjensidig at være hverandres Commissionairer, saaledes at en Bekjendtgjørelse, indleveret paa et af de nævnte Blades Comptoirer, imod en Betaling af 12 Sk. pr. 50 Bogstaver eller deres Plads indrykkes i alle 3 Blade. Ønskes Bekjendtgjørelsen kun indrykket i et af de andre Blade, foruden Stedets, er Betalingen 8 Sk.

Bekjendtgjørelse

fra

Departementet for det Indre.

At den ved kongelig naadigst Resolution af 13de Octbr. d. A. for den norske Statskasses Regning oprettede Pakkepost mellem Christiania og Uddevalla i Sverige, der bliver sat i Forbindelse med en svensk Pakkepost mellem Uddevalla, Stockholm, Götheborg og Helsingborg, skal afgaae fra Christiania til Uddevalla indtil Videre hver Onsdag Eftermiddag Kl. 3, første Gang den 10de December og fra Uddevalla til Christiania hver Mandag Formiddag, første Gang den 15de December d. A., bringes herved til almindelig Kundskab. Christiania d. 28de November 1851. (2066-78.)

A. c. C. c.

Avis-Salonens Agentur for Eiendomssalg

(Hjørnet af St. Kjøbmægergade og Silkegade Nr. 17, 1ste Sal).

En betydelig Del større og mindre Landeindomme i Danmark, Sverig og Norge, især i Jylland, Slesvig og det sydlige Sverig, ere anmeldte til Salg, tildels paa særdeles fordelagtige Vilkaar. Anmeldelser modtages fremdeles og ville ogsaa blive bragte til Kundskab for eventuelle Liebhabere i England og Skotland. (4072-78.)

A. C. Paa Andr. Fred. Hosts Forlag er udkommet:

Oehlschlägers Digterværker

og

prosaiske Skrifter.

1-10de Bind, 15 Rbd., med Subscription paa de følgende Bind à 1 Rbd. (4056-61.)

A. C. Subskriptionsindbydelse.

I Løbet af en fjorten Dages Tid udkommer et lidet Skrift ved Navn:

M. A. Goldschmidt,

et Literaturbillede. Af F. Dreier, medicinsk Student.

Med et Anhang om Hr. E. Meyer og Dyrene.

Størrelse omtrent 8 Ark, Bogladepris 4 Mk., Subskriptionspris 3 Mk. Planer med Indholdsliste ere fremlagte i Bogladerne og i flere Foreningers Localer, samt hos Hr. Bogtrykker Qvist; de ønskes sluttede snarest mulig. (4062-71.)

Ringsted, ligefra een til otte Dage og derover, anmodes behageligst om, til Undertegnede, der agter at offentliggjøre ovennævnte Mands Afsærd imod sine Skrivere, at meddele Oplysning om Tjenestetiden, Behandlingen, Aarsagerne til Bortreisen eller Bortjagelsen, om de have Vidnegebyr, Kostpenge m. v. endnu tilgode og af Hvem de bleve antagne.

Vordingborg den 7de Decbr. 1851.

Fred. Husum,

Fuldmægtig hos Amtsforvalteren. . . .

Dhrr. Redacturer af Provindsaviserne bedes godbedsfuld optage ovenstaaende Opfordring i deres respective Blade. (3225.)

(5211.) **Avis-Salonen** (Hjørnet af store Kjøbmægergade og Silkegade Nr. 17, 1ste Sal, Indgangen gennem Porten). Nyheder: „Hyldemoer“, Phantasispil, af H. C. Andersen; „Vort Theater-væsen“ af A. Bournonville; „Dæmring“ af C. K. Molbech; „Carré imod en Cavaleriattaque“ af X. A.; „Folkekalender for Danmark“; „Ueber die Schlesw.-Holst. Frage“; A. Dumas: „Le Drame de Quatre-vingt-treize“; Foudras: „Mémoires d'un roi“; Gautier: „Partie carrée“; „Histoire des Peintres, av. gr.“; G. Sand: „Molière“; Lady Ponsonby: „Clare Abbey“; „Adelaide Lindsay“; engelske, franske og tyske Almanakker og Folkekalendere, m. m. fl. nye Skrifter og Blade. — Maanedskort 1 Rbd., Ugekort 48 Sk., Entree 8 Sk. (som godtgjøres i Betalingen for Forfriskninger).

P. W. Olsens Hofmusikhandel, Vingaardstræde Nr. 144, er forsynet med indenlandske og fremmede musikalske Nyheder. — Instrument-Handel. (1212.)

Bing & Færstevs Stenrykkeri

er flyttet til

Østergade Nr. 8, 1ste Sal,

i Hofriseur Causses Hus,

hvor der modtages Bestillinger paa Visitkort og alt andet til Faget henhørende. (1429.)

(5249.) **M. Cohens Meubel-Etablissement**, Vimmelskaffet Nr. 20, skraaes for Badstuestræde, er stedse forsynet med et rigt Udvalg af smagfulde durable Mahogni- og simple Meubler, som sælges til særdeles billige Priser.

I. T. Goldbergers galvano-electriske Rheumatismus Kjæder erholdes til de fastsatte Fabrikspriser alene hos Isenkræmmer **Peter Eegholm**, Hjørnet af Østergade og Heibroplads. (5185.)

I det franske Farveri

(Gammel Amagerort Nr. 42) vadskes og presses ægte alle Slags Shawler, Dame-Kjoler, Meubelbetræk osv. (5527.)

Heering's Cherry Cordial. Detail Udsalget af Hr P. F. Heering's Kirsebær-Liqueur (Cherry Cordial) til Fabrikpris er nu hos **S. M. Salomonsen's** Efterfølger, Kongens Nytorv Nr. 206. (5174.)

Aug. I. Heinisch (st. Kjøbmægergade Nr. 17, Hjørnet af Silkegaden) anbefaler det ærede Publicum sit Lager af bouteillede udmærkede røde og hvide Bordeaux Vine, hvoriblandt i Særlighed fremhæves og anbefales Medoc Ima 28 Sk. pr. Bout., 3 Rbd. pr. Dousin; en udmærket St. Estephe 2 Mk. pr. Bout. og fortrinlig Cabarrus St. Julien 3 Mk. pr. Bout., 5 Rbd. pr. Dousin; Léoville 4 Mk. pr. Bout., 7 Rbd. pr. Dousin; Pontet Canet og Château la Rose 5 à 7 Mk. pr. Bout., 9 à 12 Rbd. pr. Dousin. Endvidere anbefales en udmærket Bourgogne (Beaune) til 5 Mk. pr. Bout. og Chambertin original Aftapning 2 Rbd. pr. Bout. (51926.)

Hos Isenkræmmer **Hendr. Jacobsen** faaes: **John Davis Patent Normann Barberknive** paa Prøve til Fabrikpris, og **B. & S. Cowvans** bekjendte **Strygeremne** ligeledes til Fabrikpris. (5518.)

Lobbers's Etablissement af Bluk-, Messing- og lakerede Varer, som er forsynet med alle Sorter Olielamper, samt Camphin- og Spiritusgaslamper er i Gothersgade Nr. 10. (5141.)

(1112.) **Galvano-electriske Rheumatisme** Kjæder fabrikeres af og faaes hos C. W. Pechüle (Østergade

i Ribe Stift, hvor den udgjorde 3 Rbd. 19 Sk. pr. Td. Hartkorn. Hartkornregalitionen kunde ikke siges at være fuldstændig gennemført, saalænge noget Hartkorn i den Grad var bebyrdet. Han antog, at Forslagsstilleren kunde være gaaet videre og godt foreslaet, at Statskassen skulde udrede alle Udgifter. — J. Knudsen antog, at det Princip, som laa til Grund for Byrdens Fordeling, var meget vilkaarligt og uretfærdigt. Med Forslagets Formaal var han naturligvis ganske enig, naar det kunde skee paa en billig og retfærdig Maade; men han vilde dog gjøre opmærksom paa, at Beboerne i disse Egne ikke havde Krav paa at see denne Byrde omordnet; den var en faststaaende Skat, en Prioritet, som indestod i Eiendommene der, og som bestandig var bleven taget i Betragtning ved Omsætninger der i Egnen. — L. Jensen slutter sig ganske til ham. — L. Hansen protesterer imod Rigtigheden heraf og fortæller, at han selv havde solgt for 3 Aar siden en Bondegaard til 2000 Rbd. pr. Td. Hartkorn i Klitsognene. I denne Anledning udspandt sig en Debat imellem de tre sidste Talere. — Tscherning beviste derpaa, at Fordelingen af Udgifterne var løst paa en heldig Maade, idet en Del vedblev at udredes af Klitsognene, en anden Del af de med dem i Forbindelse staaende Communer, Resten af Staten. Efterat der havde fundet en Debat Sted imellem Tscherning og L. Hansen, tog Indenrigsministeren Ordet og efterviste, at Udgiften til Sandflugtens Dæmpning var en ren personlig Byrde, som paalaa Individerne indenfor en vis Kreds, og ikke Hartkornet; han vilde iøvrigt ikke modsætte sig denne Lovs Fremme. — V. Schøler vilde gaae tilbage til Frederik den Fjerde (Aa! aa! i Thinget) for at vise, hvorledes Regeringen dengang tog sig af Sandflugtens Dæmpning her i Sjælland. Dette Foredrag fremkaldte en Berigtigelse af Fenger. Lovens Overgang til 2den Læsning og Nedsættelsen af et Udvalg af 5 Medlemmer vedtoges enst.

Anden Behandling af Udkast til Lov angaaende Udskrivningen til Søkrigstjenesten for Aaret 1852. Uden Debat vedtoges Lovens Overgang til 3die Læsning enst. med 70 St. Medet hævet Kl. 4½.

Næste Møde, Onsdag Kl. 12. Vedtagelse af Behandlingsmaaden for adskillige Love; Valg paa Udvalget om Sandflugtens Dæmpning; Resten af Dagsordenen (fra Loven om Kobberværkernes Huserefrihed); Spørgsmaal om adskillige Loves Fremme.

Handels- og Skibs-Efterretninger.

Kjøbenhavns Marked.

Den 9de Dec. Paa Levering til Vaaren er solgt 1000 Tdr. Byg, 111—112 Pds., til 28 Mk.; 1000 Tdr. 127—128 Pds. Hvede til 45 Mk. Et Parti 115 Pds. Byg, nu at modtage, betales med 27 Mk. 12 Sk.

Hartlepool d. 1. Dec. **fra Triest** d. 30. Nov. **fra**
Peter Johansen, Grønberg London **Ægir**, Gaarn **Santos**
Tre Brødre, Nielsen **Hull** **Newyork** d. 19. Nov. **til**
Mette Cathr., Johansen St. Croix

Kjøbenhavns Børs den 9de December.

Hamborg — à vista 200½.
Bank-Disconto 6.

— — af Banco-Vexler 4.

Avis-Salonens Agentur for Eiendomssalg
(Hjørnet af St. Kjøbmagergade og Silkegade Nr. 17, 1ste Sal).
En betydelig Del større og mindre Landeieendomme i Danmark, Sverig og Norge, især i Jylland, Slesvig og det sydlige Sverig, ere anmeldte til Salg, udelis paa særdeles fordelagtige Vilkaar. Anmeldelser modtages fremdeles og ville ogsaa blive bragte til Kundskab for eventuelle Liebhaber i England og Skotland.
(4072-78.)

A. C. Paa Andr. Fred. Høsts Forlag er udkommet:
Oehlenschlägers Digterværker
og
prosaiske Skrifter.
1-10de Bind, 15 Rbd., med Subscription paa de følgende Bind à 1 Rbd.
(4056-61.)

A. C. Subskriptionsindbydelse.
I Løbet af en fjorten Dages Tid udkommer et lidet Skrift ved Navn:

M. A. Goldschmidt,
et Literaturbillede. Af F. Dreier, medicinsk Student.
Med et Anhang om Hr. E. Meyer og Dyrene.
Størrelse omtrent 8 Ark, Bogladepris 4 Mk., Subskriptionspris 3 Mk. Planer med Indholdsliste ere fremlagte i Bogladerne og i flere Foreningers Localer, samt hos Hr. Bogtrykker Qvist; de ønskes sluttede snarest mulig.
(4062-71.)

Paa Undertegneds Forlag vil om (aa Dage forlade Pressen):
Juletrold, en Samling af de bedste udenlandske Folkeeventyr, udvalgte og oversatte af Asbjørnsen, med Illustrationer i Træsnit efter originale Tegninger af Johan Eckersberg. Pris 24 Sk. Indhold: 1) Snevid og Rosenrød, et tydsk Eventyr; 2) Amin den Kløge fra Ispahan, et persisk Eventyr; 3) Prindsessen af Ledang, et malayisk Eventyr; 4) Den, som har en alvorlig Villie, kan udrette Meget, et arabisk Eventyr; 5) Gaasepiggen ved Brønden, et jydsk Eventyr; 6) Pigen i Museskindspelsen, et tydsk Eventyr; 7) Et Eventyr om Ljubim Zarewitsch, om den smukke Prindsesse, hans Gemalinde, og den bevingede Ulv, et russisk Folkeeventyr; 8) Haren og Svineeigelen, et tydsk Eventyr; 9) Jach Dogherty og Havmanden, et irsk Eventyr. Tiltrædende Abonnenter paa Juletræet for 1851 kan forbeholde sig Ombytning med Juletrold, uden at tabe Adgang til den med selve Juletræet forbundne Præmiefordeling.
(2079-94.) **A. Dzwonkowski.**

Daglig Velviser.

(Herunder kunne de, som ønske det, faae meddelt deres Navn, Stilling og Bopæl hver Dag mod en Betaling af 10 Rbd. aarlig, hver anden Dag for 5 Rbd., hver 8de Dag 2 Rbd. Andre Meddelelser kunne knyttes hertil mod en Betaling af 6 Sk. for 50 Bogstaver eller deres Plads.)

Bekjendtgørelse.

Ifølge derom erholdt Meddelelse kunne Pakker af Vægt indtil 25 Pd. og Omfang indtil 1 Cubikfod forsendes til Norge med en hver Fredag, første Gang Fredagen den 12te ds., fra Helsingborg over Uddevalla til Christiania afgaaende Post.

Sagerne maae være adresserede til en Modtager paa en af de Stationer, hvor der er Toldsted, hvilke Stationer ere følgende: Frederikshald, Frederikstad, Sarpsborg, Moss, Hølen, Drøbak, Christiania, Throndbjem, Christianssund, Molde og Aalesund.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.
Andet Posts-cretariat den 9de Dec. 1851.
Hjort.

Opfordring!

Alle de Jurister og Skrivere, som have tjent nuværende Etatsraad, By- og Herredsfoged, Kæmner Harhoff i

Hr P. F. Heering's Kirsebær-Liqueur (Cherry Cordial) til Fabrikpris er nu hos
S. M. Salomonsen's Efterfølger,
Køngens Nytorv Nr. 206.
(5174.)

Aug. I. Heinisch (st. Kjøbmagergade Nr. 17, Hjørnet af Silkegaden) anbefaler det ærede Publicum sit Lager af bouteillede udmærkede røde og hvide Bordeaux Vine, hvoriblandt i Særlighed fremhæves og anbefales Medoc Ima 28 Sk. pr. Bout., 3 Rbd. pr. Dousin; en udmærket St. Estephe 2 Mk. pr. Bout. og fortrinlig Cabarrus St. Julien 3 Mk. pr. Bout., 5 Rbd. pr. Dousin; Léoville 4 Mk. pr. Bout., 7 Rbd. pr. Dousin; Pontet Canet og Château la Rose 5 à 7 Mk. pr. Bout., 9 à 12 Rbd. pr. Dousin. Endvidere anbefales en udmærket Bourgogne (Beaune) til 5 Mk. pr. Bout. og Chambertin original Aftapning 2 Rbd. pr. Bout.
(51926.)

Hos Isenkrammer **Hendr. Jacobsen** faaes:
John Davis Patent Normann Barberknive paa Prøve til Fabrikpris, og **B. & S. Cowvans** bekjendte **Strygeren** ligeledes til Fabrikpris.
(5518.)

Lobbers's Etablissement af Blik-, Messing- og lakerede Varer, som er forsynet med alle Sorter Olielamper, samt Camphin- og Spiritusgaslamper er i Gothersgade Nr. 10.
(5141.)

(1112.) **Galvano-elektriske Rheumatisme Læjeder** fabrikkes af og faaes hos C. W. Pechüle (Østergade Nr. 33) og C. Nyrop (St. Kjøbmagergade Nr. 5).

(5527.) **Brev-Copiermaskiner** af Jern faaes i Papirhandlen, Pilestræde Nr. 108 (omtrent skraaet for Silkegaden) hos
C. L. E. Schneider.

(1012.) **Materialist F. C. Vilsoët**, Vimmelskafet 139, anbefaler sit Lager af raae Apothekerverer, chemiske Præparater, Kryderier, Farve- & Malerverer, samt alle Slags Essenser til Parfumerier.

(52425.) **Halsbindsfabrikant F. Wendrich**, **Sæsonmelstrand Nr. 9 i Stuen**, anbefaler sit Lager af hvide, sorte og couleure, Galla-, Bal- og Selskabs-Halsbind.

Imorgen.

Onsdagen den 10de December.

Frne Kirke, Præsteordination, Prædiken af Hr. Warburg.
Casino. „Den graa Paletot“, „Hyldemoer“ og „Til Sæters“. Kl. 7.
Ethnographisk Museum i Prindsens Palais. Kl. 10—12.
Thorvaldsens Museum. Kl. 11—2.
Universitetets physiologiske Museum. Kl. 12—3.
Den polytechniske Forening. Foredrag over Beregning af nogle Polyedre. Kl. 7.
Jernbanetog til Roeskilde 9, 2½ og 10½.
Dampskibet „Ophelia“ til Helsingør og Helsingborg Kl. 12½.
Dampskibet „Hamlet“ til Malmø Kl. 1½.
Auction i Citadellets Magazinbygning over Lazareth-Inventariesager. Kl. 10. (H. P. Frederiksen.)
3die Auction over Huset Nr. 79 i Vognmagergade. Kl. 3—5. (Overretspr. Dahl.)
4de Auction over Huset Nr. 74 i Lille Strandstræde. Kl. 2—4. (Heisteretsadvocat Brock.)

Velret (8—9).

Botanisk Væve:	høiest	lavest	midst	Regnmængde.
Barometer. . . .	28-0,10	27-11,49	27-11,85	0,0153
Thermometer . .	+5,8	+3,8	+4,6	

Færdigt fra Trykkeriet Kl. 7½.

Udgivere: **J. F. Glødwad** og **C. Ploug**; ansvarlig: **C. Ploug**.

Trykt med Hurtigpresse hos Louis Klein.

FRIDA.

Kongelig privilegeret Ugeblad for Apenrade og Omegne

Redigeret og udgivet af Fr. Fischer.

1851.

Løvedag d. 20. Septbr.

Nr. 180.

U d l a n d e t.

Tydsland. Dgsaa Oldenburg har erklæret sig for at ville tiltræde den preussisk-hannoverske Følsforening. Derimod er Stemningen i Mecklenborg meget imod en Tilslutning, og man er meget mere tilbøielig til at indtræde i en Følsforening med Danmark og Holsten. — Hvilken uhyre Omfang Udvandringen af Tydsland iaar har vundet kan skjønnes deraf, at der fra den ene Plads Bremen indtil 15de August vare afgaaede 21,000 Personer, og at der for September alene vare indskrevne til Afgang 7000. Regnes nu hertil de Udvandrere, som lægge Veien over Hamborg, Holland, Belgien og Frankrig, saa kan man nogenlunde gjøre sig en Idee om Udvandringens Størrelse i eet Aar. — En af Heltene fra Revolutionsaaaret, Franz Kabeaux, er i Brüssel afgaaet ved Døden. — Den 16de er gamle Metternich afreist til Wien.

Sverrig. Natten mellem den 9de og 10de er der begaaet et uhyggeligt Mord paa Trappegangen i et Hus midt i Stockholm. En ung Mand, Handelsbogholder Bristmann, kom, efterat have været paa Comedie, hjem Kl. 11³/₄, aabnede sin Port med Nøglen, som han havde med sig, og lukkede den igjen efter sig, hvorpaa han steg op ad Trappen, da han boede paa 3die Sal. Da han kom op paa første Sal, mærkede han nogen Røsten paa Gangen ovenover, og da han kom derop, fandt han der en ukjendt Person staaende. Han spurgte, hvem denne var og hvad han havde der at bestille; først erholdt han intet Svar, og da han fornøede Spørgsmaalet og blæste sin Cigar op for at see Karlen i Ansigtet, fik han et dybt Hug med et skarpt Vaaben i Underlivet, saa at han faldt baglæns over paa Trappen op til 3die Sal. Han raabte nu paa Hjælp, men fik, inden Nogen kom til, nogle flere Hug, hvoraf eet i Knæet, hvorpaa Voldsmanden flygtede ned ad Trappen og W. slæbte sig op til sin Bolig. Omfæder kom da Husets Folk op og fandt paa Trappen meget Blod og Mordvaabnet, en afbrudt men skarpslebet Kaardeklinge paa et Træstak. Husets Vagport, der var bleven lukket tidligere paa Aftenen end den egentlige Port, befandt aaben, og flere havde set en Person liste sig over Gaarden ud af Vagporten, ved hvilken ethvert Spor forsvandt. Bristmann døde af sine Saar om Morgenen. Overstatsholderen udfatte strax en Belønning af 500 Rbd. Bco. for den, som kunde opdage Morderen, og allerede næste Nat fik man fat paa en tidligere straffet Person, ved Navn Sandberg, hos hvem der fandtes et Brækjern, et Bundt Strygsvoolstikker og endel Nøgler og som havde Blodpletter paa sine Klæder. Han har imidlertid hidtil benegtet Alt.

Ufen. De sidste Efterretninger fra China melde, at Insurrectionen synes at vinde Overhaand. De keiserlige Tropper gaar i store Mængder over til Insurgenterne, hvis Armee angives til 180,000 Md., og som havde nærmet sig Hovedstaden Peking paa 40 Mil nær. Opstanden paadrives af religiøs og national Fanatisme; en strengere Opfatning af Konfucius's Lære, Tartarernes Fordrivelse ud af China og den tartariske Dynastis Fortjagelse fra Thronen er Opstandens Maal.

F æ d r e l a n d e t.

Kjøbenhavn, den 18de Septbr. Minister Vardenfleth er i Formiddags ankommen hertil paa Dampskibet „Holger Danske.“ [Berl. Id.]

— Archivsecretair Berlien har i Anledning af Overfønelsen af videnstabelige Bøger med Hensyn til de historiske statsretlige Forhold imellem Kongeriget og Hertugdømmerne, modtaget af Hs. Maj. Keiseren af Rusland en Brillant-Ring; af Hs. Maj. Kongen af Preussen en Guldbaase og af Hs. Maj. Kongen af Sverrig og Norge en Brillant-Brystnaal. [S. Bl.]

— Det er bekjendt, at der kort efter Krigens Udbrud 1848 blev kjøbt et Parti Geværer i England for den danske Regjerings Regjering, — om det var 10,000 eller 7000 Stk. kunne vi ikke minde; „Flyveposten“ siger 7000 Stk. til 16 Rbd. pr. Stk. Om disse Geværer er der reist en heftig Disput i Bladene, idet det ene Parti har paastaet, at Kjøbet var heldigt og nødvendigt, og at Geværerne ere meget gode; det andet Parti derimod har paastaet, at Indkjøbet ikke var nødvendigt og at Geværerne ere cashable, følgelig de derfor betalte 112,000 Rbd. at betragte som bortkastede Benge. Dette har kun været Baaftand mod Paastand og dermed Intet bevist, men Sagen synes nu at være rykket videre frem. Omrent Halvdelen af disse Geværer bleve sendte til Bornholm som krigsdygtige, og den Militaircommissjon, der har været derovre for at undersøge Militærens Tilstand og gjøre Forslag til Forbedringer, har ogsaa undersøgt de ommeldte Geværer, og i en Artikel i „Flyveposten“ Nr. 204, som aabenbart er kommen fra En af Commissionens Medlemmer, er der sælbt en stærk Dom over disse Geværer og deres Indkjøb. Vi have erkjendigt os om Sagen hos andre Officerer, der have set Geværerne, og de bekræfte Dommens Rigtighed. Geværerne kunne ikke betragtes som andet end Marschendisergods; de ere ikke engang stikkede til Exercerbrug, i hver Henseende cashable, aldeles værdiløse og de for dem udgivne Benge kastede ud af Vinduet. Saaledes lyder den strenge Dom over denne Handel, af Sagkyndige. De snue Englændere have aabenbart ved denne Leilighed dreiet den danske Regjerings Affending en Knap. Men hvem har kjøbt disse Geværer? Man nævner almindeligt en bekjendt Mand, som dengang i officielt Urinde befandt sig i England; men da det ikke er at antage, at denne Mand, en civil Person, har modtaget Geværerne, saa kunde det være interessant nok at vide, hvilke Officerer der have modtaget denne bedrageriske Leverance; thi det er dog ikke rimeligt, at Handelen har været afsluttet under anden Betingelse, end at der skulde leveres gode, tjenstdygtige, til Krigsbrug stikkede Geværer. I det Hele taget var der vist ingen Anledning til et overilet Indkjøb af Geværer; thi det er aldeles usandt, hvad saa hyppigt er gjentaget, at Armeen ved Krigens Udbrud manglede Alt; tværtimod fandtes der, hvad vi tidligere have omtalt, i Armeens Depoter fuld Udrustning for den hele Liniestyrke, og desforuden ganske vist en saa stor Beholdning, at idetmindste den største Deel af Armeens Reserve med nogen Anstrængelse maatte kunne være forsynet. Derimod er det vist,

at Djenden var forsynet med Vaaben af fuldkomnere Con-
structioner end vore; navnlig folte vi haardt Savnet af Tapgeværet.
[L. S. Nv.]

— Tardini's sidste ulykkelige Opstigning var efter
„Middy“ tildeels foraarjaget ved, at Ballonen ikke var fylt
nok. Detaillen om, hvorledes Ulykken skete, er fra en aldeles
paalidelig Kilde angiven saaledes: Da T. var kommen til
„Grunden ved Holmene“ paa Amager og indsaae, at Ballonen
ikke godt længere kunde bære dem alle Tre, kastede han Ankeret i
en Høide af 60 Fod; men da det her var for høit, kunde
Ankeret ikke naae Bunden; han steg da ud af Vaaden og gled
ad Touget ned til Ankeret for at forsøge at tynge Ballonen
ned, men i samme Dieblis tog en Modvind fat i Ballonen og
vilde føre den ad Sjælland til. Ved Damens og hans egne
forenede Anstrængelser lykkedes det ham atter at komme op i
Gondolen men da Lyngden nu blev for stor, de allerede sank i
Vandet, og der ingen Udflugt var til atter at have Ballonen,
Damen desuden var ængstelig, besluttede T. sig til at opoffre
sig for at frelse sine Kjære: han klæbte sig af, og idet han
styrkede sig i Søen, sagde han: „Jeg vil opoffre mig for Dig
og Barnet; bed til Gud for os Alle;“ — og senere havde de
ikke seet ham. Efter at være flæbt noget hen ad Sjælland til,
drev en ny Vind Ballonen til Amager; her blev Drengen ved
et Vindstød kastet ud af Gondolen og kom lykkeligvis til at
staae paa en Steen, hvor Vandet kun naaede ham til Munden.
Damen havde derimod faaet sine Klæder saa forvillet i Tou-
gene, at hun ikke kunde klare sig, tilsidst lykkedes det hende dog,
og da hun nu var kommen nærmere til Land sprang hun ud
paa lavt Vand; her var det at Møller S. kom hende tilhjælp.
Ballonen tog nu Cours alene. — I Mandags anstillede for-
gjøveds Forsøg paa med Vaade at komme paa Spor efter den
Ulykkelige — man fandt aldeles Intet. Ballonen skal være
seet ad Østersøen til. — I Mandags Aftes kom Mad. T. ind
til Byen og Stiftescommissionsen har allerede taget T.'s Bo
under Behandling. — I Tirsdags Aftes Kl. 9 meldte Lods i
Kallebodstrand Søren Herman Jensen og Styrmand Johan-
sen for Politidirectøren, at de samme Dags Eftermiddag Kl. 4
havde ved Indseiling fra Kjøgebugt til Kallebodstrand paa 8
Fods Dybde fundet en druknet Mandsperson der ganske afflådt
laae paa Bunden omtrent $\frac{1}{4}$ Mil fra Land, hvilken Person
ved senere Efterhyn beandt at være Luftskipperen Tardini.
Han blev, efter at være hjerget, bragt til Jensens Bopæl,
hvor han er taget i Dieshyn af sin Kone, der har gjenkjendt
ham for at være Tardini. [Berl. Td.]

— Den ulykkelige Luftskipper Tardini's Ballon er Man-
dag Morgen bleven funden ved Krakow i det Ræckenborgske.

— Ved Hirschholm hørtes i Mandags Morges en stærk
Explosion, som, efter hvad man senere har erfaret, skulde være
foraarjaget ved, at et Tørrhuus-ved Dunse Krudtmølle, belig-
gende $\frac{3}{4}$ Mil syd for Hirschholm, skulde være sprunget i
Luften; der var 1600 Pd. Krudt Forraad. De to Karle, der
arbejdede derved og som forhen vare ansatte ved Arsenalen i
Kjøbenhavn, skulde efter Rigte være omkomne. [Middy.] — Om
Explosionen af Dunse Krudtmølle meddeles „Flyv.“ følgende
nærmere Meddelelse: Ved Ankomsten detseds frembød sig et
imponerende, men tillige rædselsfuldt Skue, idet nemlig Bladsen i
400 Alens Afstand fra det exploderende Tørrhuus var aldeles
besaaet med Bjælker, Gruus, Leer, Stykker af Murene o. s. v.,
ja endog svære Jernapparater. Saaledes var en hydraulisk
Presse, der vistnok veiede godt 5 Skpd., kastet 100 Alen bort
fra Stedet; Træer vare røkkede op med Rod, andre beskadigede
og aldeles blable; de 2de Arbejdere, der bleve Offre for Explo-
sionen, vare aldeles maasacreerede. Den Ene blev liggende
omtrent paa Stedet, hvortil den Andens Levninger fandtes
flere hundrede Alen borte, hans Hoved hang blot ved en Træl
Kjød fast til Kroppen, og hans Indvolde vare tagne ned fra
et høit Træ. Uarsagen til Explosionen er uden al Tvivl, at
Dyben i Tørrstuen, hvor der befandt sig omtrent 16 Centner
Krudt, er gaaet i Stykker, thi Uforsigtighed kan ikke godt tæn-

kes, da de 2 Afbøde vare meget paalidelige Mennesker, og den
nuværende Forvalter paa Dunse er bekjendt for at haandhæve
en særdeles god Orden paa Stedet.

— I forrige Uge skete et beklageligt Uheld i Nærheden
af Rungsted, idet en Leergrav styrkede sammen og begravede
en Bogn og Hest samt en Mand, som deri var beskæftiget.
Manden blev trukket ud, og slap med et brækket Been; Hest og
Bogn vare derimod knuste. (Flyv.)

Narhuus, den 17de Septem. Hvalfisken i noget endnu
bestandigt her i Farvandet; Mange ville have seet den, snart
hifst snart her, og adskillige Søfolk belave sig paa at gaae paa
Jagt efter den, hvis den ikke forinden slipper ud igjen af
Bugten. [Nah. Nv.]

Aperrade, d. 19. Sept. Det her hjemmehørende Damp-
skib „König Christian VIII“, som igaar Morges afgik herfra
til Kiel, retournerede om Eftermiddagen atter hertil paa Grund
af en Skade paa Maskineriet. [See Anvertissementer.]

— „Børsenhalle“ melder, at Hr. Dr. Rehboff den 17de
er ankommen til Hamborg og flyttet ind i Embedsboligen, samt
at han den 7de October vil blive indsat i sit Embede.

B l a n d i n g e r.

Efterretningen om Opdagelsen af Gulbminer i Nærheden
af Bathurst bekræfter sig. Det hedder saaledes i det i Sydney
udkommende Blad „Enquire“ efter et Brev fra en Landmand i
Districtet Bathurst: „Vi befinde os her alle i den største Spæn-
ding, Nogle af Glæde, Andre af Fortvivlelse, idet de vente sig
Hungerkød, Sygdomme og Død. Jeg er reist til Minerne og
har efter 3 Timers Søgen fundet en Unze Guld i een blank
Klump.“ Ifølge Bladet „Maitland Mercury“ ventede betydelige
Ovquantiteter Guld og Guldstøv i Bathurst paa militair Vedæk-
ning for at afgaae til Sydney, og med Skibet „Thomas
Arbutnot“ er en Guldklump paa $4\frac{1}{2}$ Pund bleven affendt til
England for at forevises paa den store Udstilling.

Glaspaladset vil snart finde sin Mage, idet Skibsbyggerne
d'Hrr. Smith af St. Peters Quay ved Lyne-Floden have
contraheret med Glaspufterfirmaet d'Hrr. Hartley & Com. v.
om ganske at omgive og overbygge deres betydelige Skibsværft,
hvorpaa der bygges Skibe af største Drægtighed, med Glas-
Skibe, der bygges under Glasstag, ansættes i en højere Klasse
hos Lloyds.

For Peninsular and Oriental-Dampskibscompagniet byg-
ges i denne Tid et uhyre Jerndampskib, der bliver 51 Fod
længere end „Great Britain“, 60 Fod længere, end de største
nordamerikanske Dampskibe „Asia“ og „Africa“ og 100 Fod
længere og 500 Tons drægtigere, end Rangeskibet „Caledonia“
paa 120 Kanoner. Det bliver forsynet med 4 Maskiner og
antages at kunne tilbagelægge Veien mellem Southampton og
Alexandrien, en Strækning af 3100 engl. Mile, i 9 Dage.

Et Fund, som ved tidligere Leiligheder er bleven gjort og
anmeldt, men ialmindelighed ansaaes for Skuffelse eller Op-
digtselse, nemlig Ludser indelukkede i Steenmasser, er fornølig
stadfæstet i Frankrig. Den 23de Juni fandt Brøndgravere i
Blois henimod 30 Alen dybt i Jorden en Kalksteenmasse, der
var forsat med runde Flintesteen af $\frac{1}{2}$ —1 Fod i Gjennemsnit.
En af disse var bleven sprængt og deelte sig i tvende Dele,
da den blev opkastet paa Jorden. Den var hul indeni, og i
Hulningen fandtes en levende Ludse, som gjorde nogle Bevægelser
omkring men vendte tilbage til Hulningen i Stenen. Denne
var aldeles fast paa alle Sider, saa at Luften umuligt kunde
være trengt ind til Dyret; desuden var den indsluttet i en
Kalksteen, som laae dybt under Jorden. Ved senere at besee
Ludsen fandt man at saavel Munden som Bagdelen var over-
voret med en stærk Hinde, saa at den hverken har kunnet tage
Næring til sig eller Udtømmelse funden Sted. Dyret var
fuldkommen liig de nuværende af samme Art, bevægede sig let
og havde levende Dine, der ikke igntes generet af Sollyset.

Man lagde det i sit Indluffe, og sendte begge Dele til Videnskaberne's Akademie, der noiere vil undersøge det mærkværdige Fund. — Denne Tude maa være mange tusind Aar gammel.

En galvanisk Bogtrykkerpresse er opfundet og praktisk udført af en Bogtrykker Foremann i Illinois, der har taget Patent paa Opfindelsen. Denne Presse drives af galvaniske Magneter og Aftrykkene tages med Lynets Hurtighed og med en Accurateise, som overtræffer Alt hvad Mechaniken i denne Retning endnu har frembragt. Papiret til Trykningen gaar over en Haspe og aflippes i Ark under Trykningen ved en finbrig Mechanisme. Den største Presse af denne Art skal kunne leveres for 1000 Rbd.

(Meddeelt.)

God Dag og Guds Fred!

Kan han huske, Hr. Avismand, den Tid da jeg i Trætte og med forbuglet Hat, graahvide Strømper paa de tynde Been, Knortekjæppen i den langfingrede Haand og en langviis Kurv under den spidsalbuede Arm færdedes omkring i Jer Gader med tilfomme Skridt, da store og smaa Born — og saa han — strege efter mig: „U Sol er unner, æ Maan er ouer“ osv. Uden store Daaber var jeg af Tiden bleven gjort til en navnkyndig Mand, og opnaaede det romantiske Ry af en Støbbæk-Steinbro's Miniatur-Rinaldini, skjøndt jeg i Grunden var Intet mindre end en saadan. Jeg var Tænker, Dybtænker, Philosoph, og som saadan ingen zelotist Tilbeder af Afguden „Vesitts“, det var det Hele. Lignende påsæter og saa nutildags, og Mangen er i stort Ry for Tiden. Men efterom Videnskabens og Fornuftgraanskning levede alle mine Skridt, har jeg havt vaagent Die med Jer Stadsfolk; og naar jeg som en Værle dreiede mig ved et Gadehjørne og tvivlsom vendte frem og tilbage, da var det Erkjendelsen af Jer uphilosophiske Videnskabens Foretagender, af Jer ufornuftsmæssige Klogskabs Undladelser, der greb mig og ikke led mig Rist eller No. — Vel er jeg gaact al Kjødets Bei, men jeg holder af at gaee som Mand paa vante Stier. Ikke for at lede efter tre Søslinger, som min taabelige gamle Naboerffe gjorde, men for at see paa Jer Værd og Foretagende, og hvad der skeer og ikke skeer, vandrer jeg usynlig omkring, følger min langviis Kurv med Bemærkninger og skal ikke forfemme at uddele Smaaray med min Knortekjæp. — Denne Gang vil jeg rose Jer fordi I omsider, rigtignok meget silbigt, raabte som i mine Dage: „olle Kæstringer skal ud a æ By.“ Havde I været lige saa søvende med dette Raab for flere Aar siden, som I vare det da jeg maatte holde hid, da vilde mangen Mand ikke være kommet saa høiligen til Væde, og lettere vilde I have faact Bugt med Tydskerne. — Men nu skalde I og saa huske paa at den tydske Sol er under og see Jer derefter. Det er kjont og hæderligt, at I kalde Jer danske Folk og ville ansees og holdes derfor. Imidlertid, hvorfor giver I da Jer By et saa tydsk Udseende med Jeres Skildter? De tydske Indskrifter burde med de tydske A. være jagne ud af Byen, men de sidde endnu paa Plader og Lader. Her en Schneider og der en Sattler, her Handlung von Beer og hiiht Handlung von Boul, — saa at en reisende Tydsker, der kommer igjennem Jer By, vil glæde sig i sit Hjerte, medens en Dansker vil tro at det indenfor Jer Mure er fuldt af tydske Mænd, Buxer og Pidsker. Jeg veed ikke hvorfor I vil have det saaledes. Hvad en urigtig Mening kan have til Følge ligeover for Tydskerne, det have I faact finde, og det maatte Konen i Jordkjær forleden erfare. Skjøndt der var intet Vand i hende, blev hun underkastet en Tøpning, forbi hun var saa tyk, hvilket hun vel ikke kunde gjøre Noget for. Skjøndt I ere gode danske Mænd, kan en foretagende Tydsker gjerne hitte paa at tappe Jer, for Jeres tydske Skildters Skylb. Saa kan Schuhmacher og Schneider have det saa godt. — Næste Gang mere.

Sorgen Gynstafet.

Kirkeligt.

14. Søndag efter Trinitatis, d. 21. Septem ber.

Pastor Leth, Dansk til Troprædiken.

Pastor Holdt, Tydsk til Høimesse.

Avertisementer.

Auction

Lørdagen den 27de d. M., om Formiddagen Kl. 9, bliver ved offentlig Auction, som afholdes i Udsvalder Etenders Bovel i Slotsgaden i Aabenraa, bortsolgt endel ham tilhørende uldne Dækkener, noget uldent Løi m. m.

Lysthavende indbydes.

Det Kongelige Herredsscontoir for Riis- og Sønderrangstrup Herreder i Aabenraa, den 20de Septbr. 1851.

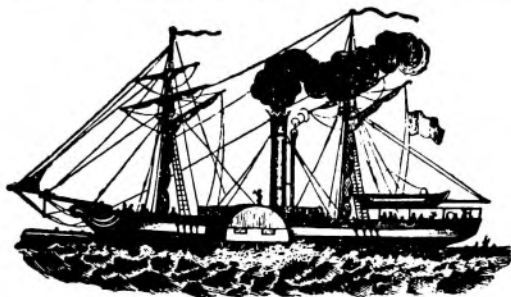
Blume.

Lørdagen den 25de dennes, om Eftermiddagen Kl. 3, bliver paa Stadens Raadhuus afholdt offentlig Auction over de Skipper Hans Paulsens Concurssbo tilhørende 3/4 Part af Skibet: „Der junge Nikolai“. Skibet er beliggende ved Skibshjæmmer Chr. Jensens Værst og kan der dagligen tages i Diesel.

Lysthavende indbydes.

Sønderborg, den 15de September 1851.

Paa Kammerrettens Vegne
S. Finzen.

Dampskibsforbindelse imellem Ballum og London via Lowestoft.

Det the Northern Steam Packet Compagny tilhørende Dampskib „Royal Victoria“, paa 200 Hestes Kraft, ført af Capt. G. Haeg, vil den 22de d. M. ankomme til Ballum, og igjen afgaae til Lowestoft den 25de om Middagen, medtagende Passagerer, Dvæg og Gods.

Anmeldelser modtages i Ballum af

H. M. C. Michelsen,

Agent for the Northern Steam Packet Compagny

Lodder til Glaslotteriets 5te Trækning og til Industrilotteriets 2den Trækning kunde nye erholdes og gamle fornyes til seneft den 27de Septbr. hos D. Damm.

Mit Landsted i Warnitz, imellem Apenrade og Sønderborg, ønsker jeg at sælge underhaanden. Til samme høre circa 104 Tdr. gode Jorder; Besætningen er fortiden 25 Køer, noget Ungkvæg og 5 Heste. Bygningerne ere grundmurede og solide, Stuehuset teglhængt og indrettet til enhver Familie.

Warnitz, den 20de Septbr. 1851.

Henning Dethleffen.

Hvor et Par Værelser, med eller uden Ameublement, ere at erholde til Leie, erfares paa dette Blads Contoir.

Die Fahrt des Dampfschiffes „König Christian der Achte“ ist wegen erlittener Schadens an der Maschine vorläufig eingestellt worden.

Apenrade den 19de Septbr. 1851.

Namens der Direction,

C. A. Hundewadt.

For Værnepligtige.

Tvende Sergeanter af 2den Fortærknings- Jægercorp, der have Stillingstilladelse, ønske at paatage sig Militærtjeneste for Værnepligtige. Reflecterende ville henvende sig til Redactoren af dette Blad.

Privatskole for Pigeboern.

Til 1ste October næstkommende agte Undertegnede at oprette en Privatskole, i hvilken der vil blive meddeelt Underviisning i alle for en dannet Pige nødvendige Kundskaber og Haandarbejder. Foruden grundig Underviisning saavel i at tale, som i at skrive det tyske Sprog, vilde det engelske og det franske Sprog [som onsted], Naturhistorie, Naturlære og Tegning tillige blive optagne som Underviisningsfag. De Forældre, som maatte ønske deres Børn optagne i denne Skole, bedes snarest muligt, helst personligen, at henvende sig til os.

Nabenraa, den 19de Septbr. 1851.

Emilie Buch, **E. M. Buch,**
fodt Hamburger. Rector.

Flyveposten.

Paa dette Blad, som udkommer hver Sogndag, med Nyheder, ledende Artikler, Domelister, Handels-Efterretninger osv., modtages Subskription paa Bladets Contoir, Badstuestræde Nr. 136 i Stuen. I Bladets Feuilleton findes de interessante Romaner „Folkets Mytterier“ og „Livets Bazar“, og ugentlig medfølger uden Betaling særskilte Aftryk 1—2 Ark om Ugen, af den interessante Roman: „Gud raader“. Tiltrædende Kvartals-Abonnementer erholde alt det Udkomne af den nævnte Roman, som ogsaa af Thackerays Fortælling: „Livets Bazar“.

Til Nytaar erholde de Tiltrædende i Lighed med Bladets øvrige Abonnementer:

„Flyvepostens Nytaarsgave for 1852.“

Avvertissementer modtages paa Contoiret fra Kl. 9 Formiddag til 3 Eftermiddag.

Abonnementprisen er 12 p. ugentlig, 9 Mk. pr. Kvartal, i Kjøbenhavn; i Provindserne 10 Mk. 13 p. Kvartalet. Alle kongelige Postcontoirer modtage Subskription.

1000 Mk. Courant

kanne erholdes tillaans imod tilstrækkelig Sikkerhed i faste Giendomme. Redacturen af dette Blad anviser.

Flytning.

At jeg er flyttet ind i det af mig kjøbte og nyt opbyggede forhen Bodeckerske Hus paa Torvet, ved Siden af min hidtilværende Bolig, undlader jeg ikke herved at anmeldte for ærede Belyndere og Kunder, idet jeg tillige paa det Bedste anbefaler mit fuldstændigt og nyt assorterede Lager af

Manufactur- og Klædevarer,

og beder om fremdeles som hidtil at ville forunde mig velvillig Søgning.

Nabenraa, i September 1851.

F. P. Schmidt.

Wohnungsveränderung.

Daß ich in dem von mir gekauften und neu aufgebauten früher Bodeckerschen Hause am Markt, nebenan meiner bisherigen Wohnung, eingezogen bin, ermangle ich nicht verehrten Gönnern und Kunden hierdurch anzuzeigen indem ich zugleich mein vollständig und neu-assortirtes Lager von

Manufactur- und Tuchwaaren

aufs Beste empfehle und bitte, mich nach wie vor mit geneigtem Zuspruch beehren zu wollen.

Apenrade, in September 1851.

F. P. Schmidt.

En confirmeret Dreng eller en voksen Person, som har Lyst til at lære **Hjulmand-Professionen**, kan til 1ste Novbr. antages i Lære hos

Andreas P. Lund,
Hjulmand i Lønning, Hellerød = Skvad Sogn.

Mit Hus i Gilddegaden, med tilhørende Have, som grænses ned til Skibsbroen, ønsker jeg at sælge underhaanden. Liebhabere behage at henvende sig til mig selv.

E. Andresen.

For Gigtpatienter.

Ægte galvaniske Gigtkjæder,

construerede efter videnskabelige Grundsætninger af Vechyle og Nyrop i Kjøbenhavn.

Pris:

De Svagere: 4 Mk. Rbf. 6 Mk. Rbf.
1 Mk. 4 p. Cour. 1 Mk. 14 p. Cour.

De Stærkere: 10 Mk. Rbf. 10 Mk. 14 Mk. Rbf.
3 Mk. 2 p. Cour. 3 Mk. 2 p. Cour.

Dette udmærkede Fabrikat, der afgiver et kraftigt Lægemiddel imod rheumatiske, gigtige og nervøse Onder, erholdes hos

Hr. D. Damm i Apenrade,

der tillige meddeeler Anviisning til sammes rigtige Brug.

Sammebeds erholdes galvaniske Gigttringe af Vechyle og Nyrops Fabrik à 2 Mk. (Cour. 10 p.) Stk. i Kisten.

Attest.

Copia.

„Efter Begjæring af Hr. Kjøbmand Green i Nalborg, vil jeg ikke undlade at bevidne, at jeg hos adskillige Patienter, lidende af Rheumatisme, Gigt og Neuralgier, har anvendt de af Hr. Instrumentmager Nyrop heri Staten forfærdigede galvano-electriske Kjæder, der efter deres Udsagn, ligesom ogsaa efter min egen Formening, have fundet Nytte af sammes Brug. Med saamegen mere Overbeviisning kan jeg anbefale Brugen af disse, som jeg har anvendt sammes Nr. 4 (stærkste Grad) paa mig selv for en overordentlig penible neuralgisk Skulderblads-Smerter, med umiskjendelig hjælpende Virkning.“

Kjøbenhavn, d. 27. April 1850

Hansen,
Statsraad, forhen Stiftsphysicus.“

Priser paa Kornvarer ic.

Apenrade, d. 20. Sept.

Hvede	13 Mk. 4 St. à 13 Mk. 8 St. pr. Td.
Rug gammel	11 " " 12 " " "
dite nye	7 " " 8 " " "
Byg, gammel	8 " " 8 " 4 " "
dite nye	7 " " 7 " 12 " "
Havre	5 " 12 " 6 " " "
Boghvede	9 " " 10 " " "
Erter	9 " " 9 " 8 " "
Hertze	1 " 7 " 1 " 8 " pr. Stp.
Emer 6¼—6½ St. pr. Td.	
Kløj, grens., 36—38 St. pr. Td.	
Kalvestind 18—20 fl.	

Glensborg, d. 12. Sept.

Hvede	13 Mk. 4 St. à 14 Mk. St. pr. Td.
Rug	10 " " 10 " 12 " "
Byg, Rødet	8 " 8 " 9 " " "
" Grødet	8 " " 8 " 6 " "
Havre	8 " " 8 " 8 " "
Boghvede	10 " " 11 " 8 " "
Erter	8 " 12 " 10 " " "
Biffer	" " " " " " "
Hertze	15 " " 16 " 8 " "
Majs	17 " " 17 " 8 " "
Bygsæd	5 " " 8 " " "
Kalvestind	1 " 4 " 1 " 6 " pr. Stf.

Prisen paa dette Blad, som udgaar to Gange ugentlig, er 1 Rbdlr. kvartaliter hos Udgiveren, hos hvem saavel som paa alle kongelige Postcontoirer i Kongeriget og Hertugdømmene Bestillinger modtages.

Apenrade. — Trykt hos Udgiveren.

Fædrelandet.

1851.

Abonnementspris i Kjøbenhavn 15 Mk. pr. Kvartal, 5 Mk. pr. Maaned, enkelte Nr. 6 Sk.; udenfor Kjøbenhavn 3 Rbd. pr. Kvartal frit i Huset. Hver Søgne-Aften udgaaer et Numer. Bladets Contoir, store Kjøbmagergade Nr. 54, er aabent om Formiddagen Kl. 11—1.

12te Aarg.

Mandagen den 18. August.

Nr. 190.

I den ved disse Dage udløbne Ferie har Slesvig været besøgt af mange danske Reisende, og det er naturligt, at ikke blot de Steder, der have faaet et historisk Navn ved Krigens Begivenheder, have tiltrukket disse, men at Mange af dem ogsaa have stræbt under deres Ophold saavidt muligt at gjøre sig bekendte med de slesvigske Forhold og Tilstande og at lære at kjende det Folk, om hvis politiske Nationalitet Krigen har været ført. Vi have haft Leilighed til at tale med flere af de Hjemkomne, paa hvis Troværdighed vi fuldkommen kunne stole, og de have været enstemmige i at erklære, at Stemninger og Tilstande i en Del af Hertugdømmet ingenlunde ere glædelige. Dette kan fornødt neppe komme Nogen uventet. Efterat Halvdelen af Befolkningen i en lang Række af Aar ved alle mulige Midler har været ophidset til fanatisk Had og dumdristig Modstand mod dens rette Landsmænd og dens lovlige Regering, efterat denne Ophidselse har medført en treaarig Krig, med alle dennes Ulykker saavel for de Enkelte som for Landet, kan Tilstanden ikke være blomstrende, og Stemningen maa endnu være bittert eller smerteligt bevæget; et halvt Aars Ro og lovlig Orden har umuligt kunnet læge Saarene eller omstemme den vildledte Befolkning. Men et andet Spørgsmaal er det, om det dog ikke kunde have staaet noget bedre til, ifald der ingen Misgreb fra Regeringens Side vare skete, om man endnu vilde stødt paa saa megen trodsig Hovmod og vulkansk Bevægelighed, ifald større Conseqvens, Fasthed og Forsigtighed havde betegnet alle Regeringens Handlinger. Man forstaae ikke disse Ytringer som et Angreb paa Geheimeraad Tillisch's Bestyrelse, til hvis Pris vi saa ofte have talt; skjønt denne maaskee nok har ladet Noget tilbage at ønske i enkelte Retninger, saa er den uskyldig i de værste Misgreb, saa er det største af disse maaskee det, at den nu er ophørt. Vi skulle godtgjøre dette ved at meddele Hovedtrækkene af de Beretninger, vi have faaet.

I Haderslev og Aabenraa samt Sønderborg og Nordborg Amter er Alt roligt, Alt i Orden og almindelig Tilfredshed hersker. Amtmand Stockfleth's Hyldning af de jublende Bønder paa Skamlingsbanke er runget over Landet, og ligesaa godt gaar det under Amtmand

ventlou synes at mangle den fornødne Kraft; den tydske Provst Ahlmann har her vidst at holde sig, og hans Myndighed afgiver et Holdepunkt for hans Meningsfæller, medens paa den anden Side den unge finke Borgemester Kjær stræber at holde ham Stangen. Her var Skole-reformen gennemført, og Modstanden forsaauidt brudt, som et betydeligt Antal Børn vare begyndte at besøge den danske Skole; da kom Ministerkrisen med Rygtet om Tillisch's Afgang, og strax ophørte Halvdelen af Børnene at besøge Skolen; efter Bardenfleth's Udnævnelse ere dog endel af dem vendte tilbage.

Ogsaa i Anglen har Tillisch's Fjernelse fra den slesvigske Bestyrelse øvet en meget ubeldig Virkning. Her har, som det vil erindres, den oprørske Amtmand Jacobsen i sin Tid ved Demarcationsliniens og Preussernes Beskyttelse gennemgaaet nogle af de store Søgne, saa at deres Beboere, uagtet de ere af dansk Herkomst og i det daglige Liv for største Delen dansktalende, gjøre en afsindig Modstand mod Sprogscriptets Udførelse. Flere af de her ansatte unge dygtige Præster og Skolelærere have derfor en haard Stand, og det vil beroe paa den Understøttelse, de ville finde fra oven, om det skal lykkes dem at gennemføre denne ligesaa retfærdige som nødvendige Foranstaltning. Iøvrigt ligger den første Aarsag til Befolkningens Trods her længere tilbage end Tillisch's Afgang; den daterer sig fra Major du Plat's ubesindige Tilbagekaldelse. Han var visselig en streng Mand, men han havde forstaaet at indgyde ogsaa de Tydsksindede Agtelse, saa at de ikke blot adlode ham, men endogsaa lede ham ganske godt. Nu ligger der i Anglen kun faa Tropper under Oberst Gerlach, som synes at være anderledes instrueret eller at have opfattet sin Opgave anderledes end sin Forgænger og snarere stræber at vinde Befolkningen ved Lempelighed og Tilbageholdenhed, et Middel, hvis Virksomhed her er meget problematisk. Hverken i Anglen eller det øvrige Mellemslesvig mærker man synderlig til det kostbare Gendarmeri, der synes at være ganske optaget af Sydslesvig, uagtet et ridende Landpoliti netop i Anglen er meget fornødent.

I Sydslesvig har der viist sig nogen Trods ved den dybt stedfundne Udskrivning af Recruter, og en Del have

hvad vi baade høre af Reisende og finde bekræftet i de slesvigske Blade: at man indkalder Infanteri-Recruterne fra Sydslesvig til at indøves i Rendsborg-Kronværk, Frederiksstad og Slesvig og synes at have i Sinde at lade dem forblive der som Garnison. Dersom denne Foranstaltning, der trods Generalcommandoens indstændige Forestillinger skal være truffen af Krigsminister Hansen, kommer til Udførelse, og dersom, efterat Recruterne have udlært, et tilsvarende Antal af de i Sydslesvig staaende Batailloner permitteres, saa ville disse altsaa for en Del komme til at bestaae af Insurgenter, og, naar om et Par Aar de nærværende Garnisoner ere helt afløste, saa vil Sydslesvig være besat af lutter Insurgenter: i Sandhed en Garnison, paa hvilken man i den upaalideligste Del af Landet fortræffeligt kan stole!! Vil Regeringen da ikke tilbagekalde denne Foranstaltning, hvis indlysende Urigtighed overgaaer Alt, hvad der endnu er skeet af Misgreb i Slesvig? Skulde det desuden ikke nu være paa Tiden at gjøre om hvad General Hansen gjorde galt i Vinter ved at kalde alle Liniebataillonerne bort fra Hertugdømmet? Hvortil behøves der i Kjøbenhavn en Garnison af 10 Batailloner med det dygtigste Officiercorps? Hvorfor ikke lægge Halvdelen af disse derned og fordele den der liggende Reserve omkring i Udskrivningsdistricterne, hvorved en Del af Udgifterne foreløbig kunne bespares? Thi selv om det oekonomiske Hensyn ikke fortjente helligt at tages i Betragtning, saa maa dog, synes os, en Forandring, hvorved man faaer Leilighed til at kalde de nys udskrevne Recruter bort fra deres insurgerede Hjemstavn og unddrage dem de holstenske Agitationers Paa-virkning, være høist ønskelig, for ikke at sige absolut nødvendig.

— Hs. Maj. Kongen ankom igaar Formiddag Kl. 9 tilbage fra Bornholm og steg fra sit Dampskib i Land ved Humlebek. Idag er Hs. Majestæt her i Byen.

— Ogsaa Pladsen for Randers i Folkethinget er bleven ledig, idet Overlærer Linnemann formedelst anden Befordring har frasagt sig den. — Domainedirecteur Bang har erklæret sig villig til at modtage Valg for Aalborg, hvorfor Møller Ingstrup definitivt er aftraadt.

umuligt kunnet læge Saarene eller omstemme den vildledte Befolkning. Men et andet Spørgsmaal er det, om det dog ikke kunde have staaet noget bedre til, ifald der ingen Misgreb fra Regeringens Side vare skele, om man endnu vilde stødt paa saa megen trodsig Hovmod og vulkansk Bevægelighed, ifald større Conseqvens, Fasthed og Forsigtighed havde betegnet alle Regeringens Handlinger. Man forstaae ikke disse Ytringer som et Angreb paa Geheimeraad Tillisch's Bestyrelse, til hvis Pris vi saa ofte have talt; skjønt denne maaskee nok har ladet Noget tilbage at ønske i enkelte Retninger, saa er den uskyldig i de værste Misgreb, saa er det største af disse maaskee det, at den nu er ophørt. Vi skulle godtgjøre dette ved at meddele Hovedtrækkene af de Retninger, vi have faaet.

I Haderslev og Aabenraa samt Sønderborg og Nordborg Amter er Alt roligt, Alt i Orden og almindelig Tilfredshed hersker. Amtmand Stockfleths Hylding af de jublende Bønder paa Skamlingsbanke er runget over Landet, og ligesaa godt gaar det under Amtmand Heltzens virksomme og energiske Bestyrelse. Kommer man derimod til Tønder, saa forefinder man hos den i national Henseende saagodtsom hel danske Byes Borgere megen tysk Hovmod og Trodsighed. Amtmand Re

Understøttelse, de ville finde fra oven, om det skal lykkes dem at gennemføre denne ligesaa retfærdige som nødvendige Foranstaltning. Iøvrigt ligger den første Aarsag til Befolkningens Trods her længere tilbage end Tillisch's Afgang; den daterer sig fra Major du Plat's ubesindige Tilbagekaldelse. Han var visselig en streng Mand, men han havde forstaaet at indgyde ogsaa de Tydsksindede Agtelse, saa at de ikke blot adlode ham, men endogsaa lede ham ganske godt. Nu ligger der i Anglen kun faa Tropper under Oberst Gerlach, som synes at være anderledes instrueret eller at have opfattet sin Opgave anderledes end sin Forgænger og snarere stræber at vinde Befolkningen ved Lempelighed og Tilbageholdenhed, et Middel, hvis Virksomhed her er meget problematisk. Hverken i Anglen eller det øvrige Mellemslesvig mærker man synderlig til det kostbare Gendarmeri, der synes at være ganske optaget af Sydslesvig, uagtet et ridende Landpoliti netop i Anglen er meget fornødent.

I Sydslesvig har der viist sig nogen Trods ved den nylig stedfundne Udskrivning af Recruter, og en Del have unddraget sig denne ved at flygte til Holsten. Dette var at vente, især naar man erindrer, at den Aldersclasse, der nu udskrives, har gjort Tjeneste i Insurgentarmeen. Men, naar man veed dette, er det da høist forunderligt,

10 Batailloner med det dygtigste Officierscorps? Hvorfor ikke lægge Halvdelen af disse derved og fordele den der liggende Reserve omkring i Udskrivningsdistricterne, hvorved en Del af Udgifterne foreløbig kunne bespares? Thi selv om det oekonomiske Hensyn ikke fortjente helliges at tages i Betragtning, saa maa dog, synes os, en Forandring, hvorved man faaer Leilighed til at kalde de nys udskrevne Recruter bort fra deres insurgerede Hjemstavn og unddrage dem de holstenske Agitationers Paa-virkning, være høist ønskelig, for ikke at sige absolut nødvendig.

— Hs. Maj. Kongen ankom igaar Formiddag Kl. 9 tilbage fra Bornholm og steg fra sit Dampskib i Land ved Humlebek. Idag er Hs. Majestæt her i Byen.

— Ogsaa Pladsen for Randers i Folkethinget er bleven ledig, idet Overlærer Linnemann formedelst anden Befordring har frasagt sig den. — Domainedirecteur Bang har erklæret sig villig til at modtage Valg for Aalborg, hvorfor Møller Ingstrup definitivt er aftraadt.

— Under 1ste Juli d. A. er der gennem Justitsministeriet udfærdiget Bevilling for Besidderen af Grevskabet Holsteinborg, under 8de for Besidderen af Baroniet Vilhelmsborg, under s. D. for Besidderen af Baroniet Sønderkarle, under 13de for Besidderen af Stambuset

Et Besøg paa Industriudstillingen i London.

IV.

Spanien trænger ikke til vore gode Ønsker, det reiser sig ved sin egen Kraft. Enhver, der elsker dette ridderlige Folk, maa føle sit Hjerte slaae ved dette Syn. Det gaar med Spanien, som med de store Charakterer; det tillader ingen lunken Kjærlighed, enten elsker man det, eller det mishager. Jeg hører, Gud være lovet, til dem, der elske det med Lidenskab, og dog er Spanien Chinas Antipode. Hvis min Chineser besøgte Castiliens udyrkede Heder, vilde han ganske sikkert troe, at deres Beboere enten vare gale eller døde. Man forestille sig Don Quichotte ride omkring paa Chinas Bismarker, eller Ansigt til Ansigt med en Mandarin. Paa den ene Side den absolute Fornuft, Forstandens Beregninger og den eftertænkende Philosophi; paa den anden Side Romanen i dens høieste Betydning, Hjertets Indskydelser og en ødel Galskab. Jeg talte foran om den chinesiske Visdom og om Fredens Storhed; hvis jeg ikke frygtede for at modsige mig selv, kunde jeg fristes her til at føre et Forsvar for Krigstrompeten og Turneringerne. Fred og Orden ere visselig gode Ting, men Æren er dog ogsaa Noget. Hæder og Kjærlighed disconteres ikke paa Børsen, men hvem vilde leve uden dem? Riddertiden var en poetisk Tid. „Gud og min Dame“ var en smuk Devise. Men Spanien har i høiere Grad end noget andet Land bevaret

Kjærlighedens og Ærens Cultus. Trods sine Ulykker er det forblevet Fortidens Overleveringer tro. Dets Udstilling i London vidner derom. Ligesom Cuvier af et enkelt Ben af et hvilket-somhelst Dyr kunde slutte sig til hele Dyret, saaledes kan man af et Lands Frembringelser slutte sig til det hele Lands Charakter. Spanierne elske Gud, Qvinder og Æren. Hvilke Ting have de især udstillet? Kirkekar, Juveler og Kaarder. Den katolske Tro, den ridderlige Enthousiasme, Kirken, Lønkammeret og Circus, Alt er her. Sølvforgylde og med Stene indlagte Monstranser og Crucifixer af Morcatillas Fabrik i Madrid ere smukt Arbeide, kun lidt vel overlæssede med Zirater. Men correct Simpelt er ikke efter Spaniernes Smag. Eusebio Zuloagas damascerede Vaaben ere meget smukke, og Toledoklingerne, der ere høielige som Fiskeben og hvile sammenrullede som en Snog i deres runde Skeder, ere beundringsværdige. Naar man trækker dem ud af Skeden, rette de sig hvislende som en Snog, der reiser sig rasende i Veiret. Paa disse Klinger burde staae: Si este bibora te pica, no ha remedio en la boteca (dersom denne Øgle bider Dig, har Apotheket intet Lægemiddel). Al Verden kjender Valencias skjøne Stør, Malagas Mantiller og Andalusiens Vifter. Den spanske Udstilling har naturligvis ogsaa i Træ udskaarne Sager. Hr. Perez fra Barcelona har paataget sig at hævde sit Fædrelands Berømmelse i saa Henseende og sendt et Bord af Træ, der bestaaer af tre Millioner Smaastykker. Naar Spanieren har bedet til sin Gud, seet sin Elskede og klappet ad

Chicianero, hvad fattes ham saa? En Cigar. Havana har fuldstændiggjort Moderlandets Udstilling ved en Tilsending af de færeste Regalia, der nogensinde have fristet en ulykkelig Franskmand, som er fordømt til at røge Regeringens Cigarer. Kort sagt, den spanske Halvoes Udstilling er meget interessant. Da jeg for fem Aar siden var i Madrid, aabnede Spanien for første Gang, troer jeg, en Udstilling af Industrifrembringelser. Dersom jeg var en Autoritet i disse Sager, vilde jeg ikke tage i Betænkning at paastaae, at Spanien siden den Tid har gjort store Fremskridt. Hvem maa ikke glæde sig ved at see, at dette høidelige Folk, der i de tre sidste Aar har givet Europa Exempel paa sund Sands og Stolthed, atter gaar fremad.

Belgien har længe været spanak, og der klæber endnu noget Spansk ved det. Skjønt det staaer England nærmere ved sin Smag, sine Sæder, sit Clima og sin betydelige Industri, staaer det Spanien nærmere ved sin Katholicisme. Dets Billedhuggerarbeide er ikke uden Fortjeneste, skjønt det ikke tilfredsstiller Konstkjenderne i Bryssel. Af Træsulpturer er udstilt en stor Mængde; de fremstille religiøse Gjenstande, ere noget tunge i Udførelsen og staae langt tilbage for Spanierne.

Paa Udstillingen i London støder Østerrig op til Belgien; og naar vi vende Ryggen til Antwerpen, see vi Bøhmen med dets Glasvarer, som ikke ere heldige. Jeg holder meget af Wien, som man bør holde af et Land, hvor man har tilbragt lykkelige Timer; jeg agter Østerrigerne: de ere mægtige, faste, bestemte; de have

Gammel-Kjøgegaard — til at afhænde deres Bøndergods. Minimum af Kjøbesummen for Gaardene er for det første Lehns Vedkommende ansat til 600 Rbd. pr. Td. Hartkorn, for det andet til 450, for det 3die dels til 6, dels til 500, for Stambuset dels til 7, dels til 600. For Huset er paa Holsteinborg Minimum 200 Rbd. for Bygningen og 600 Rbd. pr. Td. Hartkorn for dens Jordtilliggende, paa Vilhelmsborg efter Jordloddens Størrelse 150—450 Rbd., paa Sønderkarle 100 Rbd. for Bygningen og 600 pr. Td. Hartk., paa Gl. Kjøgegaard 150 for Bygningen og 7 til 600 pr. Td. Hartk. Disse Bestemmelser gjælde for Lebnene i 10 Aar, for Stamhuset i 5.

— For en Maanedstid siden spadserede Indsenderen af disse Linier forbi den borgerlige Exerccerplads paa Christianshavn og bemærkede, at man havde paabegyndt Opførelsen af en større Bygning paa den bageste Del af den Søqvæsthuset før tilhørende Grund. Paa mit Spørgsmaal om Hensigten med denne Bygning, gav en paa Byggepladsen tilstedeværende Herre det Svar, at den skulde blive en Arbejderbolig, og at Arbeidet agtedes fremmet saaledes, at man inden faa Maaneder kunde være under Tag dermed. Jeg tillod mig at gjøre den Bemærkning, at efter den Beliggenhed, Byggepladsen havde, var den adskilt fra Gaden og saaledes paa en Maade utilgængelig for Andre, end hvem Naboerne tillode Gjennemgang; herpaa erholdt jeg til Svar, at Communen vilde anlægge en ny Gade, der kunde føre til denne Bygning, og, da jeg noget tvivlende modtog denne Meddelelse, sagde Manden kort, at denne Sag var ren og klar, thi Overpræsidenten havde været med i Comiteen, og han maatte dog vistnok bedre end vi Begge tilsammen vide, hvad man i denne Henseende kunde vente. Enhver Indvending herimod vilde have været slet anbragt; jeg takkede for god Besked og gik. — Da jeg for nogle Dage siden alter kom ud i dette Nabolag, vilde jeg dog see, hvorvidt man nu var med den projecterede Arbejderbolig; men hvor forundret blev jeg dog ved ikke at finde den rykket et eneste Skridt frem, siden jeg havde været der sidst; jeg spurgte en Mand, der arbejdede i en tilstødende Have, om Grunden til, at Arbeidet var stillet i Bero, og erfarede af ham, at, da man kort efter Arbeidets Begyndelse havde dannet sig en Gade paa Stadens tilstødende Grund, var denne Passage bleven standset af Kæmneren, fordi den fornødne Tilladelse dertil ikke var indhentet, og at man nu var bleven betænkelig med Hensyn til, hvorvidt det i det Hele vilde være muligt at erholde den forønskede Vej til Bygningen; man havde derfor anseet det for rigtigt at standse Arbeidet, og man havde ogsaa tilbagekaldt alle de i Aviserne bekjendtgjorte Licitationer. Jeg kunde naturligvis ikke fæste ubetinget Lid til denne Beretning, som jeg antog maatte hvile paa en Misforstaaelse; thi det var dog næsten ubegribeligt, at en Comitee, sammensat af oplyste Mænd, ikke skulde have vidst nogen simplere Maade at komme til Kundskab om, hvorvidt de turde raade over Naboens Eiendom, end den, at oppebie om de bleve viste bort fra den eller ikke. Senere har jeg imidlertid erfaret, at det i alt Væsenligt forholder sig som ovenanført, og at Comiteen tildels søger sin Undskyldning for det begaaede Misgreb i det overpræsidentlige Tilsagn, den havde modtaget, ikke alene om en Gade, men endogsaa om at erholde denne forsynet med Gas, Cloaker osv. Kort efter mit første Besøg var jeg saa uheldig at kjøbe mig en Actie i denne Anstalt, da jeg dog ogsaa gjerne vilde bidrage min Skjærv til et Formaalets Fremme, som jeg ansaae for godt. Som Actionair maa jeg ansee Over-

Red. er ganske enig med den ærede Indsender i at Arbejderbolig-Comiteen ligesoverfor sine Actionairer har handlet temmelig forsvarligt ved at paabegynde Bygningen. Blot forladede sig paa Hr. Overpræsident Langes, som det har været sig, uoverhørlige Tilsagn, i Stedet for først at forvisse sig om, at Communalbestyrelsen vilde indrømme den fornødne Adgang til den. Men paa den anden Side forekommer det os, at den Forventning, at Communalbestyrelsen vilde interessere sig for dette Foretagende og, naar behørigt Andragende derom skete, stræbe at fremme det ogsaa med nogen Opoffrelse, var ganske billig. Hvorvel een Arbejderbolig kun vil forslaae lidt til at tilfredsstille den arbejdende Classes Trang til billige og bekvemme Boliger, saa vil den dog kunne udøve en god Virkning som Mønsterbygning for de Husværter, der udleie deres Leiligheder til Småfolk, og, naar man ved Erfaring overbevistes om, at saadanne Bygninger kunne forrente Anlægscapitalen uden at udsuge Leierne, saa vilde der ogsaa nok bringes flere lignende tilveie. Men det synes næsten som Communalbestyrelsen er døvt paa det Øre, hvori man raaber til den om den stedse tiltagende Trang til Boliger og om Nødvendigheden af Byens Udvidelse; det synes, som den har mest Lyst til at sidde med Hænderne i Lommen og see paa, at Etage optaarnes over Etage paa de gamle Huse, og Lys og Luft bygges rent ude af Byen, uden at have Anelse om, at det er dens Pligt at gribe ind og skaffe Plads til nye Bygninger, inden det er for silde, og inden Husværternes Graadighed har pint den sidste Skilling ud af de ulyksalige uformuende Leiere. Denne Sag er meget alvorlig og meget paatrængende; vi skulle derfor om faae Tid komme tilbage til den.

— Naar „B. T.“ betegner vor Replik til den i Fredags som „Uartigheder“, hvad kalder den saa sine egne Replikker? Og, naar den spørger, om vi ville tie, ifald den betegner Forfatteren t. E. af de mange Angreb paa den forrige Krigsminister osv., saa staaer det jo til „B. T.“ selv at gjøre Forsøget; at gjøre os vrede derover, vil neppe i noget Tilfælde lykkes den.

— Luftskipperen Hr. Tardini gik i Fredags Aften Kl. 8½, altsaa omtrent en Time efter hans Opgang, ned imellem Lund og Landskrona paa Grev Hamiltons Gods Tågarp. Nogle Bønder som vare tilstede, hvor han dalede ned, bleve i Begyndelsen forskrækkede og flygtede, efterat have gjort Korsets Tegn for sig; men, da det var lykkedes Hr. T. at gjøre sig forstaaelig for dem, viste de ham megen Velvillie og Gjæstfrihed og hjalp ham med Transporten af ham under Nedfarten beskadigede Ballon. Han kom her tilbage til Byen i Lørdags Eftermiddag med „Ophelia“. Vi høre, at Tivoli har været saa daarligt besøgt ved denne hans første Luftfart, at hans Udgifter ikke ere dækkede. En væsenlig Aarsag hertil ligger vistnok i Valget af Stedet, idet den nærliggende Vold frembyder en saare beqvem Leilighed til at overvære Forestillingen gratis. Rosenborg Exerccerplads eller Christiansborgs Ridebane egnede sig langt bedre til Udgangspuncter for en Luftæilads end Tivoli.

— Fredagen den 15de August blev Huset Nr. 247 i Størrestræde (Holmenscanal), Øster-Quarter her i Staden, tilhørende Boet efter afgangne Krigsraad og forhenværende Districtslæge A. A. Sager og tidligere afdøde Hustru, solgt til Uhrfurniturhandler Andreas Stephanus Weber for 7710 Rbd. Forsikringssummen er 6900 Rbd.

Norge og Sverlg.

— Christiania d. 15de Aug. Ved kgl. Resolution af

versitetet, og det designerede Lector, Stipendiar Adjunct Friis at examinere i dette Sprog.

— Til Examen artium have fremstillet sig 94, hvoraf 5 (alle privat dimitterede) ere rejcerede ved den skriftlige Prøve.

— Theatrets nye Direction er bleven sammensat af Oberst Garbens, Oberstlieutenant Meyn og Kjøbmand Thorvald Meyer.

— Paa Jernbanen arbeides der endnu kun med 50 Mand, men i indeværende Uge ville ialt 150 Arbeidere tage fat. Daglønningen for Jordarbejderne er 30 Sk. Norsk (3: 48 Sk. Dansk).

— Den 13de blev Krandsen sat paa den første Arbejderbolig, der paa Actier bygges i Christiania.

— Et nyt Dampskib „Halden“ har aabnet en regelmæssig Fart mellem Frederikshald og Christiania; det gaar hver anden Dag fra hvørt af Stederne.

— Den 11te om Eftermiddagen Kl. 3½ udbrod der i Drammen paa Tangen en Ildebrand, som ved den herskende temmelig stærke Nordenvind, der heldigvis ophørte senere paa Eftermiddagen, greb temmelig vidt om sig og ødelagde c. 20 Huse, blandt hvilke dog intet af større Værdi; Bygningernes hele Assurancesum er 15,000 Spd., det nedbrændte Areal's Quadratinhold 25,000 Quadratalen. Kl. 7½ blev man først Herre over Ilden. — I Omegnen af Christiania har man flere Aftener bemærket en stærk Lysning i den nordøstlige Horizont og frygter derfor for at modtage Efterretning om en betydelig Skovbrand, der under tørre Somre saa let opstaaer ved Folks Uforsigtighed med Braatebrænden.

— De svenske Orlogsskibe Fregatten „Josephine“, Commandeurcapit. Meister og Corvetten „Lagerbjelke“, H. K. H. Prinds Oscar, have d. 1—6te ds. gjort et Besøg i Arendal og der feiret Kronprindsessens Fødselsdag.

— Skaane d. 16de. Ifølge den officielle Beretning om Aaravæxten i Malmøhuslehn har Rugen lidt en Del af Blæst, Meldroie o. desl., skjønt mindre i de nordlige Egne, og synes neppe nok at love en Middelhøst. Hveden er smuk og langt bedre end Rugen; Rapsen, der alt er indhøstet, har givet godt Udbytte. Vaarsæden lover godt og haabes, ifald Høstveiret bliver gunstigt, at ville give over en Middelhøst. Ærter, Vikker og Bønner staae ypperligt; ligeledes Kartofflerne, hos hvilke endnu intet Spor af Sygdom har viist sig. Høsten har været temmelig god, ligesom den første Klovergrøde, og er kommen godt i Hus; Hør, Hamp og Roer tegne godt.

— En Student Person fra Lunds Universitet, som opholder sig der i Egnen, er af det norske Justitsdepartement requireret afhørt paa Grund af sin Correspondance med Arbejderagitatoren Thrane. Paa Efterretning herom har P. frivillig indstillet sig for Universitetets Rector og afdleveret sine Breve fra Thrane samt givet hvad Oplysning han havde at tilfoie.

— I Landskrona er den fortjenstfulde Læge Dr. Schagerström afgaaet ved Døden. Hvor afholdt han var, kan man slutte deraf, at hans Begravelse havde forsamlet et Par Tusinde Mennesker i den lille By.

Udlandet.

Tydskland. — Preussen. Den 15de ds. tiltraadte Kongen Reisen til Hohenzollern. Saavel „L. C.“ som det halv-officielle „Corr. Bureau“ berette, at Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen ville holde en Sammenkomst, efter det forstaaede Blad i Ischl, hvor Dronningen af Preussen for Øieblikket bruger Bade. „Corr. B.“ vil tillige med Bestemthed vide, at Keiserne af Rusland og Østerrig og Kongen af Preussen ville komme sammen til Efteraaret paa et endnu ikke aftalt Sted.

— Sachsen (D. J.) Ved et Ministerialrescript ere de „frie Menigheder“ bleve forbudte, fordi de under et foregivet religiøst Formaal skjulte politiske Tendenser.

denne Passage bleven standset af Kæmneren, fordi den fornødne Tilladelse dertil ikke var indhentet, og at man nu var bleven betænkelig med Hensyn til, hvorvidt det i det Hele vilde være muligt at erholde den forønskede Vei til Bygningen; man havde derfor anset det for rigtigt at standse Arbeidet, og man havde ogsaa tilbagekaldt alle de i Aviserne bekendtgjorte Licitationer. Jeg kunde naturligvis ikke fæste ubetinget Lid til denne Beretning, som jeg antog maatte hvile paa en Misforstaaelse; thi det var dog næsten ubegribeligt, at en Comité, sammensat af oplyste Mænd, ikke skulde have vidst nogen simplere Maade at komme til Kundskab om, hvorvidt de turde raade over Naboens Eiendom, end den, at oppebie om de bleve viste bort fra den eller ikke. Senere har jeg imidlertid erfaret, at det i alt Væsenligt forholder sig som ovenanført, og at Comiteen tildels søger sin Undskyldning for det begaaede Misgreb i det overpræsidentlige Tilsagn, den havde modtaget, ikke alene om en Gade, men endogsaa om at erholde denne forsynet med Gas, Cloaker osv. Kort efter mit første Besøg var jeg saa uheldig at købe mig en Actie i denne Anstalt, da jeg dog ogsaa gjerne vilde bidrage min Skjærv til et Formaalets Fremme, som jeg ansaae for godt. Som Actionair maa jeg ansee Overpræsident Lange som moralsk ansvarlig og Comiteen som juridisk ansvarlig for det Tab, som dette Misgreb kan forvolde mig. At ansees som utilregnelig med Hensyn til et Spørgsmaal, som den selv frivillig har optaget til Behandling, kan den dog vel ikke ønske. **D. B.** —

Bønder som vare tilstede, hvor han dalede ned, bleve i Begyndelsen forskrækkede og flygtede, efterat have gjort Korsets Tegn for sig; men, da det var lykkedes Hr. T. at gjøre sig forstaaelig for dem, viste de ham megen Velvillie og Gjæstfrihed og hjalp ham med Transporten af hams under Nedfarten beskadigede Ballon. Han kom her tilbage til Byen i Lørdags Eftermiddag med „Ophelia“. Vi høre, at Tivoli har været saa daarligt besøgt ved denne hans første Luftfart, at hans Udgifter ikke ere dækkede. En væsenlig Aarsag hertil ligger vistnok i Valget af Stedet, idet den nærliggende Vold frembyder en saare beqvem Leilighed til at overvære Forestillingen gratis. Rosenborg Exerцерplads eller Christiansborgs Ridebane egnede sig langt bedre til Udgangspuncter for en Luftseilads end Tivoli.

— Fredagen den 15de August blev Huset Nr. 247 i Størrestræde (Holmenscanal), Øster-Quarier her i Staden, tilhørende Boet efter afgangne Krigsraad og forhenværende Districtslæge A. A. Sager og tidligere afdøde Hustru, solgt til Uhrfurniturhandler Andreas Stephanus Weber for 7710 Rbd. Forsikringssummen er 6900 Rbd.

Norge og Sverlg.

— Christiania d. 15de Aug. Ved kgl. Resolution af 9de Juli er det bestemt, at Marinens Hovedstation Horten skal have en fast Garnison af Armeens Tropper af samme Styrke som den, der før laa i Frederiksværn. — Ved Res. af 30te Juli er Rector Vibe constitueret til i næste Universitetsaar at udføre de nødvendige Forelæsninger i græsk Philologi ved Uni-

— En Student Person fra Lunds Universitet, som opholder sig der i Egnen, er af det norske Justitsdepartement requireret afhørt paa Grund af sin Correspondance med Arbeideragitatoren Thrane. Paa Efterretning herom har P. frivillig indstillet sig for Universitetets Rector og afleveret sine Breve fra Thrane samt givet hvad Oplysning han havde at tilfoie.

— I Landskrona er den fortjenstfulde Læge Dr. Schagerström afgaaet ved Døden. Hvor afholdt han var, kan man slutte deraf, at hans Begravelse havde forsamlet et Par Tusinde Mennesker i den lille By.

Udlandet.

Tydskland. — Preussen. Den 15de ds. tiltraadte Kongen Reisen til Hohenzollern. Saavel „L. C.“ som det halv-officielle „Corr. Bureau“ berette, at Keiseren af Østerrig og Kongen af Preussen ville holde en Sammenkomst, efter det foratnævnte Blad i Ischl, hvor Dronningen af Preussen for Øieblikket bruger Bade. „Corr. B.“ vil tillige med Bestemthed vide, at Keiserne af Rusland og Østerrig og Kongen af Preussen ville komme sammen til Efteraaret paa et endnu ikke aftalt Sted.

— Sachsen (D. J.) Ved et Ministerialrescript ere de „frie Menigheder“ blevne forbudte, fordi de under et foregivet religieus Formaal skjulte politiske Tendenser.

Østerrig. — „Lloyd“ for 13de ds. indeholder følgende Artikel om den nærværende Tilstand i det østerrigske Norditalien:

„I alle Blade findes nu Correspondancer fra Italien, som skildre de derværende Forhold med særdeles mørke Farver. Man

tusinde andre gode Egenskaber, men Colorister ere de ikke. De böhmiske Glasvarer, der ere berømte over den hele Verden, frembyde en afskyelig Blanding af Farver. Det er meget at beklage, at smaalige interesserede Hensyn have forhindret Baccarats Fabrikker fra at udstille deres Glasvarer, der vilde have vundet en let, men hæderlig Seir over Böhmens. Østerrig har ogsaa udstillet et Sovekammer og Toiletværelse, hvorom der har været megen Tale, og med Rette. Sengen, Bordene og alle de øvrige Meubler ere fortrinlig gjorte. Man træffer ikke hyppigt saadant Snedkerarbejde i Tydskland; man siger rigtignok, at det er kommet fra Mailand. Tegningen kunde dog gjerne være tydsk; thi disse smukke Meubler ere meget ubevgemme. De smaa med Qvaster garnerede Gardiner, der hænge over Sengen, give denne Lighed med de Torturredskaber, i hvilke man indbydes til at sove i Tydskland mellem to kvælende Edderdunsdyner, der kunne paadrage En Apoplexi, hvis man bliver liggende i dem, og Brystbetændelse, hvis man kaster dem af sig. Tydskerne, som frembringe saa mange vakre Ting, som de saxiske Lærreder og Klæder, have ikke Sands for det Elegante. Naar de indlade sig paa dette, gaae de gjerne for vidt. De mangle den Tact, med hvilken Industrien bør blande Nyttens med Phantasien. Der er f. Ex. en Vogn fra Hamburg; den er gjort af Palisandertræ, har forgyldte Fjedre og Lygter, der ere ciselerede som en Reliquiekasse. Jeg kunde anføre tyve andre Gjenstande, der røbe en ligesaa taabelig, unyttig Luxus. „Naar man gaaer ud af sin Natur,“ siger Lafontaine, „gjør man Intet med

Ynde.“ Hvem der nogensinde har seet Tydskerne efterligne den lette franske Munterhed, vil ogsaa have bemærket, at de enten have gjort for meget eller for lidt af det, at de fra Tunghed og Dorskhed ere gaaede over til det Usømmelige, og at de aldrig have kunnet iagttage den rette Maade, hvori netop Elskværdigheden bestaaer. Saaledes gaaer det dem ogsaa i Industrien; naar de forlade deres eget Terrain for at følge os, griber Overdrivelsen dem ved Haarene, og de løbe løbsk.

De tydske Skoves traditionelle Naivitet er repræsenteret ved en Fremstilling i ophøiet Arbejde af Slottet Rosenau, hvor Prinds Albert er født. Dette Arbejde aander stor Uskyldighed, og den, der har udført det, er vist en meget skikkelig Mand. Man seer baade Dale, Høie, Græsplainer, Fjrrertræer, høit oppe paa et Bjerg et Slot og ved Foden af Bjergene en Mængde Bønder, som ved en Mechanisme kunne sættes i Bevægelse og valtse med hinanden. Dette Arbejde har gjort stor Lykke hos det engelske Publicum. Forresten er Toldforeningens Udstilling ikke at lee af, den er betydelig og interessant. Navnlig har Preussen gjort store Anstregelser. Berlins Billedhuggere have sendt flere karakteristiske Arbejder. Et Skakbræt af emaillet Sølvs af Weishaupt Sohn i Leipzig er et mærkeligt Guldsmedarbejde.

Desværre kjender jeg ikke Rusland. Jeg troer ikke, der er noget Land i Verden, om hvilket man gjør sig falskere Forestillinger. Skjønt man ikke længer tænker sig Keiser Nicolaus's Underaatter som raae Bønder, der gaae boiede under et Jernaag og

beboe Egne, som Isbjørne ikke vilde foragte, ytrer man sig dog gjerne kun med stor Forsigtighed om dem. Modsætningen er altfor stor imellem Erindringerne om de under Peter den Store begaaede Grusomheder og den raffinerede, udsøgte, man kunde gjerne sige overdrevne Dannelse, hvorpaa de fornemme Russere, navnlig Damerne, hvert Aar give os Beviser i Paris. Naar en russisk Dame vil være indtagende, og det hændes ofte, findes hendes Lige ikke i noget Land. Hun besidder en ubeskrivelig, ganske mageløs Ynde, der hverken ligner den spanske Lige fremhed, den italienske Lidenskabelighed, det tydske Drømmeri eller den engelske Tilbageholdenhed. Denne Ynde er maaskee ikke en Naturgave, men Konsten røber sig ikke. Den er en Blanding af aristokratisk Fornemhed, græsk Finhed og fransk Tact. Hvorledes skal man nu forene denne Finhed og Ynde med Knuten, de klogtige Diplomater med Cosakkerne, og St. Petersborg med Siberien? I hvert Tilfælde er Rusland beslægtet med Orienten; de udstillede Silketøier og sølv- og guldbroderede Lædersager minde om Asien ved deres Luxus og Skjønhed. Foruden Diamanter, Turkiser, Marmor-mosaiker og Sølvarbejder med Forgyldninger, hvis Forfærdigelse ene er Russerne bekendt, have disse udstillet Bohavet i et Palais, der helt og holdent er af Malachit, Borde, Kamener, uhyre Vaser og tyve Fod høie Floidere af Malachit! Vi andre stakkels Djævle ere glade, naar vi kunne faae et Signet eller Vesteknapper af Malachit, og Hr. Demidoff bygger sig Paladser af denne Sten! Tager jeg ikke Feil, møde os her asiatiske Ideer, som aldrig kunde opstaae

vilde dog meget feile, vilde man deraf slutte sig til en pludselig og paafaldende Forandring til det Værre i de italienske Tilstande. Italienernes Sindelag mod os var og er fjendtligt. En Del af den italienske Befolkning gjør det mindre ondt at have fremkaldt et Oprør, end ikke at have kunnet give dette et seirrigt Udfald. Vor Hærs glimrende Bedrifter have naturligvis paa ingen Maade foreget Italienernes Kjærlighed til os. Vi vilde føle os utroste-lige derover, dersom vi nogensinde havde gjort Regning paa dette Folks Hengivenhed, eller dersom vi vare af den Mening, at denne var en nødvendig Betingelse for Østerrigs Herredømme i Norditalien. Det vilde vistnok være at foretrække, om Lombardiets Beboere vare østerrigsksindede; men, da de nu engang ikke ere det, saa træste vi os ved den Erfaring, at et stort Monarchi, som bliver styret med Kraft og Visdom, formaaer ogsaa at iænke de Folk til sig, som ikke skænke det nogen Sympathi.

„I Italien findes der virkelig et Parti af exalterede Hoveder, hidsige „Patrioter“, for Storsiedelen unge Mennesker fra Byerne, som ytre Lyst til paany at oppuste Revolutionens Flamme. Dette Parti maa gjøres umuligt, det maa noie bevogtes, og, naar det gjør sig skyldigt i nogen Lovovertrædelse, straffes med Strængbed. Men den langt overveiende Del af Befolkningen, Massen, vil ingen Revolution, ikke fordi den er loyal, men fordi den frygter for de Revolutionaires Rædselsherredømme, for den lovlige Regerings Hævn, for at lide Skade paa Liv og Eiendom, endelig ogsaa fordi den har den Overbevisning, at et mægtigt, enigt Italien er en Umulighed. Dette større Parti bringer og dog kun en negativ Fordel: det forbyrder Revolutionen kun for saavidt, som det ikke selv vil delage i den, før det bliver tvunget dertil. Da det er feigt, kan det imidlertid let tvinges dertil, saasnart Regeringen i Landet røber Svaghed.

„Den første Betingelse for at beherske Italien er stor fysisk Magt; den anden Betingelse er moralsk Magt. Italienerne ville aldrig komme til at elske Østerrigerne, men de behøve det heller ikke. Man har ingen Ret til at forlange idylliske Følelser eller erotiske Sværmerier af dem. Men de kunne tvinges til at ægte Østerrig, ved at blive behandlede med streng Retfærdighed, uden Grusomhed, men ogsaa uden Mildhed. Den Regering, som i Italien vil vinde Popularitet, maa ikke beile til denne. Den maa ikke, for at vinde Befolkningens „Kjærlighed“, afvige fra sine engang udtalte Beslutninger, befale f. Ex. et Tvangsaaan i Indlandet og derpaa foranstalte et Laan i Udlandet, osv. Slig Svaghed lønnes ikke med Kjærlighed, men med Foragt. Kun den Regering, der udsteder strenge Love og strengt overholder dem, der paalægger saa høie Skatter, som Landets Behov fordrer, men paa samme Tid ved en vis Lovgivning giver Beboerne Midler ihænde til at betale dem, som overalt viser Kraft og Fasthed i Afstraffelsen af Oprørerne, i Beskyttelsen af de loyale Borgere, i Grændsernes Bevogtning, i Smugleriets Udryddelse, kun den Regering kan beherske Italien. Svaghed og Inconsequens udrette Intet.

„En Opstand i Italien er høist usandsynlig, men, da den er mulig, bør Statsmandens Øie vogte paa den. Endnu en Opstand i hint Land under en kraftig østerrigsk Regering, og det er vort for bestandigt! En tredje Opstand kan og maa ikke gaae hen, uden at drage en fuldkommen Forandring i Besiddelsen af Grundeieendommene efter sig. En saadan Reisning vilde give Overitalien det conservative Element, som endnu fattes det, en uafhængig Bøndestand nemlig; vilde for bestandig befrie det for det revolutionaire Element, for dem, som benytte deres Rigdom og Indflydelse til at omstyrte enhver bestaaende Statsorden. Det yderste Middel, men som tillige er det paalideligste, til at forsikre sig Italienernes Loyalitet, er endnu ikke benyttet.“

— (H. C.) Med næste Skoleaars Begyndelse skal Studiet

— De sidst ankomne Efterretninger fra Cap indeholde endnu ikke noget Afgjørende. Sir Harry Smith befandt sig ved Grændsen, hvor han holdt Fjenden i Skak og agtede at foretage en omfattende Bevægelse, hvorved han haabede at gjøre Ende paa Fjendlighederne.

Frankrig. — „Journ. des Débats“, der hidtil har forholdt sig taus med Hensyn til Prindsen af Joinville's Candidatur, erklærer nu i en ledende Artikel Discussionen derom for ubetimelig og ubensigtsmæssig, fordi Spørgsmaalet om en bestemt Candidat først bør komme frem, efterat Spørgsmaalet om Revisionen definitivt er afgjort, og forinden let kan bringe den Paagjældende i en falsk Stilling og i ethvert Tilfælde fremkalde Splid mellem Partierne uden nogen Nytte. — De andre Blade ere ikke tilbøielige til at følge den samme Tactik, men komme tvertimod bestandig bestemtere tilbage til Spørgsmaalet om den hensigtsmæssigste Candidat til Præsidentvalget og nævne endog tildels deres Candidater. Saaledes nævner nu „Gazette de France“ som sin Henri de la Rochejaquelein, og „le Siècle“ erklærer, at den om saa Dage vil nævne den, der sandsynligvis vil kunne samle hele det republikanske Parties Stemmer paa sig (Carnot?). „Le National“ vedbliver at opfordre de forskellige Nuancer af Venstre til at forene sig om en Candidat og forkaster ubetinget Prindsen af Joinville. „L'Ordre“ forfægter dennes Sag og opfordrer Legitimisterne til at afgive en bestemt Erklæring med Hensyn til Præsidentens constitutionsstridige Gjenvalg. Sandsynligvis vil Polemiken om denne Sag blive fortaet, saalænge Prorogationen varer, og med saameget desto større Iver, som Bladené mangle andet politisk Stof.

— Greven af Chambord og Hoffet i Frobadorf skulle have udtalt sig til Fordel for Berryer imod „l'Opinion publique“, hvis Opræden er dem for ærlig og ligefrem.

— De 25 Medlemmer af Nationalforsamlingen, der danne yderste Venstre (Thaboriterne), have nu ogsaa dannet et blivende Udvalg, der bestaaer af Baune, Baudin, Colhavra, Boyssat og Madier de Montjau. Man ventur, at ogsaa de paa egen Haand ville udstede et Manifest.

— „Le Messager de l'Assemblée“ fortæller, at Louis Bonaparte henimod Slutningen af denne Maaned vil gjøre en Reise paa 10 til 12 Dage i Departementerne. Han skal over Angoulême ville gaae til Bordeaux og, efter 3 eller 4 Dages Ophold der, til Rochelle, Rochefort og derfra over Perigueux, Limoges, Moulins og Nevers tilbage til Paris. Léon Faucher, Fould og General Randon siges at skulle ledsage ham.

— Den Ødelæggelse, Branden i Invalidernes Kirke har forarsaget, skildres i de sidste Aviser som mindre, end man i første Øieblik havde antaget. Der var i Kirken 234 Faner og Standarder, og 16 Flag af Krigsskibe, desuden Keiseren af Marokkos Solskær, som erobredes ved Isly, og Beyen af Constantines Telt. Heraf ere 21 Faner (fra Alger og Spanien) tilintetgjorte eller beskadigede, og Solskærmen har lidt noget. De 52 Faner, der vare erobrede ved Austerlitz, landtes ikke i Kirken, da de ere bestemte til at decorere Keiserens Grav, og, indtil dens Fuldendelse, gjemmes hos Gouverneuren (Jerôme Bonaparte).

Italien. — Obligationerne for det Mazzini'ske Laan, der blive stærkt eftersporede af de italienske Regeringer, og medføre Dødsstraf for Ibændehaveerne, ere blevne ombyttede med Policier i et fingeret Assurance-Selskab.

— Koongen af Neapel har ladet en Hr. Macfarlane, Forfatter til „Det revolutionaire Italien“, udarbejde et Modskrift mod Hr. Gladstone's Brev til Lord Palmerston om de neapolitanske Forhold.

— De Underhandlinger, der have været førte mellem Sardinien og Østerrig om en Amnesti for de landflygtige Lombarder, skulle være afbrudte uden at have ført til noget Resultat.

Portugal. — Ifølge flere af de moderate portugisiske Blade skulle Mazzini'ske Emissarier af al Magt arbejde paa at fremkalde en Omstyrting af den bestaaende Tiugenes Orden i Portugal. De radicale Blade benegte imidlertid dette og give det conservative Parti Skylden for de Uroligheder, der i den sidste Tid have fundet Sted paa enkelte Puncter.

— Ferrao, Dommer i Høiesteret, er bleven udnævnt til Finansminister i Stedet for Franzini, der havde vægret sig ved at tage de fornødne Forbudsregler for at skaffe Regeringen tilstrækkelige Pengemidler indtil Cortes sammentræde.

— Ministeriet discuterer for Øieblikket et Forslag til Afskaffelsen af Slaveriet i de portugisiske Besiddelser.

Rusland. — (Lloyd.) Staden Troicko Savsk ved den chinesiske Grændse er hævet til fri Handelsstad ved en Ukas af 2den f. M. Man ventur sig deraf et stort Opsviug i Handelen med China.

— (H. N.) Ifølge de sidste Efterretninger fra Kaukasus har Schamyl slaaet den russiske General Jeddokimov ved Abedick, oprevet hans Brigade og fordrevet Resten af hans Tropper over til den høire Bred af Kuban, saa at den venstre Bred nu igjen er i Tscherkessernes Hænder.

For saa Uger siden har Hr. Cand. pharm. Worsaae erholdt Bevilling til Anlæggelsen af et Apotek i Aabenraa. I den senere Tid ere flere saadanne Bevillinger givne her i Landet, og det er da stedse forud blevet offentliggjort, til hvilken Tid dertil qualificerede Pharmaceuter havde at indlevere deres Ansøgninger. Dette er ikke skeet i det nævnte Tilfælde, og da det vilde være interessant at erlare, hvorfor det ikke er skeet, saa bedes bedre Underrettede end Iudsenderer herom at give Oplysning. Maaskee er her fulgt en anden Fremgangsmaade, fordi det er Sonden for Kongeaen; maaskee er Vacancen paa een eller anden Maade offentliggjort i det Sleavigske; men selv om dette har været Tilfældet, saa synes det mindre rigtigt, at man Norden for Kongeaen har været uvidende derom, da derved en Mængde andre Pharmaceuter, der ligesom Hr. Worsaae ere dansk fødte og dannede, ere blevne udelukkede. Da den Mening, at der her er blevet viist Hr. Worsaae en personlig Begunstigelse, let kan gjøre sig gjældende, saa var det ønskeligt, om der i denne Sag kunde gives nogen Oplysning. **M. H.**

I „Fædrelandet“ for i Fredags er et Udtag af vor Artikel i „Nyt Archiv for Søvesen“ om Secadetternes nautiske Dannelse paa Cadetskibet, hvori det hedder mod Slutningen:

„Forfatteren antager 5 saadanne Togter i 5 paa hinanden følgende Aar (altsaa vel 2 som Cadet og 3 som Officer) vilde være en passende Øvelse osv.“ Denne indklammede Bemærkning er en Misforstaaelse, da vor Mening er: 5 saadanne Togter i 5 paa hinanden følgende Aar (2 hver paa 3 Maaned og 3 hver paa 5 Maaned) vil være passende Søfart for Cadetten, før han bliver Lieutenant. — **h** —

Kjøbenhavn d. 17de August 1851.

Handels- og Skibs-Efterretninger.

Pillau d. 12. Aug.	fra Hull	fra
Anne Cathr., Nissen	Christiania	Nbe
Vissingen d. 12. Aug.	til	Anna Kristine, Fano (13) Struer
Gertruida, Hazewinkel	Kjøbenhavn	Ved Aldbro d. 13. Aug.
Gravesend d. 12. Aug.	til	Tvillingbrodrene, Nisted (af Aalb.)
Solid, Lyxdorph	Kjøbenhavn	Harwich d. 13. Aug.
Ved Beachy Head		fra Hel-ne, Schmidt
d. 8. Aug.	fra Bilbao d. 4. Aug.	til Odense
Arnold, Kjeller	Viborg	Freden, Götting
til Malaga		Lissabon d. 31. Juli
Ved Falmouth		fra Borgemester Røder, Johnson
d. 12. Aug.	fra	Island
Galathea, Gram	Rio Janeiro	Latona, Gamst
seglede til Kjøbenhavn		Liverpool
Gloucester d. 13. Aug.	fra	Madeira d. 31. Juli
Oline Cecilia, Smith	Nestved	fra Frode, Rasch
Liverpool d. 12. Aug.	fra	Cardiff
Haabet, Hansen	Island	St. Helena d. 16. Juni
Ved Liverpool	fra	fra Johannes Hage, Rasmussen
Herules, Thure	Danmark	Batavia
St. Davids d. 11. Aug.	til	Buenos Ayres
Anna Dor. Ottilie, Fischer	Kolding	d. 15. Juni
Inverkeithing		til
d. 12. Aug.	til	Condor, Frelsen
Enigheden, Grønbek	Middelfart	Rio Grande
Leith d. 10. Aug.	fra	Rio Janeiro d. 30. Juni
		fra Alwina, Jeppesen
		Liverpool
		d. 30. Juni
		til
		Marie Lehmann, Sørensen
		Kbhvn
		Bahia d. 10. Juli
		fra
		Louise, Elberg
		Triest

med Foragt. Kun den Regering, der udsteder strenge Love og strengt overholder dem, der paalægger saa høie Skatter, som Landets Behov fordrer, men paa samme Tid ved en vis Lovgivning giver Beboerne Midler ihænde til at betale dem, som overalt viser Kraft og Fasthed i Afstraffelsen af Oprørerne, i Beskyttelsen af de loyale Borgere, i Grændsernes Bevogtning, i Smugleriets Udryddelse, kun den Regering kan beherske Italien. Svagbed og Inconseqvens udrætte Intet.

„En Opstand i Italien er høist usandsynlig, men, da den er mulig, bør Statsmandens Øie vogte paa den. Endnu en Opstand i bint Land under en kraftig østerrigsk Regering, og det er vort for bestandigt! En tredje Opstand kan og maa ikke gaae hen, uden at drage en fuldkommen Forandring i Besiddelsen af Grundejendommene efter sig. En saadan Reisning vilde give Overitalien det conservative Element, som endnu fattes det, en uafhængig Bøndestand nemlig; vilde for bestandig befrie det for det revolutionaire Element, for dem, som benytte deres Rigdom og Indflydelse til at omstyrte enhver bestaaende Statsorden. Det yderste Middel, men som tillige er det paalideligste, til at forsikre sig Italienernes Loyalitet, er endnu ikke benyttet.“

— (H. C.) Med næste Skoleaars Begyndelse skal Studiet af det tyske Sprog og den tyske Literatur indføres som Tvangstudium ved Universiteterne i Pavia og Padua, samt ved alle høiere Lærestatter i det lombardisk-venetianske Kongerige.

England. — Dronningen har besluttet at tiltræde Reisen til Skotland den 28de d. M.

foraarsaget, skildres i de sidste Aviser som mindre, end man i første Øieblik havde antaget. Der var i Kirken 234 Faner og Standarder, og 16 Flag af Krigsskibe, desuden Keiseren af Marokkos Solskær, som erobredes ved Isly, og Beyen af Constantines Telt. Heraf ere 21 Faner (fra Algier og Spanien) tilhørtjorte eller beskadigede, og Solskærmen har lidt noget. De 52 Faner, der vare erobrede ved Austerlitz, fandtes ikke i Kirken, da de ere bestemte til at decorere Keiserens Grav, og, indtil dens Fuldendelse, gjemmes hos Gouverneuren (Jerôme Bonaparte).

Italien. — Obligationerne for det Mazzini'ske Laan, der blive stærkt eftersporede af de italienske Regeringer, og medføre Dødsstraf for Ibhænderne, ere blevne ombyttede med Policer i et fingeret Assurance-Selskab.

— Kongen af Neapel har ladet en Hr. Macfarlane, Forfatter til „Det revolutionaire Italien“, udarbejde et Modskrift mod Hr. Gladstone's Brev til Lord Palmerston om de neapolitanske Forhold.

— De Underhandlinger, der have været førte mellem Sardinien og Østerrig om en Amnesti for de landflygtige Lombarder, skulle være afbrudte uden at have ført til noget Resultat.

Portugal. — Ifølge flere af de moderate portugisiske Blade skulle Mazzini'ske Emissærer af al Magt arbejde paa at fremkalde en Omstyrting af den bestaaende Tingenes Orden i Portugal. De radicale Blade benegte imidlertid dette og give det conservative Parti Skylden for de Uroligheder, der i den sidste Tid have fundet Sted paa enkelte Puncter.

— Saldanha har af Dronningen faaet Major-domus-Værdigheden overdraget som arvelig i sin Familie.

— De engelske Blade berette, at Disciplinen i den portugisiske Armee er bleven gjenoprettet, efterat Saldanha har sendt et af de urolige Regimenter bort fra Lissabon. Man venter nu, at Valgene skulle foregaae uden Forstyrrelse, men at Cabralisterne bagefter ville protestere mod deres Lovmæssighed.

Mandels- og Skibs-Efterretninger.

Pillau d. 12. Aug.	fra	Hull	fra
Anne Cathr., Nissen	Christiania	Charlotte, Munch	Nibe
Vissingen d. 12. Aug.	til	Anna Kirstine, Fano (13)	Straer
Gertruda, Hazewinkel	Kjøbenhavn	Ved Aldbro d. 13. Aug.	fra
Gravesend d. 12. Aug.	til	Tvillingbrødrene, Nisted (af Aalb.)	
Solid, Lyndorph	Kjøbenhavn	Harwich d. 13. Aug.	fra
Ved Beachy Head		Helene, Schmidt	Odense
d. 8. Aug.	fra	Bilbao d. 4. Aug.	til
Arnold, Kjeller	Viborg	Freden, Göttig	Liverpool
til Malaga		Lissabon d. 31. Juli	fra
Ved Falmouth		Borgemeester Ræder, Johnson	
d. 12. Aug.	fra		Island
Galathea, Gram	Rio Janeiro	Latona, Gamst	Liverpool
seglede til Kjøbenhavn		Madeira d. 31. Juli	fra
Gloucester d. 13. Aug.	fra	Frode, Rasch	Cardiff
Oline Cecilia, Smith	Nestved	St. Helena d. 16. Juni	fra
Liverpool d. 12. Aug.	fra	Johannes Hage, Rasmussen	Batavia
Haabet, Hansen	Island	Buenos Ayres	
Ved Liverpool	fra	d. 15. Juni	til
Hercules, Thure	Danmark	Condor, Frelsen	Rio Grande
St. Davids d. 11. Aug.	til	Rio Janeiro d. 30. Juni	fra
Anna Dor. Ottilie, Fischer	Kolding	Alwina, Jeppesen	Liverpool
Inverkeithing		d. 30. Juni	til
d. 12. Aug.	til	Marie Lehmann, Sorensen	Kbhvn
Enigheden, Grønbek	Middelfart	Bahia d. 10. Juli	fra
Leith d. 10. Aug.	fra	Louise, Elberg	Triest
Reikiavik, Birch	Reikiavik	d. 20. Juni	til
Shields d. 13. Aug.	fra	Daniel, Trolle	Neworleans
Caroline, Hansen	Svendborg	Permanubuco d. 30. Juni	til
Hull d. 10. Aug.	fra	Ida, Jørgensen	Para
Haabet, Møller	Middelfart	Fortuna, Bendixen (18. Juli)	
Constitutionen, Lorentzen (12.)			Paraiba
	Riga		

i en Nordamerikaners Hoved, skjønt Massachusetts's Sol er nok saa varm som Lithauens eller Finlands. Hvis Læseren tvivler derom, vil jeg bede ham atter besøge den nordamerikanske Udstilling. Paa denne, hvor det Behagelige altid er opoffret for det Nyttige, er Alt sort, koldt og mørkt; ikke en eneste Forziring, ikke den ringeste Forskjønnelse forlyster Øiet. Lunet er banlyst derfra som en Forbydelse, og man mødes af en Lugt som af Beg og Tjørre, en rigtig Skibslugt. Et Barn vilde af de udstillede Sager kunne slutte sig til, at de ere komne fra et Folk, der bestaaer af Sømand og Nybyggere.

Alle vegne seer man Chronometre, Compasser, Kikkorter, Søkort, Krigsvaaben, Øier, Hakker, Spader og — Pengekister med saare kunstige Laase. Hvad Betydning skulde Konsten have for disse evige, utrættelige Reisende? Hvad Værd skulde Idealet have for dem? Ere Dagene saa lange, at de tør bruges til Drømmerier, og er der stor Forskjel mellem at døvne og at drømme? Vil man have Portraiter eller Landskaber, kan man jo faae dem ved Daguerreotypen, som giver neiagtige Billeder. Paa den nordamerikanske Udstilling findes fortrinlige Daguerreotyper. Da deres Udstilling var færdig, bleve Nordamerikanerne selv forbausede over dens alvorlige Udseende, og af Medlidenskab med den europæiske Letsindighed have de villet vise, at de ogsaa forstode sig paa Spøg og Skjemt. De have da udstillet en Mængde latterlige smaa Dukker, Pudelbunde af Pap og udstoppede Fugle. Men deres Udstilling frembyder virkelig en komisk Side, rigtignok dem selv uafvidende.

Ingensteds i det hele Krystalslot leer man saa hjertelig, som naar man staaer ligeover for de vidunderlige Opfindelser, der skyldes det amerikanske Geni. Jeg skal omtale nogle af dem. Der er først en Trækasse, af Størrelse som en almindelig Reisekuffert; i den er et helt Hus af Caoutchouc med alle tilhørende Meubler: der er en elastisk Matrads, der kan pustes op; disse Klude blive til Stole, naar man puster Luft i dem. Vil man om Aftenen nyde den friske Luft udenfor sin Dor, puster man i denne lange Læderstrimmel og man har en beqvem Bænk, hvorpaa man kan sidde med hele sin Familie. Vil man seile, eller møder man en Flod paa sin Vei, man skal sætte over, saa tag denne Paletot, hvortil man aldrig har seet Mage før i Verden. Ved første Øiekast seer den ud som en simpel Macintosh, hvormed Modeherrerne spadserer i Hyde-Park og Champs-Elysées. Men i en Lomme ligger en lille Puster, hvis Pusterør anbringes ved et af Knaphullerne. Paletoten udvider sig og bliver til en fortrinlig Cano. Paa Bunden af Kassen ligge to smaa Aarer. Man gaaer nu ombord i Kassen og naar man har naaet den anden Flodbred, antager Canoen sin første Skikkelse. — Et andet Sted seer man en Kobbermaskine af en Karaffes Størrelse; man troer, den er en Stegevender; ingenlunde, den er en Skræder. Naar man lægger et Stykke Toi ind under dens Hjul, sætter den sig strax i Bevægelse, dreier rundt, piber og skriger; en Sax kommer frem, som tilklipper Klædet, en Naal kommer tilsyne, som syer med feberagtig Iver; i mindre end et Minut har den et Par Buxer færdige, som den kaster hen paa

Bordet. Stønnende og pustende venter den paa et nyt Stykke Toi. Man tage sig iagt for at faae sit Frakkeskjød ind under den; den vilde strax klippe det itu og i en Fart sye et af de Klædningsstykker deraf, som Englænderinderne ikke nævne. Som man seer, kan man med denne Maskine og med hin Kuffert reise meget langt, uden at have sine Medskabningers Hjælp behov. Man foie til denne Oppakning en af de Dampplouge, som England for nylig har opfundet, og som ved Hjælp af et lille Apparat, der sætter sex Plovjern paa een Gang i Bevægelse, i et Nu gjennefarer en hel Mark. Man kan saaledes seile, sove, klæde og ernære sig uden at foruleilige Nogen. Uagtet disse vidunderlige Opfindelser svarer de forenede Staters Udstilling dog ikke til den Forventning, man havde gjort sig om den. Den giver ikke nogen Forestilling om hint store Lands Kræfter. Englænderne juble derover, men deres Glæde skjuler kun slet deres Skinsyge og Frygt. Yankeeen paa sin Side leer ad Krystalpaladset, som han siger han vil købe og gjøre til en Fløi af den Industribygning, han vil opføre. Det er som Gascogneren, der sagde, at Slottet i Versailles lignede hans Faders Stalde.

Hamburg, den 15de August.
 Amsterdam 2 M. 35 Fl. 70 C. = 40 Mk. Hamb. Banco.
 K. S. 85 - 65 -
 London 3 M. 13 Mk. 4 Sk. Hamb. Banco = 1 Lst.
 K. S. 13 - 5½ -
 Petersborg 3 M. 33½ Sk. Hamb. Banco 1 S. Rub.
 Paris 3 M. 189 Frcs = 100 Mk. Hamb. Banco.
 K. S. 187½ -
 Kbhavn k. S. — Rbd. Sedl. = 300 Mk. Hamb. Banco.
 Species ¼ pCt. ringere end Banco.
 Dansk-engliske 3 pCt. Obligationer 73½ — ”
 — — — — — 5 — — — — — 97½
 Altona-Kiel Jernbaneactier 109 — ”
 Kjøbenhavn-Roeskilde Jernbaneactier ” — 44

Beretning om ledige gelstlige Embeders Beskaffenhed.

Nordby Sognekald paa Samse under Aarhus Stilt.

Indtægter: 1) Korn- og Qvægtienden samt Smaaredsel af Nordby Sogns 217 Tdr. 1 Skjp. tiendeydende Hartkorn er hidtil svaret med 84 Tdr. 4 Skpr. Rug og 79 Tdr. 1 Skjp. Byg in natura. 2) Paaskerenten ydes med Brød af omtrent 5 Tdr Rug og med 56 Sneese Æg. 3) Af Sognets Husmænd svares i Tiendepenge af Lam og Bistader omtrent 9 Rbd., i Nannest 14 Rbd., samt 170 Høstdage. 4) Offer og Accidenser udgjøre omtrent 200 Rbd. 5) I Refusion for Græsningsretten paa Nordbye Hede er-

lægges aarlig af Grevskabet Samse 24 Rbd. 6) Nordby Sognekalds Avling, som staaer for Hartkorn, Ager og Eng 7 Tdr. 5 Skjp. 3 Fdk. ½ Alb., bestaaer af 52 Tdr. 2 Skjp. Pleieland og 8 Tdr. Land Havstok og Mose, af hvilken sidste haves fornødent Torveskær. I Forbindelse med disse Jorder er hidtil drevet en Fæsteavling under Grevskabet paa 14 Tdr. Land, som staaer for Hartkorn 1 Td. 6 Skjp. Begge Avlinger bestaaer af sandmuldede og muldsandede Jorder, som for Tiden ere i meget god Stand. 7) Af 2de Aalegaardssteder haves aarlig 9 Lpd. Aal. 8) Præstegaarden i Nordby er rummelig. Den nordre Længde er gammel, men meget vel vedligeholdt. De 2de Staldlængder ere opførte af Nyt for 14 Aar siden, og Stuelængden er for 7 Aar siden nyt opbygget af Grundmur, samt meget vel indrettet. Indløsningssummen for Præstegaarden er 500 Rbd., hvoraf de 200 Rbd. indestaae uopsigeligt.

Byrder: Skatter omtrent 112 Rbd., Communeafgifter 10 Rbd., Expenser omtrent 10 Rbd., Afdrag og Renter af Byggelaanet til Stuehusets Opførelse, nemlig 6 pCt. af 2000 Rbd., 120 Rbd. Rbd. Paa Kaldet er ingen Enke.

Ølgod og Strelluf Sognekald i Ribe Stilt.

Indtægter: 1) Præstetienden af Pastoratets 353 Tdr. 5 Skjp. 2 Fdk. 2½ Alb. tiendeydende Hartkorn er bestemt til c. 100 Tdr. Rug og c. 2 Tdr. Byg, der leveres in natura. 2) Smaaredsel 5 Lpd. Ost. 3) Offer og Accidenser c. 400 Rbd. 4) Af Annex-

Miss Grace Kennedy's s a m t l i g e V æ r k e r.

4de Levering med et smukt Titelkobber — forestillende den ombyggelige Pleie, hvormed en Fader bliver behandlet af sine Børn — er udkommet og vil med det Første kun blive de Commissionairer tilsendt, som have opgivet Subskribenternes Navne. **Ufrankerede Breve løses ikke.** Subskribenter, som endnu tegnes, have blot **30 Sk. = 48 Sk. dansk hver 3die Maaned** at betale og have Adgang til den belovede Præmie-Fordeling, stor **300 Spd.** Det bemærkes, at disse Værker siden Forfatterindens Død 1825 tildels **11 Gange** ere oplagte i England. (1051-74.)

B. b. C. b. Paa **Andr. Fred. Høst's** Forlag er udkommet: **Illustreret Biven.** En fuldstændig Anvisning til **Biernes Behandling** i enhver Aarstid, saavelsom til den **fordelagtigste Maade** at drive Biavlten paa, bygget paa de nyeste Erfaringer, med speciel Hensyn til Pastor Dzierzons Methode, af Prof. **Moritz Beyr.** Med **36 Træsnit.** Heft. 1 Rbd. (2747-52.)

B. b. C. b. Bogauktion.

Onsdag den 1ste October førstkomende bortsælges ved offentlig Auction, som afholdes i Frederiksberggade Nr. 13 afdøde **Conferensraad, Professor L. Engelstofts efterladte Samling af Boger og Manuscripter osv.** Samlingen, der bestaaer af noget over 6000 Bind, for største Del fortrinligt udstyrede, indeholder især historiske og statistiske Værker samt de historiske Hjelpevidenskaber i stort Omfang foruden Værker i forskjellig Retning i alle Videnskabsgræne. Commissioner modtages af Dhrr. Justitsraad, Bibliothekar Bølling, Raadhustræde Nr. 46, Universitetsboghandlerne Reitzel og A. F. Høst, Bog- og Musikhandler Lose & Delbanco samt Boghandler Lyng. Kataloget, 199 Octavsider stort, faaes i den Gyldendalske Boglade for 32 Sk. (2725-39.)

B. b. C. b. Commissioner

til **Auctionen** over afdøde Conferensraad **Engelstofts Bibliothek** (den 1ste Octbr. 1851) og til **Auctionen** over **Devegges Mynt- og Medaille-Samling** (den 1ste Septbr. 1851) modtages af **Otto Schwartz's Boghandel,** hvor Kataloger erholdes. (2740-46.)

B. c. C. c.

2000 diverse Herreklædningsstykker.

For til Elteraaet at være forsynet med de nyeste Sager bortsælges

2000 diverse Herreklædningsstykker til betydelig nedsatte Priser

(5211.) **Avis-Salonen** (Hjørnet af store Kjøbmagergade og Silkegade Nr. 17, 1ste Sal, Indgangen gjennem Porten). Nyheder: „Skumlerier og Begivenheder fra Krigens Tid“, af J. L.; „London Trade Report“ (12. Aug.); „Journ. of Commerce“ (9. Aug.); „Lit. Gazette“; Bents „Advertiser“; „New Orleans Bulletin“ (19. Juli); „Quebec Morn. Chron.“; „Jamaica Dispatch“; „Cape Observer“ og „Zuid-Afrikaan“ (3-24 Juni); „Edinb. News“, „Birmingh. Journ.“, „Liverpool Mart.“, „Leeds Times“ og „Hull Packet“ (9. Aug.) — Maanedskort: 1 Rbd.; Ugekort: 48 Sk.; Entree: 8 Sk. (som godtgjøres i Betalingen for Forfriskninger).

Gyldendalske Boghandling, Klareboderne Nr. 8. — Handel med indentanask og fremmed Literatur. — Papirhandel. (5100.)

Otto Schwartz Boghandel og dermed forbundne **Læseværreiser** er paa Hjørnet af Pilestræde og Sværtegade. (1920.)

C. Plenges Musik- og Instrumenthandel er paa **Store Kjøbmagergade Nr. 57** 1ste Sal. Sammesteds er musikalsk Lesebibliothek. (5148.)

Hbenske Bladabonnement, Møntergade Nr. 50 i Stuen. (1117.)

(5216.) Paa „**Juridisk Ugeskrift**“, indeholdende et Udvalg af civile og criminelle Retssager, modtages Subscription hos Bogtrykker **Trier,** Gothersgade Nr. 333, og paa de kongelige Postcontoirer.

(5115.) Smedemester **Bergs** Etablissement, St. Kjøbmagergade Nr. 5, er stedse forsynet med endel til Bygningsfaget behørende Smedearbejde.

(5178.) **Hartvigs Vexlecontoir,** Østergade 66 1ste Sal, kjøber og sælger alle Sorter Obligationer og Actier, ligeledes alle Sorter Manter og Papirsenge til de gangbare Priser. Com-

og Mønsalgods 32 Rbd. 5) Rente af Kaldets Midler osv. c. 38 Rbd. Præstegaarden, der staaer for Hartkorn ny Matr. 7 Tdr. 7 Skjp. ½ Alb., giver et aarligt Nettoprovenue af 250 Rbd. Nogen Hdebrændsel haves. 7) Af tvende Fæstehuse 14 Rbd. aarlig.

Byrder: a) Skatter og Afgifter — foruden Krigsskat — c. 108 Rbd. b) Landemodspenser c. 18 Rbd.

Bekjendtgjørelser.

For at give Bekjendtgjørelser om i det skandinaviske Norden hidtil ukjendt Udbredelse imod en i Forhold til Læsekrederen billig Betaling, have Udgiverne af de tre i de tre nordiske Riger udkommende Dagblade **Bore, dagligt Allehanda i Stockholm, Christianiposten i Christiania og Fædrelandet i Kjøbenhavn** forenet sig om gjenstidig at være hverandres Commissionairer, saaledes at en Bekjendtgjørelse, indleveret paa et af de nævnte Blades Comptoirer, imod en Betaling af 12 Sk. pr. 50 Bogstaver eller deres Plads indrykkes i alle 3 Blade. Ønskes Bekjendtgjørelsen kun indrykket i et af de andre Blade, foruden Stedets, er Betalingen 8 Sk.

Paa Johan Dahls Forlag er udkommet og at erholde hos alle hans sædvanlige Commissionairer, samt i P. F. Steenballes Boghandel i Christiania:

To Serenader af H. H. Nyegaard, componerede og de norske Studenters Sangforening tilegnede af **Mad. Emma Dahl.** 30 Skill. N. Sp. (1075-80.)

Contoir
Bredgaden
Nr. 190
1ste Sal.

aabnet
hver Dag
fra Kl. 9 til 1 Formiddag.
- - 5 - 7 Eftermiddag.

Dampskibene „Flora“,

Capt. C. F. Lund, Dannebrogsmænd, afgaer fra Qvæsthusgaden til **Bandholm** hver Mandag Morgen Kl. 7, tilbage hver Tirsdag Morgen Kl. 9, anløbende Bøget pr. Præste, Kallehave, Koster og **Stubbekjøbing,** til **Nyborg** hver Onsdag Morgen Kl. 7, tilbage hver Torsdag Morgen Kl. 7, anløbende Bøget pr. Præste, Kallehave, Koster, Vordingberg samt **Skjelskør,** til **Nykjøbing** paa Falster hver Fredag Morgen Kl. 7, tilbage hver Lørdag Morgen Kl. 7, anløbende Bøget pr. Præste, Kallehaage, Koster, Vordingberg og **Guldborg.**

I Forbindelse med Dampskibets Ankomst- og Afgangstider er der oprettet Dagvognsbefordring imellem Koster og Stege, — Bandholm og Nakskov, — Nyborg og Odense.

„Zephyr“,

Capt. S. H. Andersen, Dannebrogsmænd, afgaer fra Qvæsthusgaden til **Banders** hver Mandag Morgen Kl. 5½, tilbage hver Onsdag Morgen Kl. 5, anløbende paa Tour og Retour **Udbyhøi** og **Møllerup;** til **Horsens** hver Torsdag Morgen Kl. 5½, tilbage hver Lørdag Morgen Kl. 5, anløbende paa begge Reiser **Helalinger.**

Fra og til Randers og Horsens er der sat forskjellige Postbefordringer i Forbindelse med Dampskibets Ankomst- og Afgangstider. (3123.) **H. P. Prior.**

offentlig Auction, som afholdes i Frederiksberggade Nr. 13 afdelt
Conferensraad, Professor L. Engelstofts efter-
ladte Samling af Bøger og Manuscripter osv.
 Samlingen, der bestaar af noget over 6000 Bind, for største Del
 fortrinligt udstyrede, indeholder især historiske og statistiske
 Værker samt de historiske Hjelpevidenskaber i stort
 Omfang foruden Værker i forskellig Retning i alle Viden-
 skabsgræne. Commissioner modtages af Dhrr. Justitsraad, Bi-
 bliothekar Bolling, Raadhustræde Nr. 46, Universitetsboghand-
 lerne Reitzel og A. F. Host, Bog- og Musikhandler Lose &
 Delbanco samt Boghandler Lyng. Kataloget, 199 Octavsider
 stort, faaes i den Gyldendalske Boglade for 32 Sk. (2725-39.)

B. b. C. b. Commissioner

til **Auctionen** over afdøde Conferensraad **Engelstofts**
Bibliothek (den 1ste Octbr. 1851)
 og til **Auctionen** over **Devegges Mynt- og Medaille-**
Samling (den 1ste Septbr. 1851)
 modtages af **Otto Schwartz's Boghandel**,
 hvor Kataloger erholdes. (2740-46.)

B. c. C. c.

2000 diverse Herreklædningsstykker.

For til Efteraaret at være forsynet med de nyeste Sager
 bortselges

2000 diverse Herreklædningsstykker til betydelig nedsatte Priser

hos **N. Jacobi**, Skrædermester,
 Klædeboderne Nr. 7 i København.

Bestillinger modtages, som udføres med
den største Nøjagtighed. (2716-2724.)

C. p. Til Dhrr. Reisendes Opmærksomhed anbefales

Skrædder J. R. Lunds

Pariser-Etablissement,

Kongens Nytorv Nr. 215 i København,
 som er forsynet med et elegant Udvalg af moderne Herreklæder.
 Bestillinger udføres hurtigt og nøjagtigt. (2440-45.)

Daglig Velviser.

(Herunder kunne de, som ønske det, faae meddelt deres
 Navn, Stilling og Bopæl hver Dag mod en Betaling af 10 Rbd.
 aarlig, hver anden Dag for 5 Rbd., hver 8de Dag 2 Rbd. Andre
 Meddelelser kunne knyttes hertil mod en Betaling af 6 Sk. for
 50 Bogstaver eller deres Plads.)

Ved den offentlig foretagne Trækning af det 104de Classe-
 lotteries 4de Classe ere de større Gevinster faldne saaledes:

1 Gevinst paa 7,000 Rbd. paa Amben 76-215,

1 — — 5,000 — — — 38-222,

8 Gevinster paa 1,000 Rbd. paa Amberne 82-234, 47-175,
 94-130, 31-171, 92-365, 87-275, 72-332, 12-358.

I Henseende til de mindre Gevinster henvises til Træknings-
 listen.

De udkomne Bagtal ere: 130, 131, 171, 175, 188, 215, 222,
 223, 234, 248, 275, 277, 281, 298, 332, 333, 337, 350, 358, 365.

Det kgl. kjøbenhavnske Classelotteries Inspectorat, den 18de
 August 1851. J. Chr. Riise.

Gyldendalske Boghandlung, Klædeboderne Nr. 8. —
 Handel med indenlandsk og fremmed Literatur. — Papirhandel. (5100.)

Otto Schwartz Boghandel og dermed forbundne
Læseværelse er paa Hjørnet af Pilestræde og Sværtegade.
 (1920.)

C. Plenges Musik- og Instrumenthandel er paa
Store Kjøbmagergade Nr. 37 1ste Sal. Sammedes
 er musikalsk Lesebibliothek. (5148.)

Danske Bladabonnement, Møntergade Nr. 50 i
 Stuen. (1117.)

(5216.) Paa „**Juridisk Ugeskrift**“, indeholdende et
 Udvalg af civile og criminelle Retssager, modtages Subscription hos
 Bogtrykker **Trier**, Gothersgade Nr. 333, og paa de kongelige
 Postcontoirer.

(5115.) Smedemester **Bergs** Etablissement, St.
 Kjøbmagergade Nr. 5, er stedse forsynet med endel til Byg-
 ningsfaget henbørende Smedearbejde.

(5178.) **Hartvigs Vexelcontoir**,

Østergade 66 1ste Sal,

kjøber og sælger alle Sorter Obligationer og Actier, ligeledes
 alle Sorter Mønter og Papirspenge, til de gangbare Priser. Com-
 missioner fra Provindserne besørger.

(5162.) Fra **Aug. I. Heinischs'** Vinhandel (store
 Kjøbmagergade Nr. 17, Hjørnet af Silkegaden) anbefales fortrin-
 lige Portvine af 1842 til 4 Mk. pr. Bout., 7 Rbd. pr. Dousin,
 af 1834 6 Mk. pr. Bout. 10 Rbd. pr. Dousin, af 1815 9 Mk.
 pr. Bout. 16 Rbd. pr. Dousin; samt directe importeret gl. Dry
 Madeira 6 Mk. pr. Bout. 10 Rbd. pr. Dousin, 10d. part.
 Madeira 1815 10 Mk. pr. Bout. 18 Rbd. pr. Dousin, og ud-
 mærkede Rhinskvine fra de bedste Aargange, som Liebfra-
 milch 1846 4 Mk. pr. Bout., Rüdesheimer Berg 1842
 5 Mk. pr. Bout., Hochheimer 1834 6 Mk. pr. Bout., Hoch-
 heimer Dom Dechaney 1834 10 Mk. pr. Bout., dousinvis
 gives Rabat. I Consignation gives en fortrinlig gl. Bronti Ma-
 deira 3 Mk. pr. Bout. 6 Rbd. pr. Dousin.

(1920.) **Christian Kehlets Chocolate-Udsalg**,
 paa Østergade Nr. 37 ved Amagertorv, anbefaler Fineste Damp-
 reven Chocolate fra 28 Sk. til 6 Mk. pr. Pund.

(827.) **C. Knudsens Pianofortefabrik** er i St.
 Fiolstræde Nr. 214, 2den Sal i Mellebygningen.

(5314.) Sadelmager og Tapetserer **C. T. Köhlert**,
 Østergade 68 i Mellebygningen, anbefaler sit Lager med alt til
 Faget henbørende.

(1817.) **Brødrene Schoustrup's**
 Udsalg af Urtekramvarer og Eddike, Amagertorv Nr. 3, er
 nu indenfor Porten i samme Gaard.

(1527.) **Tølfabrikant H. T. Stahls** Udsalg af fine
 Bomuldsteier, Gammelstrand Nr. 153 ved Hotel Royal.

Frictionsfyrstikker, i lakerede Vare, erholdes hos
A. Trier, Amagertorv Nr. 4. (5721.)

til **Nyborg** hver Onsdag Morgen Kl. 7,
 tilbage hver Torsdag Morgen Kl. 7,
 anløbende Bøget pr. Præsto, Kallehave, Koster, Vordingborg samt
Skjelskør,
 til **Nykjøbing** paa Falster hver Fredag Morgen Kl. 7,
 tilbage hver Lørdag Morgen Kl. 7,
 anløbende Bøget pr. Præsto, Kallehave, Koster, Vordingborg og
 Guldborg.

I Forbindelse med Dampskibets Ankomst- og Afgangstider er
 der oprettet Dagvognsbefordring

imellem Koster og Stege,

— Bandholm og Nakskov,

— Nyborg og Odense.

„Zephyr“

Capt. S. H. Andersen, Dannebrogsmænd,

afgaar fra Qvæsthusgaden

til **Randers** hver Mandag Morgen Kl. 5½,

tilbage hver Onsdag Morgen Kl. 5,

anløbende paa Tour og Retour **Udbyhøi** og **Møllerup**;

til **Horsens** hver Torsdag Morgen Kl. 5½,

tilbage hver Lørdag Morgen Kl. 5,

anløbende paa begge Reiser **Helsingør**.

Fra og til Randers og Horsens er der sat forskellige
 Postbefordringer i Forbindelse med Dampskibets Ankomst- og
 Afgangstider. (3123.) **H. P. Prior.**

21. August.

Tirsdagen den 19de August.

Tivoli. Forestilling og Concert.

Menageriet paa Glaciholm. Kl. 9—9.

Vaccinationsanstalten i Vingaardstræde 131. Kl. 10—12.

Det naturh. Museums zoologiske Afdeling i Stormg. Nr. 187. Kl. 11-1.

Det kgl. naturhistoriske Museums mineralogiske Afdeling. Kl. 3-5.

Malerisamlingen paa Christiansborg Slot. Kl. 3-7.

Jernbanetog til Roeskilde Kl. 8, 2½ og 10½.

Dampskibet „Caroline Amalie“ til Ærøe og Flensborg Kl. 6.

Dampskibet „Lolland“ til Bandholm Kl. 7.

Dampskibet „Hamlet“ til Kysten og Helsingør Kl. 8.

Dampskibet „Ophelia“ til Malmø Kl. 10.

Dampskibet „Iris“ til Aalborg Kl. 4.

Dampskibet „Ophelia“ til Kysten og Helsingør Kl. 4½.

Auction i Hofteatret over det kgl. Theaters Loger. Kl. 10.

Auction paa Børsen i Middagsstunden over 104 Tdr. St. Croix
 Sukker. (Swane & Hvalsøe.)

Losereaction ved Holmens Kanal Nr. 262. Kl. 9. (Overretspr.
 Schack.)

4de Auction over Eiendommen Nr. 465 paa Hjørnet af Kokkegade
 og Rigsgade. Kl. 3-5. (Overretspr. Petersen.)

Veiret (16-17).

Botanisk Have:	høiest	lavest	middel	Regnmængde.
Barometer. . . .	28-2,16	28-2,00	28-2,09	0,0597
Thermometer . .	+16,4	+6,8	+12,4	

(17-18.)

Botanisk Have:	høiest	lavest	middel	Regnmængde.
Barometer. . . .	28-1,93	28-1,85	28-1,89	
Thermometer . .	+15,4	+8,1	+12,5	

Færdigt fra Trykkeriet Kl. 8.

Udgivere: **J. F. Glødwad** og **C. Ploug**; ansvarlig: **C. Ploug**.

Trykt med Hartigspresse hos **Louis Klein**.

Extranummer

af

„Dagbladet.“

Lørdagen, den 6. Februar.

Kjøbenhavn, den 6. Februar.

Vi have en Efterretning at bringe, den sorgeligste og bitterste, som kunde komme.

Det er ikke Budskabet om en haard Kamp, ikke om et Nederlag. Det er om et Tilbagetog uden Sværdslag.

Natten mellem Fredag og Lørdag omtrent Kl. 2 har den danske Armee efter Overkommandoens Ordre **uden Kamp** trukket sig tilbage fra hele Dannevirkestillingen, og Hæren maa antages idag at være paa Marschen over Flensborg til Dybbøl og Als. Materiellet er blevet tilbage i Stillingen.

Efterretningen herom indtraf hertil omtrent ved Midnat, saa seent, at der ikke kunde være Tale om fra Krigsministeriets Side at gøre Modforestillinger.

Vi kunne ikke forklare dette sorgelige Tilbagetog fra en Stilling, der med 50,000 Mand skulde kunne forsvares i sex Uger og nu ikke er holdt i sex Dage. Efter et tabt Slag, efter en fortvivlet Kamp mod Overmagten, vilde der ikke være Andet at gøre end vige. Men uden et Forsøg paa Forsvar! Og det efterat have gjort Modstand ved Mysunde og Bustrup, hvor de tabte Liv og det udøste Blod nu ere opoffrede til ingen Nytte.

Det var ikke saaledes, at Folket og Hæren ventede, at Overgeneralen — thi paa ham falder Ansvaret — vilde opfylde Balgsproget: „med Gud for Ære og Ret!“

Her er Stemningen ubefrivelig tung; siden Ekernfördedagen i 1849 har ikke et saadant Tryk hvilet paa Alles Sind, og dog laae ikke dengang Danmarks hele Fremtid i Vægtstaaen. Hvad Hæren maa føle ved at skulle forlade det stærke Dannevirke, dens Stolthed, Symbolet paa vort Fædrelands Uafhængighed af fremmed Vold, kan hver den forstaae, i hvis Bryst et dansk Hjerte banker.

Forklaringen af den sorgelige Gaade maa snart komme. Kan der anføres forsvarlige Grunde for en Udsæd, der synes at kaste en mørk Skygge over Danmarks Ære, nu vel! saa maae vi med Fatning bære ogsaa denne Skjæbne. Men er det Forsagthed, er det diplomatiske Hensyn eller noget endnu Værre, som her har raadet, da vil Afregningens Dag blive tung.

Det er sikkert: med dette Tilbagetog er enhver Udsigt om Andres Bistand tilende. Ingen vil hjælpe den, der saa lidet har kunnet hjælpe sig selv.

— Den officielle Meddelelse fra Krigsministeriet om Tilbagetoget lyder saaledes:

Ifølge Telegram af 5te Febr. Kl. 9. 50 M. Aften er, efter Overkommandoens Beslutning, Armeen marscheret til Flensborg.

De Troppesdelinger, som idag skulde være afgaaede herfra til Slesvig, have faaet Kontraordre. En større Afdeling af Forstærkningsfolk drog Kl. 12 sngende og jublende igjennem Byen til Fernbanen; Folkene vidste endnu ikke, at de vare bleve overflødige.

Dagbladet.

Abonnement modtages paa Kontoret, Østergade Nr. 16 over Gaarden, aabent fra 8-6; for Provindserne samt Norge og Sverig paa de kongelige Postkontorer.

Abonnementpris: 2 Rdl. kvart., 64 St. maanedlig, 16 St. ugentl. Paa Broerne 1 St. mere ugentlig. Udenfor Kjøbenhavn med Tillæg af Postgebyret (39 St. Rgmt.)

Nr. 32.

Søndagen den 7. Februar.

1864.

Kjøbenhavn, den 7. Februar.

Det Fortvivlede og Udmygende ved Harens Tilbagetog ligger ikke deri, at Dannevirkestillingen nu er i Hjendens og ikke i vore Hænder, men i den Maade, hvorpaa dette er skeet. De fleste iblandt os have for længe siden vidst, at Dannevirkestillingen ikke kunde holdes til evig Tid, og at den maatte forlades, naar Hjenden blev stærk nok til paa een Gang at holde vor Hovedstyrke fangen i de stærke Standsler og, ved at omgaae vor densre Fløi fra Elisen, affjære Tilbagetoget. Der vilde dog hertil udfordres en større Hær, end Preussen og Østerrig hidtil have kunnet samle, og det forudsattes, at der vilde gaae idetmindste nogen alvorlig Kamp forud, baade ved selve de saagodt som uindtagelige Standsler og ved Mysunde, Slesvig, Arnæs og Kappel. Dannevirkestillingen vilde have betalt, hvad den har kostet, og have gjort sin fulde Rytte, naar den havde toungtet vore Hjender til at sende en Hær paa 120-130,000 Mand istedetfor at gjøre en let militair Promenade, og naar den i nogle Uger havde standset hans Fremtrængen. Men at man kunde ville forlade Dannevirke uden et eneste virkelig Slag, uden en idetmindste dobbelt saa mandstærk Hjende, flygte fra det i Malm og Mørke, efterladende alt det, som man i værste Fald var udsat for at miste — det havde Ingen troet muligt, og det betragtes derfor iblandt os, af Saglyndige og Ikke-Saglyndige, som en uforklarlig og uundskyldeelig Feighed, som en bitter Skændsel.

Vi skulle, saa godt vi i dette Hærens og Sørgens Lieblit formaae, søge at samle, hvad vi vide om Tingenes Gang, for derved at finde Svaret paa det vigtige Spørgsmaal, hvem Ansvarret for den fattede Beslutning paahviler. Natten mellem Onsdag og Torsdag afreiste Kongen og Konseilspræsidenten fra Slesvig over Flensborg til Sønderborg. Torsdag Eftermiddag eller Aften afholdt den kommanderende General et Krigsraad, og her skal et Fleertal af Generalerne være blevet enigt om, at Stillingen maatte opgives snarest muligt. Allerede Torsdag Aften seent eller ialfsald Fredag Morgen tidlig blev de fornødne Ordre sendte til de fjernere Afdelinger. Men først Fredag Aften Kl. 9. 50 Min. fandt Generalkommandoen sin foranlediaet til at underrette

Suspension ogsaa for ham et Kabinetsspørgsmaal. De nærmeste Dage maae bringe Oplysning i dette gaadefulde Mørke og udpege den rette Skyldige til et Ansvar og en Straf, som staae i Forhold til den dybe Krænkelse, der er tilføjet Nationens Ære.

Thi det er Sagen, at Dannevirkes Rømning er baade en national Skændsel og en uoprettelig politisk Feil. Det var altsaa Meningen med alle de store Ord og heitklingende Talenaader, og dette er den Frugt, som vor moderne Biskop Anders Suneføn hjembringer fra sit Hartog imod Hæningerne. „Man skal kæmpe“ — sagde Monrad i Landstinget — „for at forhindre, at en fremmed Magt trænger ind i Slesvig; man skal kæmpe for at jage dem ud af Slesvig, der trænge sig derind . . . Vi tilstede ikke en eneste tyndt Soldat at komme ind over Eideren, uden at vi gjøre den bedste Modstand, vi formaae, og søge af al Evne at jage dem ud, dersom Nogen skulde have trængt sig ind i Slesvig.“ Hvor kraftigt, hvor energisk det klinger! Og saa, da det kommer til Stykket, saa forlader man uden Kamp, uden virkelig Modstand den bedste Stilling, vi have, og trækker Armeen „uskadt“ tilbage til et Punkt, hvor den er i Sikkerhed, men hvor den lader hele Slesvig ligge aaben for Hjenden.

Hvilken stammelig Adfærd, hvilken Svig imod de uhykkelige danske Slesvigere, der nu voldgives vore tyndste Modstandere og hele det revolutionaire Parti, hvis længe gjemte Had vil udøse sig over dem. Magtesløse skulle vi Danske see paa dette, de tyndste Stærker ville vælte sig frem til Kongeaalen og bemægtige sig alt det, de attraae, Slesvigholsteen og Augustenborgeren ville blive proklamerede overalt, de danske Embedsmænd og de troe Slesvigere ville blive forjagte som Hunde, og ikke en Finger kunne vi røre til deres Forsvar, vi kunne kun fra Als og Døbbøls Hæder, selv i god Behold, sende dem et medlidende Blik. Var det derfor, at vi offrede Millioner til Befæstelsen af den gamle Vold, der i 1848, forfalden og sunken i Gruus, værgedes bedre af Titusinde end nu af det femdobbelte Antal? Var det derfor, at vi gav vore Penge, vore Søner og Brødre hen til en Armees, den talrigste, bedst udrustede og kraftigste, som Danmark nogensinde har eiet? Dersom Hæren var bleven slaaet af Hjenden, dersom Døde og Saarede maatte tælles

i Armeen efter denne Flugt? Den gif fra Holsteen uden Sværdslag og faae med moisommelig bekæmpet Hærens Flaget og Nationen blive insulterede Sonden for Eideren, men den bar det. Den laae i sex Uger i Slesvig, døiede bittert Dødt, blev naget af Kulde, led Mangel paa Livets første Nødvendigheder, maatte gjøre anstrengende Vagter og forrette haardt Arbejde, men den bar det. Den haabede paa Kampens og Gjen-gjældens Time. Dens Mod og Kraft blusfede op ved de første hæderlige Træfninger. Men da, midt i Seiren og Tilliden, led Ordren til Tilbagetoget. Ikke eet af de Fjendtligheds og Sørgens Ord, som lyde i disse Dage, skal falde tilbage paa Hæren, paa Officerer eller Soldater, thi deres Æmerte og Hærmere, derom ere vi forvisede, endnu dybere end vor, og deres Tanke kan mere levende end vor udmale sig det nagende Billede af Tyndernes vilde Triumf paa de herlige, truende Standsler. Det er, som saa ofte tilforn, ikke Folket, men Konsulterne, der svigte.

Tilbagetoget fra Dannevirke er en uoprettelig politisk Feil. Danmarks hele Fremtid laae paa en Knivspids, og dette Lod har tyngt Vagtskaalen dybt ned til Ulykkens Side. Krigen er i Virkeligheden forbi. En med Hæder tilbage-slaaet Armees kunde fra Døbbøl og Als maastee endnu have standset den fremrykkende Hjende, og en saadan Kamp vilde ialfsald have været berettiget. Men til hvad Rytte skulde der nu offres Mennekeli? Istedlevnen paa Flensborg Kirkegaard vil snart for sidste Gang have stuet ud imod Syd med sit truende Blik, og hvorfor ogsaa true, naar der dog ikke kan være Tale om at slaae? Armeen kan maastee forsvare sig selv fra Als, men Slesvig kan den ikke forsvare, og vi see ikke i dette Lieblit, at der kan blive Tale om noget Forsøg paa at drive den stærke tilbage, som vi ikke have lovet at modstaae under de for os gunstige Vilkaar. Spillet er saaledes ude af vor Haand. Vi have foreløbig kun at taale og vente. Den Udsigt, som vi maastee havde til fremmed Bistand, er forspildt, thi dersom man var ifærd med at komme, saa var det ikke saa meget for at hjælpe os som for at standse Hændelighederne, og de ville nu snart slufkes af sig selv, fraregnet den Smule Forsøg, vi kunne gjøre paa Havet. Vi vide kun Eet, der i dette Lieblit lader sig gjøre. Det er at faae

Mange, og derfor maa det dyrt betales. Den almægtige Gud give, at Hærens Time snart maa slaae for al den Vold og Uret, der tilføies mig og mit Folk.

Sønderborg, den 6te Febr. 1864.

Christian II.

D. G. Monrad.

Under det Indtryk, der er fremkaldt ved Rømningen af Dannevirke, klinger denne Proklamation, for hvilken Biskop Monrad bærer Ansvarret, næsten som en Haan. Der kan ganske vist trænges haardt til et styrkende og oplivende Ord, efterat Armeen nu ogsaa paa dansk Jordbund har maattet vige for Hjenden, men det maatte lyde ganske anderledes for at forsone Officerer og Soldater med den bittere Kalk, der er budt dem. Det siges dem, at Dannevirke er opgivet, at dets Kanoner er i Hjendens Vold, at Landet ligger aubent for ham. Men hvorfor er dette skeet? Den Grund, der anføres, er en saadan, at vi ikke forstaae, hvorledes man i en Henvendelse til Hæren har kunnet nævne den. Kongen har kun een Armees „til Landets Forsvar“, og hvis den blev staaende paa Dannevirke, kunde man risikere, at den blev opreven! Men „Landets Forsvar“ opgives jo netop ved at trække Armeen tilbage, og den Grund, som her er nævnt, kan ligesaa vel anføres for enhver fremtidig Flugt, fra Døbbøl ligesaa godt som fra Dannevirke, fra Høen ligesaa godt som fra Als. Den hviler paa den befyndelige Forudsætning, at et Land med store Offre tilveiebringer en Armees, ikke for at bruge den, men for at bevare den.

Det hedder i Proklamationen, for hvilken Ministeren alene bærer Ansvarret, at Kongen stoler paa sin Hær og sin Flaade. Det havde været bedre, om denne Tillid var bleven vist i Gjerningen ved at lade Hæren kæmpe der, hvor Hjenden dyrest maatte betale hver Fodsbred Jord. Efter Nederlaget kan den Overvundne paakalde Hæren, men det er ilde valgte Ord, naar man ligeoverfor dem, der have maattet vige tilbage uden Sværdslag, paakalder den almægtige Gud for at bede om Havn for den Vold og Uret, som man ikke selv har gjort sit Yderste for at forhindre.

Stemningen i Hovedstaden var igaar overordenlig bevæget. Efterretningen om,

ger tyde paa, at vort Tab har været meget anseeligt paa denne Dag og vistnok større end ved Mysunde. Ved et eneste Kompagni, rigtignok et af de mest udsatte, har Tabet af Faldne og Saarede saaledes udgjort 1 Officer, 1 Underofficer, 1 Spillemand og 24 Mand.

Rigsdagens Formænd have, som man af de nedenstaaende Beretninger vil see, ikke anseet det for passende at suspendere Tingenes Møder igaar i Betragtning af de indløbne vigtige Efterretninger. I Landstinget maatte et Medlem udtrykkelig foreslaae Mødets Standsning, og i Folkethinget maatte Medlemmene, efterat Formanden havde forhindret et lignende Forslag fra at fremkomme, ved at forlade Salen gjøre Forhandlingernes Fortsættelse umulig.

Det fortsæter at frembraves som Maalestok for Folkethingets Formanden, Etatsraad Bregendahl's Følelse for det Sammelige, at da Frederiksborg-Slot brandte, anfaae han det for nødvendigt at afbrude Mødet, men nu da Dannevirke er rømmet uden Kamp, og da dette staaer for Tanken som det afgjørende Skridt til Tabet af Slesvig, — nu finder Hr. Etatsraaden, at Folkethinget meget godt kan stride til at drøfte Kapitelstykten og private Veie. I Mødet den 17de Decbr. 1859 troede Hr. Etatsraad Bregendahl at maatte udenfor Dagsordenen udtale som sin Overbevisning, „at det kun er med dyb Sorg, at Thinget har modtaget Efterretningen om den uhykkelige Begivenhed, der har ramt H. M. Majestæts personlige Høvel“; han bad om Tilbedelse til paa Thingets Vegne at „bringe H. M. Majestæt Bevidnelsen af den Medfølelse, som Thinget nærer, og at det søger en Beroligelse i, at Efterretningen lyder paa, at H. M. Majestæt personlig befinder sig vel“; han hittede endelig „det Ønske, at Forsynet vil bevare H. M. Majestæt for Følgerne af denne Ulykke“, og efterat nogle B. vare foretagne, hævdede han „paa Grund af Omstændighederne“ Mødet. Men den 6te Febr. efter Rømningen af Dannevirke har denne samme Formand ikke haft et Ord at sige.

Folkethinget. Formanden aabnede igaar Middags Kl. 1 Mødet med Spørgsmaalet om Fremme af Olfens Interpellation til Kultusministeren.

Bille bad om Ordet.

Formanden: Er det med Henjyn til Afstemningen over den foreliggende Sag?

Bille: Det er for at henstille til Formanden, om vi overhovedet idag bør gaae videre med denne eller nogen anden Sag.

Formanden: Der kan kun begjæres Afstemning, og dette skal efter Forretningsordenen ske uden Forhandling.

Bille: Er ikke et Medlem berettiget til paa ethvert Trin af Forhandlingen at henstille dennes og Mødets Slutning?

Formanden: Det kan ikke ske af et enkelt Medlem.

troet muligt, og det betragtes derfor iblandt os, af Eaghndige og Ikke-Saghndige, som en ufor-klarlig og uundskydlig Feighed, som en bitter Skandfal.

Vi skulle, saa godt vi i dette Harme's og Sorgens Dødblik formaae, søge at samle, hvad vi vide om Tingenes Gang, for derved at finde Svaret paa det vigtige Spørgsmaal, hvem Ansvarer for den fattede Beslutning paahviler. Natten mellem Onsdag og Torsdag afreiste Kongen og Konseilspræsidenten fra Slesvig over Flensborg til Sønderborg. Torsdag Eftermiddag eller Aften afholdt den kommanderende General et Krigsraad, og her stal et Fleertal af Generallerne være blevet enigt om, at Stillingen maatte opgives snarest muligt. Allerede Torsdag Aften seent eller ialfald Fredag Morgen tidlig blev de fornødne Ordre sendte til de fjernere Afdelinger. Men først Fredag Aften Kl. 9. 50 Min. fandt Overkommandoen sig foranlediget til at underrette Krigsministeriet om den fattede Beslutning, der stod i bestemt Strid med de den givne Instruktio-ner. Krigsministeren besvarede dette Telegram, der indtraf hertil kort efter Kl. 11 Fredag Aften, med en Ordre til at holde Stillingen, men det var da alt for sild, Hæren var i fuldt Tilbage- tog, og den kunde ikke standfæ. Krigsministeren har altsaa indtil selve det afgjørende Dødblik været uvidende om, hvad der forberedtes; de øvrige hævarende Ministre erfarede først igaar Morges samtidig med os Andre, hvad der var sket. Kon- gen og Konseilspræsidenten have derimod tid- ligere været underrettede om, hvad der forestod; derom vidner den forud forberedte Proklamation til Hæren og Monrads Befaling til nogle en- kelte, af Tydskerne særdeles forhadte Slesvigske Em- bedsmænd om at begive sig til Kjøbenhavn. I Krigsraadet Torsdag Aften have Hs. Majestæt og Biskop Monrad ikke kunnet deeltage, efterfom de dengang vare reiste fra Slesvig, men ere de derfor uden Andeel i den Sindsstemning, i den Opfattelse hos de høiere Militaire, der ledede til den fattede Beslutning? Dette Spørgsmaal formaae vi ikke at bevare. Monrad stal gjennem Telegrafen have forsvaret Tilbagetog for sine Kolleger, og han billiget det altsaa. Det er endvidere høist usand- synligt, at Overgeneralen skulde have dristet sig til at handle imod sine Instruktio-ner, og det uden at raadspørge Krigsministeriet, medmindre han forud har erhvervet et Slags Samtykke af Regeringens Leder, der betragter sig selv som Diktator. Vi kunne derfor ikke troe Andet, end at Biskop Mon- rad er medansvarlig for det Skete, og Proklama- tionen til Hæren, som han har kontraheret, tal- ler herfor. Hvorledes dette i Virkeligheden hæn- ger sammen, maa snart komme for en Dag, thi Krigsministeren maa efter det Foresaldne sieblik- telig indstille General de Meza og Oberst Kauff- mann til Suspension samt fordrø dem stillede for en Krigsret. Har Monrad nogen Deel i den tagne Beslutning, kan han ikke indvilge heri, og Krigs- ministeren maa da tilligemed de af hans Kolleger, der dele hans Ansæelse, begjære sin Afsted; men er Monrad selv ansvarfri, bliver Overgenerals

gives vore tydste Modstandere og hele det revo- lutionaire Parti, hvis længe gjemte Had vil udøse sig over dem. Magtesløse skulle vi Danste see paa dette, de tydste Skarer ville vakte sig frem lige til Kongeaalen og bemægtige sig alt det, de attraae, Slesvigholsteen og Augustenborgeren ville blive proklamerede overalt, de danske Embedsmænd og de troe Slesvigere ville blive forjagne som Hunde, og ikke en Finger kunne vi røre til deres Forsvar, vi kunne kun fra Als og Dnbbøls Høi- der, selv i god Behold, sende dem et medlidende Blik. Var det derfor, at vi offrede Millioner til Befæstelsen af den gamle Vold, der i 1848, forfalden og sunken i Gruus, værgedes bedre af Titusinde end nu af det femdobbelte Antal? Var det derfor, at vi gav vore Penge, vore Sønner og Brødre hen til en Armee, den talrigste, bedst udrustede og kraftigste, som Danmark nogensinde har eiet? Derfor Hæren var bleven slaet af Hjenden, dersom Døde og Saarede maatte tælles i Tusindvis, dersom den derpaa havde maattet romme fra Dannevirke, dersom den var opløst i Flugt over hele Halvøen — Ulykken og Sorgen vilde dog ikke være saa stor som nu, da denne Hær, frel- sende sig selv, men hverken Hæren eller Fædrelandet, har faaet Befaling til at forlade den Post, fra hvilken den alene kunde værges Slesvig. Kongen sagde nylig i en Proklamation til Hæren: „Et unød- vendigt Offer af eet Menneskeliv er for meget, men intet Liv er for dyrebart til Fædrelandets Frelse.“ Vi tage disse Ord frem for nu paa dem at støtte en haard Bebreidelse. Hvorfor ofredes ved Mjshunde og ved Vustrup Liv og Blod, naar det dog var Meningen at forlade den Stilling, til hvilken disse to Punkter høre? Blodet raaber høit fra Jorden paa Mjshunde Skandser og Konge- høien, gradende Mødre og Frænder fordrø deres faldne Kjære tilbage af dem, der bære Skylden for dette, som vi nu see, „unødvendige Offer“. Og efterat have udøst dette Blod forlader man det eneste Sted, hvor der i Virkeligheden kunde kæm- pes for Fædrelandets Frelse, og hvor intet Liv skulde være „for dyrebart“! Hjertet snorer sig sammen, naar man tænker derpaa, naar man lader Tanken dvæle ved alt det, der i et saa kort Dødblik er uigenkaldelig tabt. Hvert Ord vi høre fra Hæren eller fra de Saarede, der ere komne hertil, aander Mod, Fortvæstning og Udholden- hed; selv vore Hjenders Beretninger vidne om, hvor vanskelig den Opgave har været for dem, som man nu har befriet dem for, og hvor haardt de maatte storme paa den Port, man nu har ladet aaben for dem; de gamle Forstærkningsfolk, som gif fra Kone og Børn til Strabadser og Farer, vare gjennemtraangte af Tilfæld, af Begei- string og Fædrelandskjærlighed, de vilde hellere lade deres Liv end taale, at Tydskene blev Herre i Danmark, og utallige ere de rø- rende Træk, som vi Kjøbenhavnere kunne for- tælle om disse jevne, trofaste Almuesfolks Fædrelandssind. Nu er det Altsammen spildt, Altsammen uden Nytte. Begeistringens hellige Ild kan kun brænde i Hæderens rene Lust. Men hvilken Stemning troer man vel, at der kan herse

Men til hvad Nytte skulde der nu offres Menneskeliv? Afstedløven paa Flensborg Kirke- gaard vil snart for sidste Gang have stuet ud imod Syd med sit truende Blik, og hvorfor og- saa true, naar der dog ikke kan være Tale om at flaae? Armeen kan maastee forsvare sig selv fra Als, men Slesvig kan den ikke forsvare, og vi see ikke i dette Dødblik, at der kan blive Tale om noget Forsøg paa at drive den Styrtke til- bage, som vi ikke have lovet at modstaae under de for os gunstige Vilkaar. Spillet er saaledes ude af vor Haand. Vi have foreløbig kun at taale og vente. Den Udsigt, som vi maastee havde til fremmed Bistand, er forspildt, thi dersom man var isærd med at komme, saa var det ikke saa meget for at hjælpe os som for at standse Hjen- delighederne, og de ville nu snart slukkes af sig selv, fraregnet den Smule Forsøg, vi kunne gjøre paa Havet. Vi vide kun eet, der i dette Dødblik lader sig gjøre. Det er at faae fjernet fra de overordnede Pladser i Armeen alle dem, der ikke med Rang og Dugtighed forene det nationale Sind, den Kjærlighed til det frie, uafhængige, danske Fædreland, som alene i Afgjørelsens Dødblik siktrer den rette Beslutning. Havde General de Meza havt dette Sindelag, saa vilde han aldrig have kunnet bringe over sit Hjerte at give en saadan Ordre, han vilde hellere have ladet sit Liv paa de Skandser, der nu ere givne i den jublende Hjendes Vold.

Igaar Eftermiddags oploegs paa Gade- hjørnerne i Hovedstaden følgende Proklama- tion til Hæren:

Soldater!

Det er ikke alene ved Tapperhed paa Kamp- pladsen, men ogsaa ved at bære med Taal- mod Mangel paa Hvile, Kulde, allehaande Savn og Anstrengelser, at en Soldat lægger for Dagen Trostid mod Kongen, Kjærlighed til Fædrelandet. Det blev kun givet saa af Eder i Kamp mod en overlegen Hjende at vise, at I ei ere vanslagtede siden Fredericia og Aften; Alle have I derimod havt rig Leilighed til at give glimrende Prøver paa Nøisomhed og Udholdenhed, forenet med freidigt Mod, under langvarige og store Besværligheder.

Soldater! Modtag herfor Eders Konges Tak! Dannevirke er opgivet. I Hjendes Vold ere de Kanoner, der skulde have tæmmet hans Hovmod. Abent ligger Landet for Hjen- den. Dybt føler jeg med Eder, hvad Vi der- ved have tabt. Men, mine Venner! Jeg har kun denne ene Armee til Landets Forsvar, og Eders krigskyndige Førere have formeent, at jeg ei længere vilde have nogen Armee, dersom I ei nu trak Eder tilbage. Derfor tog de Be- slutningen at vige.

Soldater! Jeg staaer ene i Verden med mit Folk. Hidtil har ingen Magt erklæret i Gjærningen at staae os bi. Jeg stoler paa Eder og paa min Flaade. Rede ere I til at udgyde Eders Blod; men vi ere saa mod

bøl ligeaa godt som fra Dannevirke, fra Hjen- ligesaa godt som fra Als. Den hviler paa den behynderlige Forudsætning, at et Land med store Offre tilveiebringer en Armee, ikke for at bruge den, men for at bevare den.

Det hedder i Proklamationen, for hvilken Ministeren alene bærer Ansvarer, at Kongen stoler paa sin Hær og sin Flaade. Det havde været bedre, om denne Tilfæld var bleven viist i Gjær- ningen ved at lade Hæren kæmpe der, hvor Hjen- den dyrest maatte betale hver Fodsbred Jord. Efter Nederlaget kan den Overvundne paatalde Hævnen, men det er ilde valgte Ord, naar man ligeoverfor dem, der have maattet vige tilbage uden Svardslag, paatalder den almægtige Gud for at bede om Havn for den Vold og Uret, som man ikke selv har gjort sit Yderste for at for- hindre.

Stemningen i Hovedstaden var igaar overordenlig bevæget. Efterretningen om, at noget Vigtigt var foregaaet, naaede allerede i Morgenen gjennemfoer allehaande Rytter Hjen, navnlig om en blodig Kamp, efter hvilken Bore havde maattet trække sig tilbage; at Dannevirke skulde være rommet uden nogen Kamp, seldt In- gen ind. Først opad Formiddagen blev den sør- gelige Sandhed bekendt i en videre Kreds, og lidt før Kl. 12 kundgjordes den i Krigsministeriet af Direktøren for Personellet, Major Antjar, hvis Ord nedenfor findes refererede. Virkni- gen var ubestridelig; Sorg, Fortvivlelse og Farne malede sig paa Alles Ansigter, og mangen en Taare vidnede om den dybe Bevægelse. Gan- gene og Trapperne ved Krigsministeriet vare i flere Timer overfyldte af Folk, der ventede at faae nyere Efterretninger. Af fremmede Gesand- ter bemærkede man Sir A. Paget og Grev S. Hamilton, der begge vare meget grebne af Ti- denderne. Paa Slotspladsen, i Rigsdagen, paa Børsen osv. saae man talrige Grupper samlede, i Gaderne vrimlede det af Folk, som vilde høre Bekræftelsen paa det sørgelige Rygte, og inden lang Tids Forløb udkom der fra de fleste Blade Løbesedler, som meddelte Efterretningen.

Da det begyndte at mørknes, drog store Skarer, der vorede undervejs, gennem Gaderne under allehaande Raab, omsværmede af de pibende og hujende Dreng, der i bevægede Læber synes at vove frem af Steenbroen. Lidenslasterne vare paa sine Steder i stærk Bevægelse, der høstes Trusler og Eder, og flere bekendte Mænds For- søg paa at standse og opløse Skarerne mislykkedes, medens enkelte ophidsende Talere bevaredes med Jubel. I Amaliegade foresaldt der meget flammende Gæster, og det blev tilfældt nødvendigt at af- spærre Gaden for begge Ender med en Politi- styrke. Politiet nedfagedes i enkelte Tilfælde til for første Gang at bruge sin Stav, hvorved flere Personer skulle være bleve kvæstede. Tummelen vedvarede længe, men synes dog tilfældt at være døet hen.

Disse Gadeoptøier ere overordenlig meget at beklage, og vi rette den indtrængende Opfordring til alle befindige Medborgere, at de ville bidrage til at forhindre dem, navnlig ved i de første Dage at holde deres Hjende og Karlinge hjemme. Den Bevægelse, der gjennemstrømmer Hovedstaden, er for dyb og for ædel til at skulle søge sit Udtryk i Spektakler og Demonstrationer af uansvarlige Personer.

Træfningen ved Vustrup. Der er endnu ikke kommet nogenformelst Meddelelse fra Overkommandoen om vort Tab under Træfningen i Onsdags den 3die Februar. Dette er saa meget behynderligere, som alle private Efterretnin-

personlig finder sig vel; han nttrede endelig „det Døste, at Forsynet vil bevare Hs. Majestæt for Følgerne af denne Ulykke“, og efterat nogle Bøf: vare foretagne, hævde han „paa Grund af Omstændighederne“ Mødet. Men den 6te Febr. efter Rømtningen af Dannevirke har denne samme Formand ikke haft et Ord at sige.

Folketinget. Formanden aabnede igaar Middags Kl. 1 Mødet med Spørgsmaalet om Fremme af Olsens Interpellation til Kul- tusministeren.

Ville bad om Ordet. Formanden: Er det med Hensyn til Af- stemningen over den foreliggende Sag?

Ville: Det er for at henstille til Forman- den, om vi overhovedet idag bør gaae videre med denne eller nogen anden Sag.

Formanden: Der kan kun begjæres Af- stemning, og dette skal efter Forretningsordenen ske uden Forhandling.

Ville: Er ikke et Medlem berettiget til paa ethvert Trin af Forhandlingen at henstille deenes og Mødets Slutning?

Formanden: Det kan ikke ske af et en- kelt Medlem.

Ville: Hvor mange Medlemmer forlanger da den høitærede Formand?

Formanden: Derom maa jeg henvisse til Forretningsordenen.

De fleste Medlemmer forlod herefter i Be- vægelse Salen.

Bed Optællingen fandtes der kun at være 38 Medlemmer tilstede.

R. Hansen begjærede Navneopraab.

Ved dette viste det sig, at følgende 62 vare fraværende: Antjar, Barfod, Bed, Bendsen, Wille, Bligen-Fincke, Bonne, Brun, Casse, E. Chris- tienfen, Christiansen, Drefing, Edvard, FALLESEN, Fenger, Fønfs, Gad, Gammeltoft, A. Hage, J. Hage, Hall, E. Hansen, N. P. Hansen, Heger- mann-Lindencroue, Hørsleb, Jacobsen, Chr. Jen- sen, Carl Jensen, K. Jensen, E. M. Jespersen, J. H. Jespersen, Jesen, E. J. Kajser, J. H. Kajser, Klee, Klein, Kosod, Krogh, E. C. Larsen, R. P. Larsen, Licht, Liebe, Monrad, Mourier- Petersen, Mort, Neergaard, J. Nielsen, E. Olsen, P. Olsen, R. Pedersen, J. M. Petersen, Bug- gaard, Østgaard, E. Rasmussen, J. Rasmus- sen, Chr. Rimestad, Rosen, Rosenørn, Schrøll, Schytte, Termansen og Tjerning. Mødet hævet Kl. 1 1/2.

Landstinget. Ved Aabningen af Thin- gets Møde igaar Kl. 1 1/2 herskede stor Bevægelse i Salen. Da Mødet var aabnet, gav Formanden Ordet til Briz.

Briz: Jeg foreslaaer, at vi efter de sørge- lige, rystende (Hiere Medlemmer: „flammelige“) Begivenheder, der ere foregaaede, indtil videre intet Møde holde.

B. Christensen: Jeg anbefaler til Thin- gets Overveelse, om der ikke vilde være en anden Vej at gaae, nemlig at holde Møde og i Anled- ning af, at der paa Dagsordenen staaer: „Event- uelt, forsaavidt Thinget dertil giver sit Sam- tykke, uden Beh. af Lovudkast om Forbud mod at offentliggjøre Efterretninger fra Krigen“ udtale os om de dybt rystende Begivenheder, der have fundet Sted.

Krieger: Jeg anbefaler det af Briz stillede Forslag. De her tilstedeværende Ministre kunne ikke have nogen Efterretning, som ikke ogsaa vi kjende. Jeg forudsætter, at der vil blive givet Thinget en anden Leilighed til Udtalelser.

Carlson: Jeg anseer det for nødvendigt, at man først afventer Efterretninger, der kunne for- klare Situationen, og jeg slutter mig derfor til Briz.

B. Christensen: Jeg tager da mit For- slag tilbage.

Formanden hævde Mødet.

— Fra Rendsborg indholder „Dorfenhalle“ to Depescher af 2den og 3die ds. Den første lyder saaledes: Kl. 1 Efterm. ere Kronprindsen, Prinds Albrecht af Preussen og Feltmarschal Wrangel afgaaede med hele Generalfstabten til Krop. Kl. 1¹/₂ ankom de første danske Janger hertil, nemlig 4 Dragoner og 5 Infanterister. — Den anden Depesche er af følgende Indhold: Igaar Efterm. Kl. 2 beahndte Angrebet paa Dannevirkefæstningen, og der skal efter 4 Timers Kamp være taget 2 mindre Bærker. Hovedkvarteret er i Friedrichshof. Tropper vedblive i maskewits at gaae til Ekersforde. Generalen for den tidligere Slesvigholsteenske Armee Grev Baubislin er ankommen hertil med en preussisk Kurcer og afreist til Dannevirkefæstningen, fordi han kjender Eggen.

— Et Depesche fra Kiel af 2den ds. Kl. 9. 20 Min. til „Dorfenhalle“ meddeler: Imellem Mynsunde og Rosel har der i Eftermiddag fundet en heftig, tre Timers Kamp Sted af alle Vaaben, navnlig af Artilleri. De Danske ere igjen bleve kastede tilbage til Brohovedet.

Wrangels Proklamation til Slesvigerne

„Hertugdømmet Slesvigs Beboere! Da Hs. Maj. Kongen af Preussen, min alternaadigste Herre, har givet mig det Overv at besætte Hertugdømmet med de preussiske Tropper og de Tropper, som det har behaget Hs. Maj. Keiseren af Østerrig i samme Niemed ligeledes at betro til min Overkommando, opfordrer jeg eder til at modtage disse Tropper gjæstfrit og venlig.

Vi komme for at beskytte Eders Rettigheder. Disse Rettigheder ere bleve trængte ved den af Hs. Maj. Kongen under 18de November s. A. stadfæstede Fællessforfatning for Danmark og Slesvig, ved hvilken Hertugdømmet i Strid med Overenskomstene af Aaret 1852 er blevet inkorporeret i Kongeriget.

Den til Hs. Maj. Kongen af Danmark rettede Opfordring om at opløse dette Forhold har været frugteløs. Den preussiske og den østerrigske Regering have som Følge deraf besluttet paa deres Side at bringe de Midler, som staae til deres Raadighed, i Anvendelse for faktisk at ophæve Inkorporationen og at sikkre Hertugdømmet de Rettigheder, som ifølge Overenskomstene tilkomme det, idet de besætte Landet med deres forenede Tropper og midlertidig overtage dets Bestyrelse.

Denne Bestyrelse vil blive ført af Civilkommis-sairer for de to tyndste Magter. Jeg opfordrer eder til at vise deres Anordninger Lydighed og at understøtte dem i deres Anstrengelser for at opretholde de lovlige og ordnede Tilstande. Landets Love vedblive at være gyldige, forsaavidt Troppernes Sikkerhed ikke uundgaelig fordrer siebtillige og forbigaaende Undtagelser.

Jeg ventet af Hertugdømmets Beboeres Lovlige og befindige Sindelag, at de ville afholde sig fra alle Demonstrationer, hvilken Partifarve de

deeltag i Kampen for Fædrelandet. Baronen er omtrent 44 Aar gammel og gjorde ligeledes som Menig alle 3 Felttog med i forrige Krig, og uagtet fordeeltagte Ansættelser dengang skulle være ham tilbude i Armeen, aflog han dem dog alle: heller ikke denne Gang vil han deeltage i Krigen paa anden Maade end som Menig. Han er be-tjent som en udmærket Skytte.

Sverigs Stenning. Aftonbladet med-deler, at den første Efterretning om den for Dan-mark heldige Kamp ved Mynsunde har vakt en almindelig Glæde i Stockholm. Der var hos Alle en Følelse af, at den tyndste Overmagt, som nu angriber Danmark, ogsaa for Sverig er „Fjenden“. Bladens Uddelings- og Udsalg-ssteder vare hele Aftenen beleirede af Menneſker. I mange Selstaber og private Kredse udbragtes der Skaaler for Danmark og dets Her. Og den samme Stenning gjenrengte alle Klæser, ogsaa den menige Mand; seent paa Aftenen herte man fra opromte Hobe paa Gaderne Hurra- og Leveraab for de danske „Benfer“ og Sang af „Den tappe Landsoldat“. — Det er en Selvfølge, at disse Tegn paa Sympathi, der ellers vilde vække Glæde, nu kun kunne bidrage til at forøge Die-blikkets Bitterhed. Hvad maa man nu tænke i Stockholm om Danmark og dets Her?

Troppeaffendinger. Efter hvad vi erfare, var det kun de Afdelinger, som igaar skulde have været befordrede med Dampstibe, der fik Kontraordre, da der nemlig fra Slesvig var telegraferet efter flere af Stibene.

Dodsfaald. Horsens, den 4de Februar. (Vnens Av.) Vor Vnens ældste Borger, Kjøbmand Thomas Dolberg, er igaar Eftermid-dags afgaaet ved Døden i en Alder af 86 Aar. Den Afvøde, der er født i Kjøbenhavn, har i sin Tid været ansat som Forridder ved det den-gang herværende russiske Hof og oppebar fra den Tid, han ved den sidstlevende Prindsesses Død i 1807 mistede denne Post, en livsvarig aarlig Pension, hvilken ogsaa tilstodes de øvrige ved Hoffet Ansatte, af hvilke der nu itkun lever Hjertler Jugs Enke i Silkeborgegnen. Som Kjøbmand, i hvilken Stilling han saa Aar efter indtraadte, har han derpaa virket indtil nu, i c. 53 Aar, og i den Tid modtaget Beviser paa sine Medborgeres Agtelse og Tillid, blandt Andet derved, at man for en Snees Aar tilbage i Ti-den valgte ham til Borgerrepræsentant, hvilken Post han beklædte i 6 Aar; endvidere har han været Kassefører for Vnens Skolekasen i 35 Aar og fra 1812 til 1814 konstitueret Postmester, med hvilken Væfjæftigelse han tidligere havde gjort sig bekjendt. For saa Aar siden, i Oktober 1861, feirede den Afvøde og hans Hustru deres Guldbryllup, men Ingen af dem have ret længe overlevet det; hans Hustru døde allerede et halvt Aar efter.

Slesvig, den 2den Februar.

Igaar Aftes kom den første Saarede hertil. De første Stud vare faalne, den første lette Kamp er leveret. Allerede ved Overgangen over Fide-ren siges der at være sludt, og man vil vide, at tre Østerrigere der blev saarede. Vore Forposter traf sig tilbage, og i Dänischwold udspanndt der sig en ubetydelig Fregtning, der kostede os nogle faa Saarede og Fjenden ligeledes. Til Slesvig kom kun een Saaret, en Menig fra Falster, som stod ved 18de Regiment. Han fortæes videre til Flens-borg, men var midlertidig indkvarteret i Mad. Gø-selbachs Kjøkken. Den første Saarede i en Krig vækker altid en vis Sensation. Folk samlede om Kjøkkenet og jaae gennem Glasruderne paa Kar-len, der var lagt paa en Bænk og faae taalelig vel ud; man talte sammen, man udspurgte ham, og hvad man erfarede, gif fra Mund til Mund. I Kjøkkenet sørgede man efter Evne for ham; den lange Madlyst paa aaben Bogn havde gjort ham endeel forkommen, men en god, varm Suppe vakte Livsaanderne, og da han havde faaet Sup-pen tillius, uddad han sig noget Smørrebrød. Denne Madlyst var et godt Tegn, og Saaret havde virkelig eiheller stort at betnde. En Kugle var gaaet gennem Læggen, det var det Hele. Han var glad ved, at han var sluppen med det; „den gaaer nok“, meente han, og navnlig var han til-freds med, at han ikke, efterat være bleven saaret, var bleven tagen til Fange af „de Kjeltringer“. Hans største Sorg var, at han, da han paa Bog-nen var bleven hjert forbi sit Kompagni, havde savnet „saadan en god Kammerat“, som han var bange for havde faaet Vanselaar, — en Frygt, der neppe har viist sig grundet, men som gjør Kar-lens Vennefind Være.

Det var den Første; hvor Mange vilde vi ikke faae at see i de nærmeste Dage. Usfare-therne staae komme til at modtage dem; de vilde snart blive fulde. Ildag har den første alvorlige Kamp fundet Sted, og maugen brav dansk Mand har allerede bragt sit Liv som Offer for Fædre-landet. Vore Fjender rykkede imorges frem imod Spanfen, kastede vore Forposter tilbage, og foran Mynsunde stod den første Træfning, medens der omtrent samtidig fandt en lille Forpostfægtning Sted ved Bredendorf. Det er den første Divi-sion under den brave General Gerlach, som her har taget Stødet af. Fjendens Fremrykning be-gunstigedes af Taagen; han var utvivlsomt i Tal langt overlegen, Nøndt det ikke lader sig angive, hvor stor hans Styrke var, men vi have jo stedse maattet være forberedte paa at være „Faa imod Mange“, og Modet bristede ikke. Vor hele Styrke ved Mynsunde — dette Sted, hvis Navn allerede har en god Klang i Danmarks Krigshistorie — var 1° Regiment (en Bataillon af 18de og hele 3die) samt vore Bærker med det derpaa værende Positionskjæts og lidt Kavalleri. I sex Timer — fra Kl. 10 Formiddag til Kl. 4 Eftermiddag —

De tyndste Tropper have, som private Efter-retninger fra Holsteen meddele, trods deres Regeringens indre Splid i dette Hertugdømme, realiseret den tyndste Genhedstaake ved faare venstabelig Dugjængelse, og Indvaanerne i Kiel siges at angre den mindre ventlige Modtagelse, som de lod blive deres preus-siske Gjæster til Deel. Enden paa Legen bliver vel, at de tyndste Stormagter og Mellemstater for-lige sig indbyrdes og med „Slesvigholsteen“ for i Forening at bekæmpe „den Erbsjend“ og hans to Millioner med deres fyrretve. Om Stem-ningen her i Vn er det vanskeligt at sige Noget, da man selvfølgelig lever faa temmelig udelukket fra alt Samkvem med de Indfødte. Af Embeds-maandene have flere i de sidste Dage bortsendt deres Familier, medens de naturligvis selv vilde forblive paa deres Poster, indtil Tyndterne — hvis det skulde lykkes dem at drive os ud af vor Stilling — maatte finde for godt her som i Hol-steen at forjage de Embedsmænd, der ikke have svigtet deres Trofast imod Konge og Fædreland. Det vil blive interessant da at see Preussen kaste Dydsmasken og vise sit faade Ansigt; Europa synes endnu ikke rigtig at kjende det, siden det har tillagt de tyndste Stormagter Prædikatet „moder-ate“. De engelske Trusslers Realisation vil man her ligesaa lidt stole paa som paa den fornnyede Ud-sigt til en Scandinavisk Alliance. Sa, naar vi ene have udkæmpet Striden, saa komme maaskee vore Venner hiihsides Drefund og Nordseer; men — „mens Grasket groer, døer Hørfemoer“.

Hs. Exe. Minister Monrads Ankomst hertil har vakt endeel Opmarksomhed. Vil han maaskee her forsøge sit experimenterende Talent paa „der alte Wrangel“? Man siger, at han kun har vil-let benyttet Leiligheden til at besøge sin Søn, der er Lieutenant ved et af Infanteriregimenterne; men for en saadan Visits Stuld forlader Kon-sultspræsidenten dog vel neppe Hovedstaden under disse Forhold.

Ildag ankom Chefen for Infanterireserven, Generalmajor Caroc, med sin Stab. Midlertidig har Kommandoen over Reserven været overtagen af Oberst Hueberg.

Meddelelser

fra Krigsministeriet.

Den 6te Febr. 1864 Kl. 5 Eftermiddag.

Efter Meddelelse til Krigsministeriet staaer Armeen i Flensborg samt Vest og Nord for denne By. Fjenden er hurtig fulgt efter, uden at dog noget betydeligt Sammenstød har fundet Sted. Armeens Hovedkvarter er i Flensborg.

Telegrammer til „Verl. Tid.“

Sønderborg, den 6te Februar, Kl. 11 Formiddag. Tilbagetoget stæer i god Orden. 3die

*) Denne Efterretning er som bekjendt senere bleven berigtiget. H. E. B.

samlina og forindelig stundes ikke blot Hovedstadens Beboere og Redaktører, der ahaide et meact stort Antal Frexemplarer og en stor Masse Frevndskaber, men Hitalafdelinger, der have dannet sig i **Frederiksborg, Roeskilde, Holbet, Slagelse, Sorø, Vraasle, Kjøge, Næstved og Hølstebro**, indsende d.arken ugentlig Bøger og Blade, der ha fordeles i vore ugentlige Frevendninger. Et stort Parti Bøger ere indsendte fra **Roeskilde og Egenborg.**

A. Caroe, Kritis,

Adjunkt ved Metropolitanposten, Inds. ved Ladegaarden, Nørretroos Postering 4, 2. Sal. Ladegaarden.

Frederiksborgs Kommunalbestyrelse.

Mødet den 21de Januar.

1) Et Andragende fra Bøler Marvigen, der i for-rige Møde valgtes til Brandfoged, om fritagelse for denne Væfstilling, fandt man ikke Anledning til at gaae ind paa.

2) Fra Finantsministeriet var der modtaget Med-delelse om, at samme var villigt til at bidrage 100 Rbl. aal g til Udgifterne ved Oprensning og Vedligeholdelse af Kalloneeralleens Grøfter, naar Kommunen vilde for-anstalte disse Arbejder udførte og udrede den øvrige Deel af Udgifterne, som antoges ligeledes at udgjøre 100 Rbl. aarlig. Man vedtog at indgaae paa dette Forslag.

3) Fra Direktionen for Skolevæsenet i Smørum, Sølkelund Herred var modtaget til Eftirlæring et An-dragende, hvortil Intendant, Birkelægger Peteren fore-spurget, om han ikke var berettiget til med Repræsenta-tionen og Skolekommissionen at afsjæde Stemme ved For-slag til Besættelsen af Skolelærereembeder i Frederiksborg Sogn. Repræsentationen antog, at en saadan Ret maatte tilkomme Birkedommeren.

4) Til Efterretning toges en Meddelelse fra Sig-ningekommissionen om de Grunde, naauiq Medlemmer-nes Forsald, der havde forhindret den i at fremme Eigningen for Det Salsaar.

5) Fattigkommissionen oplyste de Grunde, der havde bevaeret den til at aflaae et Andragende fra Dialonise-stifelsen, som ail ud paa, at Fattigvæsenet, naar Patien-ter af Tuendellassen forblev til Behandling i Stiftelsen udover den Tid, for hvilken Sumbeholden skulde betale for dem, vilde udrede Kurkonfostningerne til Stiftelsen for den overfløede Tid. Ved at gaae ind paa dette Andragende, vilde Fattigvæsenet nemlig let paadrage Kommunen foreaaede Udgifter, idet der ingen Garant-i havde for, at ille Stiftelsen, hvis Niemed blandt Andet er at udbaanne Sygepleierter og hvis Formaal er et reent humanit. beholdt Patienter til Behandling i længere Tid end heist nødvendig. Tillige vilde Fattigvæsenet, der fornødig har faaet et fortrinligt Svagehus, som det maa ønske fremmet ogsaa af Tuendellassen, medarbejde sig selv ved at betale for Tuendes Kur i et privat Svagehus.

6) Fra Grundeierforeningen i Frederiksborg var der jnkkommet et Andragende om, at Rekruterne af Kom-munalbestyrelsens Forbærdlinger maatte blive meddeelte med større Udforligbed, kl. A. saaledes, at man der-gjennem kunde faae et fuldstændigt Begreb om de enkelte Repræsentanters Birkembød. Da det imidlertid maatte erkendes, at udførligere Rekruter vanskelig kunde med-deles, saalænge disse affattes af Medlemmer af Kommu-nalbestyrelsen, der under Diskussionerne, i hvilke de selv deeltage, ikke vilde kunne nedskrive de saaldende Uttringer, og da man ikke fandt Anledning til at lomme en Rekrert, vedtog man at svare, at man ikke kunde indgaae paa Foreningens Andragende.

7) Fra Gaarner C. Hansen, der er Medlem af Kom-munalbestyrelsen og af Eigningskommissionen, var der ind-kommet Andragende om fritagelse for disse Overv paa Grund af vedvarende Sygelighed. Kommunalbestyrelsen erkjendte den anførte Grund for gyldig og vedtog at for-anstalte et nyt Valg af et Medlem til hver af disse In-stitutioner.

Redaktionskomiteen.

•Fædrelandets Comptoir, **Hæbro-**
plads Nr. 21 i Sidehuset, er til
Expedition, Modtagelse af Bekjendtgørelser,
Bestillinger osv. aabent hver
Søgnedags Formiddag Kl. 10—2. **Red-**
actionslocalet staaer aabent fra
Kl. 11—2.

Fædrelandet.

1864.

Abonnementspris i Kjøbenhavn 15 Mk. pr. Kvartal, 5 Mk. pr. Maaned; enkelte Nr. 6 Sk.; udenfor Kjøbenhavn 3 Rdl.
pr. Kvartal frit i Huset. Hver Søgne-Aften udgaaer et Numer.

Bekjendtgørelser
Indrykkes mod en Betaling af 5 Sk. for
Petitlilien. Ifølge en Overenskomst med
•Aftenbladet• i Stockholm, •Dag-
bladet• i Christiania og •Handels-
och Sjöfarts-Tidningen• i Ge-
teborg kunne de ogsaa blive indførte i
disse mod en lignende Betaling for hvert
Blad.

23de Aarg.

Tirsdagen den 9. Februar.

Nr. 33.

Tilbagetogtet fra Dannevirke.

Hvad lister hist i tause Rækker
Paa hviden Sne i sorten Nat?
Er det en Flok hvem Mærket dækker
Til Angreb paa en Fjende brat?
Ak nei! Det er en Hær, som viger
I Nattelaagen kold og klam;
Useet af Alle bort den sniger,
I Mærket skjuler den sin Skam.

Saa gaaer den vel fra sunkne Værker,
Fra rygende Ruiners Grus?
Saa viger den, fordi den mærker
At styrte vil dens sikke Hus?
Ak nei! End kneiser urørt Volden,
Som skænked Skaren Skærm og Ly,
End staaer hver Skandse hel og holden.
Mens dens Forsvarere maae flye.

At ogsaa dette skulde ramme!
At Danmarks gamle Adelsskjold
Besmittes skulde med det Samme
Vi drog fra Dannevirkes Vold!
Det var vor stolte Drøm at drage
Med Æren frelst fra Sliens Bred,
Men nu er Æren ladet tilbage,
Skjønt Hæren er i Sikkerhed.

Det var en Drøm! Men Eet vi sige,
Et Ord, som Ingen rokke kan:
At den, der veg og vilde vige,
Det var ei ham, vor Menigmand!
Ei hans er Skændselen og Skammen,
Han holdt det Ord, vi af ham fik,
Da ved Mysund og Bustrupdammen
Med Jubel han i Døden gik.

Men hvo det var, som monne give
Hint Modløshedens slette Raad,
Tungt vil en Gang det Regnskab blive,
Som Folket kræver for hans Daad.
Forsvar Dig kun med Kløgtens Grunde,
Eet glemmes ei, mens Tiden gaaer:
Du Danmark slog en Hjertevunde,
Du gav vort Mod et Ulivssaar.

Hvi lod I Folket fagert drømme
Om Danmarks stolte Grændsevagt,

— Naar man spørger, hvorfor Tilbagetogtet fra Dannevirke har tilføiet Nationen saa haardt et Slag og gennemtrængt den med bitter Smerte og heftig Vrede lige ned til dens nederste Lag, saa kan der paavises to Hovedaarsager.

Den ene er den, at hele vor militaire Indsigt og Dygtighed har lidt en stor Ydmygelse, meget større end den, Marinens Linieskibstro led den 2den April 1849 i Eckernførde Fjord. Vi troede i vor treaarige Krig at have høstet megen Hæder og megen Erfaring; vi troede os nu i Besiddelse af en ikke ganske almindelig praktisk og theoretisk militair Dygtighed. Nøiere beseet, var Hæderen fra Krigen ikke saa stor, som den i det første Øieblik saae ud, fordi de fleste Fægtninger vare smaa, og fordi de to store Slag, ved Fredericia og Isted, kun bleve halvt vundne, medens det, der utvivlsomt førtes bedst, uagtet Armeen da var ganske uøvet, nemlig Slaget ved Slesvig, endte med Tilbagegang for Overmagten. Erfaringen var vistnok ikke ringe, men den fik efter Krigen ikke Lov til at gjøre sig gjældende. Mange Førere havde viist sig mindre duelige eller helt uduelige; de bleve ikke desmindre staaende og spærrede Veien for de yngre og bedre Kræfter. En ny Organisation, der var absolut nødvendig, udsattes fra Aar til Aar og er endnu ikke tilveiebragt. Paa den anden Side gjorde Theorien sig ofte ensidig gjældende; Høiskolens Skolekundskab bevarede sin utilbørlige Forret fremfor den praktiske Dygtighed; Leilighederne til at erhverve en udvidet Erfaring og Indsigt i de store Krige paa Krim og i Italien forsømtes næsten ganske. Endelig tilveiebragte en Commission, hvori nogle af de bedste Kræfter, vi havde samlede, i 1857 en Fæstningsplan; men uagtet Uveiret fra Tydskland da alt var begyndt at trække op igjen, blev Penge og Ombu dog først anvendt paa de kjøbenhavnske Søforter. Det var først i 1861, at der under de da truende Krigsaar blev taget fat paa den af Com-

er blevet anvendt Mere; thi den har baade i 1861 og i dette Efteraar havt overordenlige Pengemidler til Raadighed. Stillingen burde og kunde været istand inden Frosten ved Juletid indtraadte; den Beregning, at Fjenden først vilde komme til Foraaret, var efter Kong Frederiks Død og dens Virkninger høist usikker. Der er i sin Tid — ogsaa i nærværende Blad — blevet fremsat forskjellige ikke uvæsentlige indvendinger mod Dannevirkes nye Befæstning, og er navnlig blevet bemærket, at vor Hær ikke var talrig nok til at holde Stillingen ret længe, medens den ved Liniens Gjennembrud altid vilde være udsat for store Tab. Disse Indvendinger ere blevne meget bestemt og myndig afviste og have ikke fundet videre Understøttelse. Naar man har villet sætte Dannevirkes Befæstning i Forbindelse med Forventningen om svensk-norsk Hjælp, saa glemmer man, at man, ligesaa lidt da Planen lagdes, som da den paabegyndtes udført i 1861, havde nogen Udsigt til denne; Forhaabningen herom opstod først i afvigte Sommer, og den var ophørt igjen midt i November. Da Udsigterne til Krig rykkede nærmere, blev en Del af Hæren sammendraget i disse Egne, og hvor mange Folk man vilde kunne raade over, naar Krigen brød ud, vidste man forud, medens man maatte forudsætte, at Fjenden altid vilde komme med overlegen Styrke. I 2—3 Maaneder før nogen Fjende kom, har det Spørgsmaal altsaa stadig ligget for, om og hvorledes Stillingen kunde og burde benyttes. Der har været overvættens god Tid til at tage alle Forholdsregler og til at afhjælpe alle Mangler, uden saavidt Frosten i Januar lagde Hindringer i Veien for Jordarbejder. Hvis man nu, da den tydske Hær, der skulde besætte Slesvig i Slutningen af Januar, begyndte at samles i Holsten, var kommen til den Overtydning, at de formedelst Frosten manglende Jordarbejder, en af samme Grund mindre fuld-

Skandserne, førte alt det andensteds brugbare Materiel bort, besatte Værkerne blot med Forposter, og trak Hæren tilbage i en sikkrere, mindre udstrakt Stilling, enten den bag Dannevirke, hvori Læssø leverede Slaget 23de April 1848, eiler den ved Ban eller den ved Dybbøl? Det havde været en stor Skuffelse for Alle — ganske vist; men der havde dog ingen Skam været i, at man forlod en Stilling, som man efter modent Overlæg fandt altfor farlig. Hvad Mening, hvad sund Sands har der derimod været i at blive staaende, i at udmatte Tropsperne Dag og Nat ved at holde idelig Vagt, i at lade, som det var fuldt Alvor at holde Stillingen, i at levere blodige Fægtninger uden Resultat, i — som det fortælles af en Brevskriver til •Dagbladet• — Dagen før man gik bort at indlade Vesterhavets ødelæggende Vande over Marskegnene Syd for Husum, naar man dog vilde opgive Stillingen uden Sværds slag? Selv om de i Krigsraadets Protokol nedlagte Grunde i og for sig maatte være aldrig saa vægtige og slaaende, saa undskyldte de ikke Overcommandoen; thi disse Grunde maae enten factisk have foreligget, eller have kunnet klarlig forudsees, ikke blot i Dage, men i Uger og Maaneder. Hvorledes disse Grunde end monne lyde, ligger fra Først til Sidst Mangel paa Overblik og Overlæg for Dagen. Hvad der end nu kan oplyses af velvillige og sagkyndige Penne, saa maa Tilliden til vor militaire Indsigt og Dygtighed ved hvad der er foregaaet have faaet et dybt Saar, som kun glimrende Bedrifter ville kunne læge.

Den anden Hovedaarsag til det umaadelige og uudslettelige Indtryk, Begivenheden har gjort paa Nationen, ligger deri, at den uventet og pludselig har tilintetgjort en Forestilling, der hang sammen med dens Væsen fra gammel Tid, men i hvilken den dog især i de sidste tyve Aar har levet sig saaledes ind, at det nu er enhver varmtfølende dansk Mand og Kvinde,

Men nu er Hæren laud tilbage,
Skjønt Hæren er i Sikkerhed.

Det var en Drøm! Men Eet vi sige,
Et Ord, som Ingen rokke kan:
At den, der veg og vilde vige,
Det var ei ham, vor Menigmand!
Ei hans er Skændselen og Skammen,
Han holdt det Ord, vi af ham fik,
Da ved Mysund og Bustrupdammen
Med Jubel han i Døden gik.

Men hvo det var, som monne give
Hint Modløshedens slette Raad,
Tungt vil en Gang det Regnskab blive,
Som Folket kræver for hans Daad.
Forsvar Dig kun med Kløgtens Grunde,
Eet glemmes ei, mens Tiden gaar:
Du Danmark slog en Hjertevunde,
Du gav vort Mod et Ulivssaar.

Hvi lod I Folket fagert drømme
Om Danmarks stolte Grændsevagt,
Naar slig en Kalk det skulde tømme
Som den, I har dets Læber rakt?
Hvi har I ikke vakt dets Sandser,
Hvi handled I med lukt Visir,
Naar dog I vidste at dets Skandser
Var ei af Jord, men af Papir?

P. H.

ikke lov til at gjøre sig gjældende. Mange
Førere havde viist sig mindre duelige eller helt
uduelige; de bleve ikke desmindre staaende og
spærrede Veien for de yngre og bedre Kræfter.
En ny Organisation, der var absolut nødvendig,
udsattes fra Aar til Aar og er endnu ikke til-
veiebragt. Paa den anden Side gjorde Theorien
sig ofte ensidig gjældende; Høiskolens Skole-
kundskab bevarede sin utilbørlige Forret fremfor
den praktiske Dygtighed; Leilighederne til at
erhverve en udvidet Erfaring og Indsigt i de
store Krige paa Krim og i Italien forsømtes
næsten ganske. Endelig tilveiebragte en Com-
mission, hvori nogle af de bedste Kræfter, vi
havde samledes, i 1857 en Fæstningsplan; men
uagtet Uveiret fra Tydskland da alt var begyndt
at trække op igjen, blev Penge og Omhu dog
først anvendt paa de kjøbenhavnske Søforter.
Det var først i 1861, at der under de da truende
Krigsudsigter blev taget fat paa den af Com-
missionen foreslaaede Befæstning af Dánnevirke-
linien. Naar nu en militair Forfatter i «B. T.»
for iafes vil kaste Skylden for, at denne ikke
har været fuldført før denne Vinter, paa Rigs-
raadets Sparsomhed, saa troe vi, at han gjør
dette Uret. Krigsbestyrelsen har selv Ansvar
for, at der ikke blev begyndt før, og at der ikke

Sommer, og den var opført igjen i No-
vember. Da Udsigterne til Krig rykkede nær-
mere, blev en Del af Hæren sammendraget i
disse Egne, og hvor mange Folk man vilde
kunne raade over, naar Krigen brød ud, vidste
man forud, med. ns man maatte forudsætte, at
Fjenden altid vilde komme med overlegen Styrke.
I 2—3 Maaneder før nogen Fjende kom, har
det Spørgsmaal altsaa stadig ligget for, om og
hvorledes Stillingen kunde og burde benyttes.
Der har været overvættens god Tid til at tage
alle Forholdsregler og til at afhjælpe alle
Mangler, uden saavidt Frosten i Januar lagde
Hindringer i Veien for Jordarbeider. Hvis
man nu, da den tyske Hær, der skulde
besætte Slesvig i Slutningen af Januar, begyndte
at samles i Holsten, var kommen til den Over-
tydning, at de formedelst Frosten manglende
Jordarbeider, en af samme Grund mindre fuld-
stændig Oversvømmelse af høire Fløi og en Del
— forevrigt jo gjennemskaaren — Is paa Slien
og Dammene foran Bustrup gjorde Stil-
lingen saa usikker, at den i hvert Fald ikke
kunde forsvares af de fuldt 45,000 Stridsmænd,
vi kunde besætte den med — hvorfor tog man
da ikke sine Forholdsregler, inden Fjenden gik
over Eideren, hvorfor demonterede man da ikke

slaaet, saa usikkert
doen; thi disse Grunde maa enten factisk have
foreligget, eller have kunnet klarlig forudsees,
ikke blot i Dage, men i Uger og Maaneder.
Hvorledes disse Grunde end monne lyde, ligger
fra Først til Sidst Mangel paa Overblik og Over-
læg for Dagen. Hvad der end nu kan oplyses
af velvillige og sagkyndige Penne, saa maa
Tilliden til vor militaire Indsigt og Dygtighed
ved hvad der er foregaaet have faaet et dybt
Saar, som kun glimrende Bedrifter ville kunne
læge.

Den anden Hovedaarsag til det umaadelige
og uudslettelige Indtryk, Begivenheden har gjort
paa Nationen, ligger deri, at den uventet og
pludselig har tiltintgjort en Forestilling, der
hang sammen med dens Væsen fra gammel
Tid, men i hvilken den dog især i de sidste
tyve Aar har levet sig saaledes ind, at det nu
er enhver varmtfølelse dansk Mand og Kvinde,
som om der med en Tang var revet et Stykke
ud af deres Hjerter. Nationale Forestillinger
kunne ligesom private sjerne sig fra Virkelig-
hedens Grundlag og blive til Fordomme og Ind-
bildninger; men ligefuldt ere de Magter, lige-
fuldt ligger der en Styrke i dem, som kan
overvinde store Vanskeligheder og skabe nye

Luftseilads.

Af H. Blerzy, meddelt af J. C. Tuxen.

(Den, der interesserer sig for Luftseiladsen i
dens nærværende Tilstand og for dens Udvikling
siden de første Forsøg anstilledes i Frankrig i
Aaret 1783 af Brødrene Montgolfier, vil i det sidst
udkomne Dobbelt-hefte af «Dansk Maanedsskrift»
forefinde om denne Gjenstand en Artikel, som er
Gjengivelsen af et Foredrag, jeg i afvigte Novem-
ber Maaned holdt i «Arbejderforeningen.» I Slut-
ningen af dette Foredrag findes i Korthed anført
de Forsøg, der nu for Tiden anstilles i Frankrig
og gaae ud paa at bygge et Luftskeib, som kan
bevæges igjennem Luften i en hvilkensomhelst Ret-
ning, uafhængig af Vind og Veir, og det er til-
føjet, at denne Opgave alligevel ikke endnu paa
nogen Maade kan betragtes som løst, at vi paa
Videnskabens og Industriens nærværende Standpunkt
ikke vilde være istand til at løse den, men at det
dog kan er tekniske Vanskeligheder, som stille
sig i Veien for dens Løsning, saa at denne ikke
ligefrem kunde henregnes til Umulighedernes Kate-
gori. Da hint Foredrag blev holdt, saavel som se-
nere, da det blev nedskrevet og afgivet til Tryk-
ken, havde jeg kun et temmelig overfladisk Kjend-
skab til de franske Forsøg, der anstilles under
den bekjendte Videnskabsmand Babinets Ledelse.
Først efterat Artiklen var trykt, modtog jeg «Revue
des Deux Mondes» for 15de November og fore-
fandt i denne en Artikel om Luftseilads af H.
Blerzy, der har havt et langt bedre Kjendskab

til de nye Forsøg end jeg, men iøvrigt kommer
til netop det samme Resultat. Artiklen er delt i
to Afsnit, af hvilke det første omhandler Luftseil-
ladsen i Almindelighed og har megen Lighed med
min Artikel i «Maanedsskriftet», medens det sidste
behandler de nye Forsøg. Da dette, som det fore-
kommer mig, velskrevne, sande og interessante Af-
snit saaledes kan betragtes som en Fortsættelse af
min Artikel om Luftseiladsen, tager jeg ikke i Be-
tænkning at benytte en mig af «Fædrelandets» Ud-
givere velvillig indrømmet Plads til at meddele det
her. J. C. T.)

At hæve sig op i Atmosfæren, uden at bæres
af en Ballon (der ikke egner sig til Luftseilads, da
den yder altfor stor Modstand imod Luften), at
stige op og ned, bevæge sig i en hvilkensomhelst
Retning, kæmpe imod Vinden, gjennemskære Luf-
ten med Kanonkuglens Hurtighed, dette er det
Maal, som de nye Luftskippere have foresat sig at
naae. «Ballonen», siger man, «er en Hindring for
Seiladsen i Luften; den er at betragte som en
Bøie, eller i det Høieste som en Tømmerflaade.
At anbringe en Maskine ved en Ballon vilde være
det Samme som at forbinde Bevægeligheden med
det Ubevægelige, eller at udspænde Seilene paa et
Skib, som ligger tilankers. Prøv at binde en Ørn
til en Ballon, og den fangne Luftens Konge vil
blive en Bold for Vinden, vil stræbe at trække sin
Kugle med sig, men vil blive bortslæbt af denne
og forgjæves søge at kæmpe sig frem imod den
svageste Luftning. Luftballonen er bleven en

Hindring, eller, rettere sagt, et falsk Udgangspunkt,
en urigtig Grundvold, ved hvis Benyttelse de fleste
Efterforskere komme ind i et feilt Spor. Luft-
ballonen er, som Ordet angiver, et Legeme, der
svæver eller flyder i Luften, som en udpustet Blære
vilde flyde paa Søen. I dens Sted ville vi skabe
et Luftskeib, et rigtigt Skib til at seile med
igjennem Luften, til at hæves op og bevæges ved
en i det indesluttet Kraft.»

Enhver kjender Skruen; i Vindmøllen, i
Sneglepompen, i Skrueskibenes Propeller virker
netop Skruen, denne mægtige Drivfjeder, der gjen-
nemtrænger Luften og Vandet paa samme Maade,
som den trænger ind i Træ, ved at tilbagestøde
den Vædske eller Luft, som modsætter sig dens
fremskridende Bevægelse. Vandet er øiensynlig
meget let bevægeligt, og Luften er det i endnu
høiere Grad; dog ville Skruens Flader, naar der
kun gives den en tilstrækkelig hurtig Omdreining,
nok heri finde et Støttepunkt, en Modstandskraft,
ligesaavel som i de massive Legemer. Drivskruen
har været kjendt allerede i Oldtiden. Archimedes-
Skruen er en Drivskruer, der, ligesaavel som Løfte-
stangen, vilde kunne bevæge Verden, naar der kun
kunde tilveiebringes et Støttepunkt, som ydede til-
strækkelig Modstand. Allerede i Aaret 1752 fore-
slog Bernouilli at anvende den til Fremdrivning af
Skibe, en for tidlig udviklet Tanke, der først et
Aarhundrede efter skulde bære Frugt. Omtrent paa
samme Tid bragte Euler Sneglepompen eller det
horizontale Vandhjul, der ligeledes er en Skruer, i
Anvendelse; dog er det neppe mere end tredive

Aar siden, at denne Maskine er bleven almindelig
udbredt. Det er let at forklare sig Grunden til,
at vor Tids Teknikere foretrække Drivskruen for
Skovhjulene og andre lignende Apparater, thi man
har erkjendt, at ingen af disse anvende Kraften
paa hensigtsmæssigere Maade end Skruen. Denne
er, med andre Ord, det Bevægelsesmiddel, som
frembringer det største Arbejde af den udviklede
Kraft og fremkalder det mindste Tab ved Gnidning
og anden Modstand i Maskinens indre Dele.

Mange ville uden Tvivl erindre et Legetøj,
Luftskruen (le spiralfère), som i sin Tid vakte megen
Opsigt og bestod af to smaa korslagte Møllevinger,
hvis Axel blev sat i en hurtig dreierende Bevægelse
ved Hjælp af en Snor, anbragt i et løst Haand-
fang. Vingerne bleve lagte horizontalt med Axlen
over et udskaaet Kors i Haandfanget, Snoren vik-
ledes om Axlen, og ved et rask Ryk i Snoren sat-
tes Vingerne i Bevægelse, saaledes at de dreiede
sig meget hurtig rundt. Medens man beholdt Skaf-
tet i Haanden, hævede Vingerne, Luftskruen med
Axlen, sig lige i Veiret, og holdt sig der saa længe,
de dreiede rundt: men efterhaanden døde Kraften
hen, og Apparatet faldt ned. Naar man nu iste-
detfor korte Vinger tager nogle med tilstrækkelig
Spredning, og naar man, istedetfor at meddele den
Bevægelsen i et kort Øieblik, vedbliver at holde den
i Virksomhed, idet man lader en Dampmaskine,
som snurrer Vingerne rundt, følge op med dem i
Luften: da har man det Luftskeib, den Heli-
coptère, som Dhrr. de Ponton d'Amécourt og
de la Londelle nylig have fremsat som en ufeil-

Virkeligheder. Derfor er det farligt at stille sig i Kamp mod slige Forestillinger; den, der saarer dem, kommer let til at undgælde derfor; og har man først kjælet for dem, har man først fra alle Sider paatrykt dem Præget af Virkelighed og Sandhed, saa er det næsten umuligt at forgrube sig paa dem, uden at vælte Fordærvelse over sit Hoved. Hvilken Betydning har nu ikke Dannevirke, Thyrs Vold, Danmarks tusindaarige Grændseværn, havt i Nationens Fostilling? Maaskee have de Minder, der knyttede sig dertil, havt en fristende og forførende Indflydelse paa de Mænd, der besluttede dette Værns Istandsættelse, og siden lode denne udføre, det vide vi ikke; men i hvert Fald var den Tanke, at det var Dannevirke, der skulde forsvares, ikke mindre tilfredsstillende og betryggende for Folket, end den maa have været opmuntrende og begeistrende for Hæren. Heller ikke tvivler nogen Mand her om, at denne, trods sin Udmattelse, med den bitterste Smerte har forladt sin Stilling; man behøvede ikke at fortælle os, at udmærkede Officiere, ellers rolige, sindige, koldblodige Mænd med Taarer i Øinene have bedt om at blive; at første Regiment, Kjøbenhavns livlige Ungdom, med sin tappe Chef i Spidsen, skal have negtet at gaae bort, og kun har ladet sig bevæge dertil ved at faae Lov til at dække Tilbagetoget; man behøvede ikke at have seet flere af de her i Byen værende Officiere, der skulde have afsaaet med Tropper den Morgen, Tidenden kom, tænderskerende hugge deres Sabler i Stenbroen — for at vide, hvorledes den tænkende og følede Del af Hæren — og det er Gudskeelov den største — har været tilmode ved at gaae tilbage. Det er en stor Letsindighed, der er begaaet ved at befæste Dannevirke, en endnu større, ved at opstille Hæren derpaa, naar det ikke var Alvor at forsvare den. Det vilde næsten ikke være til at forstaae, at de høie Herrer i Krigsraadet kunde taget deres næsten enstemmige Beslutning, dersom de havde været gennemtrængte af Nationens Aand, dersom de i hint Øieblik havde rigtig vidst, hvad det var de gjorde. Men — og det er Krigsministerens og den forrige Regerings Ansvar — at en saadan Beslutning har kunnet tages, lader sig saare let forklare, naar man i Spidsen for en national Hær, hvor dansk Trofasthed og Varme skulde erstatte baade Øvelse og Talrigbed, havde stillet Mænd, som staae udenfor Nationens Liv og Følelser, som tildels ere fremmede (Holstenere) tildels gamle eller i forældede Anskuelse forstenede Mænd. Det er slaaende, at den Ene, som i Krigsraadet stemte Nei, almindelig siges at være den nuværende Overgeneral Lüttichau.

deiligst Vang og Vænge», ikke mere kan lyde fra danske Læber, uden at vække Skam og Barme — det er nok, til at betegne denne Begivenheds Betydning for Nationen.

— Forslag til Hilsen til den danske Hær, indbragt i Folkethinget af F. Barfod, A. Hage, J. A. Hansen, Høgsbro, H. E. Kayser og Krogh:

«Dannevirke er opgivet! Den danske Rigsdag er bleven overrasket og bedrøvet ved denne Efterretning; men Rigsdagens Fortrøstning til Fremtiden er ikke bleven svækket; og Hærens vil heller ikke være det.

Den danske Hær maatte uden Sværds slag forlade Holsten, udsat for Fjendens og Befolkningens Haan, men den vedligeholdt under Tilbagetoget fuldstændig Orden og værdig Ro. Paa sjette Uge maatte den dernæst taale Kulde, Strabadser og Savn, men den blev dog sig selv lig, og imødesaa Kampens Dag med Længsel. Kampen begyndte, og i de Tsæfninger, som forefaldt, gjorde Enhver sin Pligt og gik med freidigt Mod i Ilden. — Det danske Folkething takker den danske Hær!

Dannevirke er opgivet, men det danske Folkething taber aldrig sin Tillid til den danske Hær, aldrig sin Tillid til sine Sønner og Brødre, det levende Dannevirke. Hæren leve! Saasnart Omstændighederne tillade det, vil den atter gaae fremad — fremad med Gud for Konge og Fædreland! Vi stole paa den levende Gud, vi stole paa Folkeaanden, og vi stole paa vor Hær, over hvilken denne Aand svæver.

Den danske Rigsdag skal ikke glemme sin Pligt i saa alvorfuld en Tid; Folkethinget opfylder en ringe Del af denne ved at sende Danmarks Riges brave Hær sin broderlige Hilsen!»

Den samme Adresse er i Landstingets Dagsmøde indbragt af Carlsen, Hasle og Ploug.

— Igaar standsede Landstinget 2den Behandling af det lille forelagte Udkast til Lov indeholdende Forbud mod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigens, for at nedsætte et Udvalg af 7 Medlemmer, som vil have at søge politiske Oplysninger. Dette Udvalg nedsattes idag og kom til at bestaae af følgende Medlemmer: Krieger (39 St.), Ploug (36), B. Christensen (35), Carlsen (34), Brix (32), Strøm (23) og Frølund (19).

— I Folkethingets Dagsmøde blev Folkethingets Hilsen til Hæren efter et Par korte Bemærkninger enstemmig vedtaget. Conseilspræsidenten erklærede, at det glædede ham, at der ikke i denne Hilsen var fremkommet nogen Bedømmelse af det Rigtige eller Urigtige i at opgive Dannevirkestillingen. Han billigede desuden Aanden i denne Hilsen, der var fuldkomment i Overensstemmelse med Regeringens Politik. Endelig udtalte han, at naar Gud skænker en bitter Kalk, da forvirres de Svage, men de stærke Mænd styrkes til at staae fast, lige-

«Leve Hæren» og Barfod «Leve Konge, Frihed og Fædreland».

Conseilspræsidenten gjorde derefter Thinget nogle Meddelelser. Først bemærkede han, at naar man havde sagt, at det var ham, der havde tilraadet Borgemester Jørgensen i Slesvig at reise bort om Onsdagen, og naar man deraf havde villet drage den Slutning, at han skulde vidst allerede dengang, at Dannevirkestillingen skulde rømmes, saa var det aldeles ikke ham men Amtmanden i Slesvig, der havde rettet Opfordringen til Jørgensen af Omsorg for dennes personlige Sikkerhed. Dernæst erklærede han, at den saa ilde bedømte Proclamation hverken var undertegnet af Kongen eller kontrasigneret af ham. Det hele beroede paa en Misforstaaelse af Krigsministeriet. En i Slutningen af Conseilspræsidentens Tale fremkommen Beskyldning mod dem, der vare den offentlige Menings Ledere, for Partilidenskab, fremkaldte en meget heftig personlig Forhandling mellem denne og Bille, hvilken Sidste paa Pressens Vegne nedlagde en bestemt Protest.

— Der kommer nu flere interessante Meddelelser fra Krigskuepladsen gennem de tyske Blade. Kampen ved Mysunde skildres som meget alvorlig i «Hamb. Nachrichten»; der var vel oprindeligt kun paatænkt en større Recognoscering, men der udviklede sig en betydelig Artillerikamp fra Kl. 11 til 4½, af 9 preussiske Batterier (74 Kanoner) og gjentagen Storm af det preussiske Infanteri, som maatte udholde en frygtelig Hagel af Kartæsker. Batailloner af 5 Infanteriregimenter deltog, det ene tabte alene 7 Officiere, deraf sin Commandeur, Major v. Jena; en Adjudant hos Prinds Friedrich Carl er skudt, men dog paastaaes det samlede Tab kun at have været 120—150 Døde og Saarede!! Dette angives ogsaa saaledes: 4—5 døde Officiere og 20 til 30 døde Menige. Af Fanger toges 5 eller 6, hvoraf de fleste saarede. Af denne Kamp fik Tydskerne den Overbevisning, at de Danske vilde holde Stand. — I Kampen d. 3die havde General Gondrecourts Brigade med to Regimente og en Jægerbataillon stormet Kongshøj, taget 164 Fanger, hvoriblandt Lieutenant Lund, og erobret en Kanon, efter et tre Gange gjentaget Bajonetangreb og med et Tab af omt. 500 Mand, hvoraf 100 Døde. Oberst Benedeck og mange andre Officiere ere saarede; et Compagni af Regimentet Martini er næsten oprevet, og en Major ved samme Regiment er falden. Det indrømmes ligefrem, at de Danske kæmpede meget tappert. — Herredsfoged Blaunfeldt, der siges at have forledet en preussisk Afdeling til at skyde paa en østerrigsk i den Formening, at det var Fjender, er bundet ført fra Flækkeby til Rendsborg.

— (Fra Fyen.) Hr. Redacteur! Har dog virkelig hverken Kongen eller hans Regering et Ord til Folket i en saa alvorfuld Stund? Er det muligt, at Regeringen ikke skulde forstaae, at Folket venter et Ord fraoven i et Øieblik, da en Kamp paa Liv og Død begynder?

Rigsdagens «Pression» efterhaanden er bragt til at sige? Og — ligeoverfor de Fremmede, for Europa, for Historien — er det der lige-gyldigt, om man i et saadant Øieblik tier eller taler? om man vedkjender sig sit Stade og sit Maal, eller — vedkjender sig, at man intet har men vil «afvente Begivenhederne» og saa see til, hvad man kan bringe ud deraf? — Maaskee er dette «fint»; maaskee er det forsigtigst at tie, saa fortaler man sig ikke; maaskee er det kløgtigst at vente, at passe Leiligheden og tage Tingene, som den kan falde. Men Folket forstaaer sig ikke paa det fine Spil; Folket lider ikke dette listende, hemmelighedsfulde Væsen. Lad Diplomati gaae sin skjulte Gang; Hovedsagen, Folkets Livsag, maa dog ligge aaben og klar. Hvad der nu foregaaer ved vor sydlige Grændse — er det fra Fjendens Side ærlig og hæderlig Feide, eller er det Overfald paa sagesløs Mand, ja et af de troløseste og skammeligste Overfald, som de nyere Tidens Historie har at opvise? Er Slesvig knyttet til Danmark ved Londonprotokollen og den nye Thronfølge, eller ved Rigets gamle Ret, som en uadskillelig Del af Danmarks Rige, hvem der saa end beklæder Thronen herinde? Hvad der nu kæmpes for, er det dynastiske Interesser, eller er det Landets Ret, ja Rigets Tilværelse? Hvad Folket mener om disse Ting, er ikke tvivlsomt. Men er det Samme ogsaa Kongens og Regeringens Mening? I saa Fald — lad den udtale det! lad den reise sit og Folkets Banner! lad den komme frem med Ordet, ikke et stortalende og skrydende Ord, som visselig ikke falder i det danske Folks Smag, men et klart og mandigt Ord, som kan give Gjenlyd i Folkets Bryst, og hvorom danske Mænd kunne samle sig med Glæde og med Fortrøstning. Veed man, hvad man vil, saa lad det høres i Landet! Der er Tid til at tie, og der er Tid til at tale.

— Intet kunde være mere opmuntrende, intet mere glædeligt — hvis Tiden var til overhovedet at føle Glæde — end at læse om den Henrykkelse, hvormed vort svenske Broderfolk har modtaget Efterretningerne om de Danskes første seirrige Kamp ved Mysunde, og da det svenske Folk nyder den store Lykke, at enhver smuk Følelse, som rører sig i Folket, ogsaa bringer Kongens Hjerter til at banke, saa er det naturligt, at Hs. Maj. Kong Carl, staaer forrest blandt dem, der gav denne Følelse Udtryk.

«Faa bleve saa glade som Kongen», skriver Stockholmscorrespondenten til «S. & H. Tidn.», «ved Efterretningen om Danskernes Seir ved Mysunde», Med den naturlige og naive Følelse, som ofte bringer et Menneske til at ville omfavne hele Verden ved Modtagelsen af et stort Glædesbudskab, bed Kongen, da han havde faaet Telegrapheterretningen, næsten Alle, som kom op paa Slottet, til Middag hos sig, og saasnart Taffet var sat, reiste Hs. Majestæt sig og udbragte en Skaal for de Danskes første Seir.

stille Hæren derpaa, naar det ikke var Alvor at forsvare den. Det vilde næsten ikke være til at forstaae, at de høie Herrer i Krigsraadet kunde taget deres næsten enstemmige Beslutning, dersom de havde været gennemtrængte af Nationens Aand, dersom de i hint Øieblik havde rigtig vidst, hvad det var de gjorde. Men — og det er Krigsministerens og den forrige Regerings Ansvar — at en saadan Beslutning har kunnet tages, lader sig saare let forklare, naar man i Spidsen for en national Hær, hvor dansk Trofasthed og Varme skulde erstatte baade Øvelse og Talrighed, havde stillet Mænd, som staae udenfor Nationens Liv og Følelser, som tildels ere fremmede (Holstenere) tildels gamle eller i forældede Anskuelser forstenede Mænd. Det er slaaende, at den Ene, som i Krigsraadet stemte Nei, almindelig siges at være den nuværende Overgeneral Lüttichau, thi han er en Mand med gammelt dansk Blod og et stolt dansk Hjerte — hvad de andre Herrer neppe have kunnet raade over. Det er nu skeet — og hvilken Mængde af dyrebare Minder og hellige Tanker har ikke hin Nat bortblæst? At Thyra Dannebods Vise, vor ældste, kjæreste og skønneste Nationalsang, »Danmark

Behandling af det lille forelagte Udcast til Lov indeholdende Forbud mod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigen, for at nedsætte et Udvalg af 7 Medlemmer, som vil have at søge politiske Oplysninger. Dette Udvalg nedsattes idag og kom til at bestaae af følgende Medlemmer: Krieger (39 St.), Ploug (36), B. Christensen (35), Carlsen (34), Brix (32), Strøm (23) og Frølund (19).

— I Folkethingets Dagsmøde blev Folkethingets Hilsen til Hæren efter et Par korte Bemærkninger enstemmig vedtaget. Conseilspræsidenten erklærede, at det glædede ham, at der ikke i denne Hilsen var fremkommet nogen Bedømmelse af det Rigtige eller Urigtige i at opgive Dannevirkestillingen. Han billigede desuden Aanden i denne Hilsen, der var fuldkomment i Overensstemmelse med Regeringens Politik. Endelig udtalte han, at naar Gud skænker en bitter Kalk, da forvirres de Svage, men de stærke Mænd styrkes til at staae fast, ligesom af en ædel Vin. Dette gav H. Hage Anledning til at udtale, at, dersom Sorgen har været dyb og overvældende, og dersom der er faldet noget overilet Ord, saa maa man agte denne dybe Sorg og ikke sige, at det er en sygelig Stemning (kraftige Hør). Den saaledes vedtagne »Hilsen« bliver nu telegrapheret til Overcommandoen. Tscherning udbragte et

d. 3die havde General Gondrecourts Brigade med to Regimenter og en Jægerbataillon stormet Kongshøj, taget 164 Fanger, hvoriblandt Lieutenant Lund, og erobret en Kanon, efter et tre Gange gjentaget Bajonetangreb og med et Tab af omtr. 500 Mand, hvoraf 100 Døde. Oberst Benedeck og mange andre Officierer ere saarede; et Compagni af Regimentet Martini er næsten oprevet, og en Major ved samme Regiment er falden. Det indrømmes ligefrem, at de Danske kæmpede meget tappert. — Herredsfoged Blaunfeldt, der siges at have forledet en preussisk Afdeling til at skyde paa en østerrigsk i den Formening, at det var Fjender, er bundet ført fra Flækkeby til Rendsborg.

— (Fra Fyen.) Hr. Redacteur! Har dog virkelig hverken Kongen eller hans Regering et Ord til Folket i en saa alvorfuld Stund? Er det muligt, at Regeringen ikke skulde forstaae, at Folket venter et Ord fraoven i et Øieblik, da en Kamp paa Liv og Død begynder? Kan man være blind for, at Folket ligefrem trænger til at vide, om det er i Samstemning med sin Konge i Opfattelsen af Situationen og af Kampens Formaal? Er det Ret at henviser Folket til svævende Yttringer og forblommede Antydninger i Rigsdagstaler, og at forlange, at det skal nøies med at gjøre uvisse Slutninger fra hvad Regeringens Organ under

indtømt mere glædeligt — hvis Tiden var til overhovedet at føle Glæde — end at læse om den Henrykkelse, hvormed vort svenske Broderfolk har modtaget Efterretningerne om de Danskes første seirrige Kamp ved Mysunde, og da det svenske Folk nyder den store Lykke, at enhver smuk Følelse, som rører sig i Folket, ogsaa bringer Kongens Hjerte til at banke, saa er det naturligt, at Hs. Maj. Kong Carl, staaer forrest blandt dem, der gav denne Følelse Udtryk.

»Faa bleve saa glade som Kongen«, skriver Stockholmscorrespondenten til »S. & H. Tidn.», »ved Efterretningen om Danskernes Seir ved Mysunde«, Med den naturlige og naive Følelse, som ofte bringer et Menneske til at ville omfavne hele Verden ved Modtagelsen af et stort Glædesbudskab, bød Kongen, da han havde faaet Telegrapheterretningen, næsten Alle, som kom op paa Slottet, til Middag hos sig, og saasnart Taffet var sat, reiste Hs. Majestæt sig og udbragte en Skaal for de Danskes første Seir.

— En norsk Søofficier, som i Vinter opholder sig her i Byen ved Navn Gade, har efter Forlydende søgt Tilladelse til at gaae i dansk Tjeneste. — Baron J. Rosenkrantz, der som Frivillig deltog i alle tre Felttog 1848—50 og fik Dannebrogsmændenes Hæderstegn for sin Tapperhed, har, uagtet han for nogle Aar siden

barlig Løsning af den store Opgave, at kunne seile i Luften.

Er denne Ide nu endog saa meget simpel, saa medfører den praktiske Udførelse dog nogle Vanskeligheder, som ere lette at forstaae. Skruvingerne ere satte i en heldende Stilling og støde altsaa skraat imod Luften, hvorved der frembringes en dobbelt Bevægelse, nemlig en lodret nedefra oppefter, hvilken er den nyttige Kraft, og en horizontal, der dreier sig omkring Axlen. Denne sidste Bevægelse, eller den Kraft, som medgaaer for at frembringe den, er den Del af den udviklede Kraft, som gaaer tabt ved dette Apparat; og det bliver ikke alene en tabt Kraft, men endydermere en Bestræbelse, som maa overvindes, efterdi den ellers vilde dreie Luftskeibet rundt som en Top. Midlet herimod er meget simpelt: det bestaaer kun i, at man anvender to Skrue eller Vingepar, istedetfor een, stiller den ene over den anden paa samme Axel og lader dem dreie sig rundt i modsatte Retninger, den ene fra Høire til Venstre, den anden fra Venstre til Høire. Ved denne Indretning frembringes der to horizontale, omdreieende Bevægelser, der gjensidig ophæve hinanden, og en fælles Bevægelse nedefra opad, som bringer Skibet til at hæve sig op over Jorden. Dette er imidlertid ikke endnu tilstrækkeligt, thi de to Skrue, der dreies om lodrette Axler, ville kun tjene til at fremkalde en lodret Bevægelse; der maa anbringes endnu en tredie Skruue, hvis Axel ligger horizontalt og som kommer til at spille den samme Rolle som Drivskruen i Dampskibene, nemlig at frembringe

en Bevægelse i horizontal Retning. Dog vilde man kunne undvære den tredie Skruue, naar Luftskeibet kunde blive istand til at give de to første Skrue Axler en hvilken som helst Hældning til en af Siderne, thi Skibet vilde bestandig skride frem i en Retning, som svarede til Skruer Axlens Stilling*); Er Axlen stillet lodret, da stiger man lodret op: holder den imod Horizonten, da skrider man frem i skraa Retning ligesom et Skib under Krydsning.

For nu at danne sig en klar Forestilling om det hele Luftskeib, kan man tænke sig en hul Træskal som et Stykke af en Kugleflade, i hvis Midte der er stillet en lodret Mast, der tjener til Axel for de to Hovedskrue. Bevægelsesmaskinen, formodentlig en Dampmaskine, er opstillet ved Foden af Masten saaledes, at Maskinmesteren er istand til at haandtere den; rundt omkring Baaden er der en Balcon og et lukket Rækværk med Ruder, for at beskytte Besætningen mod Lufttrykket, der vil være meget betydeligt under Baadens hurtige Bevægelse; paa en af Siderne findes Roret eller Skruen med den horizontale Axel, der tildeler Baaden den fremadskridende Bevægelse; paa Mastetoppen, ovenover Skruvingerne, er der anbragt en sammenslaaet Faldskærm, der aabner sig af sig selv, naar Baaden begynder at dale ned, og ovenover denne igjen vaier Vimplen med de nationale Farver, flyvende for Vinden.

Det vil let indsees, at denne Maskine ikke vil være saa vanskelig at styre som en Ballon: den

*) Dog under fornødent Hensyn til Tyngden. O A.

har kun en ringe Overflade og yder ikke nogen stor Modstand mod Luften. En forholdsvis ringe Kraft vil være tilstrækkelig til at give den en hurtig fremadskridende Bevægelse, f. Ex. 10 til 15 Mil i Timen. Skal Luftskeibet frem i Retning af Vinden, vil denne forøge dets Hurtighed; gaaer det imod Vinden, da bliver Hastigheden derimod formindsket; men naar der kun ikke blæser en meget heftig Orkan, vil det dog kunne skride frem endog saa i denne Retning.

Forsaa vidt er Tanken altsaa rigtig og Theorien uimodsigelig correct; thi naar Vingerne kun ere tilstrækkelig store og de snurres rundt med den fornødne Hastighed, vil Ingen kunne negte, at det hele Apparat maa stige op i Luften og holde sig svævende der. Der er vel hertil anført nogle Bemærkninger. Vingerne, siger man, som snurre rundt med en saa overordenlig Hastighed, ville blive grebne af en betydelig Centrifugalbestræbelse, hvorved de udsættes for at løsrive sig fra Axlen og blive slyngede bort fra Skibet; men hertil svarer Opfinderen, at, naar Skruer Axlerne kun gjøres tilstrækkelig store, behøve Omdreiningerne ikke at være hurtigere end ved en almindelig Maskine. Desuden beroer Vingerens Styrke paa deres Form og Beskaffenhed. Høiere oppe i Atmosfæren, siger man fremdeles, er Luften tyndere og yder imod Vingerens Overflade en Modstand, som kun er en Trediedel eller en Fjerdedel af den, der frembringes i Luftlagene nærmere ved Jorden, saa at der udfordres en langt større Kraft for at holde Baaden svævende; men dette gjør ikke Noget til Sa-

gen, da Luftskeibet ikke er beregnet til Seilads i de høiere Regioner; det skal kun seile mellem Jorden og Skyerne (inter utrumque volat), netop høit nok for at gaae fri af Træerne, Husene, Taarnene og Bjergene, og falder dets Vei langs med en Flod, da følger det langs ad Dalen, denne af Naturen selv udgravede Hulvei. Det maa indrømmes, at disse Indvendinger ere af underordnet Betydning; det er ikke heri, at Vanskeligheden ligger. Nei, denne har alene sin Rod i Bevægelseskraften, som jo rigtignok er den, der skal give Maskinen Liv.

I vor moderne Industri vilde det være et Fremskridt af uberegnelig Betydning, om man kunde blive istand til at samle paa et bekvemt Sted de Kræfter, som Naturen i saa rigeligt Maal har stillet til Menneskets Raadighed. Hvilket Gode vilde det ikke være, om man om Dagen kunde opsamle Lys til Brug om Natten, eller om Sommeren opsamle og henstuve Varme, ligesom man gemmer Sommerens Korn til Vinterens Brug, om man kunde oplægge noget af Tordenskyernes overflødige Elektricitet, for at bruge den efter sin Bequemmelighed, berøve Stormen noget af dens Hæftighed, Vandfaldet noget af dets Kraft, for senere at forbruge de opsamlede Kræfter til Udførelse af Arbeide i Stedet for de complicerede Maskiner, vi i denue Hensigt have indført! Lys, Varme, Kraft og Elektricitet maae vi, naar vi ville drage os disse Naturkræfter til Nytte, bruge i det Øieblik og paa det Sted, hvor de leveres os, og skulle vi til andre Tider og Steder behøve dem, da maae vi fremkalde dem ved Hjælp af vort Arbeide. Dog vil det ikke

har kjøbt en større Eiendom i Thy, atter meldt sig til Tjeneste ved Armeen.

— J. L. Runeberg er bedret saa vidt, at han kan sidde oppe, men Taleevnen er vedvarende ringe.

Rigsdagen.

Folkethingets Gaarsmøde. Valg af 3 Medlemmer til et Udvalg angaaende Udkast til Lov om Pension for forhenværende Inspecteur ved Straffeanstalten i Viborg, Rosenfalk. Ved første Valg blev kun valgte 2, Tscherning (54 af 58) og R. Jensen (32). Derefter havde Bendsen 27, Schytte 22 og J. A. Hansen 11. Ved Omvalg valgtes derpaa Bendsen (46 St. af 59).

Valg af 3 Medlemmer til et Udvalg angaaende Udkast til Lov om Tillægspension for Elin Thorstensen, Enke efter Landphysicus paa Island Th. Valgte blev ved første Valg kun 2, Tscherning (46 af 60 St.), Bendsen (38). Derefter havde R. Jensen 21, J. A. Hansen 18, Winther 14 og Fischer 13. Ved Omvalg valgtes J. A. Hansen (34 af 62). Derefter havde Winther 14 og R. Jensen 13.

2den Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Loven af 2den Mai 1855 om Forandring i Skoletvangen. P. Olsen motiverer det af ham stillede Ændringsforslag til § 1, der gaaer ud paa, at af de Børn, der ikke søge den offentlige Skole, og som ifølge Lov af 2den Mai 1855 møde i Districtets Skole for at prøves ved Examen, skulle de, der ikke ønskes opdragne i Folkekirkens Lære, være aldeles fritagne for at overhøres i Religionskundskaber, Bibelhistorie derunder indbefattet. Han har derunder stillet 7 mindre Forslag. L. C. Larsen har til Olsens Ændringsforslag stillet det Underændringsforslag, at der i Stedet for «De Børn» i Begyndelsen kommer til at staae «De til Folkekirken hørende Børn.» — R. Jensen takker P. Olsen i Religionsfrihedens Navn paa Grund af det af denne stillede Ændringsforslag og udtaler sig derpaa vidtløftigere mod L. C. Larsen. — Undervisningsministeren bemærker, at Lovens Indhold er blevet væsentlig forandret ved Olsens Ændringsforslag. Før angik Forslaget kun Friskolerne, men nu vil det komme til at berøre Forhold, der skulle ordnes ved en Dissenterlov. Han maa derfor anbefale det af L. C. Larsen stillede Underændringsforslag. Efter nogle Bemærkninger af R. Jensen, P. Olsen og Ministeren skredes der til Afstemning. — L. C. Larsens Underændringsforslag vedtoges med 52 St. mod 2. P. Olsens Ændringsforslag ændret ved L. C. Larsens Forslag vedtoges enst. med 58 St. Lovens Overgang til 3die Behandling vedtoges enst. med 55 St.

1ste Behandling af Forslag til Lov om Nedlæggelsen af Metropolitanskolen. C. V. Rimestad minder om, at et lignende Forslag blev indbragt i Thinget i forrige Samling, og at der blev nedsat et Udvalg desangaaende. Siden 1857 har Metropolitanskolen havt en Underbalance af 13,000 Rdl. om Aaret, og medens en Discipel i

Udgift? Ja, man har sagt, at denne Skole var en Normalskole. Men behøver man en Normalskole for den humanistiske Undervisning, der er saa gammel, behøvede man rigtignok først og fremmest en Normalskole for den realistiske Undervisning, der endnu er saa ny og famlende. Man har ogsaa sagt, at mange ubemidlede Børn her i Byen have i den faaet fri Undervisning, men det er kun undtagelsesvis, da Skolen i det Hele taget kan kaldes en Skole for Embedsmænds Børn. Naar Ankjær forrige Aar udtalte, at, naar man nedlagde Metropolitanskolen, man da ogsaa burde nedlægge de øvrige lærde Skoler i Landet, saa er der den store Forskjel, at der her i Byen findes flere dygtige private lærde Skoler, men at der omkring i Landet kun findes een lærd Skole høiest i hvert Amt. Vilde man nu nedlægge Provindsskolerne, vilde jo hele den lærde Undervisning dø hen, men her i Byen vil den blomstre lige saa godt som nu. — Klein kan paa ingen Maade billige Forslaget. Metropolitanskolen ansees med Rette for at være en af Landets bedste Skoler. Der har i de senere Aar været en stærk Søgning, saa stærk, at der har meldt sig 3 à 4 Gange saa mange Disciple, som der kunde optages. Hvorfor skal man da nu gribe dræbende ind i et Liv, der er saa frodigt? Beviset herfor paaligger Forslagsstillerne. Forevrigt troer han ikke, at Forslaget er fremkommet af Had til «det lærde Væveri», som man jo siger (Tscherning: Hør!). Med Hensyn til Tilskuddet, da er det ikke større end det, man giver til de andre lærde Skoler. Rimestads Argumentation angaaende de mange Disciple, der kunne undervises for de Penge, der kunne spares, kan han aldeles ikke forstaae. Vedtager man dette Forslag, gaae c. 70 Disciple glip af den frie Undervisning, de nu have. Endelig tildeler han Stats-skolerne en overordenlig Ros i Sammenligning med de private paa Grund af de bedre Lærekræfter og den bedre Control. — C. V. Rimestad: Naar Klein har talt om den store Søgning, er det virkelig intet Under, thi naar et Barn har været et Aar i Skolen, kan det faae Moderation i Betalingen, har det været der i 2 Aar, kan det faae fri Skolegang, og senere kan det faae Penge til i Form af Stipendier. Han (Rimestad) nærer virkelig intet Had til Metropolitanskolen, som Klein syntes at forudsætte. Hvorfor skulde han vel hade den? Nei, han vil kun have den nedlagt paa Grund af det store Pengetab. Naar man taler om Controlen, maa han bemærke, at den bedste Control er Concurrence og ikke Statens Tilsyn. Man kan ligesaa godt faae gode Lærere ved private Skoler som ved de offentlige, og det er ikke Tilfældet, at de private Skolebestyrere betale daarligere end Statsskolerne. Nei, Sagen er den, at de private Skoler betale dygtige Lærere godt, men at Staten lønner de dygtige og udygtige Lærere lige godt (Tscherning: Hør!). — Klein og C. V. Rimestad vixle et Par stærke personlige Bemærkninger. — Undervisningsministeren kan ikke see bort fra det almindelige Princip, som berøres ved Forslaget om denne ene Skoles Nedlæggelse. Naar man siger, at denne Skole skal nedlægges, fordi der nu her i Byen er private Skoler, saa stempler man med det Samme de øvrige Stats-

vendt sig imod denne ene Skole? Det er særdeles heldigt, at der er en Skole, der staaer høit over alle Fluctuationer af Tidsaad og Forældres Krav, der hjemsege de private Skoler. Metropolitanskolens Undervisning har altid baaret Præg af Sikkerhed og Grundighed under forskjellige Tidsomstændigheder. Hvorfor skulde Hovedstaden miste sin Normalskole, naar den staaer høit over alle andre Skoler. Den er et Mønster og skal være det for de øvrige Skoler. Derfor seer han ingen Grund til alene af økonomiske Hensyn at nedlægge Skolen. — Tscherning beklager, at Ministeren tager sig det saa let med Hensyn til det økonomiske. Det er godt, at vi veed det, saa kunne vi passe bedre paa ved de forskjellige Poster paa hans Bydget. Naar en Mand ikke kan betale sine Væxler, gaaer han fallit, og kan en Skole ikke bestaae, saa skal den nedlægges. Naar Ministeren sagde, at det at nedlægge denne Skole, kun var en Begyndelse til at nedlægge de andre, saa er det vel hans (Tschernings) Mening, men ingenlunde flere af de andre Forslagsstilleres. De have tvertimod ment, at man vilde bøde paa deres Underbalance og skaffe dem et længere Liv, ved at nedlægge Metropolitanskolen. Iøvrigt har Ministeren mere opfattet de lærde Skoler som Forsørgelsesanstalter for Lærere, end Anstalter, hvor Børn kunde faae en nyttig Undervisning. Hvis Ministeren vil have en Normalskole, da har han jo Midler til at faae en saadan i Sorø. — C. V. Rimestad: Naar Ministeren klager over, at det at nedlægge Metropolitanskolen, er at begynde et Stormløb imod de lærde Skoler, da vil han erindre Ministeren om, at det er Regeringen selv, der har begyndt med at nedlægge lærde Skoler. Desuden vil han minde Ministeren om, at dengang de lærde Skoler skulde have en ny Undervisningsplan, tog man Schemaet for Undervisningen fra de private Skoler i Kjøbenhavn. — Udkastet gik derpaa over til 2den Behdl. med 50 St. mod 4 (C. M. Jespersen, Bille, Fenger og Brun). — Mødet hævet Kl. 4½.

■ Forbindelse med vor tidligere Anmodning om Tilsending af Linned og Charpi til de Saa- redes og Syges Pleie, tillade vi os at opfordre vore Medborgere til at yde Bidrag af Krolbaar eller Penge til disse, da vi udtrykkelig ere anmodede om at tilveiebringe Rullepuder, hvortil i Sædeleshed haves Trang.

Fru David, Fru Henriksen,
Dronningenstveg. 7. Vimmelsk. 43, 2. Sal.

Fru Larsen, Fru Moltke,
Nørregade 21. Fiolstræde 28.

Fortegnelse over Saarede,

der indkom i Dragonhospitalet i Slesvig d. 3die Febr.

6te Drag.-Reg., 2den Esk., Nr. 55, Navn? Skud gennem begge Kinder, Brud af Overkjæben.

11te Inf.-Reg.: 3die Comp., Menig Nielsen, Skudsaaer i Underlivet, haardt; 5te Comp., 514, Menig Christensen, Skudsaaer gennem venstre Laar; 5te Comp., 38, Menig Helm, Tab af 2 Fingre paa venstre Haand; 1ste Comp., 157, Menig Andersen,

saaer gennem høire Laar; 5te Comp., 10, Menig Sørensen, Skudsaaer i Hoften; 5te Comp., 60, Menig Petersen, Streifskud; 5te Comp., 2, Sergeant Wassmann, Skudsaaer i Læggen, let.

9de Inf.-Reg.: 2det Comp., 469, Menig Jensen, Skudsaaer gennem venstre Arm; 2det Comp., 410, Menig Jensen, Tab af yderste Led af venstre Pegefingre; 4de Comp., 308, Menig Thomsen, Skudsaaer i høire Haand; 1ste Comp., 54, Menig Jacobsen, Skudsaaer i venstre Arm, let; 6te Comp., 470, Menig Poulsen, Streifskud i venstre Skulder; 2det Comp., 8, Corporal Justesen, Streifskud af høire Ben; 2det Comp., 268, Undercorporal Lausen, Streifskud i Tindingen; 2det Comp., 369, Menig Nielsen, Skudsaaer igennem høire Laar; 2det Comp., 177, Menig Hansen, Skudsaaer i Hovedet, let; 6te Comp., 357, Menig Madsen, Skudsaaer i venstre Arm; 8de Comp., 71, Menig Nielsen, Skudsaaer i høire Fod; 2det Comp., 397, Menig Justesen, Skudsaaer i høire Haand; 6te Comp., 434, Menig Nielsen, Contusio abdomin. ved Granatstykker.

1ste Inf.-Reg.: 4de Comp., Nr. 473, Menig Jacobsen, Streifskud i høire Ben; 3die Comp., 480, Menig Jacobsen, Skudsaaer igennem høire Haand; 3die Comp., 64, Undercorporal Jørgensen, Skudsaaer i venstre Bryst; 4de Comp., 49, Menig Jensen, Skudsaaer igennem høire Laar.

20de Inf.-Reg.: 5te Comp., Nr. 343, Menig Lausen, Skudsaaer igennem venstre Laar; 2det Comp., 15, Menig Bogholdt, Skudsaaer i Underlivet (let) og i høire Arm; 2det Comp., 354, Menig Christensen, Skudsaaer igennem venstre Fod; 5te Comp., 63, Menig Poulsen, Skudsaaer igennem høire Fod; 5te Comp., 388, Menig Jensen, Skudsaaer i høire Skulder; 5te Comp., 203, Menig Kock, Bajonetstik i Foden (Vaade); 5te Comp., 121, Menig Tullsen, Skudsaaer i venstre Knæhas.

21de Inf.-Reg.: 5te Comp., Nr. 134, Menig Møller, Skudsaaer igennem venstre Ben; 4de Comp., 184, Menig Ingwersen, Skudsaaer i høire Arm, haardt saaret; 4de Comp., 345, Menig Fønø, Skudsaaer i Laaret; 1ste Comp., 140, Undercorporal Carstensen, Skudsaaer i venstre Arm; 1ste Comp., 250, Undercorporal Berthelsen, Skudsaaer gennem høire Læg, let; 3die Comp., 248, do. Nissen, Saar i Foden, let; 1ste Comp., 530, do. Høeck, Skudsaaer i venstre Arm; 1ste Comp., 180, do. Mortensen, Streifsaar paa høire Knæ, let.

10de Inf.-Reg.: 5te Comp., Nr. (?), do. Andersen, Skudsaaer i venstre Ben (Brud?).

21de Inf.-Reg.: 2det Comp., 594, do. Petersen, Skudsaaer i høire Laar; 2det Comp., 306, do. Simonsen, do. gennem høire Ben.

4de Drag.-Reg.: 3die Eskadron, Nr. 98, Dragon Hansen, Skudsaaer i Overarmen med Brud.

Krigsfanger.

K. K. østerr. Feltjægerbat., Nr. 9, 3die Comp., Menig Johan Jänisch, Skudsaaer i venstre Haand; 34te Inf.-Reg. König Wilhelm v. Preussen, 2den Batt., 11te Comp., Cadetcorporal Heinrich Dotzdur, Skudsaaer i høire Laars øverste Trediedel (med Brud).

Efter Overlæge Hahns Opgivelse d. 4de Febr.

Handels- og Skibs-Efterretninger.

dens Navn paa Grund af det at den mest smukke Ændringsforslag og udtaler sig derpaa vidtløftigere mod L. C. Larsen. — Undervisningsministeren bemærker, at Lovens Indhold er blevet væsentlig forandret ved Olsens Ændringsforslag. Før angik Forslaget kun Friskolerne, men nu vil det komme til at berøre Forhold, der skulle ordnes ved en Dissenterlov. Han maa derfor anbefale det af L. C. Larsen stillede Underændringsforslag. Efter nogle Bemærkninger af R. Jensen, P. Olsen og Ministeren skredes der til Afstemning. — L. C. Larsens Underændringsforslag vedtoges med 52 St. mod 2. P. Olsens Ændringsforslag ændret ved L. C. Larsens Forslag vedtoges enst. med 58 St. Lovens Overgang til 3die Behandling vedtoges enst. med 55 St.

1ste Behandling af Forslag til Lov om Nedlæggelsen af Metropolitanskolen. C. V. Rimestad minder om, at et lignende Forslag blev indbragt i Thinget i forrige Samling, og at det blev nedsat et Udvalg desangaaende. Siden 1857 har Metropolitanskolen haft en Underbalance af 13,000 Rdl. om Aaret, og medens en Discipel i andre Skoler koster 58 Rdl. om Aaret, koster en Discipel i Metropolitanskolen 104 Rdl. i samme Tid. Anvendte man nu disse Penge i lignende Øiemed, vilde man kunne skaffe over 200 Disciple den samme Undervisning, som Metropolitanskolen giver. Det er indlysende, at Pengene, statistisk talt, udgives paa en daarlig Maade. Hvilke Goder giver nu Metropolitanskolen til Gjengjæld for denne store

betalingen, naar det været der i 2 Aar, kån det faae fri Skolegang, og senere kan det faae Penge til i Form af Stipendier. Han (Rimestad) nærer virkelig intet Had til Metropolitanskolen, som Klein syntes at forudsætte. Hvorfor skulde han vel hade den? Nei, han vil kun have den nedlagt paa Grund af det store Pengetab. Naar man taler om Controlen, maa han bemærke, at den bedste Control er Concurrencen og ikke Statens Tilsyn. Man kan ligesaa godt faae gode Lærere ved private Skoler som ved de offentlige, og det er ikke Tilfældet, at de private Skolebestyrere betale daarligere end Statsskolerne. Nei, Sagen er den, at de private Skoler betale dygtige Lærere godt, men at Staten lønner de dygtige og udygtige Lærere lige godt (Tscherning: Hør!). — Klein og C. V. Rimestad vexle et Par stærke personlige Bemærkninger. — Undervisningsministeren kan ikke see bort fra det almindelige Princip, som berøres ved Forslaget om denne ene Skoles Nedlæggelse. Naar man siger, at denne Skole skal nedlægges, fordi der nu her i Byen er private Skoler, saa stempler man med det samme de øvrige Statskoler som provisoriske, der kun skulde bestaae, til den private Industri kan tage Skolevæsenet i sin Haand (Tscherning og Rimestad: Ja, hør). De private Skoler skyldes for Størstedelen de offentlige Skoler hvad de ere. Man vilde ingen dygtige Lærekræfter faae, naar de Mænd, der agte at offre sig til Lærervirksomheden, ingen sikker Forsørgelse fik paa deres gamle Dage. Hvorfor har man da

Forbindelse med vor tidligere Anmodning om Tilsending af Linned og Charpi til de Saarede og Syges Pleie, tillade vi os at opfordre vore Medborgere til at yde Bidrag af Krølhaar eller Penge til disse, da vi udtrykkelig ere anmodede om at tilveiebringe Rullepuder, hvortil i Særdeleshed høves Trang.

Fru David, Fru Henriksen,
Dronningstveg. 7. Vimmelsk. 43, 2. Sal.
Fru Larsen, Fru Moltke,
Nørregade 21. Fiolstræde 28.

Fortegnelse over Saarede,
der indkom i Dragonskibet i Slesvig d. 3die Febr.

6te Drag.-Reg., 2den Esk., Nr. 55, Navn?
Skud gennem begge Kinder, Brud af Overkjæben.

11te Inf.-Reg.: 3die Comp., Menig Nielsen,
Skudsaa i Underlivet, haardt; 5te Comp., 514, Menig
Christensen, Skudsaaar gennem venstre Laar; 5te
Comp., 38, Menig Helm, Tab af 2 Fingre paa
venstre Haand; 1ste Comp., 157, Menig Andersen,
Skudsaaar i høire Skulder, haardt; 3die Comp.,
419, Menig Petersen, Skudsaaar gennem høire Laar;
1ste Comp., 533, Commandersergeant Gürtler, Skud-
saar i høire Hod; 3die Comp., 6, Corporal Sten-
dahl, Skudsaaar i høire Skulder; 3die Comp., 525,
Menig Olsen, Skudsaaar gennem høire Laar; 3die
Comp., Nr. ?, Menig Eriksen, Skudsaaar i venstre
Haand; 5te Comp., 504, Menig Rasmussen, Skud-

Undercorporal Bertelsen, Skudsaaar gennem høire
Læg, let; 3die Comp., 248, do. Nissen, Saar i
Foden, let; 1ste Comp., 530, do. Høeck, Skudsaaar
i venstre Arm; 1ste Comp., 180, do. Mortensen,
Streifsaar paa høire Knæ, let.

10de Inf.-Reg.: 5te Comp., Nr. (?), do. An-
dersen, Skudsaaar i venstre Ben (Brud?).

21de Inf.-Reg.: 2det Comp., 594, do. Peter-
sen, Skudsaaar i høire Laar; 2det Comp., 306, do.
Simonsen, do. gennem høire Ben.

4de Drag.-Reg.: 3die Eskadron, Nr. 98, Dra-
gon Hansen, Skudsaaar i Overarmen med Brud.

Krigsfanger.

K. K. østerr. Feltjægerbat., Nr. 9, 3die Comp.,
Menig Johan Jänisch, Skudsaaar i venstre Haand;
34te Inf.-Reg. König Wilhelm v. Preussen, 2den
Batl., 11te Comp., Cadetcorporal Heinrich Dotzdur,
Skudsaaar i høire Laars øverste Trediedel (med
Brud).

Efter Overlæge Hahns Opgivelse d. 4de Febr,

Handels-og Skibs-Efterretninger.

— Det ved Licitationen i Marineministeriet
den 8de ds. antagne Bud paa saltet Flesk i en-
gelsk Pakning var 32 Rdl. 32 Sk. pr. Foustage
à 11½ Lpd.

Kjøbenhavn's Børs den 9. Februar.

Fonds i det Hele lidt mattere end Igaar, hvor-
imod Nationalbankens og især Privatbankens Actier vare

være ganske correct at sige, at man slet ikke er istand til at opsamle Bevægelsekraft, thi Loddets Vægt i et Uhr, Spændfjederen i en Spilledaase eller et Lommeuhr ere Organer, i hvilke der ved nogle Øieblikkes Arbeide opsamles en Kraft, som senere forbruges i et længere Tidsforløb. Men det, som kan udrettes i det Smaa, kan uheldigvis ikke udføres i det Store. En Spændfjeder vil have Kraft nok til at bevæge et Uhrværk, men til at dreie et Møllehjul strækker den ikke til. Vi have ikke Lov til at forudsætte, at man, fordi et lille Stykke Legetøj kan hæves et Stykke op i Luften ved et Par Skruevingers Omdreining, vil kunne udføre det samme med et Luftskeib; thi dette sidste kan ikke føre et Magazin af Kraft med sig, som er tilstrækkelig stort, det maa bestandig forsynes med ny Kraft, og Bevægelsesmaskinen maa være indesluttet i Skibet. At Hr. de Ponton d'Amécourt ikke i denne Henseende har gjort sig nogen Illusion, kan man vel tænke; han har stillet Problemet for sig i hele dets Vanskelighed. Han har søgt at udvinde en meget let Bevægelsesmaskine: men han har sikkerlig dog ikke forestillet sig, i hvor høi en Grad det vil være nødvendigt at formindske Dampmaskinens Vægt, for at den kan blive til Nytte for Opgavens Løsning.

Jeg er ikke uden Frygt for, at min Fremstilling her, uagtet al min Bestræbelse for at trænge den sammen, vil komme til at anlæge en noget matematisk Karakter. Dog vil det være nødvendigt at opstille et lille Regnestykke, da Spørgsmaalet ellers ikke vil kunne gjøres tilstrækkelig

tydligt. Et fast Legeme falder, paa Grund af dets Tyngde eller Jordens Tiltrækning, med en Hastighed af omtrent 15 Fod i det første Secund, det overlades til sig selv. Paa den anden Side vil den Kraftmængde, som vi betegne ved en Hests Kraft, i et Secund hæve en Vægt af 150 Pund 3 Fod op, eller, hvad der er det samme, en Vægt af 30 Pund 15 Fod opad. Naar en Dampmaskine paa en Hests Kraft skulde kunne holde sig svævende i Luften, maatte den selvfølgelig ikke veie mere end 30 Pund; og da de Dampmaskiner, vi nu for Tiden anvende, have en Vægt af 1000 til 1200 Pund for hver Hests Kraft, maatte denne Vægt altsaa formindskes til omtrent en Fyrretyvededel. Endvidere maa det erindres, at Luftskeibet ikke alene skal kunne holde sig svævende, men ogsaa stige op i Atmosfæren, idet det fører sin Maskine, Baaden og alle de øvrige Dele med sig, samt at der tillige behøves en vis Kraft til Omdreiningen af den horizontale Drivskrue. Det vil ikke være overdrevent at paastaae, at vor Tids Dampmaskine ikke vil egne sig til Anbringelse i Luftskeibet, før den har tabt 99 pCt. af sin Vægt.

Man vil indvende imod os, at Ingenieurerne hidtil kun have bekymret sig lidet om at gjøre Dampmaskinerne lette; men et Locomotiv er tungt, fordi man vil, at Hjulene skulle finde en stærk Frictionstionsmodstand imod Skinnerne, og Dampmaskinen i Fabrikerne er tung, fordi dens Fabrikant, som sælger den efter Vægt, vil tjene saa meget mere paa den. Paastanden holder desuden ikke Stik for Skibsdampmaskinens Vedkommende,

for denne har det steds været anseet som en Fordel, at den var saa let som muligt. Der tilføies, at man til Bygningen af Luftskeibet og dets Maskine vil kunne benytte Aluminium, som er det letteste af alle Metaller, og at man ved særegne Midler er istand til at forege Hedeledernes Areal og vil kunne construere Dampskjedlerne paa en simplere Maade. Alt dette er vel muligt, man vil maaskee kunne reducere Maskinens Vægt meget betydeligt ved disse Midler, det vilde i det mindste ingenlunde overraske os; men vil en Reduction af 99 pCt. nogensinde kunne tænkes mulig? Andre, som forkaste saavel Dampmaskinen som Hr. Lenoirs Gasmaskine, der ligeledes er for tung, vende Opmærksomheden til den elektro-magnetiske Maskine, der langtfra endnu har naaet nogen Fuldkommenhed, til sammenpresset Luft, til Kulsyre, ja maaskee endogsaa til exploderende Stoffer, saasom Kanonkrudt. Uheldigvis ere disse Bevægelseskræfter enten altfor svage eller altfor farlige. Førend vi vove noget Forsøg paa at anvende dem paa Luftskeibet, maae vi have forsøgt, om de til lignende Formaaals Opnaaelse kunne bringes til Anvendelse paa Jorden.

Det følger af det her Fremsatte, at Luftseiladsen ikke endnu for Øieblikket er interesseret i de Experimentier med Skruens Anvendelse, som foretages med saa megen Opsigt. Opfinderne vilde forskafe sig en Damp- eller Gas-Maskine — lige meget hvilken — der arbeidede som en Hest, og som man kunde bære under Armen, ligesom et Stykke Værktøj. I Stedet for at blive Luftskeippere

bleve de til Mechanikere. Sete fra denne Side ere deres Bestræbelser af væsentlig Interesse og fortjene Opmuntring; der kan komme noget Nyttigt ud af dem; men have vi Uret, naar vi paastaae, at de aldrig ville naae det Maal, de foresætte sig, paa Industriens nærværende Standpunkt? Det gjælder jo her ikke alene om en simpel Forbedring; der udfordres en ny Opdagelse, et nyt System, for at man kan gjøre Skruen anvendelig til Luftseilads, og denne Opdagelse vil faae saa vigtige og frugtbare Følger, at Luftseiladsen uimodsigelig vil blive et af dens mindst vigtige Resultater.

Man vil dog ikke standse endnu med sine Experimentier, skjønt de sidste store Forsøg*), som have været gjorte i Luftseiladsen, have faaet en bedrøvelig Ende. Et eneste sikkert Resultat fremgaaer af disse, og det er, at vore nuværende Luftballoner ikke egne sig til Transportmidler. Efter have gjort det mest Mulige ud af Luftballonerne, som neppe ville kunne tildeles nogen betydningsfuld Forbedring efter det nu brugelige System, har den bekjendte Leder af de sidste store Opstigninger kun ved sine Experimentier villet samle saa stor en Sum, at han sattes istand til at bygge et rigtigt Luftseilad efter den nye Form. Han lod bygge en kæmpemæssig Ballon, der efter hans Forsikkring vilde blive den sidste Luftballon, og i det mindste blev den største af alle hidtil byggede. Dette Chyre af en Luftmaskine har et Volumen paa mere end

*) Nemiig Nadars Opstigninger med Ballonen "Kæmpen". O. A.

høiere end igaar. Vexelcourserne uforandrede, Disconto paa Hamborg Vexler $\frac{1}{2}$ pCt. høiere end forrige Post.

Hamborg k. S. 200 $\frac{1}{2}$.
London 3 M. 8 Rdl. 67 Sk.
K. S. 8 — 82 —
Disconto af Hamb. Banko $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$.
do. af Rigsmønt Vexler $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$.
do. af do. i Privatbanken $\frac{1}{2}$ — $\frac{1}{2}$.

Obligationer:	Gjort til.	Køb.	Salg.	Rdl.
Norske Specieedd. pr. 100 Sp.	197	196 $\frac{1}{2}$	197	Rdl.
Svenske Sedl. pr. Rdl. Rigsg.	—	—	47 $\frac{1}{2}$	Rsk.
4 pCt. kgl. Oblig. (excl. R.)	—	—	88 $\frac{1}{2}$	Rdl.
4 pCt. dito paa Sterl., smaa	—	—	—	L. 9 Rd.
4 pCt. dito dito store . . .	—	—	—	—
4 pCt. dansk-vestind. Oblig.	—	—	—	Rdl.
Staden Kbhvns Laan	—	—	90 $\frac{1}{2}$	—
Creditk. f. Huseiere ops. . . .	—	—	96	—
Do. do. uopsigelige	—	—	89	—
$\frac{1}{2}$ pCt. kgl. gar. Jernb. Pr.-Obl.	—	—	87 $\frac{1}{2}$	—
Østifternes Creditforen.-Oblig.	—	—	88	—
Fyens do.	—	—	88 $\frac{1}{2}$	—
Jydske do. for Landeind. . . .	—	—	—	—
Jydske do. f. Kjøbstadeindnd.	—	—	68 $\frac{1}{2}$	—
Jydske Hypothek-Foren.-Obl.	—	—	—	—
$\frac{1}{2}$ pCt. vest- og sønderj. dito	—	—	—	—
3 pCt. d.-eng. Obl. (exc. R.) smaa	—	—	79	L. 9 Rd.
Do. do. do. store	—	—	—	—
$\frac{1}{2}$ pCt. norske Hypoth.-Bank.	93	93 $\frac{1}{2}$	93	Rdl.
Nationalbank-Actier	135 $\frac{1}{2}$	135 $\frac{1}{2}$	135 $\frac{1}{2}$	—
Privatbankactier	118	119 $\frac{1}{2}$	119 $\frac{1}{2}$	—
Privatlaanebank-Actier	—	—	96 $\frac{1}{2}$	—
4 pCt. gar. sjæll. J.-Act. (ex. R.)	—	—	88 $\frac{1}{2}$	L. 9 Rd.

H. P. Hansen, jun.,
Heibroplads Nr. 6.

Skandinaviske Bekjendtgjørelser.

Ifølge en Overenskomst mellem **•Aftonbladet•** i Stockholm, **•Dagbladet•** i Christiania, **•Handels- och Sjöfarts-Tidningen•** i Göteborg og **•Fædrelandet•** i Kjøbenhavn kunne Bekjendtgjørelser, som indrykkes i **•Fædrelandet•**, ogsaa blive indførte i 1, 2 eller alle 3 andre Blade, mod en Betaling af 5 Sk. pr. Pettitlinie eller dens Plads i hvert Blad.

Bekjendtgjørelser

Indrykkes mod en Betaling af 5 Skilling for Pettitlinien.

Bekjendtgjørelse.

Det bringes herved efter Ordre til almindelig Kundskab, at Postdampskibsfarten paa Aarhus atter vil tage sin Begyndelse med et Dampskibs Afgang fra Korsør Torsdagen den 11te d. M. Andet Postsecretariat, den 9de Februar 1864. [9868] Lund.

Naturhistorisk Forening.

Videnskabeligt Møde Onsdag den 10de Februar Kl. 6. (Om Argulus Solminei Krøyer fra Brasilien m. m.; Udsigt over Echinidernes Systematik og geologiske Historie.)

Industriforeningen.

Foredrag imorgen Aften Kl. 8 $\frac{1}{2}$. [9867]

Generalstabens

og de øvrige eksisterende kort

over

Sønderjylland

findes i min bog-, papir- og musikhandel.

Kristian Vissing,

(9858-3) Gothersgade Nr. 2 (skand. hotel).

Kittendorff & Aagaard, B. Olsen.

Fotografisk Anstalt. St. Kjøbmagergade 15. [9475-111]

Det franske Farve- og Vadskerl,

som i c. 30 Aar har været paa Amagerstov Nr. 17, er nu i Store Kongensgade Nr. 46. [8451-103]

Postholder og Vognmand

Peter Andersen, [52911]

1111 Kongensgade Nr. 89,

modtager Bestilling paa og udfører al Slags Kjørsel.

Brødr. Cloetta anbefale deres velassorterede Chocokolade-Udsalg af eget Dampfabrik, Østergade 62. (9048-166)

Kirsebær - Cognac (Cherry-Cordial)

af udmærket Qvalitet erholdes fortil og til Udførsel hos **H. C. Foyersenhous** Vinhandel, Østergade 14. [4741-2297]

Civil-Ingenieur P. A. Freund,

Entrepreneur for Jernbane-, Havne- og Opmuddrings-Arbejder, Bro - Arbejder, osv. boer i Middelfart. [9652-43]

I. T. Golbergers galvanoelectriske Rheumatismus Kjøder erholdes til de fastsatte Fabrikspriser alene hos Isenkrammer **Peter Eegholm**, Hjørnet af Østergade og Heibroplads. [3564]

Gyldendalske Boghandling, Klareboerne 8. — Handel med Indenlandsk og fremmed Litteratur. — Papirhandel. [5100]

Det tyske Livsforsikrings-Selskab i Lübeck.

Andragender modtages, Planer udleveres etc. hos **J. H. Hedemann**, [5426-331] Frederiksholms Canal Nr. 242, B.

J. Hoffensbergs lithographiske Etablissement, Kronprindsensgade Nr. 6, anbefaler sig med Udførselen af **Visit- & Adresskort, Autographier, Regningsblanketter &c. &c.** [5307-336]

Ibsenske Bladabonnement, Nørregade Nr. 24, 1ste Sal i Mellebygningen. [62117]

Store, smukke, mørkerøde **Messina-Appelsiner** faaes til 3 Mk. pr. Dousin hos **Chr. L. Lange**, Gammelstov 4. [9864-2]

Messing Selvkogere

i 5 Størrelser af fortrinlig Godhed, til muligt billige Priser, faaes bestandig hos

E. F. Løser, [5109-358] Compagnistræde 56 (ligef. Badstuestræde).

Fritz Meyer, Hofblikkenslager og Lakerer-Fabrik, Gothersgade Nr. 14, har Udsalg paa Kongens Nytorv Nr. 26 af Lamper efter nyeste Constructioner: Moderateur-, Camphin-, Astral-, Comptoir- og Skib-Lamper; Presenterbakker i moderne Form og Decoration, samt alle Bliklakerede- og Messing-Arbejder. [56220]

Hos **C. Myhre, Bog- og Papirhandler**, Christianshavn, Brogaden Nr. 4, forefindes et betydeligt Udvalg af Kobberstik, Staalstik, Lithographier og Konstblade, baade sorte og colorerede, til de billigste Priser. [53524]

C. Plønges Musik-, Instrument- og Strengemand samt musikalske Leiebibliotek er paa Hjørnet af Kronprindsensgade og Pilestræde Nr. 35 i Stuen. [62121]

Otto Schwartz Boghandel er paa Hjørnet af Pilestræde og Sværtegade. (1920)

Kristian Vissing's bog-, papir- og musikhandel, Gothersgade 3 (Skandinavisk hotel). [77478-76]

Imorgen.

Onsdagen den 10. Februar.

Thorvaldsens Museum Kl. 11—2.
Spirekassen aaben fra Kl. 9—2.
Bikuben aaben fra Kl. 11—3.
Den naturhistoriske Forening. Videnskabeligt Møde Kl. 6.
Industriforeningen. Foredrag. Kl. 8 $\frac{1}{2}$.
Beständig borgerlige Forening Overordenlig Generalforsamling. Kl. 8.
Jernbanetog til Korsør Kl. 7, 12 og 7; til Lyngby Kl. 7 $\frac{1}{2}$, 1, 5 og 11; til Klampenborg Kl. 10 og 3.

Veiret (8—9)

Botanisk Have:	høiest	lavest	middel	Regnmængde
Barometer . . .	27,11,36	27,9,73	27,10,28	0,0222
Thermometer . .	+ 1,2	+ 1,4	+ 0,2	

Subscription paa **•Fædrelandet•** modtages paa Bladets Comptoir, Heibroplads Nr. 21, og paa alle Postcomptoirer.

Færdigt fra Trykkeriet Kl. 7.

6000 Cubik-Metrer, en Høide af 45 og en Omkreds af 90 Metrer, og kan, naar den er udfyldt med Stenkulsgas, bære en Vægt af et Par Tusind Pund. Da **•Kampen•** første Gang steg op fra Marsmarken i Paris, gennemløb den som bekjendt kun et lille Stykke Vei, og steg ned i en Afstand af nogle faa Mile fra Hovedstaden. Men efter den anden Opstigning, den 18de October, tilbagelagde den en af de smukkeste Luftreiser, som nogensinde ere udførte, thi den seilede gennem Luften et Stykke af over 100 Mile, uden at berøre Jorden, og steg ned i Kongeriget Hannover, efter at have passeret flere Riger og flere Toldgrændser. Det var først ved Landstigningen, at Vanskelighederne indtraadte, og det er forhaabenlig nu blevet indlysende for visse Personer, der have været dristige nok til uden Øvelse at paatage sig at styre en Ballon, at Nedstigningen paa Jorden kan medføre de største Farer. Disse store Maskiner ere meget udsatte for at strandre under Anduvningen af en

Stoffer eller en ny Sætning til de mekaniske Love. Med vore nuværende Hjelpekilder vil det være en Illusion at troe, at vi kunne bringe det til at flyve som en Svale eller kun som Fjerkreaturerne i Høsegaarden. Lad os derfor ikke hengive os til disse ufornuftige Ideer. Vilde det ikke paa Aristoteles's Tid have været taabeligt at tale om Opdagelsen af et Fastland paa den anden Side af Atlanterhavet, da de treradaarede Galeier ikke kunde føres over Verdenshavet? For hundrede Aar siden kjendte man ikke andre Dampmaskiner end det klodsede og tunge Pumpeværk, der anvendtes ved Minerne i Cornwallis, og Fremtidsdrømmerne beskæftigede kun deres Tanker med at benytte Dampen til at trække Vogne og Baade med. Da man havde opfundet Watts Condensator, Rørkjedelen, Expansionen og alle de andre Forbedringer ved den nuværende Dampmaskine, gik Drømmen i Opfyldelse, og Maskinen anbragtes uden Vanskelighed til at udføre det forønskede Arbeide. Man kan

opnaae de samme Fordele som en Havn ved Søen. Canalerne og Jernbanerne vilde blive overflødige og kunde overdrage til Agerdyrkingen de Landstrækninger, som de indtage. Naar Skibene (dersom de vedbleve at existere) bleve overfaldne af en heftig Storm, vilde et Luftskib kunne løfte dem op ved Stormasten og bære den ind i en rolig Havn; man kunde til enhver Tid løfte dem over Landtunger og Bjergkjæder, som modsatte sig deres Vei. Krigen vilde kun blive ført fra Høiderne og med et nyt Vaaben, store Bomber, der kastedes ned over Fjendens Armeer og Fæstninger, knuste og ødelagde Alt ved deres tunge Fald; dog er det mere rimeligt, at Krigen ganske vilde ophøre, efterdi alle Grændser bleve udslettede, Folk kunde flyve lige ned i hvilket som helst Land og i nogle faa Timer reise til den modsatte Side af Jorden, saa at snart hele Menneskeslægten vilde udgjøre en eneste Familie. De store Continenters nu saa ubekjendte Indre vilde ophøre at være en lukket Bog for os. Vilde det nu end være overdrevent at tilskrive Luft-

der kun finde deres Tillokkelser i det Vidunderlige. Dernæst vender Mængden sig med Ringeagt bort fra de overdrevne Projecter, lige saa hurtig som den lader sig gribe af dem. Det er vel muligt, at de Mænd, som have stillet sig i Spidsen for de nu gjærende Luftseilads-Bevægelser, vilde opnaae at udføre et eller andet curieust Experiment; men det er udenfor al Tvivl, at de ikke ville opfylde det af dem fremsatte Program. **•L'Aéronaute•** (Luftseileren) er et nyt Blad, der er stiftet som Organ for Luftseiladsens Forsvarere, og paa den forreste Side af dette Blad findes et phantastisk Billede, der forestiller et Luftskib, som seiler frit og dristig om imellem Skyerne. Vi kunne med fuldkommen Sikkerhed paastaae, at dette Tankeexperiment ikke vil blive til Virkelighed ved Hjælp af de Midler, over hvilke Opfinderne nu for Tiden raade, og som de agte at bringe til Anvendelse. Maaskee vilde disse utrættelige Mænd udfinde en eller anden uventet Forbedring, tilveiebringe et eller andet virkelig nyttigt Fremskridt; men herfor

6000 Cubik-Metrer, en Høide af 45 og en Omkreds af 90 Metrer, og kan, naar den er udfyldt med Stenkulsgas, bære en Vægt af et Par Tusind Pund. Da «Kampen» første Gang steg op fra Marsmarken i Paris, gennemløb den som bekjendt kun et lille Stykke Vei, og steg ned i en Afstand af nogle faa Mile fra Hovedstaden. Men efter den anden Opstigning, den 18de October, tilbagelagde den en af de smukkeste Luftreiser, som nogensinde ere udførte, thi den seilede gennem Luften et Stykke af over 100 Mile, uden at berøre Jorden, og steg ned i Kongeriget Hannover, efter at have passeret flere Riger og flere Toldgrændser. Det var først ved Landstigningen, at Vanskelighederne indtraadte, og det er forhaabenlig nu blevet indlysende for visse Personer, der have været dristige nok til uden Øvelse at paatage sig at styre en Ballon, at Nedstigningen paa Jorden kan medføre de største Farer. Disse store Maskiner ere meget udsatte for at strande under Andvningen af en Havn. Det er en Fare mere, for hvilken de dristige Luftskippere udsatte sig, og dertil en af dem, som bedst egne sig til at give Folk Afsmag for at deltage i disse farlige Øvelser.

De talrige Opfindere, som uden at trættes vedblive at studere Luftseiladsens evindelige Opgave, beklage sig jevnlig over, at dette Spørgsmaal bliver henregnet til dem, som Videnskabsmændene og de lærde Instituter behandle med Ringeagt og Ligeegyldighed. De tilbagekalde med en vis Skadefryd i Erindringen den Mistillid, med hvilken Ingenieurerne i sin Tid kastede sig over de Personer, der først foreslog at anvende Dampen til Bevægelse paa Jorden, paa Floderne eller paa Havet. Ere disse Klager begrundede? De Problemer, som Videnskabsmændene lyse i Ban, henhøre til to helt forskjellige Kategorier. De første — hvortil Constructionen af et Perpetuum mobile henregnes — ansees som uløselige paa Grund af, at de stride imod Naturens Love. Det kan ikke nytte noget at grunde over deres Løsning, hverken nu eller nogensinde, thi Umuligheder lade sig ikke overvinde. Hvad den anden Kategori angaaer, da er Umuligheden for deres Løsning kun relativ paa Grund af de Organers Ufuldkommenhed, som ere i vor Magt. Udførelsen afhænger af visse secundaire Spørgsmaals Løsning. Ligesom en General, der beleirer en By, først maa bringe de detacherede Forter til Capitulation, før han kan indtage Hovedfæstningen, saaledes maa ogsaa den Ingenieur, der vil opnaae at kunne styre et Skib igjennem Luften, først stille sine Forskningers endelige Maal langt i Baggrunden og stræbe efter at bortrydde de nærmere liggende Skranker, som modsætte sig hans Vei, det vil sige, han maa begynde med at tilveiebringe en fuldkomment lufttæt Ballon, skabe en Maskine af uhørt Lethed, ja vel endogsaa føie et nyt og simpelt Legeme til Listen over de chemiske

Stoffer eller en ny Sætning til de mechaniske Love. Med vore nuværende Hjelpekilder vil det være en Illusion at troe, at vi kunne bringe det til at flyve som en Svale eller kun som Fjerkreaturerne i Høsegaarden. Lad os derfor ikke hengive os til disse ufornuftige Ideer. Vilde det ikke paa Aristoteles's Tid have været taabeligt at tale om Opdagelsen af et Fastland paa den anden Side af Atlanterhavet, da de treradaarede Galeier ikke kunde føres over Verdenshavet? For hundrede Aar siden kjendte man ikke andre Dampmaskiner end det klodsede og tunge Pumpeværk, der anvendtes ved Minerne i Cornwallis, og Fremtidsdrømmerne beskæftigede kun deres Tanker med at benytte Dampen til at trække Vogne og Baade med. Da man havde opfundet Watts Condensator, Rørkjedelen, Expansionen og alle de andre Forbedringer ved den nuværende Dampmaskine, gik Drømmen i Opfyldelse, og Maskinen anbragtes uden Vanskelighed til at udrette det forønskede Arbeide. Man kan derfor spørge sig selv, hvortil alle disse nye Dædalus-Bestræbelser skulle nytte. Mennesket er bundet til Jorden ved Tyngdens usynlige Baand og har det ikke i sin Magt at tumle sig omkring uden at være understøttet af et Element, som yder den fornødne Modstand imod Tyngden. Jordbunden og Havet ere de eneste Støttepunkter, der give tilstrækkelig Modstand og paa hvilke han frit kan udøve sin Legemskraft. Hans Virkekreds strækker sig ikke høiere:

Omnia possideat; non possidet aëra Minos.

Iøvrigt er det ikke Ret at hebreide Mathematikerne, at de have qvalt Spørgsmaalet uden at undersøge det nøie. Det er over tyve Aar siden at Navier sluttede en af Videnskabernes Academi bifaldt Memoire med følgende Sætning: «Skabelsen af den Konst, at kunne seile i Luften, beroer paa Opdagelsen af en ny Bevægkraft, der kan udvikles af et Apparat, hvis Vægt er betydelig mindre end de Bevægelses-Maskiner, af hvilke vi nu ere i Besiddelse.» Endnu senere have Dhrr. Giffard og Londur paany undersøgt Spørgsmaalet ved Hjælp af den matematiske Analyse, og de ere komne til det samme Resultat; men kunne vi ikke med Grund spørge, om en saa nøiagtig Beregning skulde være fornøden i dette Tilfælde? Den sunde Fornuft maa jo selv kunne sige os, at Mennesket, denne tunge og massive Skabning, som kun med den største Møie kan holde sig oppe i Vandet, ikke vil være i Stand til at hæve sig op i en Luftart, der er tusind Gange lettere end Vandet, og endnu mindre i denne flagre omkring som Fuglen, der er saa levende og hurtig i sine Bevægelser.

Med alt det kan det ikke negtes, at Luftseiladsen er en gylden og tillokkende Drøm, vel skikket til at sætte Indbildningskraften i Bevægelse. Enhver By, enhver Landsby, enhver Fabrik vilde

opnaae de samme Fordele som en Havn ved Søen. Canalerne og Jernbanerne vilde blive overflødige og kunde overdrage til Agerdyrkingen de Landstrækninger, som de indtage. Naar Skibene (dersom de vedbleve at existere) bleve overfaldne af en heftig Storm, vilde et Luftskib kunne løfte dem op ved Stormasten og bære den ind i en rolig Havn; man kunde til enhver Tid løfte dem over Landtunger og Bjergkjæder, som modsatte sig deres Vei. Krigen vilde kun blive ført fra Høiderne og med et nyt Vaaben, store Bomber, der kastedes ned over Fjendens Armeer og Fæstninger, knuste og ødelagde Alt ved deres tunge Fald; dog er det mere rimeligt, at Krigen ganske vilde ophøre, efterdi alle Grændser bleve udslettede, Folk kunde flyve lige ned i hvilket som helst Land og i nogle faa Timer reise til den modsatte Side af Jorden, saa at snart hele Menneskeslægten vilde udgjøre en eneste Familie. De store Continenters nu saa ubekjendte Indre vilde ophøre at være en lukket Bog for os. Vilde det nu end være overdrevent at tilskrive Luftskibene Evne til at flyve saa vidt og bredt omkring, saa vilde de dog paa et mere indskrænket Terrain yde væsenlige Understøttelser, saasom ved at tilveiebringe et Communicationsmiddel imellem Kysten og et strandet Skib, ved at frelse Beboerne af et Hus, som er i Brand, naar de ikke paa anden Maade kunne slippe bort fra Ilden, ved at sætte os istand til at passere over steile Fjelde eller Floder uden Broer, over Moser og andre lignende Forhindringer.

Om vi nu endogsaa vilde indrømme Muligheden af, at det sent eller tidlig vil kunne lykkes Mennesket at hæve sig op i Atmosfæren og seile rundt der efter Behag, saa følger dog ikke heraf, at han vil kunne svæve som Ørnen høit over Skyerne, eller kløve Luften med Svalens Hurtighed og tilbagelægge ligesaa lange Strækninger som denne, uden at stige ned. Han vil sandsynligvis kun opnaae at seile gennem de lavere Luftlag, hvor hans Flugt vil blive ængstelig og forsigtig; men han behøver jo heller ikke hverken at stige op i Atmosfærens høiere Regioner eller søge langt fra Jorden de hurtige og lette Veie, som han finder tæt over dens Overflade. Alligevel vilde vi ikke søge at udgrunde disse Fremtidens Planer og Foretagender; Spørgsmaalet tilhører jo ikke vor nærværende Tid. Det vil ganske vist være mere fornuftigt, at stræbe efter at dæmpe de vidtgaende Ideer, som Problemet, at seile i Luften, nu fremkalder hos saa mange Individuer. Desuden kan det medføre store Ulemper og megen Skade — lad os sige dette ret høit og tydeligt — at bekjendtgjøre de nye Experimenters med Bram og ved disse give Løfte om overdrevne Resultater. Den offentlige Mening, som saa let kan forføres ved bedrageriske Forhaabninger, skænker mindre Opmærksomhed til de naturlige og nyttige Opdagelser end til dem,

der kun finde deres Tilløkkelse i det Vidunderlige. Dernæst vender Mængden sig med Ringeagt bort fra de overdrevne Projecter, lige saa hurtig som den lader sig gribe af dem. Det er vel muligt, at de Mænd, som have stillet sig i Spidsen for de nu gjærende Luftseilads-Bevægelser, vilde opnaae at udføre et eller andet curieust Experiment; men det er udenfor al Tvivl, at de ikke vilde opfylde det af dem fremsatte Program. «L'Aéronaute» (Luftseileren) er et nyt Blad, der er stiftet som Organ for Luftseiladsens Forsvarere, og paa den forreste Side af dette Blad findes et phantastisk Billede, der forestiller et Luftskib, som seiler frit og dristig om imellem Skyerne. Vi kunne med fuldkommen Sikkerhed paastaae, at dette Tankeexperiment ikke vil blive til Virkelighed ved Hjælp af de Midler, over hvilke Opfinderne nu for Tiden raade, og som de agte at bringe til Anvendelse. Maaskee vilde disse utrættelige Mænd udfinde en eller anden uventet Forbedring, tilveiebringe et eller andet virkelig nyttigt Fremskridt; men herfor vil Publicum ikke engang sige dem Tak, efterdi de ikke have holdt, hvad de lovede. Dette vil være en retfærdig Straf for deres dumdristige Foretagende og et nyttigt Fingerpeg til kommende Opfindere, der vilde lade sig nøie med et mere beskedent Program og vogte sig for ubesindige Løfter.

Swift fortæller, at en Reisende, som netop var ankommen til det Land Lupada (Lilleputernes Land), saae over sit Hoved en flyvende Ø, hvis Beboere vare i Stand til at hæve og sænke den, samt bringe den frem i hvilket som helst Retning, de behagede. Denne Reisende (det var Gulliver) var saa heldig at blive modtagen paa den flyvende Ø, saa at han ganske nøie kunde undersøge den Mechanisme, ved hvilken den holdtes svævende i Luften. Det er Skade, at den Beskrivelse, han giver os af Apparatet, ikke er tilstrækkeligt til at vi kunne gjøre det efter. Det forekommer mig, at der i denne Fabel ligger en Sandhed, som det vel er værd at lægge Mærke til. Øen var kun beboet af Mathematikere og Philosopher, medens den uvindende Mængde, som formodenlig ikke har været istand til at eftergjøre denne Maskine, slæbte sig mæisommelig langsad Jordens Overflade, Nat og Dag beskæftigede med Bestræbelser efter at gjøre ufornuftige Opdagelser. Vilde vore Drømmere ikke kunne lære af denne geniale Fabel, at Luftseiladsen kun igjennem Videnskaben vil trænge sig igjennem til sit rette Maal? Naar de Lærde stige ind i Gondolen og hæve sig med denne, i Stedet for at holde sig til Jorden, da er det neppe rimeligt, at Fremskridtene vilde blive saa kæmpemæssige; men da vilde forhaabenlig kun de fornuftige Planer blive underkastede Discussion og deres Udførelse fremmet.

Dagbladet.

Abonnement modtages paa Kontoret, Østergade Nr. 16 over Gaarden, aabent fra 8-6; for Provinserne samt Norge og Sverig paa de kongelige Postkontorer.

Abonnementpris: 2 Rbl. kvart., 64 Rl. maanedlig, 16 St. ugentl. Paa Broerne i St. mere ugentl. Udenfor Kjøbenhavn med Tilleg af Postgebyret (39 St. Rgm.)

Nr. 34.

Tirsdagen den 9. Februar.

1864.

Hæren ved Dannevirke.

(Fra vor egen Korrespondent.)

IV.

Slesvig, den 4de Februar.

Om Træfningen iforgaars ved Mulsunde foreligger der endnu ikke, saavidt mig bekjendt, udførlige Oplysninger, og navnlig synes der vistnok ikke nøiagtige Opgivelser af de Faldnes og Saaredees Antal. Fra Hovedkvarteret er der igaar afgaaet en foreløbig Rapport til Krigsministeriet, som vil blive suppleret, saasnart der indkommer Meddelelser fra Divisionen, og den formoder jeg allerede er kjendt af Læserne; jeg kjender den ikke. Saa Meget kan dog siges, at det var en smut Kamp, værdig til at være den første Træfning i Krigen imod Overmagten. Der skulde under Kampen have været et Dieblit, da et Kompagni tryktede sig ved at gaae frem i den tætte Kugleregn. Men saa red General Gerlach frem foran det og sagde: „Nu rider Ederes General frem, Karle; ville I saa blive tilbage?“ Det hjalp; Generalen red frem, og Folkene fulgte ham modig. Man maa ikke undre sig over, at der i Begyndelsen hører nogen Opmuntring til for at faae Folkene frem, hvor det gaar rigtig varmt til. Naar Kuglerne pibe om Ørene med den eiendommelige Lyd, som Enhver, der har været i Alden, kjender, og naar Granaterne komme susende med en Lyd, omtrent som naar en Flok Agerhøns flyver op, da er Situationen lidt „egen“ for Begynderen i Krigshaandværket; men naturligvis vænner man sig dertil som til alt Andet.

Den første Dag var det Preusserne, der vare de Angribende; igaar kom, som jeg allerede at telegrafisk Veie har meddeelt, Angrebet fra Østerrigerne, og det paa et ganske andet Punkt af Linien, nemlig i Nærheden af Hadeby Koer. Uebermæret var Fjenden — hvis Styrke sagtens har været omtrent den samme som Preussernes den foregaaende Dag — avanceret hen til Bredendorf, og da vore Forposter her stødte sammen med de fjendelige Forposter, angrebes de med stor Hurtighed af en langt overlegen østerrigtig Styrke, der hidtil ikke var bleven seet, og kastedes tilbage. Dette første Angreb kostede os en Kanon. Paa Kongshøj, lidt Syd for Bedelsspang, vare to Kanoner af Batteriet Fullefen stationerede paa Forpost. Kapiteinen havde kort forinden forladt Forposten og begivet sig til Slesvig, hvor han fik det Budskab, at hans ene Kanon var tagen, og at vi vare i fuldt Engagement med Fjenden. Den Skydning, man havde hørt i Slesvig, havde han saa lidt som mange Andre tillagt stor Betydning, da om Formiddagen Kanonerne paa Standsjerne vare blevne „udblæste“ med løst Krudt, og man antog, at det var denne usfadelige Vestsigtelse, der forfattede Kanonen var bleven kaldt til Undsætning af Infanteriet, var imod Kapiteinens Instruxer bleven ført ned ad Kongshøj og var i Nærheden

tagne. Da vi forlod Neuwerk, fulgte jeg min civile Ledfager til Gottorp Slot, hvor 1ste Regiments anden Bataillon netop kom tilbage fra Striden. Han havde en god Ven i denne Bataillon, den eneste Menige i hele Armeen, som han nærede varm personlig Interesse for. Han spurgte efter ham, og han fik det trostesløse Svar: Studt! To Kugler havde ramt ham, og han havde haardt saaret eller død maattet lades tilbage i Fjendens Haender. Sørgmodige vendte vi tilbage, men fik med paa Veien den Forsikring, at Mange havde deelt den unge Meniges — en stille, flittig Kandidat — Skjæbne og med ham vare blevne forsatte til „Hyes Brigade“.

I begge Træfninger have vi gjort nogle enkelte Fanger. Fra Mulsunde hidtom i Tirsdags Aftes en fangen Preussjer, der var høist bekymret over sin Skjæbne og først fandt sig roligere i den, da det blev sagt ham, at han nok kunde faae Lov til at strive hjem for at underrette sine Slægtninge (Vonder ved Elberfeld) om, at han var rask. Fra Træfningen igaar indkom fire østerrigtige Fanger, steierste og böhmiske Bagere med graae Uniformer og høie Hjerbuste i deres Hatte. De vare, da jeg talte med dem, meget freidige og beklagede kun, at deres Fangenskab vilde „stanske Avancementet“.

I det Hele kan man ikke nægte de tydske Tropper den Lov, at de hidtil have ført Krigen hurtigt og dngtig. De have paa saa Dage kunnet udfolde en saa stor Styrke, at de have kunnet angribe paa forskjellige Punkter, og de have foretaget Angrebene rask, men have ogsaa faaet en rask Modtagelse, og det — som Tilfældet var igaar — af Tropper, der kort forinden fra Kl. 4 Morgenen havde været paa Post for at tage imod et den-gang ventet Angreb. Det er formodentlig Fjendens Hensigt en Tidlang at matte os ved mindre Angreb for da, naar vi ere svækkede, at foretage en Hovedstorm. Han har den store Fordeel, at han let kan sende 10,000 Mand ud imod et enkelt Sted, medens vi ikke tør blotte noget Punkt af Linien, og vi maae derfor vise en stadig Utpaagivenhed, der trætter. Hans Plan synes derfor ganske vel betænkt, men det skal dog koste ham Tusinder at tage Thyras gamle Vold, hvis det ellers kan lykkes ham.

Stemningen her i Ønen var igaar uhyggelig triumferende hos de indfødte Wühlere. Da Skydningen var saa nær, bildte de sig ind, at deres „Befriere“ allerede havde taget Standsjerne, og de sendte de mest overmodige og spottende Blikke til de Danste. Idag ere de lidt spagere. Stulde Dannevirkestillingen maatte rømmes, og Slesvig saaledes faae indse Tropper istedetfor danste, nærer jeg ikke Tvivl om, at der strax vil blive foretaget Slesvigholstenste Demonstrationer, og at Prætendenten øieblikkelig vil blive proklameret. I Eternforde skal Proklamationen allerede have fundet Sted. Jeg har isærigt ikke kunnet erfare Noget om, hvad der er passeret i det af Fjenden besatte Terrain, og jeg har navnlig foretaget et Par af disse, hvor der er blevet af

Holm (bag en Deel af Slesvig Øn) kunne besynde de paa den anden Elbred liggende Landsbyer Fartorp og Hadeby samt de bag disse liggende Høider. Paa Høiderne mellem Fartorp og Fartorp (paa den sydlige og nordlige Side af Eternforde Chaußen) havde Fjenden idag opført Batterier, og paa Kongshøj lidt Syd for Bedelsspang, hvor han efter Gaardagens Fægtning har bidt sig fast, har han begyndt at anlægge Batterier og Løbegrave. Ligeledes skal han have Batterier ved Slesvig, rimeligvis for at forsøge paa at forcere Overgangen over Stien ved Slesvig Snevring. Kampen idag havde nærmest kun Interesse som Stuepil, idet der neppe fra nogen af Siderne er opnaaet væsentlige Resultater. Det siges, at vi fra Maageen skulle have demonteret en fjendelig Feltkanon paa Høiderne ved Fartorp, og at det ligeledes skal være lykkedes at demontere to Kanoner paa Kongshøj, hvilke sidste endog en Infanteriafdeling skal have forvundet i Mørkningsgen. Kongshøj blev, ikke uden Virkning, bestudt af vore Kanoner samtidig fra Dannevirke Forværk, et af de yderste Punkter i Stillingen nærmest Slesvig, fra Vustrup Forværk og fra Dannevirke Vold, hvor et Par Feltpiecer af Batteriet Fullefen vare stationerede, og paa samme Tid var der en meget livlig Kanonild imellem Maageen og Høiderne ved Fartorp. Kampen er nu rylket os lige paa Livet. Af Fjendens Granater, der vare rettede imod vor Styrke i Vustrupegnen, naaede nogle heelt ind i Friedrichsberg, en Forstad til Slesvig, som ligger hiinsides Gottorp, og et Fruentimmer blev der saaret af en Granatstump. Granaterne fra Fartorp naaede over til den modfattede Elbred; en af dem slog en Dør ind i et Hus i Alstædt (en Deel af Slesvig Øn), og adskillige blev fundne paa Bredden; en af dem slog ned kun to Huse fra det Hotel, hvori jeg boer.

Kampen imellem Fartorp og Maageen iagttog jeg paa ganske nært Hold, nemlig deels fra den til Gottorp førende Dæmning, deels fra et Bindue i Madame Esfelds Hotel. Skydningen var meget livlig. Da vore Projektiler gjorde Fjenden Skade, kan jeg ikke bedømme; derimod er jeg temmelig vis paa, at Fjendens ikke stadede os. Hans Granater gif saagodtsom alle over Maageen og faldt ned i Fsen mellem den og Gottorp Dæmning, kastende en Røg- og Vandstøtte i Veiret; kun en eneste saae jeg vandre foran Maageen, men den har neppe heller kunnet gjøre nogen Ulfke. Jafte har jeg haft flere af disse østerrigtige Projektiler i min Haand. De vare fundne usprængte paa Elbredden og blev med Interesse betragtede af vore Artillerister, da de ere noget forskjellige fra vore Granater, idet de have en Zinkbelægning foruden og foroven, istedetfor et Træværk, der temperes, saaledes som vi have det, et Metalværk med flere smaa Huller. De vilde formodentlig blive underkastede en nøiere Undersøgelse af Kapitein Thestrup, der med en Udholdenhed, Dygtighed og Omhu, som vinde almindelig Beundring, har foretaget disse Undersøgelser.

Lydske, de havde haft imod sig, og naar det havde gjaldt deres Fædrelands Sag og ikke opstruede tydske Ideer eller herfæstige Planer hos deres egne Undertrykkere. Det er haardt at skulle kæmpe imod saadanne Mænd.

Antallet af de ved Kampen igaar (ved Vustrup) Faldne, Saarede og Fangne er endnu ikke bekjendt. Jeg har hørt nævne flere Officerer af alle tre Kategorier, derimellem nogle særdeles dygtige yngre Mænd, men forinden der foreligger officiel Stadfæstelse, anseer jeg det for urigtigt at giengive, hvad jeg blot har hørt. Rapporten fra Overkommandoen vil naturligvis opgive Navnene og maa i det Hele supplere mine Meddelelser, der efter Forholdene maae indskrænke sig til, hvad jeg ved Samtale med forskellige Officerer og Soldater kan erfare paa en saadan Maade, at jeg tør ansee det for paalideligt.

Efter Fortyndende ere igaar Vesterhavsluserne aabnede og en Deel af Eidersted sat under Vand. Det er en sørgelig Tanke, at saa meget Vand skal ødelægges af det salte Hav, men Nødvendigheden er lex suprema, og i Krigen er den første Regel den at slæde Fjenden det mest mulige. Havde vi fulgt denne Regel i alle dens Konsekvenser og ikke taget Menneftighedshensyn, der i og for sig kunne være smukke nok, vilde Preusserne og Østerrigerne nu neppe havde staaet Dannevirke saa nær, som de gjøre.

Hs. Maj. Kongen har imorges tidlig forladt Ønen med sit Hølge og har, saavidt jeg har kunnet erfare, begivet sig til Helsingborg. Om Hs. Majestæt vil komme tilbage hertil, veed man ikke; imidlertid ere hans Bærelser paa Slottet aldeles rømmede, saa at det neppe er rimeligt.

Prætendenten er, som jeg tidligere ved Telegraf har meddeelt, bleven proklameret i Eternforde, hvor denne Akt skal være foregaaet i preussiske Troppers Nærværelse. Borgemeesteren, Justitsraad Leisner siges at have faaet 6 Timers Frihed til at pakke sammen, og naar Ønen Slesvig er erobret — hvilket Tydskerne ikke tvivle om vil ske — skal efter Sigende den samme Frihed gives flere hervedarende Embedsmænd. Men den Lystighed faaer vel ogsaa en Ende.

I de sidste Dage har Times's Korrespondent, Mr. Gallenga, opholdt sig her, og da han boer Bøg om Bøg med mig, har jeg saagodtsom hele Dagen Leilighed til at tale med ham. Han er en indsigtsfuld, skarpt iagttagende Mand, der har seet Meget, oplevet Meget og synes at være virkelig Sympathi for det lille Danmark, der saa modig kæmper imod Overmagten.

VI.

Slesvig, Fredag den 5te Februar, Kl. 10 1/2 Aften *)

I Aftens Dieblit skriver jeg, forstumlet og dndt rystet, disse sidste Ord fra Slesvig Øn. Hovedet svimler af tusinde Tanker. Armeen er paa Tilbagetog, Dannevirkestillingen er opgivet, de kostbare Værker, hvortil saa mangt et stort

Marinen. (S. I.) Med Kanonbaaden „Thura“ er udkommanderet Lieutenant J. U. A. Holm og Reservelieutenant Colding, med „Schrodersee“ Lieutenant Christiansen og Reservelieutenant Schulz, med „Hauch“ Lieutenant P. U. Bruun og Reservelieutenant R. P. Møller.

Adresse fra Folkethinget til Søren. I Folkethingets Gaarssmøde anmeldte Formanden, at sex Medlemmer af Thinget (Barfod, A. Hage, J. A. Hansen, Høgsbro, H. H. Rønner og Krogh) agtede at indbringe et Forslag til Hilsen til den danske Hær. Denne Adresse, som igaar Eftermiddags billigedes i en privat Sammenkomst af Medlemmerne, vil kun blive underkastet en eneste Behandling, der finder Sted idag. Den lyder saaledes:

„Dannevirke er opgivet! Den danske Rigsdag er bleven overrasket og bedrøvet ved denne Efterretning; men Rigsdagens Fortrosthed til Fremtiden er ikke bleven svækket, og Hærens vil heller ikke være det.

„Den danske Hær maatte uden Sværdslag forlade Holsteen, udsat for Fjendens og Befolkningens Haan, men den vedligeholdte under Tilbagetogets fuldstændig Orden og værdig Ro. Paa sjette Uge maatte den dernæst taale Kulde, Strabadser og Saavn, men den blev dog sig selv lig og imødesaae Kampens Dag med Værgsel. Kampen begyndte, og i de Træfninger, som forefaldt, gjorde Enhver sin Pligt og gif med freidigt Mod i Alden. — Det danske Folkething takker den danske Hær!

„Dannevirke er opgivet, men det danske Folkething taber aldrig sin Tillid til den danske Hær, aldrig sin Tillid til sine Sønner og Brødre, det levende Dannevirke. Hæren leve! Saasnart Omstændighederne tillade det, vil den atter gaae fremad — fremad med Gud for Konge og Fædreland! Vi stole paa den levende Gud, vi stole paa Folkeaaenden, og vi stole paa vor Hær, over hvilken denne Mand svæver.

„Den danske Rigsdag skal ikke glemme sin Pligt i saa alvorfuld en Tid; Folkethinget opfylder en ringe Deel af denne ved at sende Danmarks Riges brave Hær sin broderlige Hilsen!“

Hs. Excell. Konseilspræsidentens Modsigelser. Hr. Redakteur! I Anledning af den sørgelige Katastrofe, der har ledt Kongens Besøg i Slesvig, foreligger der nu tvende Aktstykker: den overordenlig uheldig affattede Proklamation til Hæren og Biskop Monrads Udtalelser i Rigsdagen.

I Proklamationen, der ikke er konfraseret af Krigsministeren, men af Konseilspræsidenten, siger Kongen ligefrem: „Men, mine Venner, jeg har kun denne ene Armee til Landets Forsvar, og Ederes krigslydige Høvere have formeent, at jeg ei længere vilde have nogen Armee, dersom

de angrebende; igaar tom, som jeg allerede udtelegrafisk Bei har meddeelt, Angrebet fra Østerrigens Hensigt en Tidlang at matte os ved mindre Angreb for da, naar vi ere svækkede, at foretage en Hovedstorm. Han har den store Fordeel, at han let kan sende 10,000 Mand ud imod et enkelt Sted, medens vi ikke tør blotte noget Punkt af Linien, og vi maae derfor vise en stadig Agtpaagivenhed, der trætter. Hans Plan synes derfor ganske vel betænkt, men det skal dog koste ham Tusinder at tage Thyras gamle Vold, hvis det ellers kan lykkes ham.

Stemningen her i Øjen var igaar ubegge- lig triumferende hos de indfødte Wühler. Da Skydningen var saa nær, bildte de sig ind, at deres „Befriere“ allerede havde taget Standsferie, og de sendte de mest overmodige og spottende Blikke til de Danste. I dag ere de lidt spagere. Studie Dannevirkstillingen maatte rommes, og Slesvig saaledes faae tydske Tropper istedetfor danste, nærer jeg ikke Tvivl om, at der strax vil blive foretaget slesvigholsteenske Demonstrationer, og at Prætendenten sieblikkelig vil blive proklameret. I Ekersforde skal Proklameringen allerede have fundet Sted. Jeg har iøvrigt ikke kunnet erfare Noget om, hvad der er passeret i det af Øjendens besatte Terrain, og jeg har navnlig for-gjæves søgt at faae at vide, hvad der er blevet af Inspektors Leisner, der naturligvis siden „Büschel-Affairen“ er i høj Grad „miskelig“. De loyale Indvaanere tænke sig med dyb Bekymring det Uvæsen, der vil blive drevet, naar de Danste skalde blive tvungne til at gaae bort, og en tydsktalende Dame forjikkede mig igaar, medens Taa-erne strømmede hende ned ad Rinderne, at hun hver Dag tænkte paa, hvorledes man stræbte at berede Danmark Polens Skjæbne. Men de Royale ere her i Mindretallet og ville neppe kunne lade deres Stemme høre, saa meget mere som Danste og Danstjinde ikke paa langt nær formaade at raabe saa højt som de, hvis Altraa eller Interesse drager dem til det store Fædreland. Men med Guds Hjælp vilde vi nok til Slutning seire: Danmark er ikke Polen, og selv om vi skulde komme til at staa ene i Striden, vilde vi sikkert have Livskraft nok til at føre den til Ende uden at opgive vore dyrebare Rettigheder.

Hs. Maj. Kongen foretager daglig smaa Touren i Øyens Omegn. I Tirsdags skal han have været en Tour henimod Mshunde; igaar gif han under Kampen, ledsaget af Hs. Erz. Konseilspræsidenten, Hofmarschal Lovenskjold og flere Kavalerer, ud ad Bustrup til, og fra en af de ved Friedrichsberg beliggende Standsfer skal han have seet paa Træfningen, saavidt det derfra lod sig gjøre.

I dag foregaar Angrebet, efter hvad jeg i dette Dieblit erfarer, ved Fartorp (paa den syd- lige Slibred), altsaa ogsaa tæt i Nærheden. Skyd-ningen vedbliver, og det bliver efter Sigende stude fra vor nylig opstaaede Standsfer paa Waageen (Möwenberg) i Slien; hvorledes Kampen stiller sig, veed jeg ikke.

V.

Slesvig, Torsdagen den 4de Febr., Aften.

Allerede i det i Formiddags affendte Brev omtalte jeg kortelig, at vi atter idag vare engage- rede med Øjendens, og ved Telegrammer har jeg senere meddeelt, at dette Engagement strakte sig over en stor Deel af Linien, men tillige, at det havde meget Lidet at betyde. Øjendens Hensigt har været deels den sædvanlige, ved idelige Allar- meringer at trætte vore Folk, deels at gjøre sine Soldater bekendte med Terrainsforholdene og at udmaale Distancer. De Punkter, der berøres af Øjendens Rekognoscering, vare Neide, Terrainet imellem Store og Lille Dannevirke, Bustrup og Waageen. Paa denne sidste E, der ligger i Slien udfor Slesvig By, have vi opstaaet Stands- fer, og disse i Forbindelse med Standsferne ved

gang og angrebende; igaar tom, som jeg allerede udtelegrafisk Bei har meddeelt, Angrebet fra Østerrigens Hensigt en Tidlang at matte os ved mindre Angreb for da, naar vi ere svækkede, at foretage en Hovedstorm. Han har den store Fordeel, at han let kan sende 10,000 Mand ud imod et enkelt Sted, medens vi ikke tør blotte noget Punkt af Linien, og vi maae derfor vise en stadig Agtpaagivenhed, der trætter. Hans Plan synes derfor ganske vel betænkt, men det skal dog koste ham Tusinder at tage Thyras gamle Vold, hvis det ellers kan lykkes ham.

Rampen imellem Fartorp og Waageen iagt- tog jeg paa ganske nært Hold, nemlig deels fra den til Gottorp førende Dæmning, deels fra et Bindue i Madame Eschelbachs Hotel. Skydningen var meget livlig. Da vore Projektiler gjorde Øjendens Skade, kan jeg ikke bedømme; derimod er jeg temmelig vis paa, at Øjendens ikke staaede os. Hans Granater gif saagodtsom alle over Waageen og faldt ned i Sien mellem den og Gottorp Dæmning, kastende en Røg- og Vand- støtte i Veiret; kun en eneste saae jeg vandre foran Waageen, men den har neppe heller kunnet gjøre nogen Ulykke. Taften har jeg haft flere af disse østerrigste Projektiler i min Haand. De vare fundne usprængte paa Slibredens og blev med Interesse betragtede af vore Artillerister, da de ere noget forskjellige fra vore Granater, idet de have en Zinkbelægning foruden og foroven, istedetfor et Trævær, der temperes, saaledes som vi have det, et Metakvær med flere smaa Pulver. De vilde formodentlig blive undertastede en nøiere Undersøgelse af Kapitaen Treftrup, der med en Udholdenhed, Dygtighed og Omhu, som vinde al- mindelig Paafjættelse, forestaer Artilleriparken.

I dag antom hertil et Bateria (sef Kononer) fra Als. Det er Bateria Klein, i forrige Krig bekendt som Bateria Jessen, under hvilken Benævnelse det vandt et hæderligt Navn, som det nu sikkert vil vise sig værdigt. Vi kunne her godt trænge til denne Forstærkning og til al den For- stærkning, vi kunne faae. Det er en meget an- strengende Tjeneste for vore Soldater, der bliver yderligere anstrengende, fordi Veirforholdene ofte gjøre det umuligt for dem at faae den Hvile paa deres Poster, som de under andre Omstændigheder kunde have. Men trods alle Anstrengelser er Mo- det usvækket, Humøret godt. Det er en For- nøielse at see en Bataillon eller et Regiment komme marcherende hjem fra en drøi Forposttje- neste. Maaskee have Soldaterne maattet holde ud i en heel Dag, gjennemblæste af Regnen, vadende i Snavs til Kvarterne, maaskee have Øjendens Rug- ler pilet Kammerater ud af deres Rækker, og dog komme de lyngende og usvækkede hjem. En Væ- steit, et Stykke Svin, en Snaap og nogle Ti- mers Søv — saa kunne de atter gaae imod Øjendens, naar det maatte gjøres fornødent, og Bevidstheden om, at de kæmpe for Fædrelandet, vil da fordouble deres Kræfter. Hvor ganske an- derledes er det ikke med vore Øjender! Hvad kæmpe de for? Ikke Folkens Sag, ikke deres Fædrelands Sag, ja maaskee knap deres Herfæres Sag. I dag indføres her til Øjen nogle saarede østerrigste Soldater. Under Gaarsdagens Kamp foran Bustrup havde Kapitaen Fallesen med to Kanoner dristig besat et Placement knap 500 Alen fra Øjendens og havde med sine Granater bestude nogle Huse i Bedelspang, bag hvilke de fjendlige Kolonner stod. Her fandtes idag af vore Sol- dater nogle saarede Østerrigere, som deres Kam- merater ikke havde naaet at medtage, forend de traf sig tilbage. I hened fireogtyve Timer havde disse Staller i deres tynde Uniformer (de østerrigste Uniformer see godt ud, men ere af meget tyndt Klæde og aldeles ustkiffede til et Vinterfelt- tog) ligget saarede paa den aabne Mark, forend de blev opdagede og af deres Øjender fik den Pleie, hvor: de saae haardt trangte. Deres Øjen- der! Nei, an deres Modstandere. Man tiltalte dem paa Tysk; de rystede paa Hovedet: „nich's verstehen“; paa Fransk, ja endog paa Latin, men nei, intet af Sprogene forstod de. „Ungaren“, sagde da den Enc. Det var Ungarere, Kosuths Landsmand, Tydsfernes og Tydsferiets Dødsfjen- dere, som vare sendte hid for at kæmpe for „det store Fædreland“ og dets „stammverwante“ sles- vigholsteenske Brødre. Med hvilke Følelser maae de ikke være gaaede i Rugsregnen, som de med Glæde vilde have trostet, naar det havde været

glad har medtaget, vreden proklamert i Slesvig, hvor denne Akt skal være foregaaet i preussiske Troppers Nærværelse. Borgmesteren, Su- stitsraad Leisner siges at have faaet 6 Timers Frist til at pakke sammen, og naar Øjen Slesvig er erobret — hvilket Tydsferne ikke tvivle om vil see — skal efter Sigende den samme Frist gives flere hævarende Embedsmænd. Men den Ulyg- hed faaer vel ogsaa en Ende.

I de sidste Dage har Times's Korrespon- dent, Mr. Gallenga, opholdt sig her, og da han boer Bøeg om Bøeg med mig, har jeg saa- godtsom hele Dagen Veilighed til at tale med ham. Han er en indsigtsfuld, skarpt iagttagende Mand, der har seet Meget, oplevet Meget og synes at nære virkelig Sympathi for det lille Danmark, der saa modig kæmper imod Overmagten.

VI.

Slesvig, Fredag den 5te Februar, Kl. 10 1/2 Aften.*

I Aftens Dieblit skriver jeg, fortumlet og dnt rystet, disse sidste Ord fra Slesvig By. Hovedet svimer af tusinde Tanter. Armeen er paa Tilbagetog, Dannevirkstillingen er opgiven, de kostbare Bærter, hvortil saa mangt et stort Haab var knyttet, staaer nu med fornaglede Ka- noner, og naar Dagen inorgen oprinder, vil Øjendens triumferende holde sit Indtog i Slesvig, hvor Alt er forberedt paa at give de tydske Trop- per en festlig Modtagelse. I Eftermiddag ud- bredte den Esterretning sig, at Kanonerne paa Waageen vare kastede i Vandet; kort efter hed det, at Kanoner vare bortførte fra Bærterne ved Ellingsted, og den Traulshed, der henimod Aften herskede i Hovedkvarteret, gav Bekræftelse paa Rigtigt om, at vor Armees virkelig skulde vige, vige uden Sværdslag, vige med Bamere, vige, medens den, ubemattet som den var af de fore- gaaende Dages Anstrengelser, endnu brandte af Begjærlighed efter at maale sig med Øjendens, efter at see ham løbe Panden i Stykker imod vore Bærter, paa hvis Stykke der var givet et saa glimrende Beviis ved Mshunde, hvor vi kun havde c. 100 Døde og Saarede, medens alene eet fjendligt Kasareth, som det med Sikkerhed er blevet berettet, har maattet optage 800 Preussere, der vare saarede i denne Affaire. Er det Diplo- matien, der har spillet os dette Buds, som man her vil paastaae, saa være den forbandet! Hvor mange Forbandede have ikke iasten lybt over den fra vore brave Officerer, hvor megen Nedtrykkelse, hvor megen Skuffelse, hvor megen Dummelse vil ikke gribe den menige Mand's Hjerte. Endnu i dette Dieblit vide vore Soldater ikke, hvad der forestaer dem i denne Nat. De staae endnu i Stillingen og vente maaskee om kort Tid at skulle optage det Angreb, som man veed, at Øjen- den har paatænkt inorgen, men naar da Si- gnalet lyder, vil det ikke være: avancer! men: retireer! Stalkes Soldater, stalkes Officerer, stalkes Danmark! Hvor tungt at være lille, og dobbelt tungt at regeres af Folk, der ikke kunne taale Tanken om de „Strømme af Blod“, som hver af Danmarks Søner i Hæren med Glæde vil udgyde for vort fælles Fædreland. Det er smukt at være menneskelig, men smukkere endnu ikke af Menneskelighedshensyn at glemme det, der staaer høit derover: Eren!

Der allarmes til Opbrud. Farvel Sles- vig! Farvel Du dyrebare Dannevirke, hvis Navn giver saa kraftig Gjenslag i hvert danskt Bryst!

* Dette Brev er skrevet med Blyant paa smaa Papirsstumper og bærer saavel i sin Skrift som i sin hele Form og Tone Bindebånd om den Stemning, hvorefter Korrespondent ligesaa vel som alle Andre har været greben. Vi have intet villet forandre, for at vore Lesere kunne modtage det usvækkede Indtryk.

Red.

(Meddelelser til Krigsministeriet og Tele- grammer til „Dagbladet“ see 3die Side).

adrig for Landet i sin Sønnen og Brødre, det levende Dannevirke. Hæren leve! Saa snart Om- standighederne tillade det, vil den atter gaae fremad — fremad med Gud for Konge og Fædreland! Vi stole paa den levende Gud, vi stole paa Folke- aanden, og vi stole paa vor Hær, over hvilken denne Aand soever.

„Den danske Rigsdag skal ikke glemme sin Pligt i saa alvorlig en Tid; Folkethinget op- fulder en ringe Deel af denne ved at sende Danmarks Riges brave Hær sin broderlige Hilsen!“

Hs. Erz. Konseilspræsidentens Modsigelser. Hr. Redaktør! I Anledning af den færgelige Katastrofe, der har ledsaget Kon- gens Besøg i Slesvig, foreligger der nu tvende Aktstykker: den overordenlig uheldig affattede Proklamation til Hæren og Bisop Monrads Udtalelser i Rigsdagen.

I Proklamationen, der ikke er kontrafigneret af Krigsministeren, men af Konseilspræsidenten, siger Kongen ligefrem: „Men, mine Venner, jeg har kun denne ene Armees til Landets Forbær, og Ederes krigslyndige Hæver have formeent, at jeg ei længere vilde have nogen Armees, dersom I ei nu trak Eder tilbage. Derfor tog de Be- slutningen at vige.“ Her er Grunden til Kata- strofen, hvorledes man endog maatte dømme om dens Vardi, altsaa angiven bestemt, klart og tydelig.

Kommer man derimod saa til Konseils- præsidentens Udtalelser til Rigsdagen, da bliver omvendt Alt ubestemt og uklart; Grunden om- tales som fuldkomment utydelig. „Jeg seer mig“ — sagde Monrad isølge Rigsdagstidendens ut- trækkelige Ord — „ikke istand til at give Dem en Forklaring af, hvad der har bevæget Krigs- raadet til med 10 Stemmer imod i at beslutte Opgivelsen af Dannevirkstillingen. Det er mig uforklarligt, og jeg seer mig, som sagt, ikke istand til derom at meddele nogen Oplysning.“... „Spørgs- maalet bliver nu“ — saaledes vedbliver han længere hen — „hvad der kan have bevæget Ge- neralkommandoen til at tage denne Beslutning, hvad der kan have været Grunden til det store Omslag, som er foregaaet i saa kort Tid. Det er herom, man endnu mangler Forklaring.“... „Det er først“ — gjentager han senere — „naar man har modtaget Protokollen, at man vil kunne danne sig en Forestilling om, hvad der har be- væget Krigsraadet til at tage den skjæbnevangre Beslutning at opgive Dannevirke.“... „Hvad der nu har gjort“ — saaledes slutter han endelig — „at Sagen har stillet sig saaledes for den kom- manderende General, at han til det paagjældende Tidspunkt har troet at burde forlade Stillingen, det er det, som ikke ligger klart for. Der er Ingen her, som derom veed Bested, da, som sagt, det Aktstykke mangler, der skal indeholde de fornødne Oplysninger i Sagen.“ — I Landsting- get udtalte Bisop Monrad sig derpaa aldeles som i Folkethinget: „Naar jeg har uddelt mig dette Klæde for at gjøre en Meddelelse, saa maa jeg strax bemærke, at jeg ikke seer mig istand til at give Dem nogen Forklaring af de Grunde, som have fremkaldt Opgivelsen af Dannevirke- stillingen.“

Kongens Proklamation til Hæren er dateret fra Sønderborg den 6te Februar. Konseilspra- sidentens Udtalelser i Folkethinget fremkom der- imod den 7de Februar. At man kunde være vis om Sagen den 6te, men have faaet Bished den 7de — det kunde fortaaes. Men hvorledes er det at forstaae, at Grunden til Opgivelsen af Dannevirke bliver angivet saa bestemt i Prokla- mationen den 6te Februar, og at Monrad, der har kontrafigneret Proklamationen til Soldaterne istedetfor Krigsministeren, derimod den 7de Fe- bruar stiller Alt hen i Uvisshed? Denne Strid trænger formeentlig til nogle oplysende Ord.

D.

Dagens Stiftstidende,

Kongelig ene

privilegeret

Adresse-, politisk og

Avvertisements- Avis.

Trykkes i M. G. Hempel & Bogtrykkeri i Odense og udgaaer hver Søndag.

Abonnementpris: 1 Rdl. 24 S. Kvartalet. (Postforsendelsesomkostninger 24 S.)

93 Aargang.

Mandagen den 25de April 1864.

N° 112.

Odense den 25de April.

Stormen paa Dybbølskæmpebanerne. Herom har „Dagbl.“ modtaget en Beretning fra Hamborg fra en fangen Officer, hvilken vi meddele fuldstændigt, da den giver en levende og sikkert troværdig Fremstilling af den første Deel af Kampen den 18de, hvorom man hidtil kun har havt løse eller delvise Efterretninger fra vor Side: „Det var med en sær ublygselig Følelse, at 1ste og 3de Brigade om Aftenen den 17de April rykkede ud i Skandse og Løbegrave, som vare saa sønderfaldne og forfaldne, at det var umuligt at holde dem imod en overlegen Troppeskrift. Vi vidste, at de rullede Kanoner vare trukne over paa Als, og at hvad der var tilbage af brugeligt Skuds, var meget ubetydeligt og kun beregnet paa at udføre Kardatser. Der blev endvidere sagt, at en stor Deel af Armens hiestaaende Officerer havde været hos Overcommandoen og anmodet den om itide at forlade Stillingen, og at der var bleven svaret, at Krigsministeriet havde givet udtrykkelig Ordre til at holde den lige til det Sidste.*) Vi rykkede da ud i Stillingen, der trods Mørket beskjedes stærkt. 2de Regiment stod fra Skandse Nr. 1 gennem Løbegrave over Skandse Nr. 2 til Skandse Nr. 3 i Løbegrave til Nr. 4, i denne Skandse og i Skandse Nr. 4 og 6 og de mellem disse værende Løbegrave. 17de Regiment stod i Skandse Nr. 8 og Løbegrave derom, og 16de Regiment i Skandse Nr. 9 og 10. Reserven, 9de og 20de Regiment, stod inde i Brohovederne. Skandserne havde Ordre til at holde sig saa længe som mulig og da overgive sig eller, som der saaes i Instruksen: „Det paaligger den Høistcommanderende at forsvare Skandserne haardnakket under alle Eventualiteter, selv om Armeen især er trængt tilbage, og den saaledes er aldeles omringet. Besætningen overgiver sig kun, naar det uagtet et kraftigt Forsvar er lykkedes Fjenden med Overmagt at trænge ind i Skandse.“

Men Skandserne vare som sagt sønderfaldne og ramponerede i en frygtelig Grad, og om Aftenen den 17de April var Blokhuset brændt i Nr. 2. Bagved denne Skandse handte en sørgelig Ulykke. Reserven laae bag en Trovers (1 Troværdige) der var saa usolid gjort, at en Granat gik igjennem den, gennem Livet paa Capitain Baland, Batailloncommandeur ved 22de Regiment, og Premierlieutenant Behrens, hvorefter den sprang og saarede 3 andre Officerer haardt. Premierlieutenant Behrens, der i disse Dage skulde have været Capitain, var en dygtig, almindelig agtet og afholdt Officer, hvis Død beklages af Alle. Han led hurtig og omtrent paa samme Sted den samme Død som hans bedste Ven, Major Rehner. Der blev om Natten arbejdet dygtig paa Skandserne; Mandskabet var slinket og brugte Spaden, saa det var en Lyst at se paa, og Ingeniørofficeren, Premierlieutenant Asmusen, var allevegne, steds med en Spøg paa Læben til Folkene.

Da oprandt den i Danmarks kommende Historie minderværdige Dag, den 18de April. Der begyndte nu en Kanonade af Preussernes 170 Kanoner, en Kanonade, hvis Lige Krigshistorien vist aldrig har hørt. Vi talte mindst 50 Skud i Minutet, det var en Rodeild, som om blev der skudt med Geværer, Granater og Schrapnell (Kardatser) susede og hvislede os om Ørerne, og Bjælkerne i de sønderfaldne Blokhusse kastedes høit op i Luften i en underlig Dans. Det var en Helvedes Musik. En Granat slog ned i den Jordhule, hvori Commandeuren for 2det Regiment, Oberstlieutenant Dreher, og et Par andre Officerer opholdt sig, knuste Taget, sendte slænge Oberstlieutenantens Hæ og gav ham en stor

Bule i Hovedet; ellers kom Ingen til Skade. Vi sagde os selv, at en Storm sikkert vilde følge ovenpaa denne voldsomme Kanonade. „Til Gevær!“ lod det paa een Gang, „der falder Skud i Rjeden.“ Det lignede og glimtede derude, og vi styrkede ind i Skandse Nr. 4, der lignede en heel Gruus, en forvirret Blanding af Tømmer, Jord og sønderfaldte Kanoner; i Jorden var der store Huller af sprungne Granater, Brystværnet for Infanteriet var faldet sammen, og Kanonerne lod sig kun med Vanskelighed bære paa Grund af det megen Gruus. Capitain E. Lundbye, Commandeur for 2den Regiments 2den Regiments 2den Bataillon, opholdt sig i denne Skandse, Premierlieutenant M. Gierup havde Commandoen over Infanteriet, Premierlieutenant Crone over Artilleriet, og desforuden var i Skandse en svensk Officer, en Baron Alkerhjelm. 2det Regiments 3de Compagni 3de og 4de Deling bleve fordeelte paa Brystværnet i Skandse, medens 1ste og 2den Deling stode i Løbegraven til Chausseen. En rask og livlig Ild begyndte. Folkene vare ved godt Mod, ikke een tykkede sig. Det varede noget, inden det første Kanonstød faldt, selv Capitain Lundbye og Lieutenant Gierup tog fat paa Haandspigerne for at hjælpe med at bære Kanonerne. „Vi have Intet at styde paa“, sagde Artillericonstablen. „Gjør Intet, styd alligevel, det er den moralske Virkning, der skal opnaaes ved det første Skud.“ Den ene Kanon blev gjort ubrugelig, og der var endnu en tilbage i Skandse. „Styd, styd!“ raabte Skandsecommandeuren. Broen, der førte over Graven, kunde ikke trækkes tilbage, en sjælden Granat havde slaaet Jernet krumt, Premierlieutenant Crone ilede selv hen for at sprænge Broen i Luften; men Fængslet vil ikke tænde, og et nyt Forsøg mislykkedes ligeledes. Da melder en Artilleriunderofficer, at Skandse Nr. 3 er tagen. Saa styd ind i Skandse Nr. 3! — „Der er maaskee nogle af Vore endnu derinde.“ — „Eger Intet, vi styde alligevel.“ Det viste sig imidlertid, at der ikke kunde gives den eneste Kanon den Retning. De preussiske Bannere vare fra 5 og 6, og Nr. 1 og 2 ere tagne. Vi ere den sidste Skandse paa venstre Fløi, vi holde os endnu, Folkene sige, Lieutenanten fortæller dem, at nu er det værste overhaaret, nu rykker Reserven frem og tager Skandserne tilbage; men Reserven udeblive. Den slinkte Undercorporal Haste saeer en smuk Død; han saaar paa Banketten (Jordforbeningen paa Voldens indre Side), en Kugle træffer ham lige i Vandet, han segner om paa Ryggen, med Ansigtet op imod den smukke Foraars Himmel, og Blodet strømmer ud paa Jorden. „Lad os bære ham bort,“ sige Folkene. „Nei, lad ham ligge“, svarer Lieutenanten, „han ligger paa sin Plads, han ligger, hvor en Soldat skal ligge.“ Vi holde os endnu. Da melder Fjenden frem over Skandse overalt. Baron Alkerhjelm tager et Gevær og sender en Preusser en Bajonet igjennem Livet, til Gjengjæld saaar han et Skudskaar i den høire Kind. Lieutenant Crone bliver saaret i venstre Arm. „Nu er nok det Moment kommet, hvori det er tilladt at overgive Skandse“, siger Capitainen til Lieutenanten. „Det synes saa“, var Svaret. „Vardon!“ roaber Capitainen op til Fjenderne, der svare, at de ikke ville give Vardon; de ere i Raseri over den heftige Modstand, de dobbilde at styde. Lundbye, Gierup og nogle af Mandskabet kaste sig ired under Brystværnet, hvorpaa Preusserne staae, de styde ned paa dem. Det blev for galt at ligge saaledes og lade sig slagte, Capitain Lundbye springer frem og raaber endnu engang, „Vardon“, men der svares med Skud, Lieutenant Gierup løber henimod en preussisk Soldat, der vil lægge an paa ham og spørger, om den preussiske Hær er koldblodige Mordere, en Feltwebel kommer heldigvis til, og Mordriet hører op.

I Skandse Nr. 6 var Fjenden paa Brystværnet, da Lieutenant Eberstrup med 2det Regiments 2det

Compagni styrkede derind, en haard Kamp paafolgte, Capitain Sick af Artilleriet fik endnu Tid til at styde med et Par Kanoner, men endelig maatte Skandse overgive sig. Der var strax en preussisk Officer, som holdt Mandskabet itomme. I Løbegraven kæmpede 2det Regiment med den høieste Haardnakthed, det var specielt Lieutenanterne Gandil og Larsen, som der udmærkede sig. Preussernes Colonner led stor Skade, men ogsaa vi tabte over Halvdelen af vore tappre, fortraffelige Folk. Det kom til Haandgemæng med Bajonetten; en preussisk Officer sætter Oberstlieutenant Dreyer en Revolver for Bystet og byder ham overgive sig. Han rækker Officeren sin Sabel, da styrter en preussisk Soldat til og siger, at Oberstlieutenanten havde truet ad ham med sin Stof, derfor skulde han have en Bajonet igjennem Livet. En preussisk Officer afbærgede dette. Kun saa ere vist komne tilbage af 2det Regiment, men sin fulde Skyldighed har det det gjort; det indrømmer Fjenden ogsaa, der kalder Væltormelsen af vor venstre Fløi en blodigere Kamp end Østerrigernes ved Sankt Imark, og jeg troer det næsten selv. 22de Regiment overhede et ligesaa heldmodigt Forsvar af Skandse Nr. 1 og 2, og de imellem dem værende Løbegrave. Lieutenant Anders fik sine Kanoner fornagled, forend han toges tilfange, og Krudttaarnet sprængt i Luften. Af 22de Regiment blev ogsaa Regimentcommandeuren, Oberstlieutenant Falkensfeldt, tagen tilfange. Premierlieutenant Carlsson af dette Regiment skal have udmærket sig meget.

— Ogsaa i tykke Blade vides der Skandsernes haardnaktede Forsvar den fuldeste Anerkjendelse. I Skandse Nr. 4 syntes det, som om de danske Soldater belære vilde døe end overgive sig. I Sædelighed var der en Capitain, der forsvarede sig med den største Tapperhed mod de preussiske Bajonetter og afværge Angrebene saa mandigt, at de preussiske Officerer tilraabte deres Folk: „Skaan den Værdes Liv!“ Det var imidlertid umuligt at komme ham nær uden Vaaben, indtil endelig en preussisk Turner med oabne Arme sprang ind paa ham og knugede ham fast til sig, indtil Soldaterne fik Sabelen vrisset ud af hans Haand. I samme Skandse laa en Kanons hele Besætning død ved Siden af det demonterede Skuds.

Om General du Plat's Død fortæller „Dagbl.“'s Correspondent, at han faldt, medens han ordnede sine Folk til Angreb. En Kugle var gaaet ind i Bystet og ud af Ryggen paa ham. Hans sidste Ord vare en brav Soldat værdige: „Spild ikke Tiden med at tage mig op, Folk!“ sagde han i sin rolige Commandotone, „men rask frem til Angreb.“ Og da han saae en ung Soldat, der gik paa og styrkede med uædvænlig Lyst og Iver, udbrød han ildfuldt: „Det er Ret, min Søn, Du er en brav Gut, saadan skal det være!“ Derpaa segnede han og blev virkelig efter sit eget Dødske ligende paa Valpladsen; hans Lig blev først efter Slaget udelevret af Fjenden.

De Værdigheder og Udplyndringer af Ligne, som Preusserne begik under og efter Slaget, omtales selvfølgelig aldeles ikke af de tykke Blade. Alle de til Als bragte faldne Officerer vare efter forskjellige Beretninger udplyndrede, deres Lommer tomte, deres Knapper og Guldbroderier afkaarne, deres Stovler forsvundne; een skal endog have været heelt nagen, og paa Oberstl. Scholtens Lig var den lille Fingerring, paa hvilken han bar en Ring, afbugget.

Times's Correspondent ved det tykke Hovedkvarter fortæller ifølge „Dagbl.“, at Preusserne i den sidste Tid paa alle Maader havde forberedt sig paa Angrebet. Blandt andet havde de ved Smel opjært Værker, der lignede dem, der skulde angribe, og her blev de til Angrebet bestemte Batailloner viede i at krybe over Vallisader, bruge Stormstiger og vogte sig for spanske Ryttere og andre passive Forhindringer.

Fra Krigsskuepladsen ved Alsund vedblive de næste Efterretninger at indskrænke sig til, at

*) „Dagbl.“ bemærker heril, nogenledes i Overensstemmelse med, hvad vi tidligere have meddeelt: at man i Rjeden vil vide, at ingen saadan Ordre er givet, men at Overcommandoen har haft Bemyndigelse til selv at tage sin Bestemmelse.

gelige. — Som et Tegn paa, at Embedsaffættelserne foreløbig ere standfede, anføres i det samme Brev blandt Andet, at Forspønsalet har faaet Gage anvist for April.

I „Bestf. Tid.“ hedder det: I Fredags er constitueret Brandirecteur og Huusfoged Lynge i Tønder af Civilcommissairene afsat fra disse Embeder. Huusfogedembedet er overdraget til Landmaaler Dethleffen fra Friesmarck, og Brandirectoratet til en vis Hr. Wildenrath i Tønder. Der er tillige lagt Beslag paa Hr. Lynges Person og Eiendom, indtil han betaler en Sum af 2,200 Rd., som han, efter det forsvigste Ministeriums Befaling inden Dannevirkestillings Opgivelse har indbetalt til den sædsvigste Centralkasse, der gav ham Kvitteering for Modtagelsen. Denne Forholdsregel imod Hr. Lynge skal være motiveret ved Civilcommissions Formening om, at han ikke burde have adlydt Ministeriets Befaling. Samme Dag blev Consul Nagel i Høier ved Hjælp af en fra det preussiske Postinspectorat udsendt Betsjent afsat som Postexpedient i Høier. Til hans Eftermand er udnævnt en vis Hr. Jepsen, der tidligere har været Skolemester i Aabenraa og senere i Høier. Det maa formodenlig være Hr. Jepsens Fortjenester af Præfidentens Proclamation, der har forskyttet ham denne Forsørgelse.

Overbestyreren af Hertugdømmet Slesvigs Finantser, der tidligere forsvigedes har været tilbudt Professor Røbit, skal nu, ifølge „Schl. Holst. Zeit.“, være overdraget den tidligere hollandske Reageringsraad Schulke, der af Reageringscommissairene „stilledes til Disposition“, fordi han havde aflagt Hylidingstil til Kong Christian den Niende.

Hans Arhger, som i nogen Tid har været holdt fangen i Kolding, har ifølge „Dagbl.“ den 15de ds. faaet Tilladelse til at reise hjem til sin Gaard, men kun paa det Vilkaar, at han ikke maa besætte sig med Politik, saalænge Sønderjylland er besat af den allierede Armee, samt at han intet maa foretage sig, som kan være den fiendtlige Hær til Skade. Derfor har han maattet udstede et Revers og deponere 500 Rd. imod Bevist. Endelig er der paalagt ham ikke at forlade sin Gaard paa længere Reiser end 2 Mil uden særlig Tilladelse.

„Altonaer Merkur“ vil, ifølge samme Blad, ikke lade sig nøie med, at Preusserne have vanbelligt Flensborgs Kirkegaard ved Udvekslingen af Lovmonumentet og borttaget „Sjændelsesøilen“ paa Skamlingsbankens; det har opdaget, at der ogsaa paa Kirkegaarden i Christiansfeld er et Gravminde over faldne danske Krigere med dansk Indskrift, og det opfordrer indtrængende til ogsaa at sjerne „denne Skandale“. Formodenlig vil det give Vink være tilstrækkeligt til, at de preussiske Gravstjædere søie et nyt Blad til deres i denne Retning saa rige Laurbærkrands.

Dannevirkestanderne ere, ifølge „Hamb. Nachr.“, nu ganske demolerede. Arbejderne derved skulle have kostet 42,000 Rd.

Avægudforselen fra Jylland. Communalbestyreren i Aalborg bekjendtgjør et Telegram fra 4de Armeedivision til Stiftamtet, saalydende: Den sædvanlige Udsørel af Etude har Divisionen for sit Betkommende intet imod. Udsørelsen lydpaa maa ske ad Bestyrelsen.

Patriotiske Gaver. Grosferer D. B. Suhr og Fru Hage have hver skænket 1000 Rd. til Saa-rede og Faldnes Esterladte. En langt betydeligere Gave har Geheimeraad J. B. Treschow tilbudt, nemlig et aarligt livsarvrigt Vidrag af 100 Rd. til 15 Enker efter faldne Officerer, saalænge de forklive i Enkeskand. Denne faldne Gave repræsenterer en Capital af omtrent 25,000 Rd.

Overpræsidenten i Kjøbenhavn. Kammerherre Lüttichau, er, ifølge „B. T.“, efter Ansøgning i Naade entlediget fra det ham hidtil betroede Embede fra 1ste Mai d. A. at regne.

Dødsfald. Professor G. M. Flemmer, tidligere Rector i Randers og senere i 27 Aar i Frederiksberg, er afgang ved Døden, 67 Aar gammel.

Prindsen og Prindsessen af Wales agte, ifølge „Frankf. Postzeit.“ at aflagge et Besøg ved det franske Hof.

Reiseren af Mexico har nu, efter at have aflagt et Besøg i Rom for at hente den hellige Fadrets Beskjæftelse, indskibet sig i Civita Vecchia for at seile til sit nye Rige.

Telegrammer

til Telegraphstationen i Odense.

Meddelelse fra Krigsministeriet, den 24de April om Morgenen. Efter Meddelelse fra Overcommandoen er igaar Intet passeret ved Als.

Meddelelse fra Krigsministeriet, den 24de April om Formiddagen. Overcommandoen medder Dags Formiddag, at Sjenden arbejder i Brohovederne og i Dybbøllsillingen samt forstærker sine Batterier mellem Røgebøl og Alsund.

Meddelelse fra Krigsministeriet, den 24de April. Foran Frederiks er siden igaar Intet forefaldet.

Meddelelse fra Krigsministeriet, den 25de April om Morgenen. Fra Als er intet Nyt.

Meddelelse fra Krigsministeriet den 25de April, Kl. 1. Paa Als har intet Nyt været roligt.

Handel og Skibsfart.

Skibsefterretninger. Altoa den 10de April. „Minerova“, Poulsen, til Odense. Shields den 14de: „Dannebrog“, Nielsen, fra Amsterdam. Kirkaldy den 11te: „Favne“, Schmidt, fra Sønderborg. Hartlepool den 15de: „Alinteberg“, Larsen, fra London. Rio Janeiro den 9de Marts: „Alexandra“, Tichering, fra Liverpool. Liverpool den 15de April: „Argus“, Schmidt, til Island. Grange-mouth den 14de: „Immanuel“, Snares, til Bønsø. Leit den 15de: „Emma Marie“, Nielsen, til Inverutbing. Newcastle den 19de: „Glorious“, Jensen, til Odense. Shields den 15de: „N. M. Harboe“, Hansen, fra London; den 16de: „Ornen“, Storm, fra Amsterdam. Exel den 14de: „Ornen“, Storm, til Newcastle; den 18de: „Marie Christine“, Søst, fra Skjermunde. Kjøbenhavn den 22de: „Theodor“, Schmidt, fra Odense.

Curiosum. En Hr. Waterman i Hampshire har ifølge „Dagbl.“ foretaget sig hos Lord Palmerston, om det maatte være ham tilladt at forære Kong Christian IX. en Artilleriværk paa 14 firepundige Kanoner, som vare hans Familieeiendom. Lord Palmerston svarede, at der ikke var Noget i Veien herfor, men at Danmark sikkert havde saa mange smaa Keltkanoner, som det behøvede. Hr. Waterman har nu henvendt sig til Prindsen af Wales, og denne vil besøge Kancellierne til deres Adresse.

Bekjendtgørelser.

† † †
At min kjære Søn, Kjøbmand Hans Peter Hansen, knap 44 Aar gammel, efter længere Tids Svagelighed idag er hjemkaldt til den evige Hvile, er det Sorgens Budskab, jeg herved meddeleer Slægt og Venner.
Odense den 23de April 1864.

P. Hansen,
Brandevinsbrander.

Begravelsen finder Sted fra Frue Kirkes Capel Torsdagen den 28de ds., Kl. 11 1/2.

† † †
Det blev min sørgelige Lod at bringe til fraværende Slægts og deeltagende Venners Kundskab, at min inderlig elskede Kone, mine 4 Børns kjærlige og altoplysende Moder, Laurine Marie Dorte Kjør, født Madsen, i Nat Kl. 12 er afgang ved Døden, efter saa Dages Lidelser.
Knepholm den 23de April 1864.

C. Kjær.

Begravelsen finder Sted Torsdagen den 28de April, Middag Kl. 12, fra Hjemmet.

† † †
At vor kjære Søn og Broder, Hermann Carl Madsen, Corporal ved 16de Regiments 2det Compagni, er afgang ved Døden paa Augustenborg Kasareth, 30 Aar gammel, efter at være bleven haardt faaret af en Granat, er det Sorgens Budskab, som herved meddeles Slægt og Venner af hans drøbtørgende Forældre og Søskende.
Hellerup Teglværk den 25de April 1864.

Karen Sophie Gulbech, G. H. Gulbech,
født Hansen. Teglmester.

† † †
At min kjære uforglemmelige Mand, P. Petersen, Soldat Nr. 229 ved 16de Regiments 4de Comp., faldt som Løfter for Fædrelandet den 18de April ved Dybbøllsillingen, bekjendtgjøres sørgeligt af hans efterladte Kone og 3 uforsørgede Børn.

Sine Petersen,
født Schrøder.

† † †
At min kjære stræbsomme Mand, Avlsbruger Peter Petersen, idag pludselig, formiddelt et uhykeligt Fald, blev mig ved Døden berøvet, er det Sorgens Budskab, jeg med bløddende Hjerte herved maa bringe fraværende Familie og Venner.
Bogensø den 19de April 1864.

Louise sal. Petersen,
født Hansen.

† † †
Med dyb Veemod tilkjendegives Slægt og Venner, at min elskede Søn, Hans Pedersen, Menig ved 5te Regiment, er falden i Kampen ved Dybbøl den 11te April, i sit 25de Aar, dybt savnet af mig og hans efterladte Søsken.
Heden den 23de April 1864.

Marie Hansdatter.

† † †
I alle de Vrede, Slægtninge og Venner, der beviste vor elskede afdøde Søn, Secondlieutenant A. B. Hansen, den sidste Væge at ledsage hans jordiske Levdninger til Gravens stille Fred, bringes herved hans døbtørgende Forældres hjerteligste Takfølelse.
Allerup den 25de April 1864.

A. Hansen, G. Hansen,
født Andersen.

Illustreret Tidende.

Subscription herpaa modtages i den
Sæmpelste Boghandel.

Bekjendtgørelse for Søfarende

Ifølge Indberetning fra Løbskassen paa Læsø, findes paa 8 1/2 Favne Vand et Brag med følgende Prølinger: Cyrodde S. til D. og Østre Høiland S. B.

Braget er afmærket med et grønt Flag paa Toppen af en Stage, der er fastspigret til Rodenden af Mastestumpen, og viser c. 18 Fod over Kantfladen. Sjølands og Svæns Overlobscontoir, Aarhus den 19de April 1864.

Bekjendtgørelse for Søfarende.

I cirka 20 Favnes Afstand, tværs udfor Steensrøffen ved Staverhoved paa Fyen, er midlertidigt udlagt en Pril med Ha'mbijs, i 10 Fod Vand.

Sjølands og Svæns Overlobscontoir, Aarhus den 23de April 1864.

Efterlyses.

Menig af 5te Reg. 8de Comp. Nr. 152, Jens Rasmussen (Friedshuus) af Odense Amts 7de Regt. Nr. 31, har den 2den dennes om Aftenen forladt sin Afsteling og ikke senere indfundet sig ved denne. Han er født 1838, er 65 Tommer høj, bredskuldret, hjulbenet, mørk af Haar, Dine og Ansigtssfarve. Ved sin Bortgang var han iført Infanteri-Uniform, Livgæng med Taske og Sabel samt Brødpose.

Hvo, som maatte antræffe ovennævnte Menig, anmodes om at aflevere ham til nærmeste civile og militaire Vdrigh.d.

Ukebel paa Als den 21de April 1864.

Satterup,
Premierlieutenant,
Commandeur for 5te Reg. 8de Comp.

Odense Fattigvæsen har Brug for omtrent 2500 Potter til maanedlig, 40 Pd. Smør ugentlig og 200 Tdr. Strandand, deels strax, deels leveret inden 1ste Juli d. A.

Tilbud om Overtagelse af disse Leverancer modtages i foreslede Billeder, betegnede: „Leverance til Odense Fattigvæsen“, inden Torsdag Middag den 28de April d. A. paa Fattigvæsenets Inspectionscontoir, hvor Conditionerne hver Dags Formiddag ere til Eftersyn. Det bemærkes, at Tilbudene for Smør modtages for 1 à 3 Maaneder og for Al paa 6 Maaneder.

Odense Fattigcommission den 16de April 1864.

Svæns Kjøbstæders Brandforsikringsforening.

Den ordinaire Generalforsamling for 1864 afholdes Torsdagen den 28de April iorskommende. Formiddag Kl. 12, paa Larsens Høtel i Odense, hvor da vil blive at forhandle:

- 1) Regnskabet for det forløbne Assuranceaar, som fremlægges;
- 2) Valg af 2 Repræsentanter for Odense, isædetsfor G. F. Larsen, som ved Døden er afgang, og Hr. A. Boesen, som efter Tour strattæder.

Odense den 14de April 1864.

W. Petersen,
Formand.

Ventetiden er lang.

Beboerne af Væsterhøisinge ønske beboeret af en Lovkyndig, om den Fremfærd er rigtig eller ikke, hvormed Kirkeieren behandler Sagnet Beboere med Henfyn til Kirkeklokker i Væsterhøisinge. Den gif itu først i December f. A. og blev hængende i Taarnet ubrugelig til den 8de Februar d. A., da den endelig blev nedtaget og ført til Faaborg, hvor den i lang Tid henlaae urørt. Om den ligger der endnu, ved vi ikke, men det er maaskee en Forglemmelse af Kirkeierens Betjente, endfjændt de forglemme ikke at beskjendtgjøre ved Kirkeierne, at Enhver bliver udyntet, som ikke har betalt Tirdepeng.

Paa Væsterhøisinge Beboeres Vegne

G. C. Pedersen,
Gaardeier.

Et Tarflade, hvori nogle Regler Udgarn, er fundet mellem Ellinge og Herrested, og kan af Eieren afhentes hos Huusmand Anders Chr. Larsen ved Rørup Sø.

T a b t.

En Genspanderflage er tabt imellem Nørrebro og Næstbøved Mølle. Finderen bedes at aflevere den til

J. G. Angelo. Nørreanda.

Et Kort med 2 Stoffe er leverdag Eftermiddag tabt paa Landeveien over Nørrebro Søens Grund. Finderen bedes at aflevere det mod en Douceur til Gjaftgaver Rasmussen, Fangel Kro.

En Paraply er sunken paa Landeveien imellem Ringe og Røsnærup, og kan af Eieren afhentes hos Gaardmand Hans Holm i Gullved, mod dette Avertissements Betaling.

En guldbroget Ganbund, med hvide Potter, af engelsk Guldbrog Race, er kommen tilhørende til min Karl paa Landeveien mellem Odense og Nyborg og kan af Eieren afhentes hos Gaardmand A. Søbye i Nyborg.

Indenlandsk Efterretninger.

Konferencen. Den 4. fandt et Møde Sted, efterat en ikke-officiel Sammentomst mellem de Besuldmægtigede havde fundet Sted Dagen iforvejen. Vaabenstilstandsforlaget blev ikke antaget paa Grund af Danmarks Vægring ved at ophæve Blokaden, hvilken Ophævelse de neutrale Magter derpaa foreslog tilligemed Jyllands Komning af Fjenden. Morn. Post erklærer Konferencen for et Spilfægteri og opfordrer England til en kraftig Optræden, navnlig tilføes; ogsaa de øvrige engelske Blade føre nu et meget kraftigt Sprog, navnlig Times, der tillige retter en Bebrejdelse med Frantrig, fordi det endnu ikke synes fuldstændig at ville træde ud af sin passive Stilling. — I det den 9de Maj afholdte Møde vedtoges en Akt om Standsning af Fjendtlighederne. Der skal være **Vaabenhvile** tillands og tilvands, fra den 12te Maj at regne, i Lobet af en Maaned. Den nævnte Dag ophæver Danmark Blokaden. Preussen og Østerrig forpligte sig til under Vaabenhvilen ikke i de af deres Tropper besatte Dele af Jylland at lægge Hindringer ivejen for Handelen eller Samfærdselen eller Administrationens regelmæssige Gang, til ikke at opkræve nogen Krigskontribution, men derimod til at betale Alt, hvad der maatte blive ydet de tydske Tropper, som blot vedblive at okkupere deres nuværende strategiske Positioner. De krigførende Parter ere komne overens om, at de ville bevare deres respektive militære Positioner tillands og tilvands og de frastrive sig Retten til at forstærke dem, saalænge Vaabenhvilen varer. Officiel Notifikation herom skal tilstilles Kommandørerne for de krigførende Stridskræfter tillands og tilvands af deres respektive Regeringer. — Det vil heraf sees, at den vedtagne Vaabenhvile ikke frembyder synderlige Fordele for nogen af de krigførende Parter. Imidlertid er dog hermed gjort det første Skridt til en endelig Fredsslutning. Bestmagterne have nu begrebet, hvor farlig den tydske Erobringspolitik kan blive for dem, og at det er nødvendigt, for Alvor at vise Tydskland tilbage til dets egne Gnemærker. Det engelske Kabinet's energiske Holdning i de senere Dage, og navnlig en engelsk Flaades Ankomst til Nord- og Østersøen afgive et tilstrækkeligt Bevis for, at de intet Øjeblik betænke sig paa ved Vaabenmagt at standse Krigen. De tydske Blade, selv Bismarcks Organ, have ogsaa allerede istemt en anden Tone, der tydeligt viser en diplomatisk Vending i Tingene. Ved Fjendtlighederne's Standsning maa desuden de tilfredsstillede Lidenskabers vige for den offentlige Retsbevidsthed, der neppe, som Forholdene nu staa i Europa, længere tør vedligeholde Tausgheden. Man maa derfor — da der for Øjeblikket ikke foreligger noget Bedre at sætte Haabet paa — antage, at den indtraadte

Forandring i Tingene er Begyndelsen til Freden.

Ophævelse af Blokade. Marine-ministeriet bringer til offentlig Kundskab, at som Folge af den i London afsluttede Vaabenhvile, vil Blokaden af Cammin, Svinemünde Wolgast, Greifswalde, Stralsund, Barth, Danzig og Pillau blive hævet fra den 12. ds. at regne. Ligeledes vil den under 18. og 27. Februar samt 22. Marts d. A. befjendtgjorte Blokade af Havne og Indløb i Hertugdømmerne Slesvig og Helsten blive hævet fra samme Tid.

Ministeriet. Under 10. Maj er Hs. Exc. Indenrigsminister Carl Ludvig Wilhelm Rømer Rughorn, R. af D., efter Ansøgning entlediget i Raade fra den ham betroede Ministerpost. Under f. D. er Hofjægermester Hans Rasmussen Carlsen til Stamhuset Gammelhøgegaard alternatidigt udnævnt til Indenrigsminister for Kongeriget Danmark.

Kundgjørelse for Armeen. Kjøbenhavn, den 13. Maj. Fra den 15. d. M. at regne sættes den aktive Armees paa Kantonementsfod. (B. L.)

Negeringskommisær i Nørrejylland. Ifølge „Fbl.“ er Stiftamtmand Dahlstrøm udnævnt til overordentlig Negeringskommisær i Nørrejylland.

Stræfningen ved Helgoland. Marineministeriet, den 11 Maj, Aften. Chefen for Nordøst-Fladren melder til Marineministeriet pr. Telegraf fra Christianssand den 11te Maj Aften: „Den 9de Maj kæmpet med østerrigiske Fregatter og preussiske Kanonbaade i Helgolandsbugten fra Kl. 2—4½ Efterm., drevn Fjenden ind paa Helgolands Territorium for Frelse. „Schwarzemberg“ brændende og grundstødt. Eskadrens Tab 14 Døde, 54 Saarede.“

— Marinem. d. 12. Efter Melding fra Chefen for Nordøst-Fladren er der under Afsejeren ved Helgoland ingen faldne eller saarede Officerer; Kadetunderofficer Tramp, der har mistet højre Ben og er amputeret over Knæet, befinder sig efter Omstændighederne vel. De haardt Saarede, 6 fra „Niels Juel“ og 9 fra „Jylland“, vare igaar Kl. 7 Efterm. bragte iland paa Hospitalet i Christianssand.

— Den for vor Marine saa hæderlige Sejrr ved Helgoland, som har drevet den preussisk-østerrigiske Eskadre, der skulde rense Nordøen for danske Krigsskibe og beskytte den tydske Handel, tilbage til Rugbaven og Elblystens sandede Banker, har vakt den største Sensation i Tydskland. Man havde Dagen iforvejen med hoverende Mine meldt, at de danske Orlogsmænd ved den allierede Flotilles Nærmelse vare flygtede til Christianssand, og med Øet høres der heftig Kanontorden fra Helgoland; 4 Timer efter kommer Flaggibet

„Schwarzemberg“ (Kommodore Tegethoff) ilde tilredt og brændende med den øvrige Eskadre tilbage til Sandoen, hvor det med Nød og Næppe frelstes fra fuldkommen Undergang. Et Tab af 170 Døde og Saarede ombord er det tydeligste Bevis for, at Skibet har været hors de combat, og at kun Helgolands frelsende Nærhed har beskyttet det imod at falde i de Danstes Hænder.

— Fra Helgoland den 10. Maj Kl. 6½ meldes: „Igaar Form. Kl. 11 kom her baade den østerrigisk-preussiske og den danske Eskadre isigte, begge styrede lige imod hinanden. Fjenden blev Kl. 2 Efterm. aabnet af „Schwarzemberg“, som efterfulgtes af „Nadekty“ og den preussiske Flotille. Der udslyndt sig nu en meget heftig Kamp under den rædsomste Kanontorden, saa at Husene rystede paa Helgoland. De enkelte Skibe kunde en Tid lang ikke hendes, da de vare aldeles indhyllede i Kruttamp, dog syntes det, som om de danske Skibes større Hurtighed var til Stude for de Allierede, saa at ogsaa deres Hensigt at entre de danske Skibe mislykkedes. Begge Partier manøvrerede meget roesværdigt, indtil „Schwarzemberg“ kom ind mellem 2 fjendtlige Bredsider. Snart skød Granaterne fra de danske Skibe det østerrigiske Flaggibets Fokmast ibrand, saa at det begyndte at brænde i Nærheden af Kruttamret. Desuagtet fortsatte „Schwarzemberg“ Kampen med stor Bravour, ligesaa tapert understøttet af sine Kolleger, indtil den ved den stadig heftigere Tid, som hurtig greb om sig, blev nødsaget til at afbryde Kampen og trække sig tilbage for at frelse Skib og Mandskab. Den allierede Eskadre styrede nu ind efter Helgoland, hvorhen ogsaa „Nadekty“ og den preussiske Eskadre fulgte, uden at de danske Skibe lagde den færdeles Hindringer ivejen. Eskadren gif tilankers tæt ved Helgoland, hvor Fjenden heldigvis blev sluttet. Fra Dens Side blev alt muligt opbudt for at hede Vistand. Det var i Forstningen ogsaa paatænkt at landsætte de Døde og Saarede, men denne Beslutning blev atter opgivet, idet man bestemte sig til strax at sejle tilbage til Elben. De Saaredes Antal paa dansk Side angives til 60. Begge kæmpende Parter syntes at have lidt lige meget (?) paa det nær, at „Schwarzemberg“ havde mistet Fokmast og Bugspryd. Den ved Helgoland liggende engelske Fregat „Aurora“ tilbød velvillig sin Hjælp, hvilken man imidlertid takkede for. Østerrigernes Tapperhed finder almindelig Anerkjendelse, og den allierede Flaades Tilbagetog tilskrives udelukkende „Schwarzberg's“ Brand. De danske Orlogsskibe ere ude af Sigte; „Aurora“ ligger her paa Rheden.“

— Det engelske Parlament har modtaget Meddelelsen om den allierede Eskadres uheldige Kamp og Tilbagetog med Bifald. England

har troet, idetmindste at burde sikre Østersøen mod østerrigsk Invasion, men nu seer det, at selv i Nordøen er den østerrigste Flaade af de Danske bleven modtagen med en Hilsen, der maa have overbevist den om, at den havde gjort bedre i, at forblive i Havnen ved Cattaro eller fortsætte sine nautiske Øvelser i Bugten ved Biskajaja. Vor Marine er i disse Dage Gjenstand for Samtale og Beundring ud over Danmarks Grændser; den har paany hævdet det danske Flag's Ære blandt alle Nationer. (B. I.)

Lieutenant-Bille. Den af Lieutenant i Søtaten, Steen Bille, mod Redaktøren af „Fyens Avis“, Bille, og hans Medlemmer er endt med et Forslag. Redaktør-Bille har afgivet den Erklæring, at de imod Lieutenant Bille i den nævnte Avis fremsatte Beskyldninger og Ankeposter over hans Forhold og Virksomhed i Anledning af Affæren vedkommende Kompagniet Daues Kamp og Tilfangetagelse have været aldeles uberettigede, hvorfor han tilbagekalder samtlige om og imod Lieutenant Steen Bille brugte fornærmelige Sigtelser og Udtalelser som urigtige og ubesjærede saa at de ikke i nogen Maade skulle være ham til Forklejnelse paa Ære gode Navn og Rygte. Redaktør Bille har derhos forpligtet sig til at betale en Mulkt af 50 Rd., som tilfaldt faldne og saarede Krigeres Efterladte, og erstatte Lieutenant Bille Sagens Omkostninger med 20 Rd.

Fra Armeeens Overkommando. Jeg følger mig opfordret til i den danske Hærs Navn offentlig at takke for den Nationens Paastjonelse, om hvilken der i Ord og Gjærning — fra større Kredse og enkelte Mænd — dagligt foreligger nye Vidnesbyrd. Den danske Armee troer at have gjort sin Pligt og skal aldrig svigte den. Men jo mere Forhold, over hvilke den ikke er Herre, lukke Udsigten til Sejre over Fjenden, desmere tranger Hæren til at vide, at dens Gjærning ikke derfor misshændes af Folket; og af alle Bevæger herfor modtager den taknemmeligst dem, ved hvilke Sorgen mildnes og Møden lindres i den store Kredse af faldne Kammeraters Efterladte. Paa Hærens Vegne henvender jeg da herved min Tak til de Tusinder af Mænd og Kvinder, der hver efter Evne bidrage til at lette den eneste Bekymring, med hvilken den danske Soldat gaar mod Fjenden. Støttet til Nationens, til Dyrer saa beredte Sympathi vil Hæren frejdigt, saalange Kongen byder, kæmpe for Landets Ære og Ret, dets Uafhængighed og Frihed. Armeeens Overkommando, Hovedkvarteret Ajsens, d. 5te Maj 1864. Gerlach.

Krigsfluepladsen i Nørrejylland. En Meddelelse fra Veile af 1ste d. M. ophæver om Fjendens Dphold der følgende: Wrangel boer paa Apotheket. Der er udstrevet Krigsflue. Man har negtet Betaling; og alle Borgerrepræsentanterne tilligemed Uhrmager Søren Wisning, svenskt-norsk Vicekonsul Linnemann og Justitsraad, Amtsforsvalter Jacobsen sidde som Fanger siden i Eftermiddag Kl. 4 i Amtshuset. Man kan ikke gaa 10 Strid paa Gaden for Bagter, saa faaer man Geværet for Brystet. Da de nu ikke kunne saa Penge, ere Boutikerne beslaglagte; de ville tage Varer som Regres. Hos alle Embedsmændene brøde de formelig ind forrige Nat for at efterse Kasserne. Med de erobrede Dannebogsfaner spadserer de omkring paa Gaderne for at haane os. Borgerrepræsentanterne fra Horsens kom nu herigjennem og bleve førte til Rendsborg. Gaderne her ere belagte med Jord, fordi Wrangel ikke kan taale i sit Hoved at høre Rumlen af Vogne. (B. I.)

— I Veile havde Amtsrådet været samlet for at raadslaa om, hvorvidt Amtet skulde betale den Pengesum, som var paalagt det. Medens Raadet holdt Møde, kjørte Preussere Kanoner op udenfor den Gaard, hvori Mødet holdtes, og vendte Kanonmundingerne mod Gaarden, ligesom de besatte Trappegan-

gene med Soldater, for at prøve paa paa denne Maade at intimidere Amtsrådet. Dette lod sig Midlerne naturligvis ikke paavirke af disse latterlige Foranstaltninger, men nægtede paa Amtets Vegne at betale. Følgen heraf var, at man tænkte paa at føre samtlige Amtsrådsmedlemmer som „Statsfanger“ til Preussen, og man holdt dem derfor arresterede til ud paa Eftermiddagen. Saa betænkte man sig imidlertid, og lod dem rejse hjem igjen, rigtignok under Estorte af preussiske Soldater.

I de sidste Døgn har man, som der skrives fra Middelfart i B. Av. d. 6. seet det brønde paa forskellige Steder i den befæstede Lejr foran Fredericia ud imod Tredde Stov og ved Stranden nordfor Kastellet; efter den stærke Røg at dørlme saa det ud til at være Palm eller Baratter, som Fjenden paa denne Maade adelægger. Af den store Bro øst for Kastellet har Fjenden opbrudt den ene Ende nærmest Land, saa at han synes at ville være indkommen tryk for Indfald fra den Kant. — Om Dagen sees kun saa fjendtlige Poster, derimod skal der om Natten være mange langs hele Kysten. — Paa de Steder under den ydste Kyst, hvor der er Lejlighed dertil, seer man forøvrigt de østerrigste Soldater fordrive Tiden med at fiske Torst.

— Bikingeliv. — En Strandhugst. Under denne Overkrift skriver en Meddelelse til det norske „Aftenblad“: Fyen, den 13. April. Hr. Redaktør! Som De seer, har jeg embetyt de springende og hylende Granaters gølle Ryster med det fredelige Fyens grødrige Bygder; jeg er bleven Medlem af en lille men forvoven Bande af udsøgte Trepper, hvis Dyd gave bestaaer i ved hyppigere Landgange paa Slesvigs Østkyst at allarmere Fjenden, adelægge hans Magasiner, forstyrre hans Transporter, kort sagt, gjøre ham saamegen Ulejlighed som muligt. Det er en Guerillakrig; og som saadan vil den blive fattig paa store, afgjørende Træk, men til Gjengjæld desto rigere paa disse eventyrlige Boveslykker, hvor den uventede Overraskelse i en mørk Nat skal veje op imod den ringe Styrke, og Hurtigheden bøde paa den irregulære Manøvreren. Vort Hovedkvarter er som sagt paa Fyen; der hvile vi os efter Anstrengelserne og goa saa „paa'en igjen“, naar Lejligheden frembyder sig, trænge pludselig midt ind imellem Preusserne, gjøre svær Spektakel og forsvinde derpaa ligesaa hurtigt med vort mulige Bytte. Der er noget i høj Grad tiltalende ved dette Fribytterliv med dets stadige Afveksling af Arbejde og Hvile, af kolde søvnløse Nætter og hyggelige Kvarterer, af Vaagertirren og Bøgerklang. Mandfaktet er strengt disciplineret; inden den første Expedition blev der oplæst forskellige diktatoriske Bestemmelser for Folkene, deriblandt ogsaa den, at hvo der viste sig seig eller opførte sig paa en Maade, som ikke summer sig for en ærefjær Soldat, vilde blive skudt ned paa Stedet, og hvis Nogen derfor vilde forlade Banden, maatte han melde sig strax. Der meldte sig kun 1 Mand, en gammel „Forglemmigel“, som sendtes tilbage til sin tidligere Afdeling. Der findes i Korpsjet endel nordiske og svenske frivillige Skarpskytter, Folk af meget forskellige tidligere Livsstillinger; iblandt de mere fremragende af disse er der en smuk Bjørnjæger fra Vermeland, som er Sergeant, en norsk Dekorationsmaler Frederiksen, som synes at være en sødt Soldat og ligeledes er avanceret til Sergeant, en medicinsk Student Andersen, der er Korporal, og endelig er den i Aviserne saameget omtalte Bjørnejæger fra det nordligste Norge, Jensen, forleden stødte til os. Det er en meget naiv Fyr, som hylter højt af Glæde, naar han faaer Lejlighed til at skyde paa Tybsterne, men hidtil har det været paa saa langt Hold, at han neppe har truffet Nogen. Han blev instrueret om, hvorledes han havde at forholde sig, naar han kom Fjenden paa Livet; at han skulde sætte Bajonetten paa og jage den rask i Maveen paa den første den bedste, der kom ham ivejen. „Sa'a“, svarede han,

„det forstaaer jeg nok, det er bra saaledes at faa at vide forud, hvad man skal tage Rede paa“.

Hs. Majestæt Kongen har ved Allerhøjeste Resolution af 6te d. M. allern. af Civillisten skænket et Beløb af 4000 Rd. aarlig i 10 Aar, eller ialt 40,000 Rd., til Fordel for faldne Krigeres Efterladte. Angaaende den specielle Anvendelse vil nærmere Allerhøjeste Bestemmelse blive taget. (B. I.)

Rigsrådsrets Landstævning. Ved Omvælt i de Landstingssteds (Aalborg valgtes Geheimtatsferensraad Bluhme.

Understøttelse til faldne Mexiques Guler. Et Medlem af den uoplyste Menighed i Ribebyen Albyder ved Uafhængighedens Præst 6 frængehede Guler med Børn efter faldne tapre Menige i dette Felttog hver en Understøttelse af 20 Rd. aarlig i 10 Aar.

Skolehjælp for faldne Officerers Sønner. Lehnbesidder Reventlow paa Fæderstrup pr. Raskov har besluttet at anvende 1000 Rd. aarlig i 6 Aar til Skolehjælp for slette Disciple over 12 Aar, som ere Sønner af faldne Officerer fra nærværende Krig, og som fremventere lærde Skoler, Realskoler eller militære Dannelsesanstalter og godtgjøre at vise Flid og god Dyrkelse.

Centralkomiteen. Fra de 2de Komiteer i London til Understøttelse af vore Saarede og Faldnes Efterladte er hidsendt en Gie Sending, nemlig ved Fruen Eleonora Bille 10,000 Rd. og ved Marguen af Clancarde 1000 Lt.

— Til de Saarede og Faldnes Efterladte har Grosserer B. W. Westermann endvidere skænket som 2det Bidrag 500 Rd. og Statsraad Valentiner til Gjeddesdal, en Kreditforænings Obligation c. 500 Rd.

Endst Uforstammenhed. En i København værende Kjøbmand fik ganske nylig et Parti Varer fra Hamborg. Ved at aabne for disse fandt han dels indrisset paa Laagene, dels skrevet paa Emballagen Ordene: „Dänenhund, Gråtkopf, Hannemann osv. Men her havde de gode Hamborgere forregnet sig. Kjøbmanden hentede nemlig ganske roligt Agenten for Hamburgerhuset her paa Pladsen og viste ham Inscriptionerne samt lod ham attestere, hvad han havde seet. Derpaa blev hele Krammet atter indpakket og — hjemsendt. En sliq resolut Handlemaade, anvendt lidt hyppigere, vilde bedre end meget Andet aabne vore frække Naboers Dine for, at den Tid dog engang vil komme, da man her i Byen ikke vil finde sig i at lade sig byde alle slags tydste Uforstammenheder af denne tydste Krammerrede. (D. I.)

Dødsfald. Major Hoffmann er den 4. ds. afgaaet ved Døden paa Lazarethet i Bogenje.

— Justitsraad forhenv. Godsinspektør ved Knuthenborg L. P. Petersen, Boghandler Boe Søren Langhoff (Ejer af den Schubothesse Boghandel) i Kbhvn. og Kapitain og Borgerrepræsentant sammefteds Andreas Hansen Wierre ere afgaaede ved Døden.

— Den ivrige og trofaste Forhæmper for Slesvigs Dansthed Laurids Skau er afgaaet ved Døden i Haderslev. (B. I.)

Slotspræsteembedet i Åthen. Embedet som dansk Slotspræst hos Hs. Majestæt Kong Georg den Første ønskes besat med en dertil kvalificeret Mand. De, som maatte attraa dette Embede, kunne erholde nødvendige Dplysninger derom af Konfessionarius Pauli. (B. I.)

Frederikshavn, den 7. Maj. Flere for Spioneri mistænkte Personer ere i disse Dage førte hertil. Efter et kort Dphold i Arresterne ere de sendte herfra med Dampskibene. (B. I.)

Svar paa Adressen til det italienske Folk. Fra Turin er der tilstillet Redaktøren af „Dagstelegraphen“ følgende Svar paa Adressen til det italienske Folk, vedtagen den 21de April paa et stort Møde af italienske Emigranter: „Danke Brødre! I en Adresse, fuld af ædle Sigtelser, som I den 9de d. M. i

et højtideligt Møde have vedtaget til den italienske Nation, beklage I Eder over, at en Del af vore Landsmænd befinde sig i Østerrigerens Rækker og kæmpe mod Eder. Disse Italienerne have hjemme i de nordøstlige Provindser af Halvøen; derfor tro vi Venetianere, Trentinere, Triestere og Istriere, altsaa Sønnen af hine Provindser, at det tilkommer os at tage Initiativet til et Svar paa Eders Adresse. Med veltalende Ord bekræftede I, hvad der i Forvejen var os bekendt, at det danske Folk nærer levende Medfølelse for Italien; at det jubler ved vore Kamp for Uafhængighed, for at samle de spredte Lemmer og at forene dem til en Statsenhed. Vi kunne til Gjenjæld forsikre Eder, at Italien med stor Interesse følger den skandinaviske Bevægelse; at det, fuldt af Beundring for Eders Tapperhed og uforsvarede Mod, med levende Smerte har seet den saa ulige Kamp, i hvilken I ere indviklede, og de Uheld, som maatte blive og ere bleve dens Følger. Dog, der gives undertiden Nederlag som bringe Hæder, Seire som bringe Vanhæder. Vor store Landsmand, Giuseppe Garibaldi, toltede for nogle Dage siden hele det italienske Folks Følelser, da han talte højhjertede Ord om det danske Folk og om dets heltemodige Kamp for dets Ret. Vi skulle afholde os fra at undersøge, hvilke Rettigheder der tilkommer de Lydfære, som, blandet med en langt tidligere oprindelig Befolkning bebo Slesvig, dette fra Aarhundredet skandinaviske Land. Det er et Spørgsmaal, som Fremtiden vil løse med de andre, der angaa Lande af blandet Nationalitet, som vil blive løst, naar engang i Fremtiden Europas Kort skal omgjøres og nye Stater skulle grundes paa Grundvold af Sprogene, efter at dette, det vigtigste Element, er taget i Betragtning sammen med og bragt i Samklang med de øvrige, der konstituerede en Nation. Dog kunne vi ikke fortie, at det synes os uadelt handlet af en i andre Henseender ædel og anseet Nation som den tydske, at den, 40 Mill. i Tallet, med en saa uhyre Overmagt har kastet sig over og stræber at knuse et lidet Folk som Eders; og at den tilmed, som om disse mangfoldige Will. ikke vare tilstrækkelige, træder eller lader træde Italienerne fra det adriatiske Hav til Østersøen for at udfjæmpe tydske Kamp. Det er en af de forunderligste Kjendsgjæringer i det 19de Aarhundrede; det er en meget lidet hæderlig Side af Tydsklands Historie; Østerrig, der træder Nationaliteten under Fødder, er pludselig blevet Ridder for en Sag, som kaldes national! Preussien giver sig Mine af at bringe andre Folk den Frihed, som det ustraffet bruger Vold imod i sit eget Hus! En mægtig, talrig, lærd Nation sætter sig i Bevægelse — i hvilket Djemed? For at føje til sine togtredive Smaafyrster en treog-tredivte! Tydskland svæver i en overmaade stor Wildfarelse, at det med rasende Begjærlighed efterstræber Erobring, samtidig med at det viser sig ube af Stand til at gjøre sit eget Land til een Stat, det være nu en Helstat eller en Forbundsstat. Det er i høj Grad uforsigtig af Tydskland, at bemægtige sig med Overmagt Lande, der enten aldeles ikke ere tydske — saaledes som vort —, eller hvor det tydske Element er saa svagt, som i Eders Slesvig. Thi paa den Maade slæber det rundt om sig — i Nord, Øst og Syd — hæftig Forbitrelse og Had, som er vanskeligt at slukke. Denne umættelige Tørst efter Erobring kan bringe Tydskland til at staa ene i Europa og udsætter det for Tabet af virkelig tydske Provindser, Enhver veed, hvilke vi sigte til. Hvad vilde blive Folgen, om en vis europæisk Regering forstod at fatte og iværksætte den dristige Plan og samle i et Forbund mod Tydskerne alle de Folkeslag, som have Marsjag til at beklage sig over dem? . . . Det gjorde Tydskland vel i at betænke. Lad det stabe sin nationale Enhed; det vil være en stor Bedrift for det selv og for Civilisationen, hvortil vi af Hjertet ønske det Lykke. Men lad det tillige være retfærdig mod sine Naboer. — Hvad nu vore Landsmand angaar,

som have kæmpet mod Eder, da være forvissede om, danske Brødre, at de, bortset fra deres Fædreland, luede under en jernhaard Disciplin, holdte i Uvidenhed om Eders Sag, paa alle Sider omringede af Østerrigs Drabanter, fremfor Alt fortjene Medlidenskab . . . og dog er der dem, som ere endnu uhyggeligere end de Italienerne, som ere faldne paa Dverjelts, Koldings, Dverjøes, Veiles og Fredericias sørgelige Valplads, og det er — deres Modre, som ikke engang have den Trøst at vide, at de ere døde for en retfærdig Sag. Gjører Eders Bedste for, at disse vore Ord kunne naa til vore Landsmænd nede hos Eder. Vi sige til dem i vort Fædrelands Navn: „Venetianere, Trentinere, Triestere og Istriere, I, som tjene under det sortgule Banner, hjernt fra det elskede Fødeland; I, som ere i Uvidenskab om, hvorledes I skulle bære Eder ad, ville I have et Kjendetegn, hvorefter I nu og for Fremtiden kunne afgjøre, med hvem I bør være og mod hvem? . . . saa seer det her . . . Den, som er Østerrigs Fjende, hvem han saa end er, er Italiens Ven, ræk ham Eders Haand. Den, som er paa Østerrigs Side, er Italiens Fjende; naar I kunne, saa drager Sværdet imod ham.“ Visst er det Pligt for Alle, der elste at leve som frie Mænd, med forenet Kraft at arbejde paa endelig en Gang at hemme den Uretfærdighed, som driver Mand mod Mand og Folk mod Folk til Fordel for nogle saa Despoter. Skjønt adskillige fra hinanden ved vidstrakte Lande, ere vi forenede ved en ophøjet Ide; Skandinaver og Italienerne kunne samvirke til dette Maal. Danske Brødre! Modtager vor Hilsen og sender den ogsaa til Eders skandinaviske Brødre i Sverrig og Norge.“

Kæmperne Blandt dem, hvis Pligt-opfyldelse har antaget Præget af virkelig Heroisme, er der en Klasse i Hæren, som særlig fortjener at fremhæves; det er Kæmperne. Naar Kæmperne vil rogte sit Kald i Slaget samvittighedsfuld, er det aldrig uden Fare; men her vare Kæmperne endog værre stillede end næsten hele den øvrige Besætning i Standsjerne. Denne, der blot laa der for at være paa rede Haand i paakommende Tilfælde, kunde dog søge den maadelige Dækning, som Forholdene tillod; for Kæmperne derimod var der næsten uophørlig Noget at udrette, som gjorde dem til direkte Stive for Granaterne. Enkelte skulle have prøvet paa at benytte Krudtmagasinerne, Stillingsens eneste sikre Punkt, til Forbindelse, men disse Mænd viste sig snart at være for snevret for mørke, og Kæmperne maatte da tage sin Tilflugt først til de enkelte Bøndergaarde, senere, da disse vare blevne nedstuede, til den aabne Mark. Og man maa ikke tro, at Fjenden viste Kæmpernes Person og hellige Kald nogen som helst Staaelse. Ikke blot blev Kæmperne, naar de påsæredede til og fra Stillingen, aldeles som enhver Anden overdækkede med Granater, da Preussierne aldrig undlod at vælge endog enkelte Fodgængere til Maal; men selv det grønne Flag, der maatte antyde Fjenden deres Kæmpelse, var paa ingen Maade istand til at beskytte dem. En Løge har fortalt, at en Formiddag, da han med en Kollega nød en velsmagende Frotost i en Bøndergaard, fra hvis Tag Kasarethslaget vajebe, slog der Granater ned, først paa den ene, saa paa den anden Side af Gaarden; Preussierne vare øjensynlig ifærd med at „indfælde sig“. Nu vidste Begge af Erfaring, hvad der ventede; endnu et smerteligt Blik til Sardinierne, Schweizerosten, Portvinen og Frotostens andre Herligheder — Smalhans var nemlig ikke altid Kjøgemester paa Dybbølstillingen — og derpaa gik det i fuld Galop ud af Stuen. Og ganske rigtig: et Djeblit efter kom en vældig 24-pundiger sulfende, knuste to Berrelser og begravede Frotosten og den Plads, hvor vore Benner nylig havde siddet, under et Bjerg af Grus og Splinter. — Men trods alt det, der saaledes truede Kæmperne, svigtede deres Standsfasthed og Koldblodighed intet Djeblit; altid vare de tilrede med Raad og Daad, med Hjælp og Trøst, og

den moraliske Virkning, som de her ved have udøvet paa Soldaterne, var neppe anslaaes ringere end deres materielle Vistand, der desværre altfor ofte, ligeoverfor de frugtelige Saar, som Granaterne gav, maatte befjende sin Afmagt. Besætningen viste til Gjenjæld Løgerne sin Taknemlighed paa forskellig Maade, navnlig ved at forbeholde dem de rummeligste og bedste af de Huler, hvori man søgte et tarveligt Ly i hine Dage, da hele den danske Hær havde indrette sig paa Troglodhyernes Vis. Den ovennævnte unge Løge var paa denne Maade bleven Gjermænd af den elegante Hule i Dybbølstillingen, en Hule med Dør, to Vinduer, ja endog Bræddegulv! Her holdt han Kaffe, her sov han om Natten, naar Tjenesten gav ham No dertil, her modtog han Biskop og blev almindelig misundt. Selv i dette Djeblit, da han nyder alle det civiliserede Livs Behageligheder, kan han ikke uden et vist Savn tænke tilbage paa den dejlige Hule, hvori han om Morgenen den 18de April under det frugtligste Bombardement sov saa trygt, at han forsømte Afsløningen og derved nær var bleven tagen tilligemed alle de Andre. (Dbl.)

Meddelelser fra Armeen. Medens Østerrigerne holde Frederiks i Forsvarsstand og besatte den stærkt, ere Preussierne isærd med at demolere Dybbølstanderne med Undtagelse af den Del af Bærterne, som gjør Front mod Als. Herom skrives fra Dybbøl til „Børsenhalle“: „Siden den 26. er Demoleringen af Standsjerne begyndt med Kraft; Pallisaderne rives op med Louge, forspændte med Mandskab. Jorden af Standsjernes Masse væltes ned i de Standsjerne omgivende, omfangsrige Grave, de saakaldte Casarpæle, Jerntraadsgitre og andre Forhindringer ryddes afvejen. Kun de Dele af enkelte Standsjer, som gjøre Front mod Sønderborg, synes at ville blive staaende for at benytte som Forskandninger imod Fjenden; nogle Standsjer ere blevne forsynede med Skjold paa den Side, som vender derhen. Man seer de Danske arbejde paa det Svrigste i Standsjerne paa Als og lange Træntog at bevæge sig derhen i Eggen af Sønderborg. I Landsbyerne Øst- og Vestbyhøl findes neppe et ubeskadiget Hus, medens talrige Huse og Udbygninger dels ere nedbrændte, dels sammenstuede og staa som fuldstændige Ruiner. Enkelte af de bortflygtede Beboere vende imidlertid allerede tilbage, søge at tilkline Hulerne i Mure og Løge med Sten, Straa og Ler samt at staa Brædder, som de hente fra Barakkerne, for Dør- og Vinduesaabningerne. At søge at give et klart Billede af Udslæggelsen i Standsjerne og Omegnen er umuligt, og Tilskueren vil først begribe samme, naar han sammenligner de forholdsvist godt bevarede nordlige Standsjer med de frugtelig ødelagte sydlige. De grønne retlinede Straaninger ere forsvundne og forvandlede til en toppet, uformelig Jorddyng; Blokhøjenes kolossale Bjælker ere adspaltede og gjennembrudte af Bomberne til alle Sider, saa at de danne et Virvar af sønderflaaede Bjælker, gennem hvilke man overalt ser Himlen og kun kan krybe ind; store Flader ere fuldstændig ørødede af Bomberne, saa at man ved hvert Skridt støder paa et 4—6 Fod dybt Hul, som er dannet af Bomberne; overalt sees sønderstuede Kanoner, Lavetter, hundredestusinde Granatstumper og Kugler af alle Arter osv. Sejherrerne have det ganske hyggeligt imellem disse Ruiner i de fortræffelige Telte og Barakker, som man efter Standsjernes Erobring fandt bagved samme.“

— En Mand fra Flensborg som forleden har været i Hamborg, fortæller, at næsten alle de Mennesker, han traf paa Jernbanen, vare som halvstantede, eller rettere rent affindige. En Mængde havde været oppe at bese de sammenstuede Grusdynger, der ere tilbage af Standsjerne, og slæbte Kugler, Granatstumper, Bajonetter, ja hele Geværer med sig tilbage, og saadanne Udbrud, som „at de Danske burde udryddes af Jorden“, vare meget hyppige at høre. (Fdl.)

Tilstanden i Slesvig. Fra Haber-lev berettes, at Afsettelsen af flere Embedsmænd i Byen og Amtet er nærførestaaende eller allerede detreteret af Civilkommisærerne; som saadanne nævnes Provst Koefoed-Hansen i Gammel-Haberlev, Herredsfoged Rumohr og Pastor Bølleose i Nastrup. Som Grund angives, at de ikke have vist sig villige til at efterkomme den flensborgske Regerings Befalinger. Udsforvalter Linstow i Flensborg er ligeledes bleven affat fra sit Embede.

Rustningerne i Sverig. Fra Stockholm, hvor den fredelige Luft nu ogsaa begynder at aande, skrives der til „Göteborgp.“: Afvillige Tegn tyde paa, at de Rustninger, der endnu for nogle Uger siden foregik, nu pludseligt vilde blive standsede. Vist er det, at de nu intetsteds drives med den ringeste Iver, og i Krigskollegiet har man ophørt med det sløjende Arbejde, til stor Glæde for Fredsvennerne. De storartede Troppesamlinger i Skaane, som ogsaa med saa megen Pomp og Spræl anmeldtes for nogle Uger siden, menes nu bestemt at skulle bortfalde. „Det eneste Resultat af de foretagne Rustninger vil saaledes blive, dels at man til temmelig høj Pris har anskaffet endel Materiel, som nu bliver magazineret for i sin Tid i god Orden at kasseres og sælges paa Auktioner til Spotpris, dels at ikke ubetydelige Partier Proviant blive usornede og sølgelig vilde blive at sælge.“ De Krigsartiller, med hvilke der hidtil i Europa har været staaet paa den store Speculationskomme, vilde vist i det Hele falde stærkt og selve Stalbestændene maatte blive de første til at gaa ned paa gammel Pris. — I hvilken Grad Dybbøls Indtagelse og den danske Hærs Retrate til Als — „forudsætte Begivenheder“, siger „Göteborgp.“ — have indvirket paa Regeringens Beslutning om at standse med Rustningerne og Troppesamlingerne, kan naturligvis endnu ikke afgøres. Det er imidlertid sandsynligt, at hvis Danmark endnu i den sidste Tid har været nogen Forhaabning om Hjælp i sin Kød fra svensk-norsk Side, tilstaaes meget oprigtigt, saa maa denne Selvfuffelse nu være ophørt.

Ribe Torvepriser den 14. Maj.

	Rd.	St.	Rd.	St.	
Rug	5	16	5	16	pr. Td.
Byg	3	64	3	80	—
Havre	3	48	3	64	—
Boghvede	3	48	3	64	—
Boghvedebegynd	1	32	1	48	pr. Stp.
Byggynd	1	16	1	32	—
Smør	28	30	28	30	pr. Pd.
Æg	16	18	16	18	Snellen.
Kartofler	28	30	28	30	pr. Stp.

Kjøbenhavn's Børsnoter, den 13. Maj.

Hamborg f. S.	200 $\frac{1}{2}$ pCt.
London f. M.	8 Rd. 75 p
Do. f. S.	8 — 91
Distanco af Hamburger Bco.	4 $\frac{1}{2}$ a 5 pCt.
— af Rigsmont-Bexler	4 $\frac{1}{2}$ a 5 —
— af — i Privatbf.	4 $\frac{1}{2}$ a 5 —
4 pCt. fgl. Obligationer excl. Rente	89 $\frac{1}{2}$ 90
4 — opsigelige Kreditforenings-Dbl.	97 97 $\frac{1}{2}$
4 — norfigelige —	90 92
4 — Districternes Kreditforenings-Dbl.	90 $\frac{1}{2}$ 92 $\frac{1}{2}$
4 — nybste Landejendoms-Dbl.	85 86
4 — — Kjøbstads-Dbl.	70 $\frac{1}{2}$ 72
3 — dansk-engliske Dbl. smaa	80 $\frac{1}{2}$ 80 $\frac{1}{2}$
3 — — — — — store	79 $\frac{1}{2}$ 81 $\frac{1}{2}$
4 $\frac{1}{2}$ — norske Hypothek-Dbl.	94 96
Nationalbankaktier	143 $\frac{1}{2}$ 144
Privatbankaktier	118 $\frac{1}{2}$ 120
Laanbankaktier	95 $\frac{1}{2}$ 96 $\frac{1}{2}$
Skjællandske Jernbanaktier	90 $\frac{1}{2}$ 90 $\frac{1}{2}$

Ribe, den 17. Maj.

Et Regiment fiendtlige Soldater, som i Søndags Formiddags marscherede fra Kolding til Varde, gjorde Holdt ved Veirup i Hjørding Sogn; en Afdeling kom til at staa paa Landevejen tæt ved Kroen og nogle Gaarde; øjeblik-

keligt væltede de Menige sig ind i Gaardene og borttog alt Spiseligt tilligemed hvad de forefandt af Linned. Da de skulde bortmarschere, kom en Menig og en Oppasser ind til Gaardmand Otto Pedersen og forlangte Al. Da denne ikke hurtig nok efterkom Ordren, skød man ham gennem Hovedet. En Rabo gjorde Anmeldelse til Officererne og den Skyldige blev funden, man hentede Herredsfogden i Holsted og et Forhør afholdtes, medens tillige en Mængde bleve arresterede for Tyverierne. Sgaar blev Morderen stuet paa Gjærningsstedet og Tyvene afstraffede.

I Søndags Morges droge de i Onsdags antomne Østerrigere bort. Deres Forhold var paa nogle Undtagelser nær upaaklageligt. De afløstes samme Dags Formiddag af et lignende Antal Tyrolere og Steyermarkere, som fra idag af sættes paa Naturalforplejning; da de droge ind i Byen, spillede de „Den tapre Landsoldat!“

Postgangen er nu kommen i sin gamle Orden, saaledes at vi faa de Kjøbenhavnstse Morgenblade Dagen efterat de udkomme i Kbh.

Bekjendtgjørelser.

Idag bortfaldte Gud vor kjære lille Hans, 3 Aar gammel.
Ribe, den 16de Mai 1861.
H. Rudolphs, N. Rudolphs.
f. Jørgensen.

Torsdagen den 14de Juni d. N., Form. Kl. 10, bliver her i Byen, ifølge Kongeligt Aabent Brev af 16de f. M., fortaget Valg af en Folkethingsmand for Ribe Amts 3te Valgkreds.

Striktlige Anmeldelser i Henhold til Valglovens § 24 blive at tilfille Underrettede. Bredbro den 13de Mai 1861.
A. Wulff.

Fortegnelse over det hver enkelt Eiendom i Bildeberg, Timring og Neuling Sogne paa hvilende Bederlag for Korntinden til Præstembedet ligge — ifølge Lov af 23de Januar 1862 — til Eftersyn i 3 Maaneder fra d. 16. Mai 1864 paa Hammerum Herredscoutoir paa Nørholm ved Herning, Afstifterne af samme henholdsvis i Bildeberg Hovedskole, Grimstrup Mølle og Neuling Præstegaard. De, som for- mene at kunne gjøre nogen Indsigelse gjældende imod de i Fortegnelsen stete Anførsler, vilde, personlig eller ved en dertil af dem befuldmægtiget Mand have at møde paa ovennævnte Herredscoutoir Torsdagen den 23. August d. N., Eft. Kl. 2.

Bildeberg Præstegaard, d. 10. Mai 1861.
Wernberg,
Sognepræst.

Efter Forlig og Execution afled den Ane Johanne Andersdatter, Enke efter Christen Nielsen, tilhørende Eiendom Nr. 44 b, der er Parcel af Store Lundsby i Lomborg Sogn og ansat til Hartkorn „Tdr.“ Stp. 2 fdt. 1 $\frac{1}{2}$ Alb., Gammelstaf 54 St. tilligemed Eiendommens Andpart af Konge- og Kirke-, Korn- og Dravtiende, og den paa Eiendommen værende Bygning, samt Grødning og Afgrøde, til Bortfalg ved 3de Auktioner, som afholdes:

Mandagen den 13. Juni

— — 27. —

— — 11. Juli

førstkommende, hver Dags Formiddag Kl. 10. De 2de Auktioner afholdes her paa Coutoir og 3de Auktion paa selve Eiendommen, der bortfalges.

Conditioner og øvrige vedkommende Documenter vilde være til Eftersyn her paa Coutoir.

Denne Bekjendtgjørelse tjener tillige til fornøden Underretning for Pantavere og andre Retshavende efter Pl. 22. April 1817.

By- og Herredsfogedcoutoir i Lemvig, den 12te Mai 1864.
Møller.

Ifølge tagen Bestemmelse ved 3de Auktion over det Hans Jensen tilhørende Huus paa Røviggaards Mark, Andager Sogn, bliver bemeldte Huus tilligemed Leieretten for c. 66 Aar til omtrent 9 $\frac{1}{2}$ Lønde Land Ager, Eng- og Mosejord tilligemed Bortfalg ved en 4. Auktion, der afholdes paa den selgende Eiendom: Lørdagen d. 4. Juni førstk., Form. Kl. 11.

Conditioner, Panteattest, Ruderingsforretning og øvrige Salget vedkommende Documenter ligge til Eftersyn paa Auktionsdirectionens Coutoir.

Det bemærkes, at de 3 foregaaende Auktioner ere bekjendgjorte i Henhold til Pl. af 22. April 1817. By- og Herredsfogedcoutoir i Varde, den 6. Mai 1864.
3 Auktionsdirectionens Forvalter
Jensen,
ch.

Alle og Enhver, der have Noget at forbre i Bøet efter afdøde Maler Claus Bred af Birt i Gjellerup Sogn, indkaldes herved med 3 Maaneders Bærel til for underrettede Skifteret at anmeldte og bediisliggjøre deres Krav.

Hammerum Herredscoutoir pr. Herning, den 2den Mai 1864.
Kedderfen.

Ved en af Overauditeur By- og Herredsfoged Olsen i Holstebro under 29. April 1864 udfærdiget Morske monsterning, der første Gang ordlydende er indført i denne Tidendes Nr. 72 for underrettede Aar, er efter Begjæring af Holstebro Kjøbstads Dreiformyndert, og ifølge Kongelig allerna. Eft. Forordning, med Aar og Dags Bærel indskrevet den 1. April 1864, som maatte være i Besiddelse af en af Aarver Niels Jensen i Holstebro til den under bemeldte Kjøbstads Dreiformyndert hørende Mynting Nr. 157 Janus Christian Seybens Dobl under 2die August 1860 udfærdiget og den 14. f. M. ved Holstebro Kjøbstads Ret tinalast Obligation, her til Rest 243 Rd. 29 St. R. M. (sprindelig) lytende paa i alt 560 Rd. med 1ste Prioritets Pant ved Siden af andre 1600 Rd. til samme Dreiformyndert, i Gaarden gl. Nr. 59 og nyt Nr. 79 paa Holstebro Kjøbstads Centerlandsogade med Døre og Loft af Hartkorn 1 fdt. 1 Alb. — til at møde for Holstebro Kjøbstads Ret paa Naarhøvet sammesteds den første Tirsdag eller ordinære Retsdag i Juli Maaned 1865 for der og til at møde bemeldte Obligationen at fremkomme og deres forrige Arvefæst dertil at bediisliggjøre, da Obligationen ellers ved Dem vil blive merificeret og af Pantboeren udfæstet.

U l d

kjøbes til bedste Priser af C. N. Andresen.

Udsalg af Blanter,

Sommer- og Votte-Revfæl, Hærs, Hvid-, Rød-, Savois-, Spids- og Blantfaal, samt Silleri og Purre.
Gartner N. Puls.

**Bekjendtgjørelser til „Ribe Stiftstidende“ maa, da der nu er skeet Forandring med Hensyn til Tiden for Distributionen, indleveres Dagen før Bladet udgaaer, indtil Kl. 12 Middag. Bekjendtgjørelser til Mandags- Nummeret maa indleveres om Lørdagen indtil Kl. 2 Eftermiddag.
Jacobine Hynhoff.**

Ribe Stiftstidende.

Abonnement paa Ribe Stiftstidende modtages paa de kongl. Postkontorer og Brevsamlingssteder. Bladet udgaaer 4 Gange ugentlig, og Prisen er 1 Rd. 20 p. Kvartalet, naar det bestilles paa Postkontorerne og Brevsamlingsstederne, og 1 Rd. Kvart., med Tillæg af Dækningspenge naar det bestilles hos Udgiiverinden.

Thermometret Kl. 2 Eftermiddag.

Mai Maaned.	Lavest Temp.	Højest Temp.	Vind.
Fra 13. til 14.	+ 3	+ 17	S.
Fra 14. til 15.	+ 3	+ 15	B.
Fra 15. til 16.	+ 5	+ 16	B.

Udgivet af Jacobine Hynhoff. — Redigeret af J. Stegemann. — Trykt i Ribe.

Socialisten.

Et Ugeblad for Arbejdernes berettigede Fordringer.

Den 3. Oktbr.

Abonnement for Oktb. Kvart. 48 §
modtages hos alle Boghandlere
samt paa Postkontorerne.

Udgaar hver Lørdag.

Abonnement modtages paa
„Socialistens“ Kontor, Integade
Nr. 1, Hjernet af Østergade.

København 1871.

Striken

hos
Burmeister og Wain.

Det var at forudsæ, at en saa uhørt Driftighed af Arbejderne, som den at forlange fire af deres Bødler affædigede, maatte opvække Ønsket hos de store Kapitalister, der staa i Spidsen for Forretningen, om en Gang for alle paa en eftertryffeligt Maade at lade deres Undergivne forstaa, at de kun er Slaver, der har at taale enhver Behandling. Striken, som vi omtalte i vort sidste Nummer, var derfor næppe tilende, før Fabrikkerne selv laavede et Efterspil, der lader til at skulle blive det vigtigste.

Som meddelt fik to af de fire Kvartermænd, der havde overfaldet Arbejderen, deres Affæd i Lørdags. Det fulgte af sig selv, at den halve Oprejning, der gaves ved kun at affædige to af Angriberne, ikke kunde tilfredsstille Arbejderne, og de, der var fysiske i Dokken, anmodede derfor i Lørdags den ene af de Tilbageblivende om at forlige sig med Arbejderne, men de foretrak begge at forlade Værftet. Kloden fire om Eftermiddagen meddeltes det imidlertid alle Arbejderne saavel i Dokken som paa selve Skibsbygningspladsen, at de kunde faa deres Løn og tillige, at Fabrikkerne affædigede dem, hvilket bekræftedes ved følgende Udskrift paa Pengeposerne:

Til Underretning.

Da vi ser, at det ikke lykkes at genoprette den fornødne Ro og gode Orden, der er nødvendig for Arbejdets usforstyrrede Fremme paa vor Skibsbygningsplads, uagtet vi har imødelkommet Ønsket, som Arbejderne dér rettede til os i Lørdags — saa ser vi os nu nødsagede til herved at maatte stanse Arbejdet indtil videre paa vor Skibsbygningsplads.

Kristianshavn, Lørdag den 30 September 1871.

Burmeister & Wain.

Samtidigt med at Dhr. Fabrikanten ikke følte deres Samvittighed besværede ved

at gøre 300 Arbejdere brødløse, der i saa lang Tid har maattet bidrage til at spætte deres Pengeposer, søgte de at sikre sig Storborgernes sædvanlige Forbundsfulde, nemlig Politiet, og dettes ædle Direktør, Hr. Etatsraad Crone, skyndte sig naturligvis at imødelkomme Mataborernes Ønske. To Arbejdere blev arresterede om Lørdagen uden at have gjort sig skyldige i nogen som helst Urolighed. Blandt disse var en af dem, som Arbejderne havde udnævnt til at forhandle med Fabrikkerne, en Mand, der er almindelig elsket og agtet af sine Kammerater, fordi han, uagtet bedre stillet end de fleste, stedse har staaet paa deres Side og med Iver varetager deres Interesser. Denne Mand, ved Navn Christensen, er forsvundet, hans Løj er afhentet, og en af Mestrene (Saurbrey) har ladet sig forlyde med, at „han vilde ikke komme mere tilbage“. Forskellige Henvendelser af hans Kammerater til Politiet har ikke ført til noget Resultat, og man vil derfor let kunne gennemske, hvorledes Sagen hænger sammen. Saavel Arbejdsstansningen som disse Arrestationer er blot et Forsøg fra de med Stokkemændene allierede Fabrikanters Side paa at forstrække Arbejderne og saaledes faa dem til at gaa enkeltvis ind paa en Genoptagelse af Arbejdet.

I Søndags samledes derefter en Del af de affædigede Arbejdere og blev enige om kun at optage Arbejdet paa følgende Betingelser, som senere er tiltraadt af deres samtlige Kammerater:

1. De tre af de omhandlede fire Kvartermænd affædiges;
2. Der sker en Forhøjelse i Lønnen af 1 Skilling pr. Time;
3. Alle de affædigede Arbejdere, uden Undtagelse, antages til Tjeneste

I Mandags blev der af Hr. Wain gjort forgæves Forsøg paa at overtale nogle Enkelte til at genoptage Arbejdet.

Opfordring.

Som enhver Arbejder maa kunne indse, vil det være af største Vigtighed for den fremtidige Udvikling af Kampen om Lønningernes Forhøjelse her i Landet, at den Arbejdsstansning, som Dhr. Burmeister og Wain har troet at burde sætte i Scene, faar et for Arbejderne heldigt Udfald.

For at bevirke dette, opfordrer vi alle Arbejdere, saavel i København som i hele det øvrige Danmark, til ved Pengebidrag, store eller smaa, at sætte os istand til at fri vore Brødre fra den Ydmygelse, ved Sulten at tvinges til slavisk Underkastelse. Vi har det sikre Haab, at enhver oplyst dansk Arbejder vil indse, hvormeget denne Sag angaar ham selv, og hvor stort et Indtryk det vil gøre paa alle Arbejdsherrer, naar de opdager, at vi ikke kæmper enkeltvis og uordnet, men som en fast, sluttet Kolonne!

Bidrag, ugentlige eller en Gang for alle, indsendes til og modtages paa vort Kontor, Integade 1 i Stuen. Meningsfællerne i Provinserne anmodes om hver at indsamle i større Kredse. For det Modtagne og dets Fordeling vil der i de følgende Numre af vort Blad blive aflagt Regnskab.

Men ligesaa nødvendigt som det er, at alle Arbejdere uden Hensyn til Fag yder deres Skærv til en fejrrig Gennemførelse af Striden, ligesaa beklageligt vilde det være, hvis ikke de affædigede Arbejders nærmeste Kammerater vilde opfylde de Pligter, der bestemt maa siges at paahvile dem. Dhr. Burmeister og Wain stoler sandsynligvis paa, at de efterhaanden skal kunne overvælde Arbejderne paa Fabrikens andre Afdelinger. For at imødegaa disse Planer, anser vi det for uundgaaelig nødvendigt, at alle de, der endnu arbejder paa den nævnte Fabrik, nedlægger Arbejdet, indtil de ærede Fabrikanten maatte se sig foranledigede til at indrømme saavel Lønningforhøjelsen, som de øvrige nu opstillede Fordringer. Kun ved denne Fremfærd vil

de kunne udvise et kammeratligt Forhold, kun ved dette Middel kan der opnaas et hurtigt og helbøgt Resultat, som vil blive afgørende for Fremtiden.

I Anledning af denne Sag har Bestyrelsen for den internationale Arbejdersforening anset det for rigtigst at afholde et almindeligt

Mode

i Dansesalonen „Phønix“ i Gelligestfræde i Morgen Onsdagen den 4de Kl. 8 $\frac{1}{2}$ Aften, hvortil vi indbyder samtlige Arbejdere i København. Der vil fra Bestyrelsens Side blive stillet følgende Forslag:

1. Forsamlingen bifalder fuldstændig Arbejdernes Optræden i den foreliggende Sag, og finder de tre af dem stillede Fordringer overensstemmende med Billighed og Nødværdsighed.

2. Forsamlingen opfordrer alle Arbejdere til af al Magt at støtte deres affledigede Kammerater og til ved Pengebidrag at virke for et heldigt Udfald.

Til Arbejderne.

For os, der med Opmærksomhed har fulgt de store Arbejdsnedlæggelser rundt omkring i Europa var det umuligt at antage, at den første større Strike i vort Fædreland skulde faa sit Udspring fra Fabrikkerne. Medens nemlig Arbejderne i Pressen kæmper for en daglig Arbejdstid af 10 Timer, medens deres engelske Kammerater med sejt Uholdenhed i næsten tre Maanedes har døjet Sult og Nød for at opnaa 9 Timers Arbejdstid, og medens endelig Amerikaneerne gør Strike for at indskrænke Tiden til 8 Timer, har vi her i Danmark endnu ved Siden af en usel Løn en Arbejdstid af fra 13 til 19 Timer i Døgnet. Man skulde efter disse Forhold ledes til at tro, at Fabrikkerne's Ugjærlighed efter at pine Arbejderen til det Døds punkt maatte være tilfredsstillende, man maatte antage, at de dog vilde have et aabent Øre, naar deres Undergivne blot forlangte at sikres for Liv og Lemmer under Udførelsen af deres Trællearbejde; men det har nu vist sig, at man her som overalt gør Regning uden Bøtt, naar man forudsætter Menneskelighed hos en Race, som er vant til at behandle Arbejderen som en Maskine, der kun er lavet for at forøge Storborgernes Afgud, Kapitalen.

Alle Arbejdere saavel som Ikke-Arbejdere, der endnu har Gode og Vilje til at tænke upartisk, maa med os indrømme, at Fabrikkerne, der som D'hr. Burmeister og Wain ikke betænker sig paa underintelligende Paaflugt at styre 300 fattige Arbejdere, hvoraf mange er Familienfædre, i den dybeste Nød skulde vilde være en Fare for Statens rolige Bestaaen. Det er usforståeligt og uoverensstemmende med Gennemsigtighedsreglerne for et ordnet Samfund, naar de eksisterende Forhold lægger en saadan Magt i private Mandes Hænder, at Tusenders Liv og

Velvære skal afhænge af deres Løner. Saa længe en saadan Tilstand vedvarer, vil Landet ikke være sikret for Oprør fra den ene Dag til den anden, ti Ingen vil kunne fortænke den af Hungerdøden truede Arbejder i, at han ved et hvortidshjælp Middel søger at friste det Liv, som han har Ret til at føre ligesaa vel som Kapitalisten.

Men er det os ubegribeligt, hvorfra Fabrikkerne faar Færdighed nok til yderligere end hidtil at ville underkue Arbejderen, saa er det os dog endnu mere usættelig, hvorledes en Institution som Politiet, der er sat til at vaage over den offentlige Sikkerhed, kan være i Medhjælpelse af en saa kolossal Dumhed, som den, dets Optræden i den foreliggende Sag vidner om. Hvis Politiet endelig vilde have sin Røst i Ting, som ligger aldeles udenfor dets Omraade, vilde det da ikke have været rimeligere, at det var optraadt mæglende, i stedet for som nu at kræve vor: for 23 Aar siden erhvervede Friheder ved at arresterer uden Spor af Anledning og ved dette og andre Midler søge at true Arbejderne til Underkastelse? Hvis saage Hoveder og ængstelig Sjæle vil kalde den nu valte Bevægelse for Begyndelse til Oprør, hvem er det da, der er Oprørere? Er det Arbejderne, der med en eksempeløs Ro og forbavsende Maadehold har fremsat deres Fordringer, eller er det ikke snarere Fabrikkerne og Politiet, af hvilke de første ikke har villet give stempel Dødsstraf for Overfald paa sagesløs Mand, medens det sidste endog aabenlyst har overstrøbet Forjættningen?

Og vender vi os endelig til den Præse, der med store Ord forkynder sig som Trompetere for den offentlige Mening, hvilken Dom skal man da sælde om dens Optræden? Den har forvansket nogle af Begivenhederne og fortiet andre. Den har ikke været sen til at raade Arbejderen til slavisk Underkastelse under Fabrikkerne's Magt, men ikke et eneste Blad har haft et Ord tilovers for den Undertrykte, ikke et eneste lader dem antage, at der iblandt Folket gives Tusender, der med de bedste Ønsker om et heldigt Udfald for Arbejderne forener sig til at understøtte dem med Raad og Daad. Hvorfor er Redaktionen af vort Blad den eneste, til hvem talrige Deputationer fra Københavnske Arbejdere har henvendt sig med Tilbud om Pengebidrag? Mon dette ikke endelig en Gang skulde aabne det store Publikums Øjne for, at Pressen i sin Helhed kun er villige Organer for den bedrøvede Klasse, fejle Dretstuder, der finder deres Regning ved at smigre de Stærke og undertrykte de Svage?

Da Arbejderne hos Burmeister og Wain i Torsdags henvendte sig til os for at berette os det Slette og spørge om vor Mening, kunde vi, ifølge vore tidligere Udtalelser i Bladet, kun give dem det Raad at undgaa Arbejdsnedlæggelse for Øjeblikket; som Sagen nu stiller sig, er det derimod vor uafviselige Pligt at opfordre dem alle til trofast og enig Uholdenhed, og den af Arbejderne, der nu følger sine Kammeraters Sag, er i vore Øjne en sejt Udsling, der i fuldt Maal fortjener Alles Haan og Foragt. Som én Mand maa de staa i den begyndte Kamp; Alle som En har de nedlagt Arbejdet, Alle som En maa de genoptage det, naar Fordringerne er opfyldte. Vi for vort Bedkommende lover herved, at vi med alle de Kræfter og Midler, der staar til vor Raadighed, vil understøtte dem i Arbejdets retfærdige Kamp mod Kapitalen; uden at se til højre eller venstre vil vi styre lige mod Maalet, og vi stiller kun én Betingelse: at Arbejderne ikke opgiver sig selv!

Aabent Brev til Hr. Redaktør Rimefad fra de affledigede Arbejdere paa Burmeister og Wains Fabrik.

Da det vel næppe kan antages, at Hr. Redaktøren, der i saa lang Tid har særdeles mellem Arbejdere, selv har haft Del i eller blot været vidende om de usandskædige Beretninger, som Deres Avis „Dagstelegrafen“ i sine sidste Numre har leveret i Anledning af den stedfundne Arbejdsstansning, saa opfordrer Underkastede Dem til usfortøvet at tilbagekalde Sandhedsfordrejelseerne, og vi erklærer tillige, at den fra Deres meget afvigende Forklaring som Bladet „Socialisten“ har givet, i alt væsentlig er korrekt og stemmende med Sandhed.

Efter Fuldmagt af samtlige affledigede Arbejdere:

Erhøbdigst
H. Brix.

Til „Arbejdersforeningen af 1860“.

Det vilde være en ligesom Fornærmelse imod ovennævnte Arbejderforening, hvis vi ikke straks henvendte en आमодning til den om at støtte en Sag, der i den Grad som den foreliggende har Betydning for hele Arbejderklassen. Vi antager, at Bestyrelsen næppe behøver vor Opfordring for at gøre et godt Greb i den efter Formandens Udsagn vellydte Pengepose, og vi stoler tungt paa, at Medlemmerne vil finde det rigtigere at anvende deres opsparede Kapitaler til at hjælpe deres Arbejdskammerater fra deres uforståede Nød, end at rejse storartede Bygninger for en Forening, der, hvis den mod Forventning skulde svigte nu, aldrig kunde være sit Navn bekendt.

Det følger af sig selv, at vi hverken har lyst til at indblende os i hvormeget eller hvorledes Foreningen agter at gøre.

Striker.

Maskinarbejdernes store Strike i Bryssel er faldet heldigt ud for Arbejderne. Den kan nu betragtes som fuldstændig sluttet, idet Fabrikkerne har indvilliget i alle de Fordringer, som de i Begyndelsen kaldte uantagelige. Det lader til, at dette Held har givet Andre Mod til at følge Eksemplet. Garverne og Kleinsmedene har nemlig besluttet at nedlægge Arbejdet. Jovrigt indrømmer selv Modstanderne, at denne Sejr vil forstærke Socialismen talrige Tilhængere.

I Newcastle nærmer Maskinbyggernes Strike sig ligeledes sin Slutning, og Resultatet er ogsaa her gunstigt for Arbejderne. Hovedfabrikanten W. Armstrong, er nu gaaet op til at tilbyde en ugenlig Arbejdstid af 56 $\frac{1}{2}$ Timer og 5 pCt. Forhøjelse af Lønnen. Arbejderne holder imidlertid fast paa Fordringen om 54 Timers Arbejde, hvormod de ikke engang har forlangt saa stor Forhøjelse i Lønnen, som den tilbudte. Sandsynligvis vil Normalarbejdsdagen paa 9 Timer om saa Dage fuldstændig være sat igennem.

Adgangskort
til Mødet Onsdag Aften
saas paa Kontoret Integade 1, Stuen,
à 4 Skilling. Overflødet tilfalder
Strike-Fonden.

Udgivet af H. Brix.

Trykt hos D. E. Olsen & Co.

Socialisten.

Et Dagblad for Arbejdernes berettigede Fordringer.

Abonnementprisen er 1 Rd. Kvartalet, 82 St. om Aarsbetaling, 8 St. om Ugen, saavel i Kjøbenhavn som i Provinserne.

Tirsdag den 7. Maj 1872.

Reklamer til 4 St. pr. Linje modtages paa Kontoret i Sotergade Nr. 65, Stuen. Kæbet hele Dagen.

Vi gør herved vore ærede Abonnenter opmærksomme paa, at Redaktørens Arrestation ikke vil have nogen Standsning af Bladets Virksomhed til Følge eller udøve nogen **sombestemt Indflydelse paa Bladets Tendens.**

Alle Breve, vedrørende Bladet, bedes adresserede til „Socialistens“ Redaktion, Ravnshøjsgade Nr. 21.

De senest tiltraadte Abonnenter er vi tilbøieligst istand til at skaffe Bladet imorgen. Vore Abonnenter, der ikke modtager Bladet, regelmæssig bedes om at give Ekspeditionens Kontoret Efterretning derom.

Authoriteterne og Folket.

Arbejdere og Brødre! Den Sejr, som vore Modstandere*) formene at have vundet over os ved ved Nattetide at have arresteret vore Ledere, og derved hindret Afholdelsen af vort Folkemøde, vil, vær overbeviste derom, blive en dyr Sejr, eller rettere, det er

*) Det er virkelig haarde, at Arbejderen, Kjønnen af Folket, skal regne den Magt i Staden, som netop bliver underholdt af selve Folket for at have dets Ret, til deres Modstandere. Atter en af de Tusinder af sørgelige Følger, som er opstaaede ved de nuværende forrykte Samfundsforhold.

Mordbrænderen.

En Fabrikhistorie.

(Fortiæt.)

„Jlden lader til at gribe rast om sig.“
„Men der kommer Hjælp, jeg kan se Folk iler tilhjælp.“

Stenbæk var i første Øjeblik bleven overrasket ved at høre, at Jlden allerede udbrod nu, men han beregnede straks, at det maatte forekomme mistænkeligt, naar han nu forholdt sig rolig og senere maatte kunne blive gendt som Eieren af den brændte Fabrik. Han rejste sig derfor hurtigt, og idet han trængte sig imellem de Rejsende, udbrod han: „De vil da ikke paasta, at den Stenbækske Fabrik brænder?“

„Jo, den staar i lys Lue — overbevis Dem selv.“

Man gjorde Plads, saa at han havde et frit Blik paa Fabrikken, som ikke var langt borte. Luene slog højt vejret og oplyste hele Omegnen. Stenbæk troede først, at han saa fejl, at han drømte, men saa Øjeblikke var tilstrækkelige, til at han kunde orientere sig.

„Ist ingen Sejr, men maaske snarere det Modsatte! Autoriteterne har i det Hele taget spillet en meget slet Rolle under den sidste, af dem selv fremkaldte, Periode. Lad os betragte Sagen lidt nøjere. Bestyrelsen for den internationale Arbejdersforening her i Landet havde indbudt til et Folkemøde paa Nørrefælled. Politiet ser deri en Indbydelse til Deltagelse i en Revolution, vel at mærke, i dette Ord's mest populære Betydning. Denne Opfattelse af Hensigten med Mødet tilskriver Hr. Crone saa en i Socialisten nedenfor Opraabet staaende Artikel med Overskriften: „Maalet er fuldt“. Den Artikel maa Hr. Crone da have læst omtrent paa samme Maade, som Fanden læser Bibelen, ti ellers kan det være vanskeligt nok at faa en saadan Mening ud af den: men nok er det, Crone fik den, og det er nok, — nok til at sætte Militæret og hele Politistyrken, ja endog saa Natvægterne, i Bevægelse, og nok til at sætte hele den ellers saa fredelige By i fuldstændig Forsvarsstand, men dog ikke nok til at fremkalde den forrykte „Revolution“, ja end ikke engang en Demonstration fra Folkets Side. Hele den militære Manøvre, hvor Crone „ledede Bevægelsen“ fra Tinghuset af, har ganske vist sin latterlige Side, — og man skulde have ondt ved at trænge Smilet tilbage, naar man betragtede de strunkt ridende Politibetjente, og naar man saa saa paa de kæffe og modige Husarer,

med hvilken Dødsforagt udrustede de dem ikke til Kampen, og med hvilket uforligneligt Mod imødesaa de ikke den sig nærmende Revolution. Som sagt, Alt dette er virkelig morsomt, og det Indtryk, som den samlede Mængde modtog af Autoriteternes „Bevægelse“, var den, at de (Autoriteterne) grundig havde prostitueret sig.

Men Sagen har ogsaa en alvorlig Side, og det endog saa en meget alvorlig. At Hr. Crone ikke er noget særdeles lyst Politihoved, det har vi længe vidst, men at Politimestren kan være i den Grad stupid, som han i Søndags har vist sig at være, det havde vi dog aldrig troet.

Hvorlænge tror Hr. Crone, at Folket roligt vil tage imod en saadan despotisk Misbrug af den Magt, som hans Embede, ifølge de bestaaende Love, lægger i hans Hænder? Mon ikke det forræder og forstødte Folk engang med Magt vil sprænge de Slavelænker, som Autoriteterne Tid efter anden har sammensmedet og lagt om det kun altfor taalmodige Folks Fødder?

Den Maade, hvorpaa Politiet og Militæret optraadte paa Fælleden overfor Folket, varslar ikke godt. Havde der været Tale om Demonstration og haandgribelige Angreb fra Folkets Side, ja, da var Sagen noget Andet; men at angribe Byens værgeløse Borgere med skarpe Vaaben, det forekommer os at være i

„For Guds Skyld,“ raabte han forfærdet, „det er jo mit Hus, mit Baaningshus, som brænder!“

„Hvorledes? Deres Hus?“ spurgte de Rejsende forundrede. „Er De da Hr. Stenbæk?“

„Ja, jeg er den ulykkelige Stenbæk. Jeg maa ud, jeg maa derhen!“

Han forsøgte at aabne Vogn døren for at springe ud, men hans Ledsgagere holdt ham tilbage, idet de bade ham fatte sig, et saadant Spring vilde jo være den visse Død.

Stenbæk trængte sig dog saameget frem, at han kunde raabe ud af Vinduet:

„Toget maa holde stille! Dit Hus brænder, jeg maa ud!“

Hans Ledsgagere holdt ham deltagende tilbage, idet de søgte at berolige ham med, at hans Skrigen dog ikke kunde hjælpe, dels kunde Togsføreren ikke høre ham, dels turde de jo ikke lade Toget holde her; heldigvis kunde Deboerne ikke være blevne overraskede i Søvn, og paa Hjælp vilde det neppe mangle, da man tydelig saa Mennesker ile tilhjælp fra alle Sider.

Toget rullede videre og videre; Stenbæk fastede sig udmattet paa sin Plads, og hans Ledsgagere betragtede ham tavse. Hvilke Tanker

pinte ikke i dette Øjeblik Manden! Hvorledes var Jlden opstaaet i hans Baaningshus? For at spare havde han kun forsikret Huset lavt og slet ikke Indboet; det var et betydeligt Tab! Og hvis nu Pengestabene ikke kunde modstaa Jlden, hvilket Tab da af Penge og Værdipapirer! Nu tog hans Tankegang en anden Retning — — tænkte han maaske paa sin Niece, som han havde indelukket, og som saaledes svævede i aabenbar Livsfare? Nej, han tænkte paa, at det nu ikke kunde være længe, inden Pakhuset stod i Flamme, at saaledes enhver Mulighed af Mistanke til ham var svunden — ti hvad var naturligere, end at Gnister kunde have antændt det? Og Pakhusets Forsikringssum var meget betydelig. Men — hvis nu Fjernskabene ikke var ilofaste, saa var Tabet dog betydeligt. Pint af disse Tanker stønede og pustede han forfærdeligt; de andre Rejsende vidste kun at trøste ham med, at man snart naaede den nærmeste By, fra hvilken han saa med det næste Tog kunde køre tilbage.

5.

Men vi maa vende tilbage til Fabrikken og Begivenhederne der.

den Grad Myndighedsmisbrug, at vi endog-
saa finde Udtrykket en hel Del for mildt.

Det Ansvar, som Politiet og de øvrige
Autoriteter har paadraget dem i Søndags,
vil, vi kan ikke se rettere, tidlig eller sent
komme over deres egne Hoveder, det er et
Blad til i den store Folkelidelseshistorie. Kan
Autoriteterne foreløbig bære det moraliske An-
svar for deres Handlinger, saa maa deres
Samvittighed være ligesaa lille som deres
Handlemaade er letfindig.

Der er rejst en stærk Anklage for Mora-
lens Domstol, hvor Folket er Dommer. Vil
Autoriteterne ikke anerkende denne Domstol,
saa vil de nok komme til at anerkende
Dommen, som udgaar fra den; de har selv
sat os udenfor Loven, vi vil skrive vor egen
Lov. Vi gentager det, Maalet er fuldt! Det
kan endnu staa, naar det staar roligt, men
en Draabe til, og det vil flyde over.

Hvad den internationale Arbejderforening
angaar, da har Autoriteternes lovløse Adfærd
kun gavnet den tilligemed selve Sagen og
fremkaldt en endnu større Tilstrømning og
Sammenslutning, end Foreningen i Forvejen
havde. Man har troet at kunne adskille en
saa tæt sammenfluttet Masse af Arbejdere ved
at bevæge dem deres Førere og beslaglægge
deres Papirer. Atter en grændseløs dum
Tanke.

Idet man vilde skade vor Sag, har man
gavnet den uendelig.

Slutter fast, Arbejder og lidende Brødre,
snart staar vi ved Maalet og vi skal fejre,
saa sandt vor Sag er hellig og retfær-
dig.

Red.

Forsamlingen i Foreningen

vedtog igaar Aftes følgende Resolutioner:

Foreningen protesterer mod Autoriteternes
voldsomme Fremgangsmaade, som
velskikket til at fremkalde Uor-
de; den anerkender paa det mest
levende vor Stipelses mandige og djærve
Holdning og vil vel vogte sig for at
lade sig lede ind paa et fejlt Spor.
Foreningen vil med Ro og Uvov iagt-
tage Forholdene.

I Genhold til Ovenstaaende sammekal-
des herved alle Sektionsformænd til et Møde
iaften (Tirsdag) Kl. 8, i Foreningens Lokale
i Lille Kirkestræde.

Enhver bedes ubetinget give Møde.
Kredsformanden.

En Berigtigelse.

Bore forstellige arbejderfjendste Organer
strømmer naturligtvis over af de mest hade-
fulde Angreb paa de Mænd, der Søndagen
den 5te Maj 1872 paa det Klareste overbeviste
ikke blot de hidtil Forblindede om, hvad vor
Frihed har at sige, men ogsaa om den ube-
vingelige Kraft, som Arbejderen kan udfolde,
naar han tvinges dertil. At disse Organer
ogsaa har Frækhed nok til at tilføje Arbej-
dernes besindige „Opsættelse“ efter Ledernes
Arrestation, kan man saameget mindre for-
tænke dem i, ti det er naturligtvis for dem et
saare uheldigt Barfæl.

Kun en falsk Meddelelse vil vi berøre.
Den er fremkommen i „Dagbladet“, der na-
turligtvis siden sin Udhøjring i Tiendeparter
mellem forstellige Pengepugere er bleven Ar-
bejdersagen endnu mere fjendtlig end tidligere.

Hr. Topsø fortæller, støttende sig til Hr.
Crones kostelige Politiplakat, at „Forbudet
mod Mødets Afholdelse naar ud over denne
specielle Anledning“.

Ganske vist, „skrevet staar det“, men
mundtlig har ikke blot Hans Almægtighed
Hr. Crone, men ogsaa Politinspektør Herk, senere
givet os Forsikring i modsat Retning, af hvil-
ken vi i rette Tid og paa rette Sted
nok skal vide at gøre Brug.

Den zoologiske Have ved Frederiks-
berg vil i Aarets Løb blive udvidet efter en
temmelig betydelig Maalestof, idet der
har dannet sig et Aktieselskab, som agter
at overtage den og anvende 100,000 Rd. paa
en Udvidelse af dens Drift, der især ved-
blivende skal staa under Ledelse af Havens
nuværende C r., Hr. Kjerbølling. (F. St.)

Have. I Anledning af, at det den
2den Maj var 50 Aar siden, at Generalkon-
sul Hans A. Clausen indtraadte som Kontorist
hos Hørr. Chr. Broberg og Søn, har han
tilstillet „Handels- og Kontoristforenings
Understøttelsesklub“ en kongelig 4 pCts.s Ob-
ligation paa 1000 Rd.

Tidlig Blomstring. Som et Bevis
paa, hvor langt Vegetationen i dette Aar er
skredet frem, meddeler „Langl. Av.“, at Kap-
fen, der ellers først blomstrer i Midten af
Maj, allerede i nogle Dage paa en Mark ved
Lindelse, og sandsynlig flere Steder, har staaet
i Blomster.

En ny Digter, en fjortenaars Dreng,
er, ifølge „Åsens Av.“, dukket frem i Flem-
løse ved Åsens. Bladet gengiver nogle af
hans Digte, som er smukke og viser et ikke
ubetydeligt digterisk Talent. Det er et fattigt
Barn, som, hvis Udelstænkende ikke vil støtte
ham, til Sommer skal være Kreaturvogter.

En original Mestertys. Den ber-
rygtede Carl Frederik Vilja er, ifølge svenske
Blade, i disse Dage afgang ved Døden.
Vilja udgav under sin Fængselstid en i sit
Slags ganske interessant Selvbiografi, der i

over et Par Hundrede tætrtrykte Sider beretter
om de mest forovne og dristige Eventyr. I
de senere Aar førte Vilja et meget stille og
rosværdigt Liv, men det lykkes ham dog
aldrig at genehverve sig sine Medborgeres
Agtelse og Tillid, hvilket i den Grad ned-
trykte hans Sindstemning, at, efter hvad flere
af hans Paarørende har paastaet, Grunden
til hans Sygdom og, for en stor Del, ogsaa
Aarsagen til hans Død maa søges deri.

Fundet Lig. En i Svendborg boende
Arbejdsmand, som var mistænkt for en min-
dre Forseelse, forsvandt i Efteraaret der fra
Byen. Formodningen om, at han havde af-
livet sig, er nu bekræftet, idet hans Lig er
funden i Stranden udfor Hestehavestoven og
er bragt til Svendborg for at jordes.

(Svendb. Av.)

Mordfag. Højesteret paakendte ifølge
„Berlingske Tidende“ igaar den Justitsfoged,
der var anlagt mod Arrestanten Hans Masmus-
sen og Arrestantinden Bodil Christensdatter,
Gaardejer Lars Hansen Nymands Enke af
Nadsbed paa Lolland, Førstnævnte for at have
begaaet det paa næstnævnte Gaardejer Lars
Nymand Ratten mellem 9de og 10de Juli f.
A. udførte Mord og Sidstnævnte for Til-
skyndelse og Medvirkning til denne Forbry-
delse.

Da Tjenestefolkene hos fornævnte Gaard-
ejer Lars Nymand om Morgenen den 10de
Juli f. A. kom hjem fra et Gavebal, fandt de
deres Husbond liggende død i Stalden, med
betydelige Saar i Hovedet, der havde blødt
rigelig, og da der i Stalden stod løs en 2
Aars uskoet Hingst, ledebes Formodningen
hen paa, at Lars Nymand var bleven slaaet
ihjel af Hingsten. Den legale Obduktionsfor-
retning gik imidlertid ud paa, at de Saar,
der havde bevirket Lars Nymands Død, ikke
kunde hidføre fra en ubeskoet Hestehov, og
ved de derefter optagne Forhør viste det sig,
at Mordet var begaaet af Arrestanten efter
Tilskyndelse dertil og derom forud truffen Af-
tale med Arrestantinden. Arrestanten, der i
5 Aar havde været i Tjeneste hos Lars Ny-
mand, som var gift med Arrestantinden, havde
i flere Aar staaet i utiladeligt Forhold til
hende, og efterat hun tidligere ofte havde talt
om at ville ægte Arrestanten, naar hendes
Mand, der var svagelig, døde, udtalte hun
kort efter Paaske ifjor, da hun var bleven
frugtommeligt, sin Beklagelse for ham over, at
hendes Mand havde erklæret, ikke at ville
vedkende sig BARNET, og hvide, at hun vilde
tage Livet af sig, hvortil Arrestanten svarede,
at det saa var bedre at slaa Manden ihjel,
hvori hun da straks samtykkede. Efter Aftale
skulde Mordet være iværksat 2den Pinksedag;
men Arrestanten fattedes da Mod til at ud-
føre det, hvorefter det aftales, at det skulde
begaaes, naar der næste Gang frembød sig
Lejlighed dertil, og da de erfarede, at Lars
Nymand vilde gaa til Gavebal i Nørhøj den
9de Juli, blev de enige om saa at udføre
Mordet.

Sivers havde ikke kunnet udholde det paa
sit Værelse og var derfor gaaet ned i Haven,
hvorfra han kastede sorgmodige Blik op til
Selmas Vinduer, der imidlertid, som alle øv-
rige Vinduer i Huset, var indhyllede i Mørke.
Hensunken i Betragtninger over Fremtiden, be-
mærkede han ikke, at et besynderligt Ulykkes-
viste sig indensfor hans Principals Vinduer,
og han vaagnebe først op af sine Drømmerier
ved Lyden af de af Hede ituspringende Vin-
duesruder; da han saa op, slog allerede Flam-
merne ud af Vinduerne.

Højt forstrækket raabte Sivers: „Brand!
Brand!“ og løb hen til Husets Dør, som hel-
digtvis ikke var aflaget. Ifjort løb han op
af Trapperne, forbi Fabrikantens Lejlighed,
fra hvilken Jldens Knitren lød tydeligt, hen
til Selmas Dør, som han forsøgte at aabne.
Han bankede heftigt og raabte:

„Selma, kære Selma, er Du derinde?“

„Ja, Carl,“ svarede en ængstlig Stemme.

„Huset brænder!“

„Jeg har i dette Øjeblik mærket det.“

„Løb hurtigt op og kom ud, ti Jlden er
i Nærheden.“

„Jeg kan ikke, Dnkel har lukket mig inde.“

„Løb hurtigt og giv Dig Nøglen.“

Forstrækket raabte Carl:

„Hvilken Ulykke! — Din Dnkel er bort-
reist.“

„At saa maa jeg omkomme i Luerne!“
Streg den stakkels Pige.

Sivers tabte dog ikke Fatningen; i en
saa rolig Tone som mulig, sagde han:

„Din Dnkel har naturligtvis ikke taget
Nøglen med paa Rejsen, — hvem kan han
have givet den?“

„Den gamle Margrete.“

„Saa vent et Øjeblik, kære Selma,
jeg kommer straks igen.“

Han styrkede ned ad Trapperne for at
finde Margrete.

Men den gamle Husholderste var ikke at
finde. Hun havde foruden Selmas Stuenøgle
tillige andre Nøgler i Bevaring, deriblandt
ogsaa den til Opbevaringsstedet for Binen;
nu havde hun benyttet Lejligheden til at til-
fredsstille en stærk, men skjult Lidenskab, nem-
lig at trække sig tilbage til et afslået liggende
Kammer og der dyrke Bacchus, saalænge indtil
hun var faldet isvov. Derfor kunde Sivers
ikke finde hende hverken i Køkken eller Kælber,
og de forførkede Tjenestefolk, som havde travlt
med at redde deres Ejendele, vidste heller in-
gen Bessed.

Jmedens havde Jlden gennembrudt Sof-

tet, og den havde allerede angrebet den øverste
Etag og Taget; tillige var den brudt gennem
Døren ud til Gangen.

Den næsten fortvivlede Sivers mødte nu
Amerikaneren og raabte:

„Hjælp mig at redde Selma, hun er in-
despærret, stak et Par Brækjern!“

Hudson svarede ikke et Ord, men med en
fordævsende Hurtighed skaffede han Jernstæn-
gerne, og Begge styrkede hen til Indgangen
— men Trappen stod i lys Lue!

Forfærdet saa begge Mænd paa hinanden,
og selv den rolige Amerikaners Ansigt fik et
Udtryk af raadløs Fortvivlelse. Men Carl
rev ham med sig omkring Huset, idet han kun
raabte Ordet: „En Stige“. Forstellige til-
ilende Menneſter skaffede hurtigt Stiger til-
veje, disse blev stillede op ad Væggen under
Selmas Vinduer, saa at Hudson og Carl
kunde stige op og med Brækjernene arbejde
paa at gennembryde Jerngitret, omendstønt
der fra det brændende Tag styrkede Tagsten
og Jldstykker ned paa dem. Gitrene lod sig
hurtigere gennembryde, end man havde ventet,
og snart kunde Selma stige ud, Carl bar
hende ned ad Stigen og hen til sin Lejlighed,
hvor han lagde hende paa Sofaen.

Højesteret stadfæstede de foregående Jnstantsers Domme, hvorved begge de Tiltalte var ansete med Livsstraf. Arrestanten er 25 Aar gammel og Arrestantinden 26 Aar. Jnngen af dem har tidligere været straffet. (B. T.)

I Anledning af den Opmærksomhed, Høf-bladet „Dagstelegrafen“ stænkter min ringe Person, skal jeg blot tillade mig den Derigtigelse, at jeg ikke blev arresteret for Druffen-skab, men fordi jeg vilde benytte mig af min formentlige Ret til at spadsere paa Nørrefælled. Hr. Rimestad har maasse overværet Scenen som sædvanligt med omtaagede „Briller“.

E. Würtz,
Cigarmager.

Udlandet.

Tyskland. I Berlin afholdtes der i Lørdags en talrig besøgt Forsamling af Berlins Bygningsherrer, hvorved det blev vedtaget at understøtte hinanden mod de social-demokratiske Arbejdsførere og at danne en provisorisk Enighedskommission. Der blev meddelt, at der var god Udsigt til Enighed med Arbejderne, saa at Arbejdet maasse kunde ventes optaget paa Mandag.

Bayern. Fra München meddeles, at der en af de første Dage vil indtræde Forhøjelse i Ulpriserne, og at der i den Anledning er trufne militære Forsigtighedsregler.

Fra **Sanzibar** paa Afrikas Østkyst meldes om en forfærdelig Orkan, som skal have ødelagt Byen, og hvorved er strandet 150 Skibe. Sammensteds fra skal der være kommen Esterretning om, at den berømte Afrikarejsende, Livingstone, ikke, som man troede, er død, men befinder sig vel i det indre Afrika i Selskab med en af „New-York Herald“ udsendt Korrespondent, Stanley.

Strasbourg. Samtidig med, at der afholdes Fester af Tyfterne ved Universitetets Aabning og udbringes Skaaler for Elsas's Forening med Tyskland, endstønt Enhver ved, at Befolkningen ønsker alt Andet end at være Tyftere, har der fundet Slagsmaal Sted i Gaberne mellem Studenterne og Borgerne; Ublanerne maatte rykke ud, og flere bleve saarede.

Østrik. I det sydlige Østrik har der i Anledning af Valgene fundet voldsomme Scener Sted. I Samobor er det kommen til Kamp mellem Militæret og Befolkningen. Dphidselsen er stor.

Paris. Marskalk Bazaine vil blive stillet for en Krigsret; det Samme er nok Tilfældet med General Wimpfen.

Indien. En voldsom Orkan har hjem-søgt Byen Madras i Forindien Natten mellem 2den og 3dje Maj. Tolv Skibe blev slynge op paa Kysten, flere Mennesker drukne, og i Byen anrettedes store Ødelæg-gelser.

Spanien. Da Kong Amadeos Rege-ring har ladet seks af Oppositionsbladene beslaglægge, har man ikke syndelig Andet end dens egne sangvinske for ikke at sige løgagtige og optimistiske Beslutninger om Opstanden at holde sig til.

Paa samme Tid som Regeringen opram-

„Jeg kan takke Dig for mit Liv!“ sagde hun inderligt.

„Du er jo mit Alt, med Dig vilde jeg ogsaa være omkommen. Berolige Dig kun, nu er Du udenfor al Fare, jeg vil se at hjælpe til ved Branden.“

Trykkende et Kys paa hendes blege Læber, ilede han bort.

Fabrikens lille Sprøjte var allerede i Virksomhed, men den udrettede Intet. Fra Byen kom der ligeledes Sprøjter, ledsagede af en talrig Menneskemængde. Der var nok til at hjælpe, men Forvirringen var for stor, til at der kunde opnaas noget Resultat.

(Esluttes.)

ser sine Løgne og fremstiller Opstanden som næsten undertrykt, affender den i største Hast Forstærkning og Munition fra Madrid. Et Batteri Mitrailleurer og et helt Kavalleriregi-ment, som ellers hører til Madrids Garnison, har maattet begive sig til Navarra, ligesom det meldes fra Sankt-Sebastian, at syv Ba-taljoner er bleven udstibede der, kommende fra Koruna og strafs befordret videre ad Jernba-nen. I samme Aand beretter Bladet „Espe-ranza“ følgende: „Insurgenternes Antal an-slaas til mindst 5000. I Oviedo, Segavia og Andalusien har der vist sig flere Afdelin-ger, hvoraf nogle er meget mandstærke. I Byen Lernel er flere Domherrer bleven arre-sterede. „Frihedens Frivillige“ er paa de fleste Steder bleven afvæbnede, da Regeringen ikke kunde stole paa dem. Marskalk Serrano har 6000 Mand af alle Vaabenarter under sin Kommando. Hans Hovedkvarter er i Tudela, hvorfra han „leder alle Bevægelser“. Rege-ringen har kaldet Hærens første Reserve, Forstærkningen, under Vaaben, uden at be-kendtgøre Ordren i det officielle Blad. Det herhenhørende Mandstak skal lystre Judtal-delsen inden 3 Dage. Fra Burgos er der afgaaet et Batteri Hjergartilleri med Hloget til Tudela.“

— Madrid, den 30te April. Man for-sikrer paa det Bestemteste, at Don Karlos ikke er i Spanien. De Proklamationer, som gaar ud paa at bestyrke den modsatte Antagelse, og som er undertegnet med hans Navn, maa altsaa være falske, med mindre de forsætlig er udstedt i den Hensigt at bilde Folk ind, at Prætendenten er i Spanien. Jernbaneforbin-delserne nordpaa er fri.

— Madrid, den 1ste Maj. Man ven-ter idag et Angreb paa Mesenas, Karlister-nes Hovedarntestid i Navarra. En Afdeling ved Castellon er bleven slaaet. Den har 3 Døde. I Provinsen Guipuzcoa findes der nu kun to ubetydelige Afdelinger, og i Don slet ingen. Det forsikres, at Cabrera ikke har forladt England.

— Sankt Sebastian, den 30te April, Aften. Esterretningen om en Kamp, som skulde have fundet Sted ved Tudela, er urigtig. Marskalk Serrano havde ført sit Hovedkvarter her, men han er nu under Frem-rykning i Navarra for at forsøge Kadas Afdeling, som trækker sig tilbage for ham. — Igaar var Marskalken i Laffala, som lig-ger over 4 Mil paa den anden Side Tudela.

Arbejdersagen i alle Lande.

Tyskland. Altona. Skreddernes Strike ved-varer. Mestrene truer med at ville lade komme Mas-ser af Svende fra Østmen og Skandinavien, men — der kommer Ingen. De lader indrykke store Avertisse-menter i fremmede Blade om, at 800 a 1000 Stræ-dersvende kan faa Arbejde i Hamborg, men det hjæl-per ikke.

— Berlin. Stomagerne har igaar, Mandag, neblagt Arbejdet.

Østrik. Linz, den 3dje Maj. Samtlige Arbejdere paa Vest-Jernvejens Maskin-Værkste-der har idag Formiddag neblagt Arbejdet, efter igaar Aftes at have afholdt en Forsamling, ved hvilken flere Arbejdsførere havde indfundet sig.

Sverrig. Stockholm. Stomager L. P. Val-qvist har forhøjet sine Arbejdere's Løn med 25 pCt.

— Stenhuggerne ved Stadens Arbejder har neblagt Arbejdet med Fordring om Forhøjelse af Ar-bejdslønner. Ingenisøren ved Arbejdet, Amløsf, tilbød dem 2½ Skilling Tillæg pr. Time, men Tilbudet blev ikke modtaget.

Murerens Strike.

R. Bidrag i Foreningen, l. Kirkestræde 1.
(Fortfat.)

3497 8 sk. D. Spangenberg 1 ml. Nielsen, Ar-bejdsmand 1 ml. Snebder Peteresen, Amager 2 ml. Billie 2 ml. 8 sk. Fra Sittemeiers Grovmebe og

Kedelsmebe, Farinagsvejen, ugentlig 2 Rd. 4 ml. E. Lundstrøm 2 ml. J. Nielsen 2 ml. J. P. 1 ml. En Gave fra Skreddernes Strikelasse 50 Rd. B. An-derfen, 3dje Bidrag 3 ml. Lille Frederik, en Skærv 4 sk. Crafs' Cigarfabrik 4 ml. Smed Christensen 1 ml. Smedsvend Henning Hansen 2 ml. G. D., 3dje Bidrag 8 sk. B. Spangenberg 1 ml. Jernstøber An-derfen, Blegdamsvejen, Smedene 1 Rd. 1 ml., For-merne 1 Rd. 3 ml. 8 sk. D. Anderfen, Arbejdsmand 1 ml. M. C. Lundstrøms Smede 1 Rd. 3 ml. Cigar-magerne paa Hirsprungs Fabrik 7 Rd. 2 ml. L. P. Albertsen 3 ml. Winrods Værksteder, Helsingørsgade 3 Rd. 3 ml. 8 sk. Bed Ryhl: C. B. 1 ml. Louis Toucher 4 ml. E. M. 1 ml. — W. M. 3 Rd. 9 sk. Til fælles Vel for Murerens Strikelasse 3 ml. S. Pe-terfen, Snebder 1 ml. En Skreddersvend, 3dje Bidrag 2 ml. Snebderne hos Jørgen Hansen 1 Rd. 1 ml. J. G. Lunds Arbejdere, gl. Kongevej 11 3 Rd. 2 ml. 8 sk. Forklidsens Værksted 3 Rd. Stomager Anderfen 2 ml.

(Fortfattedes.)

Døde.

Anmeldte for den kgl. Landsöver- samt Hof- og Stads- rets Stiftskommission

Den 6te Maj. Gartner Carl Fred. Hansens Enke Jugeborg, født Jensen. Sverste Hermandine Victoria Amalie Hansen. Arbejdsmand Svend Petersen. Fhv. Garvermester Peter Larsen. Enken Margrethe Brebahl. Snebder Svend Jensens Hustru Ellen Marie, f. Jensen. Ugift Christine Larsen. Arbejdsmand Hans Madsen. Enken Poulh Nancy Constantia Petersen.

Jernbane- og Dampskibsliste

for Tirsdag den 7de Maj.

Arbejdistribution 7½, 11½, 3¼, 7.
Jernbanetogene til Korsør 6, 9, 12, 7.

— fra Korsør 8, 12, 5, 7, 2.

— til Næsnebusund 9, 2¼, 7.

— fra Næsnebusund 6½, 9¼, 5¼.

— til Roskilde 5 Eft.

— fra Korsør til Næsnebusund 8, 12, 5.

— fra Næsnebusund til Korsør 6½, 9¼, 5¼.

— til Helsingør 7, 11¼, 3, 9.

— fra Helsingør 7, 11, 3¼, 8.

— til Klampenborg 7, 9½, 1¼, 3¼, 5¼.

6¾, 9¾, Eft.

— fra Klampenborg 7¼, 8¼, 11 1¼, 2, 4, 6.

7½, 9¾, Eft.

— til Lyngby og Klampenborg 11 Eft.

Afgaaende Dampskibe.

Fra København.

Bidar til Nyløbing i S. og Holbøl 6 Fm.

Dampskib til Malmø 6, 11¼, 1¼, 2, 6½ Eft.

Dampskib til Helsingør og Helsingborg 3 Eft.

Dampskib til Landskrona 2 Eft.

Kronprindsesse Lovisa til Gøteborg og Norge 12 Fm.

Dampskib til Lübeck 2 Eft.

Fra Roskilde.

Adjutanten til Gersløj og Selsø 2 Eft.

Frederik den Syvende til Østkov, Frederiksbund, Ny-løbing 10½ Fm.

Fra Korsør.

Zephyr til Aarhus 9¼ Fm.

Skib til Nyborg, Lundeberg, Svendborg og Rud-s-bing 1 Eft.

Dampskib til Nyborg 9¼, 1¼, 10¼ Eft.

1¼ Eft.

Dampskib til Kiel 10¼ Eft.

Fra Næsnebusund.

Falken til Stege 12¼ Eft.

Falken til Stubbelsbing 10¼ Eft.

Erindringsliste.

Frue Rikke 9—11.

Kunststiftningen paa Charlottenborg 9—7.

Thorvaldsens Museum 12—3.

Den kgl. Værtsamling 3—7.

Oldnordisk Museum 12—2.

Zoologisk Have aaben hele Dagen.

Livsforsikringsanstalten af 1871, Havnegade 23, N.

10—4, for Ind- og Udbetalinger kun til Nl. 2.

Kreditforeningen for Haandværkere og Industrihævende

i København, St. Kongensgade 45, St., 9—2 Fm.

Kontor for Sparekassensindstid, Strandgade Nr. 23,

7½—8¼ Aften.

Strikebidrag

modtages paa Kontoret i Goters-gade 55, hele Dagen, og paa For-eningens Kontor, l. Kirkestræde 1, 2den Sal, hver Dag fra Kl. 12—2 og 7—9.

Redaktionen træffes hver Formiddag fra 10—12 paa Redaktionskontoret, Ravnshøj-gade 21, 1ste Sal i Mellembygningen (Tryk-keriet).

„Internationale“.

Medlemmerne erindres om at indbetale Kontingentet paa For- eningens Kontor, lille Kirkestræde 1, 2den Sal. Kontoret er aabent hver Søndags Aften fra 7—9. Ny Medlemmer indtegnes sam- mesteds.

Damestræddersyning

udføres smukt og billig samt al Maskinsyning. Elever antages saavel frit som for Betaling. Blaagaardsgade, Hjørnet af Smede- gade, 23, 1ste Sal. Nørrebro.

Straa hatte

modtages til Væg, Vast, Færvning og Modernisering, samt Nytt kan paasættes. Landemærket 12, 3dje Sal.

N. Jensen
Ny Kafe Slutfejer
aabnes idag i **Store Regne- gade 15** i Stuen (forhen Væn- tergade 12).
Erbedigt
N. Jensen.

S. Larsens
Straa hattefabrik,
Store Helligestejstræde 32, 1ste Sal, modtager Hatte til Vast, Færvning og Modernisering. Nytt haves paa Lager.

For Arbejdere.
Hvem som vil have et godt og billigt Stykke Ost til 6, 8, 10 a 12 Sk. Pd. og ligeledes Smør, henvende sig i Smør- og Oste- handelen, St. Kongensgade 32.

Til højeste Priser
købes Assistenthussedler paa Seng- klæder. Møbler og Sengklæder betales højt i Adalgade 43, Kæld.

Tapeter,
Kullegardiner,
Perstiemer
i største Udvalg, til billigste Priser.
A. Dahl, Østergade 54.

En Skræder anbefaler sig med alt til Faget Henhørende. Gode brugte Klæder imod Bestil- lingen af nye tages i Bytte.
Store Regnegade 5, 1. Sal.
N.B. Reparationer udføres yderst billig.

Alt Stomagerarbejde
udføres solidt, propert og billigt hos **H. S. Wahlstrøm, Borgergade 81, 2den Sal.**

Vasteri.
C. Hammers franske Linned- vasteri i Federhvidtjælsstræde 13, 4de Sal i Sidebygningen, hvor Alt udføres propert og billig, an- befales. Tøjet hentes og bringes.

Violin-Undervisning.
Elever modtages i Violinspil i Store Fiolstræde Nr. 9, 3dje Sal hos **C. B. Gottschalksen.**

En Modelsnedker
ønsker Arbejde i sit Hjem eller ved hvad der foreskalder ved Smederiet. Skindergade 3, 2den Sal o. G.

Brugt og forpasset Fodtøj
købes samt brugte Herre- og Dame- klæder. Adr. til Landemærket 10 i Kælderen, J. Larsen.

Sele og delte
Klasselodder
samt Industrilodder faas hos **C. Böttger, Nørregade 9.**

I Vasteriet i Viktoriegade 11, 5te Sal, modtages Alt til Vast og fransk Strygning.

Til Vast modtages alt Slags Tøj, som ekspederes propert og billigt. Nogensgade 25, 1ste Sal i Mellembygningen.

Skræddersyning modtages og ekspederes hurtigt og godt til Nu- tidens Priser. Nogensgade 25, 1ste Sal i Mellembygningen.

En Handstemaffine
er til Salgs i Prinsensgade 13 i Stuen.

Fra 12, 14, 16 sk.
Al. bortselges et Parti hvide Gar- dinstøjer, smukke Mønstre, i Gøters- gades ny Manufakturhandel Nr. 13 i Kælderen. Restpartiet af de bestadigede Væredslommetørklæder bortselges fra 4 Mk. 8 Skill. pr. halvt Duzin i Gøtersgade ny Ma- nufakturhandel 13.
Christian Mathisen.

Træsmit
udføres hurtigt, smukt og billigt hos **Kylograf Toucher og Søn,** Graabrødrestræde 23, 2den Sal, Hjørnet af Klosterstræde. Til Provinserne mod Postforbud.

Kafeen
Bognmagergade Nr. 12, aabnes om Morgenen Kl. 4, og serverer med en god Kop Kaffe og Te a 4 Sk. kogt Mælk, Chokolade, varmt Æl, Salep, Toddy, Smørrebrød, forskellige Sorter Æl og andre Drikkevarer. De fleste danske og svenske Aviser holdes.
H. Johansen, Bognmagergade 12.

Marie Sorensens
Modemagasin,
Silkegade 5,
anbefaler alt til Modefaget Hen- hørende smukt og billig.

En Skræder, som syer
billig og godt, ønsker Reparatio- ner. Knabrostræde 24, Kælderen.

Frynser

og Knapper samt al Befætning til Dametoilette i moderne Facons faas. Østergade 47, i Stuen, tagesfor Vilestræde.
Westfeldt Sorensen.

Wilhelm M. Andersen,
Blikkenslager,
88, Fredericiagade 88,
(tæt ved Nogensgade).
anbefaler sig med alt til Faget henhørende.
Reparationer udføres propert, hurtigt og billigt.

Middags-
Abonnement
modtages i
Frederiksberggade 10, 1. S.
30 Billeter 5 Rd.
15 do. 2 Rd. 3 Mk.

Paa „Socialistens“ Forlag er udkommet:
Socialistiske Sange Nr. 2:
Ny Striketsang
for alle Arbejdere
af Alfred Jørgensen.
Pris 4 Skilling. Forhandlere faar Rabat.

Gode brugte Herreklæder
køber Skræder Madsen, Krystal- gade 22 i Butiken.

Kartofler,
udmærket melede, sælges fra Skib. Nyhavn, udfor Nr. 31.

Patent-Seuge
af Form som opretstaaende Møbler anbefales fra Fabriks- og Ene- Udsalget, Larsbjørnstræde 21, 1ste Sal.
H. Marcher.

D'Hrr. Skræddere og Industriindstillingen.

D'Hrr. Skræddere, som har forfærdiget Uniformer, Kjoler og Frakter til Udstillingen, gøres opmærksomme paa, at intet Klædnings- stykke, som her er anført, kan opnaa en **virkelig** ædel og **impone- rende Form**, som er overensstemmende med det menneskelige Legeme, **en** dertil hørende **Buiste.**

Buisten fremhæver den praktiske Form for Djet, hvilket ved denne givne Lejlighed er af stor Betydning. De Herrer, som ønsker saadanne Buser til deres forskellige Klædningsstykker, kan erholde saadanne, naar de henvender sig til **P. Christensen,** Graabrødretorv 4, 1ste Sal, hvor Prøver af Buser fremvises.

Basaren
til Fordel for
Understøttelseskassen
for
Sømands Efterladte

afholdes i Hr. Restauratør Vincents Lokale paa Gammelholm
Søndag, den 5te Maj fra Kl. 5—9
Mandag den 6te Maj fra Kl. 12—4 og 6—9
Tirsdag den 7de Maj fra Kl. 12—3
Onsdag den 8de Maj fra Kl. 12—4 og 6—9.
Bidrag modtages frendeles med Taknemmelighed af
Judbyderne.

„Socialisten“.

Fra en ubetydelig Begyndelse har „Socialisten“ kæmpet sig frem til en sikret Tilværelse, omendstønt vore Modstandere ikke har sparet paa Anstrængelser for at kvæle det. De har gennemløbet alle Faser, lige fra rasende Angreb til haardnakket Tavshed; men **desuagtet har den Del af Publikum, som vi byrder os om, nemlig Arbejderne, i stedse større Mængde sluttet sig til os.**

Med rolig Samvittighed kan vi spørge alle vore Læsere, om Bladet ikke hidtil urokkelig har stræbt hen mod det fælles MaaL, Ar- bejdernes Frigørelse; og hvad Fremtiden angaar, da vil vort Forhold til Internationale være et Bevis paa vor Vilje til vedblivende at gaa frem paa den engang valgte Vej.

„Socialisten“ er et Arbejderblad i Ordbets fulde Betydning og vil i videste Udstrækning gøre Arbejdernes og Husmændenes berettigede Fordringer gældende.

Redaktionen vil paatale al uretfærdig Undertrykkelse og vil med alle de Midler, der staar til dens Naadighed, søge at samle den ube- midlede Klasse til en fælles Optræden lige over for Kapitalen.

Idet vi beder Alle og Enhver — og da fornemlig Arbejderne — om at støtte os ved at udbrede „Socialisten“ hver i sin Kred, er- klærer vi tillige, at alle Arbejdere vil finde Bladets Spalter aabne for berettigede Klager af enhver Art.

Bladet udgaar hver Dag (Mandag undtagen) til en Pris af 1 Rd. Kvartalet, 32 Sk. maanedlig, 8 Sk. ugenlig (uden Forhøjelse for udenbys Abonnenter). Abonnement modtages paa alle Posthuse og Brevsamlingssteder, samt paa „**Socialistens**“ **Kontor, Gøters- gade 55.**

Nr 289.

Torsdagen den 14de November.

1872.

Substjeneste. 25de Søndag efter Trinitatis prædiker Pastor Koch i **Thystofte Kirke** Kl. 9½ (Skriftemaal Kl. 9). I **Ryhsted Kirke** Kl. 10: Cand. theol. Christiani. I **Herredslev Kirke** Kl. 1: Kapellan Møller.

Indenlandske Efterretninger.

Nye Thyverigsdalersedler. Under 11te Novbr. er der udkommet en Kgl. Kundgjørelse, hvorved Nationalbanken i Kjøbenhavn bemyndiges til med Hensyn til de 20 Rigebankdalersedler, som den fremtidig sætter i Omløb, at foretage følgende Forandringer i den ved Bekjendtgjørelsen af 3die Decbr. 1850 foreskrevne Indretning af disse Sedler, nemlig: 1) at de tvende saakaldte tørre Stempeler bortfalde, og 2) at Paategning paa Bagsiden om Notering, Registrering og Kontrannotering udelades.

Sønderjylland. En Brevskriver til „Dannev.“ meddeler, at der ikke efter det den 4de Novbr. i Aabenraa af tydske Delegerede fra Sønderborg, Flensborg, Lønder, Saderø og Aabenraa holdte Møde afgik nogen Deputation til Berlin. Der blev nemlig paa Mødet ikke opnaaet Enighed om Formen for den Demonstration, man vilde sætte i Scene, idet nemlig del af Sønderborgerne medbragte Petitionsudkast ikke fandt Naade for de herværende Hjemmedifteres Vane. De Delegerede skiltes uden at komme til noget Resultat og aftalte senere atter at mødes for at tage endelig Beslutning.

— Fra Sønderborg skrives til „Dags-Telgr.“ den 10de ds.: „Der arbeides for Tiden her paa Opholdet af en stor Bygning, som skal indeholde Smedier, Værksteder &c., for Militairarbejderne. Herved lader det ikke til, at Preusserne, som der for kort Tid siden blev fortalt, ikke vilde lade flere Bygninger opføre her, da Fæstningen ikke skal udvides, men bibeholde det Omfang, den nu har. Bladsen, hvorpaa Bygningen opføres, har af Soldatervittigheden faaet Rømt „Spanndau“. I den sidste Tid er der foregaaet en stor Forandring i vore militære Forhold her, idet nemlig alle Artilleriofficerer ere blevne forflyttede til forskellige Steder, og Infanteriofficererne skulle snart følge efter. Grunden hertil skal nok være den, at de preussiske Officerer ikke maa værne sig til at blive „huusvante“ paa de respektive Garnisonpladser. Officererne beklage sig vistnok heller ikke over Forflyttelsen, da den Skilling, de her indtage i det selvstændige Liv, gjør dem Opholdet mindre behageligt. Der er indløbet Ordre fra Regjeringen hertil om, at de Civileembedsmænd (Kommuneforstandere, Skolelærere &c.), der i Mobiliseringsstillede ikke kunne afsæes uden betydelige Tab for deres Embede, skulle indfende Oplysning herom inden den 15de d. M. Det lader altsaa til, at Preussen ikke troer paa, at den europæiske Fred vil blive varig.“

Thyffernes Gaab om Herredømmet paa Sjen. Paa Orlogsværftet i Wilhelmshaven er fornødig en Partierkorvet „Hanfa“ sat i Vandet, et med 5 Tommers Pantjerplader klædt Træskib, der har en Maskine paa 450 Hestes Kraft og er bestemt til at føre 8 Kanoner. Det er det første Pantjertræskib, som er bygget i Thyffland, og selvgelig allerede derved mærkelig; men endnu mærkeligere ere dog de Forhaabninger, som stilles til det, og som bleve udtalte ved Afsløningen. Man ventte at see Thyffernes gamle Almagtsdage vende tilbage og Hanfstedernes Annebyer atter opbyggede i Norden! Korvetten blev nemlig, efter engelsk Skik, da den forlod Beddingen, døbt af en ung Dame, en Fruken Treschow, Datter af General von Treschow. Præstinden besteg Stilsdjet ved Skibets Bug og holdt følgende Tale: „I følge Hs. Maj. Keiserens Ordre skal denne Korvet kaldes „Hanfa“. Det er det første Pantjertræskib, som nogenstunde er bygget paa et thyffsk Værst, og dets Afsløning er en minderværdig Begivenhed i den thyffsk Marines Historie. Dets Navn har ogsaa en stor Betydning; det minder os om en Tid, da thyffsk Flaader fuldstændigt beherskede Nordsøen og Østersøen; og dette Navn maa være et godt Varsel! Og gid den Thyffe maa blive „Hanfa“ tildele, atter at skue en saadan Tid! Gid det altid maa opretholde vort Flags Ære uplettet, og blive en Seirherre overfor sine Fjender, ligesom dets kongelige Herre! Lad os med disse Ønsker og Haab give

et tredobbelt Leve for Hs. Maj. Keiseren og Kongen!“ Her var jo Nok at raabe Hurra for, og da Mængden havde fulgt Opfordringen under stormende Begeistring, udførte Fruken v. Treschow Daabsceremonien ved at bryde en Flaske Champagne mod Bugen af Skibet, som derefter med vordende Hurtighed gled baglands ud i Vandet under Mængdens Hurraraab — for at begynde sit Herredømme over Nordsøen og Østersøen. (Fædrl.)

Nyt norsk Jernbaneanlæg. Efter hvad „Norges-Bladet“ har erfareet, har Kapitain Rim paa nogle udenlandske (thyffsk?) Huses Vegne ansøgt den norske Regjering om Koncession paa en Jernbane gennem Smaalene østom Glommen gennem Eidsberg og Rastestad til Sarpsborg og derfra med en Green til Frederikstad og en anden til Frederikshald og den svenske Grænse. Der forlanges intet Statstilskud eller nogen Rentegaranti, men yttres kun Ønske om, at Kommunerne og Sognene ville afstaa Jord mod Aktier. Der tilbydes hvad Deposittum man maatte forlange; Arbeidet vil da begynde om 18 Maaneder og Banen være færdig om 3 Aar. — Det nævnte Blad gjør opmærksom paa, at denne Bane kan faa den største Betydning for Norges Forbindelse med Fastlandet, hvis de i Sverrig paaænkte Baner fra Rikil ved Carlstad til Gøteborg og fra Gøteborg til Helsingborg komme i Stand. Veien fra Kristiania til Kjøbenhavn vil derved forkortes med 24 Mile mod nu, og den nye Linie vil, naar Foræringen medregnes, blive billigere at passere end at reise med Dampskib. Komme nu desuden den lollandske Bane og Banen fra Femern gennem det søllige Holsten istand, saa vil man fra Norge kunne reise til Thyffland, uden at passere andre Bander end Drosund og Jarvandet mellem Lolland og Fehmern. (Fædrl.)

Den skandinaviske Bank i Chicago er — skriver „Dags-Telgr.“ af 13de ds. — ifølge igaar hertil indløben Meddelelse fuldstændig uberørt af den tidligere omtalte danske Bankiers, Bankens Præsidents Insolvens, idet han kun har trukket et saa stort Beløb paa Banken, som hans indskudte Aktiekapital udgjorde. Ligesom denne Meddelelse staaer i fuld Samklang med den af os tidligere bragte Efterretning, saaledes troer vi, at det vil glæde den Fortreffes mange Venner, der trods alle Nygter ikke have kunnet gjøre sig fortrolige med Tanken om, at han kunde have gjort sig skyldig i ligefremme Forbrudelser — og der er jo i saa Henseende fortalt de mest utrolige Ting — at erfare, at han ikke har benyttet den uindskrænkede Kredit, som han, ifølge Kredittiver, havde hos de største Firmar i alle Europas Hovedstæder, til at høre en eneste Skilling, saa at det maa antages, at han ved sin Afreise fra Trieste til Kina — hvor det var hans Ngt at forsøge paa at bryde sig en ny Bane — kun har medført et ringe Beløb.

Dansk Opfindelse belønnet i Udlandet. Paa de Udstillinger, der i Sommer ere afholdte i Paris (l'économie domestique) og Lyon, er der foruden de Belønninger, som bleve tilkjendte Symaskinefabrikant Demant i Odense, ogsaa tilbedt Fabrikant H. P. Henriksen af Kjøbenhavn to Sølvmedailler for den af ham opfundne Handflæssemaskine. Disse Belønninger skjeldes nærmest Erkjendelsen af den Betydning, Henriksens Opfindelse har, og den snildrige Naade, hvorpaa han har løst Opgaven. Desuden er der særskilt tilkjendt den franske Hænderhaver af Patentet paa Henriksens Opfindelse en Broncemedaille. (Dags-Tel.)

Salg af ædle Heste. Alle de ædle Heste, over hvilke „Nordisk Jockey-klub“ holdt Auktion i Lørdags, ere, da de stede Bud ikke approberedes, blevne solgte underhaanden til noget høiere Pris end til de samme Personer, som vare de Højtidende ved Auktionen. Kun een Hest, den, hvorpaa Grosserer Grøn var Højtidende, blev ikke solgt til ham, men til en Svensker. Altsaa bleve kun fire af Hopperne her i Landet. (Berl. Tid.)

Mordet i Krøng. „Bardepst.“ melder, at den Mand, der har bekjendt i sin Tid at have myrdet en Gaardmand i Krøng, Matten mellem Torsdag og Fredag pludselig er afgaaet ved Døden. Dagen forud be-

fandt han sig ganske vel efter at have afgivet sin Tilstaelse. De andre Tiltalte have nok endnu Intet villet tilstaae, og Bladet mener, at Morderens pludselige Død nu maaskæ kan forhindre, at Sagen bliver fuldstændig oplæret. Det skal ikke have været den nu afsdøde Morder selv, der ved Mordet ventede at vinde Fordel i Forening med den Dræbtes Hustru, men det var hans Broder, og det er denne endnu levende Broder, som for Penge skal have kjøbt den Udsøde til at begaae Mordet. Broderen og den Dræbtes Hustru sidde fængslede.

Rastkov, den 13de Novbr. I Søndags feirede Indsiddet Rasmus Clausen og Hustru i Branderslev deres Guldbryllup. Kirken var i den Anledning pyntet med Grønt og Provst Peteresen overtraffe Guldrudeparret, ledsaget af smukke og venlige Ord, en Sparekaasbog, lydende paa 70 Km, som Sognets Beboere havde skænket de Gamle i Brudegave. Senere paa Dagen vare de indbudne til en Familiefest, der endte med Dands, hvori den gamle Brudgom med Lyft deeltog til Morgensstunden trods sine 72 Aar. De Gamle ere agtværdige og stræbsomme Folk, og navnlig er Manden endnu saa rask og flittig, at han hver Morgen Kl. 4 møder til sit Arbejde efter at have gaaet en god Fjerdingvei fra sit Hjem. (Rastk. Av.)

Stubbekjøbing, den 13de Novbr. Efter at det igaar havde stormet temmelig stærkt af Nord og bragt Vandet til at stige betydeligt, er dette ved den tiltagende Storm i Nat og op ad Dagen flegget til en ukjendt Høide. Det er et sørgeligt Syn at see af den Udældgælle paa Havnen, hvor Tømmer, Baade og alle mulige Ruiner svømme imellem hinanden. I det Øieblik, vi nedskrive dette, gaae Bølgerne med stærkt Raseri henover Havnepladsen, saa at Toldboden og Havnehuset ligge som Der i Havet og ere affkaarne fra Forbindelse ad sædvanlig Vei. — Værst seer det ud ad Dosseringen, hvor de delige Strandhaver frembyde et sørgeligt Ekue: Plankeværker, Steensætninger, Stakitter og Jord med Plantninger ere overalt gjort til Bytte af det graadige Hav. Baadsfører Johan Aasbergs Baghuus er næsten ganske bortklybet, og det deri værende Brænde er for en stor Deel ligeledes Bølgernes Rov. En Deel Fartsier og Baade, der ligge i Havnen, ere udsatte for stor Fare; enkelte Baade ere allerede gaaet løse og drive; nogle Fortøninger ere sprungne, saa det gjælder om at de, der endnu holde, fremdeles ville vedblive at holde, da de ellers maae hugge i Stykker paa Bolværket, som Vandet staaer høit over. Paa Kirkegaarden er en stor Pyramidepoppel knækket over som Glas og har i sit Fald knust et Baghuus. Overalt hører man om omstyrtede Træer og nedfaldne Tagsteen. Ibløndt alt det Sørgelige kan man ogsaa faae enkelte oplivende Træk at see: paa Havnepladsen faae man saaledes en Mand i Kamp med Havet om 3 fulde Petroleumsfade, hvorfra han dog fravristede det ene, hvorefter imod hans Hensigt, at redde de to til, mistlykkes i denne ulige Kamp; man faae ligeledes paa Dosseringens vestlige Deel en Mand, formodentlig en Bierger, i Vand midt til Livet og med det ene Bølgelag efter det andet over sig, ufortrøden at arbejde sig frem; tilsidst opgav han dog Høret og søgte at bjerge sig selv over Stakitter ind i en Have. Skal Stormen — hvad Gud forbude — vedblive endnu et Døgn, og Vandet vedblive at stige, vil endnu større Ulykker ske, idet enkelte Baaningshuse ville være udsatte for Fare. — Efterat Ovenstaaende var skrevet, er en svensk Jagt samt Konsul Benzon's Lykutter sunke i Havnen. En Skounett fra Grø, som har ladet en Deel Korn, hugger stærkt paa Bolværket og formenes at have en Lekkage. (Stbbg. Av.)

Ryhsted, den 13de Novbr. Vi ere idag blevne ganske ualmindelig allarmede, idet den orkanagtige Storm, med paalands Vind, der nu har raset i to Dage, har bragt Vandet til at stige til en Høide, det ikke i Manden Vinde har naaet. Det er en fuldkommen Overjvømmelse, idet Alholm og de Bygninger, som høre dertil, Hufene paa Piledammen, samt de Steder, der ligge langs Spadseveien ved Stranden, staae under Vand og er forladte af Beboerne. Vandet gik ind ad Vinduerne og

Flere maatte seile bort fra deres Døse, idet de lode deres Giendele i Stikken. Elusen er revet bort, og Broen paa Biledammen ødelagt, saa Baafagen er spærret, hvilket ligeledes er Tilfældet med Veien til Herriglev, da Vandet, der er trængt frem lige til Folehaugen, har ødelagt Broerne og gjort Veiene ufremkommelige. Paa Havnepladsen frømmer Alt — Løkker, Brænde, Bræder, Joller imellem hinanden og Folk søge saavidt muligt at hjerne deraf, hvad de kan faae; thi saaer Binden om, gaaer det tilsæd. — Debuæere bliver det intet ubetydeligt Tab for vor stakkels, fattige, lille By og Omegn; ikke at tale om den Angst og Uro, som af Alle her deles med de Naagældende. Imidlertid haabe vi, at det værste nu er overfaaet, da Vandet allerede er sunket betydeligt og Stormen tager af. — Et stort svensk Dampskib har maattet søge Ly i Havnen for Stormen; det var løbet herind for at faae Kul og blev nødt til at vende tilbage hertil igjen. Et større Skib siges at være strandet paa Rødsand; det er saaledes det andet, der er strandet her iaar.

Nykjøbing, den 14de Novbr. Fra i Tirsdags Aftes indtil Onsdag Aften seent har der her raset en voldsom Storm af Nordost, efter hvilken der allerede spørges de sørgeligste Ødelæggelser. At Gaderne ere overfæede med nedblæste Tagsten, Tagene have store Gjennembrud, Plankeværker ere omblaaede og Træer knækkede osv., er næppe værd at nævne ved Siden af den Skade, Stormen har forarsaget ved at fremkalde et aldrig anet Høivande og faae Søen til Hjalper i Ødelæggelsæværket. Heri Byen gif Vandet 4 à 6 Fod over dagligt Vand, bortførte Løkker og Bræder fra Løkkerpladser og værster, trængte ind i flere Huse, hvis Beboere tildeels maatte reddes ved Baade, stød 1 à 2 Alen høit i alle Haverne ved Stranden og spærrede aldeles Færgestræde og Strandgade, som det dækkede paa et stort Stykke, ligesom det ogsaa dækkede hele Havnepladsen, med Undtagelse af netop det Sted, hvor Toldbygningen staaer. Broen over Guldborgsund har paa sin Dæmning lidt betydelig Skade, der vil gjøre et storartet Reparationsarbejde nødvendigt, medens Belebros og Svingsbro staae uskadede, uagtet Vandet var seget op til disse og havde fyldt hele Rummet for Maskineriet, der bevæger Svingsbroen. Men langt frygteligere har Stormfloden raset sydligere paa Den. Bøts og en stor Deel af Sydfalster have været oversvømmede, idet Vandet fra Østersøen brød træds over Bøts ind i Bøtsnoer og derfra over den sydlige Deel af Gjedseroddes Vestside ud i Guldborgsund. Flere Gaarde ere nedfaldne, endeel Huse aldeles bortfaldne med deres Beboere, ligesom ogsaa en Mængde Kreaturer ere druknede. Mange Beboere søgte op paa Løkkerne, og da Vandet naaede dem her, videre op paa Stængerne over de øverste Bjæller. Fra Væggerløse, den sydligste By, Vandet ikke overskullede, hentes der paa Vogne Baade herfra Nykjøbing for at komme de Ulykkelige tilhjælp; men for Vognene kunde naae derud, indtraf tildeels Mørket. Fra R. Cornelius' s bekjendte Mønstergaard paa Bøts reddedes otte Mennekter, der havde tilbragt Dagen i Dødsangst paa det øverste Høstange, iblandt disse en firindstyrtet Rone; men Gaarden var halvt nedstyrtet. Alt i dens Indre bortfaldt i Besætningen druknet, deriblandt 9 prægtige Heste og 30 fortrinlige Køer. Mange Mennekter savnes, og flere lig vare til imorges allerede fundne. Strandinger have ligeledes sundet Sted; men hvormange, vides endnu ikke. De, man har opdaget, ere flede heit oppe i Vandet; saaledes staaer der et Barkskib paa Stouby Græsninger og en Jagt har stødt et Huus bort, for selv at indtage dets Plads. Saavidt man kan skønne ere begge Skibe uden Besætning; dog troe enkelte idag at have mærket et Mennekkes Bevægelse ombord i Jagten. Et tremastet Skib siges at staae i Land midt paa Gjedserodde. Vandet steg inde i Bøndergaardene, der dog sjældent ligge paa de laveste Steder, til 4 Alens Høide. Bøts Noer er naturligvis fyldt, og hele den Deel af Den, der ligger Syd for Væggerløse, var som eet Hav. Kapitain Clausens Dæmninger ved Hæfels Noer holdt sig til Klofken omtrent 3 igaar Eftermiddags, da Vandet brød over Hæfels ind i Noet og derefter indenfra sprængte den søndre Dæmning, hvorimod den vestre holdt sig. Gjedesby siges at være deelt i to Dele ved en Gjennemfjæring af Odden der. Paalidelige Oplysninger sydfra kunne vi først vente i Aften, naar den store Mængde af Byens Folk, der, ligesom Autoriteterne, ere ilede hjælpende til, atter vende tilbage. Nordfra erfares, at Havnedæmningen ved Drehoed er aldeles bortfaldt og Havnen forelsbig ødelagt. Langs Østkysten har Østersøen undergraget, nedbrudt og bortført hele Partier af Kysten; saaledes er det bekjendte skønne Sommer-udflugtssted „Søhyt“, nævned Korfælige, undergravet af Søen og nedstyrtet, uagtet det laae paa en temmelig høi Bank over 40 Alen fra den daglige Vandlinie. En Gaard i Lunderup, liggende over ¼ Mil fra Havet, men ved Uge, der naae ned til dette, var aldeles omstyrt af Vandet, der trængte ind i den. — Vandet har idag ved lille Veir sin almindelige Høide; men Noeden sydfra maa bevare, thi man hører endnu i Eftermiddag ad den Kant med den ene Baad efter den anden til Brug ved Bjergningen.

— Som det erfares af de kjøbenhavnske Blade, har

Stormen allerede i Tirsdags Nat saaledes drevet Vandet op paa den sydfjællandske Jernbane paa Strælingen Syd og Nord for Kjøge, at Togene ikke have kunnet komme frem fra nogen af Siderne. Disse ere derfor forelsbig standsede, da Overtørelsen af Gods og Passagerer fra det ene til det andet dog vilde medføre en betydelig Forstikelse.

Sønder Alsøb, den 14de Novbr. En voldsom Stormflod har raset paa Østkysten af Falster. Det er ikke for meget sagt, naar man siger, at Falster er bleven cirka 10 Alen mindre langs med den østlige Kyst. Fra Eder Alsøb og sydfæst tør man driste sig til at sige, at Ingen kender Kysten mere. Paa nogle faa Ldr. Land nær var hele Gaardmand Bjerregaards Avling sat under Vand. Det Tab, som Stormfloden har forarsaget, er meget betydeligt. Haver med Træer ere lagte til Søen. Mange Mars Slid og Møse er tilintetgjort, saa de Mennekter, som denne Skjæbne har ramt, trænge i Sandhed til Hjalp fra Enhver, som vil bidrage sin Skjærv.

Skjælvby, den 13de Novbr. Efter en orkanagtig Storm af Nordost, som rasede det meste af Natten, bleve vi i Formiddags forfæredede ved at see Havet vælte fine skumklædte Bølger ind over Markerne. Floden kom med en voldsom Magt og voredede med en foruroligende Hastighed. Den største Deel af Skjælvby Sogn blev oversvømmet med Undtagelse af den Balke, hvorpaa Kirken og den egentlige By ligger. Naar man fra denne Høide eller fra Møllebakken faae ud mod Nordost, Nord og Sydost, opdagede Diet blot Vand og Toppe af Piletræer. Omslaget af Ulykken kan naturligvis i dette Øieblik ei angives. Nogle enkelte Træk skal jeg dog tilføie: Rasmus Møllers store Fæstegaard i Bjelbæl er spørløst forsvunden og Besætningen gaaet under; Familien blev reddet, dog Manden selv først efterat have tilbragt det Meste af Dagen i et Piletræ; Parcelist Rasmus Pedersen s Stæder ødelagt, Familien blev frelst, dog Aftægtmanden kun paa et Stykke af det svømmende Huus. Huusmand Anders Pedersen Rykse var fraværende; da Vandet nærmede sig Huset, ilede Konen ud for at søge Hjalp til at redde sin gamle Moder og 3 Børn, men da hun kom tilbage var Huset omkøbt af staaende Bølger — Redning fandt ei Sted, Huset er forsvundet, og der er ingen Tvivl om, at de 4 Mennekkeliv ere gaaede tabte. Tilstanden i Gjedesby kender jeg ikke; men det værste er at befrugte; ved Aftenid tog jeg dertil, men maatte standse ved en Gaard, hvor Vandet havde staaet 1½ Alen høit, men var nu faldet. Manden, der fortalte, at han var aldeles afstøret fra Byen, at kun enkelte Huse havde vliit sig over Vandet, at et Par Huse vare drevne iland paa hans Mark og at Tab af Mennekkeliv var at befrugte; fremdeles at Kornstakke, Faar og Køer ogsaa vare ilanddrevne, formeentlig fra Etatsraad Lesdorsø's Giendom „Bøtsgaard“. Endvidere kan tilføies, at med Baad bleve i Eftermiddags reddet en halv Enees Mennekter, som fra Bøts vare drevne over Noet, og endnu i Aften er man beskæftiget med at frelse Andre, der ere komne samme Dei; men hvormange er endnu ubekjendt. — Det er mig sagt, at den største Flod, man hidtil havde kjendt, fandt Sted i 1837, men at den nuværende er 8 à 10 Fod høiere. Tabene maae i flere Henseender blive betydelige, ei at tale om Arbeidet og Udgifterne, som ere anvendte paa at udtørre Noet. — Det berettes mig nu, at af de sidst Nævnte, hvis Redning forsøgte, ere to bragte levende iland og een, en pige, som lig. — Vandet synker, men Natten maa imødesees af Range med Ulykkelser.

Nykjøbing Skibsliste. Indgaaede den 12de Novbr.: Jagt „Dorothea Eleonora“, R. Christoffersen, af Nykjøbing, fra Kjøbenhavn med Stølgods; Jakt „Fremad“, S. Rasmussen, af Svendborg, fra Kjøbenhavn med Trælast; Jagt „Johanne Kirstine“, S. Terkelsen, af og fra Søkjøbing med Raal og Gulserdder. — Udgaet den 12de Novbr.: Jagt „Providentia“, S. J. Hansen, af og til Marskhal med Brænde.

Bekjendtgjørelser Kreaturforsikringsforeningen „Lolland“.

Ved et den 17de f. M., efter Indbydelse af Hr. Dyrslæge Rasmussen afholdt Møde i Raskov, blev det af endeel Kreatur-Eiere i Lollands Noer og Sønder Herreder besluttet at danne en Livsforsikringsforening for Kreaturer, baseret paa Gjenfiddighed, og efter at et fremlagt Forslag til Lov af de Tilstedeværende var drøftet og med nogle Forandringer eenstemmig vedtaget, konstituerede Foreningen sig under Navnet: **Kreaturforsikringsforeningen „Lolland“.**

Hensigten med Dannelsen af denne Forening er deels at forsikke Kreatur-Eiere Sikkerhed mod Tab ved døde Kreaturer for en billigere Præmie end den, der ertlægges til „Kreaturforsikringsforeningen for Kongeriget Danmark“, deels at sikre dem fuld Erstatning. Underrettede i ovennævnte Møde valgte Bestyrelse tillader sig derfor at indbyde Kreatur-Eiere i Lolland til at ind-

træde i Foreningen, som begynder sin Virksomhed **1ste Januar 1873.**

Anmeldelser bedes indsendte forelsbig til Foreningens Agent og Regnskabsfører Hr. Boghandler Jansen i Raskov, hos hvem Love og Policier kunne erholdes inden 1ste December d. A.

Senere ville Agenter blive antagne i hver Kjøbstad eller Sogn, hvor Gjenstanden for Forsikringen findes. Rudolphsholm, Bestyrelsen for Kreaturforsikringsforeningen „Lolland“, den 11te Novbr. 1872.
Chierrig, K. Svendsen, G. Bottern,
Formand. Hjelgenæs. Raskov.
L. Thorsen, Frits Rjar,
Færgelandsgaard. Steeds.

Kreditkassen for Lundeindomme i Østifterne.

Som Formand i Repræsentrakabet for ovennævnte Kreditkasse tillader jeg mig herved at bringe Følgende til offentlig Kundskab for Laansøgerne:

1. Ifølge Statuternes § 13 kan der effektueres Laan til enhver Tid af Aaret, ogsaa udenfor de sædvanlige Omflagesterminer.
2. Laan indtil $\frac{1}{10}$ af Taxationssummen forrentes og amortiseres kun med 4½ %.
3. Enhver Laansøger kan for Lolland-Falsters Vedkommende henvende sig til en af Repræsentrakabets Ledere: Lehnbaron Rosenørn-Lehn, Guldborgland, Lehnbaron Bertouch-Lehn til Sønderkær, Kammerraad Alstrup, Valholm, eller til en af Tilidsmændene: Gaardeier Jørgen Steffensen, Nr. Karleby, Gaardeier Gotfred Hansen, Høleby, Gaardeier Hans Mortensen, Griffrup, Sognefoged Peder Hansen, Errindlev, Gaardfæster Hans Bødler, Rjettinge, Sognefoged Peder Balte, Raskov, Gaardeier Rasmus Larsen, Fæis, Sognefoged Peder Mikkelsen, Væggerløse, Forvalter Andersen, Epstøfte, Sognefoged Peder Skytte, Veiringe, med Begjæring om at erholde Laan af Kassen, ved hvilken Leilighed de ifølge Statuternes § 4 fornødne Dokumenter og Beviisligheder ere at fremlægge, hvorefter der træffes Foranstaltning til Eiendommens Taxation efter de for Kreditkassen gjældende Regler.
4. Dog kan Kreditkassen ogsaa ifølge Statuttillæg af 22de December 1869 § 2 effektuere Laan paa Grundlag af en Taxationsforretning, som er afholdt efter de i Lov af 19de Marts 1869 om Laan af Umyndiges og andre under offentlig Tilsyn staaende Midler indeholdte Regler, naar den ikke er 6 Maanedet gammel.

Den 6te Beretning med Regnskab er i Henhold til Statuterne fremlagt hos samtlige Tilidsmænd.

Kjøbenhavn, den 12te November 1872.
D. D. Rosenørn-Lehn.

**NYKJØBING HAAND-
VÆRKER-SANGFORENING.**
Aftenunderholdning for Medlemmerne forstkommende Søndag, Kl. 7 Aften.
Bestyrelsen.

Skuespil i Rysted.

Fredagen den 15de Novbr., Kl. 7, opføres:
Farinelli, Skuespil med Sange og Kor i 3 Akter.
Søndagen den 17de Novbr., Kl. 7: **En extravagant Rone**, Skuespil i 2 Akter; **De Forlovede**, Farce med Sange i 3 Akter.
Mandagen den 18de Novbr., Kl. 7: **Slottet i Bretagne**, romantisk Skuespil i 5 Akter (7 Afdelinger).
Hermed ophøre Forestillingerne.
Rau & Ud. Jensen.

Bal i Schmidts Have.
Førstkommende Søndag bliver Entrébal i Pavillon. H. Schmidt.

Skivefyndning.
Undertegnede agter at afholde en Skivefyndning Mandagen den 18de November. Der stedes med Rifler paa 120 Alens Distance. Gevinsterne ere nye Volsredskaber til en Værdi af 50 Rd. Fyndningen begynder Kl. 12 præcise.
B. Pedersen,
Smed i Hørbøl.

At jeg Dags Dato har taget Borgerklub som **Muurmester** heri Byen, undlader jeg ikke herved at bekjendtgjøre. Tegninger og Drevslag til alle Bygningsarbejder udføres. Villig og reel Behandling skal sedse være mit Formaal.
Rødbb, den 11te November 1872.
Urbødigt
E. Hudlebusch.

Bognlygter faaes fra 3 Rd til 16 Rd Parret hos Carl Østergaard i Nykjøbing ved Apotheket.

Kjøbenhavnsposten.

25. Aarg.

Onsdagen den 8de Januar 1851.

Nr. 5.

„Clara Raphael“.

Tolv Breve udgivne af Johan Ludvig Heiberg.
Kjøbenhavn 1851. Rejsels Forlag.

III.

Clara har, som udviklet, besluttet at hellige sit Liv til en Kamp for hvad hun kalder Qvindens Emancipation, og ifølge hendes hele energiske Charakter er denne Beslutning ikke et tomt Mundsvær; hvor dyb Betydning den har for hende, viser sig i Katastrophen, hvor hun forsager den individuelle Lykke, som et af Guds fluttet Ægteskab kan give, for ikke at blive Ideen, sin første Kjærlighed, utro. Dette Valg er ikke uden Storhed; men er det ligesaa tiltalende, er det sandt og nødvendigt? Neppes. Hun siger urigtig enten eller, hvor baade og havde været den sande Formel.

Hendes Begejstring for det Almene fører hende til at overse det Individuelles Betydning og Berettigelse. I Fortalen Side VI siger hun: „Man har nu saa ofte seet Amors Seier skildret i alle mulige Slags Skrifter, saa jeg syntes, det var paa Tiden at skaffe ham en Medbeiler i Ideen. Jeg vilde fremstille Ideens Seier over ham, det Himmelfs Seier over det Jordiske. Det er saa trist altid at see det Smaa triumfere“. Den falske Tanke i disse Ord, er den absolute Modsetning, hun etablerer mellem Himmelen og Jorden, ligesom hun ogsaa andre Steder taler paa en forunderlig forældet Maade om Guds og Verdens Fjendskab. Hendes Blik for det meget Slekte og Usande vildleder hende til at see Slethed og Usandhed overalt. Forsaavidt hun ved Verden forstaaer Trivialiteten, kan hun have Ret til at tale om dens Fjendskab mod Gud, det Ideelle, men man har paa ingen Maade Lov til at erklære Verden : det for Sandferne Tilværende for blot Trivialitet. Det Ideelle er Intet uden denne foragtede Verden, og den er altsaa ikke det Ideelle saa fjendt, eftersom den er dets nødvendige Betingelse, netop i denne Verden har det Ideelle sin Rod, og derpaa støtter det sin Udvikling. Den gammelkristelige Anskuelse om Naturens absolute Slethed har ligesaa lidt Betydning for den fornuftige Bevidsthed som den er overensstemmende med sit eget Gudsbegreb, men Clara, der i flere væsentlige Punkter ikke kan enes med Christendommen, føres ved sin eegnsidige Idealisme endog til at acceptere Stadier, som Theologien har lagt tilbage.

Det er saaledes ganske i sin Orden, hvad hun synes at forarge sig over, at Amors Seier saa ofte skildres, thi den er af uendelig Betydning for Individet, først gennem denne Krisis kommer Personligheden til fuld Modenhed. Farer ikke vild! Naturen lader sig ikke spotte, naar den har deelt Menneskeslægten tvært over, kan det ikke hjælpe, om jeg vil raabe, jeg protesterer, jeg er et heelt Menneske og vil blive som jeg er; trods al Raaben er jeg dog kun halv, ja mindre end halv, eftersom min Halvhedstilstand ikke engang er bleven mig bevidst. Til Individets naturmæssige og derfor eneste frugtbare Fremstriden er netop Amors Seier nødvendig, men paa denne Individets Udvikling støtter naturligvis Menneskeheden sig, det er altsaa saa langt fra, at Amor er en Fiende af Ideen, at han endog er dens Tjener ved at skaffe den brugbare Redskaber. Det er selvsagt fuldkommen falsk, naar Clara

troer, at Amor nødvendigvis er Ideen fjendtlig, det er som sagt et Brudstykke af den gammelkristelige Anskuelse om Naturens absolute Slethed. — Har hun da saa aldeles Uret, at der aldrig kan blive Tale om en Strid mellem Amor og Ideen, mellem Personligheden og det Almene's Fordringer? Nei kun tildeels, der kan være Tilfælde, hvor man som Herkules staaer paa Skilleveien og maa vælge mellem Dyden (Ideen) og Lysten, i saadanne Forhold bør nu den høie Charakter ikke betænke sig paa at bestemme sig for det første Alternativ. Men det er ikke altid, man maa gjøre saa haardt et Valg, ofte kan Dyden og Lysten : Ideen og den personlige Tilfredsstillelse godt forenes, og saa er det Banvid at ville adskille dem, men det synes Clara at forlange.

Da Erik Siegod for at tjene Ideen vilde rejse til det hellige Land, fraraadte Bønderne ham det og forestillede ham, at han tjente Gud bedst ved at blive hjemme og varetage sit Kalb, deri havde de brave Bønder storlig Ret, og af dem kan Clara lære noget, hun ikke veed, men har godt af at vide. Netop ved paa den rette Maade at bruge Verden, Guds Bærk, tjener man Gud bedst; ved at give Afkald derpaa og lyse Forbandelse over den, stader man sig selv og Ideen, kider man berøver den et godt Redskab eller formindster i alt Fald dets Brugbarhed.

Den abstracte Idealisme hos Clara forvirrer i den Grad hendes ellers saa klare Blik, at hun kan føle sig tiltalt ved et saa modbydeligt Misfoster som Schillers Jungfrau von Orleans, denne hæslige Dyrge af vammel Svulst og uhyggelig Unatur. Der findes der og tilegner hun sig den taabelige og forargelige Snak om „die reine Jungfrau“. Hellere end den Tale maa man høre Parolles's platte Replikker i „Kongens Røge“, thi til Grund for dem ligger der dog noget Sundt, medens dette kun har Sygelighed og Forsykthed til Udgangspunkt. Eller er det ikke Afjind at ville stemple et Udviklingsmoment, som Naturen har bestemt til Undergang, som det høieste og endelige Maal, at ville omstyrte hele Naturens Orden og tvinge den til at opgive sine Love. Forsøget er vanvittigt og mislykkes naturligvis, thi er der Noget, man ikke kan trække om ved Næsen, saa er det nok Naturen. Slige Oprør straffe sig selv med Sjæls- og Legems sygdom, man kan derfor være rolig for, at de ikke ville blive satte igjennem i noget betydeligt Omfang, men desuagtet skal sig Stræben modarbejdes kraftig, thi der kan altid opnaaes, at Vedkommende forvækker sig selv og Andre, paa hvem han kommer til at øve Indflydelse. Er det ikke forargeligt at høre Lovtaler over „die Reinheit der Jungfrau“, som om vore Husfruer og Mødre vare kaldne Bæstner, som om de ikke stode ligesaa høit, ja høiere end Jomfruen, eftersom deres Personlighed er kommen paa et høiere Tilværelsesstadium, thi først naar Qvinden bliver Moder, er hun virkelig Qvinde, de tidligere Afjind af hendes Udvikling forholde sig til dette endelige Resultat som Knoppen og Blomsten til den liflige Frugt.

Denne mystiske Reenhedsqualder kan være en god Kjøphest for Romantikerne, men Clara Raphael er for god til at følge deres Trop; efterat hun har tilegnet sig den dybe Sandhed om Betydningen af den barnlige Ustyrlighed, den bevidstløse, ufrie Umiddelbarhed, er det en stor Inconsequens af hende at declamere om „die reine Jungfrau“ i Modsetning til Ægteskabet.

Imidlertid synes hun dog ikke aldeles at ville forbyde Ægte-

skabet overhovedet (det vilde da ogsaa være en saa capital Forrykt-
hed, at den ikke let er tankelig i vor Tid), thi hvorvel hun Side
55 paa en betænkkelig Maade taler om Mandens og Qvindens
aandelige Forening, „frie aandelige Samliv“, maae disse og lig-
nende Udtryk dog nok ikke forstaaes strengt efter Ordene, efter-
som hun i Fortalen Side VI mener, at for Nogle „ere en Hustrues og
Moders Pligter den velsignelsesrige Virkefreds“, for dem maa alt-
saa Ægteskabet være i sin Orden, medens der med Hensyn til An-
dre maa gjøres andre Regler gjeldende. Til disse Andre hører
hun nu selv, og hendes Theori om dette Spørgsmaal vil derfor
sees af hendes Opsærel.

Den blinde Gud fører til hende en Mand, den eneste i sit
Slægt, en Mand som ingen Anden, hendes Drommes Helt og hen-
des Phantasies udfaarne Søn, en Mand fuldkommen hendes Kjer-
lighed værdig og istand til i alle Henseender at forstaae og paa-
skjønne hende, hun bliver greben af den uvilkaarlige, inderlige, be-
rusende erotiske Følelse, hun føler sig og hele Verden som nysødt,
som levende i en høiere Tilværelse ved den Lykke, dette rene og
sunde Forhold medfører, men skøndt saaledes selve Naturens Røst
har givet sin Velsignelse til deres Forening ved denne Fred og
Livsglade, oprøres hun dog derimod. Hun har givet Ideen sit
Ord, og den vil hun ikke blive utro.

Men netop ved et Ægteskab vilde hun vise den sande Trofskab.
Et falsk Ægteskab vilde afdrage hende, det er sandt, men her er det
anderledes, her er det jo givet, at Manden saa langt fra at ville
drage hende nedad, netop føler Kjerlighed til hende paa Grund af
hendes ideelle Begeistring, at han føler den inderligste Sympathi
med hende og opfyldes af samme urokkelige Energi til at kæmpe for
Maalet. Deres Ægteskab vilde altsaa allerbedst tjene Ideen, saa-
vel ved den Forening af flere gode Kræfter, det vilde til-
veiebringe, som ved at give deres Virksomhed en fuldkommen sund
Grundvold, der var i Harmoni med Naturen.

Eller troer Clara ikke, at i Qvindens Emancipation maa
Ægteskabets Organisering spille en vigtig Rolle, mon det saa ikke
er rigtigt for den, der vil kæmpe herfor, at indgaae det, og netop
derved erkjende dets Væsen og framskille dets ideelle Form. Mon
ikke det bedste Middel til at lære en Moders hele Stilling at
kjende er selv at være Moder? Kan overhovedet Den med nogen
Bægt og Omsigt debattere Qvindens Stilling, der kun kjender een
af hendes Udviklingsphaaser? Clara havde kun Ret til at blive
ugjigt, naar hun overhovedet ikke vilde tillade Ægteskabet, men det

vilde jo være Vanvid, og af Fortalen sees det heller ikke at være
hendes Mening.

Nu kunde det maaskee falde en lille Læserinde ind at sige til
mig: „Men min kjære Recensent, hvor vil De dog hen, De tord-
ner mod Claras Cølibat og saa har De ikke engang læst Bogen
ud, thi ellers vilde De vidst, at paa det sidste Blad gifter Clara
sig dog med Axel“. Men tillad mig, min Smukke, det er Dem,
der er paa Bilsport, Clara indgaaer intet Ægteskab, vel gaaer
hun hen og bliver viet i en Kirke, men hun og hendes Tilviede
er ikke Ægtefæller, de ville kun „leve sammen som kjærlige Sø-
skende“, men det er ikke den ægtefællige Kjerlighed, der er For-
skjel paa Amor og Pietas. Dette Ægteskab er usandt, efter-
som det mangler et af de to Momenter, der constituere Ægteskabet,
det kan altsaa ikke bruges som nogen Frisindelsespaastand mod Klæ-
gen over Cølibatet, og det tilføjer derhos en ny Mislighed, idet
det Usande i Forholdet stadigvæk paa begge Sider vil fremkalde
Tilbøieligheder, som Vedkommende ville ansee sig forpligtede til at
bekæmpe; denne Strid vil ikke forhøje deres Lykke og den vil ide-
lig udfordre stor Kraft fra Claras Side, men naar saaledes hen-
des Kraft opluges af underordnede Forhold, turde der maaskee kun
blive lidt eller intet tilovers for hendes ideelle Virksomhed.

Hvad forresten denne Bogens Slutning angaaer, er den og-
saa usand i en anden Henseende, idet Baronens slet ikke hører
hjemme i vor „Jammertal“; om han er en Engel veed jeg ikke,
sterksom mit Kjendskab til dette Folkesærd er meget ringe, men et
Mandsfolk er han ganske vist ikke, thi vi Mandsfolk bestaae af Kjøb
og Blod, men han synes lavet af Maanestein.

Men maaskee han er bedre end han lader til, og maaskee
Clara ogsaa kan komme til en bedre Erkjendelse. For hendes egen
Skyld vil jeg ønske, at hun, hvis vi igjen høre fra hende, kan med-
dele os, efter hvem hendes ældste Søn er opkaldt.

Bogens Resultat er saaledes, efter hvad vi have seet, ikke til-
fredsstillende, den har i det Hele taget mere Interesse ved hvad den
lover, end ved hvad den holder, mere ved de Grøner, den aabenbarer,
end ved det positive Udbytte, den giver Læseren.

Forfatterinden mangler endnu en sund og central Livsanskuelse,
der er gode Elementer tilstede for en saadan, men den er ikke dannet.

Johan Ludvig Heiberg staaer ogsaa i et vist Forhold til Bo-
gen og fortjener Tak for tre Ting: Fordi han ved at paatage sig

Tibet og de franske Missioner i Siam. (Efter Beauvois. Revue des deux mondes. 15de Juni 1850).

(Fortset).

For at kjende Dalai-Lamaen (Viisdommens Gød), Glasja's levende
Buddha, Buddhaismens Øpperkepræst og Tibets verdslige Deherker,
udfordres der en større Høitidelighed. Gutschu-Lamaerne, som i det
lamaitiske Hierarki komme umiddelbart efter Dalai-Lama, foreskrive
Donner og Faste i alle Lamaserier, forat det skal behøge Buddhaen
at vise sig snarest muligt. De Forældre, der opbøge ham i det Barn,
de holdt for deres Søn, give Vedkommende i Glasja Gitterretning der-
om. Har man ikke blot fundet een, men tre autentiske Schaberoner,
afholde Gutschuerne en hemmelig Forsamling og tilbringe sex Dage
i Ensenhed, Faste og Bon; endelig indgraver man paa den syvende
de tre Candidaters Navn paa gyldne Marker, som man kaster i en
Urne af det samme Metal, hvorpaa den ældste af Gutschuerne udtræk-
ker et af disse Marker. Den Schaberon, Tilfældet har begunstiget,
bliver proclameret som Dalai-Lama, og man tilbeder ham. Begge
Concurrenterne erholde hver en Eladerstatning af 500 Unker Sølv.

Paa deres lange Rejse kom Dhrr. Hue og Gabet i Berørelse
med to levende Buddhaer. Den første traf de i Byen Tshoan-lung
i Sjastgiverstedet „de tre Selkabsforhold“; Buddhaen var selv paa

Rejse. Da han havde modtaget de Troendes Tilbedelse, faldt han
paa den Tanke at besee Sjastgiverstedet, som han helligede ved sin
Nærverrelse, i dets Enkeltheder. Overalt paa hans Vej kastede man
sig ned for ham. Missionairerne hjulpede ham med Agtelse, uden dog
at forlade deres Sæder. Derover syntes han at blive mere forbauset
end harmfuld og betragtede begge de Fremmede med stor Opmærksom-
hed. Efterat han længe havde monstret Missionairerne, tiltalte han
dem, og de indbød ham uden videre til at tage Plads ved Siden af
dem; han nølede et Øieblik, da han frygtede for at compromittere sin
Guddommelighed; men endelig fik Nydgerigheden Overhaand, og
Samtalen begyndte. Denne Buddha var henved 50 Aar gammel;
han bar en Klædning af guldtast og røde floiels Støvler. Godhed
vilde have været det fremherskende Udtryk i hans Ansigt, hvis hans
Dine ikke havde haft noget Forstyrret, Salsomt, som strammede. Et
Breviar, som Missionairerne havde liggende ved Siden af sig, tildrog
sig strax hans Opmærksomhed, og han spurgte, om det var tilladt at
besee det. Paa det bekræftende Svar tog han det i begge Hænder,
beundrede Indbindingen og Guldsnittet, aabnede det derpaa og bladede
temmelig længe deri. Endelig lukkede han det atter sammen, løstede
det høitideligt op til sin Pande og sagde: „det er Guds Bønnebog;
man maa stædie are og agte Bønnerne.“ Han spurgte nu om For-
klaringen paa de talrige Rebber, Bogen indeholdt, og syntes ingen-
lunde at blive forbauset over hvad Missionairerne fortalte ham. Kun
da de forklarede ham Korskæstelen, bevægede han Hovedet til Tegn
paa Medlidenshed og berørte Panden med sine sølvede Hænder. Efter

Udgivelsen har gjort det muligt for Bogen at udkomme, hvilket maaskee ellers kunde været vanskeligt nok; fordi han ikke har forandret et Ord i Texten, og fordi han underretter Læseren om Forfatterindens Stilling. Men han fortjener ikke Tak, fordi han ved sit Forord disorienterer Publikum, og det gjør han, idet hans Tale om den protestantiske Konne, om at vende sig fra Verden til Gud og hans Sammenligninger med Pigen fra Orleans og „En skjøn Sjæls Besjænder“ kun ere stikkede til at vildlede.

Efterkrift til Forfatterinden af Clara Raphael:
Min adelige Amozone!

Som De seer, har jeg med en vis Udsørlighed drølet ved Deres Arbejde, saavel fordi det i sig selv har Betydning, som ogsaa fordi dets Forfatter var en ung Dame, fra hvilken Klasse man saa sjelden seer noget i denne Retning Værdifuldt. Deres Idee kunde heller ikke stramme mig tilbage, thi jeg hører ikke til dem, der trække haanligt paa Skuldrene, eller ryste betænkeligt paa Hovedet, eller slaae vrede Nykker i Panden, naar man udtaler en dristig Tanke. Men det forstaaer sig, for at slaae ind paa en Dei, maa man vide, hvorhen den fører. Den Opmærksomhed, nærværende Bog har vakt hos mig, vil naturligtvis vedligeholdes til Deres eventuelle næste. Endnu staaer De paa Springet mellem Verdensankuersens „hoire“ og „venstre“ Side. Den Tid kommer, da De maa gjøre Deres endelige Valg, den Stilling, De da indtager, til de Spørgsmaal, hvorfor vi begge have Interesse, vil afgjøre om De i mig skal finde en Medkæmper eller en Modstander, men i alle Tilfælde er og forbliver jeg Deres oprigtige

R. S.

Kjøbenhavn, den 7de Januar 1851.

— Hs. Maj. Kongen er idag kommen til Wien, for at præsidere i Statsraadet, i hvilken Anledning der heller ikke har været Møde i noget af Thingene idag til sædvanlig Tid, men først i aften. Man tør maaskee antage, at Gjenstanden for Statsraadets Forhandlinger staaer i Forbindelse med det nærværende Wendepunkt i Holsten og den Maade, hvorpaa Forbundscommissairerne i den Anledning skulle optræde, navnlig med Hensyn til Indholdet af de Proclamationer og Tilkjendegivelser, der ville blive udstedte til Befolkningen paa Kongen af Danmarks Vegne. I saa Fald ville maaskee meget vigtige Spørgsmaal og Synsmaader med Hensyn til Monarchiets fremtidige indre Forhold komme til Afgjærelse,

eller de hinanden modsatte Ansættelser derom dog komme til større Klarhed.

Paa Rigsdagen har man allerede vedtaget Civillisten, Udgifterne til Rigsdagen og Statsraadet, Apanagerne og Udenrigsministeriets Budget, hvori man fik en Redskættelse af 200 Rbdlr. Uagtet Minister Reebz forfægtede en Contoirchefs Udkomst til 1600 Rbdlr., blev dog Udvalgets Forslag om 1400 antaget. Jahrtmanns Afgang har medført en forøget Udgift til Statsraadet af 1800 Rbdlr. Da en Minister nemlig skal have 4800 Rbdlr. i Gage, behøvede Jartmann, der havde i Officergage 3800, kun 1000 Rbd. Tillæg, medens v. Doctum, som kun har 2000 Rbdlr., behøver 2800.

Udenlandske Efterretninger.

Østerrig. Det i Wien oprettede Rigsraad svarer til det franske Conseil d'état og andre lignende raadgivende Institutioner, som have til Formaal at prøve eller udarbejde de Lovudkast, der ville blive at forelægge Rigsdagen. Man kan forøvrigt af dette Raads Oprettelse slutte, at det er Østerrigs Alvor at udføre Forsatningen af 4de Marts 1849, saasnart det paa nogen Maade bliver muligt. Ingen Stat har nemlig større Vanskeligheder at overvinde for at faae Repræsentativsystemet indført end Østerrig, og ingen behøver mere dette System paa Grund af den stedse stigende Finantsnød, der fra Staten udbreder sig til de Private, som i Tusindvis ruineres ved Papirernes ringe Værdi.

Efterat Noteverlingen i den Haynau'ske Affaire er offentliggjort, paastaaer man, at de barclayske Bryggerknægte kun have været Katteløser for finere Hænder, der ikke utydelig betegnes som Lord Palmerstons egne. Patrioterne kunde næsten have lyst til at erklære England Krig. En Grev Fickelmont har udgivet et Skrift, hvori han foreslaaer Danmarks Forbindelse med Tydskland, derved vilde saa ogsaa den slesvigholstenske Affaire blive afgjort paa en meget simpel Maade. Afg. J. betragter dette Skrift som et Beviis paa Østerrigs Sympathi med Hertugdømmerne og railleerer over den preussiske General Willisen, som er reist bort uden Laurbær; saadanne findes kun paa de Faldnes Grave.

Schweiz. Af de 20,000 active Borgere i Canton Freiburg have 15,000 henvendt sig til Forbundsraadet med Begjæring om

at have gennemgaaet alle Kobberstikene, tog han Breviaret ud af Missionairernes Hænder og førte det alles til sin Pande. Derpaa reiste han sig, hilste dem med megen Venlighed og forlod Værelset, til hvis Udgangdør Missionairerne ledsagede ham.

Den anden levende Buddha, med hvem de franske Missionairer traadte i et uensartet Forhold, var et ungt Menneske paa 18 Aar. Hans Holdning var udmærket, og hans Ansigt udtrykte Aabenhjertighed og Livlighed. Han var dets Reisesælle fra Naptschu til Hlasfa, en Dei, som blev tilbagelagt i fjorten Dage. Denne Schaberon syntes at være meget ulykkelig over sin Gudtømmelighed; han vilde gjerne have leet, løbet ladet sin Hest gjøre Caprioler, forstogt, han vilde gjerne have været fri; men han var Gud: paa Reisen maatte han holde sig rolig midt imellem sit Vredesfølge, og naar man holdt og han tilfældigtvis ikke havde Byst til at sove, maatte han lade sig tilbede. Man ærede ham for høit til at troe ham tilgængelig for nogen anden Udspredelse; derfor var han virkelig lykkelig, naar han kunde unde sine Tilbedere og sladder med Missionairerne i deres Telt. Her blev han behandlet som et Menneske og solte først at han levede. Han udspurgte gjerne „Westens Lamaer“ om deres Religion, som han fandt meget smuk; men naar de spurgte ham, om det ikke var bedre at tilbede Jehovah end at være en levende Buddha, svarede han, at det vidste han ikke. Om hans tidligere Liv og hans Incarnationer kunde man ikke spørge ham, uden at Blodet steg ham op i Kinderne. „Taler ikke til mig om disse Ting,“ — sagde han — „I gjøre mig kedrovet.“

Enhver Lamaerie af nogen Betydning besidder en levend Buddha; men under denne guddommelige Superior staaer en Storlama, Medlem af en mægtig, ofte kongelig Familie. Dette er den egentlige Beskytter, og de øvrige, et strængt Hierarki underkastede lavere Embedsmænd ere ham underdanige. Disse Poster blive kun bortgivne efter bestaaet Examen. Enhver Lama, hvis Studier ansees for endte, antager Titlen „Lamalærer“, om han end ikke, som ofte er Tilfældet, kan læse. Enhver Lamalærer har en eller flere Schabien (Discipel) under sig, som maa besørge hans Huusvæsen og hvem han tør prygle. Denne Ret betjener han sig af og vilde forresten være nødt dertil, selv om det stred mod hans Tilbedelighed; thi Schabien troer fuldt og fast, at man Intet kan lære uden Prygl. Schabien studerer, naar han finder for godt; kun maa han kunne fremstige sine Penssa høit Alfen. Foruden disse Studier holdes offentlige Forelesninger, som handle om 1) Mysticisme, 2) Liturgi, 3) Medicin og 4) Bøn. Der ligger overalt noget Ubestemt i Undervisningen; en Lærer med et klart, bestemt Foredrag vilde ingen Lykke gjøre, men blive anset for en frivøl Sladderer. Lamaerne finde en Lære desto mere øphøiet, jo ubegribeligere den er. For at erholde Graden, maa man kunne visse Boger udenad, og det er ikke altid afveien at give de Examinerende Foræring.

Lamaerne ere underkastede eet Reglement, men føre egentlig intet Fællessliv. Enhver Medlem af et Lamaerie har sin specielle Bøllig, et hvidtmalet, med et Belvedere forsynet lille Huus, hvor han lever efter sine Midler. Hver tredje Maaned finder en Meetsfordeling Sted

at faae Ret til selv at vælge sine Autoriteter og tage Beslutning om en Forsatning. Det nuværende Storraad (det lovgivende Corps) og Statsraad (det executive) blev nemlig paa en temmelig tumultuarisk Maade sammensat ved Haandsoprækning i en Folkforsamling, som blev afholdt efter Executionen 1847; begge Autoriteter repræsenterer aabenbart kun en Minoritet og have egentlig sikket deres Parti Overmagten i 18 Aar fra 1847 at regne. Storraadet blev nemlig valgt paa 9 Aar og vil ved sin Afgang vælge et Statsraad for de følgende 9 Aar. Forsatningen er imidlertid stadfæstet i Artikel 4 af den nye Forbundsforfatning, og i Overeensstemmelse hermed bleve Petitionaierne afviste af Forbundsraadet. De samle nu Underkrifter for en Revision af Artikel 4, og lykkes det dem i de forskjellige Cortoner at opdrive 50,000, da vil det omtvistede Punkt blive forelagt det hele Folk til Afgjørelse, og antager det Freiburgerens Mening, da vil de kunne opnaae den Folkesuveranitet, som de mistede ved Executionen 1847.

Nederlandene. Det er den hollandske Regerings Hensigt at affaae Luxemburg til Preussens imod at faae Erstatning i Cleve og Geldern og desuden faae Storhertugdømmet Limburg ud af det tydske Forbund.

Forhandlingerne i det nordamerikanske Repræsentanthuus bleve nylig en Dag, just som de vare bedst igang, pludselig standtede som ved et Trykslag. Det var heller neppe noget mindre, der forarsagede Standningen — Jenny Lind viste sig nemlig paa Galleriet og Altes Dine søgte hen til den Plads, hun indtog. Hvor længe Forskyllelsen har varet, berettes ikke, men man kommer derved usvilkaarlig til at minde hvad den engelske Satiriker „Punch“ ved Jenny Linds Ankomst til Amerika foreskillede sig som muligt, at nemlig Britaternes begejstrede Indvaanere med Glæde vilde vælge hende til Præsidentinde, hvis hun vilde foresyng

dem det aarlige Budskab og de andre offentlige Tilfjendegivelser, som Embedet medfører.

Besterbroes Theater. Iaften, Onsdag, Circus N. 7. Forestilling alene af Damer. 1) Manoeuvre og Caroussel. 2) Voltigering af Caroline Dreiner. 3) Dvæls af Adolphe Brandt. 4) Oriol, ridet af Dmll. Kremzow. 5) Stillinger med Skærf, af Mad. Tournaire. 6) Hesten Simon, ved Variere. 7) Paul & Virginie (Tournaire og Kremzow). 8) Cachuca ved Dmll. Piphardt. 9) Sigaro ved Mad. Tournaire. 10) Spring over Baand ved Chlotilde Guerra. 11) „La Garde noble“ ved Dmll. Kremzow. 12) Grisetterne i Paris.

Kjøbenhavns Børscourse
den 7de Januar 1851.

	gjort til	Kjøbet	Sælger
Hamborger Banco f. S. 203½			
London 3 M. 8 Rbd. 84 ½			
do. f. S. 8 — 90 —			
Disconto paa indenb. Berlet 5 pCt.			
do. „ Hamb. Banco 4 pCt.			
Norske Speciescedler	—	196	198
Svenske Rigsd. Sedler	47½	47½	47½
Rongl. 4 pCt. Obligat. a 1000 Rbd.	—	92½	93
Danske Engl. 3 pCt. Oblig. store	—	72½	72½
do. do. smaa	72½	72½	72½
do. 5 pCt. do. store 1849	94½	94	94½
do. do. smaa 1849	—	94½	94½
do. af 1850 store	94½	94	94½
do. do. smaa	—	94½	95½
Rbb.:Købstilbe Jernbane-Actier	—	—	37
4 pCt. Afgøtbl. Popt. Obligat.	—	92½	94
4 pCt norske Obligat. af 1848	—	—	—
Nationalbank Actier	153½	153½	153½

Bankactiernes Pris er inclusive den fra 1ste August 1850 paaløbende Udbytte.
Købstilbe Jernbaneactier med Dividende Coupon af 31te Decbr. 1850.
G. A. Medalia & Co.
Beret-Comptoir, Pøstbryllads Nr. 54

Redacteur og Udgiver: J. P. W. Grøne.

fra Bestyrelsens Side; men Pillegrimmens Gæder og Lamaernes egen Glid maae tilveiebringe det Dørlige til Ophold og Klæder. Saaledes er een Lama Dvæghyrde, en anden Skrædder o. s. v.; de lærdeste ere Skrivere, Læger eller Hæremestre; alle Erhvervsgræne ere Lamaerne tilladte, med Undtagelse af Slagterhaandværket. Det er dem forbudt som Præster at foranledige en voldsom og uretmelig Vandring af noget som helst Dyr's Sjæl; de iagttage dette Forbud strengt; men, mindre samvittighedsfulde end de fromme Hinduer, spise de gjerne Bedelsjød og Høns, hvis Sjælevandring „det sorte Menneske“ fremmer paa deres Befaling og i deres Paasyn*).

Lamaserierne ligne virkelige Byer: Lamaernes hvide Huse staae saaledes sammen, at de danne Gader, som overrages af de buddhaistiske Templer med deres storartede Former og forgyldte Tæge. Disse Templer ere rigt decoratede: Elefanter, Løver, Tigre og Bjørne, udbuggede i Marmor eller andre Stene, synes at bevogte Portene. I det Indre finder man andre Billedhuggerarbejder og Malerier: overalt seer man Buddhas Statue eller dog Billeder, der fremstille en Tildragelse i hans Liv; overalt salder Diet paa fromme Sentenser. Disse seer man indgravede paa de stilleste Bjerge som paa Templernes Mure. At udføre et saadant Arbejde gjælder som Bønner. Lamaerne ere temmelig flette Malere, men deres Talent som Billedhuggere og Støbere synes virkelig at være udmærket. Tausked er vel ikke, strengt taget, foreskrevet i Lamaseriernes Gader, men bliver dog iagttaget. Naar Gudstjenesten skal holdes, blive Lamaerne indbudte af Klokkerne og Lyden af Musikinstrumenter, hvori der blæses, til at begive sig til

*) Lamaerne afrage deres Hovedhaar, og man kalder dem derfor „hvide Mennesker“ i Modsetning til „de sorte Mennesker“, d. v. s. dem, der ikke have opoffret sig til et religiøst Liv. (Rusernes safsomme Udtryk for Yobelclassen „sorte Folk“ (tschern) synes altsaa at være af mongolisk-tartarisk Oprindelse).

Templerne. Det religiøse Costume (et rodt Bevandt, en lille Dalmatica uden Armer, rodt Skjort og gul Hue) er strengt foreskrevet i det Indre af Lamaserierne.

I Almindelighed ere Lamaerne oprigtige i Udførelsen af deres religiøse Pligter. Lhr. Hue og Gabel kjennte kun Sandara, den Skjæggede, som en aldeles vantro Lama; men de Troendes Oprigtighed hindrer dem dog ikke i at tage deres Tilflugt til safsomme Midler for at lette sig Bønnen. De have et Hjul, som de kalde Tschukar, den omdreivende Bøn, paa hvis Vinger der ere skrevne fromme Sprog; dette Hjul dreier man raft omkring, og enhver Vending, det gjør, er en Bøn. Disse Tschukars' ere af forskjellig Størrelse: nogle blive kun dreiede med Haanden, men andre staae som virkelige Møller langmed Vækkent, og Strømmen dreier dem uophørligt, saa at deres Forærdigere have den Fordeel at bede Dag og Nat. I Lamaserierne seer man ogsaa store Duller, der bestaae af utallige Papirblade, som ere klæbde paa hverandre og bedækkede med Bønner; disse Duller kunne let sættes i Bevægelse, og de bede for enhver Lama, der i Forbigaaende giver dem et Stød. Et andet ligesaa findrigt og flampelt Middel er at lægge alle fromme Bøger, man kan finde, i en Sæk og med denne Byrde paa Ryggen gjøre en Promenade omkring Lamaseriet. Denne Tour gjælder for ligesaa mange Bønner, som man har baaret. Saadanne Hjælpemidler ere tilladte; dog tage mange Lamaer ikke deres Tilflugt dertil, men paalægge sig selv uendelige Bønner og den sværeste Poenitente. Mange Lamaer lægge samme Betydning i Velgjørenheden som i Bønnerne; naar de f. Ex. vilde give et Bevis paa Kjærlighed til Næsten, navnlig til Rejsende, udklippe de smaa Geste af Papir, bære dem en Dag, naar Vinden blæser stærkt, op paa Tøppen af et høit Bjerg og bede til Buddha, at han vil forvandle dem til virkelige Geste.

(Fortællt).

Udgiveren boer paa Hjørnet af Springgaden og Røntergaden Nr. 40 1ste Sal og er i Regelen hjemme fra Kl. 10—12.

Er „Kjøbenhavnsposten“ tegner man sig hos Udgiveren, og i Provindserne paa det nærmeste Postcontoir. Abonnementsprisen er kvartaliter i Kjøbenhavn 2 Rbd. 48 ½ og overalt i Provindserne 3 Rbd., i hvilket Betøb alle Udgifter ved Forsendelsen og Distributionen ere indbefattede.

Trykt med Hørligpress: hos F. C. Børding, Røderstrædet Nr. 25.

Morgenposten,

Almindelig Kommissions-Tidende.

Nr 164.

Dusdagen den 20. Juli.

1853.

Kiøbenhavn, den 20de Juli 1853.

— **Kolera**, Fra den 18de til den 19de Juli har været anmeldt 305 Syge, og 136 er død. I det Hele har siden den 12te Juni været angrebet 2146 Personer, og deraf er død 1098.

Beretning fra Foreningen imod Koleraens Udbredelse.

Da den første Uge af vor Virksomhed nu er forløbet, er det vor Pligt, saavel imod vore Medborgere i Almindelighed, der saa velvillig er kommet os imøde, som imod den overordnede Sundhedskommission, der har stienket vort Foretagende Bifald og Understøttelse, at meddele Resultaterne af vor Virksomhed.

Det betydeligste af de Foretagender, som vi hidtil har sat i Gang, er Husvisitationen, som vi paa engang har iværksat over hele Byen indenfor Voldene, dog saaledes, at der paa de Dele af Byen, som har været haardst angrebet af Sygdommen, har været anvendt de fleste Kræfter. Dens Formaal har især været at opspore Koleraen i dens første Begyndelse, og at faae de kraftigste Midler anvendte imod den i det Tidspunkt, da den med størst Held kan behandles, inden Sygdommen endnu er kommet til Udbrud. Frugten af denne Husvisitation har været at c. 2300 Tilfælde af Diarrhoer eller andre Kolerasymptomer er blevet opdaget og taget under Behandling, af hvilke, saavidt vi har kunnet erfare, kun et meget ringe Antal er gaaet over i den virkelige Kolera. Vi troer paa Grund heraf at turde haabe, at et ikke ubetydeligt Antal Mennesker ved denne Forholdsregel er blevet befriet fra Sygdommen, ligesom Visitationen vistnok har bidraget til at støtte Befolkningens Holdning under denne Epidemie og fremmet Sandisen for huslig Renlighed.

I de 3 første Dage efter at Visitationen var kommet i Gang, holdt Sygdommen sig omtrent paa det samme Standpunkt, i det mellem 80 og 90 Mennesker daglig blev angrebet; derefter tog den paa engang et stærkt Tillob. Dette synes foranmælig at være bevirket ved, at der imellem den 14de og 15de Juli stete et af de voldsomme Udbrud af Sygdommen, som ogsaa paa andre Steder undertiden har været iagttaget, hvorved i en Del af en befængt By en stor Mængde Mennesker pludselig og uden Forløbersymptomer anfaldes af Sygdommen. Dette Udbrud fandt Sted i en temmelig skarpt begrænset Del af Byen, nemlig den, som ligger nordost for en Linie, som omtrent fra Midten af Lille Amaliegade kan drages igennem Sølvgade til Volden. Hvad der har været Grunden til, at just dette Kvarteer blev saaledes overfaldet, er vanskeligt at sige med fuldkommen Sikkerhed; men det er vist, at Lægerne allerede flere Dage i Forveien havde paapeget Faren for, at Almindeligt Hospitals Lemmefærelse, i hvilken Sygdommen havde vist sig, kunde blive til et saadant Brændpunkt for Epidemien.

Det er at befrygte, at lignende Brændpunkter kan danne sig i andre Dele af Byen; at modvirke dette er det andet af de Foretagender, som vi ønsker at iværksætte. Vi har forberedt Alt saaledes, at i denne Uge en Udflugtning vil kunne finde Sted fra de Huse, som snarest maatte antages at ville kunne blive Epidemiens Tilholdssteder og af denne Foranstaltning venter vi fortrinlige Følger, dersom vi ved Medborgeres velvillige Understøttelse bliver satte i Stand til at udføre den efter en stor Maalestof.

Bespisningen af fattige Familier med god og sund Middagsspise, er i god Gang, og vi haaber snart at være i Stand til at udvide os betydeligt i denne Retning.

Da vore Medborgere igiennem Centralkomiteen har stillet en ikke ubetydelig Sum til vor Disposition, har vi troet at burde anvende nogle af de os saaledes i velbædiget Diemed betroede Midler til at understøtte Trængende, der har mistet deres Forsørger og for at kunne udføre dette i en større Udstrækning, har vi anmodet Centralkomiteen om af dens Midte at udnævne et Udvalg, der i næste Uge vil uddele Understøttelse til Kolerasyges Efterladte, forsaavidt disse ikke henhører under den offentlige Fattigforjærgelse.

Vi beklager desværre allerede Tabet af mange dygtige Medarbejdere, som dels er blevet syge, dels allerede er bortrevet. Men vi gaar frem i Tillid til vor gode Sag, som vi vil yde al den Understøttelse, hvortil den er værdig.

Den 18de Juli 1853.

Hornemann. Bunzen. Dahlerup.
Jønger. Levv. Trier.

— Det hedder i „Fædrelandet“: Hvo, som vil have et ret slaaende Exempel paa, i hvilken Grad man længe har været ligegyldig for Menneskers Sundhedsforhold i denne By, og i hvilken Grad man er det selv nu under en saa obelæggende Sygdom, uagtet Alt, hvad der er virket i denne Retning, vil vi henvise til Huset Nr. 281 i Adelsgaden. Man vil der finde en meget indnæbet, neppe 3—4 Alen bred Gaard, indstøttet af et høit Forhus og lige saa høit Baghus. I Baghuset benyttes Stuen paa hver Side af Indgangen til Stald for 12 Køer, og Kielderen ligeledes paa begge Sider til Renovationsskule. I Etagerne ovenover boer en Mængde fattige Familier. Renovationsskulerne udtømmes flere Gange ugentlig, og udbreder da en næsten uudholdelig Stank i alle Værelser, saa vel i Forhuset som i Baghuset, men desuden opstiger Dag ud og Dag ind de samme pestagtige Dunster i noget mindre Grad fra Kielderen og Stuen til hele Huset, og især til Baghuset. Virkningen heraf er mest kendelig om Morgenen, naar Dunsterne har samlet sig fra hele Matten. I dette Hus er der for et Par Dage siden død Een af Kolera, og det er mærkeligt nok, at der endnu ikke er paafulgt flere Dødsfald. Vi opfordrer alle Vedkommende til at tage det nævnte Hus i Diehjn.

(Iil Ovenstaaende skal „Morgenposten“ be-

mærke, at det Samme omtrent gielder overalt heri Staden, hvor der holdes Køer. Forstienken er neppe stor.)

— **Premierministeren** har i Saar forelagt Rigsdagen et Udkast til en Grundlov for Kongeriget Danmarks særegne Anliggender. Vi skal meddele samme i Morgen.

— Vi meddelte for nylig efter „Aalborg Avis“, at den angaaende Befæringsvæsenet nedsatte Kommission skalde have indstillet, at der til det tilføjede Diemed Opnaaelse maatte begieres 20 Millioner Rbd., og at disse skalde fordeles paa 5 Aar. Vi har nu nærmere erfaret, at Størrelsen af den forlangte Sum omtrent er rigtig, men Fordelingen forholder sig ikke saaledes, som „Aalborg Avis“ beretter. Derimod forholder det sig med Fordelingen saaledes som følger: 50,000 Rbd. det første Aar, 100,000 Rbd. det andet, 250,000 Rbd. det tredje, 400,000 det fjerde, 600,000 det femte, 800,000 det fette Aar, og 1 Million det syvende og saa fremdeles aarlig 1 Million indtil det 23de Aar, i hvilket der forlanges 800,000 Rbd., for det 24de Aar 600,000 Rbd., for det 25de 400,000, for det 26de 250,000 Rbd. og for det 27de Aar 100,000 Rbd., saa at det Summa summarum bliver ikke mindre end 20,350,000 Rbd.!!! Deraf er beregnet 10,900,000 Rbd. til Kiøbenhavn, 7,150,000 Rbd. til Fredericia og 2,250,000 Rbd. til Als. Man har, som man vil see, kun forlangt smaa Summer i de første Aar; man har maasse tænkt som saa: Faaer vi først Hr. Sørensens i Gyngen — og det stær bedst ved at begynde med Lidt — saa skal vi nok siden holde ham i Svung.

— **Solgte Eiendomme.** Huset Nr. 249 i Størrestrædet, som er assureret for 7600 Rbd., er solgt ved Auktion til Stomagermester J. E. Spanier for 6750 Rbd. foruden Bankhøstelsen 546 Rbd.

Huset Nr. 255, Hjørnet af Størrestræde og Holmensgade, som er assureret til 10,500 Rbd., er solgt til Uhrmager og Mechanicus M. Petersen for 13,500 Rbd. inclusive Bankhøstelsen.

Eiendommen Nr. 143 paa Østerbro med Tilliggende er solgt til Enkemadame Lyngge for 6500 Rbd.

— **Altona**, den 13de Juli. Omendkjendt Altonaerne ved Tabet af deres Toldbegunstigelse vel har lidt nogen Forstyrrelse og Standsning i Handelsforbindelsen med Indlandet og paa Grund deraf den industrielle Omstertning med dette kun er ubetydelig, saa herster der dog en stor Evlighed i vor Havn, og der ligger for Diebliffet en saadan Mængde Skibe sammeledes for Anker, at Havnekapteinen har stor Nød med at anvise disse en nogenlunde passende Ankerplads. Ved denne Leilighed har det gamle Onde igjen vist sig ret søleligt, idet vor Havn, om

den endog ikke er saa ganske lille, dog er saa til-
muddret paa de mest besøgte Steder og derfor
langt fra er dyb nok til at større Skibe kan ankre
i samme. Desværre kan en Forbydning af
samme ikke foretages paa anden Maade; end at
de ved Havnen beliggende Pakhuse blive be-
skyttede ved Steenbatterier, hvilket altid vil blive
en meget kostbar Historie, hvorfor Pakhus-Tierne
heller ikke er at formaae til et saadant Fore-
tagende paa egen Bekostning, tilmed da de ikke
retelig er forpligtede dertil. Imidlertid har vi
den Tro, at naar Statkommunerne besluttede sig
til at foretage de nødvendige Skridt til Havnens
Udvikelse og Forbydning, da ville Pakhus-Tierne
vistnok være beredte til at bevilge et betydeligt
Extrabidrag til Forbedringerne. At der isørigt
snart maa ske noget i denne Retning er ind-
lysende for Alle, naar ikke Sogningen i vor
Havn for Fremtiden skal tabe sig. Rigtig nok er
de Begunstigelses, som vor Havn byder Skibs-
farten, vel istand til at fængsle den til samme og
at forstærke den, hvilket dog altsammen ikke hiel-
per, naar der ingen Plads er for Skibene til at
ankre. Kaster vi blot et Blik paa Hamborg,
hvilke uhyre Summer anvendes ikke der til Ha-
vens Udvikelse og Forbedring, medens her næsten
Intet bliver anvendt, omdens Stønde Havnen i
Altona dog danner Grundtvolden for dens Borge-
res Velstand og Lykke. Det er altsaa ikke Und-
dragelsen af Toldbegunstigelserne, som kun kom
nogle enkelte tilgode, men ene Mangelen paa en
større Opmærksomhed for Havnen, der er istand
til at lamme og ødelægge vor Omsætning.

(Dv.)

— **Horsens Lughus.** Til Lughuset her ved
Byen ankom i Eftermiddag (d. 15de) med Damp-
skibet „Sylphiden“ fra Kiøbenhavn 20 Fanger,
der eskorteredes af en lille Kommando af 7de Li-
nieinfanteribatalion. — Lughuset har saaledes
nu i det Hele 119 Fanger. (Hors. Av.)

— **Udnævnelser.** Under 16de Juli er første
Fuldmægtig i Hs. Majestæt Kongens General-
kassere-Bureau, J. G. Rømp, R. af D., aller-
naadigst udnævnt til Bureauchef og Expeditions-
sekretær i bemeldte Bureau; anden Fuldmægtig i
samme Bureau, Kammerassessor Bloch, til første
Fuldmægtig; og Volontær i bemeldte Bureau,
W. L. E. Keller, til tredje Assistent sammesteds.

Under 15de Juli er Fuldmægtig under Mini-
steriet for Kirke og Underviisningsvæsenet, Kapl.
C. F. Schwarzlopp, allernaadigst udnævnt til vir-
kelig Kancelliraad.

Under 1. D. er Fuldmægtig under samme Mi-
nisterium, Cand. jur. C. D. G. Brüder, aller-
naadigst beskikket til Departementssekretær og Kon-
torchef i bemeldte Ministeriums 2det Departements
1ste Sekretariat, samt tillige allernaadigst udnævnt
til virkelig Kancelliraad.

Nyheder fra Udlandet.

— **Hamborg den 13de Juli.** I vore Beret-
ninger om Kongen af Preussens og andre fyrste-
lige Personers Ophold her i Byen omtalte vi
ogsaa en paa Gadebørnet oplyst Plakat, hvori
der blev opfordret til Illumination. Ifølge vore
Presjelove tør man i intet Tilfælde opslaae nogen
Plakat paa en saadan offentlig Maade uden
Politiets Tilladelse, og der blev derfor indledet
en Undersøgelse, da nævnte Plakat var opslaaet
uden Overighedens Tilladelse. Forst oplygte man
Bogtrykkeren, og da man havde faaet sat paa
ham, maatte han erlægge en Mulkt af 5 Rdl.
Cour., fordi han havde udeladt Trykstedet.
Derpaa blev Forfatteren og Udgavemanden til
Plakaten braget til Ansvar, og dette var ingen
anden end den preussiske Commerceraad Weber;

han og Plakatsmøreren, som havde opslaaet Pla-
katen, dømedes hver især til 48 Timers Fængsel,
samt til at udrede Undersøgelsesomkostningerne.
Denne lille Ubehagelighed maa nu rigtignok Hr.
Weber finde sig i, imidlertid veed Hs. Majestæt
Friedrich Wilhelm IV. at sætte Priis paa en
loyal Mand, og uden al Tvivl bliver Hr. Weber
godtgjort derfor med en Bestalling som preussisk
Generalkonsul i de danske Hertugdømmer.

— For omtrent 8 a 10 Dage siden løb en
Handelsbetient fra et Svensk Handelshus med en
betydelig Sum Penge, man siger 2000 Pd. St.,
og begav sig med dette Kov til Hamborg, som
man ganske rigtig havde forudsagt i Sverrig, og
dersfra til England. Det Svenske Handelshus
henvendte sig desangaaende til et henværende
Hus, med hvilket det stod i Handelsforbindelse,
og paalagde dette, at forfølge og arrestere den
Bortløbne. Der blev ogsaa truffet de nødven-
dige Forholdsregler, men desværre forgiebes;
den unge Rejsende var allerede gaaet med
et Dampskib til England. Det henværende Han-
delshus vilde nu seude den Borttrømtes Signale-
ment gennem Hamborg-Curhavens Telegraf direkte
til Liverpool, hvorefter man havde Visshed om, at
han havde begivet sig, og da lode ham arrestere
der, men paa Telegraf-Kontoret vilde man ikke
opfylde Forlangendet, uden at der medbragtes
en Befaling fra Politiet. Der var nu ingen
Tid at spilde, hvorfor Handelshuset henvendte
sig til det henværende preussiske Telegraph-Kontor
hvor man strax var beredt til at opfylde For-
langendet. Allerede anden Dagen efter indtraf
ligeledes pr. Telegraph den Efterretning, at den
bortløbne Svensker var anholdt ved Politiet i
Liverpool og tilligemed Pengene bragt i Forva-
ring. Han ventes nu med det allerførste hertil,
ledsaget af Engelsk Politi, for herfra at blive
transporteret videre til Sverrig. (Dv.)

Skibliste for Kiøbenhavn.

Indklarerede den 19. Juli.

Fra indenlandske Stæder.

Nielsen, R. P., f. Aalborg m. Murstene — Ny-
havn, B. S.
Peteresen, H. C., f. Island m. Tran, Talg, Uld
og Skind — do.
Rjerulf, R., f. Odense m. Rug — do.
Nichter, J., f. Sønderborg m. Murstene og Bryn
— do.
Matzen, J., og Petersen, H., f. Fredericia m.
Klude og Styfgods — Arsenalet.
Friederich, F. W., f. Gromlands Kyster, Brig
Titus af Kiøbenhavn m. 22 Fade Spæk og
812 Søhundestind — Holms Pl.
Hansen, E., f. Aringenmaar m. Glasvarer —
Gammelsstrand.
Behn, W., f. Allana m. Styfgods — Ny-
toldbod.
Ejstiansen, C., f. Humlebeek m. Brænde —
Nyhavn, B. S.

Fra udenlandske Stæder.

Jonsen, D., f. Helsingborg m. Bark —
Kvæsthusgraven.
Mortensen, A., f. London m. Jernbanestinner og
Styfgods — Nytoldbod.
Barter, S. M., f. Pernambuco m. Suffer —
Afiat, Rom.
Meyer, H., f. Bremen m. Tobaksblade — Nbd.
Banting, W. A., og A. W., f. Amsterdam m.
Bark — Kvæsthusgraven.

Steinorth, J., f. Newcastle m. Stenful — Østf.
Kompagni.

Niemann, H., f. St. Davids m. do. — do.

Niemann, G., f. Newcastle m. do. — do.

Emidt, A., f. do. m. do. — do.

Burnaard, C., f. do. m. do. — do.

Hansen, H., f. London m. Suffer, Ris og Styf-
gods — Nytoldbod.

Plattau, L., f. Liverpool m. Stenful — Estr. Pl.

Runge, J. D., f. Stettin m. Trælaf — Holms Pl.

Petersen, A., f. do. m. do. — Forr. Læf. Pl.

Kiøbenhavns Toldbod d. 19. Juli, Kl. 6 Form.

Binden: V. t. N.; Læber-Ruling; Norden-Strøm
med 2 Tommer over dagligt Bænde.

Kiøbenhavns-Børskurs, den 15. Juli 1853.

Hamborg a vista 200¹/₂ pCt.

Bank-Diskonto 4 pCt.

Oslo af Banko-Berler 4¹/₂ pCt.

London 3 M. 8 Rbd 72 p.

f. S 8 Rbd. 79 p.

Norske Specksedler pr. 100

Rd. Spec. 199¹/₂ 200 Rbd.

Svenske Sedler pr. Rd. Rigs-

skeld 48 48¹/₂ Rbd.

4 pCt. Kgl. Obligationer (uden

Renter) 99¹/₂ 100 Rbd.

3 pCt. Dansk-Engelske Oblig-

ationer, smaa 80 80¹/₂ Rbd.

dito dito ditto, store 80 80¹/₂ —

5 pCt. ny dito ditto, smaa 99¹/₂ 99¹/₂ —

dito ditto ditto ditto, store 97¹/₂ 99¹/₂ —

Rationalbank-Aktier 163¹/₂ 163¹/₂ Rbd.

Rds. Nordiske Jernbane ditto

93 93¹/₂ Species.

4 pCt. Østgöthl. Dyp. t. Pante

Obligationer af 1846 ved

Hambro og Son 96¹/₂ 97 i Banko.

4 pCt. Norske Obligationer af

1848 ved Hambro og Son

—

NB. Vriisen paa Rationa bank-Aktier er med det fra

1ste August 1852 paaløbende Udbytte, og paa

Nordiske Jernbane-Aktier med Dividende Cou-
pond fra 31te December 1852.

Rettelser. I „Morgenpostens“ foregaaende

Nummer staar paa 2den Spalte 31te-32te Linie

fra oven: Dylsen-Bang; læs: Dylsen-Bagge.

I „Morgenposten“
optages **Uvertisemen-**
ter. Betalingen er **1¹/₂ Sk.**
for Linien med smaa Bog-
staver og **2 Skilling** for
Linien med store Bogstaver
og billigere, naar de ind-
rykkes flere Gange.

Dette Blad, der udgaaer hver Dag, med Und-
tagelse af Helligdage, koster 7 Skilling ugentlig. Blad-
ets Kontor er i Studiestræde Nr. 59, i Gaaden til
Gaden (tæt ved Gruus-Kirke (Indgangen af Gadebørnen).

Udgivet og redigeret af P. Karser.

Kiøbenhavn. — Trykt hos J. G. Calowen,
Brolæggerstræde Nr. 77.

Blinf er en.

En Russisk Anskuelse.

Blandt de mange forunderlige Meninger, der udvikles i denne Tid, og som alle falder sammen deri, at Koleraen bestemt ikke vil antage nogen streng Karakter hos os; blev der i forrige Uge udtalt een, som vi troede at burde tillægges saa meget mere Vægt, da den blev udtalt af en keiserlig Russisk Hofraad, Herr Bierfreund, og det jo en Gang er Skik og Brug her i Landet at lægge stor Vægt paa Udtalelser fra den Side.

Herr Hofraaden anfører nemlig iblandt flere gode Ting, som efter hans Formening med temmelig Bihed lader os forudsee en snarlig og lempeelig Ende paa Dødet, ogsaa „en vis rolig Tilfredshed“, som efter de foregaaende Mars Storme unegtelig boer i Gemytterne.

Nu har det jo rigtignok vist sig, at Koleraen bestemt ikke synes at ville fare saa grumme lempelig frem mod os, og den Russiske Hofraad maa altsaa have taget fejl, enten i, at en saadan „vis rolig Tilfredshed“ afsvarer Sygdommen, eller ogsaa i, at en saadan „vis rolig Tilfredshed“ boer i Gemytterne hos os.

Det er imidlertid ikke af lidet Betydning, at komme paa det Reue med, i hvilken af disse Retninger det er, at den Russiske Hofraad har taget fejl, især paa Grund af de store Resultater, det vil kunne bringe, hvis det Feilagtige i Anskuelsen kun er med Hensyn til det sidste Punkt.

Vi, for vort Betkommende, helder ikke lidet til Troen paa det Sidste, og altsaa til en ubetinget Tro paa, at en saadan „vis rolig Tilfredshed“ besytter imod Kolera, og vi troer at kunne begrunde denne Anskuelse.

Hvor i Alverden har f. Ex. Kolera raset stærkere end i Rusland selv, og en Russisk Hofraad maa dog vel for Pokker i det Mindste vide, hvormeget „vis rolig Tilfredshed“ der findes i Rusland? Nastede den ikke i Paris under Louis Philip, i Wien og Berlin før Marts Revolutionen, og i Rendsborg, da det gik tilbage for Schleswig-Holsteinerne?

Det forekommer os derfor, som om der ikke kan være mindste Tvivl om, at „en vis rolig Tilfredshed“ besytter imod Sygdommen.

At den ikke desto mindre har indfundet sig her, det lader sig meget godt forklare; thi som bekendt led vor „rolige Tilfredshed“ et ikke ringe Skar ved Ankomsten af „den Europæiske Nødvendighed“, som man tilmed vil paastaae kom direkte fra St. Petersborg, og det er først efter at den blev mur- og nagelfast ved det kongelige Budstabs Vedtagelse, at Sygdommen udbrod hos os, og vi

kan saaledes væsentlig takke Rusland for den; thi havde det ikke sendt „den Europæiske Nødvendighed“ til Blubme, saa havde vi beholdt en „vis rolig Tilfredshed“, og saa havde vi ikke faaet Kolera, at sige — saa fremt den Russiske Hofraads Giening er rigtig.

Som en Folge heraf maa man endvidere slutte, at det kun er de Utilfredse, som faaer Kolera. Gud hielp dem, som har stemt imod det kongelige Budskab! De er da at betragte som „redningsløs døde“, som „Flyveposten“ udtrykker sig, medens de, som afholdt sig fra at stemme, formodentlig slipper med en Rem af Huden.

Det var ellers en stor Skade, at man ikke kendte den Natur-Hemmelighed før Valget; thi man kunde bestemt have faaet en stor Mængde Bønder, og maaske en Del Riiksborgere med til at stemme udelukkende paa ministerielle Kandidater ved at true dem med, at de skal faae Kolera, hvis de ikke gjorde det.

Men viser det sig saaledes, at der utvivlsomt er Sandhed i den Russiske Hofraads Paastand, at en „vis rolig Tilfredshed“ besytter imod Kolera, saa er ogsaa derved Veien anvist til at blive af med den.

Vi maa da først og fremmest bede den Russiske Hofraad om at reise hjem til det Russiske Hof, og raade det til at frasælde sine Arverettigheder til visse Dele af Holsten, for derved at skabe en „vis rolig Tilfredshed“ hos den Del af den Danske Befolkning, som lider af Russer-Skræk; hvis han ved samme Leilighed kan formaae Keiseren til at fare lidt kuelligere frem imod Tyrkerne, frigive Polen, raade Østerrig til at være en lille bitte Emule human imod Ungarn, o. s. v., Altsammen, for ikke at forstyrre en „vis rolig Tilfredshed“ i disse Lande, og derved fremkalde Kolera hos dem, saa stader det ikke. I det Hele bør han raade det Russiske Hof til stort Maatkehold, da det efter det her Udviklede aabenbart har en uhyre Indflytelse paa den Europæiske Sundhedsstilstand.

Hvad nu specielt os selv angaar, saa kunde det maaske bidrage ikke saa lidet til en „vis rolig Tilfredshed“, og derved til Sygdommens Ophør, om vi f. Ex. fik et nyt Ministerium, hvori der i det Mindste fandtes nogle Danske Elementer, og om vi fremdeles kan slippe af med vor nuværende Kommunalbestyrelse og vort Fattighuse.

At især de to sidste Forholdsregler vil hjælpe, om just ikke til at standse den nærværende, saa dog til at forebygge en kommende Epidem, derom nærer vi ikke mindste Tvivl.

Hvis den Russiske Hofraad maaske ogsaa kunde bidrage bertil ved f. Ex. at nævne sit Hof paa rette Tid og Sted, til Skræk og Advarsel for alle Mobbillige, saa ville vi være ham meget forbundne.

Skulde det vise sig nødvendigt for at giennemføre Sagen, kunde han maaske faae Blubme til at underrette sig om, paa hvilken Maade man tilveiebringer en truende Note fra en fremmed Magt.

Den kongelige Vandkommis'stor.

Det er aabenbart, at Kolera-Epidemien maa have naaet en foruroligende Høide, thi den har allerede bevirket det Utrolige: den kongelige Vandkommission i Kiøbenhavn har ladet høre fra sig.

Den kongelige Vandkommission — hvorved der forresten slet ikke er noget kongeligt — har hidtil forholdt sig taus til alle Klager; forgiæves har man vist den det raadne Vand, de oppumpede Bistsumper og de Tusender af levende Smacstæbninger, der drægede sig i ethvert Glas af det Kiøbenhavnske Drillevand, den har ikke knyet; vi troer, om man saa havde oppumpet en Hvalfis, saa havde den kongelige Vandkommission stillet den i Kommen.

Endelig har den brutt Taushed.

Men det er ret naturligt, at naar en Kommission, der saalænge har siet stille, begynder at tale, saa forplumrer den sig let, og saaledes er det da ogsaa gaaet med den kongelige Vandkommission, uagtet hele dens Udtalelse indskrænker sig til ni Linier i Avertissementsbladene.

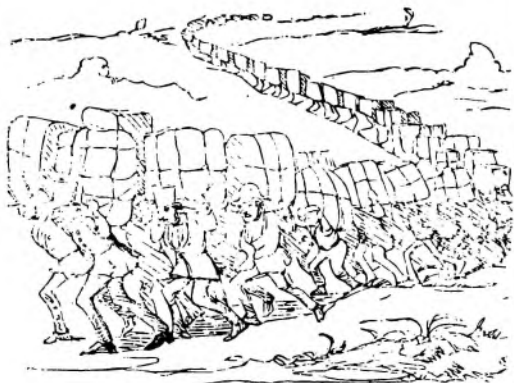
Den begynder med, at det under nærværende Forhold er af Bigtighed, at der i enhver Gennemher i Staden høves friskt og godt Vand. Under alle andre Forhold, til enhver anden Tid, mener altsaa den kongelige Vandkommission, kan det være ligegyldigt om Drillevandet hvorken er friskt eller godt. At Kommissionen nærede en saadan Anskuelse, det har dens hidtilværende Virksomhed nok vækket Formodning om; men at den saa aabenhiertig vilde tilstaae det, det er en Oprigtighed, man var meget langt fra at vente hos den kongelige Vandkommission.

Som tankelige Feil ved Spring- eller Pumpevandet nævner den dernæst Exempelvis: „Affmag, ilde Lugt eller anden væsentlig Mangel.“ Det er saa langt fra, at man hidtil har troet, Vandkommissionen betragtede Affmag eller ilde Lugt som væsentlige Mangler ved Drillevandet, at man

tværtimod troede det nødvendigt, at Bandet var i Besiddelse af disse mindre yndede Egenheder for at falde i Kommissionens Smag. Altsaa maa den hidtil have forjagt Erfyldelsen af den Pligt, at afbielpe, hvad den selv betragter som væsentlige Mangler ved Driftevandet eller ogsaa maa den ganske pludselig have vendt Brangen ud paa sine egne Anskuelser. Vi har imidlertid Grunde til at troe, at den ikke har vendt Brangen ud paa sine egne Anskuelser.

Det Galeste ved hele dens Udtalelse er imidlertid, at den opfordrer Beboerne af de Steder, hvor Bandet lider af saadanne Mangler, til at giøre Anmeldelse derom hos Kommissionen; thi det er hvad man med Rette kan kalde at gribe Sagen an ved Halen, i Stedet for ved Hovedet.

Hvorledes vilde det nemlig gaae, hvis Folk nu virkelig var dumme nok til at tage Kommissionen paa Ordet, og Beboerne af alle de Steder i Kiøbenhavn, hvor Bandet næsten er udrikkeligt, som løbende med deres Anmeldelser? Hvilken Spørgsel vilde der ikke blive efter Papir, paa Grund af det uhyre Forbrug til Anmeldelser? Hvilken Trængsel vilde der ikke opstaae, for at faae dem afleverede, og hvor i Alverden vilde den kongelige Vandkommission faae Plads til alle de Anmeldelser, hvormed man vilde komme løbende?

Hvormeget nemmere vilde det ikke have været, hvis Vandkommissionen i dets Sted havde anmodet dem om at giøre Anmeldelse, hvis Driftevand ikke led af de nævnte Mangler? Man vilde da bestemt have sparet baade Papir, Trængsel og Paghæle for Anmeldelserne.

Til Slutningen fortæller saa den kongelige Vandkommission, hvorfor den ønsker disse Anmeldelser, nemlig for „at de fornødne Skridt kan giøres til Manglens Afhjælpning.“

Det er aabenbart, at i den sidste Sætning maa den kongelige Vandkommission enten lyve frækkere end en Udenrigsminister, eller ogsaa tilstaae, hidtil at have fort sine Forretninger paa den allerforsvarligste Maade; thi kan Manglerne nu pludselig afbielpes, naar Kommissionen bare faaer Underretning om, hvor de findes, saa har den

hidtil forsømt sine Pligter i en Grad som fortæner den alvorligste Straf; har den derimod ikke forsømt sine Pligter, saa vil det være den ligesaa umuligt nu, som forhen, pludselig at afbielpe Manglerne, og saa er hele dens Udtalelse en offentlig Løgn, ved Hielp af hvilken den kongelige Vandkommission vil give sig Udseende af Omhu for det almindelige Vel.

Der er kun Et som kan tænkes at frigiøre den kongelige Vandkommissions sidste Sætning fra at være enten en Løgn eller en Tilstaaelse, nemlig, at den er begge Dele paa engang!

En ny Dpdagelse.

Hvad der slet ikke er noget Nyt, det er, at naar Autoriteterne langt om længe overbevises om at have seilet, at de da begynder at stændes indbyrdes om, hvem det er, der har begaaet Feilen, i Stedet for at afbielpe den.

Noget Egentligt har man nu ogsaa forsøgt her, i det „et Medlem af Kommunalbestyrelsen“, der synes at være blevet mere opbragt over Navnet „Kommunalsjeneri“ end over Evineriet selv, igiennem „Dagbladet“ trækker Politidirektøren frem og fremstiller ham for den forbaufede Hr. Sørensen, som den ene rette Skyldige i Evineriet,

hvorfor han mener, at det egentlig burde kaldes „Politisjeneri“.

Hvad Hr. Sørensen imidlertid ikke kan faae i sit Hoved, det er, at Politidirektøren bærer Skylden for, at Kommunalbestyrelsen er ubetænksom nok til at betænke sig saa længe paa enhver Menlighedsforanstaltning, at den altid kommer forfildigt, forudsat at den nogenstinde kommer, og Dpdagelsen heraf er virkelig splinterny, tiltrods for Naastanden, at Jntet er nyt under Solen.

Det er en ny Dpfindelse, og den er gjort af den Kiøbenhavnske Kommunalbestyrelse. Du store Gud! er da Miraklernes Tid vendt tilbage?

Det Eneste, hvorfor vi ikke skulde betragte det som et Mirakel, det er fordi den ikke garner for en Pibe Tobak; thi gjorde Kommunalbestyrelsen en Dpdagelse, som gavtede det Allermindste, saa var der utvivlsomt stæet et Mirakel.

Spidsflugter.

— Ved Offentliggjørelsen af Borgerrepræsentanternes Forhandlinger ser man, at der er bevilget Penge til nogle ved Almindeligt Hospital paatænkte Ombygninger, blandt hvis Fortrinligheder fremhæves, at „der ogsaa vil blive indrettet det fornødne Staldrum til Overlæger.“ Ved saaledes at blive opmærksom paa, at Gattigvæsenet kun indrømmer Hospitalets Overlæger en Stald,

kan man ikke længere forundre sig over, at Lemmerne maa lade sig nøie med en **Svinesti**.

— „Berlingske“ anfører som et Curiosum, at Redaktøren af „Voll. Jæst. Stiftst.“, der selv har stemt for Antagelsen af det kongelige Budskab om Arvesølgen, lader en af ham optagen Række Artikler om „Slesvigholsteinismen“ slutte med nogle bittre, sarkastiske Bemærkninger om Vedtagelsen af samme Budskab. Vi har virkelig aldrig troet, at „Berlingske“ havde saa aabent et Blik for det Curiose ved de Selvmodsigelser, hvori en Redaktør kan gergæde, naar han har mægtige Patroner, hvis Artikler han er nødsaget til at optage uden Forandring; thi en Latterlighed, man har saa aabent et Blik for, den pleier man dog i Reglen selv at kunne undgaae.

— „Flyveposten“ ytrer en overordentlig Glæde over, at Politiet har taget dens Vink ad notam og forbudt al Handel med umoden Frugt. Formodentlig haaber Bladet ved Hielp af Forbudet i Fremtiden at kunne undgaae den ofte fristede Skæbne, at bide i det sure **Øble** ved at erklære sine egne Efterretninger for løgnagtige. — Det forekommer os forresten, at „Flyveposten“ burde være lidt forsigtig med saadanne Dpfordringer; thi vilde Politiet strengt konfiskere al **umoden Frugt**, var „Flyveposten“ istand til at faae temmelig mange hvide Spalter.

— Under Forhandlingen af Spørgsmaalet om den Jydsk Jernbane yttrede Oberst Ischering, at, naar man historisk betragtede Jylland, saa vilde man see, at Kvægavl og Jædrift altid havde været fremherskende paa Vestkysten af Jylland. Vi maa aldeles give Herr Obersten Ret i denne Mening, men maa derhos bemærke, at det ikke blot gælder om Vestkysten, men ogsaa om Østkysten, og ikke blot om Jylland, men ogsaa om Derne og om det hele samlede Danske Monarki; ja vi gaar endnu langt videre: det gælder i fuldeste Udstrækning om hele Europa. Naar ikke Kvægavlen og Jædriften havde været saa stor; naar der ikke igiennem Aarhundreder og lige indtil den nyeste Tid var blevet avlet saa meget Kvæg og opdrættet saa mange Fr: saa vilde Europas hele sociale og politiske Stilling sikkert have haft et helt andet Udseende.

— I Paris har man gjort en Dpfindelse, som sætter Regjeringen i Stand til at forjyne Frankmændene med olicinalede Portrætter af Reiseren til en meget lav Pris. Det er bestemt et ypperligt Middel for Regjeringen til at vinde Popularitet, ikke at sætte nogen **høi Pris** paa Reiseren.

— Det er naturligt, at Udbruddet af Kolera-Epidemien har sat adskillige Industri-Riddere i Berøvelse. Blandt de mest fremtrædende imellem disse er efter vor Formening en Cigarhandler som averterer „Kolera Cigarer“; thi enten maa Cigarerne virkelig indeholde Noget med Hensyn til Koleraen, og da dennes Tilstedeværelse hos kun havde været bekjendt i tre Dage, da Cigarerne bleve anoncerede, maa de være aldeles friske, med andre Ord: ikke til at ryge, eller: Cigarerne maa være saa gamle, at de kan ryges, og saa er der ikke Noget i dem med Hensyn til Koleraen. Men forhaabentlig vil denne lille Omstændighed slet ikke forhindre, at der alligevel bliver en strygende Afsetning paa „Kolera-Cigarer.“

Udgivet og redigeret af **D. Varsen**.

Kiøbenhavn. — Trykt hos **J. G. Salomon**, Brovæggerstræde Nr. 77.

Morgenposten.

Nr. 6.

Fredeagen den 13. Januar 1860.

16. Aarg.

Adresse. Det er os en Glæde at see hvorledes Folket trindt om i Landet, vaagner til fuld Bevidsthed om hvad det skylder sin Konge. Et af de mange Beviser herpaa fremgaaer af nedenstaaende Adresse, der circulerer til Underkriift i Jylland og forventes sidst i denne Maaned at blive overrakt Hs. Majestæt ved en Deputation.

Allernaadigste Konge!

Med dyb Bedrøvelse have vi erfaret, at Deres Majestæts Kjønnede Residentsslot Frederiksborg er bleven odelagt af Luerne, og at denne Ulykke har forarsaget Deres Majestæt stor Sorg. Det danske Folk elsker sin Konge og sørger med Ham, men allernaadigste Konge! et Land som Danmark, Kjøndt lille er dog stort, naar Folk og Konge ere enige, og enhver Underfaat, det troe vi, vil med Glæde bidrage Sit, for atter at reise den heilige Kongeborg af Aften. Ja vi ere forvidsede om, at vil Deres Majestæt dertil give Anledning, saa vil der snart kunne samles betydelige Summer ved frivillige Bidrag, thi vi vilde alle saa gjerne glæde Deres Majestæt og see det Kjønnede Slot opreist igjen, ikke alene som et Minde om de suundne Tider, men ogsaa som et Minde for Efterkommerne om den Taknemlighed, hvormed det danske Folk paakjønner den Konge, som af fri Villie har deelt sin Magt med Folket.

Men, idet vi henvende os til vor allernaadigste Konge, føle vi en Trang til at beklage, hvad vi have erfaret, at endog saa høitstaaende Personer have søgt at indblende sig i Forhold, som ene vedkommer Deres Majestæt. Vi kunne forsikre Deres Majestæt, at det danske Folk endnu og fremdeles hænger med Kjærlighed ved deres Konge, og vi maae misbillige ethvert somhelst Skridt af et Ministerium, for at indblende sig i Deres Majestæts personlige Forhold. Med Beklagelse have vi seet, hvorledes en Deel af Pressen misbruger den Frihed, hvorfor den ene kan takke Deres Majestæt til at angribe de Mænd, som Deres Majestæt nu har valgt til Raadgivere, og vi føle os derfor opfordrede til at henvende os til vor Konge og takke for den Fæsthed, Deres Majestæt har vist, ikke alene ved denne Leilighed, men ogsaa i 1854, da Deres Majestæt fjernede et Ministerium, som ei havde Folkets fulde Tillid; vi takke fordi Deres Majestæt har sammensat det nye Ministerium af Mænd, som vistnok vilde blive vor Forsætning tro og fremme folkelige Reforme.

Ja! vi bede, at Gud i mange Aar vil holde sin beskyttende Haand over Deres Majestæt og Gemalinde, til Gavn og Glæde for Deres tro Folk.

Lignende Adresser som de i vore foregaaende Nummere omtalte, ere blevene indsendte til Hs. Majestæt Kongen fra Sjøvelerup Pastorat af Gmd. Jens Pedersen, Anders Poulsen, Mads Olsen, Lars Andersen og Hans Andersen paa egne og øvrige Beboeres Vegne; ialt 215; fra Aalsten Sogn af Gmd. Niels Andreasen og Hans Sørensen paa egne og øvrige Sognebeboeres Vegne; fra Himlingøje med 45 og fra Haarløv Sogn med 114 Underkriifter.

Adresse til Amtmand Lehmann.

I Tirsdags affendtes med Posten følgende Adresse til Amtmand Lehmann:

„Det ligger i Sagens Natur, at jo mere Befolkningen erkjender Værdien af en Forsætning, der deels i og for sig maa betragtes som dens borgerlige og politiske Frihedsbævre, deels indeholder Betingelserne for en gavrig Udvikling af de Institutioner, der ved hin allerede ere grundlagte, eller stillede i Udfigt som nødvendig Fuldstændiggørelse af den hele Statsorden, jo mere maa Opmærksomheden være rettet paa Ithandehaverne af den Myndighed, der ved Forsætningen er overdraget til Folket, og paa dettes Vegne udøves af det valgte Repræsentanter. Det synes jaaledes uforeneligt med Begrebet om en Folkerepræsentant, at han kan, eller bør have noget andet Formaal, end det almene Vel; at han kan tro sit Hverdyldestgjort paa nogen anden Maade end ved, upaavirket af alle underordnede, personlige eller egoistiske Hensyn, at give sin Virken og sin Jdræt Reiningen imod dette Maal.

Naagtet denne Betragtning finder sin almindelige Anvendelse paa hver den der hædres med Medborgeres Tillid i den Grad, at det overdrages ham, at medvirke til Baretagelsen af det Interesseser, til Udviklingen af den hele sociale Tilstand, saa er det ikke desto mindre forklarligt, at Blikket især maa være fæstet paa dem, der indtage et mere fremragende Standpunkt, paa dem der i en større eller ringere Grad kunne anses for Ledere af et Parti, og som saaledes ved deres hele Opdræden, og Stilling til de forskjellige forekommende Sager, udøve en væsentlig Indflydelse paa dets Gang og Udfald. Til de Mænd, der paa denne Maade have tildraget sig en mere end sædvanlig Opmærksomhed, henregne vi Hr. Amtmanden; men vi maa derhos udtale som vor paa flere Kjendtgjæringer støttede Overbeviisning, at det kun er med ringe Tilfredskillelse, at vi have kunnet følge Deres Færd som Medlem af Landsdthinget.

Vi have navnlig her bemærket en stadig — vi kunde næsten sige en systematisk — Bestræbelse efter at søge standset, eller forlasket flere for Befolkningen vigtige fra det andet Thing i Landsdthinget indbragte Lovforslag. Som Exempler herpaa skulle vi kun nævne det i Folkethinget flere Gange vedtagne Forslag om „Erklærings Meddelelse til Ansøgere og Klager“, hvilket stedse i Hr. Amtmanden har fundet en af sine heftigste Modstandere; men hovedsageligen har Deres Opdræden hver Gang Fæsteloven er bleven indbragt, eller er fremkommet i Landsdthinget, i høieste Grad vakt

Kæftebondens Misnøje; og vi formaae ikke at nægte os imod den Tanke, at Deres gjentagne Udtalelser om varme Ønsker i Henseende til denne vigtige Sags Ordning, kun kunne da Gjerningen aldrig har fulgt Ordet, henregnes til den Art af henholdende Forsikringer, hvorved mange — i Reglen overensstemmende med deres sande Tilbøielighed — stedse søge at hindre en Sag i dens Fremme, men derhos stræbe at bevare Skinner af at være den bevaagen, ja vel endog at arbejde i dens Tjeneste. Selv det Standpunkt, hvorpaa de stillede Dem under den i sidste Session indbragte Sag om Afhændelsen af Kirker, nogle offentlige Stiftelser og bonificeret Bøndergods synes os at have afgivet et stærkt Bevis paa Deres Hjertelag for slige Sager, og naar De derhos ved denne Leilighed udhævede den Hurtighed, med hvilke Sagerne fremmedes i det Thing, hvoraf De har den Ære at være Medlem, saa vilde Deres Redebonhed med at levende de „meest staaende Kjendsgjæringer“ som Bevis paa denne Paastand, dog neppe have fundet nogen Støtte i Fæstetagens Behandling i 9de Session, idet der imellem dens 1ste og 2den Behandling hengik næsten 2 Maaneber (fra den 24de October til den 16de Decbr.)

Hvad enten nu Deres hele Modstandsbestræbelse har sin Grund i Deres sande Hjertelag, eller i en vis parlamentarisk Vedantisme, eller endeligen i en indgroet Uvilje mod det, der er udbaaet fra den anden mere folkelige Deel af Riadsdagen, saa bliver det ligesaa utvivlsomt, som det er beklageligt, at De med Deres Jamrende og stadende Indflydelse har væsentlig bidraget til mangen folkelig Sags Standhæning; og vi skulle derfor ikke tilbageholde Udtalelsen af vor dybtsofte Beklagelse og Misbilligelse af denne Deres Opdræden, der saalidt samstemmer med Deres egen Fortid, saalidt opfylder de Forventninger, som mange af Deres Medborgerer tidligere nærede om Dem, og saalidt svarer til den Tillid, for hvilken De enqaang var Gjenstand.

At vi nu tillade os at udtale for Dem vor Misbilligelse og Beklagelse over denne Deres ufolkelige Opdræden, har fornemmelig sin Grund i, at den sjællandske Bønderstand, hvoraf en stor Deel ere Medlemmer af den „sjællandske Communal- og Balgforening“ tidligere ved politiske Sammenkomster, ved Adresser og paa andre Maader, tilkjendegav Dem sin Glæde, Tak og Erkjendtlighed for Deres saa ganske modsatte Færd i hiin Tid, og vi fandt deri en stærk Opfordring til, ogsaa at meddele Dem vor Dom over Deres forandrede Stræben og Handlemaade i Nutiden.

Beskyrelsen for Kjøbenhavns Amts Afdeling:
Müllen. Peder Jensen.

Rnud Pedersen.

Beskyrelsen for Holbeks Amts Afdeling:

J. A. Hansen. H. W. Hansen.

Hans Jensen.

Beskyrelsen for Sorø Amts Afdeling:

J. Christensen. N. Jensen.

Jens Christian Jensen.

Beskyrelsen for Bræsts Amts Afdeling:

D. Andersen. A. Larsen.

H. Sørensen.

Beskyrelsen for den langelandske Afdeling:

H. J. Christensen. M. Foged.

Kjøbenhavn.

Det nye Ministerium, der udvikler en glædelig og hidtil usfendt Virksomhed, har nu, som man af Rigsdagsreferater vil see, forelagt en Lov til en omfattende Jernbane, ifølgelig den af alle Sagkyndige anseede "uhensigtsmæssige" og "ufornuftige" Jernbane, der af det forrige Ministerium ved en lige forend Rigsdagens Sammenkomst afflutet Contract var forsøgt iastlaet.

Efter hvad vi have erfaret har Justitsministeren i Statsraadet, der afholdtes i Tirsdags, forelagt og erholdt H. S. Majestæts Sænkning paa en vigtig finansiel Reform, den at alle juridiske Embedsmænd, der hidtil ere lønede med Sportler, sættes paa fast Gage efterhaanden som Embederne blive ledige. Keiser vi ikke, er Kallundborg Politimesterembedet saaledes det første, hvorved denne længe forønskede og gavnlige Reform vil blive indført.

Referenterne i Folkethinget ere i Betragtning af, at det er deres Væddelse, der hurtigt kommer ud, og meek læses af Befolkningen, indrømmet en, som de forskjellige Blade selv have udalt, meget betydelig Plads. Men heraf følger at Thingets Medlemmer saameget mere maae beskæftige sig med Referent er saa blottet for al Dødsfaldene, at han meddeler de stedfindende Forhandlinger aldeles urigtige. Dette har i de to sidste Sæssioner været Tilfældet med de af "Abl." leverede Referater, og naar det i forrige Sæssion maatte tilskrives den Aandsstilstand, hvori Bladets daværende Referent befandt sig, at han dristig tillagte de forskjellige Rigsdagsmænd Anførsler og Udtalelser, som de ikke havde fremsat, saa maae det formodentlig i Aar tilskrives den Nuværendes Mangel paa Hørelse, at han gjengiver Forhandlingerne aldeles urigtige.

Folkethingets Møde, den 11. Januar, Kl. 1.

Valg af 5 Medlemmer til Udvalget angaaende Forslag til Lov om Sognebøger og deres Hørelse m. m. — Her til valgtes Hammerich med 70 af 75 St., Barfod 66, Høegsbro 39, Kraiberg 39, Cornelius Petersen 38 St.; efter dem havde D. Müller, Haas, Grundtvig og S. Hage de fleste Stemmer.

Indenrigsministeren forelagde Udkast til Lov angaaende Anlægget og Driften af en Jernbane i Jylland. — Efter at have angivet dets Indhold bemærkede han, at Regjeringen havde erholdt et saadant Tilsgaen fra Concessionairene, at den holdt sig overbevist om, at den vilde være istand til at gjenneføre Loven, dersom den blev vedtagen. Dersom Regjeringen og Rigsdagen stode med frie Hænder ligeoverfor Jernbanespørgsmaalet, vilde han have havt Betænktheder ved at forlange et saa kort Beløb og at forlægge Udkaster i nærværende Form; men da Staten staaer ligeoverfor contractmæssigt indgaaede Forpligtelser, havde han ikke betænk sig paa at søge at skaffe den et fuldstændigere og hensigtsmæssigere Bederlag for den Sum, den har forpligtet sig til. Ministeriet mistkiender ikke Betvækninagen af Loven af 4de Marts 1857 om Jernbanen og anerkjender den i 1859 givne Concession for at være en loval Gjenneførelse deraf; men det har anset det for sin Pligt at benytte de forhaandenværende Omstændigheder til at skaffe Staten et større Bederlag. Endelig meddeelte han, at den flekvigste Minister var beredt paa, dersom Udkaster blev vedtaget, at søge at tilveiebringe den Forbindelse mellem den jydsklevrigste Bane og den jydsklevrigste Grændse, som Forslaget forudsætter. Lovforslaget er saaledes:

§ 1. Regjeringen bemyndiges til at lade bygge en Jernbane fra Ryborg over Odense til Middelfart med en Dampfærge over Lillebelt og derfra til den flekvigste Grændse, samt fra den flekvigste Grændse til Aalborg.

Saa bemyndiges Regjeringen ogsaa til at søge opnaae en Forandring i den i Henshold til Loven af 4de Marts 1857 allerede meddeelte Concession til Anlæg af en Jernbane saaledes, at Strækningen fra Skive til Struer foreløbigen opgives, og den øvrige Deel af Banen paa hensigtsmæssig Maade bringes i Forbindelse med det øvrige Jernbanesystem, og

anlægges samt drives efter de derom ved nærværende Lov givne Bestemmelser.

§ 2. Til Tilveiebringelsen af de til disse Jernbaneanlæg fornødne Midler kan Regjeringen i Gjenemsnit for hver dansk Meil, det hele Jernbaneanlæg udgjør, udstede et Beløb af indtil 300,000 Rd. Rigsmonnt 4 pCt. rentebærende, fra Creditors Side uoplyselige Obligationer, henhørende til Kongeriget særlige Statsgjæld.

§ 3. Regjeringen bemyndiges til at bortforpagte for et Tidrum af indtil 100 Aar samtlige de her omhandlede Baners Drift saaledes, at Forpagteren leverer Alt til Driften fornødent Materiale (Kollingsstock), afholder alle med Driften og Banernes Vedligeholdelse forbundne Udgifter, og betaler i aarlig Afgift til Kongeriget Rentier fra en Fjerdedeel til en Halvdeel af samtlige Baners Brutto-Indtægt i Forhold til denes Størrelse efter en Scala, som fastsættes ved Forpagningscontracten.

§ 4. For Opfyldelsen af Forpagterens contractmæssige Forpligtelser bør han give Kongeriget Rentier Sikkerhed, deels i et af ham til disse i 4 pCt. rentebærende gode Effecter indbetalt Beløb af saadan Størrelse, at det i Forpagtningstiden med Rente og Rentes Rente vil have erstatet Beløbet af de for Anlægsomkostningen udstedte Obligationer, deels i det hele til Banernes Drift anskaffede Materiale.

Regjeringen bør derhos være berettiget til med et Aars forudgaaet Varjel til et Aarsfrist at opløse Forpagtningen, imod at Forpagteren alene tilbagegives selve det indbetalte Beløb og ved Statens Overtagelse af det til Driften hørende Materiale erstattes Værdien af dette efter lovlig Vurdering med et Tillæg af 10 pCt. til Vurderingssummen.

§ 5. De i Loven af 4de Marts 1857 §§ 2-5 indeholdte Bestemmelser gjøres gjældende for de i nærværende Lov omhandlede Jernbaneanlæg.

Første Behandling af: Udkast til Lov angaaende Forandring i Hensjende til Tjenesten i Bornholms Milice. Overgangen til anden Beh. vedt. eenst., og henvises til Udvalget i Bærnepligtloven.

Første Behandling af: Forslag til Lov om extraordinair Pension for forhenværende Inspecteur ved den kgl. particulaire Mineralie-jamling, Professor Ludvig Holberg Olsensen. — G. Winther tiltræder Forslaget, men spørger Ministeren, om denne Mand ikke endnu kunde være brugbar. — Kultusministeren besvarer strax Spørgsmaalet, hvorefter Overgangen til anden Beh. vedtoges eenst. med 70 St.

Første Behandling af: Forslag til Lov om det kongelige naturhistoriske Musæums Overgang til Kjøbenhavns Universitet. — F. Schjær havde ventet, men forgyvedes, som Resultat af de Commissions Forhandlinger, der havde været nedsat i denne Anledning, en Udtalelse om de videnskabelige Formaal, som man stillede sig ved en Sammensmeltning af de forskjellige Musæer. Han fandt de i saa Hensjende opstillede Fordringer meget for store; saaledes forlangte man Musæets Gaard i Stormgade, samt 8000 Rd. om Aaret som Universitetets Giendom for dets Overtagelse af Musæets Samlinger, og de Krav der stilledes ved den foreslaede Sammensmeltning, forekom ham i det Hele saa store, at han maatte fra- raade Rigsdagen at gaae ind paa det foreslaede. — G. Winther kjendte i dette Forslag det afgaaede Ministeriums Arbejde, da man fra dette var vandt til at see fremtraadt Alt, hvad der kunde have til Hensigt at besvare dets Bønner, saaledes havde man seet en saadan for saa Aar siden først erholdt en allerede bemeldt Gage forsøgt med 500 Rd. aarlig, og i sidste Aar desuagtet erholdt 600 Rd. Rejsestipendium. — Doppermann ligger Eagen fjern paa Grund af Sagkunds- skab, men finder ikke at Universitetet, saaledes som af Winther anført, har vist Misbillid til Ministeriet. — Gomard ønsker at disse Samlinger fremdeles, som hidtil, maae staae aabne for Enhver. — Tscherning finder det urimelig at indføre nogen saadan Bestemmelse i Loven. Han imødegaaer derpaa Doppermann, og modsætter sig at Universitetet erholdt den

Gaard i Stormgade, hvor Musæet nu er, og han skal atter og atter bekræfte sig for at gjøre det klart, at vi her intet har med Universitetet at beskille, som berettiget Vart. — Gomard har ikke ved sin Anvending eftertragtet noget saadant i Loven. — Doppermann forsvare sig imod at have tillagt Universitetet nogen juridisk berettiget Villie. — Kultusministeren vil berolige Gomard med at Samlingen ogsaa for Eftertiden vil blive aaben for Publicum. Comiteebemærkningerne vil blive forelagt Rigsdagens Medlemmer, hvorimod Universitetets Virksomhed maae ligge udenfor Rigsdagens Omraade. Jovrigt udtalte han sig for de forskjellige Bestemmelser i Lovforslaget. — Schjær har Ordet. — F. Schjær imødegik enkelte af Ministerens Udtalelser. — Winther har atter Ordet for yderligere Oplysning og Forvar for sin fremsatte Anførsel. — Tscherning viser at Universitetet ikke eier noget qua Universitet. Overgangen til anden Beh. vedt. eenst. med 78 St. — F. Schjær foreslaaer et Udvalg af 5 Medlemmer, der vedt. eenst. med 71 St.

Første Behandling af: Udkast til Lov om en extraordinair Pension for forhenværende Sognevært til Gardar og Besjastadir og Provst i Gullbringu og Kjøfar Societet i Island, Stiftsprovst Arni Helgason. — Efter en Uttring af Winther om en større Pension end den foreslaede, og et Tilvar af Kultusministeren vedtoges Overgangen til anden Beh. med 73 St.

Første Behandling af: Forslag til Lov angaaende Brændevinshandel og Brændevinsudfærkning paa Færøerne. — Selskabsmand Møller anbefaler sine Landsmænd og Lovforslaget til Thinget, og savner her en Bestemmelse i Udkaster om Tiden, da Loven, om den vedtoges, skulle træde i Kraft. Forslaget overgik eenst. til anden Beh. med 73 St.

Første Behandling af: Forslag til Lov om Menighedernes Deelagtighed i Valget af deres Præster. — Forslagsstilleren (Walthers) motiverede Forslaget, der var saaledes som det forrige Aar af det da nedsatte Udvalg var indstillet det til Thinget. — Schjær er enig med J. A. Hansen, at Grænligheden er ikke Kirken, men et dog af den Formenting, at den er et væsentlig Element i Kirken. Han troer ikke at en Betænkelse af den foreslaede Lov vil fremkalde det tilsigtede Niemod, en bedre Forstaaelse mellem Grænlighederne og Menighederne. — Grundtvig ansaae det for bedst at saadanne Love kom fra Regjeringen, og troer at dette Forslag bør indskrænktes til at en Menighed, om den vil, kan blive fri for en Præst, de ikke ønsker. — Hammerich var forrige Aar Medlem af det da nedsatte Udvalg og foreslog da som Minoritet en Rættelseret, hvilket han ved anden Behandling atter vil stille som Grundforslag. — Lindahl er ligeledes imod Lovforslaget og nærer en sand Høieligelse for Præstestanden. Det gives Menigheder der gaae i Kirke fordi det er en Mechanisme og fordi de der faae noget Nyt at høre; er det nu saa, og det er det, hvor tør man da give disse Menigheder en saadan Røst? Skal den derimod have den, da seer han ikke hvorfor Drivnerne ikke skal kunne vælge. — J. A. Hansen finder at det er Rigsdagen ligeuuldig hvor mange eller hvor saa den vedkommende Minister vil høre angaaende et forelagt Lovforslag. Naar Schjær og Lindahl have rost Grænligheden, da finder han det besynderlig at de paa samme Tid dædler den, og siger at de ville bruge de befalede Prædikener som Løffemat, selv om dette, som nu, forbydes i Loven. Lindahl er ikke berettiget at sige saaledes som han har sagt om nogen Menighed i sin Heelhed, som Menighed betragtet, og han (J. A. Hansen) protesterer herimod, samt opfordrer ham til at nævne blot een eneste Menighed, hvorefter det kan siges som han har tilladt sig. Naar Lindahl ligeledes har sagt, at en Menighed der er misfornøiet med sin Præst, kan slippe ham, da er det ikke Sandhed, han kjender et Exempel fra sin egen Valgkreds, hvor Forholdet er saa ulykkelig som det vel kan være, hvis Skylden er skal han ikke her indlade sig paa at bedømme, denne Menighed har slaget til Provsten, Biskoppen, Ministeriet; men Forholdet er endnu uforandret, Præsten er ikke kommen bort. Det foreliggende

Forflag vil ikke afhjælpe Tilstanden i nogen Henseende, men vil derimod forhindre gode kirkelige Reforme. Derfor skal han vel stemme for det Dvergang til anden Beh., men vilde dermed ikke have givet sin Tilslutning til videre Beh.

Barfod er imod Forflaget og haaber at han nu har udiakt det saa udeligt, at Ingen mere saaledes som Forflagstilleren kan mistynde det. — Mødet hævder Kl. 5.

Gadeoptøierne har gjentaget sig Mandag og Tirsdag Aften, og ere, som man vil see, uden noget egentlig Maal eller Grund, idet man vel har forsøgt at gjøre Demonstrationer ved Christiansborg Slot, men ogsaa har slaaet Ruder ind hos Brinds Christian, Brinds Ferdinand og Grev Moltke. Dagsaa voldelig Overfald og Røverier har man forsøgt, saaledes gif Cand. jur. G. B., der er Guldmagtig under Kjøbenhavns Criminals og Politiet, og som har gjort Tjeneste under Kjøbenhavns Politie, een af de urolige Aftener civilklædt iagttæmt Nytaarsaade. Her stod en Klynge af 4 eller 6 Personer, af hvilke den ene ved Hr. G. B. B. Forbigaaen udbød: „Det er een af Stokkemændene!“ og strax blev Hr. G. B. overfalden af Klyngen med Slag og overmandet af hele Klyngen og ilde tilredt. Men under disse Misbehandlinger fra nogle Voldsmandene Hr. G. B. hans Lih og Halsstærklæde, krevde Hr. G. B. saae Leilighed til at undløbe. Han blev efterat af een af Voldsmandene, der ruede ham; og ifkun ved at bibringe Voldsmanden et saadant Slag med sin Stof, at denne sprang over, lykkedes det Hr. G. B. at undslippe videre Vold og Overlast.

Den Hæshed, hvormed „Dbl.“ Redacteur optæder ligeoverfor de klareste Kjendsgjerninger aabenbarer sig stedse mere og mere. Saaledes bede vi Læserne erindre, at Hr. Bille med sædvanlig Hojmod fremhævede i „Dbl.“ for saa Dage siden, at den Fortjeneste at have fremdraget Udenrigsministerens Skrivelse til Brinds Christian for Offentligheden „fordret „Dbl.“ for sig selv“, og saa læse „Dbl.“ for i Tirsdags. Her siger Hr. Bille, at Udenrigs Blade begynder at gjøre denne Ministerens Skrivelse til Gjenstand for deres Berøring, og at deraf „maa imødefees en fornuet og omfattende Agitation

imod det danske Monarchies Integritet“, og at dette „alene er nok til at dømme Udenrigsministeren“. Naar man nu veed at denne Skrivelse var privat, og at „Dbl.“ „fordret den Fortjeneste for sig selv“, at have fremdraget den for Offentligheden, saa veed man da ogsaa at ligesom Bille „fordret Fortjenesten“, maae han ogsaa ene bære Ansvar, hvis der var mere i det hele Straal end noget af dette Blads sædvanlige Amnestuefnak. Dog Hr. Bille har saae Dvalme; han mærker at Stemningen culminerer og forsøger nu at fordømme det, han efter vor Formening ikke har urdiakt at nære ved sin Oprøden; thi som man vil erindre, døde „Dbl.“ ikke Uroftuerne Nytaarsnat, men fordømte paa det stærkeste Politiet, ja gif endog jaarvidt at antyde som mulig, at Politiet af Grunde, som „Dbl.“ ikke kan udgranske, selv har ønsket at saae nogen Fortskættelse af den offentlige Orden bragt tilveie. Seer man derimod hen til Hr. Billes tjeneste Fabrikat, da er det ikke uden Interesse; thi det synes os at Politiet deraf maae kunne have Anledning til nærmere at fordrer en Fortklaring af „Dbl.“ Ord: „at Stemningen er sammenfat af Lyft til Demonstrationer imod de befjendte Hofforhold, politisk Misstemning imod det bestaaende Ministerium og endelig, som det væsentligste Ingentend, Fortbittrelse imod Politiet og Tilbøielighed til at tage Hævn for de Nytaarsnat udvovede Misbehandlinger. Det synes os er af megen Bigtighed og er de mere end „Dbl.“ sædvanlige Bral, da maae jo Hr. Bille være den, der kan give den fuldstændigste Oplysning; thi kjender han virkelig Stemningen, kjender han og dens Dohav, samt dens Røring.

Til Slutning skulle vi anmode Hr. Bille: Tillid til den sædvanlige Tro, hvormed han offentliggjør Navnene paa jagte og dømte Personer, om at offentliggjøre Navnene paa dem, der efter nedensaaende Befjendtgørelse fra Politidirecteuren ere arresterede og straffede.

Befjendtgørelsen er saaledes: At der ved de tumultuariske Oprør, Nærtene mellem den 9de og 10de og 10de og 11te Ds., ere blevne nogle og tyve Personer af forskjellige Stænder, saavel af Deeltagerne i Uordenene, som af Tilskuerne ved samme arresterede, og at der mod nogle af disse er

begyndt Undersøgelse ved Kjøbenhavns Criminals og Politiet, men at de øvrige ere, for mindre Uorden eller for Udbigtighed mod Politiets Paabud om at fjerne sig, blevne ansete enten med Fængsel paa Vand og Brød, eller simpelt Fængsel, eller med Rottingslag, eller med Mulct, finder jeg foranlediget til herved at befyndtgøre til Advarsel for Andre. Kjøbenhavns Politikammer, den 11te Januar 1860.

Bræstrup.

Literatur. Paa en Tid, da der næsten daglig udkommer Bjeser af det smudsfigte Indhold, er det os en Fornøielse at kunne anmelde, at der i disse Dage er udfommen tvende Smaaafskrifter, der i korte og sandfærdige Fortklaringer søge at anskueliggøre Forholdene og hvori enhver ubildet Læser vil komme til Kundskab om, det uhyemlede og sandfærdige i de idelige Angreb paa Kongen nærtstaaende Personer.

Den ene af disse under Titel: „Den kjøbenhavnske Distriktpolitiet“ er os tilhændekommet uden at vi vide fra hvem, og da vi ikke have seet den adverteret til Salg noget Sted, skulle vi foreløbig indskrænke os til at meddele dens Motto:

„Jeg hader dem som smigre Kruber
For smudsig Sold, i Narredragt;
Snart skal de vaande sig i Dybet,
Bedøftet med et Folks Foragt.“

Den Anden, som vi særlig skulle anbefale hedder: „Draab til Folket“ i Anledning af Diebliffets Gjæring, af en fristadet Patriot. Skrifter saaes hos Papirhandler A. C. Andersen, Frederiksberggade Nr. 14 og koster 8 S.

Frederiksborg Slots Gjenopførelse. Hans Majestæt Kongen har under 8de Januar ved allerh. Reskript paalagt Hs. Excell. Geheimconferensraad Grev Moltke til Grevsfabet Bregentved, Conferensraad, Generalauditeur for Søetaten, Høiesteradsassessor Koføed, Conferensraad, Departementsdirecteur Johnsen, Cabinetsecretair, Etatsraad Trap, Etatsraad, Grosjerer Broberg, Proiectfor, Inspecteur Worsaae og Fabrikerier, Curator ved Baisenhuset Holmblad at sammentræde i en Comitee, for at modtage og anbringe de Bidrag, der maae indkomme til at restaurere og gjenopføre den af Ruerne ødelagte Deel af Frederiksborg Slot,

Med Forandring saae de Tilstedeværende paa hverandre. Vincent stod bleg og alvorlig der, med Blikket hæftet paa den Indkommende. Dette Syn var ikke fittet til at opmuntre Døring.

„Du? sagde Reuterholm, „hvad betyder det? Du? gienog han. „Hvem ere da vi?“

„Forsværet!“ erklærede Taleren, idet han med Besværgelsesflaven i Haanden blev staaende ved Alteret. „Man har her indført en falsk Recipient og ikke den rette. Bletter Gders Ansigt!“ befalede han.

Da Hættene faldt tilbage, saae Døring, hvortedes Alles Dine med brændende Fortbittrelse vendte sig mod ham. Da han saae Hertugen, Landets Regent, og Reuterholm, Regentens Regent, jølte han saavel Misfornøielse som Liro over sin Stilling.

„Dømmer ham!“ sagde Taleren. „Viser Gder værdige til det Lys, som jeg har ladet udstrømme over Gder. Jeg lægger den pletfrie Lilies Hellighed for Dine Fødder, Hørfte. Tilgiv Forsværet, og Du træder den i Støvet; straf ham og Du gjør Dig værdig til paa eengang at see ind i dens allerhelligste Røger. Du har Magten dertil.“

Døring sølte sig dybt nedslaaet. Allerede anklaget for en Majestætsforbrydelse og derfor arresteret, blev han nu ogsaa anklaget for et Forsværet. Døring kastede et spørgende Blik paa Vincent, men denne iagttog en gaadefuld Læusbed. Han havde indfundet sig for at saae Oplysning i en Hemmelighed, der angif ham selv, men endnu havde han blot hørt tale om Andres Hemmeligheder, og hvad der var det særligste, ogsaa om Hertugens ham hidtil ukjendte Privatdrømme, at bestige Thronen.

Han troede sig et Diebliff bedraget af Vincent og indviklet i

„Høibaarne Hørfte. Salomons viseste Stedsfortræder, træd nærmere.“

Døring nærmeste Nabo traadte nu hen for Alteret. Denne var altsaa Hertugen.

„Som i en saaben Bog læser jeg nu i Dit Hjerte og i Din Sjæl.“

„Tænk nu paa et Dnke forat jeg kan see, hvad Du fordrer af mig.“

Alter en drø Læusbed. Taleren stræde ufravendt paa Hertugen.

„Jeg veed, hvad Du tænker paa. Jeg veed, hvad Du ønsker. Det see Dig, som Du vil.“

Derpaa greb Taleren en paa Alteret liggende kort, forgyldt Stav, der lignede et Sceper, og gjorde tre Korsjets Tegns over Hertugens Hoved: derpaa vendte han sig imod Solen paa Hvælvingen og gjorde de halve Tegns.

Med det første blev Solens Guld breidt, ved det andet blegnede dens Straaler; ved det tredje forsvandt Solen og det blev mørkt i Værelset.

En forunderlig og eiendommeligt Høielse greb Døring.

Afbrudte korte Ord blev derpaa udsprode af Taleren. Det var en Besværgelse, men i et Døring ubekjendt Sprog. Besværgelsen varede omtrent et Kvartier. Imellem havde Taleren sin Stemme paa en forbausende Maade. Man hørte, at han blev oplammet til Exaltation, og man troede, næsten at forstaae ham, uden dog at forstaae et eneste Ord.

Hu kaldte han tre Gange den døde Gustav den Tredie ved Navn. Et Tordenstrald knagede og et Lyn oplyste det i det dybeste Mørke værende Værelse. I dette Diebliff saae man en Skikkelje, bedøftet af et blodigt Gævant, ligesom fremstige af Jor-

samt forsvigt for at virke til det i Reskriptet angivne Mæned, at see dette Fædrelandets fjonnestke Mindesmærke atter fremtræde i sin idbligere Stikkelse. (B. L.)

Sundhedstilstanden. Efter „Ugeskrift for Læger“ er i Ugen fra Tirsdagen den 20de December til Tirsdagen den 27de December 1859 af epidemiske Sydomme anmeldt* fra 66 Læger i Kjøbenhavn 408 Tilfælde.

— Paa Kjøpeshospitalet er fra den 29de December 1859 til den 5te Januar 1860 indlagte 13 Patienter, hvoraf 10 fra Byen, 3 udenbys.

Advertisement.

Landcommunal- og Balg-Foreningen.

Den 4de Januar afholdt Bestyrelsen for Landcommunal- og Balg-Foreningen sit halv-årlige Møde.

I Betragtning af den Bevægelse det Høllste Ministeriums Venner og forskjellige Smudsbladsforfattere i broderlig Cenbrødrighed har vist at fremkalde hos den høiere og lavere Pøbel, samt med Hensyn til den Sorg der er overgaaet Kongen og den velsindede Deel af Folket ved Frederiksborg Slots Brand, besluttedes det at afholde Foreningens Møde tidligere end ellers er sædvanligt, for det at tage Beslutning om de Skridt der kunde være at foretage, for at lægge sin Trofasthed, Hensigtsvænndhed, Taknemmelighed og Deeltagelse for Dagen.

I Henhold hertil bekjendtgjæses, at Communalforeningen afholder Møder:

Tirsdagen den 27de Januar:
i **Soro** hos Børsthuusholder Hans Jensen Kl. 11.

Lørdagen den 28de Januar:
i **Holbet** hos Gjakstaver Møllerup Kl. 2;
i **Borup** Stations Gjakstaveri Kl. 2.

Søndagen den 29de Januar:

i **Dechs Kro** Kl. 4,
i **Serløse Kro** Kl. 4,
i **Lindensborg Kro** Kl. 4.

Mandagen den 30te Januar:

i **Dalmsø Kro** Kl. 11,
i **Sonnerup Kro**, Præst Amt, Kl. 11.

Tirsdagen den 31te Januar:

i **Wemmetofte Gjakstaveri** Kl. 11.

Kjøbenhavn, den 8de Januar 1860.

Paa Bestyrelsens Vegne:

J. A. Hansen.

Da det for undertegnede Bestyrelse er anmeldt, at den af nedennævnte Sparekasse den 26de Juni s. A. udkædte Contrabog Nr. L. Nr. 319 er bortkommen, indfalder herved med 12 Ugers Bærelse i Henhold til Placaten af 16de September 1828 og til § 9 i Lovene for nedennævnte Sparekasse, Ithandhaveren af ovennævnte Contrabog til at melde sig og forevise bemeldte Contrabog for medundertegnede Procurator Alberti, boende Nr. 141 A i Frederiksborggaden i Kjøbenhavn, og hvis Ingen melder sig inden Udløbet af dette Bærelse, vil Contrabogens paaløbende Beløb blive udbetalt til den Interessent, hvem Contrabogen er meddeelt, uden at nogen tredie Mand derfor kan have nogen Tilfælde til bemeldte Sparekasse.

Den sjællandske Bøndestands Sparekasses Bestyrelse, den 6te Januar 1860.

E. Alberti. D. Andersen.

J. Christensen. Th. Hasle.

H. Jensen.

Den sjællandske Bøndestands Sparekasses ordinære Generalforsamling i 1860

afholdes Lørdagen den 10de Marts 1860 Kl. 10 Formiddag, i **Soro**, enten paa Raadstuen eller, hvis ikke der, da hos Børsthuusholder H. Jensen.*

Paa denne Generalforsamling foretages følgende Sager:

1) vil Sparekassens Bestyrelse foranledige Balg af en ny Bestyrelse og af en ny Revisor, da den nuværende Bestyrelses og Revisors Functionsid er ifølge Lovene udløbet;

2) stiller Bestyrelsen til Forhandling og Bedtagelse et Forslag om et Tillæg til Lovens § 17, saalydende: „Bestyrelsen bemyndiges til efter Omkændighederne at indsætte Sparekassens kontante Beholdninger til Forrentning i een af Kjøbenhavns Banker og til i Ter-

minsmaaneberne at afvige fra de ordinære Contoirdage;

3) stiller Bestyrelsen til Forhandling og Bedtagelse det Forslag, at Generalforsamlingen bemyndiger Bestyrelsen til at gjøre den Anvendelse af Lovens § 17 ved Ublaas imod Pant i faste Eiendomme, der ere belagte med faststaaende Arveafkastgift, at de kunne tages som god Sikkerhed for et Beløb af indtil $\frac{1}{2}$ af Tarationssummen.

4) Bestyrelsen vil bringe følgende Puncter under Forhandling.

a) hvorvidt det skal være Blikt for Laantagere med Pantstikkerhed i faste Eiendomme at oplyse for Bestyrelsen Panternes Værdi og Bæffæffenhed efter Udløbet af hvert 3die Aar, deres Laan have vedværet; og

b) hvorvidt det kan anses hensigtsmæssigt at paalægge de Laantagere, som kun have stillet personlig Caution at erlægge en Kjøndelse til Sparekassen ved Udløbet af hvert 3die Aar, Laanet har været.

Bestyrelsen for den sjællandske Bøndestands Sparekasse, den 4de Januar 1860.

E. Alberti. D. Andersen.

J. Christensen. Th. Hasle.

H. Jensen.

Udkommet er:

Dpraab til Folket

i Anledning af Diebliffets Gjakring, (Grevinde Danner — Rnh. Berling — det gamle og det nye Ministerium.)

Uf en fristindet Parriot.

Pris 8 ø.

Andersens Papirhandel, Frederiksborggade 14.

Spillekort

af F. E. Bordings Fabrik i Kjøbenhavn, faaes til videre Forhandling hos Papirhandler C. L. E. Schneider, **Silkegade 45.**

Redigeret og udgivet af J. A. Hansen.

Graabrodetorv Nr. 113, 1ste Sal.

Trykt hos F. E. Bording, Læderstræde Nr. 25.

den. Ansigtet var blegt, som et Lige, Dinene glasagtige og fide, Træffene, rare dog Portraiterne, som Døring havde seet af ham, saa lige, at han strax gjenkjendte ham.

„Hvorfor kalder Du paa mig?“ spurgte Svøggelset.

„Ellg os Din Broders Fremtid, Hertug Carl.“

Svøggelset svarede ikke.

„Jeg befaler Dig at svare. Skal han bestige Everrigs Kongethrone?“

„Jo.“

„Ved hvilken Mægt skal han bestige den?“

Svøggelset taug atter.

„Tal, jeg befaler.“

„Sik han bestige den ved Tre, Fem og Syv?“

„Ja.“

Svøggelset trak sig nu tilbage, som vilde det bortfjerne sig.

„Aliv! Jeg har Ret til at gjøre Dig tre Spørgsmaal?“

„Spørg.“

„Hvilken Stjæbne venter Din Søn?“

Ifædetfor Svar blev Huset rystet som af en voldsom Jordrystelse og Bærelset oplyst af et nyt Lys, ved hvis Stik man saae hvorledes Svøggelset sank ned i det aabnede Gulv. Al blev igjen mørkt og stille. Men da Bærelset igjen blev oplyst som af usynlige Hænder, saae Hertugen paa Knæ foran Alteret.

„Hørte og saae Du Dine egne Tanker?“ spurgte Taleren.

„Ja,“ svarede Hertugen, men hans Stemme var zittrende.

„Schalom Alecha,“ *) vedblev Taleren og gjorde paany tre Korsets Tegn over hans Hoved, hvorpaa han tilføjede: „Gad soletobah“ **)“

*) Gud velsigne Dig og gjøre Dig stor.

**) Gud har saaledes forordnet det.

I dette Dieblil blev Taleren afbrudt ved en hæftig Larm udenfra, der syntes at være det ganske fremmed, der tildrog sig i Bærelset. Alle vendte sig derfor om og saae henimod Døren. Larmen vedblev imidlertid og blev stedse stærkere og Døring bemærkede en stor Uro i Besværgersens Ansigt og saae, hvorledes Vincent lyttende for første Gang havde sine Dine fra Jorden. Man erfarede snart, hvad det var. Larmen kom fra den Dør, indenfor hvilken de befandt sig. Utaalmodigt bankende syntes En at vilde ind. Snart hørte man ogsaa, hvorledes Døren aabnedes og hæftige Trin ilede Ud af Trappen.

„Horræderi!“ raabte Taleren.

Ved dette Ord reiste Vincent sig fra sin Plads. Hans Dine vare vendte mod Døren.

„Hertug,“ vedblev Taleren, „vilt Din høffæffelige Mægt.“

Hertugen reiste sig langsom, som vaagnede han af en Drøm. Reuterholm — Døring's anden Nabo var nemlig ingen Anden — vendte sig imod Døren. Døring selv trak sig tilfide for da at iagttage, hvad der tildrog sig.

Man bankede nu paa selve Besværgelsesalens Dør.

„Lul op, lul op!“ raabte man udenfra.

Reuterholm kastede Hatten fra Hovedet og nærmede sig Døren. Brede og Forbittrelse viste sig i hans Ansigt.

„Jeg skal aabne den,“ svarede han.

Da Døren sprang op, traadte en eneste Person ind. Nogle Andre ventede udenfor.

„Horræderi!“ raabte ogsaa den Indtrædende.

Da Døring i ham gjenkjendte den samme Ubejendte, som han havde seet paa Ridderhuustorvet: den Gustav den Førstes Statue, begyndte hans Hjerte uroligt at banke, fordi han ahned, at det nu gjaldt ham. Han tog heller ikke Feil.

Frederiksborg

Amts-Tidende og Adresseavis.

Dette Blad redigeres, udgives og trykkes, ifølge kongelig allernaadigt Privilegium, af E. v. H. P. i Frederiksborg. Det udgaaer 3 Gange om Ugen (Tirsdag, Torstag og Lørdag) og kan bestilles hos Boghandler E. P. Thaarup, Roffegade Nr. 106 i Kjøbenhavn, i Frederiksborg hos Udgiveren samt paa alle lgl. Postkontorer og Brevsamlingssteder i Danmark. Abonnementsprisen er for Frederiksborg By og Omegn 1 Rd. Kvartalet; de som faaer Bladet gjennem Postkontorerne og Brevsamlingsstederne betale Post- og Brevretmer.

Nr. 149.

Tirsdagen d. 20. December

1859.

Frederiksborg Slots Brand.

Vi have i vort foregaaende Numer meldt vore Læsere den sorgelige Efterretning, at vor elskede Konges Væsten og kjæreste Opholdssted, det skjønneste Monument fra en svunden Tids Storhed og ædlest Vidnesbyrd om Christian den Fjerdes Raabende Aand, det stolte Frederiksborg, er forvandlet til en rygende Ruin, der ligesom i forstøret Maalestok viser sig i sorgelig, men imponerende Storhed. — Vi skulle her søge at give en kort Beretning om denne sorgelige Begivenhed, der som en Nationalørg har ramt hele Landet, men dobbelt, ja uberegneligt vil føles af den By, der for en stor Del havde Slottet at takke for sin Tilværelse; thi ligesom Hillerød i Tidens Løb antog Slottets Navn, saaledes kan man vistnok sige, at en ikke ringe Del af dens Beboere subsisterede ved og af Slottet. — Lørdag Morgen Kl. 4¹/₄ vakkedes Byens Indvaanere ved Brandallarm, ledsaget af Raabet „Paa Slottet!“ Kl. c. 4 om Morgenen var Kammerherre Smith vaagnet ved Røgen og havde vækket Kaptein Møller. Da de søgende efter Jlden kom til Billardværelset, befandt de detes Loft i lys Lue. Ovenover dette Værelse befandt sig Kongens nylig indflyttede oldnordiske Samling, og det antages, at Jlden er kommen fra en nylig der opsat Kamin, hvis Underlag er bleven gjenembrændt. Sprøiterne, som hurtig indfandt sig, magtede ikke at naae Slottets høie Tinder, og nu begyndte man at frygte. Snart slog Luene ud af Vinduerne, og i Løbet af nogle faa Timer havde Jlden grebet saa vidt om sig, at den rasede ikke blot over Hovedfloien, men ogsaa over den vestlige Sidesloei, der udgjorde Ridder salen og Kirken. Kl. 6 lod Speciekløffens malmfulde Høst for sidste Gang, og Kl. 6³/₄ styrtede Taarnets Spir ned. Det varede en Stund, inden Jlden naaede den anden Sidesloei, og her saavel som i Kirken, der i lang Tid beslyttedes ved sine Hvalvinger, var der endnu Leilighed til at redde noget af Inventariet. Saaledes er det store Solvservice, Betydeligt af Malerisamlingen og en stor Del antike Møbler reddede, ligesom det lykkedes fra Kirken at bortbære Solvalteret, Solstagerne og Prædikestolen. Kirken syntes, som sagt, en Tid lang at ville holde sig, og man arbejdede med vidunderligt Mod og Anstængelse for at redde den, men Kl. 12 styrtede den nordlige Ende af Hval-

vingerne ned i Kirken og begravede flere Mennesker under deres Ruiner. Fire indbragtes strax paa Hospitalet; En, Lømmersvend Jørgen Madsen døde samme Aften, Mursvend Ole Jakobsen Dagen efter, Mursvend Lars Olsen blev Søndag Formiddag trukken død ud af Ruinerne i en strækelig lemlæstet Tilstand, medens Skomagersvend Frederik Lindhart og Hjulmand Naamesen endnu befinde sig paa Hospitalet. Kongen, der først sent forlod Slottet, viste under den hele rædsomme Begivenhed stor Fatning; han var selv med overalt og opfordrede idelig til ikke at sætte Menneskeliv i Vove. Kl. 3 forlod Hans Majestæt Ruinerne af sin Jndlingsresidents og lagde imod Sædvane Veien igjennem Byen for ligesom at tage Afsted med den, idet han hilste til dens Vinduer med dyb Sorg præget i sit Ansigt. De ydre Slotsbygninger med Portaarnet staae urørte af Jlden. Af selve Hovedbygningen staae Murene og Mynterporten samt den væsentligste Del af Kirken, og naar man seer de imponerende Levninger, paastrænger sig ubillkaarlig den Tanke Enhver, om det vil være muligt for Nationen at opfylde det Haab, H. S. Majestæt skal have udtalt i Nædseløenatten, at Frederiksborg Slot atter kan reises. At dette Tilstæder sig i hver Mandes Bryst, derom ere vi overbeviste, og at det er udførligt, naar Alle og Enhver efter Gode vilde arbejde derfor, derom ere vi ligesaa overbeviste. At de materielle Midler lade sig tilvejebringe ansee vi muligt, dels ved en Nationalsubskription, dels ved Tilflugt af Statskassen. Vel kan man sige, at det dog ikke blev Christian den Fjerdes Borg. Men det, der gav Frederiksborg dets Betydning, var jo væsentlig dets ydre Arkitektur, og det væsentligste deraf staaer endnu. Det Indre var med Undtagelse af Ridder salens Loft og Kirken, hverken rigt eller karakteristisk udstyret; Kirken lader sig uden Vanskelighed restaurere, og naar vor Tid reiser Bygningen i dens Grundtræk, da vilde vi overlade til Eftertiden at fuldende Værket. Siden Linieskibet Christian den Ottende sprang i Luften, har ingen Begivenhed i den Grad grebet Folket, som Frederiksborg Slots Brand. Men hvorledes bare vi kunne søge? Vi udrustede et nyt Linieskib! Lad os da gjøre ligesaa nu, og Frederiksborg Slot skal som en Jønig opstige gjensødt af sin Aste.

En Bemærkning.

Vi have paa Rigsdagen to politiske Partier: man har kaldt dem Professor-Partiet og Bondenvernerne eller Venstre. Begge Partier ere konstitutionuelt fædede, men de ere deri forskjellige, at det sidste, nemlig Venstre, i de fleste Sager er stærkere reformerende og vil gaae raskere fremad, end det første. Indtræder der nu en Begivenhed, som faaer politisk Betydning, men hvis sande Sammenhæng dog tildels bliver en Hemmelighed, da veed Enhver, der er noget bekendt med Forholdene, at der paa begge Sider findes Fantaster, der vide at fremstille Sagen, som det bedst konvenerer dem. Kommer saa en godmodig og godtroende Ven ind fra Landet og træffer paa en af disse Fantaster, faaer han strax Historien i den allerpikanteste Form. Har han nu ingen Gode eller Indsigt til at tænke over, om der er Mening eller Sammenhæng i det, som han hører, saa løber han med Historien saa varm, som han har faaet den; ja! det kan endog hænde, at han lader den prente, for det giver Anselse, naar han kan faa se frem og sige: See her er Manden, som kan belære Eder Alle.

Heraf kan Menigmand uddrage to nyttige Lærdomme: a) En Venstremand kan ligesaa vel fare med Snak, som en Professor, b) Ikke Alt, hvad der staaer paa Prent, er Sandhed. J. A. Østermann.

Udenlandsk.

Fra Italien er der intet væsentligt Nyt. Det skal ikke være Garibaldi, men hans Son, der er bleven gift. Frihedshelten har i disse Dage udstedt et Opraab til Italiens Kvinder om at nedlægge alle deres overflødige Smykker paa Fædrelandets Altar, for saaledes at bidrage til dets Redning.

Ifølge „Monitoren“ har Fyrst Metternich overrakt sine Kreditiver til Keiser Napoleon, idet han i sin Souveræns Navn forsikrede, at denne satte stor Pris paa hans personlige Venkab, og at det vilde være ham aare behageligt, hvis deres nuværende gode Forstaaelse, hvormed Europas Interesser saa nøie ere forbundne, kunde vedvare og bevares. Herpaa svarede Keiseren: „Jeg nærer

det fælle Haab, at den gode Forstaaelse, der saa lidelig er bleven gjenoprettet mellem Keiseren af Østerrig og mig, kun kan forøges ved en opmærksom Prøvelse af begge Landes Interesser. Siden jeg har seet Keiseren, sætter jeg for min Deel stor Pris paa hans Venkab. Jeg tvivler ikke om, at det personligt gode Forhold mellem os vil blive fremmet ved Valget af min Repræsentant, hvis personlige Sindelag er velbekendt, og som har saa mange Krav paa min Tillid og min Agtelse".

Keiseren af Marokko skal efter Sigende have opplantet den grønne Fane og proklameret den Krigens Hellighed. Man ventet, at Maurerne ville strømme i Tusindvis til Stæderne ved Sø-kysten for at forsvare Fædrelandet. Spanske Gf-terretninger angive Maurernes Tab til Datum til 5000 Mand.

Et Telegram fra Stockholm til „Fædrelandet“ medder, at Regeringen enstemmig har besluttet at indgaae med en Aftale til Kongen om at optrede paa Kongressen for Italiens Frihed.

Times's Søndagsnummer meddeler som Nygte, at Rusland vil træde af paa Grund af Uenighed med Palmerston, og at dette er Aarsagen til, at Kongressen er bleven udsat. Observer troer, at Suezkanalsagen ikke vil foranledige nogen Konflikt.

Frankfurt, den 7de. I Forbundsdaagens Dags-møde er der blevet stillet følgende Andragender: Forbundsdaags-Forhandlinger skulle være offentlige; Civil- og Kriminallovgivningen fælles; Overens-stemmelse i Lovene om Hjemstavn og Borgerret; Revision af Forbundsforfatningen gennem en organisk, ikke numerisk Forstærkning af Forbunds-armeen; Befæstning af Kystene ved Østersøen og Nordsoen. Forbundsferie til 5te Januar.

Judenlandst.

Frederiksborg, den 19. December.

H. E. C. Udenrigsministeren holdt i Fredags for første Gang Konferenc med de uden-landste Diplomater.

H. E. C. Landdrost v. Scheele ankom, ifølge „G. B.“, i Onsdags Morges med Post-dampskibet til Kiel og reiste strax til Pommern.

Folkethinget. Formanden meddelte i Lov-ferdagen, at Indenrigsministeren havde anmodet ham om at bringe til Medlemmernes Kundskab, at Sterstedelen af Frederiksborg Slot var afbrændt, men at H. Maj. Kongen befandt sig vel og ledede personlig Slutningen. Formanden udtalte sin For-visning om, at Thinget følte dyb Sorg over den Ulykke, der saaledes var overgaaet Hans Majestæt og udbad sig Thingets Samtykke til at bevidne Allerhøiøstamme Thingets Viedfølelse i denne An-ledning. Alle Medlemmerne reiste sig derpaa, hvorefter Tscherning udbragte et „Gud bevare Kongen!“, som gjentoges af Medlemmerne. (B. T.)

I et af Indenrigsministeren i Folkethinget fremlagte Lovudkast om de kommunale Baly i Kjøbstæderne udhæves stærkt Kjøbstædernes beret-tigede Ønske om Forandring i denne Henseende. Daaaa andre Forhold, som Skatteligning, Raad-mandskassen, Magistratens og Repræsentationens bedre Samvirken, ønskede han drøftede; dog mente han, at dette lod sig tilbørlig forbedre ad administrativt Ve.

I Finantsaaret 1860--61 vil det egentlige Kongerige faae et Overskud af omtrent 1/2 Mill. Rd. Aarsagen hertil ligger for en stor Del deri, at Udgifterne til Veivæsenet ville blive langt mindre, efter at alle Hovedlandeveiene ere fuldendte. Nogle synes, at det nu var rigtigst at ophæve denne Skat; men dertil svares, at det vilde være betænkeligt at ophæve en Skat, der gennem en længere Aarrække har hvilet paa faste Eiendomme, med mindre den har været overordentlig trykkende — som Veiskatten ikke er —, thi i Aarenes Løb have Forholdene udjævnet den Byrde, som Skat-ten foranledigede, da den første Gang blev paa-lagt. Efterhaanden have Eiendommene stiftet Gierre; eftergiver man nu Skatten, gjør man der-ved kun de nuværende Gierre en Foraring, der svarer til Skattens Beløb kapitaliseret. Der kan ogsaa blive Brug for den, naar de jydsk og isenstke Jernbaner komme istand. Staten maa give en Rente indtil Jernbanen selv kan afholde den, vil, naar Banen kommer til at gaae fra Limfjorden til den skævsigste Grændse, neppe blive større, end at det kan afholdes af det Overskud, som Veiskatten efterhaanden vil give.

Ansgaaende Baron Heingés flere Gange om-talte Indtræden i det nye Ministerium, for Hol-sten-Lauenborgs Vedkommende, meddeler „Hamb. Nachr.“, som det paastaas fra sikker Kilde, Fol-gende: „Efter at Konseilspræsidenten Rotwitt havde gjort Baron Heingé Tilbud om, at overtage det hollstenstke Ministerium, gjorde Denne til Betingelse Auerkjendelsen af et Program, hvis Indhold kan sammensattes i følgende Punkter: 1) Opgivelsen af den Ve, man er staaet ind paa ved nye For-handlinger imellem det dansk skævsigste Rigsraad og den hollstenstke Stænderforsamling; 2) Auer-kjendelsen af Utilstrækligheden af det ved Kgl. Patent af 23de Septbr. d. A. anordnede Provi-sorium; 3) Indledelsen strax af direkte Forhand-linger med den hollstenstke og derefter ogsaa med den skævsigste Provincial-Stænderforsamling paa Grundlag af en Decentralisation af de hidtil som fælles behandlede Anliggender indtil Grændsen af det for en Fællestats Eksistens Nødvendige og en saadan Deltagelse fra enhver Stædels Side i Behandlingen af de tilbageblivende fælles Anlig-gender, at ingen af dem evig og altid maa ligge under for den andens Majoritet“. „Efter Ind-leveringen af dette Program er“ — tilføies der — „Baron Heingé atter bleven opfordret til, blot at komme over til Kjøbenhavn, da Programmet ikke udelukkede en Diskussion desangaaende. Men Baronen har gjentagende erklæret, at han ikke kunde komme, forend hans Program havde erholdt allerhøiøstke Stædskættelse, og paa denne sidste Yr-tring er der indtil Dato intet Svar fulgt“. — Man seer heraf, hvis Referatet er rigtigst, med hvilken Uforlammethed Enhver af de hollstenstke Herre optræder ligesom den danske Regering. (Dv.)

H. r. Damp. Da Hr. phil. Dampé i 1848 blev fuldstændig amueskeret, blev der, idet han ved sit langvarige Fængsel tilbørlig var sat ud af Stand til at underholde sig ved Selverhverv, tilstaaet ham den samme Sum (213 Rd.) i Underhold-ningsbidrag, som under hans Fængsel paa Chri-stians havde været tillagt ham. Denne Sum er nu ifølge hans Andragende bleven forheiet til 360 Rd. aarlig ved Kgl. Resolution af 31te

Marts d. A.; paa denne Forhøielse er Rigsdagens Villigelse bleven begjæret gennem Udkaster til Fi-nantsloven.

Paa Banegaarden i Husum foresaldt for kort siden, efter „Bl. Zeit.“ et Optrin, der gjorde et dybt Indtryk paa de Tilstedeværende. En ung Somand fra Hallig Hooge, som i flere Aar havde været borte fra sit Hjem, var bleven anseet for død af den dybtnebbede unge Kone, der endog saa for et Aarstid siden blev underrettet af en anden Somand om sin Egtfælles Død. For omtrent fire Uger siden fik hun imidlertid et Brev fra Manden, hvori han bad hende om paa en be-stemt Dag at reise til Husum. Sammenkomsten fandt Sted paa den derværende Banegaard. Ko-nen sank afmægtig i sin Mand's Arme, men kom snart igjen til sig selv. Det lykkelige Par reiste derpaa strax til deres hjære Hallig. — Somanden skal have samlet sig en smuk Formue ved Farter fra Californien og agter at vende tilbage dertil for at fortjene endnu mere.

Om den for Vigami sigtede Skolelærers For-svinden indeholder „Dv.“ følgende Berigtigelse. Fra Solved-Røbst er ingen Skolelærer undvegen, den sidste Skolelærer der er forflyttet til Langsted, Ege-bæk Sogn, hvorefter det er den undvegne og i „Dv.“ efterlyste Lærer Henriksen fra Gullund, der i de hollstenstke Blade feilagtig har været sigtet for Vigami.

Handelsberetning. Kjøbenhavn, den 18de December. Kornmarkedet har i denne Uge været stille og uden væsentlig Omsætning; pr. strax ere Kjøberne ængstelige for Vinteren; pr. Joraar er Kjøbelysten svag, men Stemningen hos Jhænde-haverne meget fast. Hvede; pr. strax fordres for 131—32 Pd. 8 Rd. 64 f, 132—33 Pd. 8 Rd. 72 f; pr. Joraar betingede 132—33 Pd. 8 ab Verne 9 Rd. 24 f, og fordres nu for 131—32 Pd. 9 Rd. 48 f. Rug; her leveret til Export betingede 124—25 Pd. 5 Rd. 60 f; ab Verne fordres for 124—25 Pd. 5 Rd. 64 f, og for 126—27 Pd. 8 ab Sjælland 5 Rd. 72 f; pr. Joraar fordres for 123—24 Pd. 6 Rd., hvilken Pris der bydes for 124—25 Pd. 8. Byg, Stemningen mat, der betaltet senest for 115 Pd. ab Verne 6 Rd., og fordres nu for 111—12 a 114 Pd. pr. strax 5 Rd. 56 a 5 Rd. 72 f uden at finde Paaagining; pr. Joraar holdes 111—12 a 112—13 Pd. 8 i 5 Rd. 72 a 80 f, hvorfor mulig 5 Rd. 48 a 64 f vilde være at naae. Gr. uden Tilbud og Efterspørgsel. Havre pr. strax uden Kjøbelyst, pr. Joraar solgtes 80—81 Pd. 8 ab Verne til 4 Rd., hvortil fremdeles Kjøber, ligesom for 74—75 Pd. 8 til 3 Rd. 80 f. In loko var Afætningen ret god, saavel til Export som til Konsume. Hvede. 130—31 Pd. 8 betingede 8 Rd. 48 f, 132—33 Pd. 8 Rd. 72 f. Rug. 124—25 Pd. 8 betingede senest 5 Rd. 72 f, 126—27 Pd. 8 5 Rd. 88 f. Byg, 2r., 111—12 Pd. 8 5 Rd. 32 f, 113—14 Pd. 8 5 Rd. 48 f. Gr., 104—5 Pd. 8 4 Rd. 80 f. Havre. 79 Pd. 8 3 Rd. 56 f, 81—82 Pd. 8 3 Rd. 64 f. Vinter, nye hvide, 6 Rd 24 a 7 Rd., gaa 6 Rd. 48 f a 7 Rd. 48 f. Raps fast og solgt til 10 Rd. 24 a 72 f efter Kvalitet. Hør-fræ betingede 8 Rd. a 8 Rd. 72 f. (B. Id.)

En mærkelig Retssag, der nylig er bleven afgjort ved Domstolene i Sverrig til Fordeel for et fransk Forsikringselskab berettes saaledes: En Kjøbmand Svensson i Carlscrona havde udsæet sig en der boende, gammel fordrunken Sømand ved Navn Hoffstedt for at gjøre en fordelagtig Speculation. Den Gamle var for fattig til at kunne drille sig fuld hver Dag, men Svensson gav ham saa mange Penge, at han kunde drille uafslædig, og samtidig hermed forsikrede han hans Liv for 8000 Rd. i det engelske Livsforsikringselskab „Mentor“ og for 3000 Rd. i det franske Forsikringselskab „Paternelle“. Efter nogle Maanedes Forløb var det da forbi med den gamle Drunkenboldt; „Mentor“ betalte uden Bægring Forsikringssummen, medens det franske Selskab først lod anstille en Undersøgelse ved en af sine Agenter. Der blev vakt Mistanke om, at Hoffstedt ikke havde drukket sig ihjel, men at hans Død var bleven fremskyndet ved Forgiftning. Svensson blev arresteret, Liget opgravet og undersøgt, og der blev godtgjort, at den stakkels Gamles Død var bleven fremskyndet ved Arsenik. Imidlertid blev Svensson dog fritkendt, da det ikke kunde bevises, at han havde bibragt Hoffstedt Giften, uagtet det var oplyst, at han havde tilfille ham Gift, og at han endog var kommen til Hoffstedt og havde bebrejdet ham, at han ikke var drukken nok og ikke holdt sit Løfte. Kort Tid efter gjorde Svensson Fallit, og Bortskreddererne fordrrede nu Betaling af Forsikringssummen af det franske Selskab. Dette paastod imidlertid, at Undersøgelsen havde vist, at enten havde Hoffstedt selv taget Gift, eller han var bleven forgiftet af Svensson, og i begge Tilfælde var det ikke pligtigt til at betale Summen. Retten har stadfæstet Rigtigheden af dette Raisonnement og fritkendt Selskabet.

Erindringsliste.

Afsaaende Posten fra Frederiksborg.

Dundag. Kjøbenh. Byghyposten Kl. 8 Form. Frederiksborgposten Kl. 2 Efterm. Helsingørsposten Kl. 6 Eftermiddag. Frederiksborg Dagvoque Kl. 9 Form. **Torsdag.** Frederiksb. Dags. til Kjøbenh. Byghyp Kl. 12 Middag. Kjøbenh. Byghyposten Kl. 6 Efterm. Frederiksborg og Helsingørsk Dagvoque afgaae fra Befordringskontoret, og Indskrivningen stæer samme Sted. Kjøbenhavn, Konavn og Frederiksborgposten afgaaer fra Højstgivers Klescher, og Indskrivningen stæer paa Postkontoret.

Løvepriser.

Kjøbenhavn, den 16de Decbr. Høvede 8 Rd. a 8 Rd. 80 β. Rug 5 Rd. 32 β a 5 Rd. 80 β. Byg 2r. 5 Rd. a 5 Rd. 56 β. Byg 6r. 4 Rd. 48 β a 5 Rd. Høvede 3 Rd. 56 β a 4 Rd. 8 β. Vrier 6 Rd. a 7 Rd. 48 β. Byggrøn 7 Rd. 32 β a 7 Rd. 64 β. Malt 5 Rd. 32 β a 5 Rd. 48 β. Alt pr. Tde. Smør pr. Tjerd. 16 Rd. 48 β a 17 Rd. Smør pr. Pd. 2 β a 34 β. By pr. Enes 44 β a 56 β. Klæst. ferst pr. Pd. 2 Rd. a 2 Rd. 56 β. Tals, smeltet pr. Pd. 4 Rd. 40 β a 4 Rd. 44 β. Løve et Bondeløve 4 Rd. a 6 Rd. Trækul pr. Tde. 3 Mt. 8 β a 4 Mt. Kofte pr. Trave 3 Mt. 8 β a 4 Mt. Rugbalm pr. Pd. 9 a 11 β. Byghalm 9 a 11 β. Hø 18 a 25 β. Frederiksborg, d. 19de Decbr. Rug

5 Rd. a 5 Rd. 32 β. Byg 2r. 4 Rd. 80 β a 5 Rd. 16 β. Byg 6r. 4 Rd. 64 β a 4 Rd. 80 β. Høvede 3 Rd. 32 β a 3 Rd. 80 β. Alt pr. Tde. Smør 32 β a 36 β. Drestid, ferst 10 a 14 β. Byg, flugt-de 22 a 24 β. Alt pr. Pd. Klæst, ferst 13 a 15 Mt. pr. Pd. By 44 a 48 β pr. Enes. Frederiksbund, d. 17de Decbr. Høvede 7 Rd. 64 β a 8 Rd. Rug 5 Rd. a 5 Rd. 16 β. Byg 2r. 5 Rd. a 5 Rd. 24 β. Byg 6r. 4 Rd. 48 β a 4 Rd. 64 β. Høvede 3 Rd. 32 β a 3 Rd. 48 β. Vrier 6 Rd. a 6 Rd. 48 β. Alt pr. Tde. Klæst, grøn. 2 Rd. 16 β a 2 Rd. 32 β. Klæst, roget 3 Rd. 64 β a 3 Rd. 80 β pr. Pd. Smør pr. Pd. 32 β a 36 β. By pr. En. 48 β a 52 β

Bekjendtgjørelser.

+ + +

At vor afdøde inderlig elskede Søn Peter Sophus Willumsen efter 3 Ugers haardt Sygeleie den 14de dennes er afgaaet ved Døden i sin Alders 15de Aar, bekjendtgjøres herved af hans dybsførgende Forældre.

Hillerød, den 14de December 1859.

E. Willumsen. Eine Willumsen.

Begravelsen vil finde Sted fra Hjemmet Døndagen den 21de December Kl. 1.

+

Minde

ved

Peter Sophus Willumsens Grav.

Saa brast, o Ven! dit unge, adle Hjerte,
Dy Støvet dækker Støvet Stov.
Hvad stiller vel den store Smerte,
Forældre lide ved Dit Svøb? —
Religion — kun Du, o Himmel! sender Trost,
Formaaer at lindre vort beklemte Dyrst.
O Du! o Gud kan Taarer tvætte,
Et Mindet om vor Ven udslette.
Saa ynd da Balsom i vort aabne Saar,
Dg styrk os i det Tab, vi led i Aar.

E. G.

Til de Mange som ved min Kones Død og Begravelse ophjerte mig, ligesom Hr. Kapellan Wøller for den ved Graven holdte Tale, bringes herved min hjerteligste Tak.

Rasmus Bengtson.

I Hospitalet vil Juleaften Kl. 5 1/2 blive holdt en lutharisk Gudstjeneste med Søn, Sang og Messer. Kirken aabnes Kl. 5, men efterat Gudstjenesten er begyndt, ønskes Kirkens Indgang lukket. Foruden Hospitalets Tavle vil en anden blive ombaaret til adskillige Udgifters Bestrelse.

Den 19de December 1859.

Paa Slotspræst Galtkjær og egne Begne
Andersen,
Hospitaleprædikanter.

Ved den nedbrændte Kirkehøveling under Elcterens Brand bleve 6 Mennesker forulykkede. 2 begravedes aldeles under Sten og Grus, hvor lig aldeles sammenbrændte opgravedes næste Dag; 4 bragtes levende til Sygehuse: Lømskjend Jørgen Madsen, Murskjend Ole Jacobsen, Hjulmand Naamensen og Skomagerskjend Hr. Lindhardt. Af disse døde den første om Natten, den Anden næste Morgen. De to Sidstnævnte ere uden Fare, og kunne dertil helbrede uden Følger for Fremtiden. Dette bringes herved til Kundskab for at forebygge sidste Nygter.

Hillerød, den 19de December 1859.

Erwertsen.

Frederiksborg Amts-Tidende.

Abonnement paa denne Tidende, der udgaaer 3 Gange ugentlig, modtages for Januar Kvartal 1860 paa Bladets Kontor, Hjørnet af Slotsgaden og Bystriderstrædet, samt alle lgl. Postkontorer og Brevsamlingesteder.

Affigelse maa stæe 14 Dage for hvert Kvartals Slutning og betales tilligemed Afslæsen. Udg.

Theatret

i Frederiksborg.

Døndagen den 21de Decbr., Kl. 7, opføres til 6te og sidste Abonnementeforsstilling:

En fattig ung Mand's Eventyr, Komædie i 5 Akter med Sange og Chor.

Billetter a 3 Mt. for Borne og 24 β for Børn, kun gjældende til den Forestilling, de tages, erholdes hos Hr. Højstgiver Fleischer, samt ved Indgangen, som aabnes Kl. 6 1/2. NB. To Børn indlades ikke paa 1 Billet.

Jule-Bal.

Saafræmt et tiltrækkeligt Antal Deltagere behage at tegne sig, vil et Bal blive afholdt Lørdagen den 27de dennes, Kl. 8 Aften hos Hr. Højstg. Fleischer.

Entræen er 8 Mt. for en Herre, 6 Mt. for en Dame. Listen er hentet til Paategning i Hr. Wm. Jensen's Boglade og sluttes Døndag Aften den 21de dennes.

Hillerød, den 16de Decbr. 1859.

J. Stummann. J. Abel. C. Andersen.

Bal.

Med Dørlighedens Tilladelse afholder Undersøgte Dands og Beværrning 2den Juledag, Eftermiddag Kl. 4, hvortil Soaner og Dmøgnens Ungdom indbydes. Wilhelm Karjen paa Herlev Mark.

Anden Juledag afholdes Dands hos Høst Peter Rielsen i Alsønderup. Benner og Højstgiver indbydes. Musikken bevrer Kl. 4.

J. F. Herb's Boghandel

forefindes et stort Udvælg af indbundne Bøger, Pfalmer og Billedbøger påsende til Jule- og Nytaarspresenter.

Til Julen

forefindes hos Postbud Ring paa Fredensborg et stort Udvælg af Emaaggenstande, påsende til Julegaver, som sælges til meget billige, men bestemte Priser.

Jule-Udstilling.

Hos Kunstdreier Leskjung i Udesundby er en Jule-Udstilling, bestaaende af mange smukke Gjenstande, Nis. Vegetar m. m., som anbefales til et æret Publikum's velvillige Behag.

Jule- og Nytaars-Præsenter anbefales af Undertegnede i mange forskellige Gjenstande henhørende til Kunstdreier- Arbejde. H. Boigt.

Et. Kroir Sukker a 16 og 18 β pr. Pd.,

raff. hvidt Muddersukker 20 § pr. Pd., 19 Mk. pr. Pbd., udmærket god blaa Kaffe a 28 § pr. Pd., særdeles storstenet Kandis til forskjel- fortræffelige Pris lige Priser og øvrige Urteframvarer faaes hos E. Borgen, Hj. af Rosenborggade 10 og Nabenraa 213.

Saddelmager-Arbejde.

Da jeg er forsynet med flere Sorter Sædet med Kjølske, Jakeret og Messingbeslag, ordinære Myrer og Arbeidsredter saavel at Kæder som Namp, Kuffetter, Grimer, Dalkengjerd, Pistole og flere til Saddelmagerprofessionen hørende Gjenstande, Vandarbejde, saavel Nøt som Reparationer udføres baade hjemme og paa Landet, Alt til Nutidens billigste Priser, er jeg saa villig at anbefale mig.

J. Ernst, Saddelmager.

Cigarer til Fabrikspris

anbefales til Herre Forbrugere ligeledes faaes ogsaa det meget vundne Cigaraffald til Rogetobak a 24 § pr. Pd. hos Kjøbmand C. W. Lorenzen i Frederiksøund.

Udmærkede

Newcastle Smedekul

salges i Løbet af 8 Dage fra Skib i Havnen a 7 Mk. pr. Tønde.

Helsingør, d. 15 Decbr. 1859

Belfour Ellah & Co.

Staps-Rager

i udmærkede friske Rager, 6 1/2 Rd. pr. Skjerpund, 13 Mk. pr. 100 Pd., anbefales ligesom de foregaaende Rar fra Fabriks-Plaget paa Nørrebroes Kjøbsted hos Urteframvarer R. E. W. Dittsen.

Gode Urteframvarer

faaes til Nutidens billigste Priser,

Hjørnet af Kultorvet og Rosengaarden,

hos

Otto G. Permin.

Handlende erholde Rabat.

Torsdagen den 15de December aabnede Undertegnede

i Gaarden Nr. 32 i Sørbjergsgaden i Helsingør en komplet assorteret

Dragueri- Material- og Farvevarchandel

en gros og en detail

og anbefaler sit Lager af Artikler for Apothekere, Parfumerier, Destillatører, Malere, Farvere og andre Forbrugere, samt af Husholdningsgjenstande m. m., til de billigste forantagne Priser.

Helsingør i December 1859.

H. Garrigues jr.

Jule-Udstilling & Tombola.

Min tidligere annoncerede Udstilling vil blive afholdt i Hr. Bundtmager Schæffers Gaard i Slettegaden, Indgangen i Søjnens Porten; hvilket jeg herved tillader mig at bringe i et æret Publikum's Erindring.

Erhødeligt Peter Nissen.

I min Udstilling forstaaes et stort U-valg af Konditorisager, Kondekt, Kondekturer, Rager, Kaffet, Bonben med mange andre Gjenstande, passende til Juletræer og Juleborde.

Peter Nissen.

(Kødet i Tombolaen betales med 8 § Nummeret, paa hvert Lod falder en Gevinst).

Hellinge.

Torsdagen den 15de December aabner jeg min Jule-Udstilling med et smukt og stort Uvalg af

Legetøi

og andre til Jule- og Nytaarspræsenter passende og billige Gjenstande, bringer jeg herved i mine ærede Kunders behagelige Erindring.

En Tombola, der et Par Dage senere vil være til behagelig Afbenyttelse tillader jeg mig ligeledes at anbefale.

Chr. Dorck.

Til Juletræer anbefales Blitsfyerpiber a 1 § Stk. og flere smukke Emaa-Gjenstande. Modes- r. tør-Kamper og andre ferstlige Kamper renjes og kondicertes hos Blitsfyerlaget Eymanns Gule i Slotsjorden.

Kanespil

bestaaende hos Kjøbmand Haas i Hillerød, gamle repareres og afsendes, gammelt Kjøbber, Messing og Tin Kjøber og tager i Bytte.

Kane-Klokkespil.

2 Sat Kane-Klokker ere billigst tilsalg paa Vandmøllen i Hillerød.

Udmærket fint Horael anbefales af

Chr. Hestfeldahl.

Peterbødder faaes hos

Chr. Hestfeldahl.

Spødestid faaes hos

Chr. Hestfeldahl.

En ny Lovander-Kane naaer til Salg hos Høst Peter Nielsen.

Weter 7, 8, 9 Mk. Stp.,	faaes
Roge-Weter 6 Mk. Stp.,	hos
Hedega 6 Mk. Stp.,	Geauer.

Fløde

kan daalik erholdes paa Trollesmønde til 24 og 32 § pr. Per.

Hos Kjøbmand Willumsen naaer en Presse og en Oversjætersmaskine og en Kalktype og flere meget store Skalle-Kar med Tilbehør til Salg.

Hos Kjøbmand Willumsen er en Del fede Kalkuner til Salg.

I Østrup Skovridergaard ere Kalkuner til salg.

Hos Kjøbmand Guckien i Frederiksberg er et Par Kalkhaare tilsalg.

Sten-Kalk

kan indtil videre afhentes ved Gøetofte Kalkværk til nedtagne Priser.

Bekjendtgjørelse.

En ny Arbeidsboq paa Jædre samt en brugt Dato naaer til Salg billigst hos Emed Hansen paa Fredensborg.

Er hus paa 4 Kaa, erhyaget for kort Tid siden, mest passende for en Professionist, er til Salg.

Niels Madsen,

Husmand i Slaasunde.

En Bog, Nr. 1390, „En hverdagsfortælling“ er tabt. Finderen bedes at aflevere den til Boghandler Høst i Hillerød, imod en Ducor.

En ingeniørat Calkinde vandre til venstre Haand er leverdaen den 10de tabt imellem Pibes-Mølle og Eshavn. Den rejsindige Finder vil behage imod en Ducor at aflevere den til Kjøbmand Abel eller Møller Abrectien i Dibe Mølle.

En Ducor udlobes!

Den 23de Novbr. er paa Bilen fra Esbenderup til Høddabo tabt et Dame-Korarskjifte, nemlig en Slags Mantille af graat Klæde med Silkevaister paa Kraven, hvilken fergjæves et efterlyst. Den som kan give Oplysning om hvem der har fundet samme og dermed vil gjøre Anmeldelse til Kjøbmand W. Brubn i Hillerød eller til Prefurator Lund i Esbenderup, loves en Ducor af 2 R.

En reel lste Sals-Gaage i Slotsjorden, bestaaende af 3 Bærelser foruden Kjøkkammer etc. er at faae tillige til April Fjirtedag hos Brandvæsenbrønder Marcusen.

Den Beboelsesleilighed i mit Sted, som for Tiden er udeleiet til Wildthandler J. Hillebrand, er at erholde til Leie til April Fjirtedag 1860.

Hillerød, den 19de December 1859.

Abrectien.

Ålborg Stiftstidende

og

Adresse-Avis.

Udgives af Jens Chr. Borch og Bernhard Née og redigeres af Sidstnævnte. Udgaaer 6 Gange ugentligt. Abonnement 7 & 8 β kvartaliser.

1862.

Lørdagen den 18de October.

Nr 251.

Substjeneste.

Paa Onsdag (kl. 9½) bliver **Utergang** i Buholpfi Kirke (Pastor Hansen).

To af den nordamerianske Unions Generaler Davis og Nelson bleve for nogen Tid siden saa personligt uenige i et Gæstgiveri, at D. fulgte med en Udfordring efter N. op ad Trappen og affyrede en Pistol, som dræbte ham. Davis skal være fængslet.

I New York, skrives derfra den 27de Sept., arbejde kun saa Spinderier af Mangel paa Bomuld. Paa anden Haand er Forraadet af Bomuldsvarer vel temmelig betydeligt, men de Holde (saa længe der ikke indtræder noget politisk Omsving) Priserne meget høit. I uldne Varer er Forretningen derimod levende; alle Fabrikker ere fuldt opbestjættede og de, som have Ordre fra Regjeringen, der i America ikke holder noget Udsæd, arbejde Dag og Nat. I Silkevarer og andre Stoffer begynde derimod Auctionerne. Ganske fornylig var en saadan Auction, men trods det talrige Besøg vare Budene lave og især almindelige forte Silkevarer (Middebefolkningens Luxus) maatte selges meget billigt; — thi i Krigstider tjene kun de, som have umiddelbart med Krigen at gjøre, og heldige Speculanter, imedens den rolige næringsbrugende Befolkning forarmes.

Den amerikanske Krig eller deraf fulgte Bomuldsnød skal, mærkeligt nok, have havt det Gode, at Kartoflerne ere faldne i Priis. Kartoffelmeel anvendtes nemlig hidtil og i stort Forbrug til at give Bomuldsstærterne Appretur. Nu da Bomuldsfabrikkerne ere gaaede i Standsning, ere Kartofflerne derfor faldne saa meget i Priis.

I Paris har det pludselige Ministerliste, eller maaskee en derpaa bygget Værsmanceuvre, trykket Courserne og i Hamborg vare Fondse allerede gjorte slaae ved et Børstelegram om, at Rothschild sælger stærkt. Maaskee er det dog kun en Børskrig imellem Magterne Rothschild og Berreire, mellem Baronen og hans tidligere Commis, som nu endog truede med at ville blive Greve, og hvis Creditmobilieryapirer havde tjent, som man troede, „uslytligt“ ved den sidste forcerede Stigning. Det er dog ikke usandsynligt, at Rothschild her blot lader sin hele Stykke, i at kunne tabe tilspindelende i et Moment, rykke op paa Børsvalpladsen alene for at styrte sine forvorne Rivaler ned fra deres impertinente Høide igjen og vise, hvem der commanderer.

I Wien vil man vide, at Gyronningen af Neapel paa Grund af sin Barnløshed vil tage Særet for at sætte sin Mand istand til at gifte sig med en Anden. Forøvrigt har Gyrongen 5 Brødre og 2 Døcter med 3 Søner, saa der er Dvaas-arvinger nok til den af ham tabte Throne. Efter Andre vil Dronningen vende tilbage til sin Mand.

I Gurbessen har Fyrsten dog omsider beqvæmet sig til at indkalde den nye Landdag, til Mandagen den 27de ds.

Ogsaa de smaa tydske Fyrster, som Preussen hidtil lettere medede til sig, søge nu at bevæge sig selvstændigere. Saaledes har Fyrsten af Schwarzburg-Sondershausen affædiget sin Statsminister Elsner, som vilde have ham ind i det preussiske Ræt eller dets Militairconvention, hvormed det sluger de smaa Stater omkring sig og i beqvæmere Gothaid til selve Gothafyrsten samt Waldeck og Altenburg ind i Drættet. Hr. Statsministeren havde forøvrigt i sin hele Stat ikke saa mange Undersaatter at ministrere som Amtmanden i Ringstjebing Amt og til Erstatning for Tabet til han Geheimeraadstitelen samt kan nu undvære sin Fuldmægtig; men Sondershausen mister hans Søgning, thi, uagtet Vinterfaisonen staaer for Døren, maa han ud paa sine Godser i Schlesien.

I Bonn har den constitutionelle Forening i

talrigt Møde vedtaget en Tak til det preussiske Deputeretkammer for dets udholdende Kamp for Forfatningen og for Hærformindstelsen — der nu er alle oplyste Nationers Opgave, for at vinde Fred og Besparelse i Statsudgifterne samt Lettelse af Folkets trykkende Byrder. Foreningen erklærede, at Kammeret havde gjort sig fortjent af hele det tydske Folk og har bedet hele Rhinprovindsen igjennem Pressen at slutte sig til denne Erklæring.

I Handelsverdenen søger det atter krisemæssigt paa flere Steder og navnlig i Ungarn er det levende Spøgelser. I Pesth har atter saaledes Huset Anton Dswald gjort en Fallit paa flere Millioner og som river 15 Wiener Guse med sig omfuld.

Imedens man i Schweiz projecterer en Jernbane over St. Gotthard, tænkes der ogsaa paa at lægge Skinner over Splügen. — Polens tiltagende Omsætning med Østersøen har ogsaa foranlediget Planen til en Jernbane fra Warschau, over Marienburg, til Danzig.

I flere Maanedes har man i Berlin ventet paa Forhandlingerne angaaende en Cause célèbre, i hvilken en elegant ung Mand, en theologisk Student Schoeppe, fremtræder som Tyv af en Sum af 120,000 Rd. og hans Fader, en i høi Anseelse staaende Præst, som Sønnens Søler. Den unge Mand var Privatsecretair hos en af Berlins rigeste Adelsmænd, Grev Blankensee, og havde i denne Stilling fundet Leilighed til at begaae Tyveriet. Forbrydelsen selv har han tilstaaet; derimod paastaar han, at Forsalfningen af en Anviisning paa Grevens Navn, hvilken han tidligere ligeledes havde paataget sig selvden for, er begaaet af en udenlandsk Præst. Det er aabenbart kun hans Hensigt paa denne Maade at udsætte den offentlige Forhandling og at bringe den af ham angivne Præst, der betegnes som en personlig Modstander af hans Faders, i Forlegenhed. Følgen heraf er en Udsættelse af Retsforhandlingerne, til hvilke Lyshavende allerede skulle have betalt Udgangsfort med en Priis af indtil 6½ Rd. (Efter Berl. Tid.)

I London regner man at der ialt vante 40,000 offentlige Fruentimmer omkring paa Gaderne om Natten! Baptispræsten Koel har virket meget gaunligt paa de uslykkelige Faldne ved siden Febr. 1860 at foranstalte Nattemøder. Disse have været besøgt af 2400 offentlige Fruentimmer, hvoraf dog 138 førtes tilbage til et bedre Liv igjen, nemlig 91 i forskjellige Asyls, 26 optoges i veldædige Bekjendtes Kreds, 4 bleve gifte og 2 udvandrede. „En stor Marsch til Skjæuwæsenet, siger den engelske Beretning, er Hæren. Tjenesteregelen taaler kun 6 Soldaterkoner pr. Compagnie og Soldaterne tør sjældent gifte sig. Naar et Regiment paa 1000 Mand gaaer til Indien, saa ledsages det kun af 30 Koner. Ved sidste Følltælling var der ogsaa 1½ Million ugifte Fruentimmer i en Alder paa 20 til 40 Aar. Tjenestepiger uden Plads forsøge ogsaa de Faldneses Tak. Endelig stille de (saafaldte) høiere Classer ogsaa deres Contingent. Mødre paa Moden lade gjerne daarlige unge Subjecter, som have suldt op af Penge, komme til deres Aftenselskaber og tænke ikke paa, at ogsaa deres Døctre ere udsatte for Forsørelsen, indtil de for sidste gjordenne Ophævelse. Strækkeligt er det, at Luftnder af Skjæger endnu ikke have naaet 15 Aar og allerede fylde Sygehusene.“

I Leigh i England gaves forr. Torsdag, efter Illustr. News, et stort Theeselskab for 350 gamle Folk, efter at de først havde vandret i Optog igjennem Byens Hovedgader. Efter Theen spillede et Musikcorps muntre Stykker, til hvilke de Gamle dansede med Ungdommens Munterhed. Føreren var „Gamle Betty Whip“,

alias Pearson, fra Hallsbaw Hede, som er 107 Aar gl. Hendes Ledfager i Optoget, som ogsaa var en Kvinde, havde naaet den respectable Alder af 101 Aar. De Tilstedeværendes forenede Alder udgjorde 24,850 Aar eller i Gjennemsnit 71 Aar for hver.

I det russiske Skriftsprog stæber hvert Ord, der ender med en Consonant, endnu et „e“ efter sig. Det St. Petersborger Blad „Invaliden“ har besluttet at fjerne dette „e“ og vil derved aarligt spare over 9000 Rd.

Actionairerne i Hamborg Spillebank have besluttet, fremtidigt at nægte Landmænd, Gaandarbeidere, Handelsbetjente og Lærlinge Udgang.

Ved Hamborg har man i disse Dage endnu fundet en frisk og munter Oldenborre, ventelig den sidste iaar.

Fædrelandet.

Den Berliner „Corr. Stern.“ for i Tirsdags vil „fra den paalideligste (?) Kilde have modtaget den bestemte Efterretning, at Cabinetterne i London, Paris og St. Petersborg erkjende de af Preussen og Østerrig i de sidste Roter formulerede Fordringer for berettigede og i Tilfælde af en længere Udsættelse af det kjøbenhavnske Cabinets Svar paa de tydske Roter ville gjøre et for de tydske Fordringer gunstigt Skridt i Kjøbenhavn saaledes at Hr. Hall formaas til hurtigt at gaae ind paa hine Fordringer. Det vil da afhænge af v. Bismarck, hvem man vistnok med Urette tillægger mere Lunkenhed i dette Anliggende end Grev Bernstorff, at bringe denne Conflict nær til Afsløsningen uden Udlandets Indblanding. Det fælleds Skridt af de nævnte tre Magter turde allerede stee i Kjøbenhavn i de nærmeste Dage, om det ikke allerede er steet. Magterne gjøre det paa denne Maade lettere for Danmark at give efter, da det stæer ligeoverfor hele Europa.“ (Dbl.)

Ogsaa en Corresp. fra Kjøbenhavn til Indsp. antager, at Kherre. B. Bülow har forlangt sin Afsted fra Forbundsposten i Frankfurt, fordi han ikke stemmede med Ministeriets Politik.

I Folkethinget har Jensen-Kallundh. anmeldt Forespørgsel til Indenrigsmin. ang. fuldstændig og nøiagtig Underretning om Alt, hvad der er foretaget i Anledning af Raskfovalget (see Avisen Nr. 247). Man skulle troe, at det ogsaa maatte interessere Rigsdagsmanden for Mariebo, Pastor Krogh, eller at han dog ikke kunde have noget imod, at Alt herom opklares; men ved Spørgsmaalets Stillelse i Rigsdagen forlangte han Afstemning om det ogsaa burde komme frem. Der afstemtes da herom, og hele Folkethinget paa Præsten nær, 85 Tilstedeværende, stemte, efter B. L., da Ja og kunde vel have tilføiet: hvorfor ikke? Pastor Krogh turde i nærv. Tilfælde ikke med Ord motivere sit Forlangende om Afstemning; ellers kunde det nok have været interessant at vide, hvad farligt for Landet han antog der kunde være i, at man fik Leilighed til at oplyse nærmere om hvad der er foregaaet. Formodentlig vil dette nu stee under Forespørgselen og Gaaden da blive løst.

Derefter nedfattes Udvalg om Lovudkastet ang. en for Kjøbstad og Land fælleds overordnet Communalbestyrelse. Der valgtes Jonnesbeck, Red. Hansen, Hansen-Bælum, Mathiasen (hver 86 St.), Radsen, Jesen, Winther, Byfoged Hage, Jespersen-Forsens, Petersen-Davinde, Krogh, Rosenørn, Brun, Dam og Jensen-Rasklov (45). Det var omtrent det samme Udvalg, som har behandlet Loven ifjor, med den Forskjel, at den doctrinaire Side mistede Mørch, som var Medlem ifjor, men ikke naaede det iaar (41 St.). Den communalt mere fristnede Side har nu Overvægten i Udvalget med Jonnesbeck, Red. Hansen, Hansen-

Dannevirke.

27. Hærg.

Fredagen den 5. Februar 1864.

Nr. 30.

Officielle Beskjendtgjørelser.

Fra det kgl. Finansministerium:

Kobent Brev

angaaende Udskrivning af Balg til Rigsrådet og Udfættelse af Balglister over de ved Balgene til Rigsrådets Landsding Balgberettigede.

Si Christian den Kiende, af Guds Raade Renge til Danmark, de Benters og Gøtters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauemborg og Lützenborg,

gjøre vittetligt: At Si allernaadigt have befalet, at der i Rigets samtlige Balgretter bliver af foretagne Balg til Rigsrådet, for Folketingets Bestemmelse den 5. Marts d. A. og for Landsdingets Bestemmelse den 29. s. M.

Det Si i Henhold til Balgloven af 4. December s. A. § 2) kundgjøre Saadant, vilde Si tillige i Henhold til bemeldte Lov § 4 have Udfættelsen af Balglister over de ved Balgene til Landsdinget Balgberettigede paabudt.

Oprefter alle Bestemmelser sig have at rette. Givet i Bor Residensstad Kjøbenhavn, den 31. Januar 1864.

Under Bor kongelige Haand og Segl.
Christian R.
(L. S.)

D. O. Konrad.

Kortelig Lov

om nogle Forandringer i de ved Lov af 4. December 1863 angaaende Balgene til Rigsrådet foreskrevne Lidsbestemmelser.

Si Christian den Kiende osv. osv.

gjøre vittetligt: Da herdelene kunne gjøres det nødvendigt, at Rigsrådet sammensatte tillige, end de ved Balgloven af 4. December foreskrevne Lidsbestemmelser tillige, have Si efter Bort Ministeraats Forslag i Henhold til Grundloven af 14. November s. A. § 59 befalet med Hensyn til de foreskrevne første Balg til Rigsrådet at foretage nogle af bemeldte Lidsbestemmelser. Thi byde og befale Si som følger:

§ 1. Balglisterne for Balgene til Rigsrådets Hælfing blive af afatte i Liden fra den 9. til den 15. Februar.

Fra den 16. til den 19. Februar skule Balglisterne fremlægges til almindeligt Ofterføn.

De med Balglisterne fremkomne Oelndringer blive af paastende i Liden fra den 20. til den 29. Februar.

De ifølge Foranstaaende afattede Balglister skule fra den 1. Marts d. A. til den 31. Marts næste Aar. Paa Heroverne bliver Balget til Rigsrådets Hælfing af foretagne efter de foreskrevne Balglister, som komme til Anvendelse ved Balg til Rigsdagens Hælfing.

§ 2. Den for Landsdingvalgenes Bestemmelse i Balgloven af 4. December s. A. § 2) nævnte Frist af 14 Dage, inden hvilken der bliver af foresatte Forretninger over de Statter, som i det Afsi forløbne Aar have i direkte Skat eller Afsi til Staten eller Kommunen (svaret 20) Afd. eller derover og lovrigt ere i Besiddelse af de almindelige Egenheder for at kunne udøve Balgret, saavel som over dem, der ifølge offentlige Statterrettelser i det Afsi forløbne Aar ere anfatte til en reem aarlig Indtægt af 1200 Afd. eller derover, affætted til 7 Dage. Lige Uffættelse under Et med Hensyn til den i samme Paragraf, første Stykke, nævnte Frist af 14 Dage, inden hvilke de, der lovrigt paa Grund af Indtægt vilde gjøre deres Balgret gjældende, skule anmeldte Saadant.

De i § 12 satte Fristen af 8 Dage, henholdsvis til Uffættelsen af Forretningen over de Balgberettigede ved Landsdingvalgene og til Fremlægningen af denne Forretning til offentligt Ofterføn, affætted til 4 Dage.

Den i § 13 til fætted 5 Ugerdagen efter den i § 8 ommeldte Kundgjørelse satte Frist til Behand-

ling af Klager over Udfættelse af Balglisterne samt Indsigelser mod formeentlig Uderettigedes Oplørelse paa samme forandret til fætted 3 Ugerdagen efter den ommeldte Kundgjørelse.

Oprefter alle Bestemmelser sig have at rette. Givet i Bor Residensstad Kjøbenhavn, den 31. Januar 1864.

Under Bor kongelige Haand og Segl.
Christian R.

(L. S.)

D. O. Konrad.

Fra det kgl. Ministerium for Hertugdømmet Slesvig:

Under 29. s. M. har det behaget H. Maj. Rengen paa deres indgivne allernæderdansk Ansøgning allerhoiest at lathere den Landmaaler Axel Wiese i Kjøbenhavn under 11. Januar 1864 meddele Beskjendtgjørelse som Landmaaler i Hertugdømmet Slesvig.

Under s. D. har det behaget Allerhoiest at entlede Kammerherre M. C. C. J. v. Buchwaldt som Brevf. for det adelige St. Johannes Kloster ved Slesvig.

Et Digt af Carl Blong.

(Efter „Fædrelandet“)

Kæd Jer af Veiet, I Gøtternes Lovet!
Nu er det Tid.

Men vil spitted, hvis længer I tovet
Hjemme fra Strid.

Timen er kommen, da Jerningen lasset,
Om I forliste Jer alle Natur,

Om I skal røre Jer frit eller kasset
Frigt i „Fædrenes“ Huur.

Kæd Jer af Veiet og spring over Deten!
Drenes Skria

Reider, at brastende kai de af Reden,
Sagende Lig.

Skal som et stinkende Kæd de hude
Aernes Od og Kampens Arv,

Agrastis Oene som torrede Finde,
Lemne for Blade og Mær?

Kæd Jer af Veiet og spring over Strømmen!
Støvet er fat.

Nu eller aldrig oplasset af Drømmen
Litterens Nat.

Stjernen, som løste for Aærens boie,
Reider en Del, eller kasset i Oed;

Søerne samles i Sær, eller boie
Kun for den Seirenses Hed.

Lov ikke længer og frit ei forsigtig
Bæst eller Oid!

Seien er lige og Retningen rigtig;
Gaa ikkun troit!

Aremad, hvor Aæren og Roden er lasset!
Aremad, hvor Aærens Aene Kai næst!

Aremad, hvor Aærens Skare ei lasset,
Men, hvor den Aæst!

Jagen kan leve af Aertidens Minder;
Dad maa der til.

Hensmiltret Støved kun blander og binder
Kæsternes Epil.

Aremad at see og med Mædet at stræbe,
Aldrig for Noie og Hindringer ræd,

Lovsang af boie af Aertidens, Læbe —
Saadan var Aærenses Ead.

Gøtternes Lovet, jeg seer Oer springe
Rød over Land,

Omfættende Oie og smilende Bringe,
Glyvende Man!

Bel maae I huse, thi vel maae I vide,
Hærdt Oer ramte Historiens Dem,

Om Oer Oer med dotkungen Oide
Gaul, for til Oer Oer I sem.

Den anden kedvigge Arig

er begyndt ved Oiterens Oerdrivelse og Besættelsen af Kjøbenhavn Kjøbenhavn Mandagen den 1. Februar. Den kommer ikke uden Barsel, thi den har været saa at sige anmeldt lige siden Slutningen af den første. Tropperne vare nemlig hjemkomne fra Fætted 1860, hvilket jo forst Bete i Ofteraaret 1861, inden Uffætted „den anden kedvigge Arig“ blev brugt for første Gang (sage vi ikke feil, var det af Blong). Ved de Fætted, som holdtes i Kjøbenhavn til Troppernes Modtagelse, faldt der mange Bittinger, som regede den paa Hættedbernes mulige Hætted inden en ikke altså lang Tid. Naalig hulle vi saadanne Uffætted ved den for Søvernet arbeide Fætt.

Overaf sem det da, at Fættedstraten (forfaadit man kan tale om en saadan) beghavelig ikke var underordnet, forinden den anden Arig i selvsamme Uffætted allerede opstullete paa Fættedstraten? Overaf skule det vel komme uden af Ofterføn af den uffættedgjørende Slutning, sem den første Arig havde faaet! Danmark seirede, det er usagtelig, men Arigen havde ikke faaet nogen ret Slutning. Danmark havde ladet sig handle i sit Seireled, og Diplomaternes Penne afløste Hætted Sværd istedenfor at arbejde paa et ved Søvernets Hætted vundet Grundlag. Bore Diplomater vare ikke bejjætted af den Aand; de vilde gjøre det bedre end Hætted; det ved Hætted Bætted regede de for Lidet imed det, sem de selv skule udrette. Og de si ogsaa Aæret istand, men medens Hætted Oerdrivelse kunde vare bleve en Ende paa Arigen, bleve Diplomaternes kun en Indledning til en ny Arig. Thi den Aand, sem nu bejjætted, er ikke nedlagt af nogen Aand end Diplomaterne fra 1861-62. Diplomaternes Søndergætted er Oert i vor Fættedsted, men en af de første Fætted paa Liden er Hættedstraten (dersem dette Oer for bejjætted) af dem tank-fulde Strid. Oer der er Oerføtted for det europæiske Diplomati, viser sig ogsaa her: Beskjendtgjørelsen for at rimre sammen, boad der er bejjætted, og forresten boie det saadanne indtil Bætted. Af alle diplomatiske Hættedstrater i Europa udere Historie kan der ikke eftervises en eneste, sem rober et Oid, der naaer ud over Aættedstraten. Aætted saa vildt gil ogsaa Hættedstraten ved vore Statsmand fra 1861-62.

Ofterføn begyndte ligesem at træffe sammen 4 Aar efter Kundgjørelsen af 2. Januar 1862, sem var den diplomatiske Fættedstraten. Indledningen til den Aættedstraten, sem nu er begyndt med Aættedstraten, var den bejjætted „alimrende“ Aættedstraten i Rigsrådet, om „de Oerdriv Andraadende“; istedenfor de 11, sem den gang forst ved Aætted Oer — man vil riigtigst mene: ikke med Fætted — i Rigsrådetsalen, Aætted nu de 110,000 ved Oiterens Fætted. Oer Oer i 8 Aar! Det var (Gammel-Strættedstraten, sem aætted de Oterens Andraadende for første Gang atter sem tillæde af sem en Oerføtted endog forføtted Oerføtted, der havde sagt, at den var lod; nei, den havde kun været kindet! Den blev tagen under Bættedstraten af Oiterens og Fættedstraten, sem i Sommeren 1862 fremkom med deres Aætted. Ofter høtted, Aætted frætted Aættedstraten overaætted de første Oerføtted Oerføtted til Aættedstraten, sem deretter fætted sin Beslutning af 11. Februar 1864, der aætted mange Oterføtted utvilledes til Oterføttedstraten af 8. Marts 1864, hvilken atter efter mange Aættedstraten aætted den 9. Juli 1863, indtil Aættedstraten den 14. Januar d. A. stulde sig saætted Oerføtted ud af det samtlende Oerføtted, idet Oterføtted og Fættedstraten tillæde sig samme sem europæiske Oerføtted og uden Oerføtted nævnte det, sem Aættedstraten hadig havde meert uden at betegne det, nemlig Slesvig. Det var ikke, seeti Aættedstraten endnu var bange for det Unættedstraten, men de to første Oerføttedstraten vilde imodsaætted Aættedstraten nu Aættedstraten Aættedstraten (Fættedstraten Aættedstraten) og bringe Oerføtted til de Oerføttedstraten i Rigsrådetsalen.

Saadanne ere vi vendte tilbage til den aætted i 1866 i Oterføttedstraten bejjætted Oterføtted, men ogsaa til det Fætted, hvor vi say i 1860-61. Dette gjætted daade fættedstraten og i militære Oerføtted.

Stovauktion.

Følge Auktions fra St. Stovredet, Kammer-
jusker Bødenhoff i Strandens Strand nr. Kolding
offentlig og efternavn Dage offentlig Auktion i
det andet kongelige haderstevle Stovredet over
følgende Stovredet, nemlig:

A. Fredagen den 19. Februar 1864.

1) J. Kattergal Stov:

- 30 Duner lange Ase,
- 10 " " " " " " " "
- 2 " " " " " " " "
- 100 " " " " " " " "
- 13 " " " " " " " "

2) J. Kalvehol Stov:

2 Duner Lørd-Uddug.

Redskabet er ved Skovfogedens Børgaard-
lund bemeldte Dage Eftermiddag kl. 1 1/2.

B. Lørdagen den 20. Februar 1864.

J. Strandens Korrerlov:

- 327 Duner Bøge-Road, Afdeling 11,
- 76 " " " " " " " "
- 20 " " " " " " " "
- 60 " " " " " " " "
- 30 " " " " " " " "

Redskabet er ved Ledvogterhuset i Sten-
derup Korrerlov bemeldte Dage Formiddag kl. 10.
Tre Dage forinden Auktionerne ligge Efterne
til Efterlys for Lyshavende.

Det kongelige Haderstev Amt Efter-Hundsegteri
paa Mariasminde, den 13. Februar 1864.
Hendendorff.

Bortforpagtning.

Den 24. Maj. Kongen tilhørende Underjagt
paa efternaende Sognes Jorder bortforpagtes ved
offentlig Auktion, alternativt paa 5 eller 10 paa
hinanden følgende Aar, Mandagen den 15. Fe-
bruar d. A., om Formiddagen kl. 10, i Gjen-
givergaarden „Skulderbladet“ i Haderstev:

- Østby Sogn, med Undtagelse af Den Kro;
 - Bilstrup Sogn, med Undtagelse af Kjærstrup
Østby Jorder;
 - Bundhal Sogn;
 - Bødshed do.;
 - Ragstrup do.
- Det kongelige Haderstev Amt Efter-Hundsegteri
paa Mariasminde, den 3. Februar 1864.
Hendendorff.

Bortforpagtning.

Den 24. Maj. Kongen tilhørende Underjagt
paa efternaende Sognes Jorder bortforpagtes ved
offentlig Auktion, alternativt paa 5 eller 10 paa
hinanden følgende Aar, Fredagen den 19. Fe-
bruar d. A., om Formiddagen kl. 9, paa Gjen-
givergaarden i Christiansfeldt:

- Lyrstrup Sogn;
 - Lørd Sogn.
- Det kongelige Haderstev Amt Efter-Hundsegteri
paa Mariasminde, den 3. Februar 1864.
Hendendorff.

Ledigt Præstembede.

Embedet som Archidiaconus ved Lønder
Christen, der besattes ved Valg af Menigheden
efter Kirkepatronatets Forslag, er ledigt.
De med dette Embede forbundne aarlige Ind-
tagter endrage omtrent 700 RdL, nemlig:
sakte Indtagter: af den Bøpsenke Stiftelse
240 RdL, af Kirkelassen 160 RdL, af
Evdalssens 20 RdL 51 St., for at præ-
dike i Hospitalet 10 RdL 64 St., for-
resteligg andre Gnsalindtagter 54 RdL
34 St.;
Lettighedsindtagter og Offer omtrent 200
RdL;
Løse af Embedsjord omtrent 50 RdL.
Embedet vil med Bøpsenke af Kirkelassen og
indføres till; til den hørt en stor og god Gave.

Dylder: Penkon til en afdød Hermands
Enke 120 RdL; Skatter og Vindreg til Hjelperste-
læsen omtrent 14 RdL.

Kirkeproget er blandt, og den, der ansattes i
Embedet, skal vedtage i Besørgelsen af den røde
Guldjeneste samt overbevaret hnde sig i den for-
andrede Fortelling af de kirkelige Forretninger mel-
lem Præsterne, som maatte blive bestemt.

Ansøgninger om dette Embede indsendes inden
6 Uger til Patronatet.

Lønder, i Kirkepatronatet, den 1. Februar
1864.

Holm. H. T. Diemer. G. Jacobsen.

Auktion

Bortforpagtning af den kongelige Underjagt paa:

- Høllevad Sogns Jorder,
- Efterlogen og Bøst Jorder (Andholm og Leir-
lov Gaardes Jorder derunder dog alle
intubefattede),
- Gjennes Bøst Jorder,
- Korrethjarn og Kugbjerg Bøst Jorder
med Lyrdholm og Røpsholde Gaar-
des Jorder og
- Bøstskov, Mellevrup, Bjellerup og
Raadet Bøst samt Bjellerup Kirke-
bøst Jorder.

Alt ser et Auktions af alternativt 5 eller 10 paa
hinanden følgende Aar, fra den 1. Marts d. A. at
regne, og i Overensstemmelse med Betingelser -
der fra idag af ere fremgaet i Hundsegteriet til
behagelig Gjenemlæsning - , afholdes Fredagen
den 12. fe., Mandag kl. 12, i Gjen-givergaarden
„Danmark“ i Aabenraa.

Det kongelige Hundsegteri i Aabenraa, den 3.
Februar 1864.

J. uul.

Bekjendtgjørelse.

Undertegnede Commission indfylder Aste- og
Træstøtte til Armeen:

- Den 8. Februar 1864 i Haderstev, indtil kl. 2
Eftermiddag.
- 9. — — i Aabenraa, hele Dagen.
- 10. — — i Linglev, fra kl. 11-1.
- 11. — — i Lønder, hele Dagen.
- 12. — — i Logumskov, fra kl.
10-1.
- 13. — — i Ribe, hele Dagen.
- 14. — — i Stokborghuus, fra kl.
1-3.
- 15. — — i Kolding, indtil kl. 1
om Eftermiddagen.

Heste af ethvert Let ljes. Altren fra 6
Aar 1864, dog kunne ogsaa enkelte 5-aarige,
smlt indvilligede Heste antages. Der ljes kun
nogenslunde frastige og velrettede Heste, svarende til
Indtjerskemestet.

Der stulde Heil, saasom Østbebidet, Vintsluger,
Køber og Unabsvittat, indstaaer Salæren.
Baatidelige Hestekøbere kunne blive antagne
af Commissionen ved at benvende sig til denne under
deus Øphold i Haderstev, Aabenraa, Lønder, Logum-
skov, Ribe og Kolding.

Wardensteth. Biare. Griffen.

Indvarteringsgøttjorelsen ser te i Euen Gar-
derstev indvarterete Afdelinger ubetale af Under-
tegnete saaledes, nemlig te Avarterebilletter, der
lste paa:
den 12., den 15. - 16. og den 17. - 18. Januar gøtt-
gjoret fra den 6. til den 10. Februar;
den 17. - 21. (6. Trageregiment Avarter- og Stalt-
rumdgøttjorelse) fra den 11. - 14. Februar;
den 21. - 22. gøttgjoret fra den 15. - 17. Februar;
den 22. - 24., den 23. - 24. og den 25. - 26. fra den
18. - 20. Februar;
den 30. - 31. og den 31. Januar til den 1. Februar
fra den 21. - 23. Februar.

Her at helte Dsten i Kssmshabet bedes denne
Følgerden laagtaen, og kan Indvarteringsgøttjorelsen
ikke vare ansvarlig for Betalingen, naar disse
lste ser.

H. F. Kesterson,
Filtetent.

Flagdug

i alle National- og Landfarver laves efter paa
Opdrag hos

Rehn & Co.
i Hamborg.

Stor

mæssigt Årsmødet

Bakelavns Comog og Randog hos

H. C. Wiger.

Bekjendtgjørelse.

En Bekjendtgjørelse, bekræftende af rønde Stor,
Evedammer, Kjøften og Epiflammer foruden an-
dre Bekjendtgjørelser samt Gave, er til den 1. Mai
d. A. at lase tilhede. Man benvende sig vedan-
gaaende til Kjøbmand E. Laurersen i Christiansfeldt.

Et paalideligt, heldt aldre Menneske, som kan
paatage sig at male og regte 22 Korr, kan lase
Anstaltelse i en saadan Besidding til den 1. Mai
d. A. Gode Anbefalinger for Trøst forlanges.
Hervælter Etergaard ved Kolding Høstole an-
viser det Nærmere.

En aldre uagt Katedoget søges til den 1. Mai 1864
paa en stor Gaard. Hertrinlige Anbefalinger maas
medfølge. Bestemte kan erholde en meget god
Stilling, og der gives ham Udsigt til at erholde en
selvstændig Stilling, naar han til Tilfredshed har
fient sin Principal i en kl. Id. Der forlanges
som Siffere for Trøst 2000 RdL. Der foretages
sontant, hvorimod Gantten lste medtaget. Man
melde sig personlig til Commissionair Besterfen i
Haderstev.

Arbejde i Korrpagtning.

En stor Korr pagtning kan til den 1. Mai d. A.
lase en stor med Præst i Korrpagtning. Der kan
lase lase lere her til, hvis lase enkes. Det Næ-
rmere erklæres hos Gjenstaver Ved et Læsesen ved
Etermstetten i Haderstev.

De Communer i Haderstev Lmæn, der skulle
levere So og Palm til Armeen, undlader jeg lste
at undertette om, at lge eretager Kordien til
Armeen af de nævnte Leverancer.

Haderstev, den 5. Februar 1864.
Andreas Hansen Hjert.

En Meierste med gode Anbefalinger søger
Plads til den 1. Mai. Billet,
mærket „Meierste Nr. 2“, bedes indlagt paa „Dan-
nevist“ Kenter.

En kint og ladelig ung pige kan til den 1. Mai
lase Plads paa en Gaard i det nærliggende Gledvig for
imeet en billig Gøttjorelse af lere Landhøved-
ning og maatte lase for at vedtage i Meieriet.
Billetet, mærket „A. Nr. 2“, bedes aflagte paa
„Lanneviste“ Kenter.

Mere Pladser for Læsesest anvist drag eller
til den 1. Mai af Kjøbmand Ris Ieste paa
Etergaard.

Her lorten Læses lsten ere te Gaar
berkommne fra Astrup Maas; det ene er
hentet til paa en lert Arne under Hal-
sen, det andet paa et Præst, banat om Galien,
beert lere er lntaaret Bøpsenke P. & P. Her Til-
vedbringelsen lves der en Felønning, naar man
benventer sig i Astrup Præstgaard.

2 Kvætere.

2 Kvætere, som kunne paatage sig i Herrens
at lere og male cirka 40 Korr, kunne lase en
god Plads i Kjøbenhavn hos en Præstindbræn-
ter for en halvvaarlig Lon af 1000 RdL. samt fri
Kost og Leas. Uden Svatiabed og gode Unde-
salinger nøtter det lste at melde sig. Man bedes i
frankerte Breve at benvende sig til Præstind-
branter G. H. Meyer, Etergaard 54, hvor det
Nærmere kan aftales. Tiltretellen kan lere efter
Llste.

Opfordring.

Te, som endnu vilke Kægt til ferhvarende
Kjøbmand I. B. Prinden junior berbebd, an-
medes om at betale det inden næstkomende Fe-
bruar Mærkes Udgang til Underrettede, da de i
morfat Bilt indlaget at Kestens Bel.
Haderstev, den 31. Januar 1864.

J. Jørgensen,
Kjøbmand i Gammehøvedstev.

En uagt Gavelarl, der selv arbejder med
og lerehaer sig paa Ribben, Brugttræer Per-
soring m. B., søges ved en temmelig stor Gave til
den 1. Mai 1864. Uden hertrinlige Anbefalinger,
som maas medfølge, reskterret der lste. Man melde
sig personlig hos Commissionair Besterfen i Ha-
derstev.

Alle Slat algaar hos Gøttjorelse. Hvis er i Kl. 5-6 om Hjertingest med Lisse af Herrens Indbøttelæserer eller Dabernshøveder. — Man lase sig for Slat paa alle kl.
Kjøbenhavn og Gøttjorelse lere for Gøttjorelse og Omag hos Høveder, hos Kenter og andre hos Gøttjorelse fra kl. 9 til 7.
Høveder af Gøttjorelse Høveder. — Høveder af J. P. S. Kenter. — Løst hos Høveder i Haderstev.

Fædrelandet.

1854.

Abonnementspris i Kjøbenhavn 15 Mk. pr. Kvartal, 5 Mk. pr. Maaned; enkelte Nr. 6 Sk.; udenfor Kjøbenhavn 3 Rdl. pr. Kvartal frit i Huset. Hver Søgne-Aften udgaaer et Numer
Bladets Comptoir, store Kjøbmagergade Nr. 54, er aabent om Formiddagen Kl. 11—1.

15de Aarg.

Mandagen den 18. December.

Nr. 295.

Var Biskop Mynster et „Sandhedsvidne“, et af „de rette Sandhedsvidner“ — er dette Sandhed?

i Febr. 1854.

S. Kierkegaard.

I den Tale, Prof. Martensen har „holdt 5te Søndag efter hellig tre Konger, Søndagen før Biskop Dr. Mynsters Jordefærd“, en Erindringstale, hvad den maaskee ogsaa forsaavidt kan kaldes, som den bringer Prof. Martensen i Erindring til den ledige Bispestol — i denne Tale stilles Biskop Mynster frem som et Sandhedsvidne, som et af de rette Sandhedsvidner; der tales i saa stærke og afgjørende Udtryk som vel muligt. Med den afdøde Biskops Skikkelse, hans Liv og Levnet, Udgangen af hans Vandel for Øie formaner vi til at „efterligne de sande Veiledere, de rette Sandhedsvidners Tro“ (p. 5), deres Tro, thi den var, hvad der udtrykkeligt siges om Biskop Mynster „ikke blot i Ord og Bekjendelse, men i Gjerning og Sandhed“ (p. 9); den afdøde Biskop indføres af Prof. Martensen i (p. 6) „den hellige Kjæde af Sandhedsvidner, som strækker sig gennem Tiderne fra Apostlernes Dage“ osv.

Dette maa jeg gjøre Indsigelse mod — og nu da Biskop Mynster er død, kan jeg ville tale, her dog meget kort, og da slet ikke om, hvad der bestemte mig til at indtage det Forhold til ham, som jeg indtog.

Naar man ved „Forkyndelse“ nærmest tænker paa hvad der siges, skrives, trykkes, Ordet, Prædikenen — at da (for blot at tage Eet) Biskops Mynsters Christendoms-Forkyndelse fortøner, tilslører, fortier, udelader noget af det mest afgjørende Christelige, det, der falder os Mennesker ubeleiligere, det, der vilde gjøre vort Liv anstrængt, forhindre os i at nyde Livet, det om at afdøe, om frivillig Forsagelse, om at hade sig selv, om at lide for Læren osv.: behøver man ikke at være synderlig skarpsynet for at kunne see, naar man lægger det nye Testamente ved Siden af Mynsters Prædiken.

Forsaavidt derimod ved „Forkyndelse“ nærmest tænkes paa, hvorvidt nu Forkynderens Liv udtrykker det, han siger (og dette er vel at mærke christeligt det Afgjørende, hvorved Christendommen just har villet sikkre sig mod at faae karakterløse Docenter i Stedet for Vidner) — at da Biskop Mynsters Christendoms-Forkyndelse ikke var i Karakter, at han udenfor de stille Timer ikke var i Karakter, ikke engang af den hans Prædiken, der dog, som sagt, sammenholdt med det nye Testamente

at dertil fordres ubetinget det at lide for Læren. Og naar der skærpene siges: et af „de rette“ Sandhedsvidner, saa maa altsaa Ordet tages i strengeste Forstand. Lad mig da med nogle faa Træk forsøge at antyde, hvad derved maa forstaaes, for at gjøre Dig det nærværende.

Et Sandhedsvidne, det er en Mand, hvis Liv fra først til sidst er ukjendt med Alt, hvad der hedder Nydelse — o, og hvad enten Meget eller Lidet forundtes Dig, Du veed, hvor godt det gjør, det man kalder Nydelse; men hans Liv var fra først til sidst ukjendt med Alt hvad der hedder Nydelse, derimod fra først til sidst indviet i Alt, hvad der hedder Lidelse — ak, og blev Du end fritagen for de langvarige, de kvalfuldere Lidelser, Du veed det dog af egen Erfaring, hvorledes et Menneske ømmer sig i det, man kalder Lidelse! Men deri var hans Liv fra først til sidst indviet, i hvad der vel endog sjeldnere tales om blandt Mennesker, fordi det sjeldnere forekommer, i Inderlighedens Kampe, i Frygt og Bæven, i Skælven, i Anfægtelser, i Sjels-Angester, i Aands-Qvaler; og saa dertil forsøgt i alle de Lidelser, som der almindeligere tales om i Verden. Et Sandhedsvidne, det er en Mand, der i Armod vidner for Sandhed, i Armod, i Ringhed og Fornedrelse, saa miskjendt, forhadet, afskyet, saa bespottet, forhaanet, udgrint — det daglige Brød har han maaskee ikke altid havt, saa fattig var han, men Forfølgelsens daglige Brød fik han rigeligt hver Dag; for ham var der aldrig Avancement og Befordring uden omvendt, ned efter Skridt for Skridt. Et Sandhedsvidne, et af de rette Sandhedsvidner, det er en Mand, der bliver hudflettet, mishandlet, slæbt fra det ene Fængsel i det andet, og saa tilsidst — sidste Avancement, hvorved han optages i første Classe af den christelige Rangforordning, blandt de rette Sandhedsvidner — saa tilsidst — thi det er jo et af de rette Sandhedsvidner, Prof. Martensen taler om — saa tilsidst korsfæstet eller halshugget eller brændt eller stegt paa en Rist, hans afsjelede Legeme af Rakkeren henslængt paa et afsides Sted ube-gravet — saaledes begravet et Sandhedsvidne! — eller brændt til Aske og henkastet for alle Vinde, at ethvert Spor af dette „Udskud“, som Apostelen siger han er bleven, maatte udslettes.

Dette er et Sandhedsvidne, hans Liv og Levnet, hans Død og Begravelse — og Biskop Mynster, siger Prof. Martensen, var et af de rette Sandhedsvidner.

Er det Sandhed? Er det at tale saaledes, er det maaskee ogsaa at vidne for Sandhed, og Prof. Martensen ved denne Tale selv traadt i Karakter af Sandhedsvidne,

nu blev Biskop eller ikke, i ethvert Tilfælde var en Candidat til denne Plads, og formodentlig ønskede, at der, saalænge det stod paa, saavidt muligt Intet passerede, ham betræffende.

Med Prof. Martensens Udnævnelse til Biskop faldt dette Hensyn bort. Men da nu engang Artiklen ikke kunde komme og derfor ikke var kommen strax, tænkte jeg som saa: der er jo ingen Grund til at haste. Desuden fremkaldte Biskop Martensens Udnævnelse Angreb paa ham fra andre Sider og af en ganske anden Art: dette Angreb vilde jeg høist unødigt træffe sammen med; jeg ventede da, jeg mente: der er, som sagt, slet ingen Grund til at haste og der tabes slet Intet ved at vente. Muligt vil endog Nogen finde, at der er vundet Noget, finde en dybere Betydning i, at Indsigelsen kommer med en saadan Langsomhed.

I Efteraaret 1854.

Men Indsigelse maa der gjøres mod dette, at Biskop Mynster skulde have været et Sandhedsvidne.

Biskop Mynster kan tilnærmelsesvis siges at have baaret en hel Slægt — det er derfor en Vanskelighed, som grændser til det Umulige, at bringe Klarhed ind i vore forvirrede religiøse Forhold og Begreber, saalænge der ikke falder en sandere Belysning over Sandheden af Biskop Mynsters Christendoms Forkyndelse, hvad i Grunden ogsaa skyldes mig; thi Biskop Mynster, just Biskop Mynster var, om man saa vil, mit Livs Ulykke, ikke endda det, at han ikke var et Sandhedsvidne (den Sag havde ikke været saa farlig) men det, at han foruden al anden Fordel, som han, efter største Maalestok, drog af at forkynde Christendom, ogsaa medtog den Nydelse, ved at declamere i stille Timer om Søndagen og ved verdsligklogt at dække sig om Mandagen, at foranledige det Skin, at han var et Charaktermenneske, en Mand af Grund-sætninger, en Mand, der staaer fast, naar Alt vakler, en Mand, der ikke svigter, naar Alle svigte osv. osv., medens Sandheden var, at han var i høi Grad verdslig klog, men svag, nydelsessyg og kun stor som Declamator — og mit Livs Ulykke, om man saa vil (hvad dog i en meget høi Forstand ved Styrelsens Kjærlighed blev til Gode for mig, blev min Lykke) min Ulykke var, at jeg, af en afdød Fader opdragen ved „Mynsters Prædiken“, ogsaa, af Pietet mod den afdøde Fader, honorerede denne falske Vexel i Stedet for at protestere den.

Han er nu død — Gud være lovet, at det kunde holdes hen, saalænge han levede! Det blev naaet, hvad

kort, og da siet ikke om, hvad der bestemte mig til at indtage det Forhold til ham, som jeg indtog.

Naar man ved „Forkyndelse“ nærmest tænker paa hvad der siges, skrives, trykkes, Ordet, Prædikenen — at da (for blot at tage Eet) Biskops Mynsters Christendoms-Forkyndelse fortøner, tilslører, fortier, udelader noget af det mest afgjørende Christelige, det, der falder os Mennesker ubeleiligere, det, der vilde gjøre vort Liv anstrængt, forhindre os i at nyde Livet, det om at afdøe, om frivillig Forsagelse, om at bade sig selv, om at lide for Læren osv.: behøver man ikke at være synderlig skarpsynet for at kunne see, naar man lægger det nye Testamente ved Siden af Mynsters Prædiken.

Forsaauidt derimod ved „Forkyndelse“ nærmest tænkes paa, hvorvidt nu Forkynderens Liv udtrykker det, han siger (og dette er vel at mærke christeligt det Afgjørende, hvorved Christendommen just har villet sikre sig mod at faae karakterløse Docenter i Stedet for Vidner)—at da Biskop Mynsters Christendoms-Forkyndelse ikke var i Karakter, at han udenfor de stille Timer ikke var i Karakter, ikke engang af den hans Prædiken, der dog, som sagt, sammenholdt med det nye Testamente har slaaet betydeligt af paa det Christelige: dette behøver man atter ikke at være synderlig skarpsynet for at kunne see, hvis man ellers ved at høre og læse ham har behørigt Kjendskab til hans Prædiken; i 1848 og efter den Tid blev det til at see selv for blinde Beundrere, hvis de have behørigt Kjendskab til hans Prædiken, for at kunne vide, hvad denne, hvad de stille Timer foranledige En til at vente.

Saaledes var, naar man lægger det nye Testamente ved Siden, Biskop Mynsters Christendoms-Forkyndelse en, især for et Sandhedsvidne, mislig Christendoms-Forkyndelse. Men da var der, mente jeg, det Sande hos ham, at han, hvad jeg holder mig fuldt forvisset om, var villig til at tilstaae for Gud og sig selv, at han ingenlunde, ingenlunde var et Sandhedsvidne — just denne Tilstaaelse var i mine Tanker det Sande.

Men skal Biskop Mynster fra Prædikestolen fremstilles, canoniseres som Sandhedsvidne, et af de rette Sandhedsvidner: saa maa der gjøres Indsigelse. Den Berlingske Tidende (den officielle Tidende, ligesom vel Prof. Martensen er den officielle Prædikant) er, som jeg seer, af den Mening, at Prof. Martensen (der med paafaldende Hasten kommer Begravelsen og saa ogsaa Monumentet i Forkjøbet) ved denne Tale har fra Prædikestolen reist den Afdøde et skjønt og værdigt Monnment; jeg vilde foretrække at sige: et Prof. Martensen selv værdigt Monument. Men i ethvert Tilfælde Monumenter kan man ikke ignorere, derfor maa der gjøres Indsigelse, hvad saa maa-see endog kunde bidrage til at gjøre Monumentet (for Prof. Martensen) varigere.

Biskop Mynster et Sandhedsvidne! Du som læser dette, Du veed vel, hvad der christeligt forstaaes ved et Sandhedsvidne*); men lad mig dog erindre Dig derom,

*) Dog maaskee er dette ved Biskop Mynsters mangeaarige Christendoms-Forkyndelse bragt i Glemsel. Thi ogsaa dette er, og en capital Mislighed ved hans Forkyndelse, ikke det,

Forbigelsens daglige Brød ikk han tængt hver Dag, for ham var der aldrig Avancement og Befordring uden omvendt, ned efter Skridt for Skridt. Et Sandhedsvidne, et af de rette Sandhedsvidner, det er en Mand, der bliver hudflettet, mishandlet, slæbt fra det ene Fængsel i det andet, og saa tilsidst — sidste Avancement, hvorved han optages i første Classe af den christelige Rangforordning, blandt de rette Sandhedsvidner — saa tilsidst — thi det er jo et af de rette Sandhedsvidner, Prof. Martensen taler om — saa tilsidst korsfæstet eller halshugget eller brændt eller stegt paa en Rist, hans afsjelede Legeme af Rakkeren henslængt paa et afsides Sted ube-gravet — saaledes begravet et Sandhedsvidne! — eller brændt til Aske og henkastet for alle Vinde, at ethvert Spor af dette „Udskud“, som Apostelen siger han er bleven, maatte udslettes.

Dette er et Sandhedsvidne, hans Liv og Levnet, hans Død og Begravelse — og Biskop Mynster, siger Prof. Martensen, var et af de rette Sandhedsvidner.

Er det Sandhed? Er det at tale saaledes, er det maaskee ogsaa at vidne for Sandhed, og Prof. Martensen ved denne Tale selv traadt i Karakter af Sandhedsvidne, et af de rette Sandhedsvidner? Sandeligen, der er det, som er Christendommen og Christendommens Væsen mere imod end ethvert Kjetteri, ethvert Schisma, mere imod end alle Kjetterier og Schismaer tilsammen, og det er det: at lege Christendom. Men det er — aldeles, aldeles i samme Forstand, som Barnet leger Soldat — at lege Christendom: at tage Farerne bort (christeligt svarer „Vidne“ og „Fare“ til hinanden), istedetfor disse at anbringe Magten (til at være Fare for Andre), Goderne, Fordelene, en yppig Nydelse selv af de fineste Raffinements — og saa at lege den Leg, at Biskop Mynster var Sandhedsvidne, et af de rette Sandhedsvidner, lege den saa frygtelig alvorligt, at man da slet ikke kan standse Legen, men leger den fort ind i Himlen, leger Biskop Mynster med ind i den hellige Kjæde af Sandhedsvidner, som fra Apostlenes Dage strækker sig til vore Tider.

Efterskrift.

Denne Artikel har, som man vil see af dens Dato, ligget nogen Tid.

Saa længe der var Spørgsmaal om Besættelsen af Sjællands Bispestol, mente jeg at burde lade Professor Martensen offentligent uomtalt, da han jo, hvad enten han

at han selv var Embedsmand, — christeligt trækker dette fra — Forkyndelsen, hans egen glimrende, paa Nydelse rige, Carriere, nei, ikke det, men det, at han vilde autorisere den Art Forkyndelse til den sande christelige, og derved, i Fortielse, gjøre den sande christelige (den af lidende Sandhedsvidner) til en Overdrivelse, i Stedet for omvendt, at gjøre Christendommen den Tilstaaelse, at den Forkyndelse, han repræsenterede, er Noget, som maa ved Aflad og Indulgens indrømmes os almindelige Mennesker, Noget, vi almindelige Mennesker hjælpe os med, fordi vi ere for selviske, for verdslige, for sandselige til at due til mere, Noget, som vi almindelige Mennesker hjælpe os med, og som saaledes forstaaet, saa ingenlunde — alle falske Reformatorer til Trods! — skal indbildsk og opblæst vrages, tværtimod respecteres.

Biskop Mynsters Christendoms-Forkyndelse, med den ogsaa skyldes mig; thi Biskop Mynster, just Biskop Mynster var, om man saa vil, mit Livs Ulykke, ikke endda det, at han ikke var et Sandhedsvidne (den Sag havde ikke været saa farlig) men det, at han foruden al anden Fordel, som han, efter største Maalestok, drog af at forkynde Christendom, ogsaa medtog den Nydelse, ved at declamere i stille Timer om Søndagen og ved verdslig-klogt at dække sig om Mandagen, at foranledige det Skin, at han var et Charaktermenneske, en Mand af Grund-sætninger, en Mand, der staaer fast, naar Alt vakler, en Mand, der ikke svigter, naar Alle svigte osv. osv., medens Sandheden var, at han var i høi Grad verdslig klog, men svag, nydelsessyg og kun stor som Declamator — og mit Livs Ulykke, om man saa vil (hvad dog i en meget høi Forstand ved Styrelsens Kjærlighed blev til Gode for mig, blev min Lykke) min Ulykke var, at jeg, af en afdød Fader opdragen ved „Mynsters Prædiken“, ogsaa, af Pietet mod den afdøde Fader, honorerede denne falske Vexel i Stedet for at protestere den.

Han er nu død — Gud være lovet, at det kunde holdes hen, saalænge han levede! Det blev naaet, hvad jeg rigtignok mod Slutningen var nær ved at fortvivle om, men det blev dog naaet, hvad der var min Tanke, mit Ønske, hvad jeg ogsaa kan huske engang for mange Aar siden at have sagt til gamle Grundtvig: Biskop Mynster skal først leve ud, begravet med fuld Musik — det blev naaet, han blev jo, om jeg saa tør sige, begravet med fuld Musik. Til Monumentet for ham er der vel ogsaa nu omtrent indkommet hvad der vil indkomme.

Saa kan der ikke længer ties, Indsigelsen maa komme, ved sin Langsomhed kun desto alvorligere, Indsigelsen mod fra Prædikestolen, altsaa for Gud, at fremstille Biskop Mynster som Sandhedsvidne; thi usandt er det, men saaledes forkyndt bliver det en himmelraabende Usandhed.

1 December 1854.

— Det omvalgte Folkething er idag blevet gjen-aabnet. Efter Oplæsningen af det allerh. Rescript, hvorved Premierministeren bemyndiges hertil, fulgte et nidob-belt Hurra for H. M. Kongen. Alle Valgbrevene kjendtes gyldige, og Bureauet sammensattes som i sidste Samling. — Imorgen ere samtlige Rigsdagens Medlemmer af Hs. Maj. indbudte til Taffel i Christiansborgs Riddersal.

— Den Deputation, som af Fakkeltøget iaften sendes til Hs. Majestæt Kongen, bestaaer af Følgende: Ballin, Dr. med.; Borch, Skomagermester; Brix, Skoleinspec-teur; Hammerich, Prof., Deputationens Ordfører; Holm-blad, Fabrikant; Jacobsen, Oldgesel; Melbye, Urte-kræmmer; Melchior, Grosserer; Richard, Cand. jur.; Scherfig, Borgerrepræsentant og Bagermester; Span-det, Etatsraad; Olsen, Sadelmagermester.

— Blandt de forskjellige Etablissementer, der i Anledning af Julen har aabnet Udstillinger af deres Frembringelser, hen-lede vi Publicums Opmærksomhed paa Hr. Møllers galvano-

plastiske Etablissement ved Gammelstrand Nr. 5. Det fortjener at anbefales, ikke blot paa Grund af den tekniske Dygtighed, med hvilken de udstillede Sager ere forarbejdede, men ogsaa paa Grund af, at en virkelig Konsts Fordringer der ere respecterede i en høiere Grad, end man nutildags, under Paavirkning af Roccoco-Smagen, pleier at respectere dem. De Modeller, Hr. Møller har benyttet til sine Arbejder, ere saagodtsom udelukkende enten gode Antiker, eller Arbejder fra den bedste Tid af det 16de Aarhundrede, eller Copier efter Thorvaldsens Basrelieffer, eller Originaler af nogle af vore dygtigste Kunstnere. Han har forstaaet at benytte sine Modeller paa en smagfuld Maade og i en rig Afvexling, og Etablissementet indeholder et anseeligt Udvalg af Gjenstande fra Brocher og Armbaand med antike og moderne Basreliefs, Signeter med Copier af skaarne Stene, smaa indfattede Basreliefs og allehaande Nipssager, til større Skaaler, Vaser og Bøgere efter Antiker og Arbejder af Cinquecentister, Statuetter og Buster i Bronze m. m. Ved Galvanoplastikens Fremskridt er det blevet muligt at giengive de originale Konstværker, endog de finest udarbejdede Gemmer, med en saadan Troskab, at enhver Forskjel mellem Original og Copi forsvinder, og man har derved Adgang til for en forholdsvis billig Pris at komme i Besiddelse af en virkelig Konstgjensstand udført i et varigt Stof. Paa Grund af denne Mangfoldiggjærelse af ægte Konstsager fortjener Hr. Møllers Etablissement al Anerkjendelse og Interesse.

— Julemarkedets Nærhed viser sig ved en hel Del litteraire Frembringelser, navnlig henhoende til Børnelitteraturen. Saaledes henlede vi idag Opmærksomheden paa Følgende:

Paa Kittendorff & Aagaards Forlag (Stinck): Tavlekonster og Tavlelæser for Børn af Cl. Rosenhoff (Pris 72 Sk). — Paa Stincks eget Forlag: Ferielivet, Fortællinger for Børn med 6 illumnerede Billeder af Cl. Rosenhoff; og Pantgavernes Historie, Fortællinger for Børn med 4 illumnerede Billeder af Cl. Rosenhoff.

Hos C. A. Reitzels Bo og Arvinger: Blomsterpigen, for unge Piger af Forfatteren til Matrosdrøngen Christian, og Christelige Tanker og Bibelsprog samlede af B. G.

Paa Iversens Forlag: Gullivers sælsomme og eventyrlige Hændelser i det vidunderlige Land Lilliput med mange illumnerede Billeder; og Børnelærdom af Danmarks Historie, tilprøvet og udgivet af J. Tang (hidtil 2 Hefter).

Hos samme: En ung Piges Dagsbogsblade, Fortælling for den modne Ungdom med 2 Lithographier af Annette Colbjørnsen; Nye Fortællinger for Børn, med 4 Lithographier af Samme; og Jule- og Nytaarsgave 1855 for Ungdommen af Samme med 4 Lithographier.

— Paa den gyldendalske Boghandlings Forlag er i den seneste Tid udkommet: Mynsters sidste Prædikener, der indbefatte alle dem, som Biskop Mynster holdt fra Slutningen fra 1852 til hans Død, samt en Prædiken, der fandtes iblandt hans Papirer. — Rungener, Præsten og Kongen, samt to Aftener i Hôtel Rambouillet. Oversat af Cand. C. A. Ravn, og ledsaget med et Forord af Prof. Clausen. — Byron, Bruden fra Abydos. En tyrkisk Fortælling. — Yduna Aarsgave. Udvalgte danske lyriske Digte, samlede og udgivne af C. Molbech. — C. West, Fremstilling af Børnesygdommens Natur og Behandling. Bearbejdet paa Dansk efter den engelske Originals anden Udgave af Prof. Dr. med. F. V. Mansa. 1ste og 2det Hefte. (Det Hele vil udgjøre en 5 à 6 Hefter) — Thiersch, om det christelige Familienliv. Paa Dansk udgivet af Cand. theol. J. M. L. Hjort.

Fødselsvidenskaben. Paa Dansk udg. af Cand. med. Salicath. Med over 100 Afbildninger. — Lütken, Haandbog i Zoologien, med flere hundrede Træsnit. 1ste Afdeling. — Molbech, dansk Odbog. 2den Udg. 2det Hefte. — Becker, Samlinger til Danmarks Historie under Kong Frederik den Tredies Regering af udenl. Archiver. 2den Del.

Udlandet.

Tydskland. — Preussen. I andet Kammers Møde den 15de forhandlede v. Vinckes Andragende, at nedsætte en Commission for at redigere en Adresse som Svar paa Throntalen. Ministerpræsidenten aabnede Debatterne og yttrede bl. A., at da Kronens Raadgivere raadsloge om Hensigtsmæssigheden af, at Hs. Maj. selv aabnede Kamrene, havde de ogsaa taget under Overveielse, om en Adresse og Debatterne i Anledning af en saadan vilde være gavnlige for Landet, og om den med Nødvendighed fulgte af denne Act. Svaret paa begge Spørgsmaal have været benægtende. En Adressedebat hindredes ved den Omstændighed, at Regeringen, efter de politiske Forhandlingers nuværende Stilling, ikke uden Skade kunde give nærmere Meddelelser. Husets Competence til at indgive en Adresse var utvivlsom — — — Men Regeringen maatte afholde sig endog fra Berigtigelser af Kjendsgjæringer, hvis saadanne maatte blive urigtigt anførte. De Medlemmer af Huset, der toge Ordet, maatte betænke, at Preussen for Øieblikket var i Fred med alle Stater og derfor maatte tage de tilbørlige Hensyn. — Ved navnlig Afstemning forkastedes v. Vinckes Andragende med 170 mod 112 St.

Østerrig. — „Lloyd“s Nr. for 12te ds. er lagt under Beslag og Bladet suspenderet paa 3 Maaneder, fordi det indeholdt en Artikel, hvori der henvistes til, „at en Stat stedse er udsat for de største Farer, naar dens ledende Politik er afhængig af en Enkelts Villie“. Disse Ord, der vare møntede paa Rusland, ere nemlig blevne betragtede som et Angreb paa det monarchiske Princip.

England. — Dronningen aabnede Parlamentet den 12te Decbr. med følgende Tale:

Mylords og Gentlemen!

Jeg har sammenkaldt Dem paa denne usædvanlige Tid af Aaret, for at jeg ved Deres Bistand kan træffe saadanne Foranstaltninger, der kunne sætte mig i Stand til paa den kraftigste og eftertrykkeligste Maade fremdeles at fortsætte den Krig, i hvilken vi ere indviklede. Jeg veed, at denne Bistand vil blive ydet beredvilligen; thi jeg kan ikke betvivle, at De deler min Overbevisning om Nødvendigheden af ikke at spare nogen Anstrængelse for at forøge min Stridsstyrke paa Krim. Den Daadkraft, denne har lagt for Dagen, og de Seire, den har vundet, staae uovertrufne i vor Histories Annaler og have opfyldt mig med Beundring og Taknemmelighed.

Den af min Allierede, de Franskes Keisers tappre Armeer ydede hjertelige og kraftige Medvirking og den i Fællesskab vundne Hæder kunne ikke undlade at knytte den Forening endnu fastere, der saa lykkeligt bestaaer imellem de to Nationer.

Det er med Tilfredsstjæelse at jeg underreter Dem om, at jeg tilligemed de Franskes Keiser har afsluttet en Tractat med Keiseren af Østerrig, af hvilken jeg lover mig vigtige Fordele for den fælles Sag.

Jeg har ogsaa afsluttet en Tractat med de forenede Stater i Amerika, ved hvilken Gjenstande for en lang og vanskelig Forhandling paa en med Billighed stemmende Maade ere blevne ordnede.

Disse Tractater ville blive Dem forelagte.

Skjønt Fortsættelse af Krigen væsenligst vil optage Deres

res Visdom og Klogskab fremdeles ville bevirke Agencykningen Handelens og Fabrikernes Fremgang.

Gentlemen af Underhuset!

I det Budget, der vil blive Dem forelagt, er jeg vis paa, at De ville finde, at der rigeligt er sørget for Statstjenestens Fornødenheder.

Mylords og Gentlemen!

Jeg stoler tillidsfuldt paa Deres Patriotisme og Almenaand. Jeg føler mig forvisset om, at De under den betydningsfulde Kamp, i hvilken vi ere indviklede, ville vise Verden Exemplet af et enigt Folk. Saaledes ville vi erhverve os andre Nationers Agtelse og tør vi være forvisede om ved Guds Velsignelse at bringe Krigen til en lykkelig Ende.“

Under de vittløftige Debatter, der fandt Sted i begge Huse om Krigsspørgsmaalet og Ministeriets Forhold og Stilling til dette, udtalte især Lord Derby i Overhuset og Sir J. Packington, Mr. Layard og Oberst Dunne i Underhuset sig skarpt imod den af Regeringen formentlig udviste Mangel paa Forudseenhed og Energi, hvorved man havde forsømt tidt at være forberedt paa at møde de Eventualiteter, der nu have vist sig at være af en meget farlig Natur. Disraeli udtalte sig meget ugunstig om Alliancen med Østerrig, men der var kun een Mening om Krigens energiske Fortsættelse, og Adressen som Svar paa Throntalen blev vedtagen i Overensstemmelse hermed.

— Ifølge en Telegraph-Efterretning til „l'Indép. B.“ fra London den 14de, lyder Dronningens Svar paa Overhusets Adresse saaledes:

„Mylords, jeg takker Dem for Deres loyale Adresse. Jeg har gjort Regning paa Deres hjertelige Bistand med Hensyn til de Forholdsregler, der udfordres for eftertrykkeligt at føre Krigen til Ende. Jeg haaber til Forsynet, at Begivenhederne ville føre os til en Fred, der kan blive afsluttet paa et sikkert og varigt Grundlag.“

— Den 13de indbragte Lord Palmerston i Underhuset Billen om Tilladelse til efter skeet Opfordring at modtage Tilbud af hele Regimentet af Militzen eller Dele af samme om at tjene udenfor Landet. Billen gaar ud paa at benytte disse i Gibraltar, paa Malta og de joniske Øer, medens der dog ogsaa senere kunde blive Spørgsmaal om at benytte dem i de nordamerikanske Colonier. De regulære Tropper paa disse Steder vilde saaledes kunne benyttes paa Krim. Paa en Forespørgsel af Mr. Newdegate, om der ikke var tænkt paa anden Forstærkning og Reserver for Armeen paa Krim end den, der paa denne Maade vilde bringes tilveie, idet der altsaa ikke var Tale om at sende selve Militzen til Krigskuepladsen, svarede Krigssecretairen, Mr. Sidney Herbert, at det var Hensigten at forøge hvert Regiment med 4 nye Compagnier, der saasnart som muligt vilde blive indevede og afsendte. Billen blev læst første Gang og vilde blive læst anden Gang Dagen efter, den 14de.

— Den engelske Consul paa Sandwichøerne har protesteret imod disses Optagelse i de nordamerikanske Stater.

Frankrig. — (Moniteur.) General Canrobert skriver til Krigsministeren: „Udenfor Sebastopol den 3die Decbr. 1854. Regnen styrter ned. Vore Veie ere ganske opblødede, vore Løbegrave staae fulde af Vand og alle vore Operationer ere udsatte indtil videre. Samme Grunde tvinge Fjenden til at holde sig rolig.“

Frankrigs Chargé d'affaires i Constantinopel skriver til Udenrigsministeren den 6te Decbr.: „General Montebello ankom igaar Aftes og afreiser idag til Krim. Prinds Napoleon, som er i Bedring, vil om faa Dage reise, for atter at overtage sin Commando.“

Krigsministeren har modtaget følgende Rapport af 28de

Danmarks Historie, tilprøvet og udgivet af J. Tang (hidtil 2 Hefter).

Hos samme: En ung Piges Dagsbogsblade, Fortælling for den modne Ungdom med 2 Lithographier af Annette Colbjørnsen; Nye Fortællinger for Børn, med 4 Lithographier af Samme; og Jule- og Nytaarsgave 1855 for Ungdommen af Samme med 4 Lithographier.

— Paa den gyldendalske Boghandlings Forlag er i den seneste Tid udkommen: Mynsters sidste Prædikener, der indbefatte alle dem, som Biskop Mynster holdt fra Slutningen fra 1852 til hans Død, samt en Prædiken, der fandtes iblandt hans Papirer. — Rungener, Præsten og Kongen, samt to Aftener i Hôtel Rambouillet. Oversat af Cand. C. A. Ravn, og ledsaget med et Forord af Prof. Clausen. — Byron, Bruden fra Abydos. En tyrkisk Fortælling. — Yduna Aarsgave. Udvalgte danske lyriske Digte, samlede og udgivne af C. Molbæch. — C. West, Fremstilling af Børnesygdommens Natur og Behandling. Bearbejdet paa Dansk efter den engelske Originals anden Udgave af Prof. Dr. med. F. V. Mansa. 1ste og 2det Hefte. (Det Hele vil udgjøre en 5 à 6 Hefter) — Thiersch, om det christelige Familienliv. Paa Dansk udgivet af Cand. theol. J. M. L. Hjort.

Fra samme Forlægger vil med det Første kunne ventes:

Dansk Maanedsskrift. Udg. af Dr. Steenstrup. 1ste Hefte. — Clausens theolog. Tidsskrift 1854. 4de Hefte. — Algreen Ussing, Lovsamlingen f. 1854. — Udvalg af Lukians Værker. Udg. af O. Fibiger. — Siebold, Lærebog i

opstillinger, der kunne sætte mig i Stand til paa den kraftigste og eftertrykkeligste Maade fremdeles at fortsætte den Krig, i hvilken vi ere indviklede. Jeg veed, at denne Bistand vil blive ydet beredvilligen; thi jeg kan ikke betvivle, at De deler min Overbevisning om Nødvendigheden af ikke at spare nogen Anstrængelse for at forøge min Stridsstyrke paa Krim. Den Daadkraft, denne har lagt for Dagen, og de Seire, den har vundet, staae uovertrufne i vor Histories Annaler og have opfyldt mig med Beundring og Taknemmelighed.

Den af min Allierede, de Franskes Keisers tapre Armee ydede hjertelige og kraftige Medvirkning og den i Fællesskab vundne Hæder kunne ikke undlade at knytte den Forening endnu fastere, der saa lykkeligt bestaaer imellem de to Nationer.

Det er med Tilfredsstillelse at jeg underreter Dem om, at jeg tilligemed de Franskes Keiser har afsluttet en Tractat med Keiseren af Østerrig, af hvilken jeg lover mig vigtige Fordele for den fælles Sag.

Jeg har ogsaa afsluttet en Tractat med de forenede Stater i Amerika, ved hvilken Gjenstande for en lang og vanskelig Forhandling paa en med Billighed stemmende Maade ere blevne ordnede.

Disse Tractater ville blive Dem forelagte.

Skjønt Fortsættelse af Krigen væsenligst vil optage Deres Opmærksomhed, stoler jeg paa, at heller ikke andre Sager af stor Interesse og Vigtighed for Almenvellet ville blive forsømte.

Med Glæde bemærker jeg, at mit Folks Velvære overhovedet vedbliver uafbrudt. Statsindtægternes Tilstand yde mig fuld Tilfredsstillelse, og jeg nærer den Overbevisning, at de ved De-

newdegate, om det ikke var tænkt paa anden Forsættelse, og Reserver for Armeen paa Krim end den, der paa denne Maade vilde bringes tilveie, idet der altsaa ikke var Tale om at sende selve Militzen til Krigskuepladsen, svarede Krigssecretairen, Mr. Sidney Herbert, at det var Hensigten at forøge hvert Regiment med 4 nye Compagnier, der saasnart som muligt vilde blive indevede og afsendte. Billen blev læst første Gang og vilde blive læst anden Gang Dagen efter, den 14de.

— Den engelske Consul paa Sandwichsøerne har protesteret imod disse Optagelse i de nordamerikanke Stater.

Frankrig. — (Moniteur.) General Canrobert skriver til Krigsministeren: „Udenfor Sebastopol den 3die Decb. 1854. Regnen styrter ned. Vore Veie ere ganske opbløede, vore Løbegrave staae fulde af Vand og alle vore Operationer ere udsatte indtil videre. Samme Grunde tvinge Fjenden til at holde sig rolig.“

Frankrigs Chargé d'affaires i Constantinopel skriver til Udenrigsministeren den 6te Decb.: „General Montebello ankom igaar Aftes og afreiser idag til Krim. Prinds Napoleon, som er i Bedring, vil om faa Dage reise, for atter at overtage sin Commando.“

Krigsministeren har modtaget følgende Rapport af 28de Nov. fra General Canrobert:

„Hr. Marechal! Veiret bliver bedre, og det er Noget, som er af stor Vigtighed for vore Operationer. Den uafbrudte Regn og Veienes slette Tilstand havde betydelig forøget Vanskelighederne ved Befordringen af Levnetsmidler og Materiel

Søvn-gængeriet.

(Household Words.)

I.

At en Person, fordybet i Tanker, kan ligesom Domine Sampson vandre omkring i en vidunderlig Ubevidsthedstilstand, vækker ikke nogen synderlig Overraskelse, fordi det indtræffer saa hyppig; men at et Menneske under en dyb Søvn kan foretage sig en Række indviklede Handlinger, som synes at fordrø Hjælp af Sandserne, medens disse ere lukkede for almindelige ydre Indtryk, er virkelig mærkværdigt. Mindre for at forklare denne mysterieuse Tilstand end for at opstille en Række Kjendsgjæringer, som muligen kunne hjælpe til videre Undersøgelser af dette Emne, have vi samlet adskillige interessante Omstændigheder angaaende Søvn-gængeriet.

For ikke ret mange Aar siden indtraf det Tilfælde paa Politikammeret i Southwark, at en Kone blev beskyldt for at bestjæle en Mand, medens denne ved høilys Dag vandrede sovende henad High Street; og det blev da bevist, at han under sine Anfald af Søvn-gængeriet havde den Vane at gaae igjennem de mest opfyldte Gader. Han var Gibser af Profession, og det blev bevist i Retten, at det ikke var ualmindeligt for ham at falde isøvn, medens han arbejdede paa Stilladset, og dog mødte der ham aldrig noget Uheld, og han kunde svare paa de Spørgsmaal, der bleve ham gjorte, som om han var vaagen. Saaledes har man ogsaa fortalt os, at Dr. Haycock, Professor i Medicin i Oxford, pleiede under Anfald af Søvn-gængeriet at holde veltalende Foredrag; og adskillige af de Prædikener, som en Dame holdt isøvn, ere blevne ansete for at være saa gode, at man har udgivet dem.

Vi erindre at have hørt et Tilfælde med en italiensk Tjener, som var Søvn-gænger, og som i Almindelighed blev anset for at være en bedre Opvarter, naar han sov, end naar han var vaagen. Enhver Bog om denne Gjenstand gjentager den bekjendte Anekdot om den blinde Digter Dr. Blacklock, som engang, efterat være gaaet tidlig tilsengs, stod op kort Tid derefter, gik ind i Værelset, hvor hans Familie var samlet, talde med dem, sang derpaa en smuk Sang for dem, og trak sig atter tilbage til sit Leie; da han vaagnede, havde han ikke den svageste Erindring om, hvad han havde gjort. Her, lige paa Dørtærskelen til Mysteriet, møde vi imidlertid den Vanskelighed: Vare disse Personer, da de udførte de omtalte Handlinger, til dels vaagne, eller befandt de sig virkelig i en dyb Søvn? For at løse dette Problem, ville vi nu betragte adskillige af Søvn-gængeriets Phænomener, idet vi blot forudskikke den Bemærkning, at hvis vi benytte os af Tilfælde, som Læseren allerede iforveien kjender, da er det for at kaste et Lys over, hvad vi maaskee kunne kalde, denne særdeles interessante Sygdoms Physiologi.

Der kan ikke være nogen Tvivl om, at Søvn-gængeriet er arveligt. Horstins omtaler tre Brødre, som paa een og samme Tid lede deraf, og Dr. Willis kjendte en hel Familie, som det Samme var Tilfældet med. Det bliver af alle Læger betragtet som en eiendommelig Form af Sygdom. Denne Sygdom aabenbarer sig sjelden før i en Alder af 6 Aar og fortsættes aldrig ud over de 60. Physisk beroer den paa Nervesystemets Pirrelighed eller Ømfindlighed, og derfor ere Fruentimmer mere tilbøielige dertil end Mandfolk, og derfor viser den sig ogsaa hyppigere i Ungdommen, end i den modne Alder. Aandelig fremkaldes den ved enhver voldsom og dyb Sindsbevægelse

saavelsom ved overdrevne Studier og enhver Overanstrengelse af de aandelige Evner. Nogle Personer gaae periodisk isøvn, Anfaldet vender tilbage med bestemte Mellemløb — maaskee to til tre Gange om Maanedene. Det er ogsaa blevet bemærket af en berømt tysk Physiker — skjønt vi paa ingen Maade ville indestaae for Rigtigheden deraf — at nogle Personer gaae isøvn, naar det er Fuldmaane, Andre naar det er Nymaane, men at det fornemmelig finder Sted ved Quarterskifterne. En tysk Autoritet, Burdach, gaaer saa vidt, at han fremkommer med den komiske Paastand, at Søvn-gængerens Tilbøielighed til at gaae paa Tagene af Husene hidrører fra Maanens Tiltrækning, og at de finde en eiendommelig Fornøielse i at betragte Maanen selv om Dagen. Hvad nu end Grunden kan være dertil, saa er det vist, at Søvn-gængeriet antager forskellige Grader af Intensitet. Den første Grad viser sig i de Bevægelser, vi have omtalt, og i at tale isøvn; dette Standpunkt betegnes ved Umuligheden af at aabne Øinene, der ere ligesom limefast. Der er mange interessante Omstændigheder at bemærke angaaende denne Talen isøvn, Stemmens Intonation er en anden end i vaagen Tilstand, og de talende Personer udtrykke sig i Almindelighed med en usædvanlig Lethed.

Vi kjendte engang en ung Dame, der pleiede at reise sig op i sin Seng og at recitere Vers isøvn; hendes Moder forsikkrede os, at hun undertiden vidste Ting, som det var umuligt at forklare sig hvorledes hun havde faaet at vide. Engang, da de havde været paa Bal, gik Moderen, efterat Datteren var gaaet tilsengs og var falden isøvn, ganske sagte ind i hendes Værelse, tog hendes Kjole og Handsker og lagde dem ind i et andet Værelse. Snart begyndte den skjønne Søvn-gængerinde som sædvanlig at tale isøvn, hendes Moder

En Smule Solskin vil hjælpe paa alt dette, og vi ville atter kunne tage fat paa vore Arbeider med foreget Iver.

„Fjenden benytter dette tvungne Ophold til at forege sine Forsvarsmidler. Hidtil er han især gaaet ud paa at forskrække os, og man har aldrig før seet en saa stor Forbrug af Krud og Kugler. Vore Artilleriofficerer beregne, at Fjenden siden vor Ankomst til Sebastopol har løst 400,000 Kanonskud og afbrændt 2,400,000 Pund Krud. Man kan derefter gøre sig en Forestilling om de uhyre Forraad, der have været opsamlede i Fæstningen. Vi bemærke dog nu, at det fjendelige Artilleri er uansammere med sine Skud og at der især af Bomber faldt langt færre. Antallet af vore Dræbte og Saarede er i Gjennemsnit fjerdedelen om Dagen. Først Menzikoffs Hær vedbliver at indtage en defensiv Stilling. Den dækker sine Stillinger med Værker, der forsvares med Skibskanoner; rimeligvis forbereder den Intet imod os, før den har faaet nye Ordre. Imidlertid forbedrer vor Stilling sig i enhver Henseende. Forstærkningerne indtræffe, og især vore Zuaver-Regimenter, saavel som alle de fra Afrika frembyde et høist tilfredsstillende Skue. Vi ere saa rigelig forsynede, at jeg kan give Tropperne hver Dag en Ration Vin og Brændevin, hvorved mange Sygdomme blive forebyggede. Vinterklæderne ere komne, og der vrimes allerede i Løren af Kapper med Hættor og Faareskindspelse. Soldaten vil modig udholde den strænge Aarstid, naar han seer, at der bliver draget saa stor Omsorg for ham. Den tyrkiske Regering har lovet mig 6000 kegleformige Telte, der ere meget gode her, fordi de bedre end vore modstaar Stormene, og de ere i disse Egne. Jeg forsikker Dem, Hr. Marchal, at vore Soldater med hver Dag blive dygtigere i deres Haandtering, og De kan ikke forestille Dem, hvor hurtig vore unge Folk, hvem Kæmpens Storartethed pludselig har modnet, blive gamle Soldater. De vilde ikke uden den største Tilfredshed have seet de opstillede Linjer holde sig rolige og ubevægelige under en Kanonade, som Lord Raglan sagde mig var stærkere end den, han havde hørt ved Waterloo.“

Moniteuren meddeler fremdeles en Depeche af 28de Novb. fra Admiral Hamelin, hvoraf man seer, at den franske Flaade har afgivet 70 til 80 Kanoner, der betjenes af Søartillerier og Matrosor, til Belejringshæren.

— „J. d. D.“ meddeler følgende Telegraphdepecher:

Constantinopel den 4de Decbr. Sex af de Allieredes Skibe afgik igaar med Tropper til Krim. — Chékib Pacha er udnævnt til Finansminister.

Wien den 14de Decbr. Fra Balaklava berettes over Varna, at de Allierede antages at ville bemægtige sig Odessa, for at danne Bysen Havn at overvinde med Flaaderne, og at Engelskmændene til den Ende træffe Anstalter til at indskibe svært Belejringsskyts.

Triest den 13de December. Vicekongen af Ægypten har betroet Hr. de Lesseps Gjennemskæringen af Isthmen ved Suez.

— Grev de Jaucourt, Attaché ved det franske Gesandtskab i Wien, som havde bragt Tractaten af 2den Decbr. til Paris, forlod denne Stad den 9de med Keiserens Ratification. „L'Indép. B.“s Pariserc. Y. skriver den 11te, at Cabinettet i Wien har afsendt den 9de de nødvendige Instruxer til sin Gesant i Berlin, Grev Esterhazy, for at opfordre Preussen til at tiltræde Alliancetractaten. Lignende Instruxer ere tilsendte den engelske og franske Gesandt sammesteds. Corr. tvivler ikke paa, at Preussen tiltræder. Først naar Ratificationerne ere udveklede, som vil skee i Wien, vil Tractaten blive offentliggjort.

— Den 11te gik der i Paris det Rygte, at der havde staaet et nyt Slag ved Sebastopol.

— Af en Corr. i „Courrier de Marseille“ fra Constanti-

— Natten den 20de fandt en lille Fægtning Sted udenfor Sebastopol. Russiske Skytter havde i længere Tid foruraliget de engelske Batterier. De Engelske besluttede da at fordrive dem fra de Fordybninger i Terrainet, hvor de havde taget en Stilling, og angrebe dem i en mørk og stormfuld Nat. Russerne bleve vel ikke overrumplede, men fordrevne og forfulgte til den store Dæk nordfor den indre Havn. De efterlode omtrent hundrede Døde paa Valpladsen. Liprandi indtager endnu sin jagttagende Stilling ved Balaklava og har truffet Forberedelser til Vinterquarter. Paa flere Steder ere de allierede og de russiske Forposter hinnaaden saa nær, at de gjerne kunde tale sammen. — Den 22de om Natten gjorde Russerne et Udfald mod de engelske Batterier, uden Tvivl for at hævne det lille Nederlag den 20de. Ogsaa denne Gang vare de uheldige og mistede henved 100 Mand.“

Italien. — De franske Blade meddele, at Kongen af Neapel, Ferdinand den 2den, har truet med at udjage Jesuiterne, som skyldige i Liberalisme, og de offentliggjøre en Petition af 21de Novbr., hvori de forsikre Kongen om deres Hengivenhed for Absolutismen, som den i og for sig bedste Regeringsform og som den hensigtsmæssigste til at understøtte Katholicismen. „L'Indép. B.“s turinske Correspondent skriver den 8de herom: „Som det synes, have Jesuiterlærere i nogle Skoler (i Neapel staae alle Skoler under Jesuiterne) foredraget Læren om Pavens Supremati over de verdslige Fyrster, og derhos levende anbefalet Disciplene det af Jesuiter redigerede og i Rom to Gange ugenlig udkommende Tidsskrift Civitta catholica. Herom underrettedes snart det neapolitanske Politi, der passer paa Alle og Enhver, ogsaa paa Jesuiterne. Civitta catholica blev strax forbudt og Politiministeren kaldte Selskabets Provincial i Neapel op til sig, for heftig at bebreide ham hans Ordens frisindede Retning. Jesuiterne skreve derpaa den ovenfor omtalte Protest, som Kongen dog ikke har villet modtage. Man troede i Neapel, at de vilde blive udjagne af Riget; denne Forventning synes dog noget dristig.“

Spanien. — I Cortes's Møde d. 6te fremlagde O'Donnel et Forslag til at ansætte Hærens Størrelse for 1855 til 70,000 Mand: 46,000 Mand Infanteri, 12,000 Mand Cavaleri, 10,000 Mand Artilleri og 2000 Ingenieurer. Reserven skal bestaae af 72 Batailloner. Strax efter sin Organisation skal Infanteriet indskrænkes til 36,000 Mand. O'Donnel vil gjøre dette Spørgsmaal til et Cabinetsspørgsmaal. I Mødet d. 7de oplæste Hr. Lafuente Svarudkastet paa Throntalen. Det lover en meget fri Forfatning, at de Ministre, der have forbrudt sig mod Lovene, skulle blive drague til Ansvar og at Dronning Isabella den 2dens Throne vil blive bevaret.

— Escadrechef (mellem Capitain og Contræadmiraal) Antonio Santa Cruz, Onkel til Hertuginde af Vittoria, er udnævnt til Marineminister. Han skal være en baderlig og anseet Mand, som kun een Gang har deltaget i Politiken, i Aaret 1844, da han stillede sig i Spidsen for et Pronunciamento i Alicante i Anledning af Enkedronning Christines Tilbagekomst til Spanien. Han regnes til de moderate Progressister.

— „L'Indép. B.“s Madridcorrespondent skriver den 8de, at der rundt omkring i Spanien undertegnes Petitioner til Cortes om Afskaffelsen af Consumptionen, og at der er Rimelighed for, at, hvis denne Afgift ikke bliver ophævet, vil der udbryde Opstand i flere store Stæder, i Sragossa, Soria, Lerida, i hele Catalonien, osv. Juntaerne, som havde dannet sig efter Revolutionen i Hovedstæderne i Provindserne, havde afskaffet denne Afgift, og da man senere vilde gjenindføre den, protesterede Befolkningen; de fleste af Demokraterne, som nu have Sæde i Cortes, vare der ogsaa. En anden Petition er indkommet til Cortes, som foreslaar, at man skal lade sig forføre af de

Rusland og Polen. — Fra Lemberg skrives den 10de til „Köln. Z.“, at der er givet de russiske Tropper, som under Preussens sidste Mæglingsforsøg fik Ordre til at gjøre Holdt, Ordre til at overskride Weichsel og rykke mod den østerrikske Grændse.

Grækenland. — Ifølge en Telegraph-Efterretning fra Athen den 8de i „J. d. D.“ var Choleraen næsten ophørt.

Ved Telegraph.

Hamborg d. 16de Decbr. Kl. 3.

(Moniteur.) Sebastopol d. 7de. Batterierne ere atter i Orden. Ilden kan igjen begynde d. 10de. 2 russiske Dampskibe, som den 6te løbe ud fra Sebastopol, bleve af de Allieredes Fregatter tvungne til at vende om.

Hamborg d. 17de Decbr. Kl. 3.

Paris d. 16de. Rentes 70.75.

London d. 16de. Consols 91½. „Times“ optræder bestemt imod Russels Opfattelse af Alliancetractaten. „Wiener“- og „Kölner-Zeitung“ bringe Alliancetractatens 7 Artikler. Ingen af de 3 Magter maa indlade sig i særlige Underhandlinger med Rusland, Østerrig forsvaret Donaufyrstendømmerne, naar Fredens Gjenoprettelse ikke er sikkert ved Nytaar, skulle strax andre Raadslagninger begynde.

Ifølge private Efterretninger af god Kilde fra Berlin, har Statsraadet vedtaget Tilslutning til Tripelalliancen under Betingelse af Aerkjendelse af Jahdebugtens Besiddelse og Begunstigelse i Østersøen, navnlig med Hensyn til Sundtolden.

Fremmedlegionsbiller om de 15,000 Mand er antagen ved anden Læsning.

Efter hvad en Malta-Tidende vil vide, skulle 60,000 Russer atter være gaaet forbi Perecop.

Hamborg den 18de Kl. 3.

I Overhuset er Fremmedlegions-Biller antaget, men kun 10,000 i Stedet for 15,000.

Moniteur melder fra Sebastopol den 9de, at Liprandi skal have trukket sig tilbage fra Høiene ved Balaklava over den opsvulmende Tcherpaya.

Rigsdagen.

I Folkethingets Saal oplæste Premierministeren Kl. 12 et Rescript, ved hvilket det befales ham at træffe de fornødne Foranstaltninger for, at Folkethinget kan begynde sin Virksomhed. Oplæsningen paafulgtes af 9 Gange Hurra for Kongen. I Henhold hertil aabnede Grundtvig som Aldersformand Forhandlingerne, idet han udtalte det langt større Haab, med hvilket han nu, end da man sidst skiltes, var her tilstede, det Haab, at Forsamlingen gik ikke Opløsningen, men Forklaringen imøde. — Blandt de tilstedeværende Ministre var ogsaa Geheimeraad Scheel, som provisorisk Udenrigsminister. — Til foreløbig Formand valgtes Rotwitt med 87 St. (3 vare ugyldige). Formanden foranstaltede derefter Thingets Medlemmer inddelte i 4 Afdelinger, og hævdede Mødet, medens disse prøvede Valgbrevene. — Da man atter var samlet i Salen, gav Formanden Ordet til Ordføreren for 1ste Afdeling, Alberti, der meddelte, at 24 Valgbreve af denne Afdeling vare prøvede. Med Hensyn til Forman bemærkede han, at der herskede Uoverensstemmelse mellem Valgbrevene, idet nogle — og dette er efter Ordføreren Mening det Rette — erklære Rigs-lagsmanden for valgt for 1854, 55 og 56, medens andre udtrykte sig anderledes. Afdelingen har imidlertid blot ment at

Constantinopel den 4de Decbr. Sex af de Allieredes Skibe afgik igaar med Tropper til Krim. — Chekib Pacha er udnævnt til Finansminister.

Wien den 14de Decbr. Fra Balaklava berettes over Varna, at de Allierede antages at ville bemægtige sig Odessa, for at danne Byen Haab at overvinde med Flaaderne, og at Engelskmændene til den Ende træffe Anstalter til at indskibe svært Beleiringskugle.

Triest den 13de December. Vicekongen af Ægypten har betroet Hr. de Lesseps Gjennemskæringen af Isthmen ved Suez.

— Grev de Jaucourt, Attaché ved det franske Gesandtskab i Wien, som havde bragt Tractaten af 2den Decbr. til Paris, forlod denne Stad den 9de med Keiserens Ratification. „L'Indép. B.“s Pariserc. Y. skriver den 11te, at Cabinettet i Wien har afsendt den 9de de nødvendige Instruxer til sin Gesant i Berlin, Grev Esterhazy, for at opfordre Preussen til at tiltræde Alliancetrataten. Lignende Instruxer ere tilsendte den engelske og franske Gesandt sammesteds. Corr. tvivler ikke paa, at Preussen tiltræder. Først naar Ratificationerne ere udvexlede, som vil skee i Wien, vil Tractaten blive offentliggjort.

— Den 11te gik der i Paris det Rygte, at der havde saaret et nyt Slag ved Sebastopol.

— Af en Corr. i „Courrier de Marseille“ fra Constantinopel den 30te, meddele vi Følgende:

„42 af „Henri IV“s Kanoner benyttes nu ved Beleiringen. — General Khalitzki, som anførte det russiske Rytter i Affæren den 25de ved Balaklava, er død af sine Saar. — Blandt de engelske Transportskibe, som lede Skibbrud den 14de, var „Rip van Winkle“, hvis hele Besætning omkom tilligemed 200 russiske Fanger, som skulde været bragte til Constantinopel.

maal til et Cabinetsspørgsmaal. I Mødet d. 7de oplæste Hr. Lafuente Svarudkastet paa Throntalen. Det lover en meget fri Forfatning, at de Ministre, der have forbrudt sig mod Lovene, skulde blive drague til Ansvar og at Dronning Isabella den 2dens Throne vil blive bevaret.

— Escadrechef (mellem Capitain og Contræadmiral) Antonio Santa Cruz, Onkel til Hertuginde af Vittoria, er udnævnt til Marineminister. Han skal være en bæderlig og anseet Mand, som kun een Gang har deltaget i Politiken, i Aaret 1844, da han stillede sig i Spidsen for et Pronunciamento i Alicante i Anledning af Enkedronning Christines Tilbagekomst til Spanien. Han regnes til de moderate Progressister.

— „L'Indép. B.“s Madridcorrespondent skriver den 8de, at der rundt omkring i Spanien undertegnes Petitioner til Cortes om Afskaffelsen af Consumptionen, og at der er Rimelighed for, at, hvis denne Afgift ikke bliver ophævet, vil der udbrude Opstand i flere store Stæder, i Sagrassa, Soria, Lerida, i hele Catalonien, osv. Juntaerne, som havde dannet sig efter Revolutionen i Hovedstæderne i Provindserne, havde afskaffet denne Afgift, og da man senere vilde gjenindføre den, protesterede Befolkningen; de fleste af Demokraterne, som nu have Sæde i Cortes, vare dengang Formænd i Juntaerne og overtalte Folket til at give efter, fordi Regeringen fattedes Penge og ikke kunde undvære Indtægterne af Consumptionen, men de lovede tillige, at denne vilde blive afskaffet for bestandig, saasomt Cortes vare traadte sammen. Demokraterne i Cortes ville derfor ivrig arbejde, for at sætte dette igjennem, idet de tillige haabe, ved Hjælp af dette Spørgsmaal at kunne styrte Ministeriet og selv komme til at danne et nyt.

R i g s d a g e n.

I Folkethingets Sal oplæste Premierministeren Kl. 12 et Rescript, ved hvilket det befales ham at træffe de fornødne Foranstaltninger for, at Folkethinget kan begynde sin Virksomhed. Oplæsningen paafølgtes af 9 Gange Hurra for Kongen. I Henhold hertil aabnede Grundtvig som Aldersformand Forhandlingerne, idet han udtalte det langt større Haab, med hvilket han nu, end da man sidst skiltes, var her tilstede, det Haab, at Forsamlingen gik ikke Opløsningen, men Forklaringen imøde. — Blandt de tilstedeværende Ministre var ogsaa Geheimeraad Scheel, som provisorisk Udenrigsminister. — Til foreløbig Formand valgtes Rotwitt med 87 St. (3 vare ugyldige). Formanden foranstaltede derefter Thingets Medlemmer inddelte i 4 Afdelinger, og hævdede Mødet, medens disse prøvede Valgbrevene. — Da man atter var samlet i Salen, gav Formanden Ordet til Ordføreren for 1ste Afdeling, Alberti, der meddelte, at 24 Valgbreve af denne Afdeling vare prøvede. Med Hensyn til Formanden bemærkede han, at der herskede Uoverensstemmelse mellem Valgbrevene, idet nogle — og dette er efter Ordføreren Mening det Rette — erklære Rigslagsmanden for valgt for 1854, 55 og 56, medens andre udtrykke sig anderledes. Afdelingen har imidlertid blot ment at burde gøre opmærksom herpaa, og indstiller Valgbrevene til Thingets Antagelse. — Bregendahl protesterer mod Albertis Opfattelse af Valgperiodens Betegnelismaade; det bør hedde: fra 1ste Dec. 1854—1ste Dec. 1857. — Alberti har ment netop dette; men maaskee udtrykt sig mindre tydeligt — Formanden erklærede de 24 Medlemmer valgte — Ordføreren for anden Afdeling, Lindberg, meddelede, at Afdelingen har prøvet 23 Valgbreve, og at den, uagtet den alt omtalte Uoverens-

indlod sig i Samtale med hende og spurgte endelig: Hvor ha Du gjort af Din nye Balkjole? — „Det veed Du jo nok“, svarede hun, „Du lagde den jo ind i Dagligstuen.“ — „Ja“, vedblev Moderen, „men Dine Handsker, hvor ha Du gjort af dem?“ — „Det veed Du ogsaa meget godt“, svarede hun i en ærgerlig Tone, „Du gjemte dem i Dit Juvelskrin.“ Begge Svar vare fuldkommen rigtige, og det maa her bemærkes, at naar Søvnngængere saaledes blive udspurgte, eller man paa nogen Maade søger at narre dem, røbe de Vrede og Ærgrelse. Man kan altid stole paa Sanddruheden af hvad der bliver yttret i Søvnne, siger man. I denne Tilstand gjøres der ingen Forsøg paa Udflugter, ingen Skarpsindighed bliver øvet for at skjule Noget. Shakespeare, som synes at have anet Naturens Hemmeligheder og oplyst videnskabelige Principer, førend de bleve opdagede af Philosopherne, erkjender dette Factum, idet han lader Jago saaledes vække Othellos Skinsyge:

Der gives Mennesker af Sjæl saa slappe,
At de isøvne bralle Alting ud:
Af denne Slags er Cassio.
I Drømme sagde han: „Min Desdemona,
Lad os vor Kjærlighed for Alle skjule!“

Hidtil havde Othello mandigen modstaaet Jagos grusomme Vink, men denne Meddelelse isøvne antydede en tidligere Overenskomst og medførte en uimodstaaelig Overbevisning. Paa det samme Princip grundede Lord Byron Historien om Parisina. For ikke ret længe siden blev der begaaet et Tyveri i Skotland, som blev opdaget derved, at en af de Skyldige høertes omtale isøvne nogle af de Begivenheder, som stode i Forbindelse dermed. Ængstelse vil næsten i enhver Alder give Anledning til, at man taler isøvne. Børns Tanker ere

under Søvnne ofte meget levende; der er derfor heller ikke noget mere Almindeligt end at høre Udbrud af Smerte og Sorg, der hemmeligen staae i Forbindelse med en eller anden Frygt, som ufornuftigen er bleven indgydt dem. Vi have fornylig hørt om en lille Pige, der isøvne viste de mest foruroligende Symptomer, hun sukkede og bad om Hjælp, idet hun indbildte sig, at hun blev forfulgt af en ond Aand, hvilket hidrørte derfra, at en tæbelig, svarmerisk Person havde forskrækket hende med saadanne Trusler, medens hun læste sin Aftenbøn. Det var kun med Vanskelighed, at man fik hende vækket, og nogen Tid efter befandt hun sig i en stærk bevæget Tilstand, der grændsede til Sindsforvirring. Forældre kunne i Sandhed ikke være omhyggelige nok med at lade deres unge Børn gaae tilsens i en rolig og tilfreds Sindstilstand, ellers vide de ikke, hvilke stygge Billeder der kunne drage Søvnens Forhæng tilside, og ved at forskrække Indbildningen fremkalde Krampetilfælde, der siden i Livet kunne blive uhelbredelige. Vi troe det meget muligt, at selv Epilepsi vil kunne fremkaldes paa den Maade.

Medens Børn gaae i Skole, er det meget almindeligt, at de tale isøvne; ængstelige Elever kunne hyppig isøvne gjentage en Lectie, som de ikke kunne erindre, naar de vaagne. Sønnen af den berømte Linguist Dr. Clarke fortæller, at hans Fader hørte ham isøvne gjentage et græsk Verbum, som han havde forsøgt paa at lære, og som han den følgende Morgen ikke var istand til at erindre. Dette er et interessant Factum — han kunde sin Lectie isøvne, men da han vaagnede, kunde han den ikke. Hukommelsen er nemlig underkastet en Mængde forunderlige Modificationer under ethvert Slags Søvnngængeri. Folk, som tale isøvne, kunne i Samtale med Andre bringes til at erindre

en Drøm i en Drøm, og det er meget almindeligt i de høiere Grader af Søvnngængeri, at En kan erindre hvad der foregik i det foregaaende Anfald og være sig aldeles ubevidst, at der er forløben nogen Tid imellem dem. En Søvnngængerske havde i et af sine Anfald gjort sig skyldig i en Indiscretion, som hun aldeles ikke kunde erindre, da hun vaagnede, men da hun næste Gang gik isøvne, meddelte hun alle Omstændighederne til sin Moder. Treviranus fortæller et Tilfælde om en ung Student, som, naar han faldt isøvn, begyndte høit at fortælle en sammenhængende Drøm, der hver Nat begyndte netop der, hvor den slap i den foregaaende Nat. Dette minder os om en Historie om en drukken Portner, som engang i Drukken skab afleverede en Pakke i et feilt Hus; da han blev ædru, kunde han ikke erindre, hvor han havde afleveret den, men da han næste Gang blev fuld, erindrede han sig Huset og fik den tilbage.

stemmelse med Hensyn til Valgperiodens Betegnelse ogsaa gjælder disse, anbefaler alle 23 Valgbreve til Thingets Antagelse, kun for et enkelt Valgs Vedkommende, Ribe 1ste, henstilles det til Indenrigsministeriet, om der ikke maatte være Anledning til at dadle Valgbestyrelsen for Valgbrevets Eorm. Samtlige Valgbreve erkjendtes gyldige af Formanden, ligesom ogsaa 3die Afdelings 25 Valgbreve, der af Ordføreren, Schovelin, anbefaledes Thinget. Fjerde Afdelings Ordfører, Broberg, meddelte, at Afdelingen har modtaget 19 Valgbreve, som den alle anbefalede, og som godkjendtes af Formanden. Edsformularen omdeltes og underskrevs. — Til Formand valgtes **Rotwitt** med 87 af 91 gyldige Stemmer (1 Stemmeseddel var blank). Formanden takkede og lykønskede sig og Forsamlingen til de lysere Forhaabninger, med hvilke Rigsdagens Medlemmer nu ere samlede. Han nærer det Haab, at Regeringen og Folkerepresentationen nu ville være enige i, at Maalet kun kan naaes ad sand constitutionel Vei (Hør!). — Til Viceformænd valgtes: **Monrad** (84 af 92 St.) og **Broberg** (70); Tscherning fik 19 St., 11 vare spredte. — Til Secretairer valgtes: M. Andersen (76 af 79 St.), C. Olsen (74), Gomard (71), Rugaard (71). Mødet hævet Kl. 3½.

Næste Møde imorgen Kl. 2 præcise. a) Meddelelse fra Ministeriet; b) Finansministeren forelægger et Udkast til Finansloven for 1855—56; c) Spørgsmaal om Fremme af et Forslag af Folkethingetsmanden for Maribo 4de om et Tillæg til Forretningsordenen; d) Formandens Forslag om et staaende Udvalg til Forretningsordenen; e) Valg af et Medlem til Bibliotheket.

Handels- og Skibs-Efterretninger.

Altona d. 16. Dec. fra Karen Lovise, Nielsen	Malaga	Deal d. 12. Dec. fra Paca, Johansen	Kjøbenhavn
Cuxhaven d. 15. Dec. fra Indianeren, Hansen	Batavia	seilede til Malaga	
Harlingen d. 13. Dec. til Helena, Sørensen	Danmark	Ved Broadstairs d. 12. Dec.	fra Königsberg
Texel d. 11. Dec. fra Svalen, Andersson	Yarmouth	til Plymouth	
Triton, Nagel (12.)	Königsberg	Ved Falmouth d. 11. Dec. fra Indianeren, Hansen	Batavia
Ida, Krarup	Stubbekjøbing d. 11. Dec.	seilede til Hamburg	
Anne Karens Minde, Storm	Leith	Newport d. 11. Dec. til Insulana, Petersen	St. Thomas
Anton, Sørensen	Hartlepool	Gloucester d. 9. Dec. fra Caroline, Jørgensen	Aarhus
Ellen Cathar., Hansen	Kjøbenhavn	Liverpool d. 12. Dec. til Columbus, Christiansen	Hayti
Adolph & Christine, Svane	—	Grangemouth d. 12. Dec.	til Arnette Hage, Gamst
Hesperus, Jørgensen	Aalborg	til	Nakskov
Harlingen d. 13. Dec. til Helena, Sørensen	Danmark	Christian, Christiansen	Messina
Helvoet d. 13. Dec. fra Sødskendebørnene, Gylding	Malmø d. 12. Dec.	Charlestown d. 10. Dec. til Caroline, Tancke	Aarhus
Titus, Hansen	Newcastle	Hull d. 12. Dec. til Cecilie, Lorentzen	Kjøbenhavn
Hortensia, Gammelgaard	—	Grimsbj d. 10. Dec. til Waldemar, Holm	Nexo
Veile, Wold	Søen	Ved Aldbro d. 11. Dec. fra Bernhard, Hansen	Königsberg
Dania, Egholm	Newcastle	til London	
Alert, Petersen	—	Bordeaux d. 8. Dec. til Emma, Møller	Kjøbenhavn
Fortuna, Hansen	Bergen	Cadix d. 2. Dec. fra Patriot, Ginge	Lissabon
Maassluis d. 11. Dec. til Activ, Lauridsen	Søen	Singapore d. 19. Oct. fra Colibri, Kobberholdt	Batavia
Louise, Clausen	—	seilede d. 1. Nov. til Hong Kong	
Diana, Paulsen	Hartlepool		
Antwerpen d. 13. Dec. til 3 Lover, Nissen	Leith		
Falken, Schmidt	Goole		
Gravesend d. 13. Dec. fra Charles, v. Rehn	Febmeru		
Ramsgate d. 11. Dec. til Immanuel, Moberg	Rto Janeiro		

— Hongkong d. 28. Oct. Dansk Brig „Hiram“, Schrader, som d. 1. Oct. afgik fra Shanghai til Australien med The og Silke, er seet at drive i det chinesiske Hav uden Master og forladt.

— ** Helsingør den 16de December. Den svenske Brig „Triton“, Capt. Thernström af Carlshamn blev i Formiddags ved Bugserdampbaaden „Hertha“ bragt fra Landsærones Havn, hvor den havde lossset en Del af sin Ladning Salt, til Kjøbenhavns Rhed,

Dansk-vestindiske Obligationer 96 K., 96½ S.; Staden Kjøbenhavns Laan 97 K., 97½ S.; Creditkasse-Obligat. for Huseiere 99½ K., 100 S.; Siællandske Creditforenings-Obligationer 95 K., 95½ S.; Jydske Creditforenings-Obligationer 94½ K., 95½ S.; Jydske Creditforenings-Obligationer for Kjøbstadeiendomme 89½ K., 90 S.; 3 pCt. dansk-engliske Obligationer (excl. Rente) smaa 76½ K., 76½ S.; do do do store 76 K., 76½ S.; 5 pCt. dansk-engliske Obligationer smaa 96½ K., 96½ S.; do do do store 96 K., 97 S.; Actier i den kjøbenhavn-roeskildske Jernbane 88½ K., 89½ S.; 4 pCt. østgoth. Hypothek-Forenings Panteobligation af 1846 ved Hambro & Søn 94½ K., 94½ S.; Nationalbank-Actier 162½ K., 163 S.

Skandinaviske Bekjendtgjørelser.
Ifølge en Overenskomst mellem „Aftonbladet“ i Stockholm, „Christianiaaposten“ i Christiania, „Handels- og Sjøfarts-Tidningen“ i Gøtheborg og „Fædrelandet“ i Kjøbenhavn kunne Bekjendtgjørelser, som indrykkes i „Fædrelandet“, ogsaa blive indførte i 1, 2 eller alle 3 andre Blade, mod en Betaling af 4 Sk. pr. 50 Bogstaver eller deres Plads i hvert Blad.

C. a.
Paa den Gyldendalske Boghandlings Forlag er udkommen:
Om det christelige Familielev,
af H. V. J. Thiersch. Paa Dansk udgivet af Cønd. theol. J. M. L. Hjort. — Indb. 72 Sk. (15361-64.)

Daglig Veiviser.
(Herunder kunne de, som ønske det, faae meddelt deres Navn, Stilling og Bopæl hver Dag mod en Betaling af 10 Rdl. aarlig, hver anden Dag for 5 Rdl., hver 8de Dag 2 Rdl. Andre Meddelelser kunne knyttes hertil mod en Betaling af 6 Sk. for 50 Bogstaver eller deres Plads.)

Phillatrien
afholder overordenlig Generalforsamling Tirsdag den 19de d. M. i den polytechniske Lærestalts Auditorium Nr. 3 ud til Studii-stræde. Der foretages Valg paa en Secretair.
Postholder og Vognmand Peter Andersen,
Høibroplads Nr. 45,
modtager Bestilling paa og udfører al Slags Kjørsel. (52911.)

Blodkopper, Lavement og Igler
sættes af Barberfrimester **Andrup**, Springgade Nr. 10, strax ved Klareboderne.

Skræder H. H. Brandt, Myntergade Nr. 141, tæved Gothersgade, anbefaler sit store og velassorterede Lager af gentile og solide Herreklæder. Bestillinger expederes nøiagtig i 1 & 2 Dage. (531212.)

Chapeaux. Fabrique et vente. Gammelamagertorv Nr. 35.
Henry Bret,
seul Chapelier français à Copenhague.
Hatte. Fabrik og Udsalg. Gammelamagertorv Nr. 35. (54811.) Den eneste franske Hattemager i Kjøbenhavn.

Trykte Regningsblanquetter
til Hvermands Brug, linierede Conto-Couranter af forskjellig Slags, linierede og ulinierede Regnskabsbøger, daglige Noteringsbøger for hele Aaret, Copiermaskiner og Copibøger faaes i
Buurskov & Henriques
Bog- og Papirhandel,
Klareboderne Nr. 7.
(54427.)

A. E. Boytlers
(55320.)
Lager af patenterede chemiske Cigar-Tørrings-Apparater er i St. Kongensgade Nr. 236 i Boutiken.

Norske Træarbejder.
Af norske Træarbejder, forfærdigede af Bønder, er et nyt Parti, bestaaende af en Mængde forskellige Gjenstande, passende til Presenter, sendt til Forhandling hos Hr. Isenkrammer **Peter**

(55313.) Paa „Juridisk Ugeskrift“, indeholdende et Udvalg af civile og criminelle Retssager fra begge Landets Overdomstole, modtages Subscription hos Bogtrykker **Trier**, Gothersgade Nr. 333, og paa de kongelige Postcomptoirer.

Pianofortestemming besørges af Instrumentmager **Kirchhoff**, hlle Kongensgade Nr. 96, 1ste Sal, ved Nicolaigade. (541128.)

Adolph Levy's Bog- og Papirhandel samt Leiebibliothek er i Pilestræde Nr. 96. (53128.)

**HERRE-LINNEDE,
SLOBROKKE,
Underbenklæder & Troier,
Vandtætte Frakker,
Waterproof-coats,
WRAPPERS & PLAIDS
samt ovrlige
HERRE-ARTIKLER
i stort Udvalg og til alle Priser
hos**

**PH. C. LEVY SOHN,
162 (Norges)-Bredgade 162,
K J Ø B E N H A V N. (3979 o.)**

(541227.) **Tapet-Oplaget**
hos
W. M. Melchior & Comp.,
Høibroplads Nr. 39, ved Kirkestræde, anbefaler et betydeligt Forraad af nyeste franske, belgiske, tyske og danske Tapeter, endvidere: Lager af malede Rullegardiner, forgyldte Tapetlister og ægte chinesiske Jalousier til billige og bestemte Priser.

C. O. MEYER,
Høibroplads Nr. 51, Hjørnet af Læderstræde.
Hof-Leverandøur.
GUTTA PERCHA & GUMMI FABRIKANT.
Lageret er forsynet med Alt til Gutta Percha & Gummi Fabrikationen henhørende; modtager Bestilling paa vandtætte Klæder, Skotøi, Vandlednings- og Gas-Rør, m. m. Handlende gives Rabat. (541014.)

(55814.) **Cursus for Præliminarister. H. Petersen,** Krystalgade Nr. 53, 3die Sal.

C. Plenge's Musik-, Instrument- og Strenghandel samt musikalske Leieinstitut er paa Hjørnet af Kronprindsens-Bade og Pilestrædet Nr. 85 i Stuen. (52121.)

(5511.) **A. T. Schmidt,** forhen Tilskører i W. Schwalbes Etablissement for Herrefodtøi, Klosterstræde 83, 1ste Sal.

H. Chr. Schmidt anbefaler sin **Glashandel** paa Kongens Nytorv Nr. 353 mellem Hovedvægten og Gothersgade. (52521.)

(1817.) **Brødrene Schoustrup's** Udsalg af Urtekramvare, Eddike samt ægte Havanna Cigarer, Amagertorv Nr. 3, er indenfor Porten i samme Gaard.

Otto Schwartz Boghandel er paa Hjørnet af Pilestræde og Sværtogede. (1780.)

Tjeneste søges.
Et ungt velklædt Menneske, fri for militair Tjeneste og godt øvet i Opvarning, ønsker Condition til 1ste Januar som Tjener eller Opvarter paa et af de større Steder. Man behøger at henvende sig i Amaliegade Nr. 146, anden Sal i Mellembygningen.

Sodskendeboerne, Gylding Malmø d. 12. Dec. **til** Christian, Christiansen Messina
 Titus, Hansen Newcastle **til** Charlestown d. 10. Dec. **til** Caroline, Tancke Aarhus
 Hortensia, Gammelgaard — **Hull** d. 12. Dec. **til** Cecilie, Lorentzen Kjøbenhavn
 Veile, Wold Seen **Grimby** d. 10. Dec. **til** Waldemar, Holm Nexø
 Dania, Egholm Newcastle **Bordeaux** d. 8. Dec. **til** Emma, Møller Kjøbenhavn
 Alert, Petersen — **Cadix** d. 2. Dec. **fra** Ved **Aldbrog** d. 11. Dec. **fra** Bernhard, Hansen Königsberg
 Fortuna, Hansen Bergen **til** London
Maassluis d. 11. Dec. **til** **Bordeaux** d. 8. Dec. **til** Emma, Møller Kjøbenhavn
 Activ, Lauridsen Seen **Cadix** d. 2. Dec. **fra** Patriot, Ginge Lissabon
 Louise, Clausen — **Singapore** d. 19. Oct. **fra** Colibri, Kobberholdt Batavia
 Diana, Paulsen Hartlepool **selede** d. 1. Nov. **til** Hong Kong
Antwerpen d. 13. Dec. **til** 3 Lover, Nissen Leith
 Falken, Schmidt Goole **fra**
Gravesend d. 13. Dec. **fra** Charles, v. Rehn Fehmern
Ramsgate d. 11. Dec. **til** Immanuel, Moberg Rio Janeiro

— Hongkong d. 28. Oct. Dansk Brig „Hiram“, Schrader, som d. 1. Oct. afgik fra Shanghai til Australien med The og Silke, er seet at drive i det chinesiske Hav uden Master og forladt.

— **Helsingør den 16de December. Den svenske Brig „Triton“, Capt. Theroström af Carlshamn blev i Formiddags ved Bugserdampbaaden „Hertha“ bragt fra Landserones Havn, hvor den havde lossat en Del af sin Ladning Salt, til Kjøbenhavns Rhed, for derfra at afseile til Hjemstedet med Resten af Ladningen.

Bugsereskibet „Ufo“ indbragte idag her i Havnen den engelske Brig „Clarinda“, Capt. Jenkinson af Scarbro, kommende fra Stettin med en Ladning Hvede til Grangemouth, som skal have stødt paa Anholt's Rev og derved sprungen læk. Bemeldte Skib maa her først eftersees og reparere før det kan fortsætte Reisen.

De Øresunds-Told clarede danske Skibe ere følgende: „Tre Venner“, H. J. Andreasen, af Faaborg fra Stettin til England med Hvede; „Ceres“, G. Falck, af Nyborg, fra Newcastle til Kbhvn med Jern; „Resolution“, A. M. Karsbeck, af Drager, fra Grangem. til Kbhvn med Kul; „Constitutionen“, M. Rasmussen, af Kbhvn fra Boness til Kbhvn med Raajern; „Concordia“, C. Birkholm, af Faaborg, fra Antwerpen til Kbhvn med Vinduesglas; „Catharina“, L. Nielsen, af Svendborg, fra Ystad til Firth of Forth med Hvede; „Juno“, N. L. Skouw, af Svendborg, fra London til Kbhvn med Kjøbmandsgods; „Anne Margrethe“, H. C. Petersen, af Æroeskjebing, fra Præste til England med Byg; „Louise Augusta“, S. Thomsen, af Arnois, fra Clackmanan til Capel med Kul; „Nordlyset“, M. I. Bang, af Kbhvn, fra Grønland til Kbhvn med grønlandske Varer; „Neptunus“, B. Knutsen, af Kbhvn, fra Færøerne til Kjøbenhavn med færøiske Varer; „Hulda“, N. Petersen, Nakskov, fra St. Davids til Kbhvn med Raajern; „Valdemar“, M. H. Holm, af Nexø, fra Grimby til Nexø med Kul; „De jonge Goose“, N. H. Pedersen, af Kbhvn, fra Island til Kbhvn med islandske Varer; „Fortuna“, P. Christiansen, af Kbhvn, fra Kbhvn til England med Hvede.

Middag og Aften NV. Vind med nordlig Strøm.

Den 17de Decbr. Efternævnte danske Skibe have idag clareret Øresunds Told: „Gerson“, I. W. Kummerlehn, af Kbhvn, fra Kbhvn til St. Croix med Cargaison; „Danmark“, P. T. C. Gude, af Kbhvn, fra Kbhvn til Holland med Byg; „Henriette“, I. O. Huusfeldt, af Storehedinge, fra Storehedinge til England med Hvede. Vinden Morgen og Middag V. og Aften VNV.

Den 18de Decbr. Det stormer stærkt af SSV, Regn og Tykke.

Kjøbenhavns Børs den 18de December 1864.

4 pCt. kongel. Obligationer (excl. Rente) 97 K., 97½ S.; 4½ pCt. kgl. Obligationer (excl. Rente) 101½ K., 102 S.; 4 pCt.

Skræder H. H. Brandt, Myntergade Nr. 141, tætved Gothergade, anbefaler sit store og velassorterede Lager af gentile og solide Herreklæder. Bestillinger expederes nøjagtig i 1 à 2 Dage. (531212.)

Chapeaux. Fabrique et vente. Gammelamagertov Nr. 35. **Henry Bret**, seul Chapelier français à Copenhague.

Hatte. Fabrik og Udsalg. Gammelamagertov Nr. 35. **Henri Bret**, Den eneste franske Hattemager i Kjøbenhavn. (54811.)

Trykte Regningsblanquetter til Hvermands Brug, linierede Conto-Couranter af forskjellig Slags, linierede og ulinierede Regnskabsbøger, daglige Noteringsbøger for hele Aaret, Copiermaskiner og Copibøger faaes i **Buurskov & Henriques** Bog- og Papirhandel, Klareboderne Nr. 7. (54427.)

A. E. Boytlers Lager af patenterede kemiske Cigar-Tørrings-Apparater er i St. Kongensgade Nr. 236 i Boutiken. (55320.)

Norske Træarbejder. Af norske Træarbejder, forfærdigede af Bønder, er et nyt Parti, bestaaende af en Mængde forskellige Gjenstande, passende til Presenter, sendt til Forhandling hos Hr. Isenkræmmer **Peter Eegholm** i Kjøbenhavn fra **J. Edw. de Coninck** i Christiania. (541026.)

Fra Bryggeriet Rabs have paa Christianshavn ved Langebro ere Priserne
 Engelsk Porter, 1ste Qualitet, pr. Td. 24 Rdl.
 Bitter-Øl, tjenlig til Forsending paa overseiske Havne 10 —
 Almindeligt Skibs-Øl 2 — 3 Mk.
 1ste Sort Hvidt-Øl 5 —
 2den — — — — — 4 —
 3die — — — — — 3 —
 Bayersk Øl 10 —
 Anm. Bitter-Øl af mindre stærk Qualitet end 1ste Sort, kan, om ønskes, erholdes til forholdsvis lavere Priser. (54317.) **C. D. Friedel.**

Gyldendalske Boghandling, Klareboderne Nr. 8. — Handel med indenlandsk og fremmed Literatur. — Papirhandel. (6100.)

F. HELSTEDS TEGNEINSTITUT, der er indrettet for Herrer og Damer, saavel som for Børn af begge Køn, er paa Kulturvet 88 & 89, hvor Bestyreren træffes hver Dag fra 12—1, Helligdagene undtagne. Betalingen varierer fra 12 Sk. til 3 Mk. Timen. (53921.)

F. Hoffensbergs lithographiske Etablissement, St. Kjøbmagergade Nr. 20, mellem Silkegade og Østergade, anbefaler sig med Udførelsen af Visitkort, samt alt andet Stentryk. (62111.)

Ibsenske Bladabonnement, Montergade Nr. 50 i Stuen. (54117.)

Nyt Magazin for færdige Herreklæder til de billigste Priser, er paa Østergade Nr. 61 (skraaes for Halmstræde). (541018.) **Jac. Jacobi**, jun., Skræder.

(1920.) **Christian Kehlets Chocolate-Udsalg**, paa Østergade Nr. 37 ved Amagertov, anbefaler Fineste Dampreven Chocolate fra 28 Sk. til 6 Mk. pr. Pd.

Lageret er forsynet med Alt til Gutta Percha & Gummi Fabrikationen henhørende; modtager Bestilling paa vandtætte Klæder, Skotøi, Vandlednings- og Gas-Rør, m. m. Handlende gives Rabat. (641014.)

(55814.) **Cursus for Præliminarister.** **H. Petersen**, Krystalgade Nr. 53, 3die Sal.

C. Plenge's Musik-, Instrument- og Strengeland samt musikalske Leieinstitut er paa Hjørnet af Kronprindsens-Bade og Pilestrædet Nr. 85 i Stuen. (52121.)

(5511.) **A. T. Schmidt**, forhen Tilskærer i W. Schwalbes Etablissement for Herrefodtøi, Klosterstræde 83, 1ste Sal.

H. Chr. Schmidt anbefaler sin **Glashandel** paa Kongens Nytorv Nr. 353 mellem Hovedvægten og Gothergade. (52521.)

(1817.) **Brødrene Schoustrup's** Udsalg af Urtekramvare, Eddike samt ægte Havanna Cigarer, Amagertov Nr. 3, er indenfor Porten i samme Gaard.

Otto Schwartz Boghandel er paa Hjørnet af Pilestræde og Sværtogade. (1120.)

Tjeneste søges.

Et ungt velklædt Menneske, fri for militair Tjeneste og godt øvet i Opvartning, ønsker Condition til 1ste Januar som Tjener eller Opvarter paa et af de større Steder. Man behager at henvende sig i Amaliegade Nr. 146, anden Sal i Mellembygningen. (1111.)

Salon-Fyrtøier uden Lugt, Frictionslys, chemiske Svovstikker, Pipe- og Cigartændere erholdes hos **Adolph Trier**, Amagertov 4. (531125.)

(55118.) **S. Trier** anbefaler sit **Bogtrykkeri**, **Gøtthergade 333.**

Imorgen.

Tirsdagen den 19de December.
 Det kgl. Theater. „Det hemmelige Ægteskab“, Kl. 7.
 Det skandinaviske Selskabs Concert i Casino. Kl. 8.
 Enslens Panorama i Hôtel du Nord. Kl. 11—3 og 5—9.
 Det Classenske Bibliothek aabent fra 11—2.
 Kobberstiksamlingen i Prindsens Palais Kl. 12—2.
 Naturhistorisk Museum (Stormgade 187), zoologisk Afdeling, Krybdyr og Fiske. Kl. 11—1.
 Tivoli. Generalforsamling paa Østergade 63. Kl. 5.
 Jernbanetog til Roeskilde Kl. 9, 2½ og 10½.
 Dampskibet „Ophelia“ til Helsingør og Helsingborg Kl. 11½.
 Auction paa Børsen over Vine, Sardiner og Cigarer. Kl. 1½. (P. Hansen.)
 Auction paa Gammelholm over Brønde- og Spaaneros samt Smaaspaaner. Kl. 11.

Veiret (16—17).

Botanisk Have:	høiest	lavest	middel	Regnmængde.
Barometer	27-9.36	27-7.40	27-8.67	
Thermometer . . .	+1.9	+1.0	0,0	

Veiret (17 18).

Botanisk Have:	høiest	lavest	middel	Regnmængde.
Barometer	27-9.13	27-4.06	27-5.80	0,0069
Thermometer . . .	+2,0	+0.3	+1,1	

Færdigt fra Trykkeriet Kl. 8¼.

Udgivere: **J. F. Glødwad** og **C. Ploug**; ansvarlig: **C. Ploug.**

Trykt med Hurtigpresse hos **Louis Klein.**

INDHOLD

Kjøbenhavnsposten, 8. januar 1851
Anmeldelse af Clara Rafaels kvindesagsbog

Fædrelandet, 18. august 1851
Verdensudstillingen i London
Luftskipperen Tardini flyver over Øresund

Freia, 20. september 1851
Tardini forulykker i Kalvebod strand

Fædrelandet, 9. december 1851
Louis Napoleons statskup, opstand i Paris

Morgenposten, 20. juli 1853
Kolera-epidemi i København
Morgenpostens satiriske tillæg »Blinkeren«

Fædrelandet, 18. december 1854
Kierkegaard: »Var biskop Mynster et sandhedsvidne?«
Efterretninger om Krimkrigen
Lesseps får opgaven at bygge en kanal ved Suez

Frederiksborg Amts-Tidende, 20. december 1859
Frederiksborg slots brand

Morgenposten, 13. januar 1860
Voldsomme demonstrationer i København mod
ministeriet Rotwitt og grevinde Danner

Aalborg Stiftstidende, 18. oktober 1862
Et landevejslokomotiv prøvekøres i Vendsyssel
Om offentlige fruentimmere i London

Dannevirke, 5. februar 1864
Den anden slesvigske krig
De første træfninger
Udenlandske kommentarer

Dagbladet, ekstranummer, 6. februar 1864
Meddelelse om rømningen af Dannevirke

Dagbladet, 7. februar 1864
Leder om rømningen af Dannevirke
Rapport fra bladets krigskorrespondent

Dagbladet, 9. februar 1864
Korrespondenten om hæren ved Dannevirke
Læssøe om Slesvig
Træfningen ved Mysunde
Fortegnelse over sårede
Stemningen i Sverige, England og Danmark

Fædrelandet, 9. februar 1864
Leder om tilbagetoget fra Dannevirke
Kronik om luftsejlad

Berlingske Tidende, 15. februar 1864
Bladets korrespondent om Dannevirke
Tyske krigsberetninger og vurderinger

Fyens Stiftstidende, 25. april 1864
Stormen på Dybbølskanterne
Om de danske krigsfanger
Tilstanden i Slesvig

Ribe Stifts-Tidende, 17. maj 1864
Fredskonference, våbenhvile aftales
Søslag ved Helgoland
Fynske guerillaer opererer på Slesvigs kyst
Meddelelser fra armeen

Socialisten, 3. oktober 1871
Strejke hos Burmeister & Wain

Socialisten, 7. maj 1872
Kamp på Nørre Fælled med arbejdere og politi

Lollands-Falsters Stifts-Tidende, 14. november 1872
Stormflod hærger Østersøkysterne

Forsidebilledet: Officer læser avis, fra »Illustreret Tidende«.
Tryk: Aarhus Stiftsbogtrykkerie 1974. ISBN 87 85160 32 6